

मत्तीले

लेखेका सुसमाचार

येशूको वंशावली

लूका ३:२३-३८

- १ अब्राहामका पुत्र, दाऊदका पुत्र येशू
खीष्टको वंशावलीको विवरणः
- २ अब्राहाम इसहाकका पिता थिए,
इसहाक याकूबका पिता,
याकूब यहूदा र तिनका
दाज्युभाइहरूका पिता,
- ३ यहूदा फारेस र जेरहका पिता,
तिनीहरूकी आमा तामार थिइन्,
फारेस हेस्रोनका पिता,
हेस्रोन आरामका पिता,
- ४ आराम अम्मीनादाबका पिता,
अम्मीनादाब नहशोनका पिता,
नहशोन सल्मोनका पिता,
- ५ सल्मोन बोअजका पिता,
तिनकी आमा राहाब थिइन्,
बोअज ओवेदका पिता,
तिनकी आमा रूथ थिइन्,
ओवेद यिशैका पिता,
- ६ अनि यिशै राजा दाऊदका पिता थिए ।
- दाऊद सुलेमानका पिता थिए, तिनकी आमा
पहिले उरियाहकी पत्नी थिइन्,
- ७ सुलेमान रहवामका पिता,
रहवाम अबियाका पिता,
अबिया आसाका पिता,
- ८ आसा यहोशापातका पिता,
यहोशापात यहोरामका पिता,
यहोराम उज्जियाहका पिता,
- ९ उज्जियाह योतामका पिता,
योताम आहाजका पिता,
आहाज हिजकियाका पिता,

- १० हिजकिया मनश्शेका पिता,
मनश्शे अमोनका पिता,
अमोन योशियाहका पिता,
- ११ अनि योशियाह येकोनिया र तिनका
भाइहरूका पिता, तिनीहरू बेबिलोनतिर
लगिएका समयमा जन्मेका थिए ।
- १२बेबिलोनमा लगिएपछिः
येकोनिया शालतिएलका पिता थिए,
शालतिएल यरुबाबेलका पिता,
- १३ यरुबाबेल अबिउदका पिता,
अबिउद एल्याकीमका पिता,
एल्याकीम आजोरका पिता,
- १४ आजोर सादोकका पिता,
सादोक आखिमका पिता,
आखिम एलिउदका पिता,
- १५ एलिउद एलाजारका पिता,
एलाजार मत्तानका पिता,
मत्तान याकूबका पिता,
- १६ अनि याकूब यूसुफका पिता, जो खीष्ट
भनिने येशूलाई जन्माउने मरियमका पति
थिए ।

१७यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म जम्मा
चौध पुस्ता, दाऊददेखि बेबिलोनमा लगिएको
समयसम्म चौध पुस्ता, अनि देश निकालादेखि
खीष्टसम्म चौध पुस्ता छन् ।

येशू खीष्टको जन्म

लूका २:१-७

१८येशू खीष्टको जन्म यसरी भयोः उहाँकी
आमा मरियमको विवाह यूसुफसित हुने प्रतिज्ञा
भएको थियो, तर तिनीहरूको विवाह हुनअघि
नै तिनी पवित्र आत्माद्वारा गर्भवती भएकी

थिइन् । १९तिनका पति यूसुफ एक धार्मिक मानिस भएकाले र आफू समाजमा अपमान हुन नचाहेकाले, तिनलाई सुटुक्क त्यागिदिने विचार गरे ।

२०तर ती दिनहरूमा यूसुफले यस्तो विचार गरेपछि परमप्रभुको एक जना दूतले सपनामा तिनीकहाँ देखा परेर भने, “दाऊदको पुत्र यूसुफ, मरियमलाई तिम्रो पत्नीको रूपमा घर लैजान नडराऊ, किनकि जो तिनको गर्भमा हुनुहुन्छ उहाँ पवित्र आत्माबाट हुनुहुन्छ । २१तिनले एउटा छोरा जन्माउनेछिन् अनि तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नु, किनकि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापदेखि बचाउनुहुनेछ ।”

२२यी कुराहरू त्यसरी नै पूरा भए जसरी परमप्रभुले आफ्ना अगमवक्ताद्वारा भन्नुभएको थियो: २३“कन्या गर्भवती भएर एउटा पुत्र जन्माउनेछिन् अनि तिनीहरूले उहाँलाई इम्मानुएल भन्नेछन्,” जसको अर्थ हो, “परमेश्वर हामीसित ।”

२४यूसुफ व्यँक्तेपछि परमप्रभुको दूतले भनेभैं गरे अनि मरियमलाई पत्नीको रूपमा घरमा लगे । २५तर तिनले पुत्र नजन्माउञ्जेल तिनीसित सहवास गरेनन् । अनि तिनले बालक जन्मेपछि उहाँको नाउँ येशू राखे ।

ज्योतिषीहरूद्वारा दर्शन

२ राजा हेरोदको समयमा यहूदियाको बेथलेहेममा येशूको जन्म भएपछि पूर्वबाट ज्योतिषीहरू यरूशलेममा आए २२ सोधे, “यहूदीहरूका राजा भएर जन्मनुभएको कहाँ हुनुहुन्छ ? हामीले पूर्वमा उहाँको तारा देख्यौं र हामी उहाँलाई दण्डवत् गर्न आएका छौं ।”

३त्यसबेला राजा हेरोदले जसै यो सुने तिनी र यरूशलेममा भएका सबै विचलित भए । ४अनि तिनले सबै मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूलाई बोलाए र खीष्टको जन्म कहाँ भएको हो भनी सोधे । ५तिनीहरूले

जवाफ दिए, “यहूदियाको बेथलेहेममा, किनकि अगमवक्ताले यसरी लेखेका छन्:

६ “तर यहूदामा भएको बेथलेहेम, तिमी कुनै किसिमले पनि यहूदाका शासकहरूमध्ये सानो छैनौ; किनकि तिमीबाट एक जना शासक निस्कनुहुनेछ जो मेरा मानिस, इस्राएलका गोठाला हुनुहुनेछ ।”

७तब हेरोदले ज्योतिषीहरूलाई सुटुक्क बोलाएर तारा देखा परेको ठीक समय पत्तो लगाए । ८अनि तिनले तिनीहरूलाई बेथलेहेममा पठाएर यसो भने, “जाओ अनि होशियारीसाथ बालकलाई खोज । तिमीहरूले तिनलाई भेट्टाउने बित्तिकै, मलाई भन, र म पनि गएर तिनलाई दण्डवत् गर्नेछु ।”

९राजाबाट यो कुरा सुनेपछि तिनीहरू आफ्नो बाटो लागे, अनि तिनीहरूले पूर्वमा देखेको तारा तिनीहरू त्यस बालक भएको ठाउँमा नपुग्नुजेल तिनीहरूको अगि लाग्यो । १०जब तिनीहरूले त्यो तारा देखे, तब तिनीहरू अति आनन्दित भएर रमाए । ११घरमा आइपुगेपछि तिनीहरूले बालकलाई आफ्नी आमा मरियमको साथमा देखे अनि तिनीहरूले घोप्टो परेर उहाँलाई दण्डवत् गरे । तब तिनीहरूले आफ्ना कन्तुर खोलेर उहाँलाई सुन, सुगन्धित धूप र मूर्का भेटी चढाए । १२त्यस रात हेरोदकहाँ नजानू भन्ने सपनामा चेतावनी पाएर तिनीहरू अर्कै बाटो भई आफ्नो देशमा फर्के ।

मिश्रदेशतिर प्रस्थान

१३तिनीहरू गइसकेपछि परमप्रभुको एउटा दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परेर भने, “ऊठ, बालक र तिनकी आमालाई लिएर मिश्रदेशमा जाओ । मैले फेरि केही नभन्नुजेल त्यहीँ बस, किनकि हेरोदले बालकलाई खोजेर मार्न खोज्दैछ ।”

१४ यसकारण तिनी उठे, बालक र तिनकी आमालाई लिएर राती नै मिश्रदेशतिर प्रस्थान गरे, १५ जहाँ तिनीहरू हेरोदको मृत्यु नभइन्जेल रहे । अनि यसरी परमेश्वरले अपना अगमवक्ताद्वारा भन्नुभएको वचन पूरा भयो: “मैले आफ्नो पुत्रलाई मिश्रदेशबाट बोलाएँ ।”

१६ जब ज्योतिषीहरूद्वारा आफू ठगिएको हेरोदले थाहा पाए, तब तिनी औधी रिसाए अनि ज्योतिषीहरूद्वारा ठीक पत्तो लगाइएको समयअनुसार बेथलेहेम र त्यसका सीमानामा भएका दुई वर्ष र त्यस मुनिका बालकहरूलाई मार्ने आदेश दिए । १७ तब यर्मिया अगमवक्ताद्वारा भनिएको यो वचन पूरा भयो:

१८ “रामामा एउटा आवाज सुनियो,
रुवाइ र ठूलो विलाप,
राहेल अपना बालकहरूको निमित्त
रोएकी
अनि तिनी शान्त हुन नमानेकी,
किनकि तिनका बालकहरू अब
रहेनन् ।”

नासरतमा फर्केका

१९ हेरोदको मृत्युपछि, परमप्रभुको एउटा दूत मिश्रदेशमा सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे, २० अनि भने, “ऊठ, बालक र तिनकी आमालाई लिएर इस्राएलको मुलुकमा जाऊ, किनकि बालकको जीवन लिन चाहनेहरू मरिसकेका छन् ।”

२१ अनि तिनी उठे, बालक र तिनकी आमालाई लिई इस्राएल देशमा गइहाले । २२ तर जब तिनले हेरोदको ठाउँमा तिनका पुत्र अर्खिलाउसले यहूदियामा राज्य गर्दैछन् भन्ने सुने, तब तिनी त्यहाँ जान डराए । तब सपनामा चेतावनी पाएर तिनी गालीलको जिल्लामा गए । २३ अनि तिनी नासरत भन्ने शहरमा गएर बसे । यसरी

अगमवक्ताहरूद्वारा भनिएको कुरा पूरा भयो: “उहाँलाई नासरी भनिनेछ ।”

वपतिस्मा-दिने यहून्नाले बाटो तयार पारेका
मर्कुस १:१-८; लूका ३:१-१८; यहून्ना १:१९-२८

३ ती दिनहरूमा यहूदियाको उजाड़-स्थानमा वपतिस्मा-दिने यहून्ना प्रचार गर्दै यसो भन्दै आए, २ “पश्चात्ताप गर, किनकि स्वर्गको राज्य नजीक आएको छ ।” ३ यी तिनी नै हुन्, जसको बारेमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको थियो:

“उजाड़-स्थानमा कराउने एक जनाको सोर,
‘परमप्रभुको बाटो तयार गर,
उहाँको निमित्त पथ सोभो
बनाओ ।”

४ यहून्नाको वस्त्र ऊँटको रौले बनेको थियो, अनि तिनले छालाको पटुका कम्मरमा बाँधेका थिए । तिनको भोजन सलह र वन-मह थियो । ५ यरूशलेम, सबै यहूदिया अनि यर्दनका सम्पूर्ण इलाकाबाट मानिसहरू तिनको प्रचार सुन्नलाई जान्थे । ६ अपना पापहरू स्वीकार गर्दै तिनीहरूले तिनीबाट यर्दन नदीमा वपतिस्मा लिन्थे ।

७ तर जब तिनले आफूले वपतिस्मा दिइरहेको ठाउँमा फरिसी र सदुकीहरूलाई आइरहेका देखे, तिनले भने: “हे सर्पका सन्तान हो ! तिमीहरूलाई आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न कसले चेतावनी दियो ? ८ पश्चात्तापअनुसारको फल फलाओ । ९ अनि ‘हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्’ भनी भन्न सक्छौं भनेर नठान । म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी ढुङ्गाहरूबाट परमेश्वरले आफ्नो सन्तान खडा गर्न सक्नुहुन्छ । १० रूखको जरामा बच्चरो परिसकेको छ । अनि असल फल नफलाउने हरेक रूख ढालेर आगोमा हालिनेछ ।

२:१५-होशे ११:१. २:१८-यर्मिया ३१:१५. २:२३-मर्कुस १:२४; लूका २:३९; यहून्ना १:४५.

३:२-मत्ती ४:१७; मर्कुस १:१५. ३:३-यशैया ४०:३. ३:४-२ राजा १:८. ३:७-मत्ती १२:३४; २३:३३.

३:९-यहून्ना ८:३३. ३:१०-मत्ती ७:१९.

११“म त तिमीहरूलाई पश्चात्तापको लागि पानीको बप्तिस्मा दिन्छु । तर मपछि मभन्दा शक्तिशाली एक जना आउनुहुनेछ, जसको जुत्ता बोक्ने योग्यको म छैन । उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ । १२उहाँको निफन्ने नाड्लो उहाँको हातमा छ, अनि उहाँले आफ्नो खलो सफा गर्नुहुनेछ, र गहुँ धनसारमा जम्मा गरेर भुसचाहिँ कहिल्यै ननिभ्ने आगोमा जलाइदिनुहुनेछ ।”

येशूको बप्तिस्मा

मर्कूस १:९-११; लूका ३:२१-२२; यूहन्ना १:२१:३४

१३त्यसपछि येशू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा हुनलाई गालीलवाट यर्दनमा आउनुभयो । १४तर यूहन्नाले यसो भनेर उहाँलाई रोक्न खोजे, “मलाई पो तपाईंवाट बप्तिस्मा हुनु खाँचो छ, तर के तपाईं मकहाँ आउने ?”

१५येशूले जवाफ दिनुभयो, “अहिले यसै हुन देऊ; सबै धार्मिकता पूरा हुनलाई हाम्रो लागि यो गर्नु नै उचित छ ।” तब यूहन्ना राजी भए ।

१६येशूले जसै बप्तिस्मा लिनुभयो, उहाँ पानीवाट निस्केर माथि आउनुभयो । त्यस बेला स्वर्ग उघ्रियो, अनि उहाँले परमेश्वरको आत्मालाई हुकुराँ ओलँदै आएर आफूमाथि बस्नुभएको देख्नुभयो । १७अनि स्वर्गवाट एउटा आवाजले यसो भन्यो, “यिनी मेरा पुत्र हुन्, जसलाई म प्रेम गर्छु; यिनीसित म अति प्रसन्न छु ।”

येशूको परीक्षा

मर्कूस १:१२-१३; लूका ४:१-१३

४ तब येशू शैतानद्वारा परीक्षित हुनलाई पवित्र आत्माद्वारा उजाड़-स्थानमा लगिनुभयो । २अनि चालीस दिन र चालीस रात उपवास बसेपछि उहाँ धेरै भोकाउनुभयो । ३परीक्षा गर्नेले उहाँकहाँ आएर भन्यो, “यदि

तिमी परमेश्वरका पुत्र हौ भने, यी ढुङ्गाहरूलाई रोटी भइजाऊन् भनी भन ।”

४येशूले जवाफ दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ: ‘मानिस रोटीले मात्र होइन तर परमेश्वरको मुखवाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्छ ।”

५तब शैतानले उहाँलाई पवित्र शहरमा लग्यो अनि उहाँलाई मन्दिरको सबैभन्दा अग्लो ठाउँमा उभ्यायो । ६अनि भन्यो, “यदि तिमी परमेश्वरका पुत्र हौ भने, आफैलाई तल खसाल । किनकि धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छ:

“‘उहाँले तिम्रो विषयमा आफ्ना दूतहरूलाई आज्ञा दिनुहुनेछ, अनि तिनीहरूले तिमीलाई तिनीहरूका हातमा उचाल्नेछन्, जसमा कि तिम्रो पाउ कुनै ढुङ्गामा नठोक्कियोस् ।”

७येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यसो पनि लेखिएको छ: ‘तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको परीक्षा नगर्नु ।”

८फेरि, शैतानले उहाँलाई एउटा अति अग्लो पर्वतमा लगेर संसारका सबै राज्यहरू अनि तिनीहरूको वैभव देखायो, ९अनि भन्यो, “यदि तिमीले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नु भने, म यी सबै तिमीलाई दिनेछु ।”

१०त्यसपछि येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “हे शैतान, तँ मवाट टाढा भइजा ! किनकि यसरी लेखिएको छ: ‘तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु, अनि उहाँको मात्र सेवा गर्नु ।”

११तब शैतान उहाँलाई छोडेर गइहाल्यो अनि स्वर्गदूतहरू आएर उहाँको सेवाटहल गरे ।

येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभएको

मर्कूस १:१४-१५; लूका ४:१४-१५

१२जब येशूले यूहन्ना झ्यालखानमा परेका छुन् भनी सुनुभयो, तब उहाँ गालीलमा

३:१७—भजन २:७; यशैया ४२:१; मत्ती १२:१८; १७:५. ४:१—हिब्रू २:१८; ४:१५. ४:४—व्यवस्था ८:३.
४:६—भजन ९१:११-१२. ४:७—व्यवस्था ६:१६. ४:१०—व्यवस्था ६:१३. ४:१२—मत्ती १४:३; मर्कूस ६:१७;
लूका ३:१९-२०

फर्कनुभयो । १३नासरतलाई छोडेर उहाँ कफर्नहममा गई बस्नुभयो, जुन जबूलून र नप्तालीको इलाकामा समुद्रको किनारमा थियो । १४यशैया अगमवक्ताले भनेका कुरा पूरा हुनलाई यसो भएको थियो:

- १५ “जबूलून र नप्तालीका मुलुक, समुद्रतिर यर्दनको छेउ, गैर-यहूदीहरूको गालील, १६ अन्धकारमा बस्ने मानिसहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखेका छन्; मृत्युको छायामा बस्नेहरूमाथि एउटा ज्योति उदाएको छ ।”

१७त्यस बेलादेखि येशूले यसो भन्दै प्रचार गर्न लाग्नुभयो, “पश्चात्ताप गर, किनकि स्वर्गको राज्य नजीक आएको छ ।”

प्रथम चेलाहरूको बोलावट

मर्कूस १:१६-२०; लूका ५:१-११; यूहन्ना १:३५-४२

१८येशू गालील समुद्रको किनारमा हिँडिरहनुभएको समयमा उहाँले दुई भाइहरूलाई देख्नुभयो, पत्रुस भनिने सिमोन अनि तिनका भाइ अन्द्रियास । तिनीहरू जालहारी भएका हुनाले समुद्रमा जाल हान्दै थिए । १९येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, मलाई पछ्याओ, अनि म तिमीहरूलाई मानिसहरूका जालहारी बनाउनेछु ।” २०तिनीहरू तुरुन्तै आफ्ना जालहरू छोडेर उहाँको पछि लागे ।

२१अनि त्यहाँबाट अगि बढ्दै गर्दा उहाँले अरू दुई भाइहरूलाई देख्नुभयो, जब्दीको छोरा याकूब र तिनको भाइ यूहन्ना । तिनीहरू आफ्नो जाल तयार पार्दै आफ्ना पिता जब्दीसित डुङ्गामा थिए । २२येशूले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो अनि तुरुन्तै तिनीहरूले आफ्नो डुङ्गा र पितालाई छोडेर उहाँको पछि लागे ।

येशूले बिरामीलाई निको पार्नुभएको

लूका ६:१७-१९

२३येशू सभाघरहरूमा सिकाउदै, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै अनि मानिसहरूका प्रत्येक रोग र बिरामी निको पार्दै गालीलभरि घुम्नुभयो । २४उहाँको विषयका कुरा सारा सिरियाभरि फिँजियो, अनि मानिसहरूले विभिन्न किसिमका रोग लागेकाहरू, धेरै कष्ट भोगेकाहरू, भूत लागेकाहरू छारो रोग लागेकाहरू अनि पक्षाघात भएकाहरूलाई उहाँकहाँ ल्याए, अनि उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । २५गालील, डेकापोलिस, यरूशलेम, यहूदिया अनि यर्दन पारिका मानिसहरूको ठूलो भीड उहाँको पछि लाग्यो ।

डाँडाको उपदेश

लूका ६:२०-२३

५ उहाँले जब भीडलाई देख्नुभयो, उहाँ डाँडामा उक्लनुभयो र बस्नुभयो । उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए । २अनि उहाँले तिनीहरूलाई यसो भन्दै सिकाउनुभयो:

- ३ “धन्य आत्मामा दीन हुनेहरू, किनकि स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो । ४ धन्य शोक गर्नेहरू, किनकि तिनीहरूले सान्त्वना पाउनेछन् । ५ धन्य नम्रहरू, किनकि तिनीहरूले पृथ्वीको अधिकार पाउनेछन् । ६ धन्य धार्मिकताको निमित्त भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, किनकि तिनीहरू तृप्त हुनेछन् । ७ धन्य दयावानहरू, किनकि तिनीहरूले दया पाउनेछन् । ८ धन्य हृदयमा शुद्ध हुनेहरू, किनकि तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन् ।

४:१३-यूहन्ना २:१२. ४:१५-१६-यशैया ९:१-२. ४:१७-मत्ती ३:२. ४:२३-मत्ती ९:३५; मर्कूस १:३९.

५:४-यशैया ६१:२. ५:५-भजन ३७:११. ५:६-यशैया ५५:१-२. ५:८-भजन २४:३-४.

- ९ धन्य मेलमिलाप गराउनेहरू,
किनकि तिनीहरू परमेश्वरका पुत्रहरू
कहलाइनेछन् ।
- १० धन्य तिनीहरू जो धार्मिकताको निमित्त
सताइन्छन्,
किनकि स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो ।

११“तिमीहरू धन्यका हो जब मानिसहरूले मेरो खातिर तिमीहरूलाई अपमान गर्छन्, खेदो गर्छन् अनि तिमीहरूको विरुद्धमा भूटो बोलेर सबै किसिमका खराब कुराहरू गर्छन् । १२तब आनन्द मनाओ र खुशी होओ, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूको लागि ठूलो इनाम छ । तिमीहरूभन्दा अधिका अगमवक्ताहरूलाई पनि तिनीहरूले त्यसै गरेका थिए ।

नून र ज्योति

मर्कस ९:५०; लूका १४:३४-३५

१३“तिमीहरू पृथ्वीका नून हो । तर यदि नूनले आफ्नो नूनिलोपन हरायो भने त्यसलाई केले फेरि नूनिलो बनाउने ? यो त फालिनु र मानिसहरूद्वारा कुल्चिनु बाहेक अरु कुनै कामको योग्य ठहरिदैन ।

१४“तिमीहरू संसारका ज्योति हो । डाँडामा बसेको शहर लुक्न सक्दैन । १५नता मानिसहरूले बत्ती बालेर पाथीले छोपेर नै राख्छन् । तर तिनीहरूले त्यसलाई सामदानमा राख्छन्, अनि त्यसले घरभित्र भएका सबैलाई उज्यालो दिन्छ । १६यस्तै किसिमले, तिमीहरूको ज्योति मानिसहरूको सामु चम्कोस्, र तिनीहरूले तिमीहरूका असल कामहरू देखेर स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताको महिमा गरून् ।

व्यवस्था पूरा हुने काम

१७“म व्यवस्था र अगमवक्ताहरूलाई रद्द गर्न आएको हुँ भनी नसम्भ्र; म तिनीहरूलाई रद्द गर्न होइन, तर ती पूरा गर्न आएको हुँ ।

१८म तिमीहरूलाई यो सत्य बताउँछु, जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैनन्, तबसम्म व्यवस्थाबाट एउटा सानो अक्षर अथवा बिन्दुसम्म पनि कुनै कारणले पूरा नभई रहनेछैन । १९कसैले यी आज्ञाहरूमध्ये एउटा सबैभन्दा सानोलाई उल्लङ्घन गर्छ अनि अरूलाई पनि त्यसै गर्न सिकाउँछ भने ऊ स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा सानो हुनेछ, तर जसले यी आज्ञाहरू पालन गर्छ अनि अरूलाई सिकाउँछ, त्यो स्वर्गको राज्यमा महान् भनिनेछ । २०किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूको धार्मिकता फरिसी र शास्त्रीहरूको भन्दा बढी भएन भने तिमीहरू कदापि स्वर्गको राज्यमा पस्न पाउनेछैनौ ।

हत्या

२१“तिमीहरूले सुनेका छौ, मानिसहरूलाई धेरै अघि के भनिएको थियो, ‘हत्या नगर, अनि जसले हत्या गर्छ त्यसको इन्साफ गरिनेछ ।’ २२तर म भन्दछु, जो आफ्नो भाइसित रिसाउँछ त्यो इन्साफमा पर्छ । फेरि जसले आफ्नो भाइलाई ‘ए बेवकुफ’ भन्छ, त्यो महासभामा लगिने योग्यको हुन्छ । तर जसले ‘तँ मूर्ख !’ भन्छ, त्यो नरकको आगोमा पर्ने जोखिममा हुन्छ ।

२३“यसकारण, तिमीले वेदीमा आफ्नो भेटी चढाउँदै गर्दा तिम्रो विरुद्धमा तिम्रो भाइको केही कुरा छ भन्ने सम्भ्रना आयो भने, २४तिम्रो भेटी त्यही वेदीकै सामुन्ने छोड । पहिले जाऊ अनि तिम्रो भाइसित मिलाप गर; अनि आएर आफ्नो भेटी चढाऊ ।

२५“तिमीलाई अदालतमा लैजाने विरोधीसित भट्टै कुरा मिलाइहाल । यो काम तिमी ऊसित बाटोमा हुँदै गरिहाल । नत्र उसले तिमीलाई न्यायाधीशकहाँ सुम्पिदेल, अनि न्यायाधीशले अधिकारीकहाँ सुम्पिदेलान्, अनि तिमी झ्यालखानमा परौला । २६म तिमीलाई यो सत्य बताउँछु, तिमीले अन्तिम पैसा नतिरूजेल तिमी बाहिर निस्कनेछैनौ ।

५:१०-१ पत्रुस ३:१४. ५:११-१ पत्रुस ४:१४. ५:१२-२ इतिहास ३६:१६; प्रेरित ७:५२.

५:१३-मर्कस ९:५०. ५:१४-यूहन्ना ८:१२; ९:५. ५:१५-मर्कस ४:२१; लूका ८:१६; ११:३३.

५:१६-१ पत्रुस २:१२. ५:१८-लूका १६:१७. ५:२१-प्रस्थान २०:१३; व्यवस्था ५:१७.

व्यभिचार

२७“तिमीहरूले ‘व्यभिचार नगर्नु’ भनेको सुनेका छौ। २८तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले कुनै स्त्रीलाई क्रुदृष्टि लगाउँछ, उसले आफ्नो हृदयमा त्यससित व्यभिचार गरिसकेको हुनेछ। २९यदि तिमीहरूका दाहिने आँखाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने त्यसलाई निकालिदेओ। किनकि तिमीहरूको सम्पूर्ण शरीर नरकको आगोमा फालिनुभन्दा त त्यसको एउटा अङ्ग गुमाउनु तिमीहरूको लागि राम्रो हुन्छ। ३०अनि यदि तिमीहरूको दाहिने हातले तिमीहरूलाई पाप गर्न लगाउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेओ। किनकि तिमीहरूको सम्पूर्ण शरीर नरकको आगोमा जानुभन्दा त त्यसको एउटा अङ्ग गुमाउनु तिमीहरूको लागि राम्रो हुन्छ।

विवाह-विच्छेद

मत्ती १९:९; मार्कस १०:११-१२; लुका १६:१८

३१“यसो भनिएको छ, ‘यदि कसैले आफ्नी पत्नीलाई त्यागछ भने, त्यसले उसलाई त्यागपत्र देओस्।’ ३२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नी पत्नीलाई वैवाहिक विश्वासघात बाहेक अरु कारणले त्यागछ, त्यसले उसलाई व्यभिचारिणी बनाउँछ, अनि जसले त्यागिएको त्यस स्त्रीलाई विवाह गर्छ, उसले पनि व्यभिचार गर्छ।

शपथ

३३“फेरि, मानिसहरूलाई धेरै अघि यसो भनिएको तिमीहरूले सुनेका छौ, ‘तिमीहरूले शपथ भङ्ग नगर, तर तिमीहरूले परमेश्वरसित गरेको शपथ पूरा गर।’ ३४तर म तिमीहरूलाई भन्दछु शपथ खाँदै नखाओ: नता स्वर्गको नाउँमा, किनकि यो त परमेश्वरको

सिंहासन हो; ३५नता पृथ्वीको नाउँमा, किनकि यो उहाँको पाउदान हो; नता यरूशलेमको नाउँमा, किनकि यो महान् राजाको शहर हो। ३६अनि तिम्रो शिरको शपथ नखाओ, किनकि तिमीले एउटै केशलाई पनि सेतो वा कालो बनाउन सक्दैनौ। ३७खालि तिम्रो ‘हो’ चाहिँ ‘हो’ होस्, अनि ‘होइन’ चाहिँ ‘होइन’ नै होस्; यसदेखि बाहेक सबै दुष्टबाट आउँछ।

आँखाको बदला आँखा

३८“तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, ‘आँखाको बदला आँखा अनि दाँतको बदला दाँत।’ ३९तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, दुष्ट मानिसको मुकाबिला नगर। यदि कसैले तिमीहरूको दाहिने गालामा हिकार्यो भने, ऊतर्फ अर्को पनि फर्काइदो। ४०अनि यदि कसैले मुद्दा चलाएर तिमीहरूको दौरा लिन खोज्छ भने, त्यसलाई तिमीहरूको खाष्टो पनि दिइहाल। ४१यदि कसैले तिमीहरूलाई कर लगाएर एक किलोमिटर जाओ भन्छ भने, ऊसित दुई किलोमिटर गइदो। ४२तिमीहरूसित माग्नेलाई देओ, अनि तिमीहरूसित ऋण माग्नेदेखि तर्किनजाओ।

शत्रुप्रति प्रेम

४३“तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, ‘तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर अनि तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।’ ४४तर म तिमीहरूलाई भन्दछु: आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर अनि तिमीहरूलाई खेदो गर्नेहरूको निमित्त प्रार्थना गर, ४५र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुभएको तिमीहरूका पिताका पुत्रहरू बन्नेछौ। उहाँले दुष्ट र असल दुवैको निमित्त सूर्य उदाइदिनुहुन्छ, अनि धार्मिक र अधार्मिक दुवैको निमित्त पानी पठाउनुहुन्छ। ४६यदि तिमीहरूलाई प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र तिमीहरू

५:२७—प्रस्थान २०:१४; व्यवस्था ५:१८. ५:२९—मत्ती १८:९; मार्कस ९:४७. ५:३०—मत्ती १८:८;

मार्कस ९:४३. ५:३१—व्यवस्था २४:१-४; मत्ती १९:७; मार्कस १०:४. ५:३२—मत्ती १९:९;

१ कोरिन्थी ७:१०-११. ५:३३—लेवी १९:१२; गन्ती ३०:२; व्यवस्था २३:२१. ५:३४—यशैया ६६:१;

मत्ती २३:२२; याकूब ५:१२. ५:३५—भजन ४८:२; यशैया ६६:१. ५:३८—प्रस्थान २१:२४; लेवी २४:२०;

व्यवस्था १९:२१. ५:४३—लेवी १९:१८.

प्रेम गछौं भने, तिमीहरूले के इनाम पाउनेछौ ? त्यो त के महसुल उठाउनेहरूले पनि गरिरहेका छैनन् र ? ४७ अनि तिमीहरू आफ्ना भाइहरूलाई मात्र अभिवादन गछौं भने, तिमीहरूले अरूले भन्दा के बढी गर्दैछौ ? त्यो त मूर्तिपूजकहरूले पनि गर्दैनन् र ? ४८ तिमीहरूका स्वर्गीय पिता जस्तो सिद्ध हुनुहुन्छ, तिमीहरू पनि त्यस्तै सिद्ध होओ ।

खाँचोमा परेकाहरूलाई दिने काम

६ “होशियार बस, तिमीहरूका ‘धार्मिकताका कामहरू’ मानिसहरूले देखून् भनी तिनीहरूका सामु नगर । त्यसो गर्नु भने, तिमीहरूले आफ्ना स्वर्गीय पिताबाट कुनै इनाम पाउनेछैनौ ।

२ “यसकारण तिमीहरू जब खाँचोमा परेकाहरूलाई दिन्छौ, तब फरिसीहरूले सभाघरहरूमा र सडकहरूमा मानिसहरूद्वारा मान पाउनलाई गरेभैं तुरही फुकेर घोषणा नगर । म तिमीहरूलाई सत्य कुरा बताउँछु, तिनीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण इनाम पाइसके । ३ जब तिमी खाँचोमा परेकाहरूलाई दिन्छौ, तब तिम्रो दाहिने हातले जे गर्दैछु त्यो तिम्रो देब्रे हातले चाल नपाओस्, ४ र तिम्रो दान गुप्तमा होस् । तब गुप्तमा देखुनुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ ।

प्रार्थना

लूका ११:२-४

५ “अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गछौं, ती कपटीहरू जस्ता नहोओ, किनकि तिनीहरू अरू मानिसहरूद्वारा देखिनलाई सभाघरहरू अनि सडकहरूमा उभिएर प्रार्थना गर्न मन पराउँछन् । म तिमीहरूलाई यो साँचो कुरा बताउँछु, तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण इनाम पाइसकेका छन् । ६ तर जब तिमीहरू प्रार्थना गछौं, आफ्नो कोठामा गएर ढोका बन्द गर, अनि तिमीहरूका नदेखिने पितालाई प्रार्थना गर ।

तब गुप्तमा गरिएका कामहरू देखुनुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ । ७ अनि तिमीहरूले प्रार्थना गर्दा मूर्तिपूजकहरूभैं नबरबराइरह, किनकि तिनीहरूका धेरै शब्दहरूको कारण तिनीहरूको सुनाइ हुनेछ भनी सम्भन्छन् । ८ तिनीहरूजस्ता नबन, किनकि तिमीहरूले माग्नभन्दा पहिले नै तिमीहरूलाई के चाहिन्छ भनी तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ ।

९ “तब, तिमीहरू यसरी प्रार्थना गर:

“हे हाम्रा स्वर्गमा हुनुहुने पिता,

तपाईंको नाउँ पवित्र होस्,

१० तपाईंको राज्य आओस्,

तपाईंको स्वर्गमा पूरा भएको इच्छा यस संसारमा पूरा गरियोस् ।

११ हाम्रो दिनभरिको रोटी

आज हामीलाई दिनुहोस् ।

१२ हाम्रा अपराधहरू क्षमा गर्नुहोस्,

जसरी हामीले पनि आफ्ना

अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं ।

१३ अनि हामीलाई परीक्षामा नल्याउनुहोस्, तर दुष्टदेखि छुटाउनुहोस् ।

[किनभने राज्य, पराक्रम र महिमा सदासर्वदा तपाईंकै हुन्, आमेन ।]

१४ किनकि तिमीहरूको विरुद्धमा पाप गर्नेहरूलाई तिमीहरूले क्षमा दियो भने, तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले पनि तिमीहरूका पापहरू क्षमा दिनुहुनेछ । १५ तर तिमीहरूले मानिसहरूका पाप क्षमा गरेनौ भनेता, तिमीहरूका पिताले तिमीहरूका पाप क्षमा गर्नुहुनेछैन ।

उपवास

१६ “जब तिमीहरू उपवास बस्छौ, कपटीहरू जस्ता मलिन भई नबस, किनकि मानिसहरूलाई देखाउनलाई तिनीहरूले आफ्ना अनुहार बिगार्दछन् । म तिमीहरूलाई साँचो कुरो भन्दछु, तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण इनाम पाइसकेका छन् । १७ तर जब तिमीहरू उपवास बस्दछौ

तब शिरमा तेल लगाओ अनि आफ्नो मुख धोओ, १८र तिमीहरू उपवास बसेका छौं भनेर कुनै मानिसले होइन, तर तिमीहरूका अदृष्य पिताले मात्र देखून् । अनि गुप्तमा गरिएका काम देखुनुहुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ ।

स्वर्गमा धन

लूका ११:३४-३६; १२:३३-३४; १६:१३

१९“आफ्नो निमित्त पृथ्वीमा धन नथुपार, जहाँ कीरा र खियाले नष्ट पार्छ अनि चोरले घर फोरेर चोरिदिन्छ । २०तर आफ्नो निमित्त धन स्वर्गमा थुपार, जहाँ कीरा र खियाले नष्ट पार्दैन अनि चोरले घर फोरेर चोरिलैजार्दैन । २१किनकि जहाँ तिमीहरूको धन हुन्छ, त्यहीं तिमीहरूको मन पनि हुनेछ ।

२२“शरीरको बत्ती आँखा हो । यदि तिमीहरूका आँखा असल छन् भने, तिमीहरूका सम्पूर्ण शरीर नै उज्यालो हुन्छ । २३तर यदि तिमीहरूका आँखा नै खराब छन् भने, तिमीहरूका सम्पूर्ण शरीर नै घोर अँध्यारोमा हुनेछ । यसकारण, यदि तिमीहरूभित्र भएको उज्यालो नै अँध्यारो छ भने, त्यो अँध्यारो कति बढी हुन्छ ।

२४“कसैले दुई मालिकको सेवा गर्न सक्दैन । उसले कि त एक जनालाई घृणा गरेर अर्कोलाई प्रेम गर्छ, अथवा उसले एक जनाको भक्त भएर अर्कोलाई तुच्छ ठान्नेछ । तिमीहरूले परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न सक्दैनौ ।

फिक्की नगर्नु

लूका १२:२२-३१

२५“यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्नो प्राणको निमित्त तिमीहरू के खाओला वा पिओला अथवा आफ्नो शरीरको निमित्त के लगाओला भनी फिक्की नगर । के भोजनभन्दा प्राण बढी महत्वपूर्ण अनि वस्त्रभन्दा शरीर बढी महत्वपूर्ण होइन र ? २६आकाशका चराहरूलाई हेर;

तिनीहरू नता छर्दछन्, न कटनी गर्दछन्, न भकारीमा बटुल्दछन्, तरै पनि तिनीहरूलाई तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले खुवाउनुहुन्छ । के तिमीहरू तिनीहरूभन्दा बढी मूल्यका छैनौ र ? २७तिमीहरूमध्ये कसले फिक्की गरेर आफ्नो आयुमा एक घडी थप्नसक्छ ?

२८“अनि वस्त्रहरूको विषयमा किन फिक्की गर्दछौ ? मैदानका लिली फूलहरूलाई हेर, तिनीहरू कसरी बढ्दछन् । तिनीहरूले परिश्रम गर्दैनन् अनि धागो पनि काट्दैनन् । २९र पनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, राजा सुलेमानले पनि आफ्ना सारा वैभवमा यिनीहरूमध्ये एउटाले भैं पहिरिएका थिएनन् । ३०यदि आज यहाँ देखिने अनि भोलि आगोमा फ्याँकिने मैदानका घाँसलाई परमेश्वरले यसरी वस्त्र पहिऱ्याउनुहुन्छ भने, हे अल्पविश्वासी हो, उहाँले के तिमीहरूलाई अभ बढी वस्त्र पहिऱ्याउनुहुनेछैन ? ३१यसकारण, ‘हामी के खाओला ?’ अथवा ‘हामी के पिओला ?’ अथवा ‘हामी के लगाओला ?’ भनी फिक्की नगर । ३२किनकि गैर-यहूदीहरू पो यस्ता कुराहरूको पछि लाग्दछन् । तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले तिमीहरूलाई यी कुराहरू चाहिन्छ भनी जान्नुहुन्छ । ३३तर पहिले उहाँको राज्य र उहाँको धार्मिकताको खोजी गर अनि यी सबै कुराहरू पनि तिमीहरूलाई दिइनेछन् । ३४यसकारण भोलिको फिक्की नगर, किनकि भोलिको फिक्की त्यो आफैले गर्छ । प्रत्येक दिनको आफ्नै कष्ट प्रशस्त छ ।

अरूको इन्साफ

लूका ६:३७-३८, ४१-४२

७ “इन्साफ नगर, नत्रता तिम्रो पनि इन्साफ हुनेछ; २किनकि तिमीले अरूको इन्साफ जसरी गर्छौं, त्यसरी नै तिम्रो इन्साफ पनि हुनेछ, तिमीले जुन नापले नाप्छौ, तिमी पनि त्यही किसिमले नापिनेछौ ।

३“तिमीले किन आफ्नो भाइको आँखामा

भएको धूलो देख्छौ अनि तिम्रो आफ्नै आँखाभित्र भएको मुद्दातर्फ चाहिँ ध्यानै दिदैनौ ? ४जबसम्म तिम्रो आँखाभित्र मुद्दा रहिरहेको हुन्छ तब तिमिले कसरी आफ्नो भाइलाई 'मलाई तिम्रो आँखाबाट धूलो निकालनदेऊ' भन्नसक्छौ ? ५हे कपटी, पहिले आफ्नै आँखाबाट मुद्दा निकाल अनि मात्र तिम्रो भाइको आँखाबाट धूलो निकालनलाई तिमिले राम्रो गरी देखनसक्छौ ।

६“पवित्र वस्तु कुकुरहरूलाई नदेओ, तिमीहरूका मोती सुँगुरहरूको अगि नफाल । यदि तिमीहरूले यसो गर्नु भन्ने, तिनीहरूले ती आफ्ना खुट्टाले कुल्चेर तिमीहरूतिर फर्की तिमीहरूलाई पनि भ्रष्टनेछन् ।

माग, खोज, ढकढक्याओ

लूका ११:९-१३

७“माग अनि तिमीहरूलाई त्यो दिइनेछ, खोज अनि तिमीहरूले भेट्नुहुनेछौ, ढकढकाओ अनि तिमीहरूको निमित्त ढोका उघारिनेछ । किनकि हरेक जसले माग्छ त्यसले पाउँछ, जसले खोज्छ त्यसले भेट्नुहुनेछ, अनि ढकढक्याउनेको लागि ढोका उघारिनेछ ।

९“तिमीहरूमध्ये को होला जसको छोराले रोटी माग्थो भने उसलाई दुङ्गा दिन्छ ? १०अथवा माछा माग्थो भने उसलाई सर्प दिन्छ ? ११यसकारण, तिमीहरू दुष्ट भइकन आफ्ना बालबच्चाहरूलाई असल उपहार दिन जान्दछौ भने, तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले तिमीहरूलाई कति बढी उत्तम उपहारहरू दिनुहुनेछ । १२यसकारण, हरेक कुरामा अरूहरूप्रति त्यही व्यवहार गर जुन तिमीहरूले तिनीहरूबाट चाहन्छौ, किनकि व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको निचोड यही हो ।

साँघुरा र फराकिला ढोकाहरू

लूका १३:२४

१३“साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस । किनकि विनाशमा पुऱ्याउने ढोका फराकिलो र वाटो

चौडा हुन्छ; अनि धेरैले त्यसबाट प्रवेश गर्छन् । १४तर जीवनमा पुऱ्याउने ढोका सानो र वाटो साँघुरो छ; अनि थोरैले मात्र त्यो भेट्नुहुनेछन् ।

रूख र त्यसका फलहरू

लूका ६:४३-४५

१५“भूटा अगमवक्ताहरूदेखि होशियार बस । तिनीहरू तिमीहरूकहाँ भेट्नुको भेषमा आउँछन् । तर भित्र त तिनीहरू डरलाग्दा व्यासाहरू हुन् । १६तिनीहरूको फलले तिमीहरू तिनीहरूलाई चिन्नेछौ । के मानिसहरूले काँढाका बोटहरूबाट अङ्गूर अनि सिउँडीबाट नेभारा टिप्छन् ? १७यस्तै किसिमले, असल रूखले असल फल फलाउँछ, तर खराब रूखले खराब फल नै फलाउँछ । १८एउटा असल रूखले खराब फल फलाउन सक्दैन, अनि एउटा खराब रूखले असल फल फलाउन सक्दैन । १९असल फल नफलाउने हरेक रूख काटेर ढालिनेछ अनि आगोमा हालिनेछ । २०यसरी तिनीहरूका फलद्वारा तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नेछौ ।

२१“मलाई 'प्रभु, प्रभु,' भन्ने सबै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्, तर त्यसले मात्र प्रवेश गर्नेछ जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छा पूरा गर्छ । २२त्यस दिन धेरैले मलाई भन्नेछन्, 'प्रभु, प्रभु, के हामीले तपाईंको नाउँमा अगमवाणी गरेनौ, अनि तपाईंको नाउँमा भूतहरू धपाएनौ अनि आश्चर्य-कर्महरू गरेनौ ?' २३तब म तिनीहरूलाई खुलस्त रूपले भन्नेछु, 'मैले कहिल्यै तिमीहरूलाई चिनेको छैनं । हे अधर्म काम गर्नेहरू हो, मबाट दूर भइजाओ !'

दुई किसिमका जग

लूका ६:४७-४९

२४“यसकारण हरेक जसले मेरा यी वचनहरू सुनेर त्यसअनुसार काम गर्छ, त्यो त्यस बुद्धिमान् मानिसजस्तो हो जसले आफ्नो

घर चट्टानमाथि बनायो । २५ अनि पानी पत्थो, भल आयो, अनि बतास चल्थो र त्यस घरमा बजारियो, र पनि त्यो ढलेन, किनकि त्यसको जग चट्टानमाथि थियो । २६ तर हरेक जसले मेरा यी वचनहरू सुनेर त्यसअनुसार काम गर्दैन त्यो त्यस मूर्ख मानिसजस्तो हो जसले आफ्नो घर बालुवामाथि बनायो । २७ अनि पानी पत्थो, भल आयो, अनि बतास चल्थो र त्यसमा बजारियो, अनि त्यो ठूलो आवाजका साथ ढल्यो ।”

२८ येशूले यी कुरा भनिसक्नुभएपछि भीड़ उहाँको शिक्षामा छक्क परे, २९ किनकि उहाँले तिनीहरूका व्यवस्थाका शिक्षकहरूले भैं होइन, तर अधिकार भएको व्यक्तिले भैं सिकाउनुहुन्थ्यो ।

कुष्ठरोग लागेको मानिस

मर्कस १:४०-४५; लूका ५:१२-१६

८ येशू जब पहाडी ठाउँबाट ओर्लेर आउनुभयो, एउटा ठूलो भीड़ले उहाँलाई पछ्यायो । २ कुष्ठरोग लागेको एक जना मानिस आएर उहाँको अगि घुँडा टेकेर यसो भन्यो, “हे प्रभु, यदि तपाईंले चाहनुभयो भने मलाई शुद्ध पार्न सक्नुहुन्छ ।”

३ येशूले आफ्नो हात पसारेर त्यस मानिसलाई छोएर भन्नुभयो, “म इच्छा गर्छु, तिमी निको भइजाऊ !” ऊ तुरुन्तै आफ्नो कुष्ठरोगबाट निको भइहाल्यो । ४ तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले यो कसैलाई नभन्नु । तर जाऊ, अनि आफैलाई पूजाहारीकहाँ देखाऊ अनि तिनीहरूलाई साक्षीको स्वरूप मोशाले आज्ञा दिएअनुसार भेटी चढाऊ ।”

कप्तानको विश्वास

लूका ७:१-१०

५ जब येशू कफर्नहुममा आउनुभयो, एक जना कप्तानले उहाँकहाँ आएर सहायता मागे ।

६ तिनले भने, “हे प्रभु, घरमा मेरो नोकर पक्षाघातको रोगले धेरै कष्ट पाइरहेको छ ।”

७ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “म गएर त्यसलाई निको पार्नेछु ।”

८ तब कप्तानले जवाफ दिए, “हे प्रभु, तपाईं मेरो छानामुनि आउनुहुने योग्यको म छैन । तर खालि वचन मात्र बोलिदिनुहोस् र मेरो नोकर निको भइहाल्नेछ । ९ किनकि म आफै पनि कसैको अधीनमा छु अनि मेरा अधीनमा पनि केही सिपाहीहरू छन् । म एक जनालाई ‘जा’ भन्छु अनि त्यो जान्छ, अनि अर्कोलाई ‘आइज’ भन्छु अनि त्यो आउँछ । म मेरो नोकरलाई ‘यो गर’ भन्छु अनि त्यसले गर्छ ।”

१० यो सुनेर येशूलाई आश्चर्य लाग्यो अनि आफूलाई पछ्याउनेहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो कुरा भन्दछु, मैले इस्राएलमा यस्तो विश्वास भएको कसैलाई पनि भेटाइँन । ११ म तिमीहरूलाई भन्दछु कि धेरै जना पूर्व र पश्चिमबाट आउनेछन्, अनि स्वर्गको राज्यमा अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित विवाहको भोजमा बस्नेछन् । १२ तर राज्यका सन्तानचाहिँ बाहिरको अन्धकारमा फालिनेछ जहाँ रुवाइ र दाहा किटाइ हुनेछ ।”

१३ तब येशूले त्यस कप्तानलाई भन्नुभयो, “जाऊ ! तिमीले जस्तो हुन्छ भनी विश्वास गरेका थियौ, त्यस्तै हुनेछ ।” अनि तिनको नोकर त्यसै घडी निको भइहाल्यो ।

येशूले धेरैलाई निको पार्नुभएको

मर्कस १:२९-३४; लूका ४:३८-४१

१४ जब येशू पत्रुसको घरमा आउनुभयो, उहाँले पत्रुसकी सासूलाई ज्वरोले थलिएर ओछ्यानमा पस्निएकी देख्नुभयो । १५ उहाँले तिनको हात छुनुभयो अनि ज्वरोले तिनलाई छोडिहाल्यो, अनि उठेर तिनले उहाँको सेवा गरिन् ।

१६ जसै साँझ भयो, दुष्टात्मा लागेका धेरै जनालाई उहाँकहाँ ल्याइयो, अनि उहाँले

वचनद्वारा ती आत्माहरूलाई धपाइदिनुभयो अनि सबै रोगीहरूलाई निको पार्नुभयो । १७यसरी यशैया अगवक्ताद्वारा भनिएको कुरा पूरा भयो:

“उहाँले हाम्रा कमजोरीहरू लिनुभयो अनि हाम्रा रोगहरू उठाइलानुभयो ।”

येशूलाई पछ्याउँदा तिनपनें मूल्य

लूका ९:५७-६२

१८आफ्नो चारैतिर भीडलाई देखेर उहाँले समुद्रको पारि जाने आज्ञा दिनुभयो । १९तब एक जना व्यवस्थाको गुरुले उहाँकहाँ आएर यसो भने, “हे गुरु, तपाईं जहाँ जानुहुन्छ म तपाईंलाई पछ्याउनेछु ।”

२०येशूले भन्नुभयो, “स्यालका ओढार अनि आकाशका चराहरूका गुँड हुन्छन् । तर म, मानव-पुत्रको निमित्त त शिर ढल्काउने ठाउँ पनि छैन ।”

२१अर्को चेलाले उहाँलाई भने, “प्रभु, म पहिला गएर आफ्ना बाबुलाई गाड्न पाऊँ ।”

२२तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ, अनि मुर्दाले तिनीहरूका आफ्नै मुर्दा गाडून् ।”

येशूले आँधी शान्त पार्नुभएको

मर्कस ४:३५-४१; लूका ८:२२-२५

२३तब उहाँ डुङ्गामा चढ्नुभयो अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई पछ्याए । २४अचानक समुद्रमा एउटा प्रचण्ड आँधी आयो अनि त्यसका छालहरूले डुङ्गालाई ढाक्यो । तर येशू त निदाइरहनुभएको थियो । २५चेलाहरू गई उहाँलाई व्यूँझाउँदै यसो भने, “हे प्रभु, हामीलाई बचाउनुहोस् ! हामी डुब्न लागेका छौं !”

२६अनि उहाँले जवाफ दिनुभयो, “हे अल्पविश्वासी हो, तिमीहरू किन डराउँछौ ?” तब उहाँ उठ्नुभयो अनि बतास र छालहरूलाई हर्कानुभयो, अनि सबै सम्पूर्ण रूपमा शान्त भइहाले ।

२७ती मानिसहरू छक्क परेर भने, “यी मानिस कस्ता किसिमका हुन् ? बतास र छालहरूसमेतले यिनका कुरा मान्छन् ।”

भूत लागेका दुई मानिसहरू निको भएका

मर्कस ५:१-२०; लूका ८:२६-३९

२८जब येशू गदरिनीहरूको मुलुकको अर्को भागमा आइपुग्नुभयो, त्यहाँ भूत लागेका दुई मानिसहरू उहाँलाई भेट्न आए । तिनीहरू यति हिंस्रक थिए कि कोही पनि त्यो बाटो भएर जान सक्दैनथियो । २९तिनीहरूले चिच्च्याएर यसो भने, “हे परमेश्वरका पुत्र, तपाईं हामीदेखि के चाहनुहुन्छ ? के तपाईं तोकिएको समयभन्दा अघि नै हामीलाई सताउन आउनुभएको हो ?”

३०त्यस ठाउँदेखि केही टाढा सुँगुरहरूको एउटा ठूलो बथान चरिरहेको थियो । ३१ती भूतात्माहरूले येशूसित यसरी विन्ती गरे, “यदि तपाईंले हामीलाई निकालेर खेदनुहुन्छ भने, हामीलाई सुँगुरको त्यस बथानभित्र पठाउनुहोस् ।”

३२अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाओ !” र तिनीहरू निस्केर सुँगुरहरूमा पसे, अनि सम्पूर्ण बथान भीरबाट ओइरिएर भीलमा पसे र पानीमा डुबी मरे । ३३ती सुँगुर चराउनेहरू दगुरेर गई शहरमा पुगेर के के घटना भए, साथै ती भूत लागेका मानिसहरूलाई के भयो सबै कुरा बताइदिए । ३४तब सारा शहर नै गएर येशूलाई भेटे । अनि जब तिनीहरूले उहाँलाई भेटे, तिनीहरूले उहाँलाई त्यस इलाकालाई छोडिदिने विन्ती गरे ।

येशूले पक्षाघातीलाई निको पार्नुभएको

मर्कस २:१-१२; लूका ५:१७-२६

१ येशू डुङ्गामा चढ्नुभयो अनि पारि तरेर आफ्नै शहरमा आउनुभयो । २केही मानिसहरूले खाटमा पस्नरहेको एक जना पक्षाघातीलाई उहाँकहाँ ल्याए । जब येशूले

तिनीहरूको विश्वास देख्नुभयो, उहाँले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “हे छोरो, ढाडस गर; तिम्रा पापहरू क्षमा भए ।”

३यो देखेर व्यवस्थाका कतिपय गुरुहरूले आपसमा यसो भने, “यस मानिसले ईश्वर-निन्दा गरिरहेको छ ।”

४तिनीहरूको विचार थाहा पाएर येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू आफ्ना हृदयमा किन दुष्ट विचारहरूलाई स्थान दिन्छौ ? ५‘तिम्रा पापहरू क्षमा भए’ भन्नु र ‘उठेर हिँड’ भन्नुमा कुनचाहिँ सजिलो छ ? ६तर म, मानव-पुत्रलाई संसारमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ भनी तिमिहरूले जान्न सक्...।” त्यसपछि उहाँले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “उठ, आफ्नो खाट उठाएर घरमा जाऊ ।” ७अनि त्यो मानिस उठ्यो र घर गयो । ८जब भीडले त्यो देखे, तिनीहरू भयभीत भए; अनि परमेश्वरले मानिसहरूलाई यस्तो अधिकार दिनुभएकोमा उहाँको प्रशंसा गरे ।

मत्तीको बोलावट

मर्कस २:१३-१७; लूका ५:२७-३२

९येशू जसै त्यहाँबाट अगि बढ्नुभयो, उहाँले मत्ती नाउँ भएको एक जना मानिसलाई कर उठाउनेहरूको अड्डामा बसिरहेको देख्नुभयो । उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ”, अनि तिनले उठेर उहाँलाई पछ्याए ।

१०येशू मत्तीको घरमा भोजन गरिरहनुहुँदा धेरै कर उठाउने र “पापीहरू” आए अनि उहाँ र उहाँका चेलाहरूसित खाए । ११जब फरिसीहरूले यो देखे, तब तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई सोधे, “तिमीहरूका गुरु किन कर उठाउनेहरू र ‘पापीहरू’ सित खानुहुन्छ ?”

१२यो सुनेर येशूले भन्नुभयो, “निरोगीहरूलाई वैद्यको खाँचो पदैन, तर रोगीहरूलाई । १३तर जाऊ अनि यसको अर्थ के हो सिक: ‘म बलिदान होइन, तर दया चाहन्छु ।’ किनकि म धर्मीहरूलाई होइन तर पापीहरूलाई बोलाउन आएको हुँ ।”

येशूलाई उपवासबारे प्रश्न

मर्कस २:१८-२२; लूका ५:३३-३९

१४तब यूहन्नाका चेलाहरू आएर उहाँलाई सोधे, “हामी अनि फरिसीहरू उपवास बस्छौं तर तपाईंका चेलाहरूचाहिँ बस्दैनन्, यो कस्तो कुरा हो ?”

१५उहाँले जवाफ दिनुभयो, “दुलहा साथमा हुँदा उहाँका अतिथिहरू कसरी विलाप गर्न सक्छन् ? समय आउँछ जब दुलहा तिनीहरूबाट अलग गराइनेछन्, तब तिनीहरू उपवास बस्नेछन् ।

१६“कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा घटेर सानो हुने नयाँ टालो सिलाउँदैन, किनकि त्यस वस्त्रबाट त्यो टालो निस्केर जान्छ अनि त्यो फटाइ भन् नराम्रो हुन्छ । १७नता मानिसहरूले नयाँ दाखमद्यलाई पुरानो मशकहरूमा हाल्दछन् । यदि तिनीहरूले त्यसो गरे भनेता, मशकहरू फुट्नेछन्, अनि दाखमद्य पोखिनेछ अनि मशकहरू नष्ट हुनेछन् । त्यसो नहुन, तिनीहरूले नयाँ दाखमद्य नयाँ मशकहरूमै हाल्छन्, र दुवै जोगिन्छन् ।”

एउटी मरेकी केटी अनि रोगी स्त्री

मर्कस ५:२१-४३; लूका ८:४०-५६

१८येशूले जसै यसो भन्नुहुँदैथियो, एक जना शासकले उहाँकहाँ आएर उहाँको अगि घुँडा टेकेर भने, “मेरी छोरी भर्खरै मरेकी छ । तर तपाईं आईकन त्यसमाथि आफ्नो हात राखिदिनुहोस् र त्यो बाँच्नेछे ।” १९येशू उठेर तिनीसित जानुभयो अनि उहाँका चेलाहरू पनि गए ।

२०ठीक त्यसै बेला बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने रोग लागेकी एउटी स्त्री उहाँको पछिल्लि तर आएर उहाँको वस्त्रको किनार छोइन् । २१तिनले आफैसित यसो भनिन्, “यदि मैले उहाँको वस्त्रमात्र छोएँ भने पनि म निको हुनेछु ।”

२२येशू पछि फर्कनुभयो अनि तिनलाई देख्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “हे छोरी, ढाडस गर, तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको

छ ।” अनि ती स्त्री त्यसै घडी निको भइन् ।

२३जब येशू त्यस शासकको घरमा पस्नुभयो, उहाँले बाँसुरी बजाउनेहरू र हल्ला गर्नेहरूलाई देख्नुभयो । २४अनि भन्नुभयो, “बाहिर जाओ । केटी मरेकी छैन तर सुतेकी छ ।” तर तिनीहरूले उहाँको कुरालाई हाँसोमा उड़ाइदिए । २५भीड़लाई बाहिर निकालिसकेपछि उहाँ भित्र पस्नुभयो अनि त्यस केटीको दाहिने हात समात्नुभयो, अनि त्यो उठी । २६यो कुराको खबर त्यस इलाकाभरि फैलियो ।

येशूले अन्धा र लाटोलाई निको पार्नुभएको

२७अनि येशू जसै त्यहाँबाट अगि बढ्नुभयो, दुई जना अन्धा मानिसहरूले यसो भन्दै उहाँलाई पछ्याए, “हे दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस् !”

२८जब उहाँ भित्र पस्नुभयो, ती अन्धा मानिसहरू उहाँकहाँ आए अनि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “म यसो गर्नसक्छु भनी के तिमीहरू विश्वास गर्छौं ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “गर्छौं प्रभु ।”

२९तब उहाँले तिनीहरूका आँखा छोएर भन्नुभयो, “तिमीहरूको विश्वासअनुसार तिमीहरूलाई यस्तै होस्”; ३०अनि तिनीहरूले दृष्टि पाए । येशूले तिनीहरूलाई यसरी कडा चेतावनी दिनुभयो, “यो कुरा कसैले थाहा नपाओस् ।” ३१तर तिनीहरू गइहाले अनि उहाँको विषयको खबर सारा मुलुकभरि फिँजाए ।

३२उहाँहरू जाँदै गर्दा एक जना भूत लागेको अनि बोलन नसक्ने मानिसलाई येशूकहाँ ल्याइयो । ३३अनि जसै भूत निकालियो, त्यो लाटो मानिस बोल्यो । भीड़ले अचम्म मानेर भने, “इसाएलमा यस्तो कहिल्यै देखिएको छैन ।”

३४तर फरिसीहरूले भने, “भूतहरूको राजकुमारद्वारा यिनले भूतहरू धपाउँछन् ।”

खेतालाको अभाव

३५येशू सबै शहरहरू अनि गाउँहरूमा, तिनीहरूका सभाघरहरूमा सिकाउँदै, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै अनि रोग र विरामीहरू निको पार्दै जानुभयो । ३६भीड़लाई देखेर उहाँ तिनीहरूमाथि टिठाउनुभयो, किनकि तिनीहरू सबै गोठाला नभएका भेड़ाहरूभैँ हैरान भएका र असहाय थिए । ३७अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल त प्रशस्त छ तर खेतालाहरू थोरै छन् । ३८यसकारण फसलका प्रभुलाई उहाँको खेतमा कटनी गर्नलाई खेतालाहरू पठाइदेऊन् भनी बिन्ती गर ।”

येशूले बाह्र जनालाई पठाउनुभएको

मर्कूस ३:१३-१९; ६:७-१३; १३:९-१३;

लूका ६:१२-१६; ९:१-६; १२:२-९; २१:१२-१७

१० येशूले आफ्ना बाह्र चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो अनि तिनीहरूलाई दुष्टात्माहरू धपाउने, अनि हरेक किसिमका रोग र विरामी निको पार्ने अधिकार दिनुभयो ।

२ती बाह्र प्रेरितहरूका नाउँ यिनै हुन्: पहिलो पत्रुस भनिने सिमोन, अनि तिनका भाइ अन्द्रियास; जब्दीको छोरो याकूब, अनि तिनको भाइ यहन्ना; ३फिलिप अनि बारथोलोमाइ; थोमा अनि महसुल उठाउने मत्ती; अल्फयसको छोरो याकूब, अनि थेदियस; ४सिमोन कनानी अनि यहूदा इस्करियोत, जसले उहाँलाई धोका दियो ।

५यी बाह्र जनालाई येशूले यस्ता आज्ञा दिएर पठाउनुभयो: “गैर-यहूदीहरूको बीचमा नजाओ अनि सामरीहरूका शहरहरूमा नपस । ६वरु इस्राएलका हराएका भेड़ाहरूकहाँ जाओ ।

७तिमीहरू गएर यो समाचार प्रचार गर: ‘स्वर्गको राज्य नजीक आएको छ ।’

८रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जीवित बनाओ, भूतात्माहरू धपाओ, कुष्ठरोगीहरूलाई शुद्ध बनाओ । तिमीहरूले सितैमा पायो, सितैमा

९:३४—मत्ती १०:२५; १२:२४; मर्कूस ३:२२; लूका ११:१५. ९:३५—मत्ती ४:२३; मर्कूस १:३९; लूका ४:४४.

९:३६—गन्ती २७:१७; १ राजा २२:१७; २ इतिहास १८:१६; इजकिएल ३४:५; मर्कूस ६:३४.

९:३७—३८—लूका १०:२. १०:७—१५—लूका १०:४-१२.

देओ । ९आफूसित पटुकामा सुन, चाँदी र तामा नलैजाओ । १०यात्राको लागि थैलो अथवा दौरा, जुता अथवा लौरो नबोक, किनकि खेताला ज्यालाको योग्य हुन्छ ।

११“तिमीहरू जुन शहर अथवा गाउँमा पसौला, त्यस ठाउँमा को योग्यको छ, त्यस व्यक्तिलाई खोज र तिमीहरूले त्यो ठाउँ नछोडसम्म त्यसकै घरमा बस । १२तिमीहरू त्यस घरमा पस्दा त्यसलाई आफ्नो अभिवादन भन । १३यदि त्यो घर त्यस योग्यको छ भने, तिमीहरूको शान्ति त्यसमा रहोस्; यदि छैन भने, तिमीहरूको शान्ति तिमीहरूकहाँ फर्किआओस् । १४यदि कसैले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन भने अथवा तिमीहरूको कुरा सुनेन भने, तिमीहरूले त्यस घर अथवा शहरलाई छोडदा आफ्ना खुट्टाको धूलो टटक्याइदेओ । १५म यो सत्य कुरा तिमीहरूलाई बताउँछु, इन्साफको दिनमा त्यस शहरको भन्दा त सदोम र गमोराको हालत पो सहनसकिने हुनेछ । १६म तिमीहरूलाई व्याँसाहरूका बीचमा भेडाहरूभैँ पठाउँदैछु । यसकारण, सर्पभैँ चतुर र ढुकुरभैँ सोभो होओ ।

१७“मानिसहरूदेखि होशियार बस, तिमीहरूले तिमीहरूलाई स्थानीय सभाहरूमा सुम्पिदिनेछन्, अनि तिनीहरूका सभाघरहरूमा कोरा लगाउनेछन् । १८मेरो खातिर शासकहरू र राजाहरूकहाँ लगिनेछौं अनि तिमीहरू गैर-यहूदीहरूको अगि मेरा साक्षी हुनेछौं । १९तर जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछन्, तिमीहरूले के बोलौला वा कसरी बोलौला भनी फिक्री नगर । त्यस बेला तिमीहरूले के भन्नुपर्ने हो सो दिइनेछ । २०किनकि त्यो तिमीहरू बोलेका हुनेछैनौं तर तिमीहरूका पिताको आत्मा नै तिमीहरूद्वारा बोल्नुहुनेछ ।

२१“भाइले भाइलाई, बाबुले आफ्नो छोराछोरीलाई मृत्युको निमित्त धोका दिनेछ,

छोराछोरीहरू आफ्ना आमाबाबुको विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि तिनीहरूलाई मार्न लाउनेछन् । २२तिमीहरूलाई सबै मानिसहरूले मेरो खातिर घृणा गर्नेछन् । तर जो अन्तसम्म स्थिर रहन्छ त्यो नै बचाइनेछ । २३जब तिमीहरू एक ठाउँमा सताइनेछौं, तब अर्को ठाउँमा भाग । म साँच्चै भन्दछु, म, मानव-पुत्र आउन अघि तिमीहरूले इस्त्राएलका शहरहरू पनि घुमिसकेका हुनेछैनौं ।

२४“चेला गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुनसक्दैन, नता नोकर मालिकभन्दा श्रेष्ठ हुनसक्छ । २५चेलालाई गुरु जत्तिको हुनु र नोकरलाई मालिक जत्तिको हुनु नै पर्याप्त हुन्छ । यदि घरानाको मुखियालाई बालजिबुल भनिएको छ भने, घरानाका सदस्यहरूलाई त भन् कति बढता गरी भन्लान् !

२६“यसकारण तिनीहरूसित नडराओ । ढाकेर प्रकट नहुने अनि लुकेर थाहा नपाइने केही पनि छैन । २७जे मैले तिमीहरूलाई अँध्यारोमा भनें, त्यसलाई दिनको उज्यालोमा भनिदेओ; तिमीहरूको कानमा जे भनिएको छ, त्यो घरको धुरीबाट घोषणा गरिदेओ । २८शरीर नष्ट गर्ने तर आत्मालाई नष्ट गर्न नसक्नेहरूसित नडराओ । बरु शरीर र आत्मा दुवैलाई नरकमा नष्ट गर्न सक्नुहुने परमेश्वरसित डराओ । २९के एक पैसामा दुई भँगेरा विक्रिनन् ? तैपनि तिमीहरूका पिताको इच्छाविना तीमध्ये एउटा पनि भुइँमा खस्दैन । ३०तिमीहरूको शिरका सबै केशहरू गन्ती भइसकेका छन् । ३१यसकारण, नडराओ तिमीहरू धेरै भँगेराहरूभन्दा मूल्यवान् छौं ।

३२“जसले मलाई मानिसहरूको सामुन्ने स्वीकार गर्छ, त्यसलाई म मेरा स्वर्गमा हुनुहुने पिताको सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु । ३३तर जसले मलाई मानिसहरूको सामुन्ने अस्वीकार गर्छ, त्यसलाई म मेरा स्वर्गमा हुनुहुने पिताको सामुन्ने अस्वीकार गर्नेछु ।

१०:१०-१ कोरिन्थी ९:१४; १ तिमोथी ५:१८. १०:१४-प्रेरित १३:५१. १०:१५-उत्पत्ति १९:२४-२८; मत्ती ११:२४. १०:१६-लुका १०:३. १०:२२-मत्ती २४:९-१३. १०:२४-लुका ६:४०; यूहन्ना १३:१६; १५:२०. १०:२५-मत्ती ९:३४; १२:२४; मार्कस ३:२२; लुका ११:१५. १०:२६-मार्कस ४:२२; लुका ८:१७. १०:३३-२ तिमोथी २:१२.

३४“म संसारमा शान्ति ल्याउन आएको हुँ भनी नठान । म संसारमा शान्ति होइन तर तवरार लिएर आएको हुँ । ३५किनकि म

“मानिसलाई उसको बाबुको विरुद्धमा, छोरीलाई उसकी आमाको विरुद्धमा, बुहारीलाई सासूको विरुद्धमा अलग गराउन आएँ ।

३६ मानिसका शत्रुहरू त आफ्नै परिवारका सदस्यहरू हुनेछन् ।”

३७“जसले आफ्ना आमा वा बाबुलाई मलाई भन्दा बढी प्रेम गर्छ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन; जसले आफ्ना छोरा वा छोरीलाई मलाई भन्दा बढी प्रेम गर्छ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन । ३८अनि जसले आफ्नो कूस लिएर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन । ३९जसले आफ्नो प्राण जोगाउँछ उसले त्यो गुमाउनेछ, जसले आफ्नो प्राण मेरो निमित्त गुमाउँछ उसले त्यो पाउनेछ ।

४०“जसले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्छ त्यसले मलाई ग्रहण गर्छ, अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ उसले मलाई पठाउनुहुनेलाई ग्रहण गर्छ । ४१जसले अगमवक्तालाई अगमवक्ताको रूपमा ग्रहण गर्छ त्यसले अगमवक्ताको इनाम पाउनेछ, अनि जसले धार्मिक मानिसलाई धार्मिक मानिसको रूपमा ग्रहण गर्छ त्यसले धार्मिक मानिसको इनाम पाउनेछ । ४२अनि यदि कसैले यी सानाहरूमध्ये एक जनालाई मेरा चेला हुनु भनी एक गिलास चिसो पानी दिन्छ, म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, उसले आफ्नो इनाम कुनै रीतिले गुमाउनेछैन ।”

येशू अनि बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना

लूका ७:१८-३५

११ येशूले आफ्ना बाह्रै जना चेलाहरूलाई आदेश दिइसक्नुभएपछि उहाँ त्यहाँदेखि गालीलका शहरहरूतिर शिक्षा दिन र प्रचार

गर्न जानुभयो ।

२जब यूहन्नाले येशूले गर्नुभएको कुरा झ्यालखानमा सुने, तिनले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँकहाँ यो सोध्न पठाए, ३“आउनुहुने के तपाईं नै हुनुहुन्छ, अथवा हामी कुनै अर्कोलाई पखौं ?”

४येशूले जवाफ दिनुभयो, “फर्किगएर यूहन्नालाई तिमीहरूले जे सुन्दछौ र देख्छौ त्यो बताइदो । ५अन्धाले दृष्टि पाउँछ, लँगडा हिँड्छ, कुष्ठरोग भएकाहरू निको पारिन्छन्, बहिराले सुन्छ, मरेकाहरू जीवित पारिन्छन् अनि गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाइन्छ । ६त्यो धन्यको हो जसले मबाट ठोकर खाँदैन ।”

७यूहन्नाका चेलाहरू जसै जान लागे, उहाँले भीडलाई यूहन्नाको विषयमा बताउन लाग्नुभयो: “तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हेर्न निस्क्यौ ? के बतासले हल्लाइरहेको निगालोलाई ? ८यदि होइन भने, तिमीहरू के हेर्न निस्क्यौ त ? के नरम पोशाक लाएका मानिसलाई ? होइन, नरम पोशाक लाउनेहरू त राजाका महलमा हुन्छन् । ९त्यसो भए तिमीहरू के हेर्नलाई निस्क्यौ त ? के अगमवक्तालाई ? म तिमीहरूलाई भन्दछु हो, अनि अगमवक्ताभन्दा महानलाई । १०यी तिनी नै हुन् जसको विषयमा यसरी लेखिएको छ:

“म आफ्नो दूतलाई तिम्रो अगि पठाउनेछु जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ ।”

११म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु: स्त्रीहरूबाट जन्मनेहरूमध्ये बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाभन्दा महान् कोही जन्मेको छैन । १२बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको समयदेखि अहिलेसम्म स्वर्गको राज्य बलपूर्वक अगि बढिरहेको छ, अनि बलजफती गर्नेहरूले यसलाई पक्रिराखेका छन् । १३किनकि सबै अगमवक्ताहरू अनि व्यवस्थाले यूहन्नाको समयसम्म अगमवाणी गरे । १४अनि यदि

१०:३५-३६-मीका ७:६. १०:३८-मत्ती १६:२४; मार्कुस ८:३४; लूका ९:२३. १०:३९-मत्ती १६:२५; मार्कुस ८:३५; लूका ९:२४; १७:३३; यूहन्ना १२:२५. १०:४०-मार्कुस ९:३७; लूका ९:४८; १०:१६; यूहन्ना १३:२०.

११:५-यशैया ३५:५-६; ६१:१. ११:१०-मलाकी ३:१. मार्कुस १:२. लूका ७:२७. ११:१२-लूका १६:१६.

११:१४-मलाकी ४:५; मत्ती १७:१०-१३; मार्कुस ९:११-१३.

तिमीहरू यसलाई ग्रहण गर्न राजी छौं भने आउनुपर्ने एलिया तिनी नै हुन् । १५जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।

१६“यस पुस्तालाई म केसित तुलना गरूँ ? तिनीहरू बजारमा बसेर अरूहरूलाई बोलाउँदै यसो भन्ने केटाकेटीहरू जस्ता हुन्:

१७ “हामीले तिमीहरूको लागि बाँसुरी बजायौं, अनि तिमीहरू नाचेनौं; हामीले विलाप-गीत गायौं, अनि तिमीहरूले विलाप गरेनौं !”

१८किनकि यूहन्ना खाँदैपिउँदै आएनन् अनि तिनीहरू भन्छन्, ‘उसलाई भूत लागेको छ ।’ १९म, मानव-पुत्र खाँदै र पिउँदै आएँ, अनि तिनीहरू भन्छन्, ‘हेर, घिचुवा, मतवाला अनि महसुल उठाउनेहरू र “पापीहरूको” मित्र ।’ तर बुद्धि ठीक हो भनी त्यसका कामहरूले प्रमाणित गर्छ ।”

पश्चात्ताप नगर्ने शहरहरूलाई धिक्कार

लूका १०:१३-१५

२०त्यसपछि येशूले ती शहरहरूलाई धिक्कार्न थाल्नुभयो जहाँजहाँ उहाँका धेरैजसो आश्चर्य-कर्महरू गरिएका थिए, किनकि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् । २१“धिक्कार तँलाई हे खोराजिन ! धिक्कार तँलाई हे वेथसेदा ! यदि तिमीहरूमा गरिएका आश्चर्य-कर्महरू टायर र सीदोनका मुलुकहरूमा गरिएका भए त्यहाँका मानिसहरूले धेरै पहिले भाडग्रा ओडेर खरानी धसेर पश्चात्ताप गर्नेथिए होलान् । २२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु कि इन्साफको दिनमा तिमीहरूको भन्दा त टायर र सीदोनको दशा सहनसक्ने हुनेछ । २३अनि तँ, हे कफर्नहुम, के तँ आकाशसम्म उचालिनेछस् ? होइन, तँ पातालसम्म खसालिनेछस् । यदि तँमा गरिएका आश्चर्य-कर्महरू सदोममा गरिएका भए त्यो

आजसम्म रहनेथियो । २४तर म तँलाई भन्दछु कि इन्साफको दिन तेरोभन्दा त सदोमको दशा सहनसक्ने हुनेछ ।”

थकितहरूलाई विश्राम

लूका १०:२१-२२

२५त्यस बेला येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु, किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान् र शिक्षितहरूबाट लुकाएर साना बालबालिकाहरूलाई प्रकट गर्नुभयो । २६हे पिता, किनकि तपाईंलाई यही मन पऱ्यो ।

२७“सबै थोक मलाई मेरा पिताबाट दिइएका हुन् । पुत्रलाई पिताले बाहेक अरू कसैले चिन्दैन अनि पितालाई पुत्रले बाहेक र पुत्रले प्रकट गर्न चाहनुभएकाहरू बाहेक अरूले चिन्दैन ।

२८“हे सबै थाकेकाहरू र बोभ्रले दविएका हो, मकहाँ आओ, अनि म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु । २९मेरो जुवा आफैमाथि लेओ अनि मबाट सिक, किनकि म नम्र र कोमल हृदयको छु, अनि तिमीहरूले आफ्ना आत्माको लागि विश्राम पाउनेछौ । ३०किनकि मेरो जुवा सजिलो र मेरो भारी हलुङ्गो छ ।”

विश्राम-दिनका प्रभु

मर्कस २:२३-२८; ३:१-६; लूका ६:१-११

१२ त्यस बेला येशू विश्राम-दिनमा अन्नका खेतहरूबाट भएर जानुभयो । उहाँका चेलाहरू भोकाएका थिए अनि तिनीहरूले अन्नका केही वालाहरू टिपेर खानथाले । ३यो देखेर फरिसीहरूले येशूलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंका चेलाहरूले विश्राम-दिनमा जे गर्नु ठीक छैन त्यही गर्दैछन् ।”

३उहाँले जवाफ दिनुभयो, “दाऊदले आफै अनि तिनका साथमा हुनेहरू भोकाउँदा के गरेका थिए, के तिमीहरूले पढेका छैनौ ? ४तिनले परमेश्वरको भवनभित्र पसेर अर्पण

११:२१-यशैया २३:१-१८; इजकिएल २६:१-२१; योएल ३:४-८; आमोस १:९-१०; जकरिया ९:२-४.

११:२३-उत्पत्ति १९:२४-२८; यशैया १४:१३-१५. ११:२४-मत्ती १०:१५; लूका १०:१२. ११:२७-यूहन्ना १:१८; ३:३५; १०:१५. ११:२९-यर्मिया ६:१६ १२:१-व्यवस्था २३:२५. १२:३-४-१ शमूएल २१:१-६; लेवी २४:९.

गरिएको रोटी खाएका थिए, जुनचाहिँ पूजाहारीहरूबाहेक अरूको लागि उचित थिएन । ५अथवा के विश्राम-दिनमा मन्दिरभित्र भएका पूजाहारीहरूले त्यस दिनलाई अपवित्र तुल्याउँछन् र पनि निर्दोषै रहन्छन् भनी तिमीहरूले व्यवस्थामा पढेका छैनौ ? ६म तिमीहरूलाई भन्दछु कि मन्दिरभन्दा महान् यहाँ एक जना हुनुहुन्छ । ७यदि तिमीहरूले यो कुरा अर्थात् 'म बलिदान होइन, तर दया चाहन्छु' भन्ने बुझेका भए तिमीहरूले निर्दोषलाई दोषी ठहराउने थिएनौ । ८किनकि म, मानव-पुत्र विश्राम-दिनको पनि प्रभु हो ।”

९त्यस ठाउँदेखि अगि बढ्दै उहाँ तिनीहरूका सभाघरमा जानुभयो । १०अनि त्यहाँ हात सुकेको एक जना मानिस थियो । येशूलाई दोष लाउने कारण भेट्टाउनलाई तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “के विश्राम-दिनमा निको पार्नु उचित छ ?”

११उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूको एउटा भेडा छ अनि त्यो विश्राम-दिनमा खाइलमा खस्यो भने, के तिमीहरूले त्यसलाई समातेर बाहिर निकाल्नेछैनौ ? १२मानिस भेडाभन्दा कति मूल्यवान् हुन्छ ! यसकारण, विश्राम-दिनमा भलो काम गर्नु उचित हुन्छ ।”

१३तब उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात पसार ।” तसर्थ, त्यसले आफ्नो हात पसाऱ्यो अनि त्यो अर्को हातजस्तै पूरा ठीक भइहाल्यो । १४तर फरिसीहरू गइहाले अनि येशूलाई कसरी मारौं भनी षड्यन्त्र रचन थाले ।

परमेश्वरको चुनिएको दास

१५त्यो कुरा थाहा पाएर येशू त्यस ठाउँबाट गइहाल्नुभयो । धेरैले उहाँलाई पछ्याए, अनि उहाँले तिनीहरूका सबै विरामीहरूलाई निको पार्नुभयो, १६अनि उहाँ को हुनुहुन्छ त्यो कसैलाई नभन्नु भनी चेतावनी दिनुभयो । १७यो यशैयाबाट भनिएको कुरा पूरा हुनलाई थियो:

१८ “यिनी मेरा दास हुन् जसलाई मैले चुनेको छु, जसलाई म प्रेम गर्छु, जसमाथि म प्रशन्न छु; म मेरो आत्मा तिनीमाथि राख्नेछु, अनि तिनले जातिहरूलाई इन्साफको घोषणा गर्नेछन् ।

१९ तिनले भगडा गर्नेछैनन्, नता चिच्च्याउनेछन्; तिनको आवाज सडकतिर कसैले पनि सुन्नेछैन ।

२० चोट परेको निगालोलाई तिनले भाँच्ने छैनन्, अनि धुवाँ आउँदै गरेको सलेतोलाई तिनले निभाउनेछैनन्, जबसम्म तिनले इन्साफलाई विजयसम्म पुऱ्याउनेछैनन् ।

२१ तिनकै नाउँमा जातिहरूले आफ्ना आशा राख्नेछन् ।”

येशू र बालजिबुल

मर्कुस ३:२०-३०; लूका ११:१४-२३

२२तब तिनीहरूले उहाँकहाँ एक जना भूत लागेको मानिसलाई ल्याए जो अन्धा थियो अनि बोल्न पनि सक्दैन थियो, अनि उहाँले त्यसलाई निको पार्नुभयो र त्यसले देख्न र बोल्न पनि सक्‍यो । २३ती सबै मानिसहरू छक्क परे अनि भने, “के यिनी नै दाऊदका पुत्र होइनन् ?”

२४तर फरिसीहरूले यो सुनेर यसो भने, “यसले त भूतहरूको राजा बालजिबुलद्वारा भूतहरू धपाउँछ ।”

२५येशूले तिनीहरूको विचार थाहा पाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आफैभित्र विभाजित भएको प्रत्येक राज्य नष्ट हुनेछ, अनि प्रत्येक शहर र परिवार आफैभित्र विभाजित हुन्छ भने त्यो खडा रहनसक्दैन । २६यदि शैतानले

शैतानलाई धपाउँछ भने, त्यो त आफ्नै विरुद्धमा विभाजित भएको हुन्छ । तब कसरी त्यसको राज्य खडा रहन्छ ? २७ अनि यदि म बालजिबुलद्वारा भूतहरू धपाउँछु भने, तिम्रा मानिसहरूले चाहिँ कसद्वारा तिनीहरूलाई धपाउँछन् ? यसकारण, तिनीहरू तिमीहरूका न्यायकर्ता हुनेछन् । २८ तर यदि मैले परमेश्वरको आत्माले भूतहरू धपाउँछु भने, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूमा आइसकेको छ ।

२९ “अथवा फेरि, कसैले घरको बलियो मानिसलाई पहिला नवाँधीकन कसरी उसको घरमा पसेर त्यसका सबै थोकहरू लैजान सक्ला र ? तर त्यसलाई बाँधेपछि मात्र त्यसले उसको घर लुट्न सक्छ ।

३० “जो मसित छैन त्यो मेरो विरुद्धमा छ, जसले मसित बटुल्दैन त्यसले छरपष्ट पार्दछ । ३१ यसकारण म भन्दछु, प्रत्येक पाप र ईश्वर-निन्दा मानिसलाई क्षमा हुनेछ, तर पवित्र आत्माको विरुद्धमा भएको ईश्वर-निन्दा क्षमा हुनेछैन । ३२ कसैले म, मानव-पुत्रको विरुद्धमा केही बोल्यो भने त्यो क्षमा गरिनेछ, तर कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा बोल्छ भने, त्यो यस समयमा अनि आउने समयमा पनि क्षमा हुनेछैन ।

३३ “रूखलाई असल बनाओ र त्यसको फल राम्रो हुनेछ, अथवा रूखलाई नराम्रो बनाओ अनि त्यसको फल नराम्रो हुनेछ, किनकि फलबाटै रूख चिनिन्छ । ३४ हे सर्पका सन्तान हो, तिमीहरू दुष्ट भईकन कसरी केही कुरालाई असल भन्न सक्छौ ? किनकि हृदयमा भएका कुराहरू नै बाहिर निस्केर मुखबाट बोलिन्छन् । ३५ असल मानिसले ऊभिन्न जम्मा भएर बसेका असल कुराहरू बाहिर निकाल्छ, अनि दुष्ट मानिसले आफूभिन्न जम्मा भएर रहेका दुष्ट कुराहरू बाहिर निकाल्छ । ३६ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, इन्साफको दिनमा

मानिसहरूले आफूले असावधानीपूर्वक बोलेको प्रत्येक शब्दको लेखा दिनुपर्नेछ । ३७ किनकि तिम्रा वचनहरूले तिमी निर्दोष ठहरिनेछौ अनि तिम्रा वचनहरूले तिमी दोषी ठहरिनेछौ ।”

योनाको चिन्ह

मर्कूस ८:११-१२; लूका ११:२४-२६, २९-३२

३८ एक दिन फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँलाई भने, “हे गुरु, हामी तपाईंवाट एउटा अचम्मको चिन्ह हेर्न चाहन्छौ ।”

३९ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले अचम्मको चिन्ह खोज्छ ! तर अगमवक्ता योनाको चिन्हवाहेक अरू कुनै दिइनेछैन । ४० किनकि जसरी योना एउटा ठूलो माछाको पेटमा तीन दिन र तीन रात रहेका थिए, त्यसरी नै म, मानव-पुत्र पनि पृथ्वीको गर्भमा तीन दिन र तीन रात रहनेछु । ४१ निनवेका मानिसहरू यस पुस्तासित इन्साफमा खडा हुनेछन् अनि यसलाई दोषी ठहराउनेछन्, किनकि तिनीहरूले योनाको प्रचारमा पश्चात्ताप गरे । अहिले योनाभन्दा महान् एक जना यहाँ छ । ४२ दक्षिणकी रानी यस पुस्तासित इन्साफमा खडा भएर यसलाई दोष्याउनेछिन्, किनकि तिनी पृथ्वीको पल्लो छेउदेखि सुलेमानका बुद्धिका कुरा सुन्न आइन्, तर अहिले सोलोमनभन्दा महान् एक जना यहाँ छ ।

४३ “जब एउटा मानिसबाट दुष्टात्मा निस्कन्छ, त्यो विश्राम खोज्दै ओवानो ठाउँहरूतिर जान्छ अनि पाउँदैन । ४४ तब त्यसले भन्छ, ‘मैले छोडेर आएको घरमा म फर्कनेछु ।’ जब त्यो आइपुग्छ, त्यसले त्यो घरलाई खाली, सफा गरिएको र सुव्यवस्थित पाउँछ । ४५ तब त्यो जान्छ अनि आफैभन्दा बढी दुष्ट अरू सातओटा आत्माहरू आफूसित लिएर आउँछ, अनि तीभिन्न गएर त्यहीं बस्छन् । अनि त्यस मानिसको अन्तिम अवस्था

१२:३०—मर्कूस ९:४०. १२:३२—लूका १२:१०. १२:३३—मत्ती ७:२०. १२:३४—मत्ती ३:७, १५:१८; २३:३३; मर्कूस ३:२२; लूका ३:७; लूका ११:१५. १२:३६—मत्ती १६:१; मर्कूस ८:११; लूका ११:१६.

१२:३९—मत्ती १६:४; मर्कूस ८:१२; लूका ११:२९. १२:४०—योना १:१७. १२:४१—योना ३:५.

१२:४२—१ राजा १०:१-१०; २ इतिहास ९:१-१२.

पहिलेको भन्दा खराब हुन्छ। यस दुष्ट पुस्तालाई पनि यस्तै हुनेछ।”

येशूकी आमा र भाइहरू

मर्कुस ३:२१-२५; लुका ८:१९-२१

४६ येशू भीड़सित बोलिरहनुहुँदा उहाँकी आमा र भाइहरू उहाँसित कुरा गर्नलाई बाहिर उभिएका थिए। ४७ कसैले उहाँलाई भन्यो, “तपाईंकी आमा र भाइहरू तपाईंसित कुरा गर्नलाई बाहिर उभिरहेका छन्।”

४८ उहाँले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “मेरी आमा को हुन् ? मेरा भाइहरू को हुन् ?” ४९ तब चेलाहरूतिर देखाएर उहाँले भन्नुभयो, “मेरा आमा र भाइहरू यिनीहरू नै हुन्। ५० किनकि जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छा पूरा गर्छ, ऊ नै मेरो भाइ, बहिनी र आमा हुन्।”

बीउ छर्नेको दृष्टान्त

मर्कुस ४:१-२०; लुका ८:४-१५

१३ येशू त्यही दिन त्यस घरबाट निस्केर समुद्रको छेउमा बस्नुभयो। २ उहाँको चारैतिर यति ठूलो भीड़ जम्मा भयो कि उहाँ एउटा ढुङ्गामा चढेर बस्नुभयो, अनि सबै मानिसहरू किनारमा उभिए। ३ तब उहाँले यसो भन्दै तिनीहरूलाई दृष्टान्तबाट घेरै कुराहरू भन्नुभयो: “एक जना किसान बीउ छर्नलाई निस्क्यो। ४ उसले जसरी बीउ छर्दैथियो, केही बाटोमा खसे, अनि चराहरूले टिपेर खाइहाले। ५ केही ढुङ्गेनी ठाउँहरूमा परे, जहाँ तिनीहरूको निम्ति घेरै माटो थिएन। ती चाँडै उम्रे, किनकि माटो पातलो थियो। ६ तर जसै घाम लाग्यो, ती विरूवाहरू ओइलाए, अनि सुकिए। किनकि तिनीहरूका पूर्ण जरे थिएनन्। ७ अरू बीउ काँदाहरूतिर परे, अनि काँदाहरूले निसासिदिए। ८ तर अरू बीउ असल भूमिमा परे, जसबाट त्यसले छरेको भन्दा सय

गुणा, साठी गुणा र तीस गुणा अन्न फलाए। ९ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्।”

१० त्यसपछि चेलाहरूले उहाँकहाँ आएर सोधे, “तपाईं मानिसहरूसित किन दृष्टान्तहरूमा बोल्नुहुन्छ ?”

११ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “स्वर्गको राज्यका गुप्त कुराहरूको ज्ञान तिमीहरूलाई दिइएको छ, तर तिनीहरूलाई त होइन। १२ जससित छ उसलाई अझ दिइनेछ, अनि ऊसित प्रशस्त हुनेछ। जससित छैन, ऊसित भएको पनि ऊदेखि लिइनेछ। १३ यसैकारण, म तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूमा बोल्छु:

“हेरे तापनि, तिनीहरूले देखेनछैनन्;
सुने तापनि, तिनीहरूले सुन्ने वा बुझेनछैनन्।

१४ तिनीहरूमा यशैयाको अगमवाणी पूरा भयो:

“तिमीहरू सुनिरहनेछौ तर कहिल्यै बुझेनेछैनौ;
तिमीहरू हेरिरहनेछौ तर कहिल्यै देखेनेछैनौ।

१५ किनकि यी मानिसहरूका हृदय कठोर भएका छन्;

तिनीहरूका कानले प्रायः सुन्दैनन्,
अनि तिनीहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन्।

नत्रता तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देखेथिए,

कानले सुन्नेथिए,

हृदयले बुझेथिए

र फर्कनेथिए, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्नेथिएँ।”

१६ तर तिमीहरूका आँखा धन्यका हुन् किनकि तिनले देख्छन्, अनि तिमीहरूका कानहरू धन्य

१३:२-लुका ५:१-३. १३:१२-मत्ती २५:२९; मर्कुस ४:२५; लुका ८:१८; १९:२६.

१३:१४-१५-यशैया ६:९-१०.

हुन् किनकि तिनले सुन्दछन् । १७किनकि म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू अनि धार्मिक मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्ने उत्कट इच्छा गरेका थिए तर देखेनन्, अनि तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्ने उत्कट इच्छा गरेका थिए तर सुनेनन् ।

१८“त्यसैले वीउ छर्नेको दृष्टान्तको अर्थ के हो ध्यानसित सुन: १९कसैले राज्यको सुसमाचार सुनेर बुझेन भने दुष्ट आएर उसको हृदयमा जे छरिएको थियो त्यो खोसेर लैजान्छ । बाटोको छेउमा छरिएको वीउ यही हो । २०हुँडेनी ठाउँमा खसेको वीउलाई जसले ग्रहण गर्‍यो ऊ त्यो मानिसजस्तो हो जसले वचन सुन्नासाथै आनन्दसाथ त्यसलाई ग्रहण गर्छ । २१तर उसको जरा नभएकोले ऊ थोरै समयको लागि मात्र अडिन सक्छ । जब वचनको कारण कष्ट र खेदो आइपर्छ ऊ झट्टै लडिहाल्छ । २२जसले काँडाहरूमा परेको वीउलाई ग्रहण गर्छ ऊ त्यो मानिसजस्तो हो जसले वचन सुन्छ, तर यस संसारको फिक्री अनि धन-सम्पत्तिको छलले त्यसलाई निसासिदिन्छ, र त्यसलाई निष्फल बनाइदिन्छ । २३तर जसले राम्रो माटोमा परेको वीउलाई ग्रहण गर्छ ऊ त्यो मानिसजस्तो हो जसले वचन सुन्छ अनि बुझ्दछ । उसले छरेको भन्दा सय गुणा, साठी गुणा र तीस गुणा अन्न फलाउँछ ।”

सामाको दृष्टान्त

२४येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो: “स्वर्गको राज्य त्यो मानिसजस्तो हो जसले आफ्नो खेतमा असल वीउ छर्‍यो । २५तर जब सबै सुतिरहेका थिए, उसको शत्रु आएर त्यहाँ सामा छरेर गयो । २६जब गहुँ उम्रियो अनि बाला लाग्यो, त्यहाँ सामा पनि देखा पर्‍यो ।

२७“मालिकका नोकरहरू आएर उसलाई भने, ‘मालिक, के तपाईंले आफ्नो खेतमा असल

वीउ छर्नुभएको होइन, अनि यी सामाहरू कताबाट आए त ?’

२८“‘कुनै शत्रुले यो गर्‍यो,’ उसले जवाफ दियो ।

“ती नोकरहरूले उसलाई सोधे, ‘के हामी गएर ती उखेलिदिऔं भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ ?’

२९“उसले जवाफ दियो, ‘होइन,’ किनकि जब तिमीहरूले सामा उखेलिरहेका हुन्छौ, तिमीहरूले तीसित गहुँ पनि उखेल्न सक्छौ । ३०कटनीको समयसम्म दुवैलाई सँगसँगै बढनदेओ । त्यसबेला म कटनी गर्नेहरूलाई भन्नेछु: पहिले सामा बटुलेर जलाइनको लागि बिटा बाँध; त्यसपछि गहुँ बटुलेर मेरो धनसारमा ल्याओ ।”

रायोको वीउ र खमिरका दृष्टान्तहरू

मकूस ४:३०-३४; लूका १३:१८-२१

३१उहाँले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो: “स्वर्गको राज्य एउटा रायोको वीउजस्तै हो, जसलाई कुनै मानिसले लिएर बारीमा रोप्यो । ३२यो तिम्ना अरू वीउहरूभन्दा सानो भए तापनि, जब यो बढ्छ, यो बारीमा भएका अरू बोटबिरुवाभन्दा ठूलो भएर भाँगिन्छ, अनि आकाशका चराहरू त्यसका हाँगाहरूमा वास बस्छन् ।”

३३उहाँले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो: “स्वर्गको राज्य खमिरजस्तो हो जसलाई एउटी स्त्रीले लिएर धेरै पीठोमा मिसाई र मुछेको पीठोलाई छिचलुन्जेल राखी ।”

३४येशूले भीड़लाई यी सबै कुराहरू दृष्टान्तहरूमा भन्नुभयो; उहाँले तिनीहरूलाई दृष्टान्तहरू प्रयोग नगरी केही भन्नुभएन । ३५यसरी अगमवक्ताद्वारा भनिएको यो कुरा पूरा भयो:

“म दृष्टान्तहरूमा आफ्नो मुख खोल्नेछु, म संसारको उत्पत्तिदेखि गुप्त रहेका कुराहरू प्रकाश गर्नेछु ।”

सामाको दृष्टान्तको अर्थ बताइएको

मर्कस ६:१-६; लूका ४:१६-३०

३६तव उहाँ भीड़लाई छोडेर घरमा आउनुभयो । उहाँका चेलाहरूले उहाँकहाँ आएर भने, “हामीलाई खेतमा भएको सामाको दृष्टान्तको अर्थ बुझाइदिनुहोस् ।”

३७उहाँले जवाफ दिनुभयो, “जसले असल बीउ छरे, त्योचाहिँ मानव-पुत्र म नै हुँ । ३८खेत संसार हो, अनि असल बीउहरू राज्यका सन्तान हुन् । सामाचाहिँ त्यस दुष्टका सन्तान हुन्, ३९अनि त्यसलाई छर्ने शत्रु शैतान हो । कटनी युगको अन्त्य हो, अनि खेतालाहरू स्वर्गदूतहरू हुन् ।

४०“सामा उखेलिएर आगोमा हालिएभैं यस युगको अन्त्य पनि हुनेछ । ४१म, मानव-पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछ, अनि तिनीहरूले पाप गर्न लाउने र दुष्ट काम गर्ने हरेकलाई राज्यदेखि बटुल्नेछन् । ४२ अनि तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्, जहाँ रुवाइ र दाहा किटाइ हुनेछ । ४३तव धर्मात्माहरू तिनीहरूका पिताको राज्यमा सूर्यभैं चम्कनेछन् । जसको कान छ, उसले सुनोस् ।

गुप्त गाड्धन र मोतीका दृष्टान्तहरू

४४“स्वर्गको राज्य खेतमा लुकाइराखिएको गाड्धनजस्तो हो । जब एक जना मानिसले त्यसलाई भेटायो, त्यसले फेरि लुकाइराख्यो, अनि आनन्दसाथ गएर आफूसित भएका सबै थोक बेचेर त्यो खेत किन्यो ।

४५“फेरि, स्वर्गको राज्य असल मोतीहरूको खोजी गर्ने एक जना व्यापारीजस्तो हो । ४६जब उसले एउटा बहुमूल्य मोती भेटायो, ऊ गड्हाल्यो अनि आफूसित भएका सबै थोक बेचेर त्यो किन्यो ।

जालको दृष्टान्त

४७“फेरि पनि, स्वर्गको राज्य समुद्रमा हानेको एउटा जालजस्तै हो जसमा सबै किसिमका माछाहरू परे । ४८जब त्यो भरियो,

जलाहारीहरूले त्यसलाई तानेर किनारमा ल्याए । त्यसपछि, तिनीहरू बसेर असल माछाहरूलाई टोकरीमा बटुले, तर खराबलाई बाहिर फ्याँकिदिए । ४९युगको अन्तमा पनि यस्तै हुनेछ । स्वर्गदूतहरू आएर दुष्टहरूलाई धार्मिकहरूबाट अलग गर्नेछन्, ५०अनि तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा हालिदिनेछन्, जहाँ रुवाइ र दाहा किटाइ हुनेछ ।”

५१येशूले तिनीहरूलाई “के यी कुराहरू बुझ्यौ ?” भनी सोध्नुभयो ।

तिनीहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, बुझ्यौं ।”

५२उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसकारण स्वर्गको राज्यको विषयमा शिक्षा दिइएको हरेक व्यवस्थाका शिक्षक घरको एक जना मालिकजस्तै हो जसले आफ्नो ढुकुटीबाट नयाँ र पुरानो मूल्यवान् वस्तुहरू भिक्दछ ।”

विना आदरको अगमवक्ता

मर्कस ६:१-६; लूका ४:१६-३०

५३जब येशूले यी दृष्टान्तहरू भनिसक्नुभयो, उहाँ त्यहाँबाट अघि बढ्नुभयो । ५४आफ्नो घर भएको शहरमा आएर उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूका सभाघरमा सिकाउन थाल्नुभयो, अनि तिनीहरू छक्क परे । तिनीहरूले सोधे, “यस मानिसले यस्तो वृद्धि र अचम्मको कामहरू गर्ने शक्ति कहाँबाट पायो ? ५५के यो सिकमीको छोरो होइन ? के यसका आमाको नाउँ मरियम होइन, अनि यसका भाइहरू याकूब, युसूफ, सिमोन र यहूदा होइनन् ? ५६के यसका सबै बहिनीहरू हामीसित छैनन् ? त्यसोभए, यस मानिसले यी सबै कुराहरू कहाँबाट पायो ?” ५७अनि तिनीहरू उहाँसित चिडिए । तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अगमवक्ता आफ्नै ठाउँमा अनि उसको आफ्नै घरमा मात्र आदररहित हुन्छ ।”

५८अनि उहाँले तिनीहरूको विश्वासको कमीले गर्दा त्यहाँ धेरै आश्चर्य-कर्महरू गर्नुभएन ।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर काटिएको

मर्कस ६:१४-२९; लूका ९:७-९

१४ त्यस बेला देशका चौथाइ भागका शासक हेरोदले येशूको विषयमा विवरण सुने। रतिनले आफ्ना भारदारहरूलाई भने, “यिनी त बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन्; जो मरेकाबाट जीवित भई उठेका छन्! यसैकारण यिनीद्वारा अचम्मका शक्तिका काम भइरहेका छन्।”

हेरोदले आफ्नो भाइ फिलिपकी पत्नी हेरोदियासको खातिर, यूहन्नालाई पक्रेर बाँधी झ्यालखानमा राखेका थिए, किनकि यूहन्नाले तिनलाई यसो भनेका थिए: “तिमीले उसलाई राख्नु उचित छैन।” हेरोदले यूहन्नालाई मार्न चाहेका थिए, तर तिनी मानिसहरूदेखि डराउँथे, किनकि तिनीहरूले तिनलाई एक अगमवक्ता भनी मान्थे।

हेरोदको जन्मदिनमा हेरोदियासकी छोरीले तिनीहरूका निमित्त नाचेर हेरोदलाई यति धेरै खुशी पारी कि तिनले उसले जे मागे पनि दिनेछु भनी शपथ खाए। आमाले सिकाए अनुसार त्यसले भनी, “मलाई यहीं थालमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर दिनुहोस्।” राजा शोक्ति भए, तर आफ्नो शपथ अनि भोजमा आएका पाहुनाहरूको खातिर उनले त्यस बिन्तीलाई पूरा गरिदिने आज्ञा दिए, अनि झ्यालखानमा यूहन्नाको शिर काट्न लगाए। तिनको शिर एउटा थालमा ल्याएर त्यस केटीलाई दिइयो, जसले त्यसलाई आफ्नी आमाकहाँ लगी। यूहन्नाका चेलाहरू आएर तिनको शरीर लगे अनि त्यो गाडिदिए। अनि तिनीहरूले गएर येशूलाई भनिदिए।

येशूले पाँच हजारलाई खुवाउनुभएको

मर्कस ६:३०-४४; लूका ९:१०-१७

यूहन्ना ६:१-१४

जब येशूले जे भएको थियो त्यो सुन्नुभयो, उहाँ डुङ्गामा चढेर त्यस ठाउँबाट एउटा निर्जन

ठाउँमा जानुभयो। यो सुनेर शहरहरूबाट भीडहरू उहाँलाई पछ्याउँदै पैदलै गए। जब येशू उत्रनुभयो अनि उहाँले एउटा ठूलो भीडलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई टिठ्याउनुभयो अनि तिनीहरूका रोगीहरूलाई निको पार्नुभयो।

साँझ पर्नलाग्दा, चेलाहरूले उहाँकहाँ आएर भने, “यो एउटा सुनसान ठाउँ हो, अनि अबेला हुँदैछ। भीडहरूलाई बिदा गर्नुहोस्, र तिनीहरूले गाउँतिर गएर आफ्ना लागि केही खानेकुराहरू किनून्।”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिनीहरूलाई जानु खाँचो छैन। तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई केही खान्दो।”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “यहाँ हामीसित त पाँचओटा रोटी र दुई माछा मात्र छन्।”

उहाँले भन्नुभयो, “ती मकहाँ ल्याओ।”

अनि उहाँले मानिसहरूलाई हरियो चउरमा बस्ने आदेश दिनुभयो। ती पाँच रोटी र दुई माछा लिएर स्वर्गतिर हेरी, उहाँले धन्यवाद दिनुभयो अनि रोटी भाँच्नुभयो। तब ती चेलाहरूलाई दिनुभयो, अनि चेलाहरूले मानिसहरूलाई दिए। तिनीहरूले ती खाए र अघाए, अनि चेलाहरूले उब्रेका टुक्राहरू बाह्र डालाभरि उठाए। ती खानेहरूको सङ्ख्या स्त्रीहरू र केटाकेटीबाहेक पाँच हजार थियो।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

मर्कस ६:४५-५६; यूहन्ना ६:१५-२१

येशूले भीडलाई बिदा गर्नुहुँदा उहाँले चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर भट्टै उहाँभन्दा अगि पारिपट्टि जान लाउनुभयो। उहाँले भीडलाई बिदा गरिसक्नुभएपछि, उहाँ प्रार्थना गर्नलाई एकलै एउटा डाँडाँतिर जानुभयो। साँझ पर्दा उहाँ त्यहाँ एकलै हुनुहुन्थ्यो, तर डुङ्गा जमिनदेखि निकै टाढा पुगिसकेको थियो, बतास उल्टो बहेकाले छालहरूले त्यसलाई उफाँदै थियो।

२५ रातको चौथो पहरतिर येशू समुद्रमाथि हिँड्दै तिनीहरूतिर जानुभयो। २६ जब चेलाहरूले उहाँलाई समुद्रमाथि हिँडिरहनुभएको देखे, तिनीहरू डराए। अनि तिनीहरूले, “यो त भूत हो” भनी डरले चिचच्याए।

२७ तर येशूले तुरुन्तै तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “साहस गर ! म नै हूँ। नडराओ।”

२८ पत्रुसले जवाफ दिए, “प्रभु यदि तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई तपाईं कहाँ पानीमा आउन अह्वाउनुहोस्।”

२९ उहाँले भन्नुभयो, “आऊ।”

तब पत्रुस डुङ्गाबाट ओर्लेर पानीमाथि हिँड्दै येशूतिर आए। ३० तर जब तिनले बतास देखे, तब तिनी डराए अनि, डुब्न लाग्दा, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस् !” भनी चिचच्याए।

३१ येशूले तुरुन्तै आफ्नो हात पसारेर तिनलाई पक्रनुभयो अनि भन्नुभयो, “हे अल्पविश्वासी, तिमीले किन शङ्का गर्नु ?”

३२ अनि जब उहाँहरू डुङ्गामा चढ्नुभयो, बतास शान्त भयो। ३३ तब डुङ्गामा हुनेहरूले “साँच्चै तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ” भने, अनि उहाँलाई दण्डवत् गरे।

३४ तिनीहरू पारि पुगेपछि गनेसरेतमा उत्रे। ३५ अनि जब त्यहाँका मानिसहरूले येशूलाई चिने, तिनीहरूले छेउछाउका सबै इलाकाहरूमा खबर पठाए। मानिसहरूले आफ्ना सबै रोगीहरू उहाँकहाँ ल्याए। ३६ अनि रोगीहरूलाई उहाँको वस्त्रको किनारमात्र छुन दिनुहोस् भनी उहाँलाई बिन्ती गरे, अनि उहाँलाई छुने जति सबै निको भए।

शुद्ध र अशुद्ध

मर्कस ७:१-२३

१५ अनि यरूशलेमबाट केही फरिसी र व्यवस्थाका शिक्षकहरू येशूकहाँ आएर सोधे, २ “तपाईंका चेलाहरूले किन पुर्खाहरूका रीति भङ्ग गर्छन् ? तिनीहरूले खान अघि आफ्ना हात धुँदैनन् !”

३ येशूले जवाफ दिनुभयो, “अनि तिमीहरूले

चाहिँ आफ्ना चलनको खातिर किन परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग गर्छौ ? ४ किनकि परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘आफ्ना बाबुआमालाई आदर गर’ अनि ‘जसले आफ्ना बाबु कि आमालाई सराच्छ त्यो मारिनुपर्छ।’ ५ तर तिमीहरू भन्छौ, कुनै मानिसले आफ्ना बाबु कि आमालाई ‘तपाईंले मबाट जुन सहायता पाउनुपर्ने हो सो परमेश्वरलाई चढाइएको भेटी छ’ भन्यो भने, ६ त्यसले ‘आफ्ना बाबुको आदर’ गर्नुपर्दैन। यसरी तिमीहरूले आफ्नो चलनको खातिर परमेश्वरको आज्ञालाई व्यर्थको तुल्याउँछौ। ७ तिमी कपटीहरू ! तिमीहरूको विषयमा अगमवाणी गर्दा यशैयाले ठीक भनेका थिए:

८ “यी मानिसहरूले आफ्ना ओठले मात्र मेरो आदर गर्छन्, तर तिनीहरूका हृदय मदेखि टाढा छन्। ९ तिनीहरूले व्यर्थमा मेरो उपासना गर्छन्; तिनीहरूका शिक्षा त मानिसहरूले आफ्नै विचारबाट सिकाएका मात्र हुन्।”

१० अनि येशूले भीडलाई आफूकहाँ बोलाएर भन्नुभयो, “सुन र बुझ। ११ जे मानिसको मुखबाट भित्र पस्छ त्यसले उसलाई ‘अशुद्ध’ पर्दैन, तर जे उसको मुखबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसले उसलाई ‘अशुद्ध’ पार्छ।”

१२ तब चेलाहरूले उहाँकहाँ आएर सोधे, “यो सुनेर फरिसीहरू चिडिएका छन् भनी तपाईंलाई थाहा छ ?”

१३ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “मेरा स्वर्गीय पिताले नरोप्नु भएको हरेक बोटबिरुवा जरैसित उखेलिनेछ। १४ तिनीहरूलाई छोडिदो; ती अन्धा अगुवाहरू हुन्। यदि एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोर्‍याउँछ भने, दुवै खाडलमा पर्नेछन्।”

१५ पत्रुसले भने, “यस दृष्टान्तको अर्थ हामीलाई बुझाइदिनुहोस्।”

१६ येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “के तिमीहरू अझ यतिका अबुझ छौ ? १७ जे कुरा मुखभित्र पसेर पेटमा जान्छ, त्यो शरीरबाट बाहिर निस्कन्छ भनी तिमीहरू जान्दैनौ ? १८ तर जे कुरा मुखबाट बाहिर निस्कन्छ त्यो हृदयबाट आउँछ, अनि यसैले मानिसलाई ‘अशुद्ध’ पाछ्छ । १९ किनकि हृदयबाट दुष्ट विचारहरू, हत्या, व्यभिचार, यौनसम्बन्धी अनैतिकता, चोरी, फूटा साक्षी, निन्दा निस्कन्छन् । २० यिनीहरूले नै मानिसहरूलाई ‘अशुद्ध’ पाछ्छन्, तर नधोइएका हातहरूले खाँदा उसलाई ‘अशुद्ध’ पादैन ।”

कनानी स्त्रीको विश्वास

मर्कस ७:२४-३०

२१ त्यो ठाउँ छोडेर येशू टायर र सीदोनका इलाकामा जानुभयो । २२ त्यसका छेउछाउबाट एउटी कनानी स्त्री जोरसित यसो भन्दै आई, “हे प्रभु, दाऊदको पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् ! मेरी छोरीलाई भूतात्माले ग्रस्त पारेको छ ।”

२३ येशूले जवाफमा एक शब्द पनि बोल्नुभएन । यसकारण उहाँका चेलाहरूले उहाँकहाँ आएर विन्ती गरे, “त्यसलाई पठाइदिनुहोस्, किनकि त्यो हाम्रो पछिपछि कराउँदछे ।”

२४ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “म खालि इस्राएलका हराएका भेडाहरूकहाँ मात्र पठाइएको हुँ ।”

२५ त्यस स्त्रीले उहाँकहाँ आएर घुँडा टेकेर भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस् !”

२६ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “केटाकेटीहरूको रोटी लिएर कुकुरहरूको अगि फालिदिनु उचित होइन ।”

२७ त्यसले भनी, “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि आफ्ना मालिकहरूका मेचबाट खसेका टुक्राटाक्रीहरू खान्छन् ।”

२८ तब येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे स्त्री, तिम्रो विश्वास ठूलो रहेछ । तिम्रो विन्ती सुनियो ।” अनि उसकी छोरी त्यसै घडी निको भई ।

येशूले चार हजारलाई खुवाउनुभएको

मर्कस ८:१-१०

२९ येशू त्यहाँबाट निस्केर गालील समुद्रको किनार भएर जानुभयो । अनि उहाँ एउटा पहाडी ठाउँमा गएर बस्नुभयो । ३० त्यहाँ ठूला भीडहरू उहाँकहाँ लङ्गडा, अन्धा, अपाङ्ग, लाटा अनि अरू धेरैलाई लिएर आए र उहाँका पाउमा राखिदिए; अनि उहाँले तिनीहरूलाई निको पारिदिनुभयो । ३१ जब मानिसहरूले लाटाले बोलेको, अपाङ्गहरू ठीक भएका, लङ्गडा हिँडेका अनि अन्धाले हेरेका देखे तब तिनीहरू छक्क परे । अनि तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गरे ।

३२ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाएर भन्नुभयो, “म यी मानिसहरूप्रति टिठाउँछु । यिनीहरू मसित तीन दिनदेखि छन् र यिनीहरूसित खानेकुरा केही छैन । म यिनीहरूलाई भोकै पठाउन चाहन्न, नत्रता यिनीहरू बाटैमा लडिजालान् ।”

३३ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई भने, “यति ठूलो भीडलाई खुवाउनलाई यस सुनसान स्थानमा हामीले रोटी कहाँ पाउन सकौला ?”

३४ येशूले सोध्नुभयो, “तिमीहरूसित कतिओटा रोटी छन् ।”

तिनीहरूले भने “सातओटा, अनि स-साना केही माछाहरू ।”

३५ उहाँले भीडलाई भुईँमा बस्नलाउनुभयो ।

३६ तब उहाँले ती सातओटा रोटी र माछा लिनुभयो, अनि धन्यवाद दिइसकेर भाँच्नुभयो र चेलाहरूलाई दिनुभयो, अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई दिए । ३७ तिनीहरू सबैले खाए अनि अघाए । त्यसपछि चेलाहरूले उब्रेका टुक्राहरू सात डालाभरि बटुले । ३८ खानेहरूको सङ्ख्या स्त्रीहरू र केटाकेटीहरू छोडेर चार हजार थियो । ३९ भीडहरूलाई पठाइसक्नुभएपछि येशू एउटा डुङ्गामा चढेर मगादानका छेउछाउतिर जानुभयो ।

चिन्ह देखाउने माग

मर्कूस ८:११-१३; लूका १२:५४-५६

१६ एक दिन फरिसी र सदुकीहरूले येशूकहाँ आएर उहाँलाई जाँच गर्दै तिनीहरूका लागि स्वर्गवाट एउटा चिन्ह देखाइमागे ।

२ उहाँले भन्नुभयो, “साँझ हुँदा तिमीहरू ‘मौसम राम्रो हुनेछ, किनकि आकाश रातो छ,’ अनि बिहान ‘आज आँधी आउनेछ, किनकि आकाश रातो छ अनि बादलले ढाकेको छ,’ भन्छौ । तिमीहरू आकाशको अवस्था हेरेर दिन कस्तो हुनेछ भनी अर्थ लाउनसक्छौ, तर तिमीहरूले समयको चिन्हहरूबाट अर्थ निकाल्न सक्दैनौ । ३ दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले अचम्मको चिन्ह खोज्दछ, तर यसलाई योनाको बाहेक अरू केही चिन्ह दिइनेछैन ।” त्यसपछि येशू तिनीहरूलाई छोडेर गइहालनुभयो ।

फरिसी र सदुकीहरूको खमिर

मर्कूस ८:१४-२१

५ जब उहाँहरू समुद्रपारि जानुभयो, चेलाहरूले रोटी लैजान विर्स । ६ येशूले भन्नुभयो, “सावधान ! फरिसी र सदुकीहरूको खमिरदेखि होशियार बस ।”

७ तिनीहरूले आपसमा छलफल गरेर भने, “यो त हामीले रोटी ल्याएनौ भनेर होला ।”

८ तिनीहरूको छलफल थाहा पाएर येशूले सोध्नुभयो, “हे अल्पविश्वासी हो, तिमीहरू रोटी छैन भनेर किन आपसमा कुरा गर्दछौ ? ९ तिमीहरू के अझै बुझ्दैनौ ? पाँच हजारका निमित्त पाँच रोटी थिए अनि कति डाला तिमीहरूले बटुल्यौ, त्यो याद आउँदैन ? १० अथवा चार हजारका निमित्त सात रोटी थिए, अनि तिमीहरूले कति डाला बटुल्यौ ? ११ मैले रोटीको विषयमा तिमीहरूसित भनिरहेको थिइनँ भनी तिमीहरूले कसरी बुझ्नेनौ ? तर तिमीहरू फरिसी र सदुकीहरूको खमिरदेखि होशियार बस ।”

१२ तब उहाँले रोटीमा हाले खमिरदेखि होइन, तर फरिसी र सदुकीहरूको शिक्षादेखि होशियार रहनु भन्नुभएको रहेछ भनी तिनीहरूले बुझे ।

पत्रुसले खीष्टलाई स्वीकार गरेको

मर्कूस ८:२७-३०; लूका ९:१८-२१

१३ जब येशू सिजरिया फिलिप्पीका इलाकामा आउनुभयो, उहाँले चेलाहरूलाई “मानिसहरूले म, मानव-पुत्र को हुँ भनी भन्छन् ?” भनी सोध्नुभयो ।

१४ तिनीहरूले जवाफ दिए, “कसैले बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना, अरूले एलिया अनि अभ्र अरूले चाहिँ यर्मिया अथवा अगमवक्ताहरूमध्ये एक हुन् भनी भन्छन् ।”

१५ उहाँले सोध्नुभयो, “तर तिमीहरूचाहिँ म को हुँ भनी भन्छौ ?”

१६ सिमोन पत्रुसले उत्तर दिए, “तपाईं जीवित परमेश्वरका पुत्र खीष्ट हुनुहुन्छ ।”

१७ येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे योनाको छोरो सिमोन, तिमी धन्यका हौ, किनकि यो तिमीलाई मानिसद्वारा होइन तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताद्वारा प्रकट गरिएको हो । १८ अनि म तिमीलाई भन्दछु कि तिमी पत्रुस हौ, अनि म यस चट्टानमाथि मेरो मण्डली स्थापित गर्नेछु, अनि पातालका ढोकाहरू यसमाथि विजयी हुनेछैनन् । १९ म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्छौ त्यो स्वर्गमा बाँधिनेछ, अनि तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउँछौ त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ ।” २० तब उहाँले उहाँ खीष्ट हुनुहुन्छ भनी कसैलाई नभन्नु भनी चेतावनी दिनुभयो ।

येशूले आफ्नो मृत्युको पूर्वसूचना दिनुभएको

मर्कूस ८:३१-९:१; लूका ९:२२-२७

२१ त्यस समयदेखि उसो येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँ यरूशलेममा जानुपर्छ अनि

१६:१-मत्ती १२:३८; लूका ११:१६. १६:४-मत्ती १२:३९; मर्कूस ८:१२; लूका ११:२९. १६:६-मत्ती १६:११; मर्कूस ८:१५; लूका १२:१. १६:९-मत्ती १४:१७-२१. १६:१०-मत्ती १५:३४-३८. १६:१४-मत्ती १४:१-२; मर्कूस ६:१४-१५; लूका ९:७-८. १६:१६-यूहन्ना ६:६८-६९. १६:१९-मत्ती १८:१८; यूहन्ना २०:२३.

धर्मगुरुहरू, प्रधान पूजाहारीहरू अनि व्यवस्थाका गुरुहरूको हातबाट धेरै कष्ट भोग्नुपर्छ अनि उहाँ मर्नुपर्छ र तेस्रो दिनमा जीवित भई उठ्नुपर्छ भनी बताउन थाल्नुभयो ।

२२पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगेर “यसो कहिल्यै नहोस्, प्रभु ! तपाईंलाई यस्तो कहिल्यै नहोस्” भनी हप्काउन थाले ।

२३येशूले फर्केर पत्रुसलाई भन्नुभयो, “ए शैतान, टाढा भागीजा ! तँ मेरो लागि ठेस लाग्ने कारण होस् । तेरो मनमा परमेश्वरका कुरा होइन, तर मानिसहरूका कुरा छन् ।”

२४तब येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कोही मेरोपछि आउने इच्छा गर्छ भने, त्यसले आफैलाई इन्कार गरोस् र आफ्नो क्रुस उठाएर मलाई पछ्याओस् । २५किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउने इच्छा गर्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले मेरोखातिर आफ्नो प्राण गुमाउँछ त्यसले त्यो पाउनेछ । २६सारा संसार हात पारेर कसैले आफ्नो प्राणचाहिँ गुमाउँछ भने त्यस मानिसलाई के फाइदा हुन्छ ? अथवा मानिसले आफ्नो प्राणको बदली के दिनसक्छ ? २७किनकि म, मानव-पुत्र आफ्ना पिताको महिमामा आफ्ना स्वर्गदूतहरूसित आउनेछु, अनि त्यस बेला म हरेक व्यक्तिलाई उसले जे गरेको छ त्यसअनुसार इनाम दिनेछु । २८म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यहाँ खडा हुनेहरूमध्ये कतिले म, मानव-पुत्रलाई आफ्नो राज्यमा आउँदै गरेको देख्नअघि मृत्यु चाख्नेछैन ।”

रूप परिवर्तन

मर्कूस ९:२-१३; लूका ९:२८-३६

१७ छ दिनपछि येशूले आफूसित पत्रुस, याकूब र तिनको भाइ यूहन्नालाई अलग्गै एउटा अग्लो पहाडमा लानुभयो । १त्यहाँ तिनीहरूको सामुन्ने उहाँको रूप परिवर्तन

भयो । उहाँको अनुहार सूर्यभैँ चम्क्यो, अनि उहाँको वस्त्र ज्योतिभैँ सेता भए । ३त्यसै बेला तिनीहरूको सामुन्ने मोशा र एलिया येशूसित कुरा गरिरहेका देखा परे ।

४पत्रुसले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई यहीं रहनु असल छ । यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, म तीनओटा डेराहरू बनाउनेछु— एउटा तपाईंको लागि, एउटा मोशाको लागि र अर्को एलियाको लागि ।”

५तिनी बोल्दै नै थिए, एउटा चहकिलो बादलले तिनीहरूलाई ढाकिदियो, अनि बादलबाट एउटा आवाजले यसो भन्यो, “यिनी मेरा पुत्र हुन्, जसलाई म प्रेम गर्छु; यिनीसित म अति प्रसन्न छु । यिनको कुरा सुन !”

६जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरू डरले घोप्टो परेर भुइँमा लडे । ७तर येशूले आएर तिनीहरूलाई छुनुभयो अनि भन्नुभयो, “उठ, नडराओ ।” ८जब तिनीहरूले माथि हेरे, तिनीहरूले येशूबाहेक अरू कसैलाई देखेनन् ।

९उहाँहरू जब पहाडबाट तल भर्नुहुँदैथियो, येशूले यस्तो आदेश दिनुभयो, “म, मानव-पुत्र मृतकबाट जीवितभई नउठेसम्म तिमीहरूले जे देख्यौ, त्यो कसैलाई पनि नभन्नु ।”

१०चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “त्यसो भए व्यवस्थाका शिक्षकहरूले पहिले एलिया आउँछन् भनी किन भन्छन् त ?”

११येशूले उत्तर दिनुभयो, “एलिया साँच्चै नै आउँछन्, अनि सबै कुरा सच्याउनेछन् । १२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया आइसकेका छन्, अनि तिनीहरूले तिनलाई चिन्न सकेनन्, तर तिनलाई तिनीहरूले मनपरी व्यवहार गरे । यस्तै किसिमले म, मानव-पुत्रले तिनीहरूको हातबाट कष्ट भोग्नेछु ।” १३तब उहाँले बप्टिस्मा-दिने यूहन्नाको विषयमा तिनीहरूलाई भन्नुहुँदैथियो भनी चेलाहरूले बुझे ।

१६:२४—मत्ती १०:३८; लूका १४:२७. १६:२५—मत्ती १०:३९; लूका १७:३३; यूहन्ना १२:२५. १६:२७—भजन ६२:१२; मत्ती २५:३१. १७:१-५—२ पत्रुस १:१७-१८. १७:५—व्यवस्था १८:१५; भजन २:७; यशैया ४२:१; मत्ती ३:१७; १२:१८; मर्कूस १:११; लूका ३:२२. १७:१०—मलाकी ४:५. १७:१२—मत्ती ११:१४.

भूत लागेको केटो निको पारिएको

मर्कस ९:१४-२२; लूका ९:३७-४५

१४जब उहाँहरू भीड़ भएको ठाउँमा आइपुगनुभयो, एक जना मानिसले येशूकहाँ आएर उहाँको सामुन्ने घुँडा टेकेर भन्यो, १५“प्रभु, मेरो छोरोमाथि दया गर्नुहोस् । उसलाई छारेरोग लागेको छ अनि उसले धेरै कष्ट पाइरहेछ । ऊ घरीघरी आगोमा अथवा पानीमा लड्छ । १६मैले उसलाई तपाईंका चेलाहरूकहाँ ल्याएँ तर तिनीहरूले यसलाई निको पार्न सकेनन् ।”

१७येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे अविश्वासी र भ्रष्ट पुस्ता, म कहिलेसम्म तिमीहरूसित रहूँला ? त्यस केटोलाई यहाँ मकहाँ ल्याऊ ।” १८येशूले त्यस भूतात्मालाई हकानुभयो, अनि त्यो त्यस केटोबाट निस्कियो, अनि त्यो केटो त्यसै घडीदेखि निको भयो ।

१९तब चेलाहरू गुप्तमा येशूकहाँ आएर सोधे, “हामीले त्यसलाई किन धपाउन सकेनौं ?”

२०उहाँले जवाफ दिनुभयो, “किनकि तिमीहरूको विश्वास अति थोरै छ । तिमीहरूलाई साँचै भन्दछु, यदि तिमीहरूमा रायोको वीज जति सानो विश्वास छ भने, तिमीहरूले यस पहाडलाई ‘यहाँबाट त्यहाँ हटिजा’ भन्नसक्छौ, अनि त्यो हटिजानेछ । तिमीहरूको लागि कुनै कुरो पनि असम्भव हुनेछैन । [२१तर यस किसिमको चंगाईचाहिँ प्रार्थना र उपवासविना हुनसक्दैन ।]”

२२जब उहाँहरू एकसाथ गालीलमा आउनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म, मानव-पुत्र मानिसहरूको हातमा धोकासाथ सुम्पिइनेछु । २३तिनीहरूले मलाई मान्नेछन्, अनि तेस्रो दिनमा म जीवित पारिनेछु ।” अनि चेलाहरू शोकले भरिए ।

मन्दिरको कर

२४येशू र उहाँका चेलाहरू कफर्नहुममा आएपछि मन्दिरको कर उठाउनेहरूले पत्रुसकहाँ

आएर सोधे, “के तिमीहरूका गुरुले मन्दिरको कर तिर्दैनन् ?”

२५तिनले जवाफ दिए, “हो, तिर्नुहुन्छ ।”

जब पत्रुस घरभित्र आए, येशूले पहिला सोधिहाल्नुभयो, “सिमोन तिम्रो के विचार छ, संसारका राजाहरूले आफ्नै छोराहरूबाट कर उठाउँछन् कि अरूबाट ?”

२६पत्रुसले जवाफ दिए, “अरूबाट ।”

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “त्यसो भए छोराहरूले त तिर्न नपर्ने रहेछ । २७तर पनि तिनीहरू नचिढिऊन् भनेर, जाऊ अनि समुद्रमा तिम्रो बल्ल्छी हान । तिमीले पक्रेको पहिलो माछा लेऊ; त्यसको मुख खोल र तिमीले एउटा चाँदीको सिक्का पाउनेछौ । त्यो लगेर तिनीहरूलाई तिम्रो अनि मेरो कर भनेर दिइहाल ।”

स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा ठूलो

मर्कस ९:३३-३७, ४२-४८

लूका ९:४६-४८; १७:१-२

१८ त्यसबेला चेलाहरूले येशूकहाँ आएर सोधे, “स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा ठूलो को हुन्छ ?”

२उहाँले एउटा सानो बालकलाई बोलाएर तिनीहरूको बीचमा उभ्याउनुभयो, ३र भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचै भन्दछु, तिमीहरू बदलिएर साना बालकहरूजस्ता भएनौ भने तिमीहरू कहिल्यै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनौ । ४यसकारण, जसले आफैलाई यस बालकजस्तो नम्र बनाउँछ त्यो स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा ठूलो हुनेछ ।

५“अनि जसले यसरी एउटा बालकलाई मेरो नाउँमा ग्रहण गर्छ उसले मलाई नै ग्रहण गर्छ । ६तर जसले ममाथि विश्वास गर्ने यस्ता सानाहरूमध्ये एक जनालाई पनि पाप गर्न लगाउँछ, त्यसलाई त एउटा जाँतो घिच्रोमा बाँधेर समुद्रको गहिराइमा डुवाइनु असल हुनेथियो ।

१७:२०—मत्ती २१:२१; मर्कस ११:२३; १ कोरिन्थी १३:२. १७:२४—प्रस्थान ३०:१३; ३८:२६.

१८:१—लूका २२:२४. १८:३—मर्कस १०:१५; लूका १८:१७.

७“मानिसहरूलाई पाप गर्न लाउने कुराहरूको लागि यस संसारलाई धिक्कार ! यस्ता कुराहरू त आउनेपर्छ, तर धिक्कार त्यस मानिसलाई जसद्वारा ती आउँछन् ! यदि तिमीहरूका हात वा खुट्टाले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई काटेर फालिदो । दुई हात अथवा दुई खुट्टा लिएर अनन्तको आगोमा फालिनुभन्दा त अपाङ्ग वा लँगडो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिमीहरूलाई असल हुन्छ । ९अनि यदि तिमीहरूका आँखाले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई निकालेर फालिदो । दुई आँखाहरू लिएर नरकको आगोमा फालिनुभन्दा त एक आँखा लिएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिमीहरूलाई असल हुन्छ ।

हराएको भेडाको दृष्टान्त

लूका १५:३-७

१०“तिमीहरूबाट यी सानाहरूमध्ये एक जनाको पनि हेला नभएको होस् । किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु कि स्वर्गमा तिनीहरूका दूतले सधैं स्वर्गमा हुने मेरा पिताको अनुहार हेर्दछन् । [११म, मानिसको पुत्र हराएकालाई बचाउन आएको हुँ ।]

१२“तिमीहरू के सम्झन्छौ ? कुनै मानिसका सय भेडाहरू छन्, अनि तीमध्ये एउटा बाटो विराएर गइहाल्यो भने, उसले उनान्सयओटालाई पहाडमा छोडेर त्यस बाटो विराएकोलाई खोज्न जाँदैन ? १३साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि उसले त्यो भेट्नेछ, ऊ बाटो नबिराउने ती उनान्सयहरूभन्दा त्यस एउटाप्रति आनन्दित हुनेछ । १४यसकारण यी सानाहरूमध्ये एउटा पनि नहराओस् भन्ने तिमीहरूका स्वर्गीय पिता इच्छा गर्नुहुन्छ ।

तिम्रो विरुद्धमा पाप गर्ने भाइ

१५“यदि तिम्रो भाइले तिम्रो विरुद्धमा पाप गर्‍यो भने, गएर तिमी दुईबीच मात्र उसको

भूल देखाइदो । यदि उसले तिम्रो कुरा सुन्छ भने, तिमीले उसलाई जित्यौ । १६तर यदि उसले सुनेन भने, आफ्नो साथमा अरू एक वा दुई जनालाई लैजाऊ र ‘दुई वा तीन साक्षीहरूद्वारा हरेक कुरा पक्का भएको होस् ।’ १७यदि उसले तिनीहरूको कुरा पनि सुनेन भने, मण्डलीलाई यो भनिदो; अनि उसले मण्डलीको कुरा पनि सुनेन भने, तिमीले तिनीप्रति मूर्तिपूजक र महसुल उठाउनेहरूप्रति भैं व्यवहार गर ।

१८“म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, कि तिमीहरूले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ त्यो स्वर्गमा बाँधिनेछ, अनि तिमीहरूले पृथ्वीमा जे फुकाओला त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ ।

१९“फेरि, म तिमीहरूलाई भन्दछु कि पृथ्वीमा यदि तिमीहरूमध्ये दुई जनाले एक मत भएर जे माग्छौ, त्यो तिमीहरूको निमित्त स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताद्वारा गरिनेछ । २०किनकि जहाँ दुई वा तीन जना मेरो नाउँमा एकसाथ भेला हुन्छन्, म त्यहाँ तिनीहरूसित छँदैछु ।”

निर्दयी नोकरको दृष्टान्त

२१तब पत्रुसले येशूकहाँ आएर सोधे, “प्रभु, मेरो भाइले मेरो विरुद्धमा पाप गर्दा मैले उसलाई कतिपल्ट क्षमा दिनु ? के सातपल्ट ?”

२२येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई भन्दछु, सातपल्ट होइन, तर सात गुणा सत्तरीपल्ट ।

२३“यसकारण, स्वर्गको राज्य एउटा राजाजस्तो हो जसले आफ्ना नोकरहरूबाट हिसाब लिने इच्छा गरे । २४तिनले जसै त्यसो गर्न थाले, तब दश हजार तोडा ऋण लिएका मानिसलाई तिनीकहाँ ल्याइयो । २५उसले तिर्न नसकेको कारण, त्यस मालिकले त्यो ऋण तिर्नको लागि त्यो मानिस, उसकी स्वास्नी अनि उसका बालबच्चाहरू र ऊसित भएका सबै थोक बेचियोस् भन्ने हुकुम दिए ।

२६“त्यस नोकरले तिनको अगि घुँडा टेकेर

बिन्ती गत्यो, 'ममाथि धैर्य गर्नुहोस्, अनि म सबै तिर्नेछु ।' २७त्यस नोकरको मालिकले त्यसमाथि दया गरेर त्यो ऋण माफी गरिदिए र त्यसलाई जानदिए ।

२८“तर त्यो नोकरले गएर ऊसित काम गर्ने एउटा नोकरलाई भेटायो, जससित उसको एक सय दिनार ऋण थियो । उसले त्यसलाई पत्रेर त्यसको घोक्रो अँठचायो अनि 'मेरो ऋण तिरिहाल्' भनेर माग गत्यो ।

२९“ऊसित काम गर्ने त्यस नोकरले उसको अगि घुँडा टेकेर बिन्ती गत्यो, 'ममाथि धैर्य गर्नुहोस्, अनि म सबै तिर्नेछु ।'

३०“तर उसले अस्वीकार गत्यो । अनि गएर त्यसले ऋण नतिरुञ्जेल त्यस मानिसलाई झ्यालखानमा हालिदियो । ३१तर जे भएको थियो त्यो अरू नोकरहरूले देखेपछि, तिनीहरू अति दुःखित भए अनि गएर जे भएको थियो आफ्ना मालिकलाई भनिदिए ।

३२“तब त्यस मालिकले त्यस नोकरलाई भित्र बोलाए अनि भने, 'तँ दुष्ट नोकर, तैले मसित क्षमा मागेको कारण मैले तेरा सबै ऋण माफ गरिदिएँ । ३३के मैले तँमाथि दया देखाएँ तैले पनि त्यस साथी नोकरप्रति देखाउनुपर्ने थिएन ?' ३४रीसमा त्यस मालिकले त्यसलाई सम्पूर्ण ऋण नतिरेसम्म कष्ट पाउनलाई झ्यालखानका अधिकारीहरूकहाँ सुम्पिदिए ।

३५“तिमीहरूले पनि आफ्ना भाइलाई हृदयदेखि क्षमा गरेनौ भने मेरा स्वर्गीय पिताले तिमीहरूप्रति यस्तै व्यवहार गर्नुहुनेछ ।”

सम्बन्ध-विच्छेद

मर्कस १०:१-१२

१९ येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि, उहाँ गालील छोडेर यर्दनको अर्कोतिर भएको यहूदियाको इलाकामा जानुभयो । २०ला भीडहरू उहाँको पछि लागे, अनि त्यहाँ उहाँले

तिनीहरू मध्येका विरामीहरूलाई निको पार्नुभयो ।

३६केही फरिसीहरू उहाँलाई जाँच गर्न भनी उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले सोधे, “के कुनै मानिसले कुनै वा प्रत्येक कारण आफ्नी स्वास्नीलाई त्याग्नु उचित छ ?”

३७उहाँले उत्तर दिनुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्र पढेका छैनौ, कि शुरुमा सृष्टिकर्ताले तिनीहरूलाई 'नर र नारी बनाउनुभयो,' ३८अनि भन्नुभयो, 'यसैकारण मानिसले आफ्ना बाबु र आमालाई छोड्नेछ अनि आफ्नी पत्नीसित एक भई रहन्छ, अनि ती दुई एकै शरीर हुनेछन्' ? ३९यसकारण अब तिनीहरू दुई होइनन्, तर एक हुन् । यसकारण जसलाई परमेश्वरले एकसाथ जोड्नुभएको छ, त्यसलाई मानिसले नछुट्याओस् ।”

४०तिनीहरूले सोधे, “त्यसोभए, किन मोशाले मानिसले आफ्नी पत्नीलाई त्यागपत्र दिएर पठाइदेओस् भन्ने आज्ञा दिए त ?”

४१येशूले जवाफ दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई तिमीहरूको हृदयको कठोरताको कारण तिमीहरूका पत्नीहरूलाई त्याग्ने अनुमति दिए । तर शुरुदेखि नै त यस्तो थिएन । ४२तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नी पत्नीलाई वैवाहिक विश्वासघातको कारणबाहेक त्याग्छ, अनि अर्की स्त्रीलाई विवाह गर्छ, उसले व्यभिचार गर्छ ।”

४३चेलाहरूले उहाँलाई भने, “यदि पतिपत्नीको बीचमा यस्तै अवस्था हो भनेता विवाह नगर्नु नै असल हो ।”

४४येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो कुरा हरेकले ग्रहण गर्न सक्दैन, तर जसलाई यो दिइएको छ उसले मात्रै । ४५किनकि कोही त जन्मदेखि नै नपुसक हुन्छन्; अरूलाई चाहिँ मानिसहरूले त्यस्ता बनाए; अनि अरूले चाहिँ स्वर्गको राज्यको लागि विवाह गर्न रुचाउँदैनन् । जसले यो स्वीकार गर्नसक्छ त्यसले गरोस् ।”

१९:४-उत्पत्ति १:२७; २:२४. १९:५-उत्पत्ति २:२४. १९:७-व्यवस्था २४:१-४; मत्ती ५:३१.

१९:९-मत्ती ५:३२; १ कोरिन्थी ७:१०-११.

येशू र साना बालकहरू

मर्कस १०:१३-१६; लूका १८:१५-१७

१३तब साना बालबालिकाहरूमाथि उहाँले हात राखिदेऊन् अनि तिनीहरूको निम्ति प्रार्थना गरिदेऊन् भनी तिनीहरू येशूकहाँ ल्याइए । तर ती ल्याउनेहरूलाई चेलाहरूले हकारे ।

१४येशूले भन्नुभयो, “साना बालबालिकाहरूलाई मकहाँ आउन देओ, तिनीहरूलाई नरोक, किनकि स्वर्गको राज्य यस्तैहरूको हो ।” १५उहाँले तिनीहरूमाथि हात राखिसक्नुभएपछि उहाँ त्यहाँबाट गइहाल्नुभयो ।

धनी जवान मानिस

मर्कस १०:१७-३१; लूका १८:१८-३०

१६एक जना मानिसले येशूकहाँ आएर सोध्यो, “हे गुरु, मैले अनन्त जीवन प्राप्त गर्नलाई कुन असल काम गर्नुपर्छ ?”

१७येशूले जवाफ दिनुभयो, “असल के हो भनी तिमी मलाई किन सोध्छौ ? असल त एक जनामात्र हुनुहुन्छ । यदि तिमी अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्न चाहन्छौ भने आज्ञाहरू पालन गर ।”

१८त्यस मानिसले सोध्यो, “कुन-कुनचाहिँ ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “हत्या नगर्नु, व्यभिचार नगर्नु, चोरी नगर्नु, भूटो साक्षी नदिनु, १९आफना बाबुआमालाई आदर गर्नु, अनि ‘आफनो छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर्नु ।”

२०त्यस जवान मानिसले जवाफ दियो, “मैले यी सबै पालन गरेको छु । ममा अरु के कमी छ ?”

२१येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुने इच्छा गर्छौ भने, जाऊ, आफना सबै थोक बेचेर गरीबहरूलाई देऊ, अनि तिमीलाई स्वर्गमा सम्पत्ति मिल्नेछ । त्यसपछि मलाई पछ्याऊ ।”

२२यो सुनेर त्यो जवान मानिस दुःखित भएर गइहाल्यो, किनकि ऊसित धेरै सम्पत्ति थियो ।

२३तब येशूले आफना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,

“म साँच्चै भन्दछु, धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा पस्नु कठिन हुन्छ । २४म फेरि तिमीहरूलाई भन्दछु, धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा पस्नुभन्दा त ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्नु सजिलो हुन्छ ।”

२५जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरू साह्रै छक्क परे र सोधे, “त्यसोभए को बाँचन सक्ला ?”

२६तिनीहरूतिर हेरेर येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूको लागि त यो असम्भव छ, तर परमेश्वरको लागि त सबै कुरा सम्भव छ ।”

२७पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “हामीले तपाईंलाई पछ्याउनेलाई सबै थोक त्यागेका छौ । त्यसोभए, हाम्रा लागि के छन् त ?”

२८येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, सबै कुरा नयाँ तुल्याइसकेपछि जब म, मानव-पुत्र आफ्नो महिमाको सिंहासनमा बस्नेछु, तिमीहरू मलाई पछ्याउनेहरू पनि इस्राएलका बाह्र कुलका इन्साफ गर्दै बाह्रओटा सिंहासनहरूमा बस्नेछौ । २९अनि जसले मेरो खातिर घर वा दाज्यूभाइ वा दिदीबहिनीहरू अथवा बाबुआमा अथवा बालबच्चा अथवा जग्गाजमिन छोडेको छ त्यसको सय गुणा र अनन्त जीवन पनि पाउनेछ । ३०तर धेरै जो पहिला छन् ती पछिल्ला हुनेछन्, अनि धेरै जो पछिल्ला छन् ती पहिला हुनेछन् ।

दाखबारीमा काम गर्ने खेतालाहरूको दृष्टान्त

२० “किनकि स्वर्गको राज्य एक जना जमिनको मालिकजस्तै हो जो आफना खेतमा काम गरिदिने खेतालाहरू खोज्न बिहानै निस्के । २तिनीहरूलाई दिनको एक दिनार ज्याला दिन राजी भए अनि तिनीहरूलाई काममा पठाइदिए ।

३“तेस्रो घडीतिर तिनी बाहिर गए अनि बजारमा कतिलाई केही नगरी उभिरहेका देखे । ४तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू

१९:१८—प्रस्थान २०:१३-१६; व्यवस्था ५:१७-२०. १९:१९—प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६; लेवी १९:१८.

१९:२८—मत्ती २५:३१; लूका २२:३०. १९:३०—मत्ती २०:१६; लूका १३:३०.

पनि गएर दाखबारीमा काम गर, अनि जे उचित छ म तिमीहरूलाई दिनेछु ।' ५ अनि तिनीहरू गए ।

"तिनी फेरि छैटौं घडीतिर र नवौं घडीतिर बाहिर गए अनि त्यसै गरे । ६ एघारौं घडीतिर तिनी बाहिर गए र अझ अरूलाई त्यसै उभिरहेका देखे । तिनले तिनीहरूलाई सोधे, 'तिमीहरू केही नगरी यहाँ दिनभरि किन उभिरहेका छौ ?'

७ "तिनीहरूले जवाफ दिए, 'हामीलाई कसैले काममा लगाएनन् ।'

"तिनले तिनीहरूलाई भने, 'तिमीहरू पनि गएर मेरो दाखबारीमा काम गर ।'

८ "जब साँझ पय्यो, दाखबारीको मालिकले आफ्नो कर्मचारीलाई भने, 'खेतालाहरूलाई बोलाऊ अनि आखिरमा काममा खटाइएकाहरूदेखि लिएर पहिलेसम्मकाहरूलाई तिनीहरूका ज्याला देऊ ।'

९ "एघारौं घडीतिर काममा लगाइएका खेतालाहरू आए अनि हरेकले एक एक दिनार पाए । १० तसर्थ जब ती पहिला काममा लगाइएकाहरू आए तिनीहरूले बढी पाउने आशा राखेका थिए । तर तिनीहरू हरेकले पनि एक दिनार पाए । ११ तिनीहरूले त्यो पाएपछि तिनीहरू जमिनको मालिकसित गन्गानाउन थाले । १२ तिनीहरूले भने, 'यी आखिरमा काममा लगाइएका मानिसहरूले एक घण्टा मात्र काम गरे अनि तपाईंले तिनीहरूलाई हामी समान तुल्याउनुभयो जसले कामको बोझ उठायौं अनि दिनको गर्मी सह्यौं ।'

१३ "तर तिनले तिनीहरूमध्ये एक जनालाई जवाफ दिए, 'मित्र, मैले तिमीमाथि केही अन्याय गरेको छैन । के तिमी दिनको एक दिनारको हिसाबले काम गर्न राजी भएका थिएनौ ?

१४ तिम्रो ज्याला लिएर जाऊ । म आखिरमा काममा खटाइएको मानिसलाई तिमीलाई दिएको जति नै दिन चाहन्छु । १५ के मेरो आफ्नै पैसालाई म जे गर्न चाहन्छु त्यो गर्ने अधिकार मलाई

छैन ? अथवा के म उदार भएकोमा तिमी ईर्ष्या गर्छौ ?'

१६ "यसकारण पछिल्ला पहिला हुनेछन्, र पहिला पछिल्ला हुनेछन् ।"

येशूले आफ्नो मृत्युबारे फेरि पूर्वसूचना दिनुभएको

मर्कूस १०:३२-३४; लूका १८:३१-३४

१७ अब येशू यरूशलेमतिर जानुहुँदा, उहाँले साथमा बाह्र चेलाहरूलाई लिनुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, १८ "हामी यरूशलेमतिर उक्लिरहेका छौं, अनि म, मानव-पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूको हातमा धोकाबाजीद्वारा सुम्पिइनेछ । तिनीहरूले मलाई मृत्युको लागि दोषी ठहराउनेछन्, १९ अनि मलाई गैर-यहूदीहरूको हातमा गिल्ला गरिन, कोर्ला लगाइन र क्रूसमा चढाइएको लागि दिनेछन् । तस्रो दिनमा म जीवित भई उठ्नेछु ।"

एउटी आमाको बिन्ती

मर्कूस १०:३५-४५

२० तब जव्दीका छोराहरूकी आमा आफ्ना छोराहरूको साथमा येशूकहाँ आइन्, अनि घुँडा टेकेर उहाँसँग एउटा कृपा माग्नि ।

२१ उहाँले सोध्नुभयो, "तिमी के चाहन्छ्यौ ?"

उनले भनिन्, "मेरा यी छोराहरूमध्ये एक जना तपाईंको राज्यमा तपाईंको दाहिनेतिर अनि अर्कोचाहिँ देब्रेतिर बस्न पाउने मन्जुरी दिनुहोस् ।"

२२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले के मागिरहेका छौ त्यो जान्दैनौ । के मैले पिउन लागेको कचौराबाट तिमीहरू पिउन सक्छौ ?"

तिनीहरूले जवाफ दिए, "हामी सक्छौं ।"

२३ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले अवश्य मेरो कचौरादेखि पिउनेछौ, तर तिमीहरू मेरा दाहिने र देब्रेपट्टि बस्न पाउने

कुराचाहिँ म मन्जुर गर्न सकिदनेँ । यी ठाउँहरू त मेरा पिताले तयार गर्नुभएकाहरूका लागि हुन् ।”

२४ जब दश जनाले यस विषयमा सुने, तिनीहरू ती दुई भाइहरूसित रिसाए । २५ येशूले तिनीहरूलाई एकसाथ बोलाएर भन्नुभयो, “गैर-यहूदीहरूका शासकहरूले तिनीहरूमाथि शासन गर्दछन्, अनि तिनीहरूका उच्च अधिकारीहरूले तिनीहरूमाथि अधिकार चलाउँछन् भनी तिमीहरू जान्दछौ । २६ तिमीहरूमा त यस्तो हुनुहुँदैन । यसको सट्टा, तिमीहरूमध्ये जसले ठूलो हुने इच्छा गर्दछ त्यो तिमीहरूको नोकर होस्, २७ अनि जसले तिमीहरूमध्ये पहिलो हुने इच्छा गर्छ त्यो तिमीहरूको दास होस् । २८ यसरी नै म, मानव-पुत्र सेवा पाउनलाई होइन, तर सेवा गर्न, अनि धेरैको छुटकाराको मोलस्वरूप आफ्नो प्राण दिन आएको हुँ ।”

दुई अन्धाहरूले दृष्टि पाएका

मर्कस १०:४६-४२; लूका १८:३५-४३

२९ येशू र उहाँका चेलाहरूले जसै यरीहो छोड्दै हुनुहुन्थ्यो, एउटा ठूलो भीडले उहाँलाई पछ्यायो । ३० दुई जना अन्धा मानिसहरू बाटोको किनारमा बसिरहेका थिए, अनि जब तिनीहरूले येशू त्यहाँबाट जानुहुँदैछ भनेर सुने, तिनीहरू यसो भनी कराए, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस् !”

३१ भीडले तिनीहरूलाई हकारेर चुप लाग्नु भन्यो, तर तिनीहरू अझ जोडले चिचच्याए, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस् !”

३२ येशू अडिनुभयो अनि तिनीहरूलाई बोलाएर सोध्नुभयो, “म तिमीहरूको निमित्त के गरूँ भनी तिमीहरू चाहन्छौ ?”

३३ तिनीहरूले जवाफ दिए, “हे प्रभु, हामीले आफ्नो दृष्टि पाऔँ ।”

३४ येशूले तिनीहरूमाथि टिठाउनुभयो अनि तिनीहरूका आँखा छोडिदिनुभयो । तुरुन्तै तिनीहरूले दृष्टि पाए अनि उहाँलाई पछ्याए ।

विजयसाथ प्रवेश

मर्कस ११:१-११; लूका १९:२८-४०

यूहन्ना १२:१२-१९

२१ उहाँहरू जसै यरूशलेमको नजीक जैतून डाँडाको वेथफागेमा आइपुग्नुभयो, येशूले दुई जना चेलाहरूलाई यसो भन्दै पठाउनुभयो, २२ “तिमीहरूका सामुन्ने भएको गाउँमा जाओ, अनि त्यहाँ पुग्ने बित्तिकै तिमीहरूले एउटा गधालाई त्यसको बछेडाको छेउमा बाँधिएको भेट्नुपर्नेछ । तिनीहरूलाई फुकाएर मकहाँ ल्याओ । २३ यदि कसैले तिमीहरूलाई केही भन्यो भने, तिनीहरूलाई भन्नु, प्रभुलाई यिनीहरूको खाँचो छ, अनि तिनले तिनीहरूलाई तुरुन्तै पठाइदिनेछन् ।”

२४ यो अगमवक्ताद्वारा बोलिएको वचन पूरा हुनलाई भएको थियो:

५ “सियोनकी छोरीलाई भन,
‘हेर, तिम्रो राजा तिमीकहाँ
आउनुहुँदैछ,
नम्र अनि गधामाथि सवार हुनुभएर,
बछेडामाथि, गधैनीको बछेडामाथि ।”

६ ती चेलाहरू गए अनि येशूले तिनीहरूलाई अहाउनुभएजस्तै गरे । ७ तिनीहरूले त्यस गधैनी र बछेडालाई ल्याए, तीमाथि तिनीहरूका वस्त्रहरू ओछ्याए, अनि येशू त्यसमाथि बस्नुभयो । ८ एउटा धेरै ठूलो भीडले तिनीहरूका वस्त्र बाटोमा फिँजाए, अनि कतिले रूखका हाँगाहरू काटेर बाटोमा फिँजाइदिए । ९ उहाँको अगिजाने भीडहरूले र ती पछ्याउनेहरूले चर्को सोरमा यसो भनेर कराए:

“दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना !
परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुने धन्य

हुनुहुन्छ !

परमधाममा होसन्ना ।”

१०जब येशू यरूशलेमा प्रवेश गर्नुभयो, सम्पूर्ण शहरमा हलचल मच्चियो अनि तिनीहरूले सोधे, “यिनी को हुन् ?”

११त्यस भीडले जवाफ दियो, “यिनी गालीलको नासरतबाट आएका अगमवक्ता येशू हुन् ।”

येशू मन्दिरमा

मर्कूस ११:१५-१९; लूका १९:४५-४८

यूहन्ना २:१२-२२

१२येशू मन्दिरको इलाकामा प्रवेश गर्नुभयो अनि त्यहाँ किनबेच गर्नेहरू सबैलाई धपाईदिनुभयो । उहाँले पैसा साटनेहरूका टेबलहरू अनि परेवा बेच्नेहरूका बेन्चहरू पल्टाईदिनुभयो । १३उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ,’ तर तिमीहरूले यसलाई ‘डाँकूहरूको ओढार बनाइरहेकाछौ ।”

१४अन्धा अनि लङ्गुडाहरू उहाँकहाँ मन्दिरमा आए, अनि उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । १५तर जसै प्रधान पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूले उहाँले गर्नुभएका अचम्मका कामहरू देखे अनि मन्दिरको इलाकामा बालबालिकाहरूले “दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना” भनेका सुने, तिनीहरू रिसाए ।

१६तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “यी केटाकेटीहरूले के भन्दैछन्, तिमी सुन्दैछौ ?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, सुन्दैछु । के तिमीहरूले कहिल्यै धर्मशास्त्र पढेका छैनौ:

“‘केटाकेटीहरू अनि शिशुहरूका ओठबाट तपाईंले प्रशंसा निकाल्नुभएको छ’ ?”

१७अनि उहाँ तिनीहरूलाई छोडेर शहरबाहिर बेथानीमा जानुभयो, जहाँ रात बिताउनुभयो ।

नेभाराको रूख सुकेको

मर्कूस ११:१२-१४, २०-२४

१८एका विहानै, उहाँ जसै शहरतिर फर्कनुहुँदैथियो, उहाँ भोकाउनुभयो । १९वाटोको किनारमा एउटा नेभाराको रूख देखेर उहाँ त्यहाँ आउनुभयो, अनि त्यसमा पातबाहेक केही पाउनुभएन । तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “अब उप्रान्त तँमा फल नफलोस् !” त्यो रूख तुरुन्तै ओइलायो ।

२०जब चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरू छक्क परेर सोधे, “यो नेभाराको रूख कसरी यति चाँडो ओइलाइहाल्यो ?”

२१येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, कि यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र शङ्का गरेनौ भने यस नेभाराको रूखलाई जे गरिएको थियो, तिमीहरूले त्यो मात्र होइन, तर तिमीहरूले यस पहाडलाई ‘जा, गएर आफैलाई त्यस समुद्रमा फालिदे’ भन्यौ भने, त्यो भइहाल्नेछ । २२तिमीहरूले विश्वास गर्नुभयो भने, तिमीहरूले प्रार्थनामा जे मागे पनि पाउनेछौ ।”

येशूको अख्तियारमाथि प्रश्न

मर्कूस ११:२७-३३; लूका २०:१-८

२३येशू मन्दिरको चोकहरूमा आउनुभयो, अनि, उहाँले सिकाइरहनुहुँदा मुख्य पूजाहारीहरू अनि जनताका धर्मगुरुहरू उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले सोधे, “तपाईंले कुन अधिकारले यी कुराहरू गर्नुहुँदैछ ? यो अधिकार तपाईंलाई कसले दियो ?”

२४येशूले जवाफ दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु । यदि तिमीहरूले जवाफ दियो भने, म तिमीहरूलाई मैले कुन अधिकारले यी कामहरू गर्दैछु भनी बताउनेछु । २५यूहन्नाको बपतिस्मा कहाँबाट आएको हो ? स्वर्गबाट हो कि मानिसहरूबाट ?”

तिनीहरूले आपसमा छलफल गरे अनि भने, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट,’ भन्यौ भने उहाँले

‘त्यसोभए तिमीहरूले किन तिनलाई विश्वास गरेनौ’ भनी भन्नुहुनेछ । २६तर यदि हामीले ‘मानिसबाट’ हो भन्यौं भने हामीलाई मानिसहरूको डर लाग्छ, किनकि तिनीहरू सबैले यूहन्नालाई अगमवक्ता भनी मान्छन् ।”

२७यसकारण तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “हामी जान्दैनौं ।”

तब उहाँले भन्नुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई मैले कुन अधिकारले यी कामहरू गर्दैछु भनी भन्दैनौं ।”

दुई छोराहरूको दृष्टान्त

२८“तिमीहरू के सोच्छौं ? एक जना मानिसका दुई छोराहरू थिए । तिनी पहिलोकाहाँ गए अनि भने, ‘छोरा, आज गएर दाखबारीमा काम गरिदे ।’

२९“त्यसले जवाफ दियो, ‘म जान्छु,’ तर पछिबाट त्यसले मन बदली गयो अनि गयो ।

३०“तब ती बाबु अर्को छोराकाहाँ गए अनि त्यही कुरा भने । त्यसले जवाफ दियो, ‘हजूर, म जानेछु,’ तर त्यो गएन ।

३१“ती दुईमध्ये कसले बाबुले इच्छा गरेको कुरा गरे ?”

तिनीहरूले भने, “पहिलोले ।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म साँच्चै तिमीहरूलाई भन्दछु, महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरू परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूभन्दा पहिले प्रवेश गर्दैछन् । ३२किनकि यूहन्ना तिमीहरूकाँ धार्मिकताको बाटो देखाउन आए, अनि तिमीहरूले उनलाई विश्वास गरेनौ, तर महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरूले त गरे । अनि तिमीहरूले यो देखेर पनि पश्चात्ताप गरेर विश्वास गरेनौ ।

मोहीहरूको दृष्टान्त

मार्कस १२:१-१२; लूका २०:९-१९

३३“अर्को दृष्टान्त सुन: एक जना जमिनको मालिक थिए जसले एउटा दाखबारी लगाए ।

तिनले त्यसको चारैतिर पर्खाल बनाएर दाख पेल्ने एउटा कोल खने अनि एउटा मचान बनाए । तब तिनले त्यो दाखबारी केही मोहीहरूलाई ठेक्कामा दिएर यात्रामा गए । ३४जब कटनीको समय आयो, तिनले फल जम्मा गर्न भनी आफ्ना नोकरहरूलाई ती मोहीहरूकाँ पठाए ।

३५“ती मोहीहरूले नोकरहरूलाई पक्रें; अनि एउटालाई पिटे, अर्कोलाई मारे अनि तेस्रोलाई दुङ्गाले हाने । ३६अनि तिनले अरू नोकरहरूलाई तिनीहरूकाँ पहिलेभन्दा बढी सङ्ख्यामा पठाए, अनि ती मोहीहरूले तिनीहरूसित पनि त्यस्तै व्यवहार गरे । ३७अन्तमा, तिनले आफ्नै छोरालाई तिनीहरूकाँ पठाए । तिनले भने, ‘तिनीहरूले मेरो छोरालाई त आदर गर्नेछन् ।’

३८“तर ती मोहीहरूले जब छोरालाई आउदैगरेको देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, ‘यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, यसलाई मारौं अनि उसको उत्तराधिकार हात पारौं ।’ ३९अनि तिनीहरूले त्यसलाई दाखबारी बाहिर लगेर मारे ।

४०“यसकारण, जब दाखबारीको मालिक आउनेछन्, तब तिनले ती मोहीहरूलाई के गर्नेछन् ?”

४१तिनीहरूले जवाफ दिए, “तिनले ती दुष्टहरूलाई दुर्दशापूर्वक अन्त गरिदिनेछन्, अनि त्यो दाखबारी अरू मोहीहरूलाई दिनेछन्, जसले कटनीको समयमा तिनलाई तिनको भागको अन्न दिनेछन् ।”

४२येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेका छैनौ:

“जुन दुङ्गालाई डकमीहरूले रद्द तुल्याए त्यो नै कुनाको शिर-दुङ्गो बन्यो; परमप्रभुले नै यो गर्नुभएको हो, अनि यो हाम्रा दृष्टिमा अचम्मको छ’ ?

४३“यसकारण, म तिमीहरूलाई भन्दछु कि स्वर्गको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ अनि यस्तो

जातिलाई दिइनेछ, जसले यसबाट फल फलाउनेछ । ४४जो यस दुङ्गामाथि खस्छ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ, तर जोमाथि यो खस्छ, त्यो धूलोपीठो हुनेछ ।”

४५जब प्रधान पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले यो दृष्टान्त सुने, तिनीहरूले उहाँले त तिनीहरूकै विषयमा भन्नुहुँदैछ भनी जाने । ४६तिनीहरूले उहाँलाई पक्रने उपाय खोज्न थाले, तर तिनीहरू भीडसित डराउँथे किनकि तिनीहरूले उहाँलाई अगमवक्ता भनी मान्थे ।

विवाहको भोजको दृष्टान्त

लूका १४:१५-२४

२२ येशूले फेरि तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूमा बोल्दै यसो भन्नुभयो: २“स्वर्गको राज्य एउटा राजाजस्तो हो, जसले आफ्नो पुत्रको विवाहको लागि एउटा भोज तयार गरे । ३तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई भोजमा निम्तो पाएकाहरूलाई बोलाउन पठाए, तर तिनीहरूले आउन अस्वीकार गरे ।

४“तब तिनले अझ बढी नोकरहरू पठाएर भने, ‘ती निम्त्याइएकाहरूलाई मैले मेरो भोज तयार पारेको छु भन: मेरा गोरुहरू अनि मोटा-मोटा पशुहरू मारिएका छन्, अनि सबै थोक तयार छन् । विवाहको भोजमा आओ’ भन ।

५“तर ती कसैले पनि ध्यान दिएनन् अनि एक जना खेतमा, अर्को व्यापारतिर गइहाले । ६अरू रहेकाहरूले चाहिँ तिनका नोकरहरूलाई पत्रे, दुर्व्यवहार गरे अनि मारिदिए । ७राजा अति रिसाए । तिनले आफ्ना सेना पठाईकन ती हत्याराहरूलाई नष्ट पारिदिए अनि तिनीहरूका शहरहरू जलाइदिए ।

८“तब तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको भोज त तयार छ, तर ती निम्ताराहरू आउने योग्य ठहरिएनन् । ९सङ्कका कुनातिर जाओ अनि जसलाई भेट्टाए पनि भोजमा आउने निम्तो देओ ।’ १०यसकारण ती

नोकरहरू सङ्कतिर गए, अनि राम्रा नराम्रा, भेटेजति सबै मानिसहरूलाई जम्मा गरेर ल्याए, अनि विवाहको घर पाहुनाहरूले भरियो ।

११“तर जब राजा ती पाहुनाहरूलाई हेर्न भित्र आए, तिनले त्यहाँ विवाहको वस्त्र नलाएको एक जना मानिसलाई देखे । १२तिनले सोधे, ‘साथी, तिमी विवाहको वस्त्रविना कसरी भित्र आयौ ?’ त्यो मानिस निरुत्तर भयो ।

१३“तब राजाले कर्मचारीहरूलाई भने, ‘यसका हातखुट्टा बाँधेर बाहिर अँध्यारोमा प्याँकिदेओ, जहाँ रुवाइ र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।’

१४“किनकि बोलाइएका धेरै छन्, तर चुनिएका थोरै छन् ।”

सिजरलाई कर तिर्ने कुरा

मर्कस १२:१३-१७ लूका २०:२०-२६

१५त्यसपछि फरिसीहरू बाहिर गइहाले अनि येशूलाई उहाँकै कुरामा कसरी फसाओ भनेर योजना बनाए । १६तिनीहरूले आफ्ना चेलाहरूलाई हेरोदीहरूसित उहाँकहाँ पठाए । तिनीहरूले भने, “हे गुरु, तपाईं इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं र तपाईंले सत्यताको आधारमा परमेश्वरको बाटो सिकाउनुहुन्छ । तपाईं मानिसहरूद्वारा बहकाइनुहुन्न, किनकि तिनीहरू को हुन् भनी तपाईं ध्यान दिनुहुन्न । १७हामीलाई तपाईंको विचार भन्नुहोस् । सिजरलाई कर तिर्नु ठीक हो कि होइन ?”

१८येशूले तिनीहरूका दुष्ट अभिप्राय जानेर भन्नुभयो, “तिमी कपटीहरू, किन मलाई फसाउने कोशिश गर्दैछौ ? १९कर तिर्दा प्रयोग गर्ने मुद्रा मलाई देखाओ ।” तिनीहरूले उहाँकहाँ एउटा दिनार ल्याए, २०अनि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “यो चित्र कसको हो ? अनि कसको नाउँ खोपिएको छ ?”

२१तिनीहरूले जवाफ दिए, “सिजरको ।”

तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सिजरको

जति सिजरलाई देओ, अनि परमेश्वरको जति परमेश्वरलाई देओ ।”

२२जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरू छक्क परे । अनि तिनीहरूले उहाँलाई छोडेर गइहाले ।

पुनरुत्थानमा विवाह

मर्कस १२:१८-२७; लूका २०:२७-४०

२२त्यही दिन पुनरुत्थान हुँदैन भन्ने सदुकीहरू उहाँकहाँ एउटा प्रश्न लिएर आए । २४तिनीहरूले भने, “हे गुरु, मोशाले हामीलाई भने कि यदि कुनै मानिस बालबच्चा नभई मृत्यो भने उसको भाइले त्यस विधवालाई विवाह गरेर उसको लागि बालबच्चा जन्माउनुपर्छ । २५अब हाम्राबीच सात भाइ थिए । पहिलोले विवाह गरेर मृत्यो, अनि उसका बालबच्चा नभएकोले उसले आफ्नी स्वास्नीलाई आफ्नो भाइको निम्ति छोडिदियो । २६त्यही घटना दोस्रो भाइसित, तेस्रो भाइसित अनि सातौंसम्म नै घट्यो । २७अन्तमा, त्यो स्त्री पनि मरी । २८अब, पुनरुत्थानमा त्यो स्त्री सात जनामा कसकी पत्नी हुनेछ, किनकि ती सबैले नै त्यससित विवाह गरेका थिए ?”

२९येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू भ्रममा छौ किनकि तिमीहरू धर्मशास्त्रहरू अथवा परमेश्वरको शक्ति जान्दैनौ । ३०पुनरुत्थानमा मानिसहरू न विवाह गर्छन् न विवाहमा दिइन्छन्; तिनीहरू त स्वर्गमा दूतहरू जस्ता हुनेछन् । ३१तर मरेकाहरू जीवित भई उठ्ने विषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नुभएको छ के तिमीहरूले पढेका छैनौ ? ३२‘म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, अनि याकूबका परमेश्वर हुँ ।’ उहाँ मरेकाहरूको होइन तर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।”

३३जब भीड़हरूले यो सुने, तिनीहरू उहाँका शिक्षामा छक्क परे ।

सवैभन्दा महान् आज्ञा

मर्कस १२:२८-३४; लूका १०:२५-२८

३४येशूले सदुकीहरूलाई चुप बनाइदिनुभयो भनेको सुनेर फरिसीहरू एकसाथ भेला भए । ३५तीमध्ये एक जना व्यवस्थाका विशेषज्ञले यो प्रश्न गरेर उहाँलाई जाँच गर्‍यो: ३६“हे गुरु, व्यवस्थामा कुन आज्ञा सवैभन्दा महान् हो ?”

३७येशूले जवाफ दिनुभयो: “‘तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई आफ्ना सम्पूर्ण हृदयले अनि आफ्ना सम्पूर्ण प्राणले अनि आफ्ना सम्पूर्ण मनले प्रेम गर ।’ ३८यो पहिलो अनि सवैभन्दा महान् आज्ञा हो । ३९अनि दोस्रो यस्तो छ: ‘तिमीहरूका छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर ।’ ४०सवै व्यवस्था र अगमवक्ताहरू यी दुई आज्ञाहरूमै अड्केका छन् ।”

खीष्ट कसका पुत्र हुन् ?

मर्कस १२:३५-३७; लूका २०:४१-४४

४१जसै फरिसीहरू एकसाथ भेला भएका थिए, येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, ४२“तिमीहरू खीष्टको विषयमा के विचार गर्छौ ? ऊ कसको पुत्र हो ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “दाऊदका पुत्र ।”

४३उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसोभए दाऊदले आत्माद्वारा बोल्दै गर्दा उसलाई कसरी ‘प्रभु’ भने ? किनकि तिनी भन्छन्:

४४ “‘परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो: ‘तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस, जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा पाउदान तुल्याउँदैन ।’”

४५यदि दाऊदले ऊसलाई ‘प्रभु’ भन्छन् भने, ऊ कसरी तिनका पुत्र हुन सक्छ ?” ४६यसको जवाफमा कसैले एक शब्द पनि भन्न सकेन, अनि त्यस दिनदेखि कसैले पनि उहाँलाई अरु प्रश्न गर्न आँट गरेन ।

२२:२३—प्रेरित २३:८. २२:२४—व्यवस्था २५:५. २२:३२—प्रस्थान ३:६. २२:३५—लूका १०:२५-२८.

२२:३७—व्यवस्था ६:५. २२:३९—लेवी १९:१८. २२:४४—भजन ११०:१.

सात किसिमका धिक्कारहरू

मर्कस १२:३८-४०; लूका ११:३९-४२; २०:४५-४७

२३ अनि येशूले भीड़हरूलाई र आफना चेलाहरूलाई भन्नुभयो: २“शास्त्रीहरू र फरिसीहरू मोशाको आसनमा बस्छन् । यसकारण तिमीहरूले तिनीहरूले भनेका हरेक कुरा मान र गर । तर तिनीहरूले जे गर्छन् ती नगर, किनकि तिनीहरूले जे प्रचार गर्छन् त्यसअनुसार गर्दैनन् । ४तिनीहरूले गह्रौं भारी बाँधेर मानिसहरूका काँधमा राखिदिन्छन्, तर तिनीहरू आफै ती उचालनलाई आफना एक औंला पनि चलाउँदैनन् ।

५“तिनीहरूले प्रत्येक कुरा मानिसहरूले देखून् भनेर गर्छन् । तिनीहरूले आफना व्यवस्थापत्र चौड़ा बनाउँछन् अनि आफना वस्त्रका भुम्का लामा बनाउँछन् । ६तिनीहरू भोजमा आदरको स्थान मन पराउँछन् अनि सभाघरहरूमा प्रमुख आसनहरू रुचाउँछन् । ७तिनीहरू बजारतिर अभिवादन ग्रहण गर्न अनि मानिसहरूले तिनीहरूलाई ‘गुरु’ भनेर बोलाएको मन पराउँछन् ।

८“तर तिमीहरूलाई कसैले ‘गुरुज्यू’ नभनोस्, किनकि तिमीहरूका एउटै मालिक हुनुहुन्छ र तिमीहरू दाज्यूभाइ हो । ९अनि यस पृथ्वीमा कसैलाई ‘पिता’ नभन, किनकि तिमीहरूका एउटै पिता हुनुहुन्छ, जो स्वर्गमा रहनुहुन्छ । १०नता तिमीहरूलाई ‘शिक्षक’ भनियोस्, किनकि तिमीहरूका एउटै शिक्षक हुनुहुन्छ, अर्थात् खीष्ट । ११तिमीहरूमध्ये जो सबैभन्दा ठूलो छ ऊ सेवक हुनेछ । १२किनकि जसले आफैलाई उच्च तुल्याउँछ ऊ होच्याइनेछ, अनि जसले आफैलाई होच्याउँछ ऊ उच्च पारिनेछ ।

१३“धिक्कार तिमीहरूलाई, हे शास्त्री र फरिसीहरू, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू मानिसको सामुने स्वर्गको राज्य बन्द गर्दछौ । तिमीहरू आफै पनि पस्दैनौ, नता पस्न चाहनेहरूलाई नै पस्न दिन्छौ ।

[१४“धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसी हो, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू विधवाहरूका घर नलिहाल्दछौ र देखाउनको लागि लामो-लामो प्रार्थना गर्दछौ । यसैले अरूले भन्दा तिमीहरूले धेरै दण्ड पाउनेछौ ।]

१५“धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसीहरू, तिमीहरू कपटीहरू ! तिमीहरू एक जनालाई आफ्नो मतमा ल्याउनलाई जमिन र समुद्र चहाईदछौ, अनि ऊ तिमीहरूका मतमा आएपछि आफूभन्दा दोब्बर नरकको छोरो बनाउँछौ ।

१६“धिक्कार तिमीहरूलाई अन्धा अगुवाहरू ! तिमीहरू यसो भन्दछौ, ‘यदि कसैले मन्दिरको नाउँमा शपथ खायो भने, यसको कुनै अर्थ हुँदैन; तर यदि कसैले मन्दिरको सुनको शपथ खायो भने, त्यो त्यस शपथले बाँधिनेछ ।’ १७तिमी अन्धा मूर्खहरू ! कुन ठूलो हो: सुन कि सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर ? १८तिमीहरू यो पनि भन्दछौ, ‘यदि कसैले वेदीको शपथ खायो भने, यसको अर्थ हुँदैन; तर कसैले त्यसमाथि राखिएको भेटीको शपथ खायो भने, त्यो आफ्नो शपथले बाँधिनेछ ।’ १९तिमी अन्धा मानिसहरू ! कुन ठूलो हो: भेटी कि भेटीलाई पवित्र पार्ने वेदी ? २०यसकारण, जसले वेदीको शपथ खान्छ, त्यसले वेदीको नाउँमा अनि त्यसमाथि राखिएको प्रत्येक कुरोकै शपथ खान्छ । २१अनि जसले मन्दिरको शपथ खान्छ, त्यसले मन्दिरको नाउँमा अनि मन्दिरभित्र बास गर्नुहुनेको नाउँमा शपथ खान्छ । २२अनि जसले स्वर्गको शपथ खान्छ, त्यसले परमेश्वरको सिंहासनको अनि त्यसमाथि बस्नुहुनेको नाउँमा शपथ खान्छ ।

२३“धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसीहरू, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू आफना मसलाहरू अर्थात् पुदीना, सूप र जीराका दशांश दिँदछौ । तर तिमीहरूले व्यवस्थाका अन्न मुख्य कुराहरू, अर्थात् न्याय, दया र विश्वस्तताको

२३:५—मत्ती ६:१; गन्ती १५:३८; २३:११—मत्ती २०:२६-२७; मर्कस ९:३५; लूका २२:२६.

२३:१२—लूका १४:११; १८:१४. २३:२२—यशैया ६६:१; मत्ती ५:३४. २३:२३—लेवी २७:३०.

अवहेलना गर्दछौ । तिमीहरूले पहिलो पालन गरेर दोस्रो पनि पालन गर्नुपर्ने थियो । २४ तिमी अन्धा अगुवाहरू ! तिमीहरू भुसुना चाल्दछौ तर ऊँटलाई निलिहाल्दछौ ।

२५ “धिवकार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसीहरू, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू कचौरा र थालको बाहिर सफा गर्दछौ, तर भित्र त लोभ र असंयमले भरिएको हुन्छ । २६ अन्धा फरिसी ! पहिला कचौरा र थालको भित्रपट्टि सफा गर अनि बाहिर पनि सफा भइहाल्छ ।

२७ “धिवकार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसीहरू, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू सेतो चून लगाइएका चिहानहरू जस्ता छौ, जुनहरू बाहिर त सुन्दर देखिन्छन् तर भित्र त मरेका मानिसहरूका हाडहरू अनि सबै अशुद्ध थोकहरूले भरिएका हुन्छन् । २८ यस्तै प्रकारले तिमीहरू मानिसहरूको अगि धार्मिक देखा पर्दछौ, तर भित्र त कपटीपन र दुष्टताले भरिएका छौ ।

२९ “धिवकार तिमीहरूलाई, शास्त्री र फरिसीहरू, तिमी कपटीहरू ! तिमीहरू अगमवक्ताहरूको निमित्त चिहान बनाउँछौ अनि धार्मिकहरूका स्मारकहरू सिँगाछौ । ३० अनि तिमीहरू भन्छौ, ‘यदि हामी हाम्रा पुर्खाहरूको समयमा बाँचेका भए, हामी तिनीहरूले अगमवक्ताहरूका रगत बगाएको काममा सहभागी हुनेथिएनौ ।’ ३१ यसरी तिमीहरू अगमवक्ताहरूको हत्या गर्नेहरूका सन्तान हो भनी सहजै आफ्नै विरुद्धमा साक्षी दिन्छौ । ३२ त्यसकारण, तिमीहरूका पुर्खाहरूले गरेका पापको नाप पूरा गर !

३३ “सर्पहरू ! साँभे सर्पका बच्चाहरू ! तिमीहरू नरकको दण्डदेखि कसरी उम्कन्छौ ? ३४ यसकारण म, तिमीहरूका अगमवक्ताहरू र बुद्धिमान् मानिसहरू अनि शिक्षकहरू पठाउँछु । तीमध्ये कतिलाई तिमीहरूले मार्नेछौ र क्रूसमा चढाउनेछौ; अरूलाई तिमीहरूले

तिमीहरूका सभाहरूमा कोरा लगाउनेछौ र एक शहरदेखि अर्को शहरमा खेदनेछौ । ३५ यसकारण तिमीहरूमाथि यस पृथ्वीमा बगाइएका धार्मिक रगत अर्थात् धार्मिक हाबिलदेखि लिएर तिमीहरूले मन्दिर अनि वेदीको बीचमा हत्या गरेका बेरेक्याहका छोरा जकरियासम्मको रगत आइपर्नेछ । ३६ म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यी सबै कुरा यस पुस्तामाथि नै आइपर्नेछन् ।

३७ “हे यरूशलेम, यरूशलेम, जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्दछौ अनि तिमीकहाँ पठाइएकाहरूलाई दुङ्गाले हिकार्उँछौ । मैले कतिपल्ट तिम्रा बालबच्चाहरूलाई एउटी पोथी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामनि बटुलेभै बटुल्न खोजें, तर तिमीहरू राजी भएनौ । ३८ हेर, तिमीहरूको घर तिमीहरूको लागि उजाड छोडिएको छ । ३९ किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले मलाई फेरि देख्नेछैनौ जबसम्म तिमीहरूले ‘परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुने धन्यका हुनुहुन्छ’ भन्दैनौ ।”

युगको अन्तको चिन्ह

मर्कस १३:१-३१; लूका २१:५-३८

२४ येशूले मन्दिर छाडेर गइरहनुहुँदा चेलाहरू उहाँको ध्यान मन्दिरको बनौटतिर आकर्षित गर्नलाई उहाँकहाँ आए । २ उहाँले सोध्नुभयो, “के तिमीहरू यी सब थोक देख्नेछौ ? म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यहाँको एउटा ढुङ्गा पनि अर्कोमाथि छोडिनेछैन, तर प्रत्येक ढुङ्गा तल फर्काइनेछ ।”

येशू जैतून डाँडामा बसिरहनुहुँदा चेलाहरू गुप्तमा उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले भने, “हामीलाई भन्नुहोस्, यो कहिले हुनेछ अनि तपाईंको आगमनको र जगतको अन्तको चिन्ह के हुनेछ ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो: “होशियार बस र कसैले तिमीहरूलाई धोका नदेओस् । ५ किनकि

२३:२७—प्रेरित २३:३. २३:३३—मत्ती ३:७; १२:३४; लूका ३:७. २३:३५—उत्पत्ति ४:८; २ इतिहास २४:२०-२१.

२३:३८—यर्मिया २२:५. २३:३९—भजन ११८:२६.

धेरै जना मेरो नाउँमा 'म खीष्ट हुँ,' भन्ने दावी गर्दै आउनेछन् अनि धेरैलाई धोका दिनेछन् । ६ तिमीहरूले लडाइँ र लडाइँका हल्लाहरू सुन्नेछौ, तर तिमीहरू नडराउनु । यी कुराहरू त हुनैपर्छ, तर अन्त त अझ आउन बाँकी नै छ । ७ जाति जातिको विरुद्धमा अनि राज्य राज्यको विरुद्धमा उठ्नेछ । धेरै ठाउँहरूमा अनिकाल र भैचालो हुनेछन् । ८ यी सबै त अन्त्य आउनुभन्दा अघिका चिन्हहरू मात्र हुन् ।

९ "तब तिमीहरू सताइनको लागि र मारिनको लागि सुम्पिनेछौ, अनि तिमीहरू मेरो खातिर सबै जातिहरूद्वारा घृणित हुनेछौ । १० त्यस बेला धेरै जना विश्वासबाट पतित हुनेछन् अनि आपसमा धोकाबाजी र घृणा गर्नेछन् । ११ अनि धेरै भूटा अगमवक्ताहरू देखापरेर धेरैलाई भ्रममा पार्नेछन् । १२ दुष्टता बढेकोले, धेरैको प्रेम सेलाउनेछ, १३ तर जो अन्तसम्म स्थिर रहला त्यो नै बचाइनेछ । १४ अनि राज्यको सुसमाचार सारा जातिको लागि साक्षीको रूपमा विश्वभरि प्रचार गरिनेछ, तब अन्त आउनेछ ।

१५ "यसरी जब तिमीहरूले दानिएल अगमवक्ताद्वारा भनिएको 'उजाड़ गर्ने घृणित कुरा' पवित्रस्थानमा खडा भएको देखेछौ—पढ्नेले बुझोस् । १६ तब यहूदियामा हुनेहरू पहाडहरूतिर भागून् । १७ कौसीमा हुने कोही पनि घरबाट केही थोक लिनलाई तल नभरोस् । १८ खेतमा हुने कोही पनि आफ्नो खाष्टो लिन फर्केर नआओस् । १९ ती दिनहरू गर्भवती स्त्रीहरू र दूध खुवाउने आमाहरूको लागि कति डरलाग्दा हुनेछन् । २० तिमीहरूको भागाभाग हिउँद अथवा विश्राम-दिनमा नहोस् भनी प्रार्थना गर । २१ किनकि त्यस बेला संसारको उत्पत्तिदेखि अहिलेसम्म नभएको र फेरि कहिल्यै नहुने महासङ्कट हुनेछ । २२ यदि ती दिनहरू नघटाइएका भए कोही पनि बाँच्ने थिएन, तर चुनिएकाहरूको खातिर ती दिनहरू

घटाइनेछन् । २३ त्यस बेला कसैले तिमीहरूलाई 'हेर, खीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ !' अथवा, 'त्यहाँ हुनुहुन्छ !' भन्यो भने, त्यो विश्वास नगर । २४ किनकि भूटा खीष्टहरू अनि भूटा अगमवक्ताहरू देखा परेर ठूला चिन्हहरू र आश्चर्य-कर्महरू गर्नेछन् र चुनिएकाहरूलाई पनि हुनसके भर्माउनेछन् । २५ हेर, मैले तिमीहरूलाई अघिवाटै भनिदिएको छु ।

२६ "यसकारण यदि कसैले तिमीहरूलाई 'हेर, उहाँ बाहिर मरुभूमिमा हुनुहुन्छ' भन्यो भने निस्केर नजाओ; अथवा, 'उहाँ यहाँ भित्री कोठाहरूमा हुनुहुन्छ' भन्यो भने त्यो विश्वास नगर । २७ किनकि जसरी पूर्वतिर चम्केको विजुली पश्चिममा पनि देखापर्छ, त्यसरी नै म, मानव-पुत्रको आगमन पनि हुनेछ । २८ जहाँ सिनो हुन्छ, त्यहाँ गिद्धहरू भेला हुन्छन् ।

२९ "ती दिनहरूका सङ्कटपछि तुरुन्तै

"सूर्य अँध्यारो हुनेछ,
अनि चन्द्रमाले आफ्नो ज्योति दिनेछैन;
आकाशबाट ताराहरू खस्नेछन्,
अनि आकाशका वस्तुहरू हल्लाइनेछन् ।"

३० "त्यसबेला म, मानव-पुत्रको चिन्ह आकाशमा देखापर्नेछ, अनि पृथ्वीका सबै जातिहरूले विलाप गर्नेछन् । तिनीहरूले म, मानव-पुत्रलाई शक्ति र ठूलो महिमासाथ आकाशका बादलहरूमा आउँदै गरेका देखेछन् । ३१ अनि म आफ्ना दूतहरूलाई तुरहीको चर्को सोरसित पठाउनेछु, अनि तिनीहरूले आकाशको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म चारै दिशाबाट मेरा चुनिएकाहरूलाई बटुल्नेछन् ।

३२ "अब नेभाराको रूखबाट यो पाठ सिकः यसका हाँगाहरू कलिला भई पातहरू आउनासाथै तिमीहरू ग्रीष्म ऋतु नजीक आएको थाहा पाउँछौ । ३३ त्यसरी नै, जब तिमीहरूले यी सब कुराहरू देखेछौ, तिमीहरूले यो जान,

२४:९—मत्ती १०:२२. २४:१३—मत्ती १०:२२. २४:१५—दानिएल ९:२७; ११:३१; १२:११.

२४:१७-१८—लूका १७:३१. २४:२१—दानिएल १२:१; प्रकाश ७:१४. २४:२६-२७—लूका १७:२३-२४.

२४:२८—लूका १७:३७. २४:२९—यशैया १३:१०; ३४:४; इजकिएल ३२:७; योएल २:१०-३१; ३:१५;

प्रकाश ६:१२-१३. २४:३०—दानिएल ७:१३; जकरिया १२:१०-१४; प्रकाश १:७.

ऊ नजीकै, अँ ढोकैमा हुनुहुन्छ । ३४म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यी कुराहरू नभई यो पुस्ता बितेर जानेछैन । ३५स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जानेछन्, तर मेरा वचनहरू कहिल्यै बितेर जानेछैनन् ।

त्यो दिन र त्यो घडीको ज्ञान कसैलाई छैन

मर्कुस १३:३२-३७, लूका १७:२६-३६

३६“त्यस दिन र घडीको विषयमा कसैले जान्दैन, न स्वर्गका दूतहरूले, नता पुत्रले, तर पिताले मात्र । ३७जसरी नूहको दिनमा भएको थियो, त्यसरी नै म, मानव-पुत्रको आगमनमा पनि हुनेछ । ३८किनकि जलप्रलय अघिका दिनहरूमा नूह जहाजभित्र पसेको दिनसम्म मानिसहरू खाँदैथिए, पिउँदैथिए, विवाह गर्दै र विवाह गराउँदै थिए । ३९अनि जलप्रलय आएर तिनीहरू सबैलाई नलगुञ्जेल तिनीहरूलाई के हुनेछ भनी थाहै थिएन । म, मानव-पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ । ४०दुई जना मानिसहरू खेतमा हुनेछन्; एक जना लगिनेछ अनि अर्को छोडिनेछ । ४१दुई जना स्त्रीहरू जाँतो पिँधिरहेका हुनेछन्; एक जना लगिनेछ अनि अर्को छोडिनेछ ।

४२“यसकारण होशियार बस, किनकि म, तिमीहरूका प्रभु कुन दिन आउनेछु भनी तिमीहरू जान्दैनौ । ४३तर यो बुझः यदि घरको मालिकले रातीको कुन समयमा चोर आउँछ भनी जानेका भए, तिनी होशियार रहने थिए अनि आफ्नो घर फोरिन दिने थिएनन् । ४४यसकारण तिमीहरू पनि तयार बस, किनकि म, मानव-पुत्र तिमीहरूले नचिताएको बेला आउनेछु ।

४५“त्यसोभए त्यो विश्वासयोग्य र बुद्धिमान् नोकर को होला, जसलाई उसका मालिकले घरका नोकरहरूलाई तिनीहरूका भोजन ठीक समयमा दिनु भनेर तिनीहरूमाथि अख्तियार दिएका छन् ? ४६उसका मालिक फर्केर आउँदा उसले त्यसै गरिरहेको भेट्टाए भने

त्यस नोकरको लागि असल हुनेछ । ४७म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, तिनले उसलाई सबै सम्पत्तिहरूको जिम्मा दिनेछन् । ४८तर यदि त्यो नोकर दुष्ट छ अनि त्यसले आफ्नो मनमा ‘मेरो मालिक धेरै समय बाहिर रहनेछन्,’ भनेर विचार गर्‍यो, ४९अनि आफ्ना सँगी-नोकरहरूलाई पिट्न र मतवालाहरूसित खान र पिउन थाल्यो भने, ५०मालिक त्यसले नचिताएको दिनमा र त्यसलाई थाहै नभएको घडीमा आइपुरनेछन् । ५१तिनले त्यसलाई टुक्राटुक्रा गरी काटेर कपटीहरूको साथमा राख्नेछन्, जहाँ रुवाइ र दाहा किटाइ हुनेछ ।

दश कन्याहरूको दृष्टान्त

२५

“त्यस समय स्वर्गको राज्य दश जना कन्याहरू जस्तो हुनेछ जसले आफ्ना बत्तीहरू लिएर अनि दुलहालाई भेट्न गए । २तीमध्ये पाँच जना निर्वृद्धिहरू र पाँच जना बुद्धिमती थिए । ३ती निर्वृद्धिहरूले बत्ती त लगे तर तेल लगनन् । ४तर ती बुद्धिमतीहरूले आफ्ना बत्तीहरूसित भाँडोमा तेल पनि लगे । ५दुलहाले आउन ढिलो गरेकाले तिनीहरू सबै निदाउन थाले अनि भुसुकक निदाए ।

६“मध्यरातमा एउटा सोर सुनियो: ‘लौ दुलहा यहाँ छन् ! उनलाई भेट्न निस्क आओ !’

७“तब सबै कन्याहरू उठे अनि आफ्ना बत्तीहरू ठीक पारे । ८ती निर्वृद्धिहरूले बुद्धिमतीहरूलाई भने, ‘हामीलाई तिमीहरूका तेलबाट केही देओ; किनकि हाम्रा बत्तीहरू निभ्दैछन् ।’

९“तिनीहरूले जवाफ दिए, ‘हुँदैन, शायद हाम्रो र तिमीहरू दुवैको लागि यो प्रशस्त नहोला । बरु तेल बेच्नेहरूकहाँ जाओ र आफ्नै लागि केही किन ।’

१०“तर जब तिनीहरू तेल किन्न निस्के, दुलहा आइपुगिहाले । ती तयार रहनेहरू तिनीसित विवाहको भोजमा प्रवेश गरिहाले । अनि ढोका बन्द भयो ।

११“पछिबाट ती अरू पनि आए अनि भने, ‘प्रभु ! प्रभु ! हाम्रो लागि ढोका खोलिदिनुहोस् !’

१२“तर तिनले जवाफ दिए, ‘म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, म तिमीहरूलाई चिन्दैनं ।’

१३“यसकारण जागा रहो, किनकि तिमीहरू त्यो दिन र घडी जान्दैनौ ।

तोडाको दृष्टान्त

लूका १९:११-२७

१४“फेरि, यो यात्रामा जान लागेको त्यो मानिस जस्तो हो, जसले आफ्ना नोकरहरूलाई बोलाएर आफ्ना सम्पत्ति जिम्मा दिए ।

१५तिनीहरूका योग्यताअनुसार तिनले एउटालाई पाँच तोडा, अर्कोलाई दुई तोडा अनि अर्कोलाई एक तोडा दिए । त्यसपछि तिनी आफ्ना यात्रामा लागे । १६पाँच तोडा पाउने तरुनै गएर आफ्नो पैसा काममा लगायो अनि अरू पाँच तोडा कमायो । १७दुई तोडा पाउनेले पनि त्यसै गरी अरू दुई तोडा कमायो । १८तर एक तोडा पाउने मानिस गयो, अनि भुइँमा खनेर उसका मालिकको पैसा लुकायो ।

१९“धेरै समय बितेपछि ती नोकरहरूका मालिक फर्किआए अनि तिनीहरूसित हिसाब मागे । २०पाँच तोडा पाउने मानिसले अरू पाँच तोडा ल्यायो । उसले भन्यो, ‘हजुर, तपाईंले मलाई पाँच तोडा सुम्पनुभएको थियो । हेर्नुहोस्, मैले अरू पाँच कमाएँ ।’

२१“उसका मालिकले जवाफ दिए ‘स्यावास, असल र विश्वासी नोकर ! तँ थोरै कुरामा विश्वासी भइस्, म तँलाई धेरै कुराको जिम्मा दिनेछु । आइज र आफ्ना मालिकको रमाहटमा सहभागी बन् !’

२२“दुई तोडा पाउने मानिस पनि आयो । त्यसले भन्यो, ‘हजुर, तपाईंले मलाई दुई तोडा सुम्पनुभएको थियो । हेर्नुहोस्, मैले अरू दुई कमाएँ ।’

२३“त्यसका मालिकले जवाफ दिए, ‘स्यावास, असल र विश्वासी नोकर ! तँ थोरै कुरामा विश्वासी भइस् । म तँलाई धेरै कुराको जिम्मा दिनेछु । आइज र आफ्ना मालिकको रमाहटमा सहभागी बन् !’

२४“त्यसपछि एक तोडा पाउने मानिस आयो । त्यसले भन्यो ‘हजुर, म जान्दछु कि तपाईं नरोपेको ठाउँमा कटनी गर्नुहुने अनि वीउ नछरेको ठाउँमा बटुल्नुहुने कठोर मानिस हुनुहुन्छ । २५तसर्थ म डराएँ अनि गएर तपाईंको तोडा भुइँमा लुकाएँ । हेर्नुहोस्, तपाईंको तोडा यहाँ छ ।’

२६“त्यसका मालिकले जवाफ दिए, ‘तँ दुष्ट र अल्ले नोकर ! मैले नछरेको ठाउँमा म कटनी गर्छु अनि वीउ नरोपेको ठाउँमा बटुल्छु भन्ने तँलाई थाहा थियो ? २७त्यसोभए, तैले मेरो पैसा साहुकहाँ राख्नुपर्ने थियो, र म फर्केर आउँदा मैले त्यसबाट ब्याजसमेत पाउने थिएँ ।

२८“त्यसबाट त्यो तोडा लेओ र जससित दश तोडा छ त्यसलाई देओ । २९किनकि जससित छ त्यसलाई अरू दिइनेछ, अनि त्यससित प्रशस्त हुनेछ । जससित छैन, त्यससित भएको पनि खोसिने छ । ३०अनि त्यस बेकामे नोकरलाई बाहिरको अन्धकारमा फ्याकिदेओ, जहाँ रुवाइ र दाढा किटाइ हुनेछ ।’

भेडा र बाखाहरू

३१“जब म, मानव-पुत्र आफ्नो महिमामा आफ्ना सबै दूतहरूसित आउनेछु, म स्वर्गीय महिमामा सिंहासनमाथि बस्नेछु । ३२सारा जातिहरू म अगि भेला गराइनेछन्, अनि तिनले गोठालाले बाखाहरूबाट भेडाहरू अलग गरेझैं मानिसहरूलाई एका अर्कादिखि अलग गर्नेछन् । ३३तिनले भेडाहरूलाई आफ्नो दाहिनेतिर अनि बाखाहरूलाई आफ्नो देब्रेतिर राख्नेछन् ।

३४“तब आफ्ना दाहिनेतिरकाहरूलाई राजाले भन्नेछन्, ‘आओ, मेरा पिताका धन्यहरू,

संसारको उत्पत्तिदेखि तिमीहरूको लागि तयार पारिएको राज्य, तिमीहरूको उत्तराधिकार लेओ । ३५ किनकि म भोकाएको थिएँ र तिमीहरूले मलाई केही खाने कुरा दियो, म तिर्खाएको थिएँ र तिमीहरूले मलाई केही पिउने कुरा दियो, म परदेशी थिएँ र तिमीहरूले मलाई भित्र स्वागत गर्‍यो, ३६ मलाई वस्त्रको खाँचो थियो र तिमीहरूले मलाई पहिँचायो, म विरामी थिएँ र तिमीहरू मलाई हेर्न आयौ, म झ्यालखानामा थिएँ र तिमीहरू मलाई भेट्न आयौ ।'

३७ "तब ती धार्मिकहरूले उनलाई जवाफ दिनेछन्, 'हे प्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएका देख्यौ र खुवायौ, अथवा तिर्खाएका देख्यौ र पिउन दियो ? ३८ हामीले तपाईंलाई कहिले परदेशी देख्यौ र भित्र स्वागत गर्‍यो अथवा वस्त्रको अभावमा अनि पहिँचायौ ? ३९ हामीले तपाईंलाई कहिले विरामी वा झ्यालखानामा देख्यौ अनि तपाईंलाई भेट्न गर्‍यो ?'

४० "राजाले जवाफ दिनेछन्, 'म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, तिमीहरूले मेरा यी भाइहरूमध्ये सानोभन्दा सानोलाई जे गर्‍यो, त्यो तिमीहरूले मलाई नै गर्‍यो ।'

४१ "तब तिनले आफ्ना देब्रेतिरकाहरूलाई भन्नेछन्, 'हे श्रापित हो, मबाट टाढा भएर शैतान र त्यसका दूतहरूको लागि तयार पारिएको अनन्तको आगोमा गइहाल । ४२ किनकि म भोकाएको थिएँ र तिमीहरूले मलाई केही खान दिएनौ, म तिर्खाएको थिएँ र तिमीहरूले मलाई केही पिउन दिएनौ, ४३ म परदेशी थिएँ र तिमीहरूले मलाई भित्र स्वागत गरेनौ, मलाई वस्त्रको खाँचो थियो र तिमीहरूले मलाई पहिँचाएनौ, म विरामी र झ्यालखानामा थिएँ अनि तिमीहरूले मेरो हेरचाह गरेनौ ।'

४४ "तिनीहरूले पनि जवाफ दिनेछन्, 'हे प्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएका अथवा तिर्खाएका, अथवा परदेशी, अथवा वस्त्रको खाँचोमा पर्नुभएको, अथवा विरामी अथवा झ्यालखानामा

देख्यौ अनि तपाईंलाई सहायता दिएनौ ?'

४५ "उनले जवाफ दिनेछन्, 'म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, तिमीहरूले यी सानाहरूमध्ये एउटालाई जे गरेनौ, त्यो तिमीहरूले मलाई नै गरेनौ ।'

४६ "तब तिनीहरू अनन्तको दण्डमा, तर धार्मिकहरू अनन्तको जीवनमा जानेछन् ।"

येशूविरुद्ध षड्यन्त्र

मर्कस १४:१-२; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५२

२६ जब येशूले यी सबै कुराहरू बोलिसक्नुभयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, २ "तिमीहरूलाई थाहा भएभैं, निस्तार-चाड आउन अब दुई दिन मात्र छ— अनि मानिसको पुत्र क्रूसमा चढाइनको लागि सुम्पिने छन् ।"

३ तब मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका धर्म-गुरुहरू कैयाफा नाउँ भएको प्रधान पूजाहारीको महलमा भेला भए । ४ अनि तिनीहरूले येशूलाई धूर्ततापूर्वक पक्रेर मार्ने षड्यन्त्र गरे । ५ तिनीहरूले भने, "तर यो त चाडको समयमा होइन, नत्र कतै मानिसहरूमा दङ्गा होला ।"

बेथानीमा येशूको अभिषेक

मर्कस १४:३-९; यूहन्ना १२:१-८

६ त्यसवेला येशू बेथानीमा सिमोन नाउँ भएको कुष्ठरोगीको घर हुनुहुँदा, ७ एउटी स्त्री सिङ्गमर्मरको एउटा भुँडुलोकोमा बहुमूल्य अत्तर लिएर आइन्, अनि उहाँ खान वस्नुहुँदा उहाँको शिरमा खन्याइन् ।

८ जब चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरू रिसाए । तिनीहरूले भने, "यो नोक्सानी किन ? ९ यो अत्तर धेरै दाममा बेचेर त्यो पैसा गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो ।"

१० त्यो थाहा पाएर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू यस स्त्रीलाई किन दुःख दिइरहेका छौ ? यसले मप्रति एउटा असल काम गरेकी छ । ११ गरीबहरू त तिमीहरूसित

सधैं हुनेछन्, तर तिमीहरूले मलाई त सधैं पाउनेछैनौ । १२जब यो अत्तर मेरो शरीरमा खन्याइ, यसले मलाई गाड्ने तयारीको निमित्त गरी । १३म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, संसारभरि जहाँजहाँ यो सुसमाचार प्रचारिनेछ, यसले जे गरेकी छ त्यो पनि यसको सम्भनामा प्रचार गरिने छ ।”

यहूदा येशूलाई विश्वासघात गर्न राजी भएको

मर्कूस १४:१०-११; लूका २२:३-६

१४त्यसपछि बाह्रमध्ये एक जना जसलाई यहूदा इस्करियोत पनि भनिन्छ— मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ गयो, १५अनि सोध्यो, “यदि मैले येशूलाई तिमीहरूको हातमा सुम्पिदिँ भने तिमीहरू मलाई के दिन राजी छौ ?” तब तिनीहरूले उसको लागि तीसओटा चाँदीका सिक्काहरू गनिदिए । १६त्यस बेलादेखि यहूदाले उहाँलाई पक्राइदिने मौका हेर्न थाल्यो ।

प्रभु भोज

मर्कूस १४:१२-२६; लूका २२:७-२३
यूहन्ना १३:२१-३०

१७अखमिरी रोटीको चाडको पहिलो दिन चेलाहरू येशूकहाँ आएर सोधे, “निस्तार-चाडको भोज खानको निमित्त हामीले कहाँ तयार गरौं भनी तपाईं चाहनुहुन्छ ?”

१८उहाँले जवाफ दिनुभयो, “शहरमा कुनै मानिसकहाँ जाओ अनि उसलाई भन, ‘गुरु भन्नुहुन्छ: मेरो तोकिएको समय नजीकै छ । म मेरा चेलाहरूसित तिम्रो घरमा निस्तार-चाड मान्नेछु ।” १९अनि चेलाहरूले येशूले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएवमोजिम गरे र निस्तार-चाडको तयारी गरे ।

२०जसै साँभ पच्यो, येशू बाह्रैसित खान बस्नुभयो । २१अनि उहाँहरूले खाइरहनुहुँदा उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु,

तिमीहरूमध्ये एक जनाले मलाई धोका दिनेछ ।”

२२तिनीहरू अति दुःखी भए अनि एकपछि अर्को गर्दै तिनीहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु, त्यो निश्चय म त होइन ?”

२३अनि येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले आफ्नो हात मसित कचौरामा चोपेको छ त्यसैले मलाई धोका दिनेछ । २४म, मानव-पुत्र त मेरो विषयमा लेखिएभैं जान्छु । तर त्यस मानिसलाई धिक्कार जसले म, मानव-पुत्रलाई धोका दिनेछ ! त्यो त नजन्मिएकै भए त्यसको लागि असल हुनेथियो ।”

२५तब उहाँलाई धोका दिने यहूदाले भन्यो, “हे गुरु, त्यो निश्चय म त होइन ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमी नै हो ।”

२६जब उहाँहरू खाइरहनुभएको थियो, येशूले रोटी लिएर धन्यवाद दिनुभयो, अनि भाँच्नुभयो, र यसो भन्दै चेलाहरूलाई दिनुभयो, “लेओ र खाओ; यो मेरो शरीर हो ।”

२७त्यसपछि उहाँले कचौरा लिएर धन्यवाद दिनुभयो, अनि यसो भन्दै तिनीहरूलाई दिनुभयो, “तिमीहरू सबैले यसबाट पिओ । २८यो करारको मेरो रगत हो, जो धेरैको पाप क्षमाको लागि बगाइनेछ । २९म तिमीहरूलाई भन्दछु, जुन दिन म तिमीहरूसित मेरा पिताको राज्यमा यसलाई नयाँ गरी पिउँदिनँ तबसम्म म दाखको यस फलबाट पिउनेछैन ।”

३०एउटा भजन गाएपछि उहाँहरू जैतुन डाँडामा जानुभयो ।

येशूले पत्रुसको इन्कारबारे पूर्वसूचना दिनुभएको

मर्कूस १४:२७-३१; लूका २२:३१-३४
यूहन्ना १३:३६-३८

३१तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसै रात मेरो कारणले तिमीहरू पछि हटिजान्छौ, किनकि यसरी लेखिएको छ:

“म गोठालोलाई प्रहार गर्नेछु,

२६:१५—जकरिया ११:१२. २६:२३—भजन ४१:९. २६:२८—प्रस्थान २४:८; यर्मिया ३१:३१-३४.

२६:३१—जकरिया १३:७.

अनि बगालका भेड़ाहरू छरपुस्त
हुनेछन् ।”

३२तर म जीवित भएपछि, म तिमीहरूभन्दा
अगि गालीलमा जानेछु ।”

३३पत्रुसले जवाफ दिए, “यदि तपाईंको
कारण सबै पछि हटे तापनि, मचाहिँ हट्नेछैनँ ।”

३४येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई
साँच्चै भन्दछु, आज राती नै भाले बास्नअघि
तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्नेछौ ।”

३५तर पत्रुसले भने, “म तपाईंसित मर्नुपरे
तापनि, म तपाईंलाई कहिल्यै इन्कार गर्नेछैनँ ।”
अनि अरू सबै चेलाहरूले पनि त्यसै भने ।

गेतसमनी

मर्कूस १४:३२-४२; लूका २२:३९-४६

३६तब येशू आफ्ना चेलाहरूसित गेतसमनी
भन्ने ठाउँमा जानुभयो र उहाँले तिनीहरूलाई
भन्नुभयो, “म अलि पर गएर प्रार्थना गर्नेछु ।
तिमीहरू यहीं बसिरहो ।” ३७उहाँले पत्रुस अनि
जब्दीका दुई छोराहरूलाई आफूसित लानुभयो
र उहाँ दुःखित र विचलित हुनुभयो । ३८तब
उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो प्राण दुःखले
मरेतुल्य भएको छ । यहीं बस र मसित जागा
रहो ।”

३९अलि पर गएर उहाँले भुईंमा घोटो
परेर प्रार्थना गर्नुभयो, “हे मेरा पिता, यदि
सम्भव भए यो कचौरा मदेखि हटाइयोस् ।
तरै पनि मेरो इच्छा होइन, तर तपाईंकै
इच्छाअनुसार होस् ।”

४०तब उहाँ आफ्ना चेलाहरूकहाँ फर्कनुभयो
अनि तिनीहरूलाई सुतिरहेका भेटाउनुभयो ।
उहाँले पत्रुसलाई सोध्नुभयो, “के तिमीहरू मसित
एक घडी पनि जागा रहन सकेनौ ? ४१जागा
बस, प्रार्थना गर र तिमीहरू परीक्षामा नपर ।
आत्मा त राजी छ, तर शरीर कमजोर छ ।”

४२उहाँ दोस्रोपल्ट जानुभयो अनि प्रार्थना
गर्नुभयो, “हे मेरा पिता, यदि मैले नपिडकन यो

कचौरा हटाइनु सम्भव छैन भने, तपाईंको
इच्छा पूरा होस् ।”

४३जब उहाँ फर्केर आउनुभयो, उहाँले
तिनीहरूलाई सुतिरहेकै भेटाउनुभयो, किनकि
तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए ।
४४यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई छोडेर
एकपल्ट फेरि गएर उही शब्दहरू दोहोर्‍याई
प्रार्थना गर्नुभयो ।

४५तब उहाँ चेलाहरूकहाँ फर्किआएर
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अबै
सुतिरहेका र विश्राम गरिरहेका छौ ? हेर,
समय नजीकै छ । अब म, मानव-पुत्रलाई
पापीहरूको हातमा धोकाबाजीसाथ पक्राइने
छ । ४६उठ र जाओ, हेर मलाई पक्राइदिने
आउदैछ !”

येशू पक्राइनुभएको

मर्कूस १४:४३-५०; लूका २२:४७-५३

यूहन्ना १८:३-१२

४७उहाँले यसो भन्दाभन्दै बाह्रमध्येका
एक जना यहूदा आइपुग्यो । ऊसित मुख्य
पूजाहारीहरू र समाजका धर्मगुरुहरूद्वारा
पठाइएको ठूलो भीड हातमा तरवार र लाठीहरू
लिएर आएको थियो । ४८अब त्यस धोकेबाजले
तिनीहरूसित एउटा सङ्केत मिलाएको थियो:
“म जसलाई म्वाइँ खान्छु, तिनी नै हुन्; तिनैलाई
समात ।” ४९त्यसपछि येशूकहाँ भट्ट गएर
यहूदाले यसो भन्दै उहाँलाई म्वाइँ खायो,
“गुरुज्यू, सलाम !”

५०येशूले जवाफ दिनुभयो, “मित्र, तिमी जे
गर्न आयौ त्यो गरिहाल ।”

तब ती मानिसहरू अगि बढेर उहाँलाई
समाते र पक्रे । ५१त्यसो हुँदा येशूसित
हुनेहरूमध्ये एक जनाले आफ्नो तरवार थुते
अनि प्रधान पूजाहारीको नोकरलाई प्रहार
गरे र त्यसको कान काटिदिए ।

५२येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले आफ्नो
तरवार त्यसकै ठाउँमा राख, किनकि जसले

तरवार लिन्छ, त्यो तरवारद्वारे नष्ट हुन्छ ।
५३के तिमी सम्झन्छौ म आफ्ना पितासित उहाँले मेरो अधीनमा बाह्र पल्टनभन्दा बढी दूतहरू भर्त्तै राखिदिनको लागि बिन्ती गर्न सकिदैन ?
५४तर त्यसो भएमा यस्तै हुनुपर्छ भन्ने धर्मशास्त्र कसरी पूरा हुने ?”

५५त्यस बेला येशूले त्यस भीडलाई भन्नुभयो, “के म एउटा राजद्रोहको अगुवाइ गरिरहेको छु, र तिमीहरू मलाई पक्रन तरवार र लाठीहरू लिएर आयौ ? म प्रतिदिन मन्दिरको चोकमा सिकाउँदै बस्थेँ अनि तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ ।
५६तर यी सबै अगमवक्ताहरूले लेखेका कुराहरू पूरा हुनलाई नै भएका हुन् ।” तब सबै चेलाहरू उहाँलाई त्यागेर भागिहाले ।

महासभाको सामुने

मर्कूस १४:५३-६५; लूका २२:५४-५५, ६३-७१
 यूहन्ना १८:१२-१४, १९-२४

५७येशूलाई पक्रनेहरूले उहाँलाई प्रधान पूजाहारी कैयाफाकहाँ लगे, जहाँ शास्त्रीहरू र धर्मगुरुहरू भेला भएका थिए । **५८**पत्रुसले उहाँलाई टाढाबाट प्रधान पूजाहारीको चोकसम्मै पछ्याउँदै गए । तिनी भित्र पसे र के हुँदो रहेछ हेर्नलाई पालेहरूसित बसे ।

५९मुख्य पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण महासभाले येशूलाई मार्नको लागि उहाँको विरुद्धमा भूटा प्रमाणहरू खोजिरहेका थिए । **६०**तर धेरै भूटा साक्षीहरू अगि सरेर आए तापनि तिनीहरूले केही भेटाउन सकेनन् ।

आखिरमा दुई जनाले अगि सरेर **६१**घोषणा गरे, “यस मानिसले भन्यो, ‘म परमेश्वरको मन्दिरलाई भत्काएर यसलाई तीन दिनमा फेरि बनाउन सक्छु ।”

६२तब प्रधान पूजाहारी उठे र येशूलाई भने, “के तिमी जवाफ दिँदैनौ ? यी मानिसहरूले तिम्रो विरुद्धमा दिएको साक्षी के हो ?” **६३**तर येशू चुप रहनुभयो ।

प्रधान पूजाहारीले उहाँलाई भने, “म जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्छु: तिमी परमेश्वरका पुत्र खीष्ट हौ भने हामीलाई भन ।”

६४येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, जस्तो तिमी भन्छौ । तर म तिमीहरू सबैलाई भन्दछु: भविष्यमा तिमीहरूले म, मानव-पुत्रलाई सर्वशक्तिमान्को दाहिने हातपट्टि बसेको अनि आकाशका बादलहरूमा आइरहेका देख्नेछौ ।”

६५तब प्रधान पूजाहारीले आफ्नो वस्त्र च्याते अनि भने, “यसले ईश्वर-निन्दा गरेको छ ! अब हामीलाई अरू साक्षीहरू किन चाहियो ? हेर्नुहोस्, अहिले तपाईंहरूले ईश्वर-निन्दा सुनिहाल्नुभयो । **६६**तपाईंहरू के विचार गर्नुहुन्छ ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “यो मारिने योग्यको छ ।”

६७तब तिनीहरूले उहाँको अनुहारमा थुके अनि मुक्का लगाए । अरूले थप्पड लगाएर **६८**भने, “हे खीष्ट, अगमवाणी गरेर बोल् । तँलाई कसले हिकार्यो ?”

पत्रुसले येशूलाई इन्कार गरेको

मर्कूस १४:६६-७२; लूका २२:५५-६२
 यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७

६९अब पत्रुस बाहिरको चोकमा बसिरहेका थिए । अनि एउटी नोकनी तिनी भएको ठाउँमा आई र भनी, “गालीलका येशूसित तिमी पनि थियो ।”

७०तर तिनले सबैको सामु यो कुरा इन्कार गरे । तिनले भने, “तिमी के कुरा गरिरहेकी छौ म जान्दैन ।”

७१तब तिनी ढोका बाहिर गए, जहाँ तिनलाई अर्की केटीले देखी अनि त्यसले त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई भनी, “यो मानिस पनि नासरतको येशूसित थियो ।”

७२तिनले शपथ खाएर फेरि इन्कार गरे, “म यस मानिसलाई चिन्दैन ।”

७३केही बेरपछि त्यहाँ उभिनेहरूले पत्रसकहाँ गएर भने, “निश्चय तिमी तिनीहरूमध्येका एक हौ, किनकि तिम्रो बोलीले नै त्यही बताउँछ ।”

७४तब तिनले आफैलाई धिक्कार्दै शपथ खाएर तिनीहरूलाई भने, “म यस मानिसलाई चिन्दै चिन्दैनँ ।”

तत्कालै भाले बास्यो । ७५तब येशूले यसो भन्नुभएको कुरा पत्रसले सम्झे, “भाले वास्तवअघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्नेछौ ।” अनि तिनी बाहिर गएर धुरधुर रोए ।

यहूदाले आफैलाई भुण्ड्याएको

२७ एका विहानै सबै मुख्य पूजाहारीहरू र समाजका धर्मगुरुहरूले येशूलाई मार्ने निर्णय लिए । २तिनीहरूले उहाँलाई बाँधे र लगेर हाकिम पिलातसको हातमा सुम्पिदिए ।

३जब उहाँलाई धोका दिने यहूदाले येशूलाई दण्डाज्ञा दिइएको देख्यो, ऊ पछुतोले भरियो । अनि तीसओटा चाँदीका सिक्काहरू मुख्य पूजाहारीहरू र धर्मगुरुहरूलाई फर्काइदियो, ४अनि भन्यो, “मैले निर्दोष मानिसलाई धोका दिएर पाप गरेको छु ।”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “हामीलाई यसको के मतलब ? यो त तिम्रै जिम्मेवारी हो ।”

५यसकारण यहूदाले त्यो पैसा मन्दिरमा फर्काइदियो र बाहिर निस्कियो । तब ऊ टाढा गयो अनि आफै भुण्डिएर मर्यो ।

६मुख्य पूजाहारीहरूले ती सिक्काहरू टिपेर भने, “यसलाई ढुकुटीमा हाल्न उचित छैन, किनकि यो रगतको मोल हो ।” ७तसर्थ तिनीहरूले त्यस पैसाले परदेशीहरूको लागि गाड्ने ठाउँ भनेर कुमालेको जमिन किन्ने निश्चय गरे । ८यसैकारण आजसम्मै यसलाई रगतको जमिन भनिदै आएको छ । ९तब यर्मिया अगमवक्ताद्वारा भनिएको कुरा पूरा भयो: “तिनीहरूले इस्राएलीहरूद्वारा उहाँको मोल भनेर तोकेका चाँदीका तीसओटा सिक्काहरू लिए,

१०अनि परमप्रभुले मलाई आदेश दिनुभएअनुसार तिनीहरूले त्यसलाई कुमालेको जमिन किन्न प्रयोग गरे ।”

येशू पिलातसको सामुन्ने

मर्कूस १५:१-१५; लूका २२:१-५, १८-२५

यूहन्ना १८:२९-१९:१६

११त्यसपछि येशू हाकिमको अगि उभिनुभयो, अनि हाकिमले उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हौ ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, तपाईंले भन्नुभएभैं ।”

१२जब उहाँलाई मुख्य पूजाहारीहरू र धर्मगुरुहरूले दोष लगाए, उहाँले कुनै जवाफ दिनुभएन । १३तब पिलातसले उहाँलाई सोधे, “तिनीहरूले तिम्रो विरुद्धमा दिएका साक्षीहरू के तिमी सुन्दैनौ ?” १४तर येशूले कुनै जवाफ दिनुभएन, अँ एउटै अभियोगको पनि— अनि हाकिम अति छक्क परे ।

१५अब चाडको समयमा भीडले रुचाएबमोजिम एक जना कैदीलाई छोडिदिने चलन थियो । १६त्यस बेला तिनीहरूसित बारब्बा नाउँ भएको एक जना कुख्यात कैदी थियो । १७अनि जब भीड जम्मा भयो, पिलातसले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरूको लागि मैले कसलाई छोडिदिएको चाहन्छौ— बारब्बालाई कि खीष्ट भनिने येशूलाई ?” १८किनकि तिनीहरूले येशूलाई ईर्ष्याको कारण सुम्पेका हुन् भनी तिनलाई थाहा थियो ।

१९पिलातस न्याय-आसनमा बसिरहेको बेला तिनकी पत्नीले तिनलाई यो समाचार पठाइन्, “यस निर्दोष मानिसलाई केही नगर्नुहोस्, किनकि आज राती मैले सपनामा तिनको कारण धेरै कष्ट भोगेकी छु ।”

२०तर मुख्य पूजाहारीहरू अनि धर्मगुरुहरूले भीडलाई बारब्बालाई छाड्न र येशूलाई फाँसी दिने माग गर्न राजी गराए ।

२१हाकिमले सोधे, “दुई जनामा म

तिमीहरूको निमित्त कसलाई छोडिदिऊँ भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “वारब्बालाई ।”

२२पिलातसले सोधे, “त्यसो भए खीष्ट भनिने येशूलाई म के गरूँ ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “त्यसलाई क्रूसमा चढाउनुहोस् !”

२३हाकिमले सोधे, “किन ? तिनले के अपराध गरेका छन् ?”

तर तिनीहरूले अझ चर्को सोरले कराएर भने, “त्यसलाई क्रूसमा चढाउनुहोस् !”

२४जब पिलातसले आफ्नो केही सीप नलाग्ने, बरु अझ खैलाबैला मच्चिने देखे, तिनले पानी लिएर भीडको सामुन्ने आफ्ना हात धोए । तिनले भने, “म यस मानिसको रगतदेखि निर्दोष छु । यसको जिम्मा तिमीहरूकै हो ।”

२५सबै जनाले जवाफ दिए, “यिनको रगत हामीहरू र हाम्रा सन्तानमाथि परोस् ।”

२६तब तिनले तिनीहरूको निमित्त वारब्बालाई छोडिदिए । तर तिनले येशूलाई कोरा लगाउन दिए, अनि उहाँलाई क्रूसमा चढाउनलाई सुम्पिदिए ।

सिपाहीहरूले येशूलाई अपमान गरेका

मर्कूस १५:१६-२०; यूहन्ना १९:२-३

२७तब हाकिमका सिपाहीहरूले येशूलाई महलमा लगे अनि जम्मै पल्टनलाई उहाँको चारैतिर भेला गराए । २८तिनीहरूले उहाँको वस्त्र फुकालेर सिन्दुरे रङ्गको वस्त्र लगाइदिए । २९अनि तिनीहरूले काँढाहरू बटारेर एउटा मुकूट बनाएर उहाँको शिरमा लगाइदिए । तिनीहरूले उहाँको दाहिने हातमा एउटा निगालो राखिदिए अनि उहाँको अगि घुँडा टेकेर उहाँलाई खिसी गरेर भने, “हे यहूदीहरूका राजा, सलाम !” ३०तिनीहरूले उहाँलाई थुके, र त्यो निगालो लिएर उहाँको शिरमा बारम्बार हिकार्ए । ३१उहाँलाई अपमान गरिसकेपछि तिनीहरूले त्यो

वस्त्र फुकालेर उहाँकै वस्त्र लगाइदिए । त्यसपछि तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा चढाउन लगे ।

येशू क्रूसमा चढाइनुभएको

मर्कूस १५:२१-३२; लुका २२:२६-४३

यूहन्ना १९:१७-२७

३२तिनीहरू जसै जाँदैथिए, तिनीहरूले साइरिनीवासी सिमोनलाई भेटे अनि तिनीहरूले उसलाई क्रूस बोक्न कर लगाए । ३३तिनीहरू गलगथा (जसको अर्थ “खप्परको ठाउँ” हो) भन्ने स्थानमा आइपुगे । ३४त्यहाँ तिनीहरूले येशूलाई पित्त मिसाइएको दाखमद्य पिउनलाई दिए; तर चाखेपछि उहाँले त्यो पिउन अस्वीकार गर्नुभयो । ३५जब तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा चढाइसके, तिनीहरूले उहाँको वस्त्र चिट्ठा हालेर आपसमा बाँडे । ३६अनि तिनीहरू त्यहाँ बसेर उहाँलाई पहरा दिनथाले । ३७उहाँको शिरको मास्तिर तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा लेखिएको यो अभियोगपत्र टाँग्यो: यो यहूदीहरूका राजा येशू हो । ३८त्यतिबेला दुई डाँकूहरू पनि उहाँसित क्रूसमा टाँगिएका थिए, एक जना दाहिने अनि अर्को देब्रेतिर । ३९त्यस ठाउँबाट भएर हिँड्नेहरूले पनि उहाँलाई निन्दा गरेर आफ्ना शिर हल्लाउँदै ४०यसो भने, “तिमी, जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिनमा बनाउनेछौ, आफैलाई बचाऊ ! तिमी परमेश्वरका पुत्र भए, क्रूसबाट तल ओर्लिआऊ !”

४१यसै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू अनि धर्मगुरुहरूले पनि उहाँलाई अपमान गरे । ४२तिनीहरूले भने, “यसले अरूलाई बचायो तर आफैलाई बचाउन सक्दैन ! यो इस्राएलको राजा हो ! अहिले यो क्रूसबाट तल ओर्लिआओस् र हामी यसलाई विश्वास गर्नेछौ । ४३यसले परमेश्वरमाथि भरोसा राख्छ । यदि परमेश्वरले चाहनुहुन्छ भने उहाँले यसलाई अहिले मुक्त गरून्, किनकि यसले ‘म परमेश्वरका पुत्र हूँ’ भनेको छ ।” ४४यसरी नै

२७:२४—व्यवस्था २१:६-९. २७:३४—भजन ६९:२१. २७:३५—भजन २२:१८. २७:३९—भजन २२:७, १०९:२५.

२७:४०—मत्ती २६:६१; यूहन्ना २:१९. २७:४३—भजन २२:८.

उहाँसित क्रूसमा टाँगिने डाँकूहरूले पनि उहाँलाई धेरै अपमान गरे ।

उहाँको पछि लागेका थिए । ५६तीमध्ये मरियम मगदलिनी, याकूब र योसेसकी आमा मरियम र जब्दीका छोराहरूकी आमा थिए ।

येशूको मृत्यु

मर्कूस १५:२३-४१; लूका २३:४४-४९
यूहन्ना १९:२८-३०

५५छैटौँ घडीदेखि नवौँ घडीसम्म देशभरि अँध्यारो भयो । ५६नवौँ घडीतिर येशू चर्को सोरमा कराउनुभयो, “इलोई, इलोई, लामा सबखथनी ?” जसको अर्थ हो “हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो ?”

५७त्यहाँ उभिनेहरूमध्ये कतिले जब यो सुने, तिनीहरूले भने, “यसले एलियालाई बोलाउँदछ ।”

५८तीमध्ये एक जनाले तुरुन्तै दौडेर गई स्पन्ज लियो । उसले त्यसलाई सिर्कामा चोपेर एउटा निगालोमा लगाएर पिउन भनी येशूलाई दियो । ५९अरूले भने, “अब यिनलाई एकलै छोडिदो । हेरौँ एलिया यिनलाई बचाउन आउँछन् कि ।”

६०अनि जब येशू चर्को सोरले फेरि कराउनुभयो, उहाँले आफ्नो प्राण त्याग्नुभयो ।

६१त्यस बेला मन्दिरको पर्दा टुप्पोदेखि फेदसम्म दुई भाग भएर च्यातियो । पृथ्वी हल्लियो अनि चट्टानहरू फुटे । ६२चिहानहरू उघारिए अनि मरिगएका धेरै पवित्र जनका शरीरहरू जीवित भई उठे । ६३तिनीहरू चिहानबाट बाहिर निस्किए, अनि येशूको पुनरुत्थान भएपछि तिनीहरू पवित्र शहरमा गए र धेरै मानिसहरूकहाँ देखा परे ।

६४जब येशूलाई पहरा दिने त्यो कप्तान र ऊसित हुने अरूहरूले त्यो भैंचालो र अरू घटनाहरू देखे, तिनीहरू अत्यन्त डराए, अनि भने, “निश्चय उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुँदोरहेछ ।”

६५त्यहाँ धेरै स्त्रीहरू थिए, जसले टाढाबाट सबै कुरा हेरिरहेका थिए । तिनीहरू उहाँको खाँचोअनुसार सेवा गर्नलाई गालीलदेखि नै

येशू गाडिनुभएको

मर्कूस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६
यूहन्ना १९:३८-४२

६७साँभ परेपछि, अरिमथियाका यूसुफ नाउँ भएका धनी मानिस आए, जो स्वयम् येशूका चेला भएका थिए । ६८तिनले पिलातसकहाँ गएर येशूको लाश मागे र पिलातसले तिनलाई त्यो दिइयोस् भन्ने हुकुम गरे । ६९अनि यूसुफले लाश लगे, सफा मलमलको लुगाले बेढे, ६०अनि आफ्नै नयाँ चिहानमा राखे जुन चट्टान खोपेर बनाइएको थियो । तिनले चिहानको मुखमा एउटा ठूलो ढुङ्गा गुड्याइदिए र गए । ६१त्यहाँ चिहानको सामुन्ने मरियम मगदलिनी र अर्की मरियम बसिरहेका थिए ।

चिहानमा पहरा

६२अर्को दिन, अर्थात् तयारीको दिनको भोलिपल्ट मुख्य पूजाहारीहरू अनि फरिसीहरू पिलातसकहाँ गए । ६३तिनीहरूले भने, “हजुर, त्यस ठगाहाले जिउँदो हुँदा ‘म तीन दिनपछि फेरि जीवित भई उठ्नेछु’ भनेर भनेको कुरा हामीलाई याद छ । ६४यसकारण तेस्रो दिनसम्म चिहानलाई सुरक्षित राख्ने हुकुम दिनुहोस् । नभए, त्यसका चेलाहरूले आएर उसको शरीर चोरेर लैजालान् अनि मानिसहरूलाई ऊ जीवित भई उठेको छ भन्लान् । यो अन्तिम धोका पहिलोभन्दा अझ नराम्रो हुनेछ ।”

६५पिलातसले जवाफ दिए, “केही पहरादार लेओ र चिहानलाई तिमीहरूले जानेअनुसार सुरक्षित राख ।” ६६यसकारण तिनीहरू गए अनि ढुङ्गामा छाप लगाएर एउटा पहरादारलाई पनि त्यहाँ राखेर चिहानलाई सुरक्षित राखे ।

२७:४६—भजन २२:१. २७:४८—भजन ६९:२१. २७:५१—प्रस्थान २६:३१-३३. २७:५५-५६—लूका ८:२-३.

२७:६३—मत्ती १६:२१; १७:२३; २०:१९; मर्कूस ८:३१; ९:३१; लूका ९:२२; १८:३१-३३.

येशू फेरि जीवित हुनुभएको

मर्कस १६:१-८; लूका २४:१-१२

यूहन्ना २०:१-९

२८

विश्राम-दिनपछि, अर्थात् हप्ताको पहिलो दिन एका विहानै मरियम मग्दलनी र अर्की मरियम चिहान हेर्न गए ।

२८लो भैंचालो गयो, किनकि परमप्रभुका एक जना दूतले स्वर्गबाट ओर्ली आएर चिहानमा गई त्यस ढुङ्गोलाई गुड्याएर पछि सारिदिए अनि तिनी त्यसमाथि बसे । ३३तिनको मुहार बिजुलीजस्तो र वस्त्र हिँउजस्तो सेतो थियो । ४ती पहरादारहरू यति साह्रो डराए कि तिनीहरू काँपेर मरेतुल्य भए ।

५ती स्वर्गदूतले ती स्त्रीहरूलाई भने, “नडराओ, किनकि तिमीहरू कूसमा चढाइएका येशूलाई खोज्दैछौ भनी म जान्दछु । ६उहाँ यहाँ हुनुहुन्न; उहाँले भन्नुभएँ उहाँ जीवित भई उठ्नुभएको छ । आओ र उहाँलाई राखिएको ठाउँ हेर । ७तब भट्टै गई उहाँका चेलाहरूलाई यसो भनिदो: ‘उहाँ मरेकोबाट जीवित भई उठ्नुभएको छ अनि तिमीहरूभन्दा अगाडि नै गालीलमा जानुहुँदैछ । त्यहाँ तिमीहरूले उहाँलाई देखेछौ ।’ हेर मैले तिमीहरूलाई भनिदिएको छु ।”

८त्यसकारण ती स्त्रीहरू डराएका भए पनि आनन्दसाथ चिहानबाट हतारपूर्वक उहाँका चेलाहरूलाई बताउनलाई दगुरे । ९अचानक येशूले तिनीहरूलाई भेट्नुभयो, अनि भन्नुभयो, “सलाम ।” तिनीहरू उहाँकहाँ गए अनि उहाँको पाउ पक्रेर उहाँलाई दण्डवत् गरे । १०तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “नडराओ, गएर मेरा भाइहरूलाई गालीलमा जानू भनिदो, त्यहाँ तिनीहरूले मलाई देखेछन् ।”

पहरादारहरूको खबर

११ती स्त्रीहरू वाटोमा छुँदै, पहरादारहरूमध्ये कतिले शहरमा गएर जे भएको थियो प्रत्येक कुरा मुख्य पूजाहारीहरूलाई भनिदिए । १२जब मुख्य पूजाहारीहरूले धर्मगुरुहरूलाई भेटे तब एउटा योजना बनाए । तिनीहरूले सिपाहीहरूलाई धेरै पैसा दिए, १३अनि भने, “तिमीहरूले ‘उहाँका चेलाहरूले राती हामी सुतेको बेला आएर उहाँलाई चोरेर लगे’ भन्नु । १४यदि यो खबर हाकिमकहाँ पुग्यो भने हामी तिनलाई सन्तुष्ट पार्नेछौं र तिमीहरूलाई विपत्तिमा पर्न दिनेछौं ।” १५यसकारण ती सिपाहीहरूले पैसा लगेर अनि तिनीहरूलाई अह्वाएवमोजिम गरे । अनि यो कथा यहूदीहरूबीच आजसम्म पनि फैलिएको छ ।

महान् आदेश

मर्कस १६:१४-१८

१६तब एघार जना चेलाहरू गालीलमा भएको डाँडा, जहाँ येशूले जानू भन्नुभएको थियो, त्यहाँ गए । १७अनि तिनीहरूले उहाँलाई देखे, अनि दण्डवत् गरे; तर कतिले त शङ्का गरे । १८तब येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभयो अनि भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्वीमा सारा अधिकार मलाई दिइएको छ । १९यसकारण जाओ र सबै देशका जातिहरूलाई चेला बनाओ अनि तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा बपतिस्मा दो, २०अनि तिनीहरूलाई मैले आज्ञा दिएका सबै कुराहरू पालन गर्न सिकाओ । अनि निश्चय म सधैं, अँ, यस युगको अन्तसम्म तिमीहरूसित छँदैछु ।”

मर्कसले

लेखेका सुसमाचार

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाले बाटो तयार पारेका
मती ३:१-१२; लूका ३:१-१८; यूहन्ना १:१९-२८

१ परमेश्वरका पुत्र, येशू खीष्टको विषयमा सुसमाचारको आरम्भ ।
येशैया अगमवक्ताको पुस्तकमा परमप्रभुले भन्नुभएको छः

“म मेरो दूतलाई तिम्रो अगिअगि पठाउनेछु, जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ”-

३ “उजाड़-स्थानमा कराउनेको आवाज, ‘परमप्रभुको निमित्त बाटो तयार पार, उहाँको निमित्त पथ सोभो बनाओ ।”

४ अनि यसरी यूहन्ना उजाड़-स्थानका इलाकामा बप्तिस्मा दिँदै र पाप क्षमाको लागि पश्चात्तापको बप्तिस्माको प्रचार गर्दै आए । **५** यहूदियाका सम्पूर्ण गाउँका मानिसहरू अनि यरूशलेमका मानिसहरू निस्केर तिनीकहाँ गए । आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै तिनीहरूले उनीद्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिए । **६** यूहन्नाले ऊँटको रौंबाट बनेको वस्त्र लाउँथे, एउटा छालाको पटुका कम्मरमा बाँध्थे, अनि तिनले सलह र वन-मह खान्थे । **७** तिनको सन्देश यस्तो थियोः “मपछि मभन्दा शक्तिशाली एक जना आउनुहुनेछ, जसको जुत्ताका फित्ता निहुरेर फुकाउने योग्यको म छैन । **८** म तिमीहरूलाई पानीले मात्र बप्तिस्मा दिन्छु, तर उहाँले त तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ ।”

येशूको बप्तिस्मा र परीक्षा

मती ३:१३-१७; ४:१-११; लूका ३:२१-२२; ४:१-१३

१ त्यस बेला येशू गालीलको नासरतबाट आउनुभयो अनि यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा

बप्तिस्मा लिनुभयो । **१०** येशू जसै पानीबाट बाहिर निस्केर आउनुहुँदैथियो, उहाँले स्वर्ग उघ्रिएको अनि पवित्र आत्मालाई ढुक्कको रूपमा उहाँमाथि ओलँदैगर्नुभएको देख्नुभयो । **११** अनि स्वर्गबाट एउटा यस्तो आवाज आयोः “तिमी मेरा पुत्र हौ, जसलाई म प्रेम गर्छु; तिमीसित म अति प्रसन्न छु ।”

१२ पवित्र आत्माले उहाँलाई तुरुन्तै उजाड़-स्थानमा लैजानुभयो, **१३** अनि उहाँ उजाड़-स्थानमा शैतानद्वारा परीक्षित हुँदै चालीस दिनसम्म रहनुभयो । उहाँ वन-पशुहरूसित हुनुहुन्थ्यो, अनि स्वर्गदूतहरूले उहाँको सेवाटहल गरे ।

प्रथम चेलाहरूको बोलावट

मती ४:१८-२२; लूका ५:१-११; यूहन्ना १:३५-४२

१४ यूहन्ना झ्यालखानमा हालिएपछि येशू परमेश्वरको सुसमाचार घोषणा गर्दै गालीलमा जानुभयो । **१५** उहाँले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यको समय नजिकै आईपुगेको छ । पश्चात्ताप गर अनि सुसमाचारमा विश्वास गर !”

१६ येशू गालील समुद्रको छेउबाट हिँड्दै जानुहुँदा, उहाँले सिमोन र तिनका भाइ अन्द्रियासलाई समुद्रमा जाल हान्दै गरेका देख्नुभयो, किनकि तिनीहरू जालहारी थिए । **१७** येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, मलाई पछ्याओ, अनि म तिमीहरूलाई मानिसहरूको जालहारी बनाउनेछु ।” **१८** तुरुन्तै तिनीहरूले आफ्ना जालहरू छोडे र उहाँलाई पछ्याए ।

१९ उहाँ अफ अलि पर पुग्नुहुँदा, उहाँले जब्दीका छोराहरू याकूब र तिनका भाइ यूहन्नालाई ढुङ्गामा जाल तयार गर्दै गरेका देख्नुभयो । **२०** अवेर नगरी उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, अनि तिनीहरूले आफ्ना बाबु

जब्दीलाई ज्यामीहरूको साथमा डुङ्गामा छोडेर उहाँलाई पछ्याए ।

येशूले दुष्टात्मा धपाउनुभएको

लूका ४:३१-३७

२१ उहाँहरू कफर्नहुममा जानुभयो, अनि जब विश्राम-दिन आइपुग्यो, येशू सभाघरमा गएर सिकाउन थाल्नुभयो । २२ मानिसहरू उहाँका शिक्षामा छक्क पर्छे, किनकि उहाँले शास्त्रीहरूले भैँ होइन, तर अधिकारसित तिनीहरूलाई सिकाउनुहुन्छ्यो । २३ त्यति नै बेला दुष्टात्मा लागेको एक जना मानिस सभाघरमा यसरी करायो, २४ "हे नासरतका येशू, तपाईं हामीसित के चाहनुहुन्छ ? के तपाईं हामीलाई नष्ट गर्न आउनुभएको हो ? तपाईं को हुनुहुन्छ म जान्दछु— परमेश्वरको पवित्र जन !"

२५ येशूले दृढतापूर्वक भन्नुभयो, "चूप लाग ! त्यसबाट निस्क आइज !" २६ दुष्टात्माले त्यस मानिसलाई जोडसित हल्लायो अनि चिच्च्याएर त्यसबाट निस्क्यो ।

२७ ती मानिसहरू यति छक्क परे कि तिनीहरूले आपसमा भने, "यो के हो ? एउटा अधिकारसहितको नयाँ शिक्षा ! यिनले त दुष्टात्माहरूलाई पनि आज्ञा दिन्छन् अनि तिनीहरूले यिनको आज्ञा मान्दछन् ।" २८ उहाँको विषयमा यो खबर सारा गालीलको मुलुकमा फैलियो ।

येशूले धेरैलाई निको पार्नुभएको

मत्ती ८:१४-१७; लूका ४:३८-४१

२९ उहाँहरूले सभाघर छोड्नासाथै उहाँहरू याकूब र यूहन्नासित सिमोन र अन्द्रियासको घरमा जानुभयो । ३० सिमोनकी सासु ज्वरोले थलिएकी थिइन्, अनि तिनीहरूले येशूलाई तिनको विषयमा भने । ३१ अनि उहाँ तिनीकहाँ जानुभयो, र तिनको हात पक्रेर उठ्नलाई सहायता गर्नुभयो । ज्वरोले तिनलाई छोडिहाल्यो अनि तिनले उहाँहरूको सेवा गरिन् ।

३२ त्यो साँझ घाम डुबेपछि मानिसहरूले सबै रोगीहरू र दुष्टात्मा लागेकाहरूलाई येशूकहाँ ल्याए । ३३ शहरका सारा मानिसहरू ठोकामा भेला भए, ३४ अनि येशूले विभिन्न किसिमका रोग लागेका धेरैलाई निको पार्नुभयो । उहाँले धेरै दुष्टात्माहरूलाई धपाउनुभयो, तर उहाँले दुष्टात्माहरूलाई बोल्न दिनुभएन किनकि तिनीहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनी जान्दथे ।

येशूले एकान्तमा प्रार्थना गर्नुभएको

लूका ४:४२-४४

३५ एका विहानै, अँध्यारो छँदै, येशू उठ्नुभयो, घरबाट निस्कनुभयो अनि एउटा एकान्त ठाउँमा गएर त्यहाँ प्रार्थना गर्नुभयो । ३६ सिमोन अनि तिनका साथीहरू उहाँलाई खोज्न त्यहाँ गए, ३७ अनि जब उहाँलाई भेटाए, तिनीहरूले भने: "सबैले तपाईंलाई खोज्दैछन् !"

३८ येशूले जवाफ दिनुभयो, "हामी अरू ठाउँ अर्थात् छेउछाउका गाउँहरूमा जाऔं, र म त्यहाँ पनि प्रचार गर्न सकूँ, किनकि यसैको लागि म आएको हुँ ।" ३९ यसरी उहाँ गालीलभरि तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचार गर्दै, दुष्टात्माहरू निकाल्दै यात्रा गर्नुभयो ।

कुष्ठरोग लागेको मानिस निको भएको

मत्ती ८:१-४; लूका ५:१२-१६

४० अनि एक दिन एक जना कुष्ठरोग लागेको मानिस उहाँकहाँ आए र घुँडा टेकेर उहाँसित विन्ती गरे, "यदि तपाईंले इच्छा गर्नुभयो भने मलाई निको पार्न सक्नुहुन्छ ।"

४१ दयाले भरिएर येशूले आफ्नो हात पसारेर त्यस मानिसलाई छुनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "म इच्छा गर्छु, तिमी निको भइजाऊ !" ४२ तुरुन्तै कुष्ठरोगले त्यसलाई छोड्यो अनि त्यो निको भयो ।

४३ येशूले त्यसलाई कडा चेतावनी दिदै पठाउनुभयो: ४४ "तिमीले यो कसैलाई पनि

नभन्नु । तर पहिले जाऊ, अनि पूजाहारीलाई देखाऊ र तिनीहरूको निमित्त साक्षीको लागि मोशाले शुद्धीकरण गर्न आज्ञा दिएको बलिदानहरू चढाऊ ।” ४५तर त्यसले त गएर खुल्लमखुल्ला खबर फैलाउन थाल्यो । त्यसकारण, उहाँ शहरमा पस्न सक्नुभएन तर बाहिर एकान्त ठाउँहरूमा रहनुभयो । तैपनि हरेक ठाउँबाट मानिसहरू उहाँकहाँ आए ।

येशूले एक जना पक्षाघातीलाई निको पार्नुभएको

मती ९:१-८; लूका ५:१७-२६

२ केही दिनपछि, जब येशू फेरि कफर्नहुममा आउनुभयो, मानिसहरूले उहाँ घरमा आउनुभयो भनी सुने । स्वयं धेरै मानिसहरू जम्मा भए कि, त्यहाँ ढोकाबाहिर पनि कुनै ठाउँ रहेन, अनि उहाँले तिनीहरूलाई वचन प्रचार गर्नुभयो । ३चार जनाले बोकेर ल्याएको एक जना पक्षाघातीलाई लिएर केही मानिसहरू त्यहाँ आए । ४भीड़को कारण येशूसम्म पुग्न नसकेकाले, तिनीहरूले येशूको ठीक मास्तिरको छाना खोले अनि त्यसलाई ठूलो पारेर पक्षाघाती पस्रिहेको खाट तल ओह्यालियो । ५जब येशूले तिनीहरूको विश्वास देखे, तब पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “छोरा, तिम्रा पापहरू क्षमा भएका छन् ।”

६अब शास्त्रीहरू कोही त्यहाँ बसिरहेका थिए, र यसरी आफै विचार गर्दैथिए, ७“यी मानिसले किन यसरी कुरा गर्छन् ? यिनले त ईश्वर-निन्दा गरिरहेका छन् ! परमेश्वरवाहेक कसले पाप क्षमा गर्न सक्छ ?”

८तिनीहरूले आफ्ना हृदयमा यो कुरा सोचेका छन् भन्ने येशूले तुरुन्तै आत्मामा बुझ्नुभयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन यस्ता कुरा सोच्दछौ ? ९यस पक्षाघातीलाई ‘तिम्रा पापहरू क्षमा भए’ भन्नु अथवा ‘उठ, अनि आफ्नो खाट बोकेर हिँड,’ भन्नु कुनचाहिँ सजिलो हुन्छ ? १०तर म, मानिसको पुत्रलाई संसारमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ भनी तिमीहरूले जान ।” उहाँले पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, ११“म तिमीलाई भन्दछु,

उठ, आफ्नो खाट उठाएर घर जाऊ ।” १२त्यो उठ्यो, तिनीहरू सबैले देखेदेखे खाट उठाएर बाहिर गइहाल्यो । यसले सबैलाई अचम्म तुल्यायो अनि हरेकले यसो भन्दै परमेश्वरको महिमा गरे, “हामीले यस्ता कुरा कहिल्यै देखेका थिएनौं !”

लेवीलाई बोलावट भएको

मती ९:१०-१३; लूका ५:२७-३२

१३एकपल्ट फेरि येशू समुद्रको किनारतिर जानुभयो । एउटा ठूलो भीड़ उहाँकहाँ आयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन थाल्नुभयो । १४उहाँ हिँड्दै गर्नुहुँदा, अल्फयसको छोरो लेवीलाई कर उठाउने अड्डामा बसिरहेका देख्नुभयो । येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग ।” अनि लेवी उठे र उहाँको पछि लागे ।

१५एक दिन येशू लेवीको घरमा भोजन गरिरहनुहुँदा, कर उठाउनेहरू र अरू पापीहरू उहाँ र उहाँका चेलाहरूसित खाइरहेका थिए, किनकि उहाँलाई पछ्याउनेहरू धेरै थिए । १६जब शास्त्रीहरू, जो फरिसीहरू थिए, उहाँलाई पापीहरू अनि कर उठाउनेहरूसित खाइरहनुभएको देखे, तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई सोधे: “तिनी किन त्यस्ता मानिसहरूसँग खान्छन् ?”

१७यो सुनेर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “वैद्य निरोगीहरूलाई होइन, तर रोगीलाई चाहिन्छ । म धार्मिकहरूलाई होइन, तर पापीहरूलाई बोलाउन आएको हुँ ।”

उपवास विषयमा प्रश्न

मती ९:१४-१७; लूका ५:३३-३९

१८बपतिस्मा दिने यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू उपवास बस्दथे । केही मानिसहरूले येशूकहाँ आएर उहाँलाई सोधे, “किन यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरूका चेलाहरू उपवास बस्छन्, तर तपाईंका चेलाहरू त बस्दैनन् ?”

१९येशूले जवाफ दिनुभयो, “दुलहा पाहुनाहरूसित हुँदा तिनीहरू कसरी उपवास

बन्ससकछन् ? जबसम्म तिनीहरूसित दुलहा हुन्छन्, तिनीहरू त्यसो गर्न सक्दैनन् । २०तर बेला आउनेछ जब दुलहा तिनीहरूदेखि लगिनेछन्, अनि त्यस दिन तिनीहरू उपवास बस्नेछन् ।

२१“कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा घट्टने नयाँ टालो टाल्दैन । यदि उसले यसो गर्छ भने नयाँ टालो पुरानोबाट निस्क जान्छ, अनि त्यो फटाइ भन् नराम्रो हुन्छ । २२अनि कसैले नयाँ दाखमद्य पुरानो मसकमा खन्याउँदैन । यदि उसले त्यसो गर्नु भन्ने, त्यस दाखमद्यले मसक फुटाइदिन्छ, अनि दाखमद्य र मसक दुवै नष्ट हुनेछन् । त्यसो नहुनु, उसले नयाँ दाखमद्य नयाँ मसकमै खन्याउँछ ।”

विश्राम-दिनको प्रभु

मती १२:१-१४; लूका ६:१-११

२३एक विश्राम-दिन येशू अन्नका खेतहरूबाट भएर जानुहुँदैथियो, अनि उहाँका चेलाहरू पनि हिँड्दै गर्दा तिनीहरूले अन्नका बाला टिपेर खान थाले । २४फरिसीहरूले उहाँलाई भने, “हेर्नुहोस्, किन यिनीहरूले विश्राम-दिनमा गर्न नहुने काम गरिरहेका छन् ?”

२५उहाँले जवाफ दिनुभयो, “जब दाऊद र तिनका साथीहरू भोकाएका र खाँचोमा परेका थिए, त्यसबेला दाऊदले के गरे, के तिमीहरूले कहिल्यै धर्मशास्त्रमा पढेका छैनौ ? २६प्रधान पूजाहारी अबियाथारको समयमा, तिनले परमेश्वरको भवनमा गएर अर्पण गरेको रोटी खाए, जुनचाहिँ पूजाहारीहरूले मात्र खान पाउँछन् । अनि तिनले केही भाग आफ्ना साथीहरूलाई पनि दिए ।”

२७तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “विश्राम-दिन मानिसहरूको लागि बनाइएको हो, तर मानिस विश्राम-दिनको निमित्त होइन । २८यसकारण म, मानिसको पुत्र विश्राम-दिनको पनि प्रभु हुँ ।”

३ अर्कोपल्ट उहाँ सभाघरमा जानुभयो, अनि त्यहाँ हात सुकेको एक जना मानिस

थियो । २तिनीहरूमध्ये कोहीले येशूलाई दोष लगाउने निहुँ खोजिरहेका थिए, र उहाँले विश्राम-दिनमा त्यसलाई निको पार्नुहुन्छ कि भनेर छेउबाट चेवा गरे । ३येशूले हात सुकेको मानिसलाई भन्नुभयो, “सबैको सामुन्ने खडा होऊ ।”

४तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “विश्राम-दिनमा असल गर्नु वा खराब गर्नु, प्राण बचाउनु वा मार्नु, कुनचाहिँ न्यायसङ्गत हो ?” तर तिनीहरू चुप रहे ।

५तिनीहरूका कठोर हृदय देखीकन उहाँले अति दुःखित भई तिनीहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो, अनि त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात सीधा पार ।” त्यसले त्यो सीधा पायो, अनि त्यसको हात निको भइहाल्यो । ६तब फरिसीहरू बाहिर गए र येशूलाई कसरी मार्ने भनी राजा हेरोदलाई पछ्याउनेहरूसँग षड्यन्त्र गर्नथाले ।

भीडले येशूलाई पछ्याएको

७येशू आफ्ना चेलाहरूसित समुद्रतिर जानुभयो, अनि गालीलबाट एउटा ठूलो भीड उहाँको पछि लाग्यो । ८उहाँले जे गरिरहनुभएको थियो, तिनीहरूले सुनेपछि यहूदिया, यरूशलेम, इदुमिया, यर्दनपारि अनि टायर र सीदोनका छेउछाउबाट अरू धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आए । ९भीडको कारण मानिसहरूले उहाँलाई चारैतिरबाट नघेरून् भनेर उहाँले चेलाहरूलाई उहाँको निमित्त एउटा सानो ढुङ्गा तयार पार्न लाउनुभयो । १०उहाँले धेरैलाई निको पार्नुभएको कारण, जति जना विरामी थिए तिनीहरू उहाँलाई छुनलाई अगि बढ्दै थिए । ११दुष्ठात्माहरूले उहाँलाई देखासाथै तिनीहरू उहाँका अगि पछारिन्थे अनि यसो भन्थे, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।” १२तर उहाँले निको भएकाहरूलाई उहाँ को हुनुहुन्छ भनी कसैलाई नभन्नु भनेर कडा आज्ञा दिनुभयो ।

बाह्र प्रेरितहरूको नियुक्ति

मती १०:१-४; लूका ६:१२-१६

१३त्यसपछि येशू डाँडामा जानुभयो र उहाँले चाहनुभएकाहरूलाई बोलाउनुभयो, अनि तिनीहरू उहाँकहाँ आए । १४उहाँले बाह्र जनालाई तिनीहरू उहाँसित रहन् अनि तिनीहरू उहाँद्वारा प्रचार गर्न बाहिर पठाइऊन् भनेर तिनीहरूलाई “प्रेरित” भनी नियुक्त गर्नुभयो, १५अनि तिनीहरूलाई दुष्टात्माहरू धपाउने अधिकार दिनुभयो । १६उहाँले नियुक्त गर्नुभएका बाह्र जना यिनीहरू नै हुन्— सिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस भन्ने नाउँ दिनुभयो); १७जब्दीको छोरा याकूब र तिनको भाइ यूहन्ना (तिनीहरूलाई उहाँले “बोअनर्गस” भन्ने नाउँ दिनुभयो, अर्थात् “गर्जनका पुत्रहरू”); १८अन्द्रियास, फिलिप, बारथोलोमाइ, मती, थोमा, अल्फयसको छोरा याकूब, थेदियस, सिमोन कनानी, १९अनि यहूदा इस्करियोत, जसले उहाँलाई अन्त्यमा धोका दियो ।

येशू र बालजिवुल

मती १२:२२-३२; लूका ११:१४-२२

२०तब येशू एउटा घरमा पस्नुभयो, फेरि एउटा भीड़ जम्मा भयो, अनि उहाँ र उहाँका चेलाहरूले खानसम्म पनि पाउनुभएन । २१जब उहाँको परिवारले यस विषयमा सुने, तिनीहरू उहाँलाई लैजान भनी गए, किनकि तिनीहरूले भनेका थिए, “उहाँको मन ठेगानमा छैन ।”

२२अनि यरूशलेमबाट ओर्ली आएका शास्त्रीहरूले भने, “यिनमा बालजिवुल छ ! भूतहरूको मालिकद्वारा यिनले भूतहरू धपाउँदैछन् ।”

२३त्यसकारण येशूले तिनीहरूलाई बोलाएर दृष्टान्तहरूमा भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई कसरी धपाउन सक्छ ? २४यदि एउटा राज्य आफ्नै विरुद्धमा विभाजित भयो भने, त्यो राज्य खडा रहन सक्दैन । २५एउटा घर आफ्नै

विरुद्धमा विभाजित भयो भने, त्यो घर खडा रहन सक्दैन । २६त्यसकारण शैतानले शैतानलाई विरोध गर्छ र विभाजित हुन्छ भने, त्यो खडा रहन सक्दैन; त्यसको अन्त्य आइपुगेको छ । २७वास्तवमा, कसैले पनि एक जना बलियो मानिसको घरमा पस्नुभन्दा पहिला उसलाई नबाँधी त्यसमा पसेर त्यसका सम्पत्ति लैजान सक्दैन । यसो गरेपछि मात्र उसले त्यसको घर लुट्न सक्नेछ । २८म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, मानिसहरूका सबै पापहरू साथै ईश्वर-निन्दाहरू तिनीहरूको लागि क्षमा हुनेछन् । २९तर जसले पवित्र आत्माको विरुद्धमा ईश्वर-निन्दा गर्छ, उसलाई कहिल्यै क्षमा हुनेछैन; ऊ अनन्तसम्म पापको दोषी हुन्छ ।”

३०उहाँले यो भन्नुभयो, किनकि तिनीहरूले उहाँलाई “यिनीसित दुष्टात्मा छ” भनेका थिए ।

येशूकी आमा र भाइहरू

मती १२:४६-५०; लूका ८:१९-२१

३१तब येशूकी आमा र भाइहरू आइपुगे । बाहिरै उभिएर तिनीहरूले उहाँलाई बोलाइदिनु भनेर कसैलाई भित्र पठाए । ३२उहाँको चारैतिर भीड़ बसिरहेको थियो, अनि उहाँलाई तिनीहरूले भने, “तपाईंकी आमा र भाइहरूले तपाईंलाई बाहिर खोजिरहेका छन् ।”

३३उहाँले भन्नुभयो, “मेरी आमा र भाइहरू को हुन् ?”

३४तब उहाँले आफ्ना चारैतिर गोलो भई बसेकाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मेरी आमा र मेरा भाइहरू यिनीहरू नै हुन् ! ३५जसले परमेश्वरको इच्छा पालन गर्छ त्यो नै मेरो भाइ र बहिनी र आमा हुन् ।”

बीउ छर्नेको दृष्टान्त

मती १३:१-२३; लूका ८:४-१५

४ फेरि येशूले समुद्रको किनारमा शिक्षा दिन थाल्नुभयो । उहाँको चारैतिर यति

ठूलो भीड़ जम्मा भएको थियो कि उहाँ समुद्रमा भएको एउटा ढुङ्गामा चढेर बस्नुभयो । सबै मानिसहरू किनारमा पानीको छेउमा थिए । २ उहाँले तिनीहरूलाई धेरै कुराहरू दृष्टान्तहरूमा सिकाउनुभयो, अनि आफ्नो शिक्षामा उहाँले भन्नुभयो, ३ “सुन, एक जना किसान बीउ छर्नलाई निस्क्यो । ४ उसले जसै बीउहरू छरिरहेको थियो, केही बाटोतिर परे, अनि चराहरूले आएर ती खाइदिए । ५ कति ढुङ्गेनी ठाउँहरूमा परे, जसमा धेरै माटो थिएन । माटो कम्ती भएकोले ती चाँडै उम्रे । ६ तर घाम लागेपछि, ती बोटविरूवाहरू ओइलाए, अनि जरा नभएकाले ती सुकिए । ७ अरू बीउहरू काँडाहरूमा परे, जसले ती बोटविरूवाहरूलाई निसासिदिए, अनि फल फलाउन सकेनन् । ८ अझ अरू बीउहरूचाहिँ असल भूमिमा परे । ती उम्रे, बढे अनि तीस, साठी र सय गुणासम्म फल फलाए ।”

९ तब येशूले भन्नुभयो, “जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस् र बुझोस् ।”

१० जब उहाँ एकलै हुनुभयो, ती बाह्र जना र उहाँका चारैतिर भएका अरूले दृष्टान्तहरूको विषयमा उहाँलाई सोधे । ११ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यका भेदहरू तिमीहरूलाई दिइएका छन् । तर विश्वास नगर्नेहरूलाई हरेक कुरो दृष्टान्तहरूमा भनिन्छ, १२ यसरी धर्मशास्त्र पूरा होस्:

“तिनीहरूले हेरिरहनेछन् तर कहिल्यै देखेनेछैनन्,
सुन्न त सुनिरहनेछन् तर कहिल्यै बुझ्नेछैनन्;
नत्रता तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेथिए
र क्षमा पाउनेथिए ।”

१३ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू यो दृष्टान्त बुझ्दैनौ ? त्यसोभए

तिमीहरूले अरू दृष्टान्त कसरी बुझ्नेछौ ? १४ किसानले वचन छर्दछ । १५ कति मानिसहरू बाटोतिर परेका बीउजस्तै हुन्, जहाँ वचन छरिन्छ । तिनीहरूले जसै यसलाई सुन्छन्, शैतानले आएर तिनीहरूमा जे छरिएका थिए ती लगिहाल्छ । १६ अरूचाहिँ, ढुङ्गेनी ठाउँमा छरिएका बीउजस्तै हुन्; तिनीहरूले वचन सुनेर त्यसलाई हर्षसाथ ग्रहण गर्छन् । १७ तर तिनीहरूका जरा नभएकाले, ती थोरै समयको लागि मात्र रहन्छन् । जब वचनको कारण दुःख र सतावट आउँछ, तिनीहरू भट्टै लडिहाल्छन् । १८ अझ अरूचाहिँ, काँडामा छरिएका बीउजस्तै हुन्, जसले वचन सुन्छन्; १९ तर यस जीवनका फिक्री, धनको मोह अनि अरू थोकहरूको चाहना आएर वचनलाई निसासिदिन्छन् र त्यो नफले हुन्छ । २० तर अरूचाहिँ असल भूमिमा परेका बीउहरूभै हुन्, जसले वचन सुन्दछन्, त्यसलाई ग्रहण गर्दछन्, अनि तीस, साठी र सय गुणासम्म फल फलाउँछन् ।”

सामदानमाथिको बत्ती

२१ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले एउटा बत्ती ल्याएर पाथीमुनि अथवा खाटमुनि राख्छौ ? यसको सट्टा, तिमीहरूले के त्यसलाई सामदानमाथि राख्दैनौ ? २२ जे लुकाइन्छ त्यो प्रकट हुनको लागि हो, अनि जे गुप्तमा राखिन्छ त्यो खुलस्त गरिनको लागि हो । २३ यदि कसैको सुन्ने कान छ भने, त्यसले सुनोस् र बुझोस् ।”

२४ उहाँले अझै भन्नुभयो, “तिमीहरू जे सुन्छौ त्यसलाई होशियारीसाथ विचार गर । जुन नापले तिमीहरू अरूहरूलाई नाप्टछौ, तिमीहरू पनि त्यही नापले अर्थात् अझै बढ्ता गरी नापिनेछौ । २५ जससित विश्वास छ त्यसलाई अझै दिइनेछ; जससित छैन, ऊसित भएको पनि लिइनेछ ।”

४:१२—यशैया ६:९-१०. ४:२१—मत्ती ५:१५; लूका ११:३३. ४:२२—मत्ती १०:२६; लूका १२:२.

४:२४—मत्ती ७:२; लूका ६:३८. ४:२५—मत्ती १३:१२; २५:२९; लूका १९:२६.

बद्दै गरेको बीउको दृष्टान्त

२६ उहाँले यो पनि भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य यस्तै छ । एक जना मानिसले जमिनमा बीउ छर्छ । २७ राती र दिउँसो, ऊ सुते पनि वा उठे पनि, त्यो बीउ उम्रन्छ अनि बढ्छ, त्यो कसरी बढ्छ सो उसले जान्दैन । २८ माटोले आफै अन्न फलाउँछ— पहिला बोट, त्यसपछि बाला, त्यसपछि बालामा पूरा अन्न । २९ अन्न पाक्नासाथ, उसले त्यसमा हँसिया लगाउँछ, किनकि कटनीको बेला आइपुगेको हुन्छ ।”

रायोको बीउको दृष्टान्त

मती १३:२१-२२; लूका १३:१८-१९

३० उहाँले फेरि भन्नुभयो, “हामी परमेश्वरको राज्यको तुलना कसँग गरौं, अथवा यसलाई वर्णन गर्नलाई हामीले कुन दृष्टान्त प्रयोग गरौं ? ३१ यो एउटा रायोको बीउ जस्तो छ, जुन तिमीहरूले भुइँमा रोप्ने बीउहरूमध्ये सबभन्दा सानो छ । ३२ तैपनि रोपेपछि, यो बढेर बारीमा भएका अरू सागपातका बोटविरूवाहरूभन्दा ठूलो हुनेछ, जसका यति ठूला हाँगाहरू हुनेछन् कि आकाशका चराहरू यसका छहारीमा बास बस्न सक्छन् ।”

३३ यस्ता अरू धेरै दृष्टान्तहरूद्वारा येशूले तिनीहरूले बुझ्न सकेसम्म वचनहरू तिनीहरूसित बोल्नुभयो । ३४ उहाँले तिनीहरूसित दृष्टान्तहरू प्रयोग नगरी केही भन्नुभएन । तर उहाँ आफ्ना चेलाहरूसित एकलै हुँदा, तिनीहरूलाई सबैको अर्थ बताइदिनुहुन्थ्यो ।

येशूले आँधी शान्त पार्नुभएको

मती ८:२३-२७; लूका ८:२२-२५

३५ त्यस दिन साँझ परेपछि, उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी पारिपट्टि जाऔं ।” ३६ भीडलाई आफ्नो पछाडि छोडेर, तिनीहरूले उहाँलाई उहाँ जुन डुङ्गामा हुनुहुन्थ्यो, त्यसैमा लगे । उहाँसित अरू डुङ्गाहरू पनि थिए । ३७ एउटा ठूलो आँधी आयो, छालहरू डुङ्गाभित्र पसे, अनि त्यसलाई पानीले डुबाउलाभै बनायो । ३८ तर येशूचाहिँ डुङ्गाको पछिल्लो

भागमा एउटा सिरानी लगाएर निदाइरहनुभएको थियो । अनि चेलाहरूले उहाँलाई विउँझाएर भने, “हे गुरु, के हामी डुबिहाल्यौं भने पनि तपाईंले वास्ता गर्नुहुन्न ?”

३९ उहाँले उठेर बतासलाई हकार्नुभयो अनि छालहरूलाई भन्नुभयो, “चुप् ! शान्त हो !” तब पूर्णरूपले बतास थामियो र पूरै चकमन्न भयो ।

४० उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन यति सानो डराउँछौ ? के तिमीहरूमा अझ पनि विश्वास छैन ?”

४१ तिनीहरू डराए अनि आपसमा भने, “यिनी को हुन् ? बतास र छालहरूले पनि यिनको आज्ञा मान्छन् ।”

दुष्टात्मा लागेको मानिस निको पारिएको

मती ८:२८-३४; लूका ८:२६-३९

५ उहाँहरू समुद्रको पारिपट्टि गिरासिनीहरूको इलाकामा जानुभयो । २ जब येशू डुङ्गाबाट बाहिर निस्कनुभयो, त्यहाँ दुष्टात्मा लागेको एक जना मान्छे, चिहानबाट उहाँलाई भेट्न आयो । ३ यो मानिस चिहानमै बस्थ्यो, अनि कसैले पनि त्यसलाई बाँध्न सक्दैनथ्यो, साड्लाले समेत सक्दैनथ्यो । ४ किनकि धेरैचोटि त्यो हातखुट्टामा साङ्गले बाँधिएको थियो, तर त्यसले साड्गलाहरू चुडाउँथ्यो अनि खुट्टाका फलामहरू भाँच्यो । त्यसलाई अधीनमा राख्नसक्ने बल कसैमा थिएन । ५ दिनरात चिहानहरूमा र पहाडहरूमा त्यो चिच्च्याउँथ्यो अनि आफैलाई दुङ्गाले काट्थ्यो ।

६ जब त्यसले टाढैबाट येशूलाई देख्यो, त्यो दगुरेर उहाँको सामुन्ने गई उहाँलाई दण्डवत् गयो । ७ त्यो चर्को सोरमा यसरी करायो, “हे सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र, येशू, तपाईं मसित के चाहनुहुन्छ ? मलाई सताउँदिन भनी परमेश्वरको नाउँमा शपथ खानुहोस् !” किनकि येशूले त्यसलाई भन्नुभएको थियो, “हे दुष्ट आत्मा, तँ यस मानिसबाट बाहिर निस्की !”

९ तब येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, “तेरो नाउँ के हो ?”

त्यसले जवाफ दियो, “मेरो नाउँ फौज

हो, किनकि हामी धेरै छौं ।” १०अनि त्यसले येशूलाई त्यस इलाकादेखि तिनीहरूलाई बाहिर नपठाउनुहोस् भनी विन्ती गर्‍यो ।

११त्यहाँ नजीकै एउटा भिरालो ठाउँमा सुँगुरहरूको एउटा ठूलो बगाल चरिरहेको थियो । १२ती दुष्टात्माहरूले येशूलाई यसरी विन्ती गरे, “हामीलाई सुँगुरहरूमा पठाउनुहोस् । तिनीहरूभित्र पस्न दिनुहोस् ।” १३उहाँले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुभयो, अनि दुष्टात्माहरू निस्केर गई सुँगुरहरूभित्र पसे । दुई हजार जतिको त्यो बगाल त्यस भिरालो किनारबाट हुरिदै गएर समुद्रमा खसे अनि डुबेर मरे ।

१४ती सुँगुर चराउनेहरू भागेर शहर र गाउँतिर गई त्यो खबर सुनाइदिए, अनि मानिसहरू के भएको थियो सो हेर्न गए । १५जब तिनीहरू येशूकाँ आए, तिनीहरूले दुष्टात्माको फौजले भरिएको त्यस मानिसलाई लुगा लगाएर ठीक भई त्यहाँ बसिरहेको देखे, अनि तिनीहरू डराए । १६जसले यो देखेका थिए, तिनीहरूले त्यस दुष्टात्मा लागेको मानिसलाई के भएको थियो अनि सुँगुरहरूको विषयमा पनि मानिसहरूलाई भनिदिए । १७तब मानिसहरूले येशूलाई त्यस इलाकाबाट गइहाल्न विन्ती गरे ।

१८येशू जसै डुङ्गामा चढनुहुँदैथियो, त्यो दुष्टात्माले सताएको मानिस आएर उहाँसँगै जान पाऊँ भनी विन्ती गर्‍यो । १९येशूले मान्नुभएन, तर भन्नुभयो, “घरमा जाऊ अनि आफ्नो परिवारलाई तिम्रो लागि प्रभुले कति ठूलो काम गर्नुभएको छ र उहाँले तिम्रीप्रति कति कृपा देखाउनुभयो त्यो सबैलाई भनिदेऊ ।” २०यसकारण त्यो मानिस गइहाल्यो अनि येशूले उसको लागि के गर्नुभयो त्यो डेकापोलिसमा भन्नथाल्यो । अनि सबै मानिसहरू छक्क परे ।

एउटी मरेकी केटी र रोगी स्त्री

मती ९:१८-२६; लुका ८:४०-४६

२१फेरि येशू डुङ्गामा चढी समुद्र पारि जानुभएपछि, उहाँ समुद्रको किनारमा हुँदा

एउटा ठूलो भीड उहाँको चारैतिर भेला भयो । २२तब सभाघरका शासकहरूमध्ये याइरस नाउँ भएको एक जना त्यहाँ आए । येशूलाई देखेर तिनी उहाँको पाउमा घोप्टो परे, २३अनि उहाँलाई विनम्र अनुरोध गरे, “मेरी सानी छोरी मर्न लागेकी छ । दया गरी आएर त्यसमाथि तपाईंका हात राखिदिनुहोस् अनि त्यो निको होस् र बाँचोस् ।” २४तब येशू तिनीसित जानुभयो ।

एउटा ठूलो भीडले उहाँलाई पछ्यायो । अनि उहाँको चारैतिर टेलमठेला भयो । २५अनि त्यहाँ बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने व्यथा भएकी एउटी स्त्री थिई । २६त्यसले धेरै वैद्यहरूबाट धेरै कष्ट भोगेकी अनि आफूसित भएको सबै खर्च गरेकी थिई, र पनि राम्रो हुनुभन्दा अझ खराब अवस्थामा पुगेकी थिई । २७जब त्यसले येशूको विषयमा सुनी, त्यो त्यस भीडमा उहाँको पछिल्लि तर आई र उहाँको वस्त्र छोई, २८किनकि त्यसले सोचेकी थिई, “यदि मैले उहाँको वस्त्र मात्र छोएँ भने पनि, म निको हुनेछु ।” २९तुरुन्तै त्यसको रगत बग्ने बन्द भयो र आफ्नो शरीरको रोग निको भएको त्यसले थाहा पाई ।

३०तुरुन्तै येशूलाई आफ्नो शरीरबाट शक्ति बाहिर निस्केको थाहा भयो । उहाँले भीडमा पछि फर्केर सोध्नुभयो, “कसले मेरो लुगा छोयो ?”

३१उहाँका चेलाहरूले जवाफ दिए, “मानिसहरूको भीडले तपाईंलाई घचेटिरहेको देख्नुहुँदैछ, र पनि तपाईं कसरी सोध्न सक्नुहुन्छ, ‘कसले मलाई छोयो ?’”

३२तर येशूले उहाँलाई कसले छोयो भनी चारैतिर हेरिरहनुभयो । ३३तब आफैमा के भएको थियो सो जानेर, त्यो स्त्री आई र उहाँको पाउमा परी, अनि डरले काँदै उहाँलाई सबै साँचो कुरा बताई । ३४उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “छोरी, तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ । शान्तिसित जाऊ, तिम्री आफ्नो कष्टबाट मुक्त भयो ।”

३५येशू बोलिरहनुभएको बेला, केही

मानिसहरू सभाघरका शासक याइरसको घरबाट आएर भने, “तपाईंकी छोरी मरिन् । अब गुरुलाई किन अरू दुःख दिनु ?”

३६ उनीहरूले भनेको कुराको वास्तै नराखी येशूले सभाघरका शासकलाई भन्नुभयो, “नडराऊ, खालि विश्वास गर ।”

३७ उहाँले आफूसित पत्रुस, याकूब र तिनका भाइ यूहन्नाबाहेक अरूलाई आउनदिनुभएन । ३८ जब उहाँहरू सभाघरका शासकको घरमा आइपुग्नुभयो, येशूले मानिसहरू हँदै कराउँदै खैलाबैला गरेको देख्नुभयो । ३९ उहाँले भित्र पसेर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “किन यस्तो रुवाइ र खैलाबैला ? केटी मरेकी छैन तर सुतेकी छ ।” ४० तर तिनीहरूले उहाँको हाँसो गरे ।

उहाँले तिनीहरू सबैलाई बाहिर निकाल्नुभएपछि, बालिकाका बाबु, आमा अनि आफूसित भएका चेलाहरूलाई लिएर बालिका भएको ठाउँमा जानुभयो । ४१ उहाँले त्यसको हातमा समात्नुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “तालिता कूमी !” (जसको अर्थ हो, “सानी केटी, म तिमीलाई भन्दछु, उठ !”) । ४२ त्यो केटी तुरुन्तै ठिङ्ग उभिई र यताउता हिँडी (ऊ बाह्र वर्षकी थिई) । यसमा तिनीहरूले अति अचम्म माने । ४३ उहाँले तिनीहरूलाई यसबारे कसैलाई नभन्ने कडा आज्ञा दिएर त्यस केटीलाई केही खानेकुरा दिनु भन्नुभयो ।

आदरविनाको अगमवक्ता

मती १३:५३-५८

६ येशू त्यहाँबाट निस्केर आफ्ना चेलाहरूसित आफ्नै शहरमा जानुभयो । ७ विश्राम-दिन आएपछि, उहाँले सभाघरमा सिकाउन लाग्नुभयो, अनि सुन्नेहरू धेरै छक्क परे ।

तिनीहरूले सोधे, “यस मानिसले यी कुराहरू कहाँबाट पायो ? यसलाई दिइएको

यो कस्तो बुद्धि हो, जसले आश्चर्य-कर्महरू पनि गर्छ ? ८ के यो सिकर्मी होइन ? के यो मरियमको छोरो अनि याकूब, यूसुफ, यहूदा र सिमोनका दाज्य होइन ? के यसका बहिनीहरू यहाँ हामीसित छैनन् ?” अनि तिनीहरू उहाँसित चिढिए ।

९ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “एक जना अगमवक्तालाई आफ्नै शहरमा, आफ्नो नातेदारहरूको बीचमा अनि उसको आफ्नै घरमा मात्र आदर हुँदैन ।” १० उहाँले त्यहाँ केही विरामीहरूमाथि हात राखेर तिनीहरूलाई निको पार्नबाहेक अरू कुनै आश्चर्य-कर्म गर्न सक्नुभएन । ११ अनि उहाँ तिनीहरूको अविश्वास देखेर छक्क पर्नुभयो ।

येशूले बाहेलाई पठाउनुभएको

मती १०:१, ५-१५; लूका ९:१-६

तब येशू चारैतिर सिकाउँदै एक गाउँदेखि अर्को गाउँ जानुभयो । ७ बाह्र जनालाई आफूकहाँ बोलाएर, तिनीहरूलाई दुई-दुई गरी पठाउनुभयो अनि तिनीहरूलाई दुष्टात्तामाथि अधिकार दिनुभयो ।

८ उहाँका आदेशहरू यस्ता थिए: “यात्राको लागि एउटा लट्ठीबाहेक अरू कुनै चीज अर्थात् रोटी, थैली, पटुकामा पैसा नलिन । ९ जुत्ता लगाउनु तर फाल्टु दौरा नबोक्नु । १० जब तिमीहरू कुनै घरमा पस्छौ, तिमीहरूले त्यो शहर नछोड्नुजेल त्यहीं बस्नु । ११ अनि यदि कुनै ठाउँमा तिमीहरूलाई स्वागत गर्दैन वा तिमीहरूका कुरा सुन्दैन भने, तिमीहरू जाँदा तिनीहरूको विरुद्धमा साक्षीको रूपमा तिमीहरूका खुट्टाको धूलो टक्कटकाइदिनु ।”

१२ तिनीहरू गइहाले अनि मानिसहरूले पश्चात्ताप गर्नुपर्छ भनी प्रचार गरे । १३ तिनीहरूले धेरै दुष्टात्ताहरू धपाए अनि धेरै रोगीहरूलाई तेलले अभिषेक गरेर निको पारे ।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर काटिएको

मत्ती १४:१-१२; लूका ९:७-९

१४ राजा हेरोदले यस विषयमा सुने, किनकि येशूको नाउँ चारैतिर प्रचलित थियो । कतिले भन्दैथिए, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना मरेकाबाट जीवित भएका छन्, जसको कारण आश्चर्य-कर्मका शक्तिहरूले तिनमा काम गरिरहेका छन् ।”

१५ अरूले भन्थे, “अगमवक्ता एलिया हुन् ।” अनि अझ अरूले यसो भनी दावी गरे, “तिनी उहिलेका अगमवक्ताहरूजस्तै एक जना अगमवक्ता हुन् ।”

१६ तर जब हेरोदले यो सुने, तिनले भने, “मैले शिर कटाएको मानिस यूहन्ना मरेकोबाट जीवित भएको छ ।”

१७ किनकि हेरोद आफैले यूहन्नालाई पक्रिने अनि बाँधेर झ्यालखानामा हाल्ने आदेश दिएका थिए । यो तिनले आफ्नो भाइ फिलिपकी पत्नी हेरोदियासको कारणले गरेका थिए, जसलाई तिनले विवाह गरेका थिए । १८ किनकि यूहन्नाले हेरोदलाई यसो भनेका थिए, “तपाईंको आफ्नो भाइकी पत्नी राख्नु उचित छैन ।” १९ यसकारण हेरोदियासले यूहन्नाको विरुद्धमा एउटा ईख राखेकी थिइन् अनि तिनलाई मारन चाहन्थिन् । तर तिनले सकेकी थिइन्, २० किनकि तिनी एक धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर हेरोदले जानेका हुनाले तिनी यूहन्नादेखि डराउँथे । जब हेरोदले यूहन्नाका कुरा सुन्थे, तिनी साह्रै विचलित हुन्थे; तर पनि तिनको कुरा सुन्न मन पराउँथे ।

२१ आखिरमा अनुकूल समय आयो । आफ्नो जन्मदिनमा हेरोदले आफ्ना उच्च पदाधिकारीहरू, सेनाका कप्तानहरू अनि गालीलका प्रमुख व्यक्तिहरूको निमित्त एउटा ठूलो भोज आयोजना गरे । २२ जब हेरोदियासकी छोरी आएर नाची, उसले हेरोद अनि तिनका भोजमा आएका पाहुनाहरूलाई खुशी पारी ।

राजाले त्यस केटीलाई भने, “तिमीले मसित जे मागे पनि म तिमीलाई दिनेछु ।” २३ अनि

तिनले शपथ खाएर उसलाई वचन दिए, “तिमीले जे मागे पनि म तिमीलाई दिनेछु, मेरो राज्यको आधा भागसम्म पनि ।”

२४ त्यसले गएर आफ्नी आमालाई भनी, “म केको लागि बिन्ती गरूँ ?”

तिनले जवाफ दिइन्, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर ।”

२५ त्यो केटी तुरुन्तै हतार साथ भित्र राजाकहाँ गएर यो बिन्ती चढाई, “तपाईंले भेट्टै बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर मलाई यस थालमा दिनुभएको म चाहन्छु ।”

२६ राजा अत्यन्तै दुःखित भए, तर आफ्नो शपथ र भोजमा बसेका पाहुनाहरूका खातिर इन्कार गर्ने इच्छा गरेनन् । २७ यसकारण तिनले तुरुन्तै फाँसी दिने मानिसलाई यूहन्नाको शिर ल्याउनु भनेर आज्ञा दिई पठाए । त्यो मानिस गयो, अनि झ्यालखानामा यूहन्नाको शिर काट्यो, २८ अनि तिनको शिर थालमा ल्यायो । तिनले त्यो त्यस केटीलाई दिए, अनि उसले चाहिँ त्यो आफ्नी आमालाई दिई । २९ यो सुनेर यूहन्नाका चेलाहरू आए र तिनको शरीर लगे अनि चिहानमा राखे ।

येशूले पाँच हजारलाई खुवाउनुभएको

मत्ती १४:१३-२१; लूका ९:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१५

३० येशूको चारैतिर भेला भएर प्रेरितहरूले आफूले गरेका र सिकाएका कुराहरू सबै बताए । ३१ तब, यति धेरै मानिसहरू आउँदै जाँदैथिए कि उहाँहरूले खानेसम्म मौका नपाउनुभएको हुनाले, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मात्रै मसित एउटा एकान्त ठाउँमा आओ अनि केही विश्राम लेओ ।”

३२ यसकारण उहाँहरू मात्र एउटा ढुङ्गामा चढेर एउटा एकान्त ठाउँमा जानुभयो । ३३ तर धेरैले उहाँहरू जाँदै गर्नुभएको देखेर उहाँहरूलाई चिने अनि सबै शहरहरूबाट पैदलै उहाँहरूभन्दा अगि त्यहाँ पुगे । ३४ येशू उत्रनुभएपछि जब एउटा ठूलो भीडलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई

टिठचाउनुभयो, किनकि तिनीहरू गोठाला नभएका भेडाहरूजस्तै थिए। यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई धेरै कुराहरू सिकाउन थाल्नुभयो।

३५त्यस बेला दिन ढल्किसकेको थियो, त्यसकारण उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “यो एउटा अभेक ठाउँ हो, अनि धेरै ढिलो भइसकेको छ। ३६यी मानिसहरूलाई पठाइदिनुहोस् र तिनीहरू छेउछाउका गाउँहरूतिर गएर आफना लागि केही खानेकुराहरू किनुन्।”

३७तर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई केही खान्दो।”

तिनीहरूले उहाँलाई भने, “त्यसको लागि त एक जना मानिसको आठ महिनाको ज्याला चाहिन्छु! के हामी गएर रोटीको लागि यत्रो खर्च गरेर तिनीहरूलाई खान दिनुपर्ने?”

३८उहाँले सोध्नुभयो, “तिमीहरूसित कतिओटा रोटी छन्? जाओ गएर हेर।”

तिनीहरूले पत्ता लाएपछि भने, “पाँचओटा रोटी— अनि दुई माछाहरू।”

३९तब येशूले तिनीहरू सबैलाई हरियो चउरमा भुण्डभुण्ड भई बस्न लाउने आज्ञा दिनुभयो। ४०यसकारण तिनीहरू सय अनि पचासको भुण्ड भई बसे। ४१ती पाँचओटा रोटी अनि दुई माछाहरू लिएर स्वर्गतिर हेरी, उहाँले धन्यवाद दिएर रोटीहरू भाँच्नुभयो। तब उहाँले ती कुराहरू मानिसहरूको सामुन्ने राखिदिनलाई चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले ती दुई माछाहरू पनि तिनीहरूलाई बाँडिदिनुभयो। ४२अनि तिनीहरू सबैले अघाउन्जेल खाए, ४३अनि चेलाहरूले उब्रेका रोटी र माछाका टुक्राहरू बाह्र टोकरी बटुले। ४४ती खाने पुरुषहरूको सङ्ख्या पाँच हजार थियो।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

मत्ती १४:२२-३३; यूहन्ना ६:१५-२१

४५त्यसको लगत्तै येशूले आफना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर उहाँभन्दा पहिले बेथसेदामा जान

लगाउनुभयो, अनि आफूले चाहिँ भीडलाई विदा दिनुभयो। ४६तिनीहरूबाट अलग भएपछि, उहाँ एउटा पहाडमा प्रार्थना गर्न जानुभयो।

४७साँभ्र पदा, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो, अनि उहाँचाहिँ जमिनमा एकैले हुनुहुन्थ्यो। ४८उहाँले चेलाहरूलाई डुङ्गा ख्याउनको लागि खूबै परिश्रम गरिरहेका देख्नुभयो, किनकि बतास तिनीहरूको विरुद्धमा थियो। विहान तीन बजेतिर उहाँ तिनीहरूकहाँ समुद्रमाथि हिँड्दै आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई उछिनेर जानलाग्दा, ४९जब तिनीहरूले उहाँलाई समुद्रमाथि हिँडिरहनुभएको देखे, तिनीहरूले उहाँलाई भूत भनी सम्भे। तिनीहरू जोडले चिचच्याए, ५०किनकि तिनीहरूले उहाँलाई देखे अनि डराए।

उहाँले तुरुन्तै तिनीहरूसित बोल्दै भन्नुभयो, “साहस गर! म नै हुँ। नडराओ।” ५१तब उहाँ तिनीहरूसित डुङ्गामा चढ्नुभयो अनि बतास थामियो। तिनीहरू साह्रै छक्क परे, ५२किनकि तिनीहरूले ती रोटीहरूको विषयमा अभै बुझेका थिएनन्; तिनीहरूका हृदय कठोर भएका थिए।

५३उहाँहरू पारि तर्नुभएपछि, गनेसरेतमा उत्रनुभयो अनि डुङ्गा किनारमा लगाउनुभयो। ५४उहाँहरू डुङ्गाबाट निस्कनासाथ मानिसहरूले येशूलाई चिने। ५५तिनीहरू दौडेर गई मुलुकभरिबाट रोगीहरूलाई खाटमा उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यतै लगेर गए। ५६अनि उहाँ जहाँ गए पनि गाउँ, शहरहरू र बस्तीहरूमा तिनीहरूले रोगीहरूलाई बजारमा राखे। तिनीहरूले उहाँको वस्त्रको किनार मात्र पनि छुन पाउनु भनी उहाँलाई बिन्ती गरे। अनि जतिले उहाँलाई छोए तिनीहरू सबै निको भए।

शुद्ध र अशुद्ध

मत्ती १५:१-२०

७ एक दिन यरूशलेमबाट आएका फरिसीहरू र शास्त्रीहरू येशूका चारैतिर भेला भए, २अनि उहाँका केही चेलाहरूले “अशुद्ध,” अर्थात्,

नधोइएका हातहरूले भोजन खाइरहेका देखे । ३।फरिसीहरू र सारा यहूदीहरू धर्मगुरुहरूका रीतिअनुसार हात नधोई भोजन गर्दैनन् । ४।जब तिनीहरू बजारबाट आउँछन् तिनीहरू स्नान नगरी खाँदैनन् । अनि तिनीहरू कचौराहरू, जगहरू, कित्लीहरू पखाल्ने जस्ता अरू धेरै किसिमका परम्परा मान्दछन् ।)

५।यसकारण फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “तपाईंका चेलाहरू ‘अशुद्ध’ हातले खान छोडेर धर्मगुरुहरूको परम्पराअनुसार किन चल्दैनन् ?”

६।उहाँले जवाफ दिनुभयो, “तिमी कपटीहरूको विषयमा अगमवाणी गर्दा यशैयाले ठीकै भने, जस्तो लेखिएको छ:

“यी मानिसहरूले आफ्ना ओठले मेरो आदर गर्छन्,
तर तिनीहरूका हृदय मदेखि टाढा छन् ।

७। तिनीहरू व्यर्थमा मेरो उपासना गर्छन्; तिनीहरूका शिक्षा खालि मानिसहरूले सिकाएका नियम हुन् ।”

८।तिमीहरू परमेश्वरका आज्ञाहरू त्यागेर मानिसहरूको परम्परामा लागिरहन्छौ ।”

९।अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरूसित आफ्नै परम्परा पालन गर्नलाई परमेश्वरका आज्ञाहरू पर सार्ने राम्रो उपाय छ ! १०।किनकि मोशाले भने, ‘तिमीहरूका बाबुआमालाई आदर गर,’ अनि, ‘जसले आफ्नो बाबु वा आमालाई सराफ्छ त्यो मारिनुपर्छ ।’ ११।तर तिमीहरू मानिसहरूले आफ्ना बाबु वा आमालाई ‘तपाईंले मबाट कुनै किसिमको सहायता पाउनुभएको छ भने त्यो कुर्बान हो’ अर्थात् परमेश्वरलाई अलग गरिएको भेटी भनेर, १२।तिमीहरू त्यसलाई आफ्नो बाबु वा आमाको लागि केही गर्न दिँदैनौ । १३।यसरी तिमीहरूले आफ्नो चलिआएको परम्पराद्वारा परमेश्वरको वचनलाई बेकामको तुल्याउँछौ ।

अनि तिमीहरूले यस्ता धेरै कुराहरू गर्दछौ ।”

१४।येशूले भीड़लाई आफूकहाँ बोलाएर भन्नुभयो, “तिमीहरू हरेकले मेरो कुरा सुन, अनि त्यसलाई बुझ । १५।मानिसको बाहिर रहेको कुनै कुराले पनि ऊभित्र पसेर उसलाई अशुद्ध बनाउन सक्दैन । बरु, मानिसको हृदयबाट जे बाहिर निस्कन्छ, त्यसले उसलाई अशुद्ध बनाउँछ । [१६।जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस् र बुझोस् ।]”

१७।उहाँ भीड़लाई छोडेर घरभित्र पस्नुभएपछि, उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई त्यस दृष्टान्तको विषयमा सोधे । १८।उहाँले भन्नुभयो, “के तिमीहरू यतिका अबुझ छौ ? बाहिरबाट मानिसभित्र पसेको कुनै कुराले पनि उसलाई अशुद्ध बनाउन सक्दैन भनी तिमीहरू जान्दैनौ ? १९।किनकि त्यो त उसको हृदयमा होइन तर पेटमा पस्दछ अनि शरीर बाहिर निस्कन्छ ।” (त्यसो भनेर येशूले सबै भोजन शुद्ध छन् भनी घोषणा गर्नुभयो ।)

२०।उहाँले अब भन्नुभयो: “मानिसबाट जे बाहिर निस्कन्छ त्यसले उसलाई ‘अशुद्ध’ बनाउँछ । २१।किनकि भित्रबाट, मानिसको हृदयबाट दुष्ट विचार, यौनसम्बन्धी अनैतिकता, चोरी, हत्या, व्यभिचार, २२।लोभ, ईर्ष्या, छल, कामुकता, डाह, निन्दा, घमण्ड अनि मूर्खता आउँछन् । २३।यी सबै दुष्ट कुराहरू भित्रबाट आउँछन् अनि मानिसलाई अशुद्ध बनाउँछन् ।”

सिरिया-फोनिकेवासी स्त्रीको विश्वास

मत्ती १५:२१-२८

२४।येशू त्यो ठाउँ छोडेर टायरका छेउछाउका इलाकाहरूतिर जानुभयो । उहाँ एउटा घरमा पस्नुभयो अनि यो कुरा कसैलाई थाहा नभएको चाहनुभयो; तरै पनि उहाँले आफ्नो उपस्थिति गुप्त राख्न सक्नुभएन । २५।वास्तवमा, दुष्टात्मांले सताएकी एउटी केटीकी आमा येशूको विषयमा सुन्नासाथ आएर उहाँको पाउमा परी । २६।त्यो

स्त्री सिरियाको फोनिकेमा जन्मेकी ग्रीक थिई । उसले येशूलाई आफनी छोरीबाट दुष्टात्मा निकालिदिनलाई बिन्ती गरी ।

२७ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “पहिला छोराछोरीहरूलाई चाहे जति खानदेओ, किनकि छोराछोरीको रोटी लिएर कुकुरहरूको अगि फालिदिनु उचित हुँदैन ।”

२८ त्यसले जवाफ दिई, “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त टेबलमुनि छोराछोरीले खसालेका टुक्राहरू खान्छन् ।”

२९ तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “यस्तो जवाफको खातिर, तिमी जाऊ; दुष्टात्माले तिमी छोरीलाई छोडिसकेको छ ।”

३० ऊ घर गई अनि आफनी छोरीलाई खाटमा पस्रि रहेकी, र दुष्टात्मा गइसकेको भेट्टाई ।

बहिरो र लाटो मानिस निको भएको

३१ तब येशू टायरका छेउछाउ छोडेर सिदोन हुँदै, गालीलको समुद्र अनि डेकापोलिसको इलाकातिर जानुभयो । ३२ त्यहाँ केही मानिसहरूले उहाँकहाँ एक जना बहिरो र भक्भक् मानिसलाई ल्याए, अनि उहाँको हात त्यस मानिसमाथि राखिदिनहुन बिन्ती गरे ।

३३ येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट अलग्गै, एकातिर लगेर, आफना औलाहरू त्यस मानिसका कानहरूमा लगाउनुभयो । तब उहाँले थुकेर त्यस मानिसको जिब्रो छुनुभयो । ३४ उहाँले स्वर्गतिर हेरेर लामो सास लिएर त्यसलाई भन्नुभयो, “एफाता !” (जसको अर्थ हो, “खोलिजा !”) ३५ यसो हुँदा, त्यस मानिसका कानहरू खोलिए साथै स्पष्ट गरी बोल्न थाल्यो ।

३६ येशूले तिनीहरूलाई यो कसैलाई नभन्नू भनी आज्ञा दिनुभयो । तर उहाँले जति यसो भन्नुभयो, तिनीहरूले त्यति नै यसबारे भन्दैरहे । ३७ मानिसहरू आश्चर्य-चकित भए । तिनीहरूले भने, “उहाँले हरेक कुरो असल गर्नुभएको छ ! उहाँले बहिरालाई सुन्ने र लाटालाई समेत बोल्ने तुल्याउनुहुन्छ ।”

येशूले चार हजारलाई खुवाउनुभएको

मत्ती १५:३२-३९

ती दिनहरूमा अर्को एउटा ठूलो भीड जम्मा भयो । तिनीहरूसित खानेकुरा केही नभएकोले येशूले आफना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाएर भन्नुभयो, २ “म यी मानिसहरूलाई टिठचाउँछु; तिनीहरू हामीसित तीन दिनदेखि छुँदैछन् अनि तिनीहरूसित खानेकुरा केही छैन । ३ यदि मैले तिनीहरूलाई भोकै घर पठाएँ भने, तिनीहरू बाटैमा मूर्छा पर्नेछन्, किनकि तीमध्ये कोही टाढाबाट आएका छन् ।”

४ उहाँका चेलाहरूले जवाफ दिए, “तर यस अभेक ठाउँमा तिनीहरूलाई खुवाउनलाई कसैले यति धेरै रोटी कहाँ पाउन सक्ला ?”

५ येशूले सोध्नुभयो, “तिमीहरूसित कतिओटा रोटी छन् ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “सातओटा ।”

६ उहाँले भीडलाई भुइँमा बस्न अह्वाउनुभयो । जब उहाँले ती सातओटा रोटी लिएर परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो, उहाँले ती भाँचेर चेलाहरूलाई मानिसहरूको अगि राख्न दिनुभयो, अनि तिनीहरूले त्यसै गरे । ७ तिनीहरूसित केही स-साना माछा पनि थिए; उहाँले त्यसको लागि पनि धन्यवाद दिनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती बाँड्न अह्वाउनुभयो । ८ मानिसहरूले खाए अनि तृप्त भए । केही क्षणमा चेलाहरूले उब्रेका टुक्राहरू सात डालाभरि उठाए । ९ त्यहाँ प्रायः चार हजार मानिसहरू उपस्थित थिए । अनि तिनीहरूलाई विदा गरिसकेपछि, १० उहाँ आफना चेलाहरूसित डुङ्गामा चढी दलमनुथाका इलाकामा जानुभयो ।

११ अनि फरिसीहरू आएर येशूलाई प्रश्नहरू सोध्न थाले । उहाँलाई जाँच गर्नको लागि तिनीहरूले उहाँसित स्वर्गबाट एउटा चिन्ह मागे । १२ उहाँले लामो सास लिएर भन्नुभयो, “यस पुस्ताले किन चमत्कारी चिन्ह माग्छ ? म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यसलाई कुनै चिन्ह

दिइनेछैन ।” १३तब उहाँ तिनीहरूलाई छोडेर डुङ्गामा चढी पारिपट्टि जानुभयो ।

फरिसीहरू र हेरोदको खमिर

मती १६:५-१२

१४आफूसित भएको एउटा मात्र रोटीबाहेक चेलाहरूले अरू रोटी डुङ्गामा ल्याउन बिर्सेका थिए । १५येशूले तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो, “फरिसीहरू अनि हेरोदको खमिरदेखि होशियार रहो ।”

१६तिनीहरूले यसबारे आपसमा छलफल गरे अनि भने, “यो त हामीसित रोटी छैन भनेर भन्नुभएको हो ।”

१७तिनीहरूको छलफल थाहा पाएर येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो: “तिमीहरू किन रोटी छैन भनेर कुरा गर्छौ ? तिमीहरू अन्न देख्दैनौ वा बुझ्दैनौ ? के तिमीहरूको हृदय कठोर भएको छ ? १८के तिमीहरूका आँखा छन् तर देख्न सक्दैनन्, अनि कानहरू जसले सुन्न सक्दैनन् ? अनि के तिमीहरू सम्झ्दैनौ ? १९जब मैले पाँच रोटीहरू पाँच हजारको निमित्त भाँचेको थिएँ, तिमीहरूले कति डालाभरि टुक्राटाक्रीहरू उठायौ ?”

तिनीहरूले भने, “बाह्र” ।

२०“अनि जब मैले चार हजारको निमित्त सातओटा रोटीहरू भाँचेको थिएँ, तिमीहरूले कति डालाभरि टुक्राटाक्रीहरू उठायौ ?”

तिनीहरूले भने, “सात” ।

२१उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अन्न बुझ्दैनौ ?”

वेथसेदामा अन्धो निको भएको

२२उहाँहरू वेथसेदामा आउनुभयो, अनि केही मानिसहरूले एक जना अन्धालाई येशूकहाँ ल्याएर त्यसलाई छोडिदिन बिन्ती गरे । २३उहाँले त्यस अन्धा मानिसलाई आफ्नो हातले समातेर गाउँदेखि बाहिर लानुभयो । जब उहाँले त्यस

अन्धा मानिसको आँखामा थुकेर आफ्ना हात त्यसमाथि राख्नुभयो, येशूले सोध्नुभयो, “के तिमी केही देख्छौ ?”

२४त्यसले मास्तिर हेरेर भन्यो, “म मानिसहरूलाई रूखहरू हिँडिरहेको जस्तो देख्छु ।”

२५येशूले आफ्ना हात फेरि एकपल्ट त्यस मानिसको आँखामा राख्नुभयो । तब त्यसका आँखाहरू खोलिए, त्यसको दृष्टि फर्केर आयो, अनि त्यसले सबै थोक स्पष्ट गरी देख्यो ।

२६येशूले त्यसलाई यसो भनेर घर पठाउनुभयो, “गाउँमा नपस ।”

खीष्ट भनी पत्रुसको स्वीकार

मती १६:१३-२०; लूका ९:१८-२०

२७येशू र उहाँका चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका गाउँहरूतिर जानुभयो । बाटोमा उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्छन् ?”

२८तिनीहरूले जवाफ दिए, “कसैले बपतिस्मा-दिने युहन्ना भन्छन्; कसैले एलिया भन्छन्; अनि अरूले अगमवक्ताहरूमध्ये एक भनी भन्छन् ।”

२९उहाँले सोध्नुभयो, “तर तिमीहरू चाहिँ के भन्छौ ? तिमीहरू म को हुँ भनी भन्छौ ?”

पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ ।”

३०येशूले तिनीहरूलाई आफ्नो विषयमा कसैलाई केही नभन्ने चेतावनी दिनुभयो ।

येशूले आफ्नो मृत्युको पूर्वसूचना दिनुभएको

मती १६:२१-२८; लूका ९:२२-२७

३१तब उहाँले तिनीहरूलाई मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरू सहनुपर्छ अनि धर्मगुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि शास्त्रीहरूबाट तिरस्कृत हुनु, मारिनु र तेस्रो दिनमा जीवित भई उठ्नुपर्छ भनी सिकाउन थाल्नुभयो । ३२उहाँले यस

विषयमा स्पष्टरूपले भन्नुभयो । पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगेर हकान लागे ।

३३तर येशूले फर्केर आफना चेलाहरूतिर हेरेर पत्रुसलाई हकानुभयो, “मवाट दूर भइजा, शैतान ! तेरो मनमा परमेश्वरका कुराहरू होइन, तर मानिसहरूका कुराहरू छन् ।”

३४तब उहाँले भीड़लाई आफना चेलाहरूसित आफूकहाँ बोलाएर भन्नुभयो: “यदि कोही मेरोपछि आउने इच्छा गर्छ भने, उसले आफैलाई इन्कार गरी आफ्नो क्रूस उठाएर मेरोपछि लागोस् । ३५किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउने इच्छा गर्छ उसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले मेरो र सुसमाचारको खातिर आफ्नो प्राण गुमाउँछ त्यसले त्यो बचाउनेछ । ३६कुनै मानिसले सारा संसार हात पारेर आफ्नो प्राणचाहिँ गुमाउँछ भने उसलाई के लाभ हुन्छ ? ३७अथवा कुनै मानिसले आफ्नो प्राणको बदली के दिनसक्छ ? ३८यस व्यभिचारी र पापी पुस्तामा यदि कोही म र मेरो वचनसित शर्माउँछ भने म, मानिसको पुत्र आफना पिताको महिमामा स्वर्गदूतहरूसित आउँदा ऊसित पनि शर्माउनेछु ।”

९ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यहाँ उभिनेहरू कोही-कोहीले परमेश्वरको राज्य शक्तिसित आएको नदेखुञ्जेल मृत्यु चाख्नेछैनन् ।”

रूप परिवर्तन

मती १७:१-१३; लुका ९:२८-३६

रुछ दिनपछि येशूले आफूसित पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई लिनुभयो अनि तिनीहरूलाई एउटा अरलो पर्वतमा लैजानुभयो, जहाँ उहाँहरू मात्र हुनुहुन्थ्यो । त्यहाँ तिनीहरूकै सामुन्ने उहाँको रूप परिवर्तन भयो । ३ उहाँको वस्त्र चहकिलो सेतो, अर्थात् संसारमा कसैले धोएर सेतो बनाउनै नसक्ने गरी सेतो भयो । ४ अनि त्यहाँ तिनीहरूको सामुन्ने एलिया र मोशा देखा परे, उनीहरू येशूसित कुरा गरिरहेका थिए ।

५ अनि पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरुज्यू, हामीलाई यहीं रहनु असल छ । हामी तीनओटा डेराहरू बनाऔं— एउटा तपाईंको लागि, एउटा मोशाको लागि अनि एउटा एलियाको लागि ।” ६ तिनीहरू यति साह्रो डराएका थिए, के भन्ने हो सो तिनले जानेनन् ।

७ तब बाक्लो बादल देखा पच्यो र तिनीहरूलाई ढाकिहाल्यो, अनि बादलबाट एउटा आवाज आयो: “यिनी मेरा पुत्र हुन्, जसलाई म प्रेम गर्छु, तिमीहरूले यिनको कुरा सुन ।”

८ अचानक, जब तिनीहरूले चारैतिर हेरे, तिनीहरूले आफूसित येशूबाहेक अरू कसैलाई देखेनन् ।

९ उहाँहरू जसै पर्वतबाट ओर्लनुहुँदैथियो, येशूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले देखेका कुरा म, मानिसको पुत्र मृत्युबाट जीवित भई नउठेसम्म कसैलाई नभन्नु भनी आज्ञा दिनुभयो । १० तिनीहरूले “मरेकोबाट जीवित हुनु” भनेको के हो भन्ने विषयमा छलफल गर्दै, त्यो कुरा आफैभित्र राखे ।

११ अनि तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “खीष्ट आउनुभन्दा पहिला एलिया आउनुपर्छ भनी शास्त्रीहरू किन भन्छन् ?”

१२ येशूले जवाफ दिनुभयो, “अवश्य, एलिया पहिला आउनेछन्, अनि सबै कुरा पुनर्स्थापन गर्नेछन् । म, मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट भोग्नुपर्छ अनि तिरष्कृत हुनुपर्छ भनी किन लेखिएको ? १३ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया आइसकेका छन्, अनि जस्तो तिनको विषयमा धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, तिनीहरूले तिनीप्रति इच्छा गरेका सबै थोक गरेका छन् ।”

दुष्टात्मा लागेको केटो निको भएको

मती १७:१४-२३; लुका ९:३७-४५

१४ जब उहाँहरू अरू चेलाहरूकहाँ आउनुभयो, उहाँहरूले तिनीहरूको चारैतिर एउटा ठूलो भीड़सित शास्त्रीहरू तर्क

८:३४—मती १०:३८; लुका १४:२७. ८:३५—मती १०:३९; लुका १७:३३; यूहन्ना १२:२५.

९:२-७—२ पत्रुस १:१७-१८. ९:७—मती ३:१७; मर्कूस १:११; लुका ३:२२. ९:११—मलाकी ४:५; मती ११:१४.

गरिरहेका देख्नुभयो । १५सवै मानिसहरूले जसै येशूलाई देखे, तिनीहरू आश्चर्यचकित भएर उहाँलाई अभिवादन गर्न दगुरे ।

१६उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू यिनीहरूसित कुन विषयमा बहस गर्दैछौ ?”

१७भीड़बाट एक जना मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरु, मैले तपाईंकाहाँ मेरो छोरा लिएर आएको छु, जसलाई दुष्टात्मा लागेको छ अनि त्यसले उसको बोली नै लगिदिएको छ ।

१८जब त्यसले उसलाई पक्रन्छ, उसलाई भुइँमा पछार्छ । उसले मुखबाट फीज काढ्छ, दाह्रा किट्छ अनि अरट्टै पर्छ । मैले तपाईंका चेलाहरूलाई यस आत्मालाई धपाइदिनुहोस् भनी विन्ती गरे तर तिनीहरूले सकेनन् ।”

१९येशूले जवाफ दिनुभयो, “ए अविश्वासी पुस्ता, म तिमीहरूसित कहिलेसम्म वस् ? म तिमीहरूलाई कतिसम्म सहू ? त्यस केटोलाई मकहाँ ल्याओ ।”

२०यसकारण तिनीहरूले त्यसलाई ल्याए । जब त्यस आत्मा ले येशूलाई देख्यो, त्यसले तुरुन्तै त्यस केटोलाई लछारपछार पायो । त्यो भुइँमा लड्यो अनि मुखबाट फीज काट्टै लडीबडी गर्न लाग्यो ।

२१येशूले केटाको बाबुसित सोध्नुभयो, “यसलाई कहिलेदेखि यस्तो भएको हो ?”

तिनले जवाफ दिए, “सानैदेखि । २२त्यसले यसलाई मार्नलाई घरीघरी पानीमा अथवा आगोमा फ्याँकिदिन्छ । तर यदि तपाईंले केही गर्न सक्नुहुन्छ भने, हामीमाथि दया गरेर सहायता गर्नुहोस् ।”

२३अनि येशूले भन्नुभयो, “तिमीले ‘सक्नुहुन्छ भने’ भनेर के भन्न खोजेका ? विश्वास गर्नेको लागि हरेक कुरा सम्भव हुन्छ ।”

२४तुरुन्तै त्यस केटाको बाबुले भने, “म विश्वास गर्छु । मेरो अविश्वासमाथि विजय पाउन मलाई सहायता गर्नुहोस् ।”

२५जब येशूले त्यस ठाउँमा एउटा भीड़ दौडेर आइरहेको देख्नुभयो, उहाँले त्यस

दुष्टात्मालाई यसो भनेर हकानुभयो, “तँ बहिरो र लाटो आत्मा, म तँलाई त्यसबाट बाहिर आइज अनि त्यसमा फेरि कहिल्यै नपस् भनी आज्ञा दिन्छु ।”

२६त्यो चिच्छ्याएर त्यसलाई जोडसित पछारेर बाहिर निस्क्यो । त्यो केटो यति मुर्दाजस्तो भयो कि धेरैले “त्यो मयो” भने । २७तर येशूले त्यसको हात पक्रेर त्यसलाई आफ्नो खुट्टामा उभ्याउनुभयो, अनि त्यो ठिङ्ग उभियो ।

२८येशू भित्र पस्नुभएपछि, उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई गुप्तमा सोधे, “हामीले किन त्यसलाई निकाल्न सकेनौ ?”

२९उहाँले जवाफ दिनुभयो, “यस्तो किसिमको चाहिँ प्रार्थनाद्वारा मात्र निस्कन सक्छ ।”

३०उहाँहरू त्यो ठाउँ छोडेर गालील भएर जानुभयो । येशूले उहाँहरू कहाँ हुनुहुन्छ भनी कसैले पनि थाहा नपाएको चाहनुहुन्थ्यो, ३१किनकि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सिकाउनुहुँदैथियो । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म, मानिसको पुत्र मानिसहरूका हातमा विश्वासघात गरी सुम्पिनेछु । तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्, अनि तीन दिनपछि म फेरि जीवित भई उठ्नेछु ।” ३२तर उहाँले के भन्नुभएको हो सो तिनीहरूले बुझ्न सकेनन् र त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न डराउँथे ।

सबैभन्दा महान् को ?

मती १८:१-५; लूका ९:४६-४८

३३उहाँहरू कफर्नहुममा आउनुभयो । उहाँ घरभित्र हुनुहुँदा उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू बाटोमा केको विषयमा वादविवाद गर्दैथियौ ?” ३४तर तिनीहरू चुप रहे, किनकि बाटोमा तिनीहरूले सबैभन्दा महान् को हो भनी वादविवाद गरेका थिए ।

३५बसिरहेको बेला, येशूले बाह्र जनालाई बोलाएर भन्नुभयो, “यदि कोही पहिलो हुन चाहन्छ भने, ऊ सबैभन्दा पछि अनि सबैको सेवक हुनुपर्छ ।”

३६तब उहाँले एउटा सानो बालकलाई लिएर त्यसलाई तिनीहरूको बीचमा उभ्याउनुभयो । त्यसलाई काखमा लिएर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ३७“जसले यस्ता साना बालकहरूलाई मेरो नाउँमा स्वागत गर्छ, त्यसले मलाई स्वागत गर्छ; अनि जसले मलाई स्वागत गर्छ, त्यसले मलाई होइन तर मलाई पठाउनुहुनेलाई स्वागत गर्छ ।”

जो हाम्रो विरुद्धमा छैन त्यो हाम्रो पक्षमा छ

३८यूहन्नाले सोधे, “हे गुरु, हामीले एक जना मानिसलाई तपाईंको नाउँमा भूतहरू धपाइरहेका देख्यौं । अनि हामीले उसलाई मनाही गर्‍यौं, किनकि ऊ हामीमध्येको थिएन ।”

३९येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई मनाही नगर । मेरो नाउँमा आश्चर्य-कर्म गर्ने कसैले पनि केहीवेरपछि मेरो विषयमा केही नराम्रो भन्न सक्दैन, ४०किनकि जो हाम्रो विरुद्धमा छैन त्यो हाम्रो पक्षमा छ । ४१म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, कसैले तिमीहरूलाई तिमीहरू खीष्टका हौ भनेर मेरो नाउँमा एक कचौरा पानी पिउन दिन्छ भने उसले निश्चय नै उसको इनाम गुमाउनेछैन ।

पाप गर्न लाउनु

४२“अनि यदि कसैले मलाई विश्वास गर्ने यी सानाहरूमध्ये एक जनालाई पाप गर्न लाउँछ भने, उसलाई त ठूलो जाँतो घिच्रोमा बाँधेर सुमद्रमा फालिनु असल हुनेथियो । ४३यदि तिमीहरूका हातले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई काटेर फालिदेओ । दुई हात लिएर कहिल्यै ननिभने नरकको आगोमा जानुभन्दा त, हात ढुँडे भएर अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नु तिमीहरूको लागि असल हुन्छ । [४४नरकमा त ‘तिनीहरूको कीरा मर्दैन, अनि आगो निभ्दैन ।’] ४५अनि यदि तिमीहरूका खुट्टाले

तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई काटेर फालिदेओ । दुई खुट्टा लिएर नरकमा पस्नुभन्दा त लङ्गडो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिमीहरूको लागि असल हुन्छ । [४६नरकमा त ‘तिनीहरूको कीरा मर्दैन, अनि आगो निभ्दैन ।’] ४७अनि यदि तिमीहरूका आँखाले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई भिकेर फालिदेओ । दुई आँखा लिएर नरकमा फालिनुभन्दा त एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु तिमीहरूको लागि असल हुन्छ । ४८नरकमा त

“‘तिनीहरूको कीरा मर्दैन,
अनि आगो निभ्दैन ।’

४९हरेकलाई आगोले शुद्ध पारिनेछ ।

५०“नून असल हो, तर यदि त्यसले आफ्नो नूनिलोपन हरायो भने, तिमीहरूले त्यसलाई फेरि कसरी नूनिलो तुल्याउने ? तिमीहरू हरेकमा नूनको गुण छ, त्यसैले आपसमा मिलापमा रहो ।”

सम्बन्ध-विच्छेद

मत्ती १९:१-१२

१० तब येशू त्यो ठाउँ छोडेर यहूदियाको इलाकामा अनि यर्दनपारि जानुभयो । फेरि मानिसहरूको भीड उहाँकहाँ आयो, अनि आफ्नो आदत्तअनुसार उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनुभयो ।

२कोही फरिसीहरूले उहाँलाई यसरी सोधेर जाँच गरे, “के मानिसलाई आफ्नो पत्नी त्याग्न न्यायसङ्गत छ ?”

३उहाँले जवाफ दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई के आज्ञा दिए ?”

४तिनीहरूले भने, “मोशाले मानिसलाई एउटा त्यागपत्र लेखेर आफ्नी पत्नीलाई छोड्ने अनुमति दिएका छन् ।”

५येशूले जवाफ दिनुभयो, “मोशाले

९:३७—मत्ती १०:४०; लूका १०:१६; यूहन्ना १३:२०. ९:४०—मत्ती १२:३०; लूका ११:२३. ९:४१—मत्ती १०:४२.
९:४३—मत्ती ५:३०. ९:४७—मत्ती ५:२९. ९:४८—यशैया ६६:२४. ९:५०—मत्ती ५:१३; लूका १४:३४-३५.
१०:४—व्यवस्था २४:१-४; मत्ती ५:३१.

तिमीहरूलाई यो व्यवस्था दिएको त तिमीहरूको हृदयको कठोरताको कारणले गर्दा हो । ६तर सृष्टिको शुरूमा त परमेश्वरले तिनीहरूलाई पुरुष र स्त्री बनाउनुभयो । ७यसैकारण मानिसले आफ्ना बाबु र आमालाई छोड्छ अनि पत्नीसित मिलेर बस्छ, ८अनि ती दुई एउटै शरीर भइहाल्छन् ।' यसरी तिनीहरू अब दुई होइनन्, तर एउटै हुन् । ९यसकारण जसलाई परमेश्वरले एकसाथ जोनुभएको छ, मानिसले नछुट्याओस् ।"

१०जब उहाँहरू फेरि घरभित्र हुनुहुन्थ्यो, चेलाहरूले येशूलाई यसबारे सोधे । ११उहाँले जवाफ दिनुभयो, "जसले आफ्नी पत्नीलाई त्यागेर अर्कीलाई विवाह गर्छ त्यसले उसको विरुद्धमा व्यभिचार गर्छ । १२अनि यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो पतिलाई त्यागेर अर्को मानिसलाई विवाह गर्छ भने, त्यसले व्यभिचार गर्छ ।"

साना बालबालिका अनि येशू

मत्ती १९:१३-१५; लूका १८:१५-१७

१३मानिसहरूले साना बालबालिकाहरूलाई येशूले छोड्दैछन् भनेर उहाँकहाँ ल्याउँदैथिए, तर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हकारे । १४जब येशूले यो देख्नुभयो, उहाँ रिसाउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "साना बालबालिकाहरूलाई मकहाँ आउन देओ, अनि तिनीहरूलाई नरोक, किनकि परमेश्वरको राज्य यस्तैहरूको हो । १५म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यलाई एउटा सानो बालकले भैं ग्रहण गर्दैन ऊ त्यसमा कहिल्यै पस्नेछैन ।" १६अनि उहाँले नानीहरूलाई काखमा लिएर आफ्ना हात तिनीहरूमाथि राखी तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो ।

धनी जवान मानिस

मत्ती १९:१६-३०; लूका १८:१८-३०

१७येशू जसै बाटोमा जाँदैहुनुहुन्थ्यो, एक जना मानिस दगुर्दै आएर उहाँको सामुन्ने घुँडा

टेक्यो, अनि सोध्यो, "हे असल गुरु, मैले अनन्त जीवन प्राप्त गर्नलाई के गर्नुपर्छ ?"

१८येशूले जवाफ दिनुभयो, "के तिमी मलाई साच्चै असल भन्छौ ? परमेश्वरवाहेक अरु कोही असल छैन । १९अनि तिमी आज्ञाहरू त जान्दछौ— 'हत्या नगर, व्यभिचार नगर, चोरी नगर, भूटा साक्षी नदेओ, नठग्नू, आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर्नु ।'"

२०त्यसले घोषणा गर्‍यो, "गुरु, यी सबै त मैले मेरो बालककालदेखि नै गर्दै आएको छु ।"

२१येशूले त्यसलाई हेरेर प्रेम गरी भन्नुभयो, "तिमीमा एउटै कुराको अभाव छ, जाऊ र तिमीसित भएको सबैकुरा बेचेर गरीबहरूलाई देऊ, अनि तिमीलाई स्वर्गमा धन प्राप्त हुनेछ । तव आऊ, अनि मलाई पछ्याऊ ।"

२२यो सुनेर त्यो जवान मानिसको अनुहार उदास भयो । त्यो दुःखित भएर गइहाल्यो, किनकि ऊसित धेरै सम्पत्ति थियो ।

२३येशूले चारैतिर हेरेर आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु कति कठिन छ !"

२४उहाँको वचनमा चेलाहरू छक्क परे । तर येशूले फेरि भन्नुभयो, "केटाकेटी हो, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नु कति कठिन छ ! २५एक जना धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा त एउटा उँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्नु सजिलो हुन्छ ।"

२६चेलाहरू भन्नु बढी छक्क परेर आपसमा भने, "त्यसो भएता को चाहिँ बाँच्छ होला ?"

२७येशूले तिनीहरूतिर हेरेर भन्नुभयो, "मानिसको लागि त यो असम्भव छ, तर परमेश्वरको लागि त छैन; परमेश्वरको निमित्त त सबै कुरा सम्भव छ ।"

२८पत्रुसले उहाँलाई भने, "हामीले सब थोक त्यागेर तपाईंलाई पछ्याएका छौं ।"

२९येशूले जवाफ दिनुभयो, "म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, कि आफ्नो घर अथवा

१०:६—उत्पत्ति १:२७; ५:२. १०:७—उत्पत्ति २:२४. १०:११-१२—मत्ती ५:३२; १ कोरिन्थी ७:१०-११.

१०:१५—मत्ती १८:३. १०:१९—प्रस्थान २०:१२-१६; व्यवस्था ५:१६-२०.

दाज्यूभाइहरू वा दिदीवहिनीहरू अथवा आमा वा बाबु अथवा बालबच्चा अथवा जग्गाजमिन मेरो र सुसमाचारको खातिर त्याग्नेहरू कसैले पनि ३०तीभन्दा सय गुणा बढता यही युगमा (घरहरू, दाज्यूभाइहरू, दिदीवहिनीहरू, आमाहरू, बालबच्चाहरू अनि जग्गाजमिन र साथै खेदो) अनि आउने युगमा, अनन्त जीवन नपाई रहनेछैन । ३१तर अधि हुने धेरै सम्मानितहरू पछि, अनि पछि धेरै तुच्छ ठानिएकाहरू अधि हुनेछन् ।”

येशूले फेरि आफ्नो मृत्युको पूर्वसूचना दिनुभएको

मत्ती २०:१७-१९; लूका १८:३१-३३

३२येशू अगिअगि हिँड्दै उहाँहरू यरूशलेमतिर जानुहुँदैथियो, त्यसकारण चेलाहरू छक्कै परेका र अरू पछिपछि आउनेहरूचाहिँ डराएका थिए । उहाँले बाइलाई एकातिर लगेर उहाँमाथि के हुनेछ सो फेरि बताउनुभयो । ३३उहाँले भन्नुभयो, “हामी यरूशलेममा जाँदैछौं, अनि म, मानिसको पुत्र मुख्य पूजाहारी अनि शास्त्रीहरूको हातमा पक्राइनेछु । तिनीहरूले मलाई मृत्युको दोषी ठहर्‍याएर गैर-यहूदीहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन्, ३४जसले मलाई अपमान गर्नेछन्, थुक्नेछन्, कोरा लाउनेछन् अनि मार्नेछन् । तीन दिनपछि म फेरि जीवित भई उठ्नेछु ।”

याकूब र यूहन्नाको बिन्ती

मत्ती २०:२०-२८

३५तब जब्दीका छोराहरू याकूब र यूहन्ना उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले भने, “हे गुरु, हामी तपाईंसँग जे माग्छौं त्यो तपाईंले हाम्रो निम्ति गर्नुभएको हामी चाहन्छौं ।”

३६उहाँले सोध्नुभयो, “म तिमीहरूको लागि के गरूँ भनी तिमीहरू चाहन्छौं ?”

३७तिनीहरूले जवाफ दिए, “तपाईंको महिमामा हामीमध्ये एक जना तपाईंको दाहिनेतिर अनि अर्कोचाहिँ देब्रेतिर बस्न

चाहन्छौं ।”

३८तर येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले के मागिरहेछौ भनी तिमीहरू जान्दैनौ । के मैले पिउने कष्टको कचौरा तिमीहरू पिउन सक्छौ अथवा जुन बप्तिस्मा म लिनेछु त्यो तिमीहरूले लिन सक्छौ ?”

३९तिनीहरूले जवाफ दिए, “सक्छौं ।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मैले पिउने कचौरा पिउनेछौ अनि मैले लिन बप्तिस्मा लिनेछौ, ४०तर मेरो दाहिने अथवा देब्रेतिर बस्नदिने अख्तियारचाहिँ मेरो होइन । यी ठाउँहरू त तिनीहरूका निम्ति हुन् जसको लागि ती तयार पारिएका छन् ।”

४१जब दश जनाले यस विषयमा सुने, तिनीहरू याकूब र यूहन्नासित रिसाए । ४२येशूले ती सबैलाई एकसाथ बोलाएर भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ कि यस संसारका शासक ठहराइएकाहरूले तिनीहरूमाथि प्रभुत्व गर्छन्, अनि तिनीहरूका उच्च अधिकारीहरूले पनि तिनीहरूमाथि अधिकार चलाउँछन् । ४३तिमीहरूमा चाहिँ यस्तो हुनेछैन । यसको बदली, तिमीहरूमध्ये जो ठूलो हुन चाहन्छ त्यो तिमीहरूका सेवक हुनुपर्छ, ४४अनि तिमीहरूमध्ये जो पहिलो हुन चाहन्छ त्यो सबैको दास हुनेपर्छ । ४५किनकि म, मानिसको पुत्र पनि सेवा पाउन होइन, तर सेवा दिन, अनि धेरैको लागि छुटकाराको मूल्यस्वरूप मेरो जीवन दिन आएको हुँ ।”

अन्धा बार्तिमैले दृष्टि पाएको

मत्ती २०:२९-३४; लूका १८:३५-४३

४६तब उहाँहरू यरीहोमा आउनुभयो । येशू र उहाँका चेलाहरू एउटा ठूलो भीडको साथमा शहरदेखि बाहिर आउनुहुँदै गर्दा एक जना अन्धा मानिस, तिमैको छोरा बार्तिमै बाटोको किनारमा भिक्षा माग्दै बसिरहेको थियो । ४७जब उसले नासरतको येशू भन्ने सुन्यो, त्यो यसो भन्दै चिच्च्याउन थाल्यो, “हे येशू, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् !”

४८ धेरैले त्यसलाई गाली गरेर चुप लाग्न भने, तर त्यो त अफ चर्को सोरले करायो, “हे दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् !”

४९ येशू थामिनुभयो र भन्नुभयो, “त्यसलाई बोलाओ ।”

यसकारण तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई भने, “ढाड्स गर् ! उठ् ! उहाँले तँलाई बोलाउनुहुँदछ ।” ५० आफ्नो वस्त्र एकातिर पयाँकेर, त्यो आफ्नो खुट्टामा उभियो र येशूकहाँ आयो ।

५१ येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, “मैले तिम्रो लागि के गरूँ भनी तिम्री चाहन्छौ ?”

त्यस अन्धो मानिसले भन्यो, “हे गुरु, म दृष्टि पाऊँ !”

५२ अनि येशूले भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ ।” तुरुन्तै, त्यसले दृष्टि पायो अनि बाटोभरि येशूलाई पछ्यायो ।

विजयको प्रवेश

मत्ती २१:१-११; लूका १९:२८-४०;

यूहन्ना १२:१२-१९

११ उहाँहरू जसै यरूशलेमको नजीक जैतून डाँडामा भएको बेथफागे र बेथानीमा आउनुभयो, येशूले आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुई जनालाई रयसो भन्दै पठाउनुभयो, “तिमीहरूका सामुन्नेको गाउँमा जाओ, जसै तिमीहरू त्यसमा पस्नेछौ, तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधैनीको बछ्छेडालाई बाँधिराखेको भेट्नुभयो, जसमाथि अफसम्म कोही सवार भएको छैन । त्यसलाई खोलेर यहाँ ल्याओ । यदि कसैले तिमीहरूलाई ‘तिमीहरू किन यसो गर्दैछौ ?’ भनी सोध्यो भने त्यसलाई भन, ‘प्रभुलाई यसको खाँचो छ अनि केही बेरमा यसलाई फर्काइदिनुहुनेछ ।’”

५ तिनीहरू गए अनि सडकबाहिर ढोकाको छेउमा एउटा बछ्छेडालाई बाँधिराखेको भेट्नुभयो । तिनीहरूले जसै त्यसलाई खोले, ५ त्यहाँ

उभिरहेका केही मानिसहरूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू त्यस बछ्छेडालाई खोलेर के गरिरहेका छौ ?” ६ तिनीहरूले येशूले भन्नुभएभैं भने, अनि ती मानिसहरूले तिनीहरूलाई जानदिए । ७ जब तिनीहरूले त्यस बछ्छेडालाई येशूकहाँ लगे अनि आफ्ना वस्त्रहरू त्यसमाथि ओछ्याइदिए, उहाँ त्यसमाथि बस्नुभयो । ८ धेरै मानिसहरूले आफ्ना वस्त्रहरू बाटामा फिँजाए, अनि अरूले चाहिँ मैदानबाट काटेर ल्याएका हाँगाहरू फिँजाए । ९ ती अगिअगि जानेहरू अनि पछिपछि आउनेहरू यसरी कराए,

“होसन्ना !

उहाँ धन्यका हुनुहुन्छ जो परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुन्छ !

१० हाम्रा पिता दाऊदको आउने राज्य धन्यको हो !

परमधाममा होसन्ना !”

११ येशू यरूशलेममा पसेर मन्दिरमा जानुभयो । उहाँले चारैतिर सब कुरा हेर्नुभयो, तर अवेर भइसकेकोले उहाँ बाह्र जनासित बेथानीमा निस्केर जानुभयो ।

येशूले मन्दिर शूद्र गर्नुभएको

मत्ती २१:१२-१७; लूका १९:४५-४८;

यूहन्ना २:१३-२२

१२ भोलिपल्ट उहाँहरूले जसै बेथानी छोड्दैहुनुहुन्थ्यो, येशू भोकाउनुभयो । १३ केही टाढामा पातले भरिएको एउटा नेभाराको रूख देखेर, त्यसमा केही फल पाउने आशाले उहाँ त्यहाँ जानुभयो । उहाँ त्यहाँ पुग्नुभएपछि, त्यसमा पातवाहेक केही पाउनुभएन, किनकि त्यो नेभाराको फल फल्ने समय थिएन । १४ तब उहाँले त्यस रूखलाई भन्नुभयो, “अबदेखि उसो तँबाट कसैले फल नखाओस् ।” अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँले यसो भन्नुभएको सुने ।

१५ यरूशलेम पुगेपछि, येशू मन्दिरको

इलाकामा पस्नुभयो अनि त्यहाँ किनबेच गर्नेहरूलाई धपाउनुभयो । उहाँले पैसा साट्नेहरूका टेबलहरू र परेवा बेच्नेहरूका बेचहरू पल्टाइदिनुभयो । १६अनि मन्दिरका चोकहरूबाट व्यापारका मालहरू यताउता लानदिनुभएन । १७अनि उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनुहुँदा, यसो भन्नुभयो, “यो लेखिएको छः

“मेरो घर सबै जातिहरूको लागि प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ,”

तर तिमीहरूले यसलाई ‘डाँकूहरूको ओडार’ बनाएका छौ ।”

१८मुख्य पूजाहारीहरू अनि व्यवस्थाका शिक्षकहरूले यो सुने अनि उहाँलाई मार्ने उपाय खोज्न थाले, किनकि सम्पूर्ण भीड उहाँका शिक्षामा छक्क परेको हुनाले तिनीहरू उहाँदेखि डराउँथे ।

१९जब साँभ पन्यो, उहाँहरू शहर बाहिर जानुभयो ।

सुकेको नेभाराको रूख

मत्ती २१:१८-२२

२०बिहान, उहाँहरू जानुहुँदै गर्दा, उहाँहरूले त्यस नेभाराको रूखलाई जरैदेखि सुकेको देख्नुभयो ! २१पत्रुसले सम्भेर येशूलाई भने “हे गुरु, हेर्नुहोस् ! तपाईंले सराप्नुभएको नेभाराको रूख सुकेछ ।”

२२येशूले जवाफ दिनुभयो, “परमेश्वरमा विश्वास राख । २३म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यदि कसैले यस पहाडलाई ‘जा, गएर आफैलाई समुद्रमा फ्याँक,’ भन्छ अनि आफ्नो हृदयमा शंका गर्दैन तर उसले जे भनेको छ त्यो पूरा हुन्छ भनेर विश्वास गर्छ भने, यो उसको लागि गरिनेछ । २४यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले प्रार्थनामा जेसुकै मागे तापनि, तिमीहरूले त्यो पायौ भनी विश्वास गर, अनि त्यो तिमीहरूको

हुनेछ । २५अनि जब तिमीहरू प्रार्थनामा खडा हुन्छौ, यदि कसैको विरुद्धमा तिमीहरूको केही छ भने, उसलाई क्षमा गरिदेओ र स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूका पाप क्षमा गरिदेऊन् । [२६तर तिमीहरूले क्षमा गरेनौ भने, स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका पापहरू क्षमा गर्नुहुनेछैन ।”]

येशूको अधिकारबारे प्रश्न

मत्ती २१:२३-२७, लूका २०:१-८

२७उहाँहरू फेरि यरूशलेममा आइपुगनुभयो, अनि येशू मन्दिरका चोकहरूमा हिँडिरहनुभएको बेला मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू अनि धर्मगुरुहरू उहाँकहाँ आए । २८तिनीहरूले सोधे, “तपाईंले कसको अधिकारले यी कुराहरू गरिरहनुभएको छ ? अनि यी कुराहरू गर्नु भनी तपाईंलाई कसले अधिकार दियो ?”

२९येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु । मलाई जवाफ देओ, अनि म तिमीहरूलाई म कसको अधिकारले यी कुराहरू गरिरहेको छु भनेर भन्नेछु । ३०यूहन्नाको बपतिस्मा स्वर्गबाट थियो कि मानिसहरूबाट ? मलाई भन !”

३१तिनीहरूले आपसमा बहस गरे अनि भने, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भन्यौ भने, उहाँले हामीलाई ‘त्यसोभए तिमीहरूले उनीमाथि किन विश्वास गरेनौ ?’ भन्नुहुनेछ । ३२तर यदि हामीले ‘मानिसहरूबाट’ भन्यौ भने...।” (तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे, किनकि हरेकले यूहन्नालाई साँच्चै अगमवक्ता भनी मान्थे ।)

३३यसकारण तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “हामी जान्दैनौ ।”

येशूले भन्नुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई म कुन अधिकारले यी कुराहरू गर्दछु भनी भन्दैन ।”

मोहीहरूको दृष्टान्त

मत्ती २१:३३-४६; लूका २०:९-१९

१२ तब येशू तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूमा बोल्न थाल्नुभयो: “एक जना मानिसले एउटा दाखबारी लगाए । तिनले त्यसको चारैतिर एउटा पर्खाल लगाए, कोलको लागि एउटा खाडुल खने अनि एउटा मचान बनाए । तब तिनले त्यो दाखबारी मोहीहरूलाई कमाउन दिएर परदेशतिर लागे । ३कटनीको समयमा तिनले ती मोहीहरूबाट दाखबारीका केही फलहरू ल्याउन भनी एक जना नोकरलाई पठाए । ३तर तिनीहरूले त्यसलाई पक्रेर कुटे अनि रिक्तो हात फर्काइदिए । ४तब तिनले अर्को नोकरलाई तिनीहरूकहाँ पठाए । तिनीहरूले त्यस मानिसलाई शिरमा हिराए अनि त्यसको बेइज्जत गरे । ५तिनले अर्क अर्को एक जना पठाए, अनि त्यसलाई चाहिँ तिनीहरूले मारे । तिनले अरू धेरैलाई पठाए; जसमध्ये कसैलाई तिनीहरूले पिटे, अनि अरूलाई चाहिँ मारे ।

६“अब पठाउनलाई तिनीसित एकै जना मात्र थियो, एउटा छोरा, जसलाई तिनले प्रेम गर्थे । तिनले यसो भन्दै तिनलाई आखिरमा पठाए, ‘तिनीहरूले मेरा छोरालाई आदर गर्नेछन् ।’

७“तर ती मोहीहरूले आपसमा भने, ‘यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, यसलाई मारौं, अनि अधिकारचाहिँ हाम्रै हुनेछ ।’ ८यसरी तिनीहरूले त्यसलाई लगे र मारे, अनि दाखबारीको बाहिर पर्याँकिदिए ।

९“त्यसोभए त्यस दाखबारीका मालिकले के गर्नेछन् ? तिनी आएर ती मोहीहरूलाई मार्नेछन् अनि दाखबारी अरूलाई दिनेछन् ।

१०के तिमीहरूले यो धर्मशास्त्र पढेका छैनौ:

“जुन दुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले रद्द गरे त्यही कुनेदुङ्गो भएको छ;

११ यो परमप्रभुबाट भएको हो, अनि यो हाम्रा दृष्टिमा अचम्मको छ ।”

१२तब तिनीहरूले उहाँलाई पक्रिने उपाय

खोज्न थाले किनकि उहाँले त्यो दृष्टान्त तिनीहरूको विरुद्धमा बोल्नुभएको हो भनी तिनीहरूले बुझे । तर तिनीहरू भीडसित डराउँथे; र तिनीहरू उहाँलाई छोडेर गइहाले ।

सिजरलाई कर तिर्नु

मत्ती २२:१५-२२; लूका २०:२०-२६

१३केही समयपछि तिनीहरूले येशूलाई उहाँको वचनमा पक्रनको लागि केही फरिसी र हेरोदीहरूलाई उहाँकहाँ पठाए । १४तिनीहरूले उहाँकहाँ आएर भने, “हे गुरु, तपाईं साँचो मानिस हुनुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं । तपाईंलाई मानिसहरूले प्रभावित पार्न सक्दैनन्, किनकि तपाईंले तिनीहरू को हुन् भन्ने कुरामा ध्यान दिनुहुन्न; तर तपाईंले परमेश्वरको मार्ग सत्यताको आधारमा सिकाउनुहुन्छ । सिजरलाई कर तिर्नु उचित छ कि छैन ? १५हामीले तिर्नुपर्छ कि पर्दैन ?”

तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नुभयो । अनि उहाँले सोध्नुभयो, “तिमीहरू किन मलाई फसाउन चाहन्छौं ? मकहाँ एउटा दिनार ल्याओ अनि मलाई त्यो हेर्न देओ ।” १६तिनीहरूले सिक्का ल्याए, अनि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “यो तस्विर कसको हो ? अनि यो छाप कसको हो ?”

तिनीहरूले भने, “सिजरको ।”

१७तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सिजरका जति सिजरलाई देओ अनि परमेश्वरका जति परमेश्वरलाई देओ ।”

अनि तिनीहरू उहाँसित छक्क परे ।

पुनरुत्थानमा विवाह

मत्ती २२:२३-३३; लूका २०:२७-४०

१८तब पुनरुत्थान हुँदैन भन्ने सदुकीहरू एउटा प्रश्न लिएर उहाँकहाँ आए । १९तिनीहरूले भने, “हे गुरु, मोशाले हाम्रो लागि लेखेका छन् कि कुनै मानिसको दाज्यूको सन्तान नभई आफ्नी पत्नीलाई छाडिराखेर मर्च्यो भने, त्यस मानिसले

त्यस विधवासित विवाह गरेर आफ्नो दाज्यूको निमित्त सन्तान जन्माओस् । २० अब सात जना भाइहरू थिए । पहिलोले विवाह गर्‍यो अनि सन्तान नभई मर्‍यो । २१ दोस्रोले त्यस विधवासित विवाह गर्‍यो, तर ऊ पनि सन्तान नभई मर्‍यो । यस्तै दशा तेस्रोको पनि भयो । २२ वास्तवमा, ती सातै जनाको सन्तान भएन । आखिरमा, त्यो स्त्री पनि मरी । २३ पुनरुत्थानमा त्यो कसकी पत्नी हुन्छे, किनकि सातै जनाले त्यससित विवाह गरेका थिए ?”

२४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू धर्मशास्त्र अथवा परमेश्वरको शक्तिलाई नजानेकाले के तिमीहरू भूलमा छैनौ ? २५ जब मुर्दाहरू स्वर्गमा जीवित भई उठ्छन्, तिनीहरूले नता विवाह गर्छन् नता तिनीहरूलाई विवाहमा दिइन्छ; तिनीहरू स्वर्गमा भएका दूतहरू जस्ता हुनेछन् । २६ अब मुर्दाहरू जीवित भई उठ्ने विषयमा— के तिमीहरूले मोशाको पुस्तकमा, त्यस पोशाको वर्णनमा, कसरी परमेश्वरले तिनलाई ‘म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, अनि याकूबका परमेश्वर हुँ’ भनेर भन्नुभएको पढेका छैनौ ? २७ उहाँ मरेकाहरूको होइन, तर जिउंदाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ । तिमीहरू ठूलो भूलमा परेका छौ !”

सबैभन्दा ठूलो आज्ञा

मत्ती २२:३४-४०

२८ शास्त्रीहरूमध्ये एक जना आयो र तिनीहरूको वादविवाद सुन्यो । येशूले तिनीहरूलाई ठीक जवाफ दिनुभएको देखेर त्यसले उहाँलाई सोध्यो, “सबै आज्ञाहरूमा कुनचाहिँ सबैभन्दा मुख्य हो ?”

२९ येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैभन्दा मुख्य आज्ञा यो हो: ‘हे इस्राएल, सुन, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ । ३० तैले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई तेरो सारा हृदयले, तेरो सारा प्राणले, अनि तेरो सारा समझले

अनि तेरो सारा बलले प्रेम गर् ।’ ३१ दोस्रोचाहिँ यो हो: ‘तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर् ।’ यीभन्दा ठूला आज्ञा अरू छैनन् ।”

३२ त्यस मानिसले जवाफ दियो, “ठीक भन्नुभयो, गुरुज्यू । यो कुरा भन्दाखेरि तपाईं ठीक हुनुहुन्छ कि परमेश्वर एक हुनुहुन्छ अनि उहाँवाहेक अरू कोही छैन । ३३ उहाँलाई सारा हृदयले, सारा समझले अनि सारा बलले प्रेम गर्नु, अनि आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तो प्रेम गर्नुचाहिँ सबै होमबलि र बलिदानहरूभन्दा मुख्य हो ।”

३४ जब त्यसले बुद्धिमानीसाथ जवाफ दिएको येशूले देख्नुभयो, उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमी परमेश्वरको राज्यदेखि धेरै टाढा छैनौ ।” अनि त्यस बेलादेखि उसो कसैले पनि उहाँलाई अरू प्रश्न सोध्ने आँटै गरेन ।

खीष्ट कसका पुत्र हुन् ?

मत्ती २२:४१-४६; लूका २०:४१-४७

३५ मन्दिरका चोकहरूमा सिकाइरहुनुहुँदा येशूले सोध्नुभयो, “शास्त्रीहरूले खीष्ट दाऊदका पुत्र हुन् भनी कसरी भनेका हुन् ? ३६ दाऊद आफैले पवित्र आत्माद्वारा यसरी घोषणा गरे:

“परमप्रभुले मेरा परमप्रभुलाई

भन्नुभयो:

“जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई

तिम्रो पाउमुनि राख्दिनँ तबसम्म तिमी

मेरा दाहिने हाततिर बस ।”

३७ दाऊद आफैले उहाँलाई ‘प्रभु’ भन्छन्, त कसरी उहाँ तिनका पुत्र हुनुभयो ?”

ठूलो भीडले उहाँको कुरा आनन्दसाथ सुने ।

३८ सिकाउँदै गर्नुहुँदा येशूले भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस । तिनीहरू लामो वस्त्र लगाएर यताउति डुल्न र बजारहरूमा अभिवादन पाउन, ३९ अनि सभाहरूमा प्रमुख

स्थान र भोजहरूमा आदरका स्थानहरूमा बस्न रूचाउँछन् । ४० तिनीहरूले विधवाहरूका घर लुट्छन् अनि देखाउनको लागि लामा-लामा प्रार्थना गर्दछन् । यस्ता मानिसहरूले बढी दण्ड पाउनेछन् ।”

विधवाको भेटी

लूका २१:१-४

४१ येशू भेटी चढाउने ठाउँको सामुन्ने बस्नुभयो अनि भीडले मन्दिरको भेटी हाल्ने बाकसमा तिनीहरूका पैसा हालिरहेको हेर्नुभयो । धेरै धनी मानिसहरूले धेरै रकम चढाए । ४२ तर एउटी गरीब विधवा आएर एक पैसा जति पर्ने दुईओटा धेरै साना तामाका सिक्का त्यहाँ चढाई ।

४३ आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाएर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यस गरीब विधवाले भेटी हाल्ने बाकसमा अरू सबैले भन्दा बढी चढाएकी छ । ४४ तिनीहरू सबैले आफ्ना प्रशस्तताबाट चढाए; तर त्यसले, आफ्नो दरिद्रताबाट सबै थोक अर्थात् सारा जीविका नै चढाई ।”

युगको अन्तका चिन्हहरू

मत्ती २४:१-३५; लूका २१:५-३६

१३ उहाँले मन्दिर छोड्दैहुनुहुँदा, उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले उहाँलाई सोधे, “हेर्नुहोस्, गुरुज्यू ! कति विशाल पत्थरहरू ! कति भव्य भवनहरू !”

१४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “के तिमी यी सबै विशाल भवनहरू देख्छौ ? यहाँका एउटै ढुङ्गा पनि अर्कोमाथि छोडिनेछैन; प्रत्येक भुइँमा खसालिनेछ ।”

१५ येशू मन्दिरको सामुन्ने जैतून डाँडामा बसिरहुनुहुँदा पत्रुस, याकूब, यूहन्ना अनि अन्द्रियासले उहाँलाई सुटुक्क सोधे, ४ “हामीलाई भन्नुहोस्, यी सब कहिले हुनेछन् ? अनि यी

कुराहरू पूरा हुनको निमित्त चिन्हहरू के हुनेछन् ?”

५ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “होशियार बस, तिमीहरूलाई कसैले धोका नदेओस् । ६ धेरै जना मेरो नाउँमा ‘म उही हुँ,’ भन्दै आएर धेरैलाई धोका दिनेछन् । ७ जब तिमीहरूले लडाइँहरूको विषयमा र लडाइँका हल्लाहरू सुन्नेछौ, तब नडराओ । यस्ता कुराहरू त हुनैपर्छ, तर अन्त्य आउनु त बाँकी नै छ । ८ जाति जातिको विरुद्धमा, अनि राज्य राज्यको विरुद्धमा उठ्नेछ । विभिन्न ठाउँमा भैचालोहरू जानेछन्, अनि अनिकालहरू हुनेछन् । यी त कष्टका शुरू मात्र हुन् ।

९ “तिमीहरू आफ्नो विषयमा होशियार रहो । तिमीहरू स्थानीय सभाहरूमा सुम्पिनेछौ र सभाघरहरूमा कोरा लगाइनेछौ । मेरो खातिर तिमीहरू साक्षीको रूपमा हाकिमहरू अनि राजाहरूको सामुन्ने उभिनेछौ । १० अनि अन्त्य आउनुभन्दा पहिला सबै जातिहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरिनुपर्छ । ११ जब तिमीहरू पक्रिएर मुद्दामा पर्नेछौ, तब के बोल्नुपर्छ भनी पहिलेबाटै चिन्तित नबन । तिमीहरूलाई त्यसैबेला जे दिइनेछ त्यही भन, किनकि त्यो समयमा बोल्ने तिमीहरू होइनौ, तर पवित्र आत्मा बोलिरहुनुभएको हुनेछ ।

१२ “भाइले भाइलाई अनि बाबुले आफ्नो छोरालाई मृत्युको लागि पक्राइदिनेछ । बालबच्चाहरूले आफ्ना आमाबाबुहरूको विरोध गरेर तिनीहरूलाई मार्न दिनेछन् । १३ मेरो कारण सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्, तर जो अन्त्यसम्म विश्वासमा स्थिर रहनेछ त्यो नै बचाइनेछ ।

१४ “जब तिमीहरूले ‘उजाड़ गर्ने घृणित वस्तुलाई’ जुन ठाउँमा नहुनुपर्ने त्यहाँ देख्छौ— पढ्नेले बुभोस्— तब यहूदियामा हुनेहरू पहाडहरूतिर भागून् । १५ घरको कौसीमा हुनेहरू कोही पनि तल नभरोस्, नता केही बाहिर निकाल्न घरभित्र पसोस् । १६ खेतमा हुने कोही

१३:९-११—मत्ती १०:१७-२०; लूका १२:११-१२. १३:१३—मत्ती १०:२२. १३:१४—दानिएल ९:२७; ११:३१; १२:११.

१३:१५—लूका १७:३१.

पनि आफ्नो खास्टो लिन पछ्याडि नफर्कोस् । १७त्यस बेला गर्भवती स्त्रीहरू अनि दूध खुवाउने आमाहरूको लागि कति डरलाग्दो होला ! १८यो हिउँदमा नहोस् भनी प्रार्थना गर, १९किनकि ती दिनहरू यस्तो कष्टदायक हुनेछन् कि परमेश्वरले संसार सृष्टि गर्नुभएदेखि आजसम्म यस्तो कहिल्यै भएका थिएनन् अनि फेरि यस्ता कहिल्यै हुनेछैनन् । २०यदि परमप्रभुले ती दिनहरू नघटाइदिनुभएको भए, कोही पनि बाँच्ने थिएन । तर उहाँले चुन्नुभएकाहरूको लागि उहाँले ती घटाइदिनुभएको छ । २१त्यस बेला यदि कसैले तिमीहरूलाई 'हेर, खीष्ट यहाँ छन्' अथवा, 'हेर तिनी त्यहाँ छन्' भन्छ भने विश्वास नगर । २२किनकि भूटा खीष्टहरू अनि भूटा अगमवक्ताहरू आएर सम्भव भएमा चुनिएकाहरूलाई पनि भर्मानलाई चिन्ह र चमत्कारहरू गर्नेछन् । २३यसकारण तिमीहरू होशियार बस; मैले पहिलेवाटै सबै कुरा भनिदिएको छु ।

२४“तर ती दिनहरूमा, विपत्तिको तुरुन्तैपछि,

“सूर्य अँध्यारो हुनेछ,
अनि चन्द्रमाले पनि ज्योति दिनेछैन;

२५ आकाशबाट ताराहरू खस्नेछन्,
अनि आकाशका शक्तिहरू
डग्मगाउनेछन् ।”

२६“त्यस बेला मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई महाशक्ति र महिमासित बादलमा आइरहेको देखेछन् । २७अनि उसले आफ्ना दूतहरूलाई आफ्ना चुनिएकाहरूलाई चारै दिशाबाट बटुल्नलाई पठाउनेछ, अर्थात् पृथ्वीका अन्तिम ठाउँहरूदेखि आकाशको अन्त्यसम्म ।

२८“अब नेभाराको बोटबाट यो शिक्षा सिक्: यसका हाँगाहरू कमलो भएर पातहरू पलाउन थालेपछि, तिमीहरूले ग्रीष्म ऋतु नजीकै छ भनी जान्दछौ । २९यसरी नै, जब तिमीहरूले यी कुराहरू भइरहेका देखेछौ, तिमीहरूले

ऊ नजीकै, ढोकैमा छ भनी जान । ३०म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, यी सबै कुराहरू नभई यो पुस्ता बितेर जानेछैन । ३१स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जानेछ, तर मेरा वचनहरू कहिल्यै बितेर जानेछैनन् ।

त्यो दिन र त्यो घडी थाहा छैन

मत्ती २४:३६-५१

३२“त्यस दिन र त्यस घडीको विषयमा कसैले जान्दैन, नता स्वर्गमा भएका दूतहरूले, नता पुत्रले, तर पिताले मात्र । ३३होशियार बस ! सचेत बस ! त्यो घडी कहिले आउनेछ त्यो तिमीहरू जान्दैनौ । ३४यो त बाहिर गएको त्यो मानिस जस्तो हो: जसले आफ्नो घर छोड्नअघि आफ्ना नोकरहरूलाई जिम्मेवारी दिँदै, प्रत्येकलाई आफ्नो आफ्नो काम सुम्पेर, एक जनालाई चाहिँ ढोकामा कुरेर बस्ने जिम्मा दिए ।

३५“यसकारण जागा रहो किनकि घरका मालिक साँभ्रमा, कि मध्यरातमा, कि भाले बास्दा, कि बिहानै अथवा कुन समयमा आउलान् त्यो तिमीहरू जान्दैनौ । ३६तिनी अचानक आए भने, तिनले तिमीहरूलाई सुतिरहेको नभेट्दाऊन् । ३७म तिमीहरूलाई जे भन्दछु, त्यो हरेकलाई भन्दछु: ‘जागा रहो !’”

बेथानीमा येशूको अभिषेक

मत्ती २६:१-१६; लूका २२:१-६

१४ अब निस्तार-चाड र अखमिरी रोटीको चाड आउन दुई दिन मात्र थियो, अनि मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई छलसित पक्रेर मार्ने मौका खोजिरहेका थिए । १तिनीहरूले भने, “तर चाडको समयमा त होइन, नत्रता मानिसहरूले दङ्गा मच्चाउलान् ।”

३जुन बेला उहाँ बेथानीमा, सिमोन कोरीको घरमा खान बस्नुभएको थियो, एउटी

१३:१९—दानिएल १२:१; १३:२४—यशैया १३:१०; इजकिएल ३२:७; योएल २:१०, ३१; ३:१५; प्रकाश ६:१२.

१३:२५—यशैया ३४:४; योएल २:१०; प्रकाश ६:१३. १३:२६—दानिएल ७:१३; प्रकाश १:७.

१३:३४—लूका १२:३६-३८. १४:१—प्रस्थान १२:१-२७. १४:३—लूका ७:३७-३८.

स्त्री सिङ्गमर्मरको भुँडुलकोमा अति मूल्यवान् विशुद्ध जटामसीको अत्तर लिएर आइन् । तिनले त्यो भुँडुलको फोरिन् अनि त्यो अत्तर उहाँको शिरमा खन्याइन् ।

४त्यहाँ उपस्थित हुनेहरूमध्ये कसैकसैले रीस गरेर आपसमा भने, “यो अत्तरको बर्बादी किन ? यसलाई त एक वर्षको ज्यालाभन्दा बढी रकममा बेचेर त्यो पैसा गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो ।” अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीलाई भ्रुपारे ।

५येशूले भन्नुभयो, “उसलाई छोडिदेओ । तिमीहरू उसलाई किन भिड्याउँछौ ? यसले मेरो लागि एउटा असल काम गरेकी छ । ७गरीबहरू त सधैं तिमीहरूसित छन्, अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई जहिले चाहे पनि सहायता गर्न सक्छौ । तर मलाई त तिमीहरूले सधैं पाउनेछैनौ । यसले जे गर्न सक्थी त्यो गरेकी छ । यसले त मेरो शरीरमा अत्तर खन्याएर मेरो दफनको तयारी अधिवाटै गरेकी छ । ९म साँच्चै तिमीहरूलाई भन्दछु, संसारभरि जहाँ जहाँ सुसमाचार प्रचार गरिनेछ, यस स्त्रीले गरेको कुरा पनि उसको सम्भनाको निमित्त भनिनेछ ।”

१०तब बाह्र चेलाहरूमध्येको एक जना यहूदा इस्करियोत मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ येशूलाई तिनीहरूको हातमा पक्राइदिनलाई गयो । ११यसकारण तिनीहरू यो सुनेर खुशी भए अनि तिनलाई पैसा दिने वचन दिए । यसरी त्यसले उहाँलाई सुम्पिदिने मौका हेर्न थाल्यो ।

प्रभुभोज

मत्ती २६:१७-३५; लूका २२:७-२३

१२अखमिरी रोटीको चाडको पहिलो दिन, जब चलनअनुसार निस्तार-चाडको थुमा बलिदान गर्नुपर्ने थियो, येशूका चेलाहरूले उहाँलाई यसरी सोधे, “हामी कहाँ गएर तपाईंको निमित्त निस्तार-चाडको भोज तयार पारौं भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ ?”

१३यसकारण उहाँले आफना चेलाहरूमध्ये दुई जनालाई यसो भनेर यरूशलेम पठाउनुभयो, “शहरभित्र जाओ, अनि गाग्रोमा पानी बोकेको एक जना मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ । त्यसको पछिपछि जाओ । १४त्यस मानिस प्रवेश गरेको घरको मालिकलाई भन, ‘गुरुले सोध्नुहुँदैछ: मेरो अतिथि कोठा कहाँ छ, जहाँ म आफना चेलाहरूसित निस्तार-चाडको भोज खाऊँ ?’ १५उसले तिमीहरूलाई एउटा ठूलो माथिल्लो कोठा देखाउनेछ, जुनचाहिँ सजाएर तयार पारिएको हुनेछ । त्यहीं हाम्रो लागि तयार गर ।”

१६ती चेलाहरू शहरभित्र गए । अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभएभैं भेटाए । यसकारण तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार गरे ।

१७जसै साँझ पत्थो, येशू बाह्रै जनासित आइपुगनुभयो । १८जब उहाँहरूले टेबल वरिपरि बसेर खानुहुँदैथियो, उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, तिमीहरूमध्ये एक जनाले, अर्थात् मसित खाइरहनेहरूमध्ये एक जनाले मलाई पक्राउनेछ ।”

१९तिनीहरू दुःखित भए, अनि हरेकले पालैसित भने, “निश्चय त्यो म त होइन ?”

२०उहाँले भन्नुभयो, “त्यो बाह्र जनामध्येको एक हो, जसले रोटी थालमा मसित चोप्ट्छ । २१म, मानिसको पुत्र त मेरो विषयमा लेखिएअनुसार नै जानेछु । तर म, मानिसको पुत्रलाई पक्राइदिने त्यस मानिसलाई धिक्कार ! त्यो त नजन्मिएकै भए उसको लागि असल हुनेथियो ।”

२२उहाँहरूले खानुहुँदै गर्दा, येशूले रोटी लिनुभयो, धन्यवाद चढाउनुभयो र त्यो भाँच्नुभयो, अनि यसो भन्दै चेलाहरूलाई दिनुभयो, “यो लेओ; यो मेरो शरीर हो ।”

२३त्यसपछि उहाँले कचौरा लिनुभयो, धन्यवाद दिनुभएपछि तिनीहरूलाई दिनुभयो, अनि तिनीहरू सबैले त्यसबाट पिए ।

२४तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो

नयाँ करारको मेरो रगत हो, जो धेरैको लागि बगाइन्छ । २५म साँचै तिमीहरूलाई भन्दछु, म फेरि दाखको रसबाट पिउनेछैनँ जबसम्म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई त्यस दिन नयाँ गरी पिउँदैनँ ।”

२६एउटा भजन गाइसक्नुभएपछि, उहाँहरू त्यहाँबाट निस्केर जैतून डाँडातिर जानुभयो ।

येशूले पत्रुसको इन्कारबारे पूर्वसूचना दिनुभएको

मत्ती २६:३१-३५; यूहन्ना १३:३१-३८

२७येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले मलाई त्याग्नेछौ, किनकि यसरी लेखिएको छ:

“म गोठालालाई हिराउनेछु,
अनि भेडाहरू तितरबितर हुनेछन् ।”

२८तर म जीवित भई उठेपछि, म तिमीहरूभन्दा पहिल्यै गालीलमा जानेछु ।”

२९पत्रुसले घोषणा गरे, “सबैले त्यागे तापनि, म त्याग्नेछैनँ ।”

३०येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचै भन्दछु, आजै राती दुईपलट भाले बास्नअघि तिमीले मलाई तीनपलट इन्कार गर्नेछौ ।”

३१तर पत्रुसले जोडकासाथ भने, “यदि म तपाईंसित मर्नु परे तापनि, म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कार गर्नेछैनँ ।” अनि अरू सबैले पनि त्यसै भने ।

गेतसमनी

मत्ती २६:३६-४६; लूका २२:३९-४६

३२त्यसपछि उहाँहरू गेतसमनी भनिने एउटा ठाउँमा जानुभयो, अनि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गरुन्जेल तिमीहरू यहीं बस ।” ३३उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लानुभयो, अनि उहाँ शोकित र विचलित हुनुभयो । ३४उहाँले

तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो प्राण मृत्यु नै होलाभै गरी शोकले व्याकुल भएको छ । यहाँ बस अनि जागा रहो ।”

३५अलि पर गईकन, उहाँले भुइँमा घोट्टेर यदि सम्भव भए त्यो घडी उहाँबाट टलिजाओस् भनेर प्रार्थना गर्नुभयो । ३६उहाँले भन्नुभयो, “हे अब्बा, पिता, तपाईंबाट सबै थोक सम्भव छ । मबाट यो कचौरा हटाइदिनुहोस् । तापनि मेरो इच्छाअनुसार होइन, तर तपाईंकै इच्छाअनुसार होस् ।”

३७तब उहाँ आफ्ना चेलाहरूकहाँ फर्कनुभयो अनि तिनीहरूलाई निदाइरहेका भेट्टाउनुभयो । उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “सिमोन, तिमी निदाइरहेका छौ ? के तिमी एक घण्टा पनि जागा रहन सकेनौ ? ३८जागा रहो अनि प्रार्थना गर र तिमी परीक्षामा पर्नु नपरोस् । आत्मा त तयार छ, तर शरीर दुर्बल छ ।”

३९एकपलट फेरि उहाँ गईकन त्यसरी नै प्रार्थना गर्नुभयो । ४०उहाँ जब फर्केर आउनुभयो, उहाँले फेरि तिनीहरू निदाइरहेका भेट्टाउनुभयो, किनकि तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए । तिनीहरूले उहाँलाई के भन्ने त्यो जानेनन् ।

४१उहाँ तेस्रोपलट फर्किआउनुभयो, अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अब भयो ! समय आइपुगेको छ । हेर, म, मानिसको पुत्र पापीहरूको हातमा दिइँदैछ । ४२उठ ! हामी जाऔ ! हेर मलाई पक्राइदिने आउँदैछ !”

येशू पक्राउ पर्नुभएको

मत्ती २६:४७-५६; लूका २२:४७-५३;

यूहन्ना १८:१-११

४३उहाँ बोल्नुहुँदाहुँदै, बाह्रमध्येको एक जना, यहूदा देखा पयो । उसित मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र धर्मगुरुहरूद्वारा पठाइएको भीड तरवार र लाठीहरू लिएर आएको थियो ।

४४अब त्यस धोकेवाजले तिनीहरूसित एउटा सङ्केत मिलाइराखेको थियो: “म जसलाई

म्वाई खाऊँला, त्यो मानिस उही हो; उसैलाई पक्र अनि सुरक्षासाथ लैजाओ ।” ४५यहूदा तुरुन्तै येशूकहाँ गयो, अनि “गुरु” भनेर उहाँलाई म्वाईँ खायो । ४६अनि ती मानिसहरूले येशूलाई गिरफ्तार गरे । ४७तब त्यहाँ छेउमा उभिरहनेहरूमध्ये एक जनाले तरवार फिकेर प्रधान पूजाहारीको नोकरलाई प्रहार गर्‍यो र उसको कान च्वाट्टै काटिदियो ।

४८येशूले भन्नुभयो, “के मैले राजद्रोहको अगुवाई गरिरहेको छु, र तिमीहरू तरवार र लाठीहरू लिएर मलाई पक्रन आयौ ? ४९म त प्रतिदिन मन्दिरका चोकहरूमा सिकाउँदै तिमीहरूसितै थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ, किनकि धर्मशास्त्र पूरा हुनुलाई यसो भएको हो ।” ५०तब सबै चेलाहरूले उहाँलाई त्यागेर भागे ।

५१एक जना सुती लुगामात्र लगाएको मानिसले येशूलाई पछ्याउँदै थियो । जब तिनीहरूले उसलाई समाते, ५२त्यो आफ्नो लुगा छोडेर नाङ्गै भाग्यो ।

महासभाको सामुन्ने

मत्ती २६:५७-६८; लूका २२:६६-७१;

यूहन्ना १८:१२-१४, १९-२४

५३तिनीहरूले येशूलाई प्रधान पूजाहारीकहाँ लगे, अनि सबै मुख्य पूजाहारीहरू, धर्मगुरुहरू अनि शास्त्रीहरू एकसाथ आए । ५४पत्रुसले उहाँलाई टाढैबाट पछ्याउँदै प्रधान पूजाहारीको चोकसम्मै गए । त्यहाँ तिनले सिपाहीहरूसित बसेर आगो तापनथाले ।

५५मुख्य पूजाहारीहरू अनि सारा महासभाले येशूलाई मार्नको लागि उहाँको विरुद्धमा प्रमाणहरू खोज्दैथिए, तर तिनीहरूले एउटै पाएनन् । ५६धेरैले उहाँको विरुद्धमा भूटो साक्षी दिए, तर तिनीहरूको बयान मिलेन ।

५७तब केहीले उभिएर उहाँको विरुद्धमा यसरी आफ्नो भूटो साक्षी दिए: ५८“यसले ‘म मानिसले बनाएको यो मन्दिरलाई भत्काएर

तीन दिनमा मानिसले नबनाएको अर्को मन्दिर बनाउनेछु’ भनेको हामीले सुन्यौ ।” ५९तर पनि तिनीहरूको साक्षी मिलेन ।

६०तब प्रधान पूजाहारीले तिनीहरूको सामुन्ने उभिएर येशूलाई सोधे, “के तँ जवाफ दिँदैनस् ? यी मानिसहरूले तेरो विरुद्धमा दिएको साक्षी के हो ?” ६१तर येशू चुप रहनुभयो अनि केही जवाफ दिनुभएन ।

प्रधान पूजाहारीले फेरि उहाँलाई सोधे, “के तँ परमधन्यका पुत्र खीष्ट होस् ?”

६२येशूले भन्नुभयो, “हूँ, अनि तपाईँहरूले म, मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमान्को दाहिने हातपट्टि बसेको अनि आकाशका बादलहरूमा आइरहेको देख्नुहुनेछ ।”

६३प्रधान पूजाहारीले आफ्नो वस्त्र च्याते अनि सोधे, “अब हामीलाई अरू बढ्ता साक्षी किन चाहियो ? ६४तिमीहरूले ईश्वर-निन्दा सुनिहाल्यौ । तिमीहरूको के विचार छ ?”

तिनीहरू सबैले उहाँलाई मृत्युदण्डको दोषी ठहराए । ६५तब कसैले उहाँलाई थुक्न थाले; तिनीहरूले उहाँका आँखा छोपिदिए, मुक्का लाए, र भने, “अगमवाणी भन् !” अनि सिपाहीहरूले उहाँलाई लगेर पिट्न थाले ।

पत्रुसले येशूलाई इन्कार गरेका

मत्ती २६:६९-७५; लूका २२:५६-६२;

यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७

६६त्यसबेला पत्रुस तल चोकमा हुँदा, प्रधान पूजाहारीका नोकर्नीहरूमध्ये एउटी त्यहाँ आई । ६७जब त्यसले पत्रुसलाई आगो तापिरहेको देखी, त्यसले तिनलाई ध्यानसित हेरी ।

त्यसले भनी, “तिमी पनि नासरतका येशूसित थियौ ।”

६८तर तिनले अस्वीकार गरे । तिनले भने, “तिमीले केको विषयमा भनिरहेकी छौँ म केही जान्दिनँ अथवा बुझ्दिनँ ।” यति भनेर तिनी बाहिरको मूलढोकातिर गए ।

६९जब त्यस नोकर्नीले तिनलाई त्यहाँ देखी,

त्यसले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई फेरि भनी, “यो मानिस तिनीहरूमध्येकै एक जना हो ।”
७०तिनले फेरि पनि अस्वीकार गरे ।

केही समय बितेपछि, त्यहाँ छेउमा उभिनेहरूले पत्रुसलाई भने, “तिमी निश्चय नै तिनीहरूमध्ये एक जना हो, किनकि तिमी गालीली हो ।”

७१तिनले आफूलाई धिक्काउँदै शपथ खाएर भने, “म तिमीहरूले भनिरहेको मानिसलाई चिन्दैनँ ।”

७२तुरुन्तै भाले दोस्रोपलट वास्यो । तब पत्रुसले येशूले उनलाई भन्नुभएको त्यो वचन सम्भके: “दुईपलट भाले वास्नाअघि तिमीले मलाई तीनपलट इन्कार गर्नेछौ ।” अनि तिनी धुरुधुरु रोए ।

येशू पिलातसको सामुने

मत्ती २७:११-२६; लूका २३:१-५, १८-२५;
यूहन्ना १८:२८-४०, १९:१-१६

१५ एका बिहानै, मुख्य पूजाहारीहरू, धर्मगुरुहरू, शास्त्रीहरू अनि सम्पूर्ण महासभा मिलीकन एउटा निष्कर्षमा आइपुगे । तिनीहरूले येशूलाई बाँधेर लगे, अनि पिलातसको हातमा सुम्पिदिए ।

१पिलातसले सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हो ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, तपाईंले भन्नुभएकै हो ।”

३ती मुख्य पूजाहारीहरूले उहाँमाथि धेरै कुराहरूको दोष लगाए । ४यसकारण फेरि पिलातसले उहाँलाई सोधे, “के तिमी केही जवाफ दिदैनौ ? हेर, तिनीहरूले तिम्रो विरुद्धमा कति धेरै कुराहरूमा दोष लगाउँदैछन् ।”

५तर येशूले कुनै जवाफ दिनुभएन, अनि पिलातस छक्के परे ।

६अब चाडको समयमा मानिसहरूले बिन्ती गरेर मागेको एक जना कैदीलाई छोडिदिने चलन थियो । ७इयालखानमा अरू विद्रोहीहरूसित एक जना बारब्बा नाउँ भएको मानिस पनि थियो जसले विद्रोहको समयमा

हत्या गरेको थियो । ८अनि भीड़ आयो र पिलातसलाई तिनले गद्दै आएको काम गर्ने बिन्ती गरे ।

९पिलातसले सोधे, “के मैले यहूदीहरूको राजालाई तिमीहरूको निमित्त छोडिदिऊँ भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ ?” १०किनकि ईर्याको कारणले नै मुख्य पूजाहारीहरूले येशूलाई तिनको हातमा सुम्पेका थिए भन्ने पिलातसलाई थाहा थियो । ११तर मुख्य पूजाहारीहरूले भीड़लाई उक्साएर तिनीहरूले पिलातसलाई बारब्बालाई छोडिदेऊन् भन्न लगाए ।

१२पिलातसले तिनीहरूलाई सोधे, “त्यसोभए तिमीहरूले यहूदीहरूको राजा भनेकोलाई चाहिँ म के गरूँ ?”

१३तिनीहरू चिच्च्याए, “त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् !”

१४पिलातसले सोधे, “किन ? यिनले के अपराध गरेका छन् ?”

तर तिनीहरू अझ जोडले चिच्च्याए, “त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् !”

१५भीड़लाई सन्तुष्ट पार्ने इच्छाले पिलातसले बारब्बालाई तिनीहरूका निमित्त छोडिदिए । तिनले येशूलाई कोर्वा लाउन लगाए, अनि उहाँलाई क्रूसमा टाँगनलाई सुम्पिदिए ।

सिपाहीहरूद्वारा येशूको गिल्ला

मत्ती २७:२७-३०; लूका २२:६३-६५;
यूहन्ना १९:२-३

१६सिपाहीहरूले येशूलाई महल (अर्थात्, प्रेटोरियम) भित्र लगे अनि सिपाहीहरूका जम्मै पलटनलाई बोलाए । १७तिनीहरूले उहाँलाई एउटा वैजनी रङ्गको वस्त्र लगाइदिए, अनि काँढाहरू बटारेर एउटा मुकुट बनाएर उहाँलाई लगाइदिए । १८अनि तिनीहरूले उहाँलाई “यहूदीहरूको राजाको जय !” भन्दै कराए ।

१९तिनीहरूले घरीघरी उहाँको शिरमा निगालाले हिक्राए अनि उहाँलाई थुके । तिनीहरूले घुँडा टेकेर उहाँको सम्मान गरे । २०अनि उहाँको गिल्ला गरिसकेपछि, तिनीहरूले उहाँको वैजनी वस्त्र फुकालिदिए र उहाँलाई उहाँकै वस्त्र

लगाइदिए । त्यसपछि, तिनीहरूले उहाँलाई कूसमा टाँग्न लागे ।

येशू कूसमा

मत्ती २७:३२-४४; लूका २३:२६-४३;
यूहन्ना १९:१७-२७

२१अलेक्जेन्डर र रूपसका बाबु, साइरिनीको सिमोन, आफ्नो गाउँबाट आइरहेको बेला तिनीहरूले उसलाई कूस बोक्न कर लगाए । २२तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने एउटा ठाउँमा ल्याए (जसको अर्थ हो, खप्परको ठाउँ) । २३तब तिनीहरूले उहाँलाई मूर् मिसाएको दाखमद्य दिए, तर उहाँले त्यो पिउनुभएन । २४अनि तिनीहरूले उहाँलाई कूसमा टाँगे । तिनीहरूले उहाँको वस्त्र कसले के पाउने रहेछ भनेर चिट्ठा हालेर भाग गरे ।

२५तिनीहरूले उहाँलाई कूसमा टाँग्दा तेस्रो घडी भएको थियो । २६उहाँको विरुद्धको अभियोगपत्रमा यसरी लेखिएको थियो: 'यहूदीहरूका राजा' । २७तिनीहरूले उहाँसित दुई चोरहरूलाई कूसमा टाँगे, एक जनालाई उहाँको दाहिनेतिर अनि अर्कोलाई देब्रेतिर । [२८अनि धर्मशास्त्रको वचन यसरी पूरा भयो, "उहाँ अपराधीहरूसँग गनिनुभयो ।"] २९उहाँको छेउबाट भएर जानेहरूले आफ्ना शिर हल्लाउँदै उहाँलाई अपमान गरेर यसो भन्थे, "वाह ! तँ मन्दिर भत्काएर त्यसलाई तीन दिनमा बनाउने, ३०कूसबाट तल ओर्लेर आइज अनि आफैलाई बचा !"

३१यस्तै किसिमले मुख्य पूजाहारीहरू अनि शास्त्रीहरूले आपसमा उहाँको गिल्ला गरे । तिनीहरूले भने, "यसले अरूलाई बचायो, तर आफैलाई बचाउन सक्दैन । ३२यो खीष्ट, इस्राएलको राजा, अब कूसबाट तल ओर्लिआओस् र हामी देखेर विश्वास गरौं ।" उहाँसित कूसमा टाँगिएकाहरूले पनि उहाँलाई घोर अपमान गरे ।

येशूको मृत्यु

मत्ती २७:४५-५६; लूका २३:४४-४९;
यूहन्ना १९:२८-३०

३३छैटौं घडीदेखि नवौं घडीसम्म सम्पूर्ण देशमा अँध्यारो भयो । ३४अनि नवौं घडीमा येशू चर्को सोरले कराउनुभयो, "एलोई, एलोई, लामा सबकथानी ?" जसको अर्थ हो, "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो ?"

३५जब छेउमा उभिरहनेहरूमध्ये कतिले यो सुने, तिनीहरूले भने, "सुन, यिनले एलियालाई बोलाउँदैछन् ।"

३६एक जना मानिस दौडेर गयो, अनि स्पन्जमा सिर्का पूरै चोपेर त्यसलाई एउटा निगालोमा लगाएर पिउन भनी येशूलाई दियो । त्यसले भन्यो, "अब यिनलाई एकलै छोडिदो । हेरौं, कतै एलिया आएर यिनलाई उताउँछन् कि ।"

३७येशूले चर्को सोरले कराएर आफ्नो प्राण त्याग्नुभयो ।

३८मन्दिरको पर्दा टुप्पोदेखि फेदसम्मै च्यातिर दुई भाग भयो । ३९अनि जब येशूको अगिल्लिर उभिरहेका कप्तानले उहाँको सोर सुने अनि उहाँ कसरी मर्नुभयो त्यो देखे, तिनले भने, "निश्चय यी मानिस परमेश्वरका पुत्र रहेछन् !"

४०केही स्त्रीहरू टाढैबाट हेरिरहेका थिए । तीमध्ये मरियम मगदलनी, सानो याकूब र योसेसकी आमा मरियम अनि सलोमी थिए । ४१यी स्त्रीहरूले गालीलमा उहाँको पछिलागदै उहाँका खाँचोहरू पूरा गरिदिएका थिए । उहाँसित यरूशलेममा आउने अरू धेरै स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए ।

येशूको दफन

मत्ती २७:५७-६१; लूका २३:५०-५६;
यूहन्ना १९:३८-४२

४२त्यो तयारीको दिन (अर्थात्, विश्राम-दिनको अधिल्लो दिन) थियो । यसकारण जसै

साँभ हुनथाल्यो, ४३अरिमथियाका यूसुफ, महासभाका एक जना प्रमुख सदस्य, जो आफैले परमेश्वरको राज्य पर्खिरहेका थिए, साहससित पिलातसकहाँ गएर येशूको शरीर मागे। ४४उहाँ मरिसक्नुभएको सुनेर पिलातस छक्क परे। कप्तानलाई बोलाएर तिनले उसलाई येशू मर्नुभएको हो कि होइन भनेर सोधे। ४५जब कप्तानबाट तिनलाई यो कुरा पक्का भयो, तिनले उहाँको शरीर यूसुफलाई लाने अनुमति दिए। ४६यूसुफले केही सुती कपडा किने, उहाँको शरीरलाई तल भाँरेर सुती लुगामा बेहे, अनि त्यसलाई चट्टान खोपेर बनाएको चिहानमा राखे। तब तिनले चिहानको ढोकामा एउटा ढुङ्गा गुडाउँदै ल्याएर राखिदिए। ४७मरियम मगदलिनी र योसेसकी आमा मरियमले उहाँ राखिएको ठाउँ देखे।

येशू फेरि जीवित हुनुभएको

मत्ती २८:१-८; लुका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-९

१६ विश्राम-दिन बितेपछि, येशूको शरीरमा घस्न भनी मरियम मगदलिनी, याकूबकी आमा मरियम, अनि सलोमीले सुगन्धित मसालाहरू किने। २हप्ताको पहिलो दिन एका विहानै, सूर्योदय हुनासाथ तिनीहरू चिहानतिर लागे, ३अनि तिनीहरूले आपसमा भने, “कसले चिहानको मुखबाट ढुङ्गा गुडाएर हटाइदेलो ?”

४तर जब तिनीहरूले मास्तिर हेरे, तिनीहरूले त्यो ठूलो ढुङ्गालाई हटाइएको देखे। ५तिनीहरू जसै चिहानभित्र पसे, तिनीहरूले सेतो लुगा लगाएको एक जवान मानिसलाई दाहिनेपट्टि बसिरहेका देखे, अनि तिनीहरू छक्क परे।

६तिनले भने, “अचम्म नमान। तिमीहरू क्रूसमा टाँगिएका येशू नासरीलाई खोज्दैछौ। उहाँ जीवित भई उठ्नुभएको छ ! उहाँ यहाँ हुनुहुन्न। तिनीहरूले उहाँलाई राखेको ठाउँ हेर। ७तर जाओ, अनि उहाँका चेलाहरू अनि

पत्रुसलाई यसो भनिदेओ, ‘उहाँ तिमीहरूको अगिअगि गालीलमा जानुहुँदैछ। त्यहाँ उहाँले भन्नुभएभैं, तिमीहरूले उहाँलाई देख्नेछौ।’”

८काँप्ते र अचम्म मान्दै, स्त्रीहरू बाहिर निस्के अनि चिहानदेखि भागे। तिनीहरूले कसैलाई केही भनेनन्, किनकि तिनीहरू डराएका थिए।

९जब येशू हप्ताको पहिलो दिनमा विहानै जीवित भई उठ्नुभयो, उहाँ मरियम मगदलिनीकहाँ पहिले देखा पर्नुभयो, जसबाट उहाँले सातओटा दुष्टात्माहरू निकाल्नुभएको थियो। १०ऊ दौडेर गई र उहाँसित हुनेहरूलाई भनिदिई, जो रुँदै र विलाप गर्दैथिए। ११जब तिनीहरूले येशू जिउँदो हुनुभएको अनि त्यस स्त्रीले उहाँलाई देखेको कुरा सुने, तिनीहरूले त्यो विश्वासै गरेनन्।

१२पछिबाट गाउँमा हिँड्दै गरेका दुई जनाकहाँ येशू बेग्लै रूपमा देखा पर्नुभयो। १३यिनीहरू फर्केर त्यो कुरा अरूलाई बताइदिए; तर तिनीहरूले यिनीहरूका कुरामा पनि विश्वास गरेनन्।

१४त्यसपछि येशू एघार जनाले खाइरहेको बेला त्यहाँ देखा पर्नुभयो; उहाँले तिनीहरूको अविश्वास र उहाँ जीवित भई उठ्नुभएपछि उहाँलाई देखेहरूमाथि पनि विश्वास नगरेकोमा तिनीहरूलाई हप्काउनुभयो।

१५उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सारा संसारमा गएर सबै सृष्टिलाई यो सुसमाचार सुनाओ। १६जसले विश्वास गर्छ र बपतिस्मा लिन्छ त्यो बचाइनेछ, तर अविश्वास गर्ने दोषी ठहरिनेछ। १७अनि विश्वास गर्नेहरूसित यी चिन्हहरू हुनेछन्: मेरो नाउँमा उनीहरूले भूतहरू धपाउनेछन्; तिनीहरूले नयाँ भाषाहरूमा बोल्नेछन्; १८तिनीहरूले आफ्ना हातले सर्पहरू समात्नेछन्; अनि तिनीहरूले डरलाग्दा विष पिए तापनि, तिनीहरूलाई पटकै हानि हुनेछैन; तिनीहरूले रोगीहरूमाथि हात राख्नेछन्, अनि तिनीहरू निको हुनेछन्।”

१९प्रभु येशूले तिनीहरूसित कुरा चेलाहरू बाहिर गएर चारैतिर प्रचार गरे, गरिसक्नुभएपछि, उहाँ स्वर्गतिर लगिनुभयो अनि अनि प्रभुले तिनीहरूसित काम गर्नुभयो र परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो । २०तब वचनलाई चिन्हहरूद्वारा सुदृढ पार्नुभयो ।

लूकाले

लेखेका सुसमाचार

परिचय

१ हाम्रा बीचमा पूरा भएका घटनाहरूको विवरण तयार गर्ने काम धेरैले आफ्नो हातमा लिएका छन्, २जसरी शुरुदेखि नै प्रत्यक्ष साक्षी र वचनका सेवकहरूले नै यी कुरा हामीलाई सुम्पिदिए । ३यसकारण, हे माननीय थियोफिलस, मैले शुरुदेखि नै सबै कुराको सावधानीपूर्वक खोजी गरेको हुनाले, तपाईंको निमित्त ती सबै कुराहरूको एक क्रमबद्ध विवरण लेख्न मलाई पनि असल लाग्यो, ४जसबाट तपाईंलाई सिकाइएका कुराहरूको निश्चयता तपाईंलाई थाहा होस् ।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको जन्मबारे

भविष्यवाणी

५यहूदियाका राजा हेरोदको पालामा अबियाका पूजाहारी समूहका जकरिया नाउँ भएका एक जना पूजाहारी थिए । उनकी पत्नी एलीशिबा पनि हारून वंशकी थिइन् । ६तिनीहरू दुवै जना परमेश्वरको दृष्टिमा धर्मी थिए, र परमप्रभुका आज्ञा र व्यवस्था निर्दोषसाथ पालन गर्थे । ७तर तिनीहरूका कोही सन्तान थिएनन्, किनकि एलीशिबा बाँझी थिइन्; अनि ती दुवैका उमेर ढल्किसकेका थिए ।

८एकपल्ट जब जकरिया परमेश्वरको सामु आफ्ना दलको पालोमा पूजाहारीको काम गरिरहेका थिए, ९तब पूजाहारीको सेवाको चलनअनुसार चिट्ठा हाल्दा, परमप्रभुको मन्दिरभित्रै पसेर धूप बाल्ने जिम्मा जकरियालाई पर्थ्यो । १०अनि सुगन्धित धूप बाल्ने बेला हुँदा, भेला भएका सबै उपासकहरूले बाहिर प्रार्थना गरिरहेका थिए ।

११त्यसबेला परमप्रभुका एउटा दूत तिनीकहाँ

धूप वेदीको दाहिनेपट्टि उभिरहेका देखा परे । १२दूतलाई देखेर जकरिया आत्तिए र भयभीत भए । १३तर स्वर्गदूतले तिनलाई भने: “नडराऊ, जकरिया; तिम्रो प्रार्थनाको सुनाइ भएको छ । तिम्री पत्नी एलीशिबाले तिम्रो निमित्त एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र तिमिले तिनको नाउँ यूहन्ना राख्नु । १४तिनी तिम्रो निमित्त आनन्द र रमाहट हुनेछिन्, र तिनको जन्मको कारण धेरै जना रमाउनेछिन्, १५किनकि परमप्रभुको अधि तिनी महान् हुनेछन् । तिनले कुनै पनि मद्य कहिल्यै पिउनेछैनन्, र तिनी जन्मैदेखि पवित्र आत्माले भरपूर हुनेछन् । १६तिनले इस्राएलका धेरैलाई परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरतर्फ फर्काउनेछन् । १७बाबुहरूका मन तिनीहरूका छोराछोरीतर्फ र अनाज्ञाकारीहरूलाई धर्मीहरूका बुद्धितर्फ फर्काउन, र प्रभुको निमित्त योग्य भएको एउटा जाति तयार पार्न, एलियाको आत्मा र शक्तिमा तिनी प्रभुको अगिअगि जानेछन् ।”

१८जकरियाले स्वर्गदूतलाई सोधे, “मैले यो निश्चय कसरी जान्ने ? म बूढो मानिस हुँ अनि मेरी पत्नीको पनि उमेर ढल्किसकेको छ ।”

१९स्वर्गदूतले जवाफ दिए, “म गाब्रिएल हुँ । म परमेश्वरको सामु उभिन्छु, र म तिमिसँग बोल्न र यो खुशीको खबर तिमिलाई सुनाउन पठाइएको हुँ । २०अब यो घटना पूरा नभएसम्म तिमि लाटो हुनेछौ र बोल्न सक्नेछैनौ, किनकि आफ्नो ठीक समयमा पूरा हुनआउने मेरा वचनमा तिमिले विश्वास गरेनौ ।”

२१यसै बीचमा, मानिसहरू जकरियाको प्रतीक्षामा थिए र तिनी मन्दिरमा किन अबरसम्म बसे भनी छक्क पढेथिए । २२जब तिनी

बाहिर आए, तब तिनी तिनीहरूसँग बोल्न सकेनन् । तिनले मन्दिरमा दर्शन पाएछन् भनी मानिसहरूले महसुस गरे, किनकि तिनले तिनीहरूलाई इशारा गरिरहे तर बोल्न असमर्थ रहे ।”

२३सेवा गर्ने आफ्नो समय पूरा भएपछि, तिनी घर फर्के । २४यसपछि तिनकी पत्नी एलीशिवा गर्भवती भइन् र पाँच महिनासम्म गुप्तमा बसिन् । २५तिनले भनिन्, “परमप्रभुले मेरो निमित्त यो गर्नुभएको छ । यी दिनहरूमा उहाँले मलाई कृपा देखाउनुभएको छ र मानिसहरूका बीचमा मेरो कलङ्क हटाइदिनुभएको छ ।”

येशूको जन्मबारे भविष्यवाणी

२६छैटौँ महिनामा, परमेश्वरले गालीलको नासरत शहरमा गाब्रिएल स्वर्गदूतलाई पठाउनुभयो । २७तिनी एउटी कन्ये केटीकहाँ पठाइए, जसको मगनी दाऊदको घरानाको युसूफ भन्ने एक जना मानिससँग भएको थियो । ती कन्याको नाउँ मरियम थियो । २८स्वर्गदूत तिनीकहाँ गए र भने, “हे उच्च कृपाकी पात्र, अभिवादन ! परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्छ ।”

२९तिनको वचन सुनेर मरियम विचलित भइन् र यो कस्तो प्रकारको अभिवादन होला भनी विचार गर्न थालिन् । ३०तर स्वर्गदूतले तिनलाई भने, “नडराऊ मरियम, तिमीले परमेश्वरबाट कृपा पाएकी छौ । ३१तिमी गर्भवती हुनेछौ र एउटा पुत्र जन्माउनेछौ, र तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नु । ३२उहाँ महान् हुनुहुनेछ र परमप्रधानका पुत्र भनिनुहुनेछ । परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँका पुर्खा दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ, ३३र उहाँले याकूबको घरानामाथि सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ; अनि उहाँको राज्यको अन्त्य हुनेछैन ।”

३४मरियमले स्वर्गदूतलाई सोधिन्, “यो

कसरी हुन सक्ला, किनकि म त एक कन्या हुँ ?”

३५स्वर्गदूतले जवाफ दिए, “पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनुहुनेछ, र परमप्रधानको शक्तिले तिमीलाई छाया पार्नेछ । यसकारण जन्मनुहुने उहाँ जो पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँ परमेश्वरका पुत्र कहलाइनुहुनेछ । ३६यसै गरी तिमी नातेदार एलीशिवाले पनि आफ्नो बृद्ध उमेरमा एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र बाँझी भनिएकी तिनी अहिले गर्भधारणको छैटौँ महिनामा छिन् । ३७किनकि परमेश्वरको निमित्त कुनै पनि कुरा असम्भव छैन ।”

३८मरियमले भनिन्, “म परमप्रभुकी दासी, मलाई तपाईंको वचनअनुसार होस् ।” त्यसपछि स्वर्गदूत तिनीबाट विदा भए ।

मरियम र एलीशिवाको भेट

३९त्यस समयमा मरियम तयार भइन् र आतुरीसँग यहूदियाको पहाडतर्फको एउटा गाउँमा गइन्, ४०र त्यहाँ जकरियाको घरभित्र पसेर एलीशिवालाई अभिवादन गरिन् । ४१एलीशिवाले मरियमको अभिवादन सुन्ने बित्तिकै, तिनको गर्भमा रहेको बालक उपन्यो, र एलीशिवा पवित्र आत्माले भरिइन् । ४२तिनले चर्को सोरमा भनिन्: “स्त्रीहरूमा तिमी धन्य हौ, र तिमीले जन्माउने बालक पनि धन्यका हुन् ! ४३तर मेरा प्रभुकी आमा मकहाँ आउनुजस्तो कृपा मलाई किन भयो ? ४४तिम्रो अभिवादनको सोर मेरो कानमा पर्ने बित्तिकै मेरो गर्भको बालक आनन्दले उपन्यो । ४५तिनी धन्यकी हुन्, जसले तिनलाई परमप्रभुले भन्नुभएका कुरा पूरा हुनेछन् भनी विश्वास गरिन् ।”

मरियमको स्तुतिगान

४६अनि मरियमले भनिन्:

“मेरो प्राणले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दछ

१:२७—मत्ती १:१८. १:३१—मत्ती १:२१. १:३२-३३—२ शमूएल ७:१२,१३,१६; यशैया ९:७.

१:३७—उत्पत्ति १८:१४. १:४६-५५—१ शमूएल २:१-१०.

- ४७ र मेरो आत्मा मेरा मुक्तिदाता परमेश्वरमा रमाहट गर्छ,
 ४८ किनकि उहाँले आफ्नो दासीको दीन अवस्थाको विचार गर्नुभएको छ । अबदेखि सबै पुस्ताले मलाई धन्यकी भन्नेछन्,
 ४९ किनकि सर्वशक्तिमान्‌ले मेरो निम्ति महान् काम गर्नुभएको छ— उहाँको नाउँ पवित्र हो ।
 ५० उहाँको करुणा उहाँको भय मान्नेहरूको निम्ति पुस्तादेखि पुस्तासम्म रहिरन्छ ।
 ५१ उहाँले आफ्ना बाहुलीद्वारा शक्तिशाली कामहरू गर्नुभएको छ; आफ्नो मनको विचारमा घमण्ड गर्नेहरूलाई उहाँले तितरवितर पारिदिनुभएको छ ।
 ५२ उहाँले शासकहरूलाई तिनीहरूका सिंहासनदेखि खसालिदिनुभएको छ तर नम्रहरूलाई उच्च पार्नुभएको छ ।
 ५३ उहाँले भोकाहरूलाई असल कुराले तृप्त पार्नुभएको छ, तर धनीहरूलाई रिक्तै हात पठाइदिनुभएको छ ।
 ५४ उहाँले कृपालु बन्न स्मरण गर्दै, आफ्नो दास इस्राएललाई सहायता गर्नुभएको छ
 ५५ जसरी उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई बताउनुभएको थियो । जुन कृपा उहाँले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई सदाका लागि देखाउँछु भन्नुभएको थियो ।”
 ५६ मरियम एलीशिबासँग लगभग तीन महिना बसेर घर फर्किन ।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको जन्म

५७ जब एलीशिबाको सुत्केरी हुने बेला आयो, तब तिनले एउटा छोरा जन्माइन् । ५८ तिनका

छिमेकी र नातेदारहरूले परमप्रभुले तिनीमाथि उहाँको ठूलो कृपा देखाउनुभएको छ भन्ने सुने, र तिनको आनन्दमा संगै रमाए ।

५९ आठौँ दिनमा तिनीहरू बालकलाई खतना गर्न आए, र तिनीहरूले बालकको नाउँ उसको बाबुभैँ जकरिया राख्न लागेका थिए, ६० तर बालककी आमा बोलिन् र भनिन्, “होइन ! त्यसको नाउँ यूहन्ना राखिनुपर्छ ।”

६१ तिनीहरूले तिनलाई भने, “त्यो नाउँ भएको व्यक्ति त तिम्रा नातेदारमा कोही पनि छैन ।”

६२ त्यसपछि तिनीहरूले त्यसका बाबुले बालकलाई के नाउँ दिन चाहन्छन् भनी जान्न उनलाई इशारा गरी सोधे । ६३ उनले एउटा लेख्ने पाटी मगाए, र सबैलाई छक्क पादै लेखे, “उसको नाउँ यूहन्ना हो ।” ६४ तुरुन्तै तिनको मुख खुल्यो र बोली फुट्यो अनि उनी परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै बोल्न लागे । ६५ छिमेकीहरू सबैमा डर छायो, र यहूदियाका सम्पूर्ण पहाडी मुलुकभरि मानिसहरूले यी सबै कुराका बारेमा चर्चा गरे । ६६ यो कुरा सुन्ने सबैले “यो बालक अब कस्तो होला ?” भन्दै विचार गर्न लागे । किनकि परमप्रभुको बाहुली त्यसमाथि थियो ।

जकरियाको स्तुतिगान

६७ बालकका बाबु जकरिया पवित्र आत्माले भरिए र अगमवाणी बोल्न लागे:

६८ “परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरलाई प्रशंसा होस्, किनकि उहाँ आएर आफ्ना मानिसहरूलाई उद्धार गर्नुभएको छ ।
 ६९ उहाँले आफ्नो सेवक दाऊदको वंशमा हाम्रा निम्ति एउटा शक्तिको सिङ खडा गर्नुभएको छ ।

७० (जसरी आफ्ना पवित्र अगमवक्ताहरूद्वारा उहाँले प्राचीन

- समयदेखि नै बोल्नुभएको थियो),
- ७१ हाम्रा शत्रुहरूबाट र हामीलाई घृणा गर्नेहरू सबैका हातबाट हामीलाई उद्धार गर्न—
- ७२ हाम्रा पुर्खाहरूलाई कृपा देखाउनलाई र उहाँको पवित्र करार स्मरण गर्नलाई,
- ७३ जुन शपथ उहाँले हाम्रा पुर्खा अब्राहामसँग गर्नुभएको थियो:
- ७४ हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूका हातबाट छुटाउनलाई, र हामीलाई निर्भयतासाथ उहाँको सेवा गर्ने तुल्याउनलाई,
- ७५ हाम्रो जीवनभरि नै उहाँका सामुन्ने पवित्रता र धार्मिकतामा ।
- ७६ अनि तिमी, मेरा बालक, सर्वोच्चका अगमवक्ता भनिनेछौं; किनकि उहाँका निमित्त बाटो तयार पार्न तिमी प्रभुको अगिअगि जानेछौं,
- ७७ उहाँका मानिसहरूलाई तिनीहरूका पाप क्षमाद्वारा मुक्तिको ज्ञान दिनलाई,
- ७८ हाम्रा परमेश्वरको कोमल कृपाको कारणले, जसद्वारा हाम्रा निमित्त स्वर्गबाट उदाउँदो सूर्य आउनेछ,
- ७९ अन्धकार र मृत्युको छायामा बस्नेहरूमाथि ज्योति चम्कनलाई, हाम्रा पाउहरूलाई शान्तिका बाटामा डोर्‍याउनलाई ।”

८० अनि बालक बढे र आत्मामा बलिया बने; र इस्राएलमा खुल्लमखुल्ला देखा नपरुन्जेल तिनी उजाड़-स्थानमा बसे ।

येशूको जन्म

मत्ती १:१८-२५

२ ती दिनमा सिजर अगस्टसले सम्पूर्ण रोमी साम्राज्यभरि एउटा जनगणना गरियोस् भन्ने हुकुम जारी गरे । २(कुरेनियस सिरियाका राज्यपाल हुँदा भएको यो पहिलो जनगणना

थियो ।) ३ अनि आ-आफना नाउँ दर्ता गर्न सबै आ-आफना शहरमा गए ।

४ यसरी यूसुफ पनि गालीलको नासरत शहरबाट यहूदियामा, दाऊदको शहर बेथलेहेम गए, किनकि उनी दाऊदकै घराना र वंशका थिए । ५ उनी आफ्नो नाउँ दर्ता गर्न मरियमसँगै गए, जसको मगनी उनीसँग भएको थियो र तिनी गर्भवती थिइन् । ६ तिनीहरू त्यहीं भएकै बेला, बालक जन्मने बेला भयो, ७ र तिनले आफ्नो जेठो छोरो जन्माइन् । तिनले बालकलाई लुगाले बेहरे एउटा डुँडुमा राखिन्, किनकि तिनीहरूका निमित्त पौवामा ठाउँ थिएन ।

गोठाला र स्वर्गदूतहरू

८ अनि त्यहाँ नजीकैको चउरमा राती आफ्नो बगालको रखवाली गरी बस्ने केही गोठालाहरू थिए । ९ त्यसबेला परमप्रभुका एक स्वर्गदूत तिनीहरूकहाँ देखा परे, अनि परमप्रभुको महिमा तिनीहरूको वरपर चम्कियो, र तिनीहरू डराए । १० तर स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ, किनकि म तिमीहरूलाई बडो आनन्दको सुसमाचार सुनाउँछु, जो सबै मानिसहरूको निमित्त हुनेछ । ११ आज दाऊदको शहर बेथलेहेममा तिमीहरूका निमित्त एउटा मुक्तिदाताको जन्म भएको छ; उहाँ नै खीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ । १२ अनि तिमीहरूका निमित्त यो एउटा चिन्ह हुनेछ: तिमीहरूले एउटा बालकलाई लुगाले बेहरे डुँडुमा सुतिरहेको भेट्नुहुनेछौ ।”

१३ तब एककासि ती स्वर्गदूतसँग स्वर्गीय सेनाको एउटा ठूलो दल परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै र यसो भन्दै देखा पऱ्यो,

१४ “सर्वोच्चमा परमेश्वरलाई महिमा, र पृथ्वीमा उहाँको निगाह पाएका मानिसहरूलाई शान्ति ।”

१५ स्वर्गदूतहरू तिनीहरूबाट विदा भएर स्वर्गमा गएपछि, गोठालाहरूले आपसमा भने,

“हामी बेथलेहेममा जाऔं र घटेको यो घटना हेरौं, जसको विषयमा परमप्रभुले हामीलाई बताउनुभएको छ ।”

१६ तिनीहरू हतारहतार गए र मरियम, यूसुफ र झुंडमा सुतिरहेको बालकलाई भेट्टाए । १७ जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, तब यो बालकको विषयमा तिनीहरूलाई जे भनिएको थियो त्यसबारेमा तिनीहरूले कुरा फैलाए, १८ अनि जति जनाले यो सुने गोठालाहरूले तिनीहरूलाई बताएका कुरामा सबै जना आश्चर्यचकित भए । १९ तर मरियमले यी सबै कुरा मनैमा राखिन् र त्यसबारेमा गुनँदै बसिन् । २० सबै कुरा तिनीहरूलाई बताइएबमोजिम नै सुनेका र देखेका हुनाले ती सबैका निम्ति परमेश्वरको महिमा र प्रशंसा गर्दै गोठालाहरू फर्के ।

मन्दिरमा येशूको अर्पण

२१ आठौं दिन, उहाँको खतना हुने समयमा, उहाँको नाउँ येशू राखियो, जुन नाउँ उहाँ गर्भमा आउनअघि नै स्वर्गदूतले दिएका थिए ।

२२ जब मोशाको व्यवस्थाअनुसार तिनीहरूको शुद्ध हुने समय पूरा भयो, तब यूसुफ र मरियमले उहाँलाई परमप्रभुमा समर्पण गर्न यरूशलेममा ल्याए, २३ (जसरी परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएको छ, “पहिलो जन्मने हरेक जेठो पुत्र परमप्रभुका निम्ति पवित्र गरिनेछ”), २४ अनि “एक जोर दुकुर अथवा परेवाका दुई बचेरा” भनी परमप्रभुको व्यवस्थामा बताइएको कुरा पालन गर्न तिनीहरू त्यहीबमोजिम बलिदान चढाउन गए ।

२५ अब यरूशलेममा शिमियोन नाउँ गरेका एक जना धर्मी र भक्त मानिस थिए । पवित्र आत्मा उनीमाथि हुनुहुन्थ्यो अनि उनले इस्राएलका सान्त्वनालाई पर्खिरहेका थिए । २६ परमप्रभुका खीष्टलाई देख्नुभन्दा अघि उनी मर्नैछैनन् भनी पवित्र आत्माद्वारा उनलाई प्रकट गरिएको थियो । २७ त्यस दिन आत्माद्वारा डोच्चाइएर,

उनी मन्दिरको चोकमा गए । जब बाबुआमाले बालक येशूलाई उहाँको निम्ति व्यवस्थाले मागेअनुसारको विधि गर्नलाई मन्दिरभित्र ल्याए, २८ तब शिमियोनले उहाँलाई आफ्नो काखमा लिए र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने:

२९ “हे सर्वभौम परमप्रभु, तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएबमोजिम, अब आफ्नो दासलाई शान्तिसँग विदा दिनुहोस् ।

३० किनकि मेरा आँखाले तपाईंको उद्धार देखेका छन्,

३१ जो तपाईंले सबै मानिसहरूको दृष्टिमा तयार पार्नुभएको छ,

३२ गैर-यहूदीहरूलाई प्रकाशको निम्ति र तपाईंका जाति इस्राएललाई महिमाको निम्ति ज्योति ।”

३३ अनि बालकका बाबु र आमा उहाँका विषयमा बोलिएका कुरामा छक्क परे । ३४ त्यसपछि शिमियोनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए, र उहाँकी आमा मरियमलाई भने: “यो बालक इस्राएलमा धेरै जनाको पतन र उत्थानको कारण बन्नको निम्ति र विरोधमा बोलिने एउटा चिन्ह हुनलाई नियुक्त भएको छ, ३५ जसबाट धेरै हृदयका विचारहरू प्रकट हुनेछन् । अनि एउटा तरवारले तिम्रो आफ्नै प्राण पनि छेड्नेछ ।”

३६ त्यहाँ आशेरका कूलका फनुएलकी छोरी हन्ना नाउँ गरेकी एउटी अगमवादिनी थिइन् । तिनी धेरै वृद्धा थिइन्; तिनी विवाहपछि सात वर्षमात्र आफ्ना लोग्नेसँग बसेकी थिइन्, ३७ र त्यसपछि विधवा रहेर चौरासी वर्ष पुगेकी थिइन् । तिनले कहिल्यै मन्दिर छोड्दैनथिइन् तर दिनरात उपवास र प्रार्थनासाथ आराधनामा विताउँथिन् । ३८ त्यही बेला, तिनीहरूका आएर तिनले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिइन् र यरूशलेमको उद्धारको प्रतीक्षा गर्दै बस्नेहरू सबैलाई बालकको बारेमा बताइन् ।

२:२१-लेवी १२:३; लूका १:३१. २:२२-लेवी १२:६-८. २:२३-प्रस्थान १३:२,१२.

२:३२-यशैया ४२:६; ४९:६; ५२:१०.

३९ परमप्रभुको व्यवस्थाले बताएका सम्पूर्ण काम गरेर सिद्धचाएपछि, यूसुफ र मरियम गालीलको आफ्नै शहर नासरत फर्के। ४० अनि बालक बढ्दै र बलियो हुँदै जानुभयो; उहाँ बुद्धिले भरिनुभयो, र परमेश्वरको अनुग्रह उहाँमाथि थियो।

बालक येशू मन्दिरमा

४१ उहाँका आमाबाबु निस्तार-चाडको निमित्त वर्षेनी यरूशलेम जाने गर्थे। ४२ उहाँ बाह्र वर्षको हुनुभएपछि, उहाँहरू चाडको रीतिअनुसार जानुभयो। ४३ चाड सकिएपछि उहाँका आमाबाबु घर फर्कदै गर्दा, बालक येशू यरूशलेममै रहनुभयो, तर उहाँका आमाबाबुले यो थाहा पाएनन्। ४४ उहाँ तिनीहरूकै यात्रीदलमा हुनुहुन्छ होला भन्ठानी, तिनीहरू एक दिनभरिको बाटो गए। तब तिनीहरूले उहाँलाई आफ्ना नातेदारहरू र मित्रहरूका बीचमा खोज्न लागे। ४५ उहाँलाई त्यहाँ नभेट्दा, तिनीहरू उहाँलाई खोज्न यरूशलेम नै फर्के। ४६ तीन दिनपछि तिनीहरूले उहाँलाई मन्दिरको चोकमा शिक्षकहरूसँग बसेर तिनीहरूका कुरा सुन्दै र तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै रहनुभएको भेटाए। ४७ उहाँका कुरा सुन्नेहरू सबै जना उहाँको समझ र उत्तरहरूमा छक्क परेका थिए। ४८ उहाँका आमाबाबु उहाँलाई देखेर चकित भए। उहाँकी आमाले उहाँलाई भनिन्, “छोरा, तिमीले हामीलाई किन यस्तो गरेको? तिम्रा बाबु र म चिन्तित भएर तिमीलाई खोजिरहेका थियौं।”

४९ उहाँले भन्नुभयो, “तपाईंहरूले मलाई किन खोज्नुभएको? म मेरा पिताको घरमा हुनुपर्छ भनी के तपाईंहरूलाई थाहा थिएन?” ५० तर उहाँले तिनीहरूलाई के भन्दै हुनुहुन्थ्यो त्यो तिनीहरूले बुझेनन्।

५१ त्यसपछि उहाँ तिनीहरूसँग नासरत जानुभयो र तिनीहरूप्रति आज्ञाकारी बन्नुभयो। उहाँकी आमाले यी सबै कुरा आफ्नो मनैमा

राखिन्। ५२ अनि येशू बुद्धिमा र कदमा, अनि परमेश्वर र मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्दै जानुभयो।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको कार्य

मत्ती ३:१-१२; मार्कुस १:१-८; यूहन्ना १:१९-२८

३ सिजर तिबेरिअसको शासनकालको पन्ध्रौं वर्षमा, जब पन्तियस पिलातस यहूदियाका राज्यपाल, हेरोद गालीलका शासक, उनका भाइ फिलिप इतुरिया र त्राखोनितिसका शासक, अनि लुसानियास अबिलेनेका शासक थिए, २ तब हन्नास र कैयाफा प्रधान पूजाहारी भएका समयमा परमेश्वरको वचन उजाड़-स्थानमा जकरियाका छोरा यूहन्नाकहाँ आयो। ३ अनि पाप क्षमाको निमित्त पश्चात्तापको प्रचार गर्दै तिनी यर्दन नदीका वरपर सबै इलाकातर्फ गए, ४ जसरी यशैया अगमवक्ताका वचनको पुस्तकमा लेखिएको छ:

“उजाड़-स्थानमा कराउने एक जनाको आवाज,

‘परमप्रभुको निमित्त मार्ग तयार पार, उहाँको निमित्त पथ सोझा बनाओ।

५ सबै खाल्डाहरू पुरिनेछन्, हरेक पहाड़ र डाँडा समथर बनाइनेछन्।

बाङ्गा-टिङ्गा बाटाहरू सोझा बन्नेछन्, अफ्ठेरो बाटाहरू सम्म हुनेछन्।

६ अनि सबै मानव जातिले परमेश्वरको मुक्ति देख्नेछन्।”

७ यूहन्नाले तिनीबाट बप्तिस्मा लिन आउने भीड़हरूलाई भने, “ए सर्पका सन्तान हो! आउनलागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? ८ पश्चात्ताप गरेको देखाउने फल फलाओ। अनि आफै, ‘हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्’ भन्ने नठान, किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी हुङ्गाहरूबाट पनि अब्राहामका निमित्त सन्तान उत्पन्न गर्न सक्नुहुन्छ। ९ बच्चरो रूखको फेदमा परिसकेको

२:३९-मत्ती २:२३. २:४१-प्रस्थान १२:१-१७; व्यवस्था १६:१-८. २:५२-१ शमूएल २:२६; हितोपदेश ३:४. ३:४-६-यशैया ४०:३-५. ३:७-मत्ती १२:३४; २३:३३. ३:८-यूहन्ना ८:३३. ३:९-मत्ती ७:१९.

छ, अनि असल फल नफलाउने हरेक रूख ढालिनेछ र आगोमा मिल्काइनेछ ।”

१०भीड़ले सोध्यो, “त्यसो भए हामीले के गर्ने त ?”

११यूहन्नाले जवाफ दिए, “आफूसँग दुईओटा दौरा हुने मानिसले एउटा नहुनेलाई दिइहालोस्, र जससँग खानेकुरा छ, त्यसले पनि त्यसै गरोस् ।”

१२कर उठाउनेहरू पनि बपतिस्मा लिन आए । तिनीहरूले सोधे, “गुरुज्यू, हामी के गरौं ?” १३तिनले उनीहरूलाई भने, “तिमीलाई जति खटाइएको छ, त्योभन्दा बढी नलेओ ।”

१४त्यसपछि कोही सिपाहीहरू आएर सोधे, “हामीले के गर्ने ?”

तिनले जवाफ दिए, “कसैलाई नलूट अनि मानिसहरूलाई भूटा आरोप नलगाओ । आफ्नो तलबमा सन्तुष्ट बन ।”

१५मानिसहरू आशामा पर्खिरहेका थिए र सबैले आफना-आफना मनमा कतै यूहन्ना नै खीष्ट हुन् कि भनी विचार गरिरहेका थिए । १६यूहन्नाले तिनीहरू सबैलाई जवाफ दिँदै भने, “म त तिमीहरूलाई पानीले बपतिस्मा दिन्छु । तर मभन्दा शक्तिशाली एक जना आउदैहुनुहुन्छ, जसको जुत्ताको फित्ता खोल्ने लायकको पनि म छैन । उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बपतिस्मा दिनुहुनेछ । १७उहाँको खला सफा गर्न उहाँको निफन्ने औजार उहाँको हातमा छ र उहाँले गर्हुँ आफ्नो धनसारमा जम्मा गर्नुहुनेछ, तर भुसलाई उहाँले ननिभने आगोमा जलाउनुहुनेछ ।” १८अनि अरू पनि यस्तै वचनद्वारा यूहन्नाले मानिसहरूलाई शिक्षा दिए र तिनीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे ।

१९तर जब हेरोदले आफ्नै भाइकी पत्नी हेरोदियासलाई राखेका कारण र उनले गरेका अरू सबै दुष्कर्मका कारण यूहन्नाले उनलाई हप्काए, २०तब यूहन्नालाई झ्यालखानमा थुनेर हेरोदले सबै दुष्कर्महरूमाथि अबै एउटा दुष्कर्म थपे ।

येशूको बपतिस्मा

मत्ती ३:१३-१७; मार्कस १:९-११

२१सबै मानिसहरूको बपतिस्मा हुँदा, येशूले पनि बपतिस्मा लिनभयो । अनि उहाँले प्रार्थना गर्दैगर्नुहुँदा स्वर्ग उघ्रियो । २२अनि पवित्र आत्मा एउटा ढुकुरजस्तै शारीरिक रूपमा उहाँमाथि ओर्लनुभयो । अनि स्वर्गबाट एउटा यस्तो आवाज आयो: “तिमी मेरा प्रिय पुत्र हौ; तिमीसँग म अति प्रसन्न छु ।”

२३अब येशू आफैले आफ्नो सेवा शुरु गर्नुहुँदा उहाँ करीब तीस वर्षको हुनुहुन्थ्यो । उहाँ यूसुफका पुत्र हुनुहुन्छ भनी मानिसहरूले ठानेका थिए,

यूसुफ एलीका छोरा थिए, २४एली

मत्तातका छोरा,

मत्तात लेवीका छोरा, लेवी मल्कीका

छोरा,

मल्की यान्नाका छोरा, यान्ना

यूसुफका छोरा,

२५ यूसुफ मत्तियाहका छोरा, मत्तियाह

आमोसका छोरा,

आमोस नहूमका छोरा, नहूम इसलीका

छोरा,

इसली नरगैका छोरा, २६नरगै माथका

छोरा, माथ मत्तियाहका छोरा,

मत्तियाह सेमैनका छोरा, सेमैन

योसेखका छोरा, योसेख योदाका छोरा,

२७ योदा योआननका छोरा, योआनन

रेसाका छोरा,

रेसा यरुबाबेलका छोरा, यरुबाबेल

शालतिएलका छोरा,

शालतिएल नेरीका छोरा, २८नेरी

मल्कीका छोरा, मल्की अदीका छोरा,

अदी कोसामका छोरा, कोसाम

एलमादामका छोरा, एलमादाम एरका

छोरा,

- २९ एरू योसेका छोरा, योसे एलीएजरका छोरा,
एलीएजर योरीमका छोरा,
योरीम मत्तातका छोरा, मत्तात लेवीका छोरा,
३०लेवी शिमियोनका छोरा,
शिमियोन यहूदाका छोरा,
यहूदा यूसुफका छोरा, यूसुफ योनानका छोरा,
योनान एल्याकीमका छोरा,
३१ एल्याकीम मलेआका छोरा, मलेआ मिन्नाका छोरा,
मिन्ना मत्ताथाका छोरा, मत्ताथा नातानका छोरा,
नातान दाऊदका छोरा,
३२दाऊद यिशैका छोरा,
यिशै ओवेदका छोरा,
ओवेद बोअजका छोरा, बोअज सल्मोनका छोरा,
सल्मोन नहशोनका छोरा,
३३ नहशोन अम्मीनादाबका छोरा,
अम्मीनादाब आरामका छोरा,
आराम हेस्रोनका छोरा, हेस्रोन फारेसका छोरा,
फारेस यहूदाका छोरा,
३४यहूदा याकूबका छोरा,
याकूब इसहाकका छोरा,
इसहाक अब्राहामका छोरा, अब्राहाम तेरहका छोरा,
तेरह नाहोरका छोरा,
३५ नाहोर सरूगका छोरा, सरूग रऊका छोरा,
रऊ पेलेगका छोरा, पेलेग एवेरका छोरा,
एवेर शेलहका छोरा, ३६शेलह केनानका छोरा,
केनान अर्पक्षदका छोरा,
अर्पक्षद शेमका छोरा, शेम नूहका छोरा,
नूह लेमेखका छोरा,
३७ लेमेख मतूशेलहका छोरा,
मतूशेलह हनोकका छोरा,
हनोक येरेदका छोरा, येरेद महलालेलका छोरा,

महलालेल केनानका छोरा, ३८केनान एनोशका छोरा,
एनोश शेतका छोरा,
शेत आदमका छोरा, अनि आदम परमेश्वरका छोरा थिए ।

येशूको परीक्षा

मत्ती ४:१-११; मार्कस १:१२-१३

येशू पवित्र आत्माको भरपूरीमा यर्दनबाट फर्कनुभयो र आत्माद्वारा उहाँ उजाड़-स्थानमा लगिनुभयो, २अनि उहाँ त्यस ठाउँमा चालीस दिनसम्म शैतानबाट परीक्षित हुनुभयो । त्यति दिनसम्म उहाँले केही खानुभएन, र अन्त्यमा उहाँ भोकाउनुभयो ।

३शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यी दुङ्गालाई रोटी बन्ने आज्ञा दिनुहोस् ।”

४येशूले जवाफ दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ: ‘मानिस रोटीले मात्र बाँच्दैन ।’”

५शैतानले उहाँलाई एउटा उच्च स्थानमा लग्यो र एकै क्षणमा जगतका सबै राज्यहरू देखायो । ६अनि त्यसले उहाँलाई भन्यो, “यी राज्यका सबै अधिकार र गौरव म तपाईंलाई दिनेछु, किनकि यी सबै थोक मलाई दिइएका छन्, र म जसलाई चाहन्छु त्यसलाई यो दिन सक्छु । ७त्यसकारण यदि तपाईंले मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सबै अब तपाईंका हुनेछन् ।”

८येशूले जवाफ दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ: तैले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु र उहाँको मात्र सेवा गर्नु ।”

९शैतानले उहाँलाई यरूशलेममा लगेर मन्दिरको टुप्पामा राख्यो । त्यसले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यहाँबाट हाम फाल्नुहोस् । १०किनकि यसो लेखिएको छ:

“उहाँले तिमीलाई होशियारीसाथ सुरक्षा गर्न आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा

गर्नुहुनेछ;

११ तिनीहरूले तिमीलाई आफना हात-
हातमा उचाल्नेछन्,
ताकि तिम्रा खुट्टा ढुङ्गामा
नठोकिऊन् ।”

१२ येशूले जवाफ दिनुभयो, “यसो लेखिएको
छ: तैले आफना परमप्रभु परमेश्वरको परीक्षा
नगर्नु ।”

१३ शैतानले उहाँको परीक्षा गर्ने यी सबै
काम सकेपछि, अनुकूल समय नभएसम्म
उहाँलाई छोडेर गयो ।

नासरतमा येशूलाई इन्कार

१४ येशू आत्माको शक्तिमा गालील
फर्कनुभयो, र उहाँको बारेमा सारा मुलुकभरि
खबर फिँजियो । १५ उहाँले तिनीहरूका
सभाघरहरूमा शिक्षा दिनुभयो, र सबैले उहाँको
प्रशंसा गरे ।

१६ उहाँ नासरतमा जानुभयो, जहाँ उहाँ
हुर्कनुभएको थियो, अनि विश्राम-दिनमा उहाँ
आफ्नो आदतअनुसार सभाघरमा जानुभयो र
उहाँ पढनलाई खडा हुनुभयो । १७ यशैया
अगमवक्ताको पुस्तक उहाँलाई पढन दिइयो ।
त्यो पुस्तक खोलेर उहाँले यसो लेखिएको खण्ड
निकाल्नुभयो:

१८ “परमप्रभुको आत्मा ममाथि छ,
किनकि गरीबहरूलाई सुसमाचार
सुनाउनका निम्ति
उहाँले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ ।
उहाँले मलाई कैदीहरूलाई छुटकाराको
घोषणा गर्न,
र अन्धाहरूलाई दृष्टि दिलाउन,
१९ अनि परमप्रभुको निगाहको वर्ष
घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ ।”

२० त्यसपछि पुस्तक बन्द गरेर उहाँले त्यो

टहलुवालाई दिनुभयो र वस्तुभयो । सभाघरमा
भएका सबैका नजर उहाँमाथि थियो । २१ अनि
उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज तिमीहरूको
सुनाइमा यो धर्मशास्त्र पूरा भएको छ ।”

२२ सबैले उहाँको प्रशंसा गरे र उहाँको
मुखबाट आएको अनुग्रहपूर्ण वचनमा छक्क
परे र तिनीहरूले सोधे, “के यिनी यूसुफका
छोरा होइनन् र ?”

२३ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पक्कै
तिमीहरूले मलाई यो दृष्टान्त भन्नेछौ: ‘ए
वैद्य, आफैलाई निको पार ! कफर्नहुममा तिमीले
जे जति गर्नु भनी हामीले सुनेका थियौं, ती
सबै यहाँ आफ्नै शहरमा पनि गर ।’”

२४ उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चै
भन्दछु, कुनै पनि अगमवक्तालाई उसको आफ्नै
शहरमा स्वीकार गरिदैन । २५ म तिमीहरूलाई
निश्चयतासाथ भन्दछु, एलियाको समयमा जब
आकाश साढे तीन वर्षसम्म थुनियो र सारा
देशभरि डरलाग्दो अनिकाल पत्थो, त्यसबेला
इस्राएलमा धेरै विधवाहरू थिए । २६ तपनि
एलिया अरू कसैकहाँ होइन, तर सीदोनको
क्षेत्रमा पर्ने सारपतकी एउटी विधवाकहाँ मात्र
पठाइए । २७ अनि एलीशा अगमवक्ताका समयमा
पनि इस्राएलमा धेरै कुष्ठरोगीहरू थिए, तर
तिनीहरू कोही पनि निको पारिएनन्— केवल
सिरियाली नामानमात्र निको पारिए ।”

२८ यो सुनेपछि सभाघरमा भएका सबै
मानिसहरू रिसले चूर भए । २९ तिनीहरू खडा
भए र उहाँलाई शहरदेखि बाहिर, जुन पहाडमा
तिनीहरूको शहर बनाइएको थियो, त्यसैको
भीरबाट खसालिदिन टाकुरामा लगे । ३० तर उहाँ
भीडबाट नै छिरेर आफ्नै बाटो जानुभयो ।

येशूले भूतात्मा धपाउनुभएको

मर्कस १:२१-२८

३१ त्यसपछि येशू गालीलको एउटा शहर
कफर्नहुममा जानुभयो, र विश्राम-दिन

४:११-भजन ९१:१२. ४:१२-व्यवस्था ६:१६. ४:१८-यशैया ६१:१-२. ४:२४-यूहन्ना ४:४४.

४:२५-१ राजा १७:१. ४:२६-१ राजा १७:८-१६. ४:२७-१ राजा ५:१-१४.

मानिसहरूलाई शिक्षा दिन थाल्नुभयो । ३२ उहाँका शिक्षामा तिनीहरू छक्क परे, किनकि उहाँको सन्देशमा अधिकार थियो ।

३३ सभाघरमा अशुद्ध भूतात्मा लागेको एक जना मानिस थियो । त्यसले आफ्नो चर्को सोरमा कराएर भन्यो, ३४ “हे येशू नासरी, हामीसँग तपाईंको के काम ? के तपाईं हामीलाई नष्ट पार्न आउनुभएको हो ? तपाईं को हुनुहुन्छ भनी म जान्दछु— परमेश्वरका पवित्र जन !”

३५ येशूले त्यसलाई हकारेर भन्नुभयो, “चूप लाग्, त्यस मानिसबाट निस्कजा !” त्यसपछि भूतात्माले त्यस मानिसलाई तिनीहरूका बीचमा पछ्यायो र त्यसलाई केही पनि हानि नगरीकन निस्केर गयो ।

३६ सबै मानिसहरू छक्क परे र एका-अर्कालाई भने, “यो कस्तो शिक्षा हो ? यिनले अधिकार र शक्तिसित दुष्टात्माहरूलाई आज्ञा गर्छन्, अनि तिनीहरू निस्केर जान्छन् !” ३७ अनि उहाँको विषयको खबर वरिपरिका इलाकाभर फैलियो ।

येशूले धेरैलाई निको पार्नुभएको

मत्ती ८:१४-१७; मार्कुस १:२९-३४

३८ त्यस दिन येशू सभाघरबाट निस्केर सिमोनको घरमा जानुभयो । सिमोनकी सासू कड़ा ज्वरोले थलिएकी थिइन्, अनि तिनीहरूले येशूलाई तिनलाई सहायता गर्न बिन्ती गरे । ३९ अनि उहाँ तिनको नजीकै उभिएर ज्वरोलाई हकानुभयो, र ज्वरोले तिनलाई छोड्यो । तिनी तुरुन्तै उठिन् र उहाँहरूको सेवा गरिन् ।

४० सूर्य अस्ताउन लाग्दा, मानिसहरूले विभिन्न किसिमका रोग लागेका मानिसहरूलाई येशूकहाँ ल्याए, अनि तिनीहरू हरेकमाथि हात राखेर, उहाँले सबैलाई निको पार्नुभयो । ४१ अझै, धेरै मानिसहरूबाट भूतहरू पनि यसो भनी चिच्च्याउँदै निस्के, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ !” तर उहाँले तिनीहरूलाई

हप्काउनुभयो र बोल्न दिनुभएन, किनकि उहाँ खीष्ट हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले जान्दथे ।

४२ बिहान उज्यालो हुँदा येशू निस्केर एउटा एकान्त ठाउँमा जानुभयो । मानिसहरूले उहाँलाई खोजिरहेका थिए अनि उहाँ हुनुभएको ठाउँमा आएपछि, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूलाई छोडेर जान नदिन प्रयास गरे । ४३ तर उहाँले भन्नुभयो, “मैले परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार अरू शहरहरूमा पनि सुनाउनुपर्छ, किनकि म यसैको निमित्त पठाइएको हुँ ।” ४४ अनि उहाँले यहूदियाका सभाघरहरूमा प्रचार गरिरहनुभयो ।

प्रथम चेलाहरू

मत्ती ४:१८-२२; मार्कुस १:१६-२०

यूहन्ना १:४०-४२

५ एक दिन येशू गनेसरेत तालको छेउमा उभिरहनुभएको थियो, र मानिसहरू उहाँको वरिपरि भीड गरी परमेश्वरको वचन सुनिरहेका थिए, २ त्यसबेला उहाँले तालको किनारमा जलारीहरूले छोडिराखेका दुईओटा डुङ्गाहरू देख्नुभयो, जलारीहरूचाहिँ जाल धुँदैथिए । ३ उहाँ ती दुईमध्ये सिमोनको डुङ्गामा चढ्नुभयो, र किनारबाट अलिक पर लैजान भन्नुभयो । अनि उहाँले डुङ्गामा बसेर मानिसहरूलाई शिक्षा दिनुभयो ।

४ बोलिसक्नुभएपछि उहाँले सिमोनलाई भन्नुभयो, “गहिरोतिर गएर माछा पक्रन जाल हान ।”

५ सिमोनले भने, “गुरुज्यू, हामीले रातभरि कड़ा परिश्रम गर्छौं र पनि केही पक्रेनौं । तर तपाईंले भन्नुहुन्छ भने म जाल हान्नेछु ।”

६ जब तिनीहरूले जाल हाने, तब तिनीहरूले यति धेरै माछा पक्रे कि जाल नै फाट्नथाल्यो । ७ त्यसकारण तिनीहरूले आएर सहायता गर्नलाई अर्को डुङ्गामा भएका आफ्ना साभेदारहरूलाई इशारा गरेर बोलाए । तिनीहरू

४:३२-मत्ती ७:२८-२९. ५:१-३-मत्ती १३:१-३; मार्कुस ३:९-१०; ४:१. ५:५-यूहन्ना २१:३.

५:६-यूहन्ना २१:६.

आए र दुवै डुङ्गालाई माछाले भरे, जसले गर्दा डुङ्गा नै डुब्जाजस्तो भयो ।

८५यो देखेपछि, सिमोन पत्रुसले येशूको पाउमा परे र भने, “हे प्रभु, मबाट गईहाल्नुहोस्; किनकि म त पापी मानिस हुँ !” ९किनकि तिनी र तिनका साथीहरू आफूले पत्रेका त्यति धेरै माछा देखेर छक्कै परे, १०त्यसरी नै जब्दीका छोराहरू याकूब र यूहन्ना पनि, जो सिमोनका साभेदारहरू थिए ।

त्यसपछि येशूले सिमोनलाई भन्नुभयो, “नडराऊ; अब उप्रान्त तिमीले मानिसहरूलाई पक्रनेछौ ।” ११अनि डुङ्गालाई तानेर किनारमा ल्याएपछि, तिनीहरूले सबै कुरा छाडे र उहाँलाई पछ्याए ।

कुष्ठरोग लागेको मानिस

मती ८:१-४; मार्कुस १:४०-४५

१२येशू कुनै एउटा शहरमा हुनुभएको बेला, एक जना मानिस आयो, जसलाई कुष्ठरोगले ढाकेको थियो । येशूलाई देखेपछि, उहाँका पाउमा परी त्यसले बिन्ती गर्‍यो, “हे प्रभु, तपाईंले इच्छा गर्नुभयो भने मलाई निको पार्न सक्नुहुन्छ ।”

१३येशूले हात बढाएर त्यस मानिसलाई छुनुभयो र भन्नुभयो, “म इच्छा गर्छु, तिमी निको होइजाऊ ।” अनि तुरुन्तै कुष्ठरोगले त्यसलाई छोड्यो ।

१४त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई आदेश दिनुभयो, “यो कुरो कसैलाई नभन, तर जाऊ, आफैलाई पूजाहारीकहाँ देखाऊ अनि मोशाले आज्ञा दिएबमोजिम तिमी निको भएको साक्षी दिनलाई बलि चढाऊ ।”

१५तर उहाँको विषयमा भन् धेरै चर्चा फैलियो, जसले गर्दा मानिसहरूका ठूलाठूला भीड उहाँको शिक्षा सुन्न र आ-आफ्ना रोगहरूबाट निको हुन उहाँकहाँ आउँथे । १६तर येशू प्रायः तिनीहरूबाट अलग भई एकान्त स्थानहरूमा गएर प्रार्थना गर्नुहुन्थ्यो ।

पक्षाघात निको पारिएको

मती ९:१-८; मार्कुस २:१-१२

१७एक दिन येशूले शिक्षा दिदैगर्नुहुँदा गालीलका हरेक गाउँ, यहूदिया र यरूशलेमबाट आएका फरिसीहरू र शास्त्रीहरू त्यहीं बसिरहेका थिए । अनि विरामीहरूलाई निको पार्ने परमप्रभुको शक्ति उहाँको निमित्त उपस्थित थियो । १८केही मानिसहरूले पक्षाघात भएको एक जनालाई ओछ्यानमा बोकेर ल्याए र त्यस मानिसलाई येशूको अगि पुर्‍याई राखिदिन घरभित्र लैजाने प्रयास गरे । १९तर भीडको कारणले गर्दा केही उपाय नलागेपछि, तिनीहरू छानामा गए र छानालाई उर्काई त्यसको ओछ्यानसमेत नै त्यहीँबाट ठीक येशूको अगाडि ओह्याल्लिदिए ।

२०तिनीहरूको विश्वास देखेर येशूले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “मित्र, तिम्रो पाप क्षमा भयो ।”

२१फरिसी र शास्त्रीहरूले आफैमा विचार गर्न लागे, “ईश्वर-निन्दा गर्ने यो मानिस को हो ? परमेश्वरबाहेक अरू कसले पाप क्षमा गर्न सक्छ ?”

२२तिनीहरूले के सोच्दैछन् भन्ने थाहा पाएर येशूले सोध्नुभयो, “आफ्ना मनमा तिमीहरूले किन यी कुराहरू विचार गर्दैछौ ? २३के भन्नु सजिलो छ: ‘तिम्रो पाप क्षमा भयो’ भन्नु वा ‘उठ र हिँड’ भन्नु ? २४तर म, मानव-पुत्रलाई पृथ्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ भनी तिमीहरू जान...।” यही कुरा दर्शाउन येशूले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई भन्दछु, उठ र आफ्नो ओछ्यान बोकेर घर जाऊ ।” २५तुरुन्तै त्यो तिनीहरूका बीचमा खडा भयो, र आफू जुन ओछ्यानमा थियो त्यो बोकेर परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै घर फर्क्यो । २६सबै जनाले अचम्म माने र परमेश्वरको प्रशंसा गरे । तिनीहरू भयभीत भए र भने, “आज हामीले आश्चर्यको कुरा देख्यौ ।”

लेवीलाई बोलावट

मती ९:९-१३; मार्कूस २:१३-१७

२७त्यसपछि, येशू बाहिर जानुभयो र उहाँले लेवी नाउँ भएका एक जना कर उठाउनेलाई तिनको अड्डामा बसिरहेका देख्नुभयो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग।” २८अनि लेवी सबै कुरा छोडेर उठे र उहाँको पछि लगे।

२९त्यसपछि लेवीले आफ्नो घरमा येशूको निमित्त एउटा ठूलो भोजको आयोजना गरे, अनि कर उठाउनेहरू र अरू मानिसहरू ठूलो सङ्ख्यामा भोजमा बसिरहेका थिए। ३०तर तिनीहरूका सम्प्रदायका फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँका चेलाहरूसँग गनगन गरे, “तिमीहरू किन कर उठाउनेहरू र पापीहरूसित खानपान गर्दछौ?”

३१येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “निरोगीलाई त डाक्टरको आवश्यकता पर्दैन, तर रोगीहरूलाई मात्र पर्छ। ३२म धर्मीहरूलाई होइन, तर पापीहरूलाई पश्चात्तापको निमित्त बोलाउन आएको हुँ।”

उपवाससम्बन्धी सोधपूछ

मती ९:१४-१७; मार्कूस २:१८-२२

३३तिनीहरूले उहाँलाई भने, “यूहन्नाका चेलाहरू प्रायः उपवास बस्छन् र प्रार्थना गर्दछन्; अनि फरिसीहरूका चेलाहरूले पनि त्यसै गर्छन्, तर तपाईंका चेलाहरू भने सधैं खानपान नै गरिरहन्छन्।”

३४येशूले जवाफ दिनुभयो, “के दुलहा साथमा रहनुजेल जन्तीहरूलाई तिमीहरूले उपवास बस्न लगाउन सक्छौ? ३५तर समय आउँछ र दुलहा तिनीहरूबाट अलग गरिनेछन्; तब ती दिनमा तिनीहरू उपवास बस्नेछन्।”

३६उहाँले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: “कुनै मानिसले नयाँ लुगा च्यातेर टालो निकाली पुरानो लुगामा टाल्दैन। नत्रता, त्यसले नयाँ लुगा पनि फटाउँछ, अनि नयाँ टालो पुरानोसँग

मिल्दैन पनि। ३७त्यसै गरी कुनै मानिसले नयाँ दाखमद्य पुरानो छालाको मशकमा खन्याउँदैन। नत्रता, नयाँ दाखमद्यले छाला फाट्छ, दाखमद्य पोखिन्छ र मशक पनि नष्ट हुन्छ। ३८त्यसो गरिदैन, नयाँ दाखमद्य नयाँ छालाको मशकमा राख्नुपर्दछ। ३९अनि पुरानो दाखमद्य पिएपछि कसैले पनि नयाँको चाहना गर्दैन, किनकि त्यसले भन्छ, ‘पुरानै असल छ।’”

विश्राम-दिनको प्रभु

मती १२:१-१४; मार्कूस २:२३-३:६

६ एक विश्राम-दिन येशू अन्नको खेतबाट भएर जाँदैहुनुहुन्थ्यो, र उहाँका चेलाहरूले अन्नका बाला टिपी हातमा माज्दै खान लागे। २तर केही फरिसीहरूले भने, “विश्राम-दिनमा जे गर्न अनुचित छ त्यो तिमीहरू किन गर्दछौ?”

३येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “के तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ, दाऊदले आफू र आफ्ना मानिसहरू भोकाएका बेला के गरे? ४तिनी परमेश्वरको भवनभित्र पसे र परमेश्वरलाई अर्पण गरिएको रोटी खाए, जो केवल पूजाहारीहरूले मात्र खान उचित थियो। तिनले त्यसबाट केही भाग आफ्ना मानिसहरूलाई समेत दिए, जुन व्यवस्था विरुद्ध थियो।” ५त्यसपछि, येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘म, मानव-पुत्र विश्राम-दिनको पनि प्रभु हुँ।’

६अर्को विश्राम-दिनमा उहाँ सभाघरमा जानुभयो र त्यहाँ शिक्षा दिँदै हुनुहुन्थ्यो, अनि त्यहाँ एक जना दाहिने हात सुकेको मानिस पनि थियो। ७फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई दोष लगाउन केही निहुँ खोजिरहेका थिए, त्यसकारण कतै उहाँले विश्राम-दिनमा पनि निको पार्ने काम गर्नुहुन्छ कि भनी चेवा गरिरहेका थिए। ८तर तिनीहरूले के विचार गर्दैछन् भनी येशूले थाहा पाउनुभयो र हात सुकेको त्यो

मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ र सबैको अगि खडा होऊ ।” अनि त्यो उठ्यो र खडा भयो ?

९त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई सोध्छु, विश्राम-दिनमा के गर्नु उचित हुन्छ: भलाइ गर्नु कि खराबी गर्नु, जीवन बचाउनु कि नष्ट पार्नु ?”

१०उहाँले चारैतिर ती सबैलाई हेर्नुभयो, र त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमी हात तन्काऊ ।” त्यसले त्यसै गयो, र त्यसको हात पूरा ठीक भइहाल्यो । ११तर तिनीहरू रीसले चूर भए र येशूलाई के गर्न सकिन्छ भनी आपसमा छलफल गर्न लागे ।

बाह्र प्रेरितहरू

मत्ती १०:१-४; मार्कुस ३:१३-१९

१२ती दिनहरूमध्ये एक दिन उहाँ प्रार्थना गर्न पहाडतिर जानुभयो, र परमेश्वरमा प्रार्थना चढाउँदै पूरै रात त्यहीं बिताउनुभयो । १३बिहान भएपछि, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूसँग बोलाउनुभयो र तिनीहरूबाट उहाँले बाह्र जनालाई छान्नुभयो र तिनीहरूलाई प्रेरित नाउँ दिनुभयो, तिनीहरू यिनै हुन्: १४सिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस भन्ने नाउँ दिनुभयो), तिनका भाइ अन्द्रियास, याकूब, यहन्ना, फिलिप, बारथोलोमाइ, १५मत्ती, थोमा, अल्फयसका छोरा याकूब, सिमोन कनानी, जो उग्रपन्थी भनिन्थे, १६याकूबका छोरा यहूदा र यहूदा इस्करियोत, जो विश्वासघाती बने ।

आशिष र श्राप

मत्ती ५:१-१२

१७अनि येशू तिनीहरूसँगै तल ओर्लनुभयो र समतल ठाउँमा खडा हुनुभयो । उहाँका चेलाहरूको एउटा ठूलो भीडका साथै समस्त यहूदिया, यरूशलेम, सीदोन र टायरका समुद्र तटवर्ती इलाकाबाट आएका धेरै मानिसहरू त्यहाँ थिए, १८जो उहाँका शिक्षा सुन्न र आफ्ना रोगहरूबाट निको हुन त्यहाँ आएका

थिए । दुष्टात्माले सताइएकाहरू निको भए ।

१९अनि सबै मानिसहरूले उहाँलाई छुन प्रयास गर्न लागे, किनकि उहाँबाट शक्ति बगेर आई तिनीहरू सबैलाई निको पार्दैथियो ।

२०आफ्ना चेलाहरूलाई हेरेर उहाँले भन्नुभयो:

“धन्य तिमी, दीन हुनेहरू,
किनकि स्वर्गको राज्य तिमीहरूकै हो ।

२१ धन्य तिमी, अहिले भोकाउनेहरू,
किनकि तिमीहरू तृप्त हुनेछौ ।

धन्य तिमी, अहिले रुनेहरू,
किनकि तिमीहरू हाँस्नेछौ ।

२२ धन्य तिमीहरू, जब मानिसहरूले
तिमीहरूलाई म, मानव-पुत्रको कारण
घृणा गर्नेछन्,
बहिष्कार र गिल्ला गर्नेछन्,
र दुष्ट ठानी तिमीहरूका नाउँलाई
तिरस्कार गर्नेछन् ।

२३“तब त्यस दिनमा रमाओ र आनन्दले
उफ्र, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूको इनाम
ठूलो हुनेछ । किनकि तिनीहरूका पुर्खाहरूले
अगमवक्ताहरूलाई यस्तै नै व्यवहार गरेका
थिए ।

२४ “तर धिक्कार, तिमी धनीहरू,
किनकि तिमीहरूले आफ्नो सुविधा
पाइसकेका छौ ।

२५ धिक्कार, तिमी अहिले राम्रोसँग
खुवाइएकाहरू,
किनकि तिमीहरू भोकमा पर्नेछौ ।
धिक्कार, तिमी अहिले हाँस्नेहरू,
किनकि तिमीहरू शोक गर्नेछौ र
रुनेछौ ।

२६ धिक्कार, तिमीहरूलाई, जब सबै
मानिसहरूले तिमीहरूको सराहना गर्नेछन्,
किनकि तिनीहरूका पुर्खाहरूले
भूटा अगमवक्ताहरूलाई
यस्तै नै व्यवहार गरेका थिए ।

शत्रुहरूप्रति प्रेम

मती ५:३८-४८

२७“तर मेरा कुरा सुन्नेहरूलाई म भन्छु: आफना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीलाई घृणा गर्नेहरूलाई भलाइ गर। २८तिमीलाई सराप्नेहरूलाई आशीर्वाद देओ, र नराम्रो व्यवहार गर्नेहरूका निमित्त प्रार्थना गरिदेओ। २९यदि कसैले तिमीलाई एउटा गालामा हिर्कायो भने, अर्को गाला पनि थापिदेओ। यदि कसैले तिमी खोस्छ भने, तिमी दौरा पनि लैजानदेओ। ३०तिमीसँग माग्ने सबैलाई देओ, र तिमी कुनै चीज कसैले लैजान्छ भने, ऊसँग फेरि नमाग। ३१अरूले तिमीलाई जस्तो व्यवहार गरून् भन्ने तिमी चाहन्छौ, तिनीहरूलाई पनि तिमीले त्यस्तै गर।

३२“यदि तिमीसँग प्रेम गर्नेलाई मात्रै प्रेम गर्दछौ भने, तिमीलाई के लाभ भयो र? पापीहरूले पनि त तिनीहरूलाई प्रेम गर्नेलाई प्रेम गर्छन्। ३३अनि यदि तिमीलाई भलो गर्नेहरूलाई मात्र भलाइ गर्दछौ भने, तिमीलाई के लाभ भयो र? त्यो त पापीहरूले पनि त गर्छन्। ३४यदि फिर्ता गर्न सक्ने मानिसहरूलाई मात्र ऋण दिन्छौ भने, तिमीलाई के लाभ भयो र? पूरा फिर्ता पाउने आशाले त पापीहरूले पनि त पापीहरूलाई ऋण दिन्छन्। ३५तर आफना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, तिनीहरूलाई भलाइ गर, र केही पनि फिर्ता नलिने आशा गरी तिनीहरूलाई ऋण देओ। तब तिमीहरूको इनाम ठूलो हुनेछ, र तिमीहरू सर्वोच्चका सन्तान ठहरिनेछौ, किनकि परमेश्वर बैगुनी र दुष्टहरूप्रति पनि दयालु हुनुहुन्छ। ३६तिमीहरू पनि कृपालु होओ, जस्तो तिमीहरूका पिता कृपालु हुनुहुन्छ।

अरूको दोष

मती ७:१-५

३७“अरूको न्याय नगर, र तिमीहरूको पनि न्याय गरिनेछैन। अरूलाई दोषी नठहराओ,

र तिमी पनि दोषी ठहराइने छैनौ। क्षमा देओ, तब तिमीलाई पनि क्षमा दिइनेछ। ३८देऊ, त तिमीलाई पनि दिइनेछ। प्रशस्त मात्रामा, खाँदीखाँदी, बेसरी हल्लाएर, भरेर पोखिने गरी तिम्रा पोल्टामा खन्याइनेछ। किनकि जुन नापले तिमीहरू दिन्छौ, त्यही नापमा तिमीहरूलाई पनि दिइनेछ।”

३९उहाँले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त पनि भन्नुभयो: “के कुनै अन्धाले अर्को अन्धालाई डोन्चाउन सक्छ? के तिनीहरू दुवै नै खाडलमा पर्दैनन् र? ४०चेला गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुँदैन, तर पूरा शिक्षा पाएपछि ऊ गुरुजस्तै हुनेछ।

४१“तिमीले किन आफ्नो भाइको आँखामा भएको छेस्को देख्छौ, तर तिम्रो आफ्नै आँखामा भएको मूढाका विषयमा भने विचार नै गर्दैनौ? ४२तिमीले आफ्नो भाइलाई कसरी ‘ए भाइ, तिम्रो आँखामा भएको छेस्को म निकालिदिन्छु’ भन्न सक्छौ, जब तिम्रो आफ्नै आँखामा भएको मूढाचाहिँ देख्दैनौ? ए कपटी, पहिले आफ्नै आँखाबाट मूढा निकाल, अनि पो आफ्नो भाइको आँखाबाट छेस्को निकालिदिनलाई तिमीले छर्लङ्ग देख्न सक्छौ।

रूख र त्यसको फल

मती ७:१७-२०; १२:३४-३५

४३“कुनै असल रूखले खराब फल फलाउँदैन, नता खराब रूखले असल फल फलाउँछ। ४४हरेक रूख त्यसको आफ्नै फलबाट चिनिन्छ। मानिसहरूले काँढाका फाडीबाट नेभारा टिप्दैनन्, नता ऐँसेलुको भाँगबाट अङ्गूर बटुल्छन्। ४५असल मानिसले आफ्नो हृदयमा सञ्चय गरेको असल भण्डारबाट असल थोक नै निकाल्दछ, र दुष्ट मानिसले आफ्नो हृदयमा थुपारेको दुष्ट भण्डारबाट दुष्ट थोक नै निकाल्दछ। किनकि जुन कुराले हृदय भरिएको हुन्छ, मानिसले आफ्नो मुखबाट त्यही नै बोल्दछ।

६:३१-मती ७:१२. ३:३९-मती १५:१४. ६:४०-मती १०:२४-२५; यूहन्ना १३:१६; १५:२०.

६:४४-मती १२:३३. ६:४५-मती १२:३४.

बुद्धिमान् र मूर्ख

मत्ती ७:२४-२७

४६“मैले भनेका कुरा गर्दैनौ भने मलाई किन ‘प्रभु, प्रभु’ भन्दछौ ? ४७जो मकहाँ आउँछ, मेरा वचन सुन्छ र तीअनुसार गर्छ त्यो कस्तो मानिस हो, म तिमीहरूलाई बताउँछु । ४८त्यो एउटा घर बनाउने मानिसजस्तै हो, जसले गहिरो खनेर चट्टानमाथि जग बसाल्यो । जब बाढी आयो र पानीको भल त्यसमा ठोकियो, त्यसले त्यो घरलाई हल्लाउन सकेन, किनकि त्यो राम्रोसँग बनाइएको थियो । ४९तर मेरो वचन सुन्ने र तीअनुसार नगर्नेचाहिँ जग नै नहालिकन जमिनमाथि मात्र घर बनाउने मानिसजस्तै हो । त्यस घरमा भल ठोक्किने बित्तिकै, त्यो भत्क्यो र पूर्ण रूपले नाश भयो ।”

कप्तानको विश्वास

मत्ती ८:५-१३; यूहन्ना ४:४३-५४

७ मानिसहरूका सुनाइमा यी कुराहरू भनिसकेपछि, उहाँ कफर्नहुममा प्रवेश गर्नुभयो । १२त्यहाँ एक जना कप्तानको तिनले अति प्यार गर्ने नोकर बिरामी भएर मर्ने लागेको अवस्थामा थियो । ३ती कप्तानले जब येशूको बारेमा सुने, तब तिनले यहूदीहरूका कौही धर्मगुरुहरूलाई येशूसमक्ष उहाँ आएर तिनको नोकरलाई निको पारिदिनुहुन बिन्ती गर्न पठाए । ४येशूकहाँ आएपछि तिनीहरूले उहाँलाई आग्रहपूर्वक बिन्ती गरे, “यी मानिस तपाईंले यो काम गरिदिन योग्यका छन्, किनकि तिनले हाम्रो जातिलाई प्रेम गर्दछन् र तिनले हाम्रो सभाघर पनि बनाइदिएका हुन् ।” ५अनि येशू तिनीहरूसँग जानुभयो ।

उहाँ घर नजीकै आइपुग्नुहुँदा कप्तानले आफ्ना मित्रहरूलाई उहाँकहाँ यसो भन्न पठाए: “प्रभु, दुःख नउठाउनुहोस्, किनकि तपाईं मेरो घरभित्र आउनुहुने योग्यको म छैन । ७त्यसकारण म आफैलाई पनि तपाईंकहाँ आउनसक्ने योग्यको ठानिँ । तर वचन

भनिदिनुहोस्, र मेरो नोकर निको हुनेछ । किनकि म आफू पनि अख्तियारमुनि रहने मानिस हुँ, र मेरो अधीनमा पनि सिपाहीहरू छन् । म एउटालाई ‘जा,’ भन्छु र त्यो जान्छ; अनि अर्कोलाई ‘आइज,’ भन्छु र त्यो आउँछ । म मेरो नोकरलाई ‘यसो गर,’ भन्छु र त्यसले त्यो गर्छ ।”

९यो सुनेपछि, येशू तिनीसँग आश्चर्य-चकित हुनुभयो, र आफूलाई पछ्याइरहेका भीडतिर फर्केर उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्दछु, मैले यति ठूलो विश्वास इसाएलमा पनि देखेको छैन ।” १०त्यसपछि पठाइएका ती मानिसहरू घरतिर फर्के र नोकरलाई निको भइसकेको भेटाए ।

येशूद्वारा विधवाको छोरा जीवित

११त्यसपछि चाँडै येशू नाइन भनिने एउटा शहरमा जानुभयो, र उहाँका चेलाहरू र एउटा ठूलो भीड उहाँका साथमा गए । १२उहाँ शहरको ढोकानिर पुग्नुहुँदा, एउटा मरेको व्यक्ति लगिदैथियो— ऊ आफ्नी विधवा आमाको एउटैमात्र छोरा थियो । अनि शहरको एउटा ठूलो भीड ती विधवाको साथमा थियो । १३प्रभुले तिनलाई देखेपछि उहाँ तिनीप्रति टिठचाउनुभयो र भन्नुभयो, “नरोऊ ।”

१४त्यसपछि उहाँले गएर अरथी छुनुभयो, र त्यो बोक्नेहरू टक्क अडिँए । उहाँले भन्नुभयो, “ए जवान, म तिमीलाई भन्दछु, उठ !” १५त्यो मृत मानिस उठेर बस्यो र बोल्न लाग्यो, अनि येशूले त्यसलाई आमाको जिम्मा लगाउनुभयो ।

१६तिनीहरू सबै भयभीत भए र परमेश्वरको प्रशंसा गरे, र भने, “हाम्रा बीचमा एक जना महान् अगमवक्ता प्रकट भएका छन् । परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूलाई गोहार गर्न आउनुभएको छ ।” १७येशूको विषयमा यो खबर सारा यहूदिया र वरिपरिका सम्पूर्ण इलाकाभरि फैलियो ।

येशू र बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना

मत्ती ११:१-१९

१८ यूहन्नाका चेलाहरूले तिनलाई यी सबै कुराहरूका खबर दिए । तीमध्ये दुई जनालाई बोलाएर, १९ तिनले प्रभुकहाँ यसो भनी सोध्न पठाए, “के जो आउनेवाला हुनुहुन्थ्यो, त्यो तपाईंनै हुनुहुन्छ, कि हामीहरू अझ कसैको प्रतीक्षा गरौं ?”

२० ती मानिसहरू येशूकहाँ आएर भने, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाले हामीलाई तपाईंकहाँ यसो भनी सोध्न पठाएका छन्, ‘के जो आउनेवाला हुनुहुन्थ्यो, त्यो तपाईं नै हुनुहुन्छ, कि हामीहरू अझ कसैको प्रतीक्षा गरौं ?’”

२१ ठीक त्यही समयमा येशूले रोगीहरू, विरामीहरू र दुष्टात्मा लागेकाहरूलाई निको पार्नुभयो, र धेरै अन्धाहरूलाई दृष्टि दिनुभयो । २२ त्यसपछि उहाँले ती मानिसहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “जाओ र जे तिमीहरूले देख्यौ र सुन्यौ, त्यो यूहन्नालाई बताओ: अन्धाहरूले दृष्टि पाउँछन्, लङ्गाहरू हिँड्छन्, कुष्ठरोग लागेकाहरू निको हुन्छन्, बहिराहरूले सुन्छन्, मरेकाहरू जीवित पारिन्छन्, र गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाइन्छन् । २३ त्यो मानिस धन्य हो, जसले ममा बाधाको कारण पाउँदैन ।”

२४ यूहन्नाका मानिसहरू गएपछि, येशूले भीडलाई यूहन्नाका विषयमा बताउन लाग्नुभयो: “तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हेर्न गयौ ? के बतासले हल्लाइरहेको निगालोलाई ? २५ होइन भने, तिमीहरू के हेर्न गयौ त ? के राम्रो पोशाक पहिरिएको व्यक्तिलाई ? होइन, महाँगा लुगा लगाउने र विलासमा रहनेहरू त दरवारमा हुन्छन् । २६ तर तिमीहरू के हेर्न गयौ ? के अगमवक्तालाई ? हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, अगमवक्ताभन्दा पनि महान् एक जनालाई । २७ यूहन्ना तिनै व्यक्ति हुन्, जसका विषयमा यसो लेखिएको छ:

“म मेरो दूतलाई तिम्रो अगिअगि

पठाउनेछु,

जसले तिम्रो अगि तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ ।”

२८ म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्त्रीबाट जन्मनेहरूमा कोही पनि यूहन्नाभन्दा महान् छैन; तापनि परमेश्वरको राज्यमा जो सानोभन्दा सानो छ, त्यो तिनीभन्दा महान् हुन्छ ।”

२९ सबै मानिसहरू, कर उठाउनेहरूसमेत सबै जनाले येशूको यो वचन सुनेर परमेश्वरको मार्ग ठीक छ भनी स्वीकार गरे, किनकि तिनीहरू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा भएका थिए । ३० तर फरिसीहरू र व्यवस्थाका विद्वान्हरूले तिनीहरूका लागि रहेको परमेश्वरको अभिप्रायलाई अस्वीकार गरे, किनकि तिनीहरू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा भएका थिएनन् ।)

३१ येशूले भन्नुभयो, “अब, यस पुस्ताका मानिसहरूलाई म केसँग तुलना गरूँ ? तिनीहरू केजस्ता छन् ? ३२ तिनीहरू त बजारमा बसेर एका-अर्कालाई यसो भनी बताउने बालकहरूजस्ता छन्:

“हामीले तिमीहरूका लागि बाँसुरी बजायौं, तर तिमीहरू नाचेनौं; हामीले विलापको गीत गायौं, तर तिमीहरू रोएनौं ।”

३३ किनकि यूहन्ना न त रोटी खाँदै न दाखमद्य पिउँदै आए, अनि तिमीहरूले ‘तिनलाई भूत लागेको छ’ भन्दछौ । ३४ म, मानव-पुत्रचाहिँ खाँदै र पिउँदै आएँ, अनि तिमीहरू भन्दछौ, ‘हेर, यो एउटा घिचुवा र पियक्कड आयो, कर उठाउने र पापीहरूको मित्र !’ ३५ तर बुद्धि ठीक छ भन्ने प्रमाण त त्यसका सबै सन्तानले नै दिन्छन् ।”

पापी स्त्रीलाई क्षमा

३६ एक जना फरिसीले येशूलाई आफूसँग भोजनका निमित्त निम्तो दिए, र उहाँ ती फरिसीको घरमा टेबुलमा बसी आराम गर्दै

हुनुहुन्थ्यो । ३७जब त्यस शहरमा पापमय जीवन बिताइरहेकी एउटी स्त्रीले येशू ती फरिसीको घरमा भोजनमा बस्नुभएको छ भनी सुनी, तब त्यसले सिङ्गमरमरको शीशीमा अत्तर लिएर त्यहाँ आई, ३८र उहाँको पछिल्लिरवाट उहाँका पाउनिर उभिएर रूँदै, त्यसले उहाँका पाउ आफ्नो आँसुले भिजाउन थाली । त्यसपछि त्यसले आफ्नै कपालले उहाँका पाउ पुछी, र त्यसमा चुम्बन गर्दै अत्तर घस्न लागी ।

३९उहाँलाई निम्तो दिने फरिसीले यो देखेर मनमनै भने, “यदि यिनी अगमवक्ता हुँदा हुन् त, यिनलाई कसले छुँदैछ र यो कस्तो चरित्रकी स्त्री हो भनी थाहा पाउने थिए, किनकि यो त पापीनी स्त्री हो ।”

४०येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “सिमोन, मैले तिमीलाई केही भन्नु छ ।”

तिनले भने, “गुरुज्यू, भन्नुहोस् ।”

४१“एउटा साहूवाट दुई जनाले ऋण लिएका थिए । एक जनाले पाँच सय र अर्कोले पचास दिनार तिर्नु थियो, ४२तिनीहरू कसैसँग पनि ऋण तिर्नलाई केही थिएन, त्यसैले तिनले ती दुवै जनाका ऋण माफी गरिदिए । अब तीमध्ये कसले तिनलाई बढी प्रेम गर्ला ?”

४३सिमोनले जवाफ दिए, “मेरो विचारमा बढी ऋण माफी पाउनेले ।”

येशूले भन्नुभयो, “तिमीले ठीक विचार गर्नु ।”

४४अनि त्यस स्त्रीतिर फर्केर उहाँले सिमोनलाई भन्नुभयो, “यस स्त्रीलाई देख्दैछौ ? म तिम्रो घरमा आएँ । तिमीले मलाई पाउ धुने पानी दिएनौ, तर यसले त आफ्नो आँसुले मेरा पाउ भिजाएर आफ्ना केशले पुछी । ४५तिमीले मलाई चुम्बन गरेनौ, तर यसले त म घरमा आएदेखि मेरा पाउमा चुम्बन गर्न छोडेकी छैन । ४६तिमीले मेरो शिरमा तेल घसिदिएनौ, तर यसले त मेरा पाउमा अत्तर नै खन्याई । ४७त्यसकारण, म तिमीलाई भन्दछु, यसका धेरै पापहरू क्षमा भएका छन्, किनकि यसले

बढी प्रेम देखाई । तर जसलाई थोरैमात्र क्षमा गरिन्छ, त्यसले थोरै नै प्रेम गर्दछ ।”

४८त्यसपछि येशूले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो, “तिम्रा पाप क्षमा भयो ।”

४९अब अरू पाहुनाहरूले आपसमा भन्न लागे, “पापहरू पनि क्षमा दिने यिनी को हुन् ?”

५०येशूले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ; शान्तिसित जाऊ ।”

बीउ छर्नेको दृष्टान्त

मत्ती १३:१-२३; मर्कूस ४:१-२०

त्यसपछि येशू परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै शहर-शहर र गाउँ-गाउँ जानुभयो । बाह्रै जना चेलाहरू उहाँसँगै थिए । २दुष्टात्मा र रोगहरूबाट निको भएका कतिपय स्त्रीहरू पनि उहाँसँगै थिए: मग्दलिनो भन्ने मरियम, जसबाट सातओटा भूतहरू निस्केका थिए; ३हेरोदका कामदार कुजाकी पत्नी योअन्ना थिइन् । साथै सुसन्ना; र अरू धेरै स्त्रीहरू थिए, जसले आफूसँग जे छ त्यसबाट उहाँको सेवामा सहायता गर्थे ।

४जब ठूलो भीड जम्मा भएको र धेरै मानिसहरू शहरबाट येशूकहाँ आएका थिए, तब उहाँले यो दृष्टान्त भन्नुभयो: ५“एउटा किसान बीउ छर्नलाई निस्क्यो । बीउ छर्दैगर्दा केही बीउ बाटामा परे; ती कूलिचए, र आकाशका चराहरूले खाए । ६केही बीउ दुङ्गेनी जमिनमा परे, र उम्रिने वित्तिकै विरुवा ओइलाए, किनकि तिनमा ओस थिएन । ७केही बीउ काँडाका फाडीमा परे; काँडा पनि त्यसैका साथमा बढेर आयो र विरुवालाई बढ्न दिएन । ८कतिपय बीउ असल जमिनमा परे । ती बढेर आए र छरिएकोभन्दा सय गुणा बढी फल फलाए ।”

यति भनिसकेपछि, उहाँले उच्च सोरमा भन्नुभयो, “जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस् ।”

९उहाँका चेलाहरूले यो दृष्टान्तको अर्थ के हो भनी उहाँलाई सोधे । १०उहाँले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यको रहस्यको ज्ञान तिमीहरूलाई प्रकट गरिएको छ, तर अरूहरूसँग म दृष्टान्तद्वारा बोल्छु, यसरी धर्मशास्त्र पूरा होस्:

“तिनीहरूले हेरेर पनि नदेखून्,
र सुनेर पनि नबुझून् ।”

११“दृष्टान्तको अर्थ यही हो: बीउ परमेश्वरको वचन हो । १२बाटातिर खसेको बीउ तिनीहरू हुन् जसले वचन त सुन्छन्, तर तिनीहरूले विश्वास नगरून् र नबाँचून् भनी शैतान आउँछ र तिनीहरूको हृदयबाट वचन लैजान्छ । १३हुँदानी जमिनमा पर्ने बीउ तिनीहरू हुन्, जसले सुन्दै गर्दा त वचन बढो खुशीसाथ त्यो ग्रहण गर्छन्, तर तिनको कुनै जरा हुँदैन । तिनीहरू केही बेरको निमित्त त विश्वास गर्छन्, तर परीक्षाको समयमा तिनीहरू पतित हुन्छन् । १४काँढाका बीचमा पर्ने बीउले तिनीहरूलाई दर्शाउँछ जसले वचन सुन्छन्, तर आफ्नो बाटोमा अगि बढ्दैजाँदा जीवनका चिन्ता, धन र सुख-चैनका कारण निसासिन्छन् र परिपक्व हुन पाउँदैनन् । १५तर असल जमिनमा पर्ने बीउले तिनीहरूलाई दर्शाउँछ, जसको हृदय निष्कपट र भलो छ; तिनीहरूले वचन सुन्छन्, त्यसलाई हृदयमा जोगाइराख्छन् र मेहनत गरी फल फलाउँछन् ।

सामदानमा रहने बत्ती

मर्कस ४:२१-२५

१६“कसैले बत्ती बालेर भाँडाले छोप्दैन अथवा खाटमुनि राख्दैन । तर भित्र पस्नेहरूले उज्यालो पाऊन् भनी उसले त्यो सामदानमाथि राख्दछ । १७किनकि कुनै कुरा लुकेको छैन जो प्रकट नहोस्, अनि कुनै कुरा पनि गुप्तमा छैन जो थाहा नलागोस् अथवा खुल्ला नगरियोस् ।

१८त्यसकारण तिमीहरू कसरी सुन्छौ त्यसमा होशियार रहो । जोसँग छ त्यसलाई अझै दिइनेछ; र जोसँग छैन, त्यसले आफूसँग छ भनी ठानेको पनि त्यसबाट खोसिनेछ ।”

येशूका आमा र भाइहरू

मत्ती १२:४६-५०; मर्कस ३:३१-३५

१९येशूका आमा र भाइहरू उहाँलाई भेट्न आए, तर भीडले गर्दा तिनीहरू उहाँको नजीक पुग्न सकेनन् । २०कसैले उहाँलाई भन्यो, “तपाईंका आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका छन् र तपाईंलाई भेट्न चाहन्छन् ।”

२१उहाँले जवाफ दिनुभयो, “मेरा आमा र भाइहरू तिनै हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्छन् र त्यसको पालन गर्दछन् ।”

येशूले आँधी शान्त पार्नुभएको

मत्ती ८:२३-२७; मर्कस ४:३५-४१

२२एक दिन येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी तालको पारिपट्टि जाऔं ।” अनि उहाँहरू डुङ्गामा चढेर जानुभयो । २३डुङ्गामा जाँदैगर्दा, येशू निदाउनुभयो । तालमा ठूलो आँधी चलन लाग्यो, र त्यसले गर्दा डुङ्गा पानीले भरिन लाग्यो, र तिनीहरू ठूलो खतरामा परे ।

२४चेलाहरू उहाँकहाँ गएर यसो भन्दै उठाउन लागे, “गुरुज्यू, गुरुज्यू, हामी त डुब्दै लाग्यौं !”

उहाँ उठ्नुभयो र बतास अनि उर्लदो पानीलाई हकानुभयो । आँधी थामियो, र सबै शान्त भयो । २५उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको विश्वास खोइ ?”

डर र आश्चर्यमा परी तिनीहरूले एक आपसमा भने, “यिनी को हुन् ? यिनले त आँधी र पानीलाई समेत आज्ञा दिन्छन्, अनि तिनीहरू यिनको आज्ञा मान्छन् ।”

८:१०-यशैया ६:९-१०. ८:१६-मत्ती ५:१५; लूका ११:३३. ८:१७-मत्ती १०:२६; १२:२.

८:१८-मत्ती २५:२९; लूका १९:२६.

भूत लागेको मानिस निकोभएको

मत्ती ८:२८-३४; मार्कस ५:१-२०

३६ उहाँहरू डुङ्गामा गालीलको समुद्रको पारिपट्टि पर्ने गिरासिनीको प्रदेशमा आइपुग्नुभयो। ३७ येशू पाखामा उत्रनुहुँदा, भूतात्माले ग्रसित त्यस शहरको एक जना मानिसले उहाँलाई भेट्यो। धेरै लामो समयदेखि त्यस मानिसले लुगा लगाउँदै नथियो र घरमा बस्दै नथियो, तर चिहानहरूमा बस्ने गर्थ्यो। ३८ येशूलाई देखेपछि त्यो करायो अनि उहाँको पाउमा पयो र चर्को सोरले भन्यो, “हे सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र येशू, मसँग तपाईंको के काम? म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, मलाई नसताउनुहोस्!” ३९ किनकि येशूले दुष्टात्मालाई त्यो मानिसबाट अधिवाटै निस्किएर आजा गर्नुभएको थियो। त्यस आत्माले त्यसलाई धेरैपल्ट पक्रन्थ्यो, अनि त्यसलाई हात र खुट्टामा साङ्गाले बाँधेको र पहरा राखेको भए तापनि साङ्गालहरू छिनालिहाल्थ्यो र भूतात्माले त्यसलाई एकान्त ठाउँहरूमा लैजान्थ्यो।

३७ येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, “तेरो नाउँ के हो?”

त्यसले जवाफ दियो, “फौज,” किनकि त्यसभित्र धेरै भूतात्माहरू पसेका थिए। ३९ अनि तिनीहरूले उहाँसँग तिनीहरूलाई अतल-कुण्डमा जान आज्ञा नदिनका निमित्त दोहोर्‍याई दोहोर्‍याई बिन्ती गरे।

३२ त्यहाँ डाँडामा सुँगुरहरूको एउटा ठूलो बगाल चरिरहेको थियो। भूतात्माहरूले तिनीहरूलाई ती सुँगुरभित्र पस्न दिनुहोस् भनी उहाँलाई बिन्ती गरे, र उहाँले अनुमति दिनुभयो। ३३ अनि भूतहरू त्यो मानिसबाट निस्केर ती सुँगुरहरूभित्र पसे, र त्यो बगाल भिरालो पाखोबाट हुत्तै गएर तालमा खसे अनि डुबेर मरे।

३४ जब सुँगुर चराउनेहरूले त्यहाँ भएको यो घटना देखे, तब तिनीहरू भागे अनि शहर र गाउँतिर यसको खबर दिए। ३५ अनि मानिसहरू जे घटेको थियो त्यो हेर्न गए। येशूकहाँ आउँदा तिनीहरूले जुन मानिसबाट

भूतहरू निस्केर गएका थिए, त्यसलाई लुगा लाएर सट्टे दिमागको भई येशूका पाउमा बसिरहेको भेट्टाए, र तिनीहरू डराए। ३६ यो देखे मानिसहरूले भूतात्मा लागेको मानिस कसरी निको पारियो भनी तिनीहरूलाई बताइदिए। ३७ तब गिरासिनी इलाकाका सबै मानिसहरूले येशूलाई तिनीहरूलाई छोडेर गइहाल्न बिन्ती गरे, किनकि तिनीहरू डरले भरिएका थिए। यसकारण उहाँ डुङ्गामा चढेर फर्कनुभयो।

३८ जुन मानिसबाट भूतहरू निस्केका थिए, त्यसले उहाँकै साथमा जानपाउँ भनी बिन्ती गर्‍यो, तर येशूले त्यसलाई यसो भन्दै पठाउनुभयो, ३९ “तिमी आफ्नो घर फर्क, र परमेश्वरले तिम्रो निमित्त कति ठूलो काम गरिदिनुभयो, सो बताऊ।” अनि त्यो मानिस गयो र येशूले त्यसका निमित्त कति ठूलो काम गरिदिनुभयो भनी सारा शहरभरि प्रचार गर्‍यो।

मरेकी केटी र बिरामी स्त्री

मत्ती ९:१८-२६; मार्कस ५:२१-४३

४० येशू फर्केर आउनुहुँदा, एउटा ठूलो भीडले उहाँलाई स्वागत गर्‍यो, किनकि तिनीहरू सबैले उहाँको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए। ४१ तब याइरस नाउँ गरेका, सभाघरका एक जना शासक आए र उहाँलाई तिनको घरमा आइदिनुहोस् भनी बिन्ती चढाउँदै उहाँका पाउमा परे, ४२ किनकि लगभग बाह्र वर्ष पुगेकी तिनकी एउटैमात्र छोरी मर्न लागेकी थिई।

येशू जाँदै गर्नुहुँदा, भीडहरूले उहाँलाई घचेटिरहेका थिए। ४३ अनि बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने व्यथाले सताइएकी एउटी स्त्री त्यहाँ थिई, त्यसलाई कसैले निको पार्न सकेको थिएन। ४४ त्यो स्त्री येशूको पछिल्लिर आई र उहाँको वस्त्रको किनारा छोई, अनि तुरुन्तै त्यसको रगत थामियो।

४५ “मलाई कसले छोयो?” येशूले सोध्नुभयो।

सबैले होइन भनेपछि, पत्रुसले भने,

“गुरुज्यू, भीड़ले तपाईंलाई घेरेर घचेटरहेका छन् ।”

४६तर येशूले भन्नुभयो, “मलाई कसैले छोएकै हो, मबाट शक्ति निस्केर गएको मैले थाहा पाएँ ।”

४७तब त्यस स्त्रीले आफू उम्केर जान नसक्ने देखेर काम्दै आई, र येशूको पाउमा परी । त्यसले उहाँलाई किन छोएकी थिई र त्यो कसरी तुरुन्तै निको भई भन्ने कुरा त्यसले सबै मानिसहरूका सामु बताइदिई । ४८तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “छोरी, तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ । शान्तिसित जाऊ ।”

४९येशू बोलिरहनु भएकै बेला सभाघरका शासक याइरसको घरबाट एक जना मानिस आइपुगयो र त्यसले भन्यो, “तपाईंकी छोरीको मृत्यु भयो । अब गुरुज्यूलाई कष्ट नदिनुहोस् ।”

५०यो सुनेर येशूले याइरसलाई भन्नुभयो, “नडराऊ, केवल विश्वास मात्र गर, र त्यो निको हुनेछे ।”

५१याइरसको घरमा आइपुगेपछि उहाँले पत्रुस, यूहन्ना र याकूब, अनि केटीका आमा र बाबुबाहेक अरू कसैलाई उहाँसँग भित्र आउन दिनुभएन । ५२त्यसबेला सबै जना त्यस केटीका लागि रोइरहेका र बिलौना गरिरहेका थिए । तर उहाँले भन्नुभयो, “बिलौना नगर, ऊ मरेकी छैन, सुतेकी मात्र छ ।”

५३त्यो मरिसकेकी छ भनी जानेर तिनीहरूले उहाँको हाँसो गरे । ५४तर उहाँले त्यसको हातमा समातेर भन्नुभयो, “मेरी छोरी उठ !” ५५अनि त्यसको प्राण फर्क्यो, र त्यो तुरुन्तै उठी । त्यसपछि येशूले उसलाई केही खान दिनु भनी तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो । ५६त्यसका आमाबाबु आश्चर्य-चकित भए, तर उहाँले तिनीहरूलाई जे भएको थियो त्यसबारे कसैलाई नबताउनु भन्ने आज्ञा दिनुभयो ।

येशूले बाह्र चेलाहरूलाई पठाउनुभएको

मत्ती १०:५-१५; मर्कूस ६:७-१३

९ एक दिन येशूले बाह्र जना चेलाहरूलाई एकसाथ बोलाउनुभयो र त्यसपछि तिनीहरूलाई उहाँले भूतहरू धपाउने र रोगहरू निको पार्ने शक्ति र अधिकार दिनुभयो, २अनि उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको प्रचार गर्न र विरामीहरूलाई निको पार्न पठाउनुभयो । ३उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “यात्राका निमित्त केही पनि नलेओ— न लट्ठी, न भोला, न रोटी, न पैसा, नता अर्को लुगा । ४जुन घरमा तिमीहरू पसोला, त्यस शहरलाई छोडेर नगएसम्म त्यहीं बस । ५यदि मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत गरेनन् भने, तिनीहरूको शहर छोडेर जाँदा तिनीहरूका विरुद्धमा गवाहीको निमित्त तिमीहरूका खुट्टाको धूलो टक्कटकाइदो ।” ६तब तिनीहरू विदा भए र सबैतिर सुसमाचार प्रचार गर्दै र रोगीहरूलाई निको पार्दै गाउँ-गाउँ गए ।

७अब शासक हेरोदले यी सबै घटनाबारे सुनेर तिनी अन्यायमा परे, किनकि कसैकसैले यूहन्ना मृतकबाट जीवित भई उठेका छन् भनी भन्दथे, ८अरूले एलिया देखा परेका छन् भन्दथे, र अभै अरूले उहिलेका अगमवक्ताहरूमध्येका एक जना उठेर आएका हुन् भन्ने गर्थे । ९तर हेरोदले भने, “मैले नै यूहन्नाको शिर काट्न लगाएँ । त्यसकारण यिनी को हुन्, जसका बारेमा म यस्ता सबै कुराहरू सुन्दैछु ?” अनि तिनले उहाँलाई भेट्ने प्रयास गरे ।

येशूले पाँच हजारलाई खुवाउनुभएको

मत्ती १४:१३-२१; मर्कूस ६:३०-४४

यूहन्ना ६:१-१४

१०प्रेरितहरू फर्केर आए र आफूले गरेका कामका विषयमा येशूलाई बताए । त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो साथमा लैजानुभयो र उहाँहरू आफै मात्र सुटुककै बेथसेदा भन्ने एउटा शहरमा जानुभयो । ११तर भीड़लाई यो

कुरा थाहा लाग्यो र तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याए। उहाँले तिनीहरूलाई स्वागत गर्नुभयो र परमेश्वरको राज्यको विषयमा बताउनुभयो, अनि निको हुन आवश्यक भएका जतिलाई निको पार्नुभयो।

१२दिन ढल्कन थालेपछि बाह्रै जना उहाँकहाँ आएर भने, “भीड़लाई विदा गर्नुहोस् र तिनीहरू गएर छेउछाउका गाउँहरूमा खानपान र वास खोजून्, किनकि हामी यहाँ निर्जन स्थानमा छौं।”

१३उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई केही खान देओ।”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “गएर भीड़का निमित्त खानेकुरा नकिनेसम्म त अहिले हामीसँग केवल पाचौँटा रोटी र दुईओटा माछा मात्र छन्।” १४(त्यहाँ पुरुषहरू मात्र लगभग पाँच हजार जना जति थिए।)

तर उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई पचास-पचासको समूहमा बसाओ।” १५अनि चेलाहरूले त्यसै गरे, र सबै जना बसे। १६त्यसपछि पाँच रोटी र दुई माछा लिई स्वर्गतिर हेरेर उहाँले धन्यवाद दिनुभयो र भाँचेर मानिसहरूलाई बाँडिदिन चेलाहरूलाई दिनुभयो। १७तिनीहरू सबैले खाए र तृप्त भए, अनि चेलाहरूले उब्रेका टुक्राहरू बाह्र डालाहरूभरि उठाए।

खीष्टबारे पत्रुसको स्वीकार

मत्ती १६:१३-१९; मार्कुस ८:२७-२९

१८एकपल्ट येशू एकलै प्रार्थना गर्दैहुनुहुन्थ्यो अनि उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै थिए, तब उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले मलाई म को हुँ भन्छन्?”

१९तिनीहरूले जवाफ दिए, “कतिले बपतिस्मा-दिने यूहन्ना; अरूले एलिया; अरूले अरूले, पहिलेका अगमवक्ताहरूमध्येबाट एक जना फेरि उठेर आएका छन् भनी भन्छन्।”

२०उहाँले सोध्नुभयो, “तिमीहरूले नि ? तिमीहरू मलाई म को हुँ भन्छौ ?”

पत्रुसले जवाफ दिए, “परमेश्वरका खीष्ट !”

२१येशूले तिनीहरूलाई यो कुरा कसैलाई पनि नभन्नु भनी कडा चेतावनी दिनुभयो।

२२अनि उहाँले भन्नुभयो, “म, मानव-पुत्रले धेरै कुराको दुःख उठाउनुपर्छ र धर्मगुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट म बहिष्कृत हुनेछु, र म मारिनु नै पर्छ र तेस्रो दिनमा म मरेकाहरूबाट जीवित भई उठ्नेछु।”

२३त्यसपछि उहाँले तिनीहरू सबैलाई भन्नुभयो: “यदि कोही मेरोपछि आउने इच्छा गर्छ भने, उसले आफैलाई इन्कार गरोस् र दिनहुँ आफ्नो क्रूस उठाओस् र मेरोपछि लागोस्। २४किनकि जसले आफ्नो जीवन जोगाउने इच्छा गर्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले मेरा खातिर आफ्नो जीवन गुमाउला त्यसले त्यो बचाउनेछ। २५यदि कुनै मानिसले सारा संसार नै हात पारेर आफैलाई नाश पार्छ वा गुमाउँछ भने त्यसलाई के फाइदा हुन्छ र ? २६यदि कोही म र मेरा वचनदेखि शर्माउँछ भने, म, मानव-पुत्र पनि मेरो आफ्नो महिमामा अनि पिताको र पवित्र स्वर्गदूतहरूको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछु। २७म तिमीहरूलाई सत्य कुरा भन्दछु, यहाँ उपस्थित भएकाहरूमध्ये कसैकसैले परमेश्वरको राज्य नदेखिकन मृत्यु चाख्नेछैनन्।”

येशूको रूप परिवर्तन

मत्ती १७:१-८; मार्कुस ९:२-८

२८येशूले यो कुरा भन्नुभएको करीब आठ दिनपछि पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफ्नो साथमा लिएर प्रार्थना गर्नलाई उहाँ एउटा डाँडामा चढ्नुभयो। २९उहाँले प्रार्थना गरिरहनुहुँदा, उहाँको अनुहारको रूप बदलियो, र उहाँको वस्त्र विजुली चम्केको जस्तो उज्वल

भयो । ३० दुई व्यक्ति, मोशा र एलिया, ३१ येशूसँग वातचीत गर्दै महिमित अवस्थामा देखा परे । तिनीहरूले उहाँको विदाइको बारेमा बोलिरहेका थिए, जुन कुरा उहाँले अब यरूशलेममा पूरा गर्न लाग्नुभएको थियो । ३२ पत्रुस र तिनका साथीहरू निद्राले लट्ठ भएका थिए, तर जब तिनीहरू पूर्णरूपले ब्युँभिए, तब तिनीहरूले उहाँको महिमा र उहाँसँग खडा भइरहेका दुई जनालाई देखे । ३३ ती मानिसहरू येशूबाट विदा भएर जानलाग्दा पत्रुसले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, हामीलाई यहीं नै बस्न असल रहेछ । हामी तीनओटा वासस्थान बनाऔं— एउटा तपाईंलाई, एउटा मोशालाई, र एउटा एलियालाई ।” (आफूले बोलेका कुराको तिनलाई ख्यालै थिएन ।)

३४ तिनी बोलिरहेकै बेलामा, एउटा बादल आयो र उहाँहरूलाई ढाक्यो, र बादलभित्र प्रवेश गर्दा तिनीहरू डराए । ३५ बादलबाट यसो भन्ने आवाज आयो, “यिनी मेरा पुत्र हुन्, जसलाई मैले छानेको हुँ, यिनका वचन सुन ।” ३६ यो स्वरले बोलेपछि, त्यहाँ येशू एकलै हुनुभएको तिनीहरूले देखे । चेलाहरूले यो घटनाका कुरा आफैमा मात्र राखे र आफूले देखेका कुरा त्यस समयमा तिनीहरूले अरू कसैलाई भनेनन् ।

दुष्टात्मा लागेको केटो निको भएको

मत्ती १७:१४-१८; मार्कुस ९:१४-२७

३७ भोलिपल्ट, उहाँहरू पहाडबाट भर्नुहुँदा, एउटा ठूलो भीड उहाँलाई भेट्न आयो । ३८ भीडबाट एक जना मानिसले कराएर भन्यो, “गुरुज्यू, मेरो छोरोमाथि कृपादृष्टि गरिदिनुहोस् भनी म बिन्ती गर्दछु, किनकि ऊ मेरो एउटै मात्र सन्तान हो । ३९ एउटा आत्माले उसलाई पक्रन्छ र ऊ अचानक चिच्छ्याउँछ; त्यस आत्माले उसलाई ऍँठन पार्छ र उसले मुखबाट फिँज काड्छ । त्यसले उसलाई कहिलेकहींमात्र छोड्छ र उसलाई सर्वनाश गर्दछ । ४० त्यसलाई

निकालिदिनका लागि मैले तपाईंका चेलाहरूलाई बिन्ती गर्ने, तर तिनीहरूले सकेनन् ।”

४१ येशूले जवाफ दिनुभयो, “ए अविश्वासी र भ्रष्ट पुस्ता, म कहिलेसम्म तिमीहरूका साथमा रहूँला र तिमीहरूलाई सहूँला ? तिमी छोरोलाई यहाँ ल्याऊ ।”

४२ त्यो केटो आउँदा आउँदै पनि भूतात्माले उसलाई ऍँठन पारी भुईंमा पछ्यायो । तर येशूले दुष्टात्मालाई हर्कनुभयो, केटालाई निको पार्नुभयो र त्यसलाई बाबुको हातमा दिनुभयो । ४३ अनि तिनीहरू सबै परमेश्वरको महानतामा आश्चर्य-चकित भए ।

सबै जना येशूले गर्नुभएका सबै कुरामा छक्क परिरहेका बेला, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ४४ “मैले तिमीहरूलाई जे भन्दैछु त्यो ध्यानपूर्वक सुन: म, मानव-पुत्रलाई धोखासाथ मान्छेहरूका हातमा पक्राउ पार्न लागिएको छ ।” ४५ तर यसको अर्थ के हो तिनीहरूले बुझ्न सकेनन् । तिनीहरूले नबूझ्नु भनी यो कुरा तिनीहरूबाट गुप्त राखिएको थियो, अनि यसको बारेमा उहाँलाई सोध्न तिनीहरू डराए ।

सबैभन्दा ठूलो को हुनेछ ?

मत्ती १८:१-४; मार्कुस ९:३३-४०

४६ चेलाहरूका बीचमा तिनीहरूमध्ये सबैभन्दा ठूलो को होला भन्ने विषयमा वाद-विवाद शुरु भयो । ४७ येशूले तिनीहरूका विचार थाहा पाएर एउटा बालकलाई लिनुभयो र आफ्नो छेउमा खडा गराउनुभयो । ४८ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जसले यस बालकलाई मेरो नाउँमा ग्रहण गर्छ त्यसले मलाई नै ग्रहण गरेको हुन्छ; अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ त्यसले मलाई पठाउनुहुनेलाई ग्रहण गर्छ । किनकि जो तिमीहरूमध्ये सबैभन्दा सानो छ, त्यही नै सबैभन्दा ठूलो हुन्छ ।”

४९ यूहन्नाले भने, “गुरुज्यू, हामीले एक जना

९:३५—यशैया ४२:१; मत्ती ३:१७; १२:१८; मार्कुस १:११; लूका ३:२२. ९:४६—लूका २२:२४.

९:४८—मत्ती १०:४०; लूका १०:१६; यूहन्ना १३:२०.

मानिसलाई तपाईंको नाउँमा भूतहरू धपाएको देख्यौं र हामीले त्यसलाई रोक्यौं, किनकि ऊ हामीमध्येको होइन ।”

५० येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरोक । किनकि जो तिम्रो विरुद्धमा छैन त्यो तिम्रो पक्षमा हुन्छ ।”

सामरीहरूको विरोध

५१ जसै उहाँको स्वर्ग उठाइलगिने दिन नजिक आउँदैथियो, येशूले यरूशलेमतिर जाने निश्चय गर्नुभयो । ५२ अनि उहाँले समाचार लाने मानिसहरूलाई अगिअगि पठाउनुभयो, जो उहाँको निमित्त सबै कुरा तयार पार्न सामरीहरूको एउटा गाउँमा गए; ५३ तर त्यहाँका मानिसहरूले उहाँ यरूशलेम जान लाग्नुभएको हुनाले उहाँलाई स्वागत गरेनन् । ५४ उहाँका चेलाहरू याकूब र यूहन्नाले यो देखेपछि उहाँलाई सोधे, “प्रभु, के यिनीहरूलाई भस्म गर्न एलियाले भैं हामीले स्वर्गबाट आगो बर्सने आज्ञा गरौं भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ ?” ५५ तर येशूले फर्केर तिनीहरूलाई हप्काउनुभयो, ५६ र उहाँहरू अर्कै गाउँतिर जानुभयो ।

येशूलाई पछ्याउँदा चुकाउनुपर्ने मूल्य

मती ८:१९-२२

५७ उहाँहरू बाटामा हिँडिरहनुभएको बेला, एक जना मानिसले उहाँलाई भन्यो, “तपाईं जहाँ जानुभए तापनि म तपाईंलाई पछ्याउनेछु ।”

५८ येशूले जवाफ दिनुभयो, “फ्याउराहरूका दुला छन् र आकाशका पक्षीहरूका गुँड छन्, तर म, मानव-पुत्रको त शिर राख्ने ठाउँ पनि छैन ।”

५९ उहाँले अर्को मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग ।”

तर त्यस मानिसले भन्यो, “प्रभु, पहिले मलाई मेरा बाबुलाई गाड्न जान दिनुहोस् ।”

६० येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “मरेकाहरूले नै आफ्ना मुर्दाहरू गाड्नु, तर तिमी जाऊ र परमेश्वरको राज्यको घोषणा गर ।”

६१ अर्कै अर्कोले भन्यो, “प्रभु, म तपाईंलाई पछ्याउनेछु, तर पहिले मलाई गएर मेरो परिवारबाट विदा लिन दिनुहोस् ।”

६२ येशूले जवाफ दिनुभयो, “आफ्नो हात हलोमा राखेर पछिल्लि फर्कने कुनै पनि मानिस परमेश्वरको राज्यको सेवामा योग्य हुँदैन ।”

येशूले बहत्तर चेलाहरूलाई पठाउनुभएको
१० त्यसपछि प्रभुले अरू बहत्तर जनालाई नियुक्त गर्नुभयो र तिनीहरूलाई आफू जान लाग्नुभएको हरेक शहर र ठाउँमा दुई दुई जना गरी अधिबाटै पठाउनुभयो । २ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “फसल त प्रशस्त छन्, तर खेतालाहरू थोरै छन् । त्यसकारण फसलका प्रभुलाई उहाँको आफ्नो फसलका खेतमा प्रशस्त खेतालाहरू पठाइदिन प्रार्थना गर । ३ जाओ ! म तिमीहरूलाई ब्याँसाहरूका बीचमा भेडाका पाठाहरूभैं पठाउँदैछु । ४ न त पैसाको थैली, न त भोला, न जुत्ता, केही नबोक अनि बाटामा कसैलाई अभिवादन नगर ।

५ “जब कुनै घरमा पस्छौ, पहिले भन, ‘यस घरमा शान्ति रहोस् !’ ६ यदि त्यहाँ शान्तिको मानिस रहेछ भने, तिम्रो शान्ति त्यससँग रहनेछ; यदि छैन भने, त्यो शान्ति तिमीहरूकहाँ नै फर्किआउनेछ । ७ तिनीहरूले जे दिन्छन्, त्यही खानपान गर्दै त्यही घरमा नै बस, किनकि खेताला ज्यालाको योग्य हुन्छ । घरघर पसी हिँड्ने नगर ।

८ “कुनै शहरमा पस्दा तिमीहरूलाई स्वागत मिल्यो भने, तिमीहरूको अगि जे राखिन्छ त्यो खाओ । ९ त्यहाँ भएका विरामीहरूलाई निको पार, र तिनीहरूलाई ‘परमेश्वरको राज्य तिमीहरूका नजीक आइपुगेको छ’ भन । १० तर कुनै शहरमा पस्दा तिमीहरूलाई स्वागत मिलेन

९:५४-२ राजा १:९-१६. ९:६१-१ राजा १९:२०. १०:२-मती ९:३७-३८. १०:३-मती १०:१६.

१०:४-११-मती १०:७-१४; मार्कस ६:८-११; लूका ९:३-५. १०:७-१ कोरिन्थी ९:१४; १ तिमोथी ५:१८.

१०:१०-प्रेरित १३:५१.

भने, त्यस शहरका गल्लीहरूमा जाओ र यसो भन, 'हाम्रा खुट्टामा टाँसिएका धूलो तिमीहरूको विरुद्धमा टकटक्याउँछौं । तापनि यो निश्चय जानः परमेश्वरको राज्य नजीकै छ ।' १२म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यस दिन त्यो शहरको भन्दा बरु सदोमको अवस्था सहनीय हुनेछ ।

१३“धिव्कार तँलाई, ए खोराजिन ! धिव्कार तँलाई, ए बेथसेदा ! किनकि तिमीहरूमा गरिएका आश्चर्य-कर्महरू यदि टायर र सीदोनमा गरिएका भए, तिनीहरूले धेरै अधि नै भाड्या लाएर खरानीमा बसी पश्चात्ताप गर्नेथिए । १४तर न्यायको समयमा तिमीहरूको भन्दा टायर र सीदोनको अवस्था सहनीय हुनेछ । १५अनि तँ, ए कफर्नहुम, के तँ आकाशमा उचालिनेछस् ? होइन, तँ त तल गहिरो खाडलमा खसालिनेछस् ।

१६“जसले तिमीहरूका कुरा सुन्छ, त्यसले मेरै कुरा सुनेको हुन्छ । जसले तिमीहरूलाई इन्कार गर्छ त्यसले मलाई नै इन्कार गरेको हुन्छ । तर जसले मलाई इन्कार गर्छ त्यसले मलाई पठाउनुहुनेलाई पनि इन्कार गरेको हुन्छ ।”

१७ती बहत्तर जना आनन्दित हुँदै फर्के र भने, “प्रभु, तपाईंको नाउँमा भूतहरूसमेत हाम्रा अधीनमा आउँछन् ।”

१८उहाँले भन्नुभयो, “मैले शैतानलाई स्वर्गबाट विजुली चम्केभै गरी खसिरहेको देखे । १९मैले तिमीहरूलाई सर्पहरू र विच्छीहरू कुल्चने र शत्रुका सबै शक्तिमाथि विजय हुने अधिकार दिएको छु; कुनै कुराले पनि तिमीहरूलाई हानि गर्नेछैन । २०तापनि आत्माहरू तिमीहरूका अधीनमा आएकोमा आनन्द नगर, तर तिमीहरूका नाउँ स्वर्गमा लेखिएका छन् भन्ने कुरामा आनन्द गर ।”

२१त्यस समयमा येशू पवित्र आत्माद्वारा आनन्दले भरिनुभयो र भन्नुभयो, “हे पिता,

स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु, किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान् र ज्ञानीहरूबाट गुप्त राखी साना बालकहरूलाई प्रकट गरिदिनुभएको छ । किनकि हे पिता, तपाईंलाई यसै गर्न असल लाग्यो ।

२२“मेरा पिताले सबै थोक मलाई सुम्पिदिनुभएको छ । पुत्र को हो भनी पिताबाहेक कसैले जान्दैन, अनि पिता को हो भनी पुत्रले र जस-जसकहाँ उहाँलाई प्रकट गरिदिने इच्छा गर्दछ त्यसले बाहेक अरु कसैले चिन्दैन ।”

२३त्यसपछि चेलाहरूतिर फर्केर उहाँले तिनीहरूलाई गोप्यमा भन्नुभयो, “धन्य हुन् ती आँखाहरू, जसले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्छन् । २४किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु धेरै अगमवक्ता र राजाहरूले तिमीहरूले जे देख्छौ त्यो हेर्न इच्छा गरेका थिए, तर देखेनन्, र तिमीहरू जे सुन्छौ त्यो सुन्न इच्छा गरेका थिए, तर सुनेनन् ।”

असल सामरीको दृष्टान्त

२५एक अवसरमा व्यवस्थाका एक जना विद्वान् येशूको परीक्षा गर्न उठे र उहाँलाई प्रश्न गरे, “गुरुज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नुपर्छ ?”

२६उहाँले भन्नुभयो, “व्यवस्थामा के लेखिएको छ ? त्यसलाई तिमी कसरी पढ्छौ ?”

२७तिनले जवाफ दिए: “तँले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले, आफ्नो सम्पूर्ण प्राणले, आफ्नो सम्पूर्ण बलले र आफ्नो सम्पूर्ण मनले प्रेम गर्; र ‘आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर् ।”

२८येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीले ठीक जवाफ दियो । त्यसै गर र तिमी बाँच्नेछौ ।”

२९तर तिनले आफूलाई धार्मिक ठहराउने इच्छा गरे र येशूलाई सोधे, “त्यसो भए मेरो छिमेकी को हो त ?”

१०:१२-उत्पत्ति १९:२४-२८; मत्ती ११:२४; १०:१५.

योएल ३:४-८; आमोस १:९-१०; जकरिया ९:२-४.

मर्कूस ९:२७; लूका ९:४८; यूहन्ना १३:२०.

१०:१९-भजन ९१:१३.

१०:१३-यशैया २३:१-१८; इजाकिएल २६:१-२८; २६;

१०:१५-यशैया १४:१३-१५.

१०:१६-मत्ती १०:४०;

१०:२२-यूहन्ना ३:३५; १०:१५.

१०:२५-२८-मत्ती २२:३५-४०, मर्कूस १२:२८-३४.

१०:२७-लेवी १९:१८; व्यवस्था ६:५. १०:२८-लेवी १८:५.

३०जवाफमा येशूले भन्नुभयो: “एक जना मानिस यरूशलेमबाट यरीहोतिर तल जाँदैथियो, र त्यो त्यहाँ डाँकूहरूको फेला पऱ्यो । तिनीहरूले त्यसलाई नाङ्गै पारे, पिटे र अधमरो पारी छोडे र गए । ३१संयोगवश एउटा पूजाहारी त्यही बाटो आयो, र त्यो अधमरो मान्छेलाई देखेर त्यो अर्कोपट्टि तर्केर गयो । ३२त्यसै गरी, एउटा लेवी पनि त्यस ठाउँमा आयो र त्यसलाई देखेपछि अर्कोपट्टि तर्केर गयो । ३३तर एक जना सामरी, यात्रा गर्दै जाँदा, त्यो मानिस भएको ठाउँमा आयो; र त्यसलाई देखेर त्यस सामरीको मन दयाले भरियो । ३४अनि ऊ त्यसकहाँ गयो र त्यसको घाउमा तेल र दाखमद्य लगाई पट्टी बाँधेदियो । त्यसपछि उसले त्यस मानिसलाई आफ्नै गधामा चढाएर पौवामा लगयो र त्यसको हेरचाहा गर्‍यो । ३५भोलिपल्ट उसले चाँदीका दुईओटा सिक्का निकालेर पौवाको मालिकलाई दिँदै भन्यो, ‘यिनको हेरचाहा गर, र अरू बढी खर्च लागेछ भने म फर्केर आउँदा तिम्रीलाई तिरिदिनेछु ।’

३६“तिम्रो विचारमा यी तीन जनामध्ये कुनचाहिँ त्यो डाँकूहरूका हातमा पर्ने मानिसको छिमेकी थियो ?”

३७व्यवस्थाका ती विद्वान्ले जवाफ दिए, “त्यही, जसले त्यस मानिसमाथि दया देखायो ।”

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ र तिम्री पनि त्यसै गर ।”

मार्था र मरियमको घरमा

३८येशू र उहाँका चेलाहरू यात्रा गर्नुहुँदै गर्दा उहाँहरू एउटा गाउँमा आइपुग्नुभयो र त्यहाँ मार्था नाउँ भएकी एउटी स्त्रीले आफ्नो घरमा उहाँको स्वागत गरिन् । ३९तिनकी मरियम नाउँ भएकी एउटी बहिनी थिइन्, जो उहाँको वचन सुन्दै प्रभुका पाउमा बसिन् । ४०तर मार्था सेवा-सत्कारका तयारी गर्ने धेरै काममा अल्झिएकी थिइन् । तिनी उहाँकहाँ आइन् र भनिन्, “प्रभु,

के तपाईं वास्ता राख्नुहुन्न, मेरी बहिनीले सबै काममा मलाई एकलै पारेकी छिन् ? मलाई सघाइदिन तिनलाई भनिदिनुहोस् !”

४१येशूले जवाफ दिनुभयो, “मार्था, मार्था, तिम्री धेरै कुराहरूका विषयमा चिन्ता गर्छौ र दुःखी बन्छौ, ४२तर एउटा मात्र कुराको आवश्यकता छ । अनि जे असल छ, मरियमले त्यही छानेकी छिन्, र त्यो तिनीबाट खोसिनेछैन ।”

येशूले प्रार्थनाबारे सिकाउनुभएको

मती ६:९-१३; ७:७-११

११ एक दिन येशू कुनै ठाउँमा प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्थ्यो । उहाँले प्रार्थना सिद्धचाउनुभएपछि उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले उहाँलाई भने, “प्रभु, यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई सिकाएभैं हामीलाई पनि प्रार्थना गर्न सिकाउनुहोस् ।”

२उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिम्रीहरूले प्रार्थना गर्दा यसो भन:

“हे पिता,
तपाईंको नाउँ पवित्र गरियोस्,
तपाईंको राज्य आओस् ।

३ हामीलाई हरेक दिन हाम्रो दैनिक भोजन दिनुहोस् ।

४ हाम्रा पाप हामीलाई क्षमा गरिदिनुहोस्,
किनकि हामीले पनि हाम्रो विरुद्धमा पाप गर्ने हरेकलाई क्षमा गर्दछौं ।
अनि हामीलाई परीक्षामा नलैजानुहोस् ।”

५त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “भनौ, तिम्रीहरूमध्ये कसैको एक जना मित्र छुन् र उनी मध्यरातमा तिनीकहाँ गएर भन्छन्, ‘मित्र, मलाई तीनओटा रोटी पैंचो दिनुहोस्, किनकि मेरा एक जना मित्र यात्राबाट मकहाँ आएका छन्, तर तिनलाई टक्रचाउन मसँग केही पनि छैन ।’

७“तव भित्रवाट तिनले जवाफ दिन्छन्, ‘मलाई दुःख नदिनुहोस् । ढोका बन्द भइसकेको छ, र मेरा केटाकेटीहरू मसँगै ओछुचानमा छन् । म उठेर तपाईंलाई केही दिन सक्दिनँ ।’ ८म तिमीहरूलाई भन्दछु, यद्यपि उनी एक मित्र भएको कारणले तिनले उठेर उनलाई रोटी नदिए, तापनि उनले खुरन्धार मागिरहेका कारणले गर्दा तिनी उठेर उनलाई खाँचो परेजति दिनेछन् ।

९“त्यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु: मागिरहो त तिमीहरूलाई त्यो दिइनेछ; खोजिरहो, त तिमीहरूले भेट्नुहुनेछ; घचघच्याइरहो, त तिमीहरूको निमित्त ढोका उघारिनेछ । १०किनकि हरेक जसले माग्छ, त्यसले पाउँछ; जसले खोज्छ, त्यसले भेट्नुहुनेछ; अनि जसले घचघच्याउँछ, त्यसका निमित्त ढोका उघारिनेछ ।”

११“तिमीहरूमध्ये कुनचाहिँ त्यस्तो बाबु होला, जसको छोराको रोटी माग्दा त्यसलाई दुःखा देला; अथवा माछा माग्दा त्यसलाई माछाको सट्टा सर्प देला ? १२अथवा अण्डा माग्दा त्यसलाई बिच्छी देला ? १३यदि तिमीहरू जो दुष्ट भईकन पनि आफ्नो छोराछोरीहरूलाई असल थोक दिन जान्दछौ भने, भन्नु उहाँसँग मानेहरूलाई तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले कति प्रशस्त गरी पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ !”

येशू र बालजिबुल

मती १२:२२-३०; ४३-४५; मार्कुस ३:२०-२७

१४एक दिन येशूले एउटा भूत निकाल्दैहुनुहुन्थ्यो, जो गुँगो थियो । भूतात्मा निस्केपछि त्यो गुँगो भइरहेको मानिस बोल्यो, र भीड छक्क पऱ्यो । १५तर तिनीहरूमध्ये कसैकसैले भने, “यसले त दुष्टात्माहरूका राजा बालजिबुलद्वारा भूतहरू निकाल्छ ।” १६अरूहरूले स्वर्गवाट एउटा चिन्ह माग्दै उहाँको परीक्षा गरे ।

१७येशूले तिनीहरूका विचार थाहा पाएर भन्नुभयो: “आपसमा फूट भएको कुनै पनि राज्य नष्ट भएर जान्छ, अनि आपसमा फूट

भएको जुनसुकै घर पनि पतन हुन्छ । १८यदि शैतानको पनि आपसमा फूट भयो भने, त्यसको राज्य कसरी खडा रहनसक्ला र ? मैले बालजिबुलद्वारा भूत निकाल्छु भनी तिमीहरूले दावी गरेका कारण म यो भन्दैछु । १९अब मैले बालजिबुलद्वारा भूतहरू निकाल्छु भने, तिमीहरूका चेलाहरूले कसद्वारा निकाल्छन् त ? यसकारण तिनीहरू नै तिमीहरूका न्यायकर्ता हुनेछन् । २०तर म परमेश्वरको शक्तिद्वारा भूतहरू निकाल्छु भनेता, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूका आइसकेको छ ।

२१“जब कुनै बलियो मानिस हातहतियारले सुसज्जित भई आफ्नो घरको रक्षा गर्छ, तब त्यसको सम्पत्ति सुरक्षित रहन्छ । २२तर त्यसभन्दा बलियो अर्को मानिसले त्यसलाई आक्रमण गरेर जित्यो भने, त्यो मानिसले भरोसा गरेका हातहतियार त्यसले खोसेर लैजान्छ र लुटका मालसामान बाँड्छ ।

२३“जो मसँग छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा हुन्छ; अनि जसले मसँग बटुल्दैन, त्यसले छरपष्ट पाछै ।

२४“जब कुनै अशुद्ध आत्मा कुनै मानिसवाट निस्कन्छ, तब त्यो ओबानो ठाउँहरूमा विश्राम खोज्न जान्छ र त्यसले भेट्नुहुनेछ । तब त्यसले भन्छ, ‘म निस्केर आएको घरमा नै फर्केर जानेछु ।’ २५अनि त्यहाँ आइपुग्दा, त्यसले त्यो बढारकूढार गरी सजाइराखिएको भेट्नुहुनेछ । २६त्यसपछि त्यो जान्छ र आफूभन्दा अझै दुष्ट अरू सात आत्माहरूलाई साथमा ल्याउँछ, र तिनीहरू भित्र पसेर बस्छन् । अनि त्यो मानिसको पछिल्लो दशा पहिलोभन्दा भन्नु खराब हुन्छ ।”

२७येशूले यी कुराहरू भन्दैगर्नुहुँदा भीडवाट एउटी स्त्रीले कराएर भनी, “ती आमा धन्य हुनु, जसले तपाईंलाई जन्म दिइन् र पालनपोषण गरिन् ।”

२८उहाँले जवाफ दिनुभयो, “बरु तिनीहरू धन्य हुनु, जसले परमेश्वरको वचन सुन्छन् र पालन गर्छन् ।”

योनाको चिन्ह

मती १२:३८-४२

२९भीड़हरू बढ्दैगएपछि येशूले भन्नुभयो, “यो एक दुष्ट पुस्ता हो । यसले आश्चर्यमय चिन्ह खोज्दछ, तर योनाको चिन्हबाहेक अरु कुनै चिन्ह यसलाई दिइनेछैन । ३०किनकि जसरी योना निनवेका मानिसहरूका लागि चिन्ह थिए, त्यसरी नै म, मानव-पुत्र पनि यस पुस्ताका निमित्त चिन्ह हुनेछु । ३१न्यायको समयमा दक्षिणकी रानी यसै पुस्ताका मानिसहरूसँग खडा भएर तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनेछिन्; किनकि तिनी सुलेमानको बुद्धि सुन्नलाई पृथ्वीको पल्लो छेउदेखि आएको थिइन्, तर हेर सोलोमनभन्दा महान् एक जना यहाँ छ । ३२न्यायको समयमा निनवेका मानिसहरू यस पुस्तासँग खडा भएर यसलाई दोषी ठहराउनेछिन्; किनकि तिनीहरूले योनाको प्रचार सुनेर पश्चात्ताप गरेका थिए, तर हेर योनाभन्दा महान् एक जना यहाँ छ ।

शरीरको बत्ती

मती ६:२२-२३

३३“कसैले पनि बत्ती बालेर त्यसलाई लुकिने ठाउँमा अथवा कुनै भाँडामुनि राख्दैन । तर भित्र आउनेहरूले उज्यालो देख्नु भनेर त्यसलाई सामदानमाथि राख्दछ । ३४तिम्रो आँखा तिम्रो शरीरको बत्ती हो । तिम्रो आँखा ठीक छ भने, तिम्रो सम्पूर्ण शरीर पनि ज्योतिले पूर्ण हुन्छ । तर यदि आँखा खराब छन् भने, तिम्रो शरीर पनि अन्धकारले पूर्ण हुन्छ । ३५त्यसकारण, सावधान बस, तिम्रीमा भएको उज्यालो अँध्यारो नहोस् । ३६त्यसकारण, तिम्रो सम्पूर्ण शरीर उज्यालोले पूर्ण छ, तथा त्यसको कुनै भाग अँध्यारो छैन भने, त्यो सम्पूर्ण रूपले उज्यालो हुन्छ, जसरी बत्तीको उज्यालो तिमीहरूमा चम्कन्छ ।”

छ किसिमका धिक्कारहरू

३७येशूले बोलिसकनुभएपछि, एक जना फरिसीले उहाँलाई आफूसँग भोजनमा निम्तो दिए । उहाँ घरभित्र गएर टेबुलमा खान ढल्कनुभयो । ३८तर येशूले खानअघि हात नधुनुभएको देखेर ती फरिसी छक्क परे ।

३९त्यसपछि प्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी फरिसीहरू कचौरा र थालको बाहिरपट्टि त सफा गर्दछौ, तर तिमीहरूको भित्र तिमीहरू लोभ र दुष्टताले भरिएका हुन्छौ । ४०मुख मानिस हो ! जसले बाहिरको भाग बनायो, त्यसले नै भित्रको भाग पनि बनाएको होइन र ? ४१तर भित्र तिमीसँग जे छ, त्यो गरीबहरूलाई देओ, र तिम्रो निमित्त सबै थोक शुद्ध हुन्छ ।

४२“धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई, किनकि तिमीहरूले परमेश्वरलाई पुदिना, आरूद र हरेक जडीबुटीको दशांश दिन्छौ, तर न्याय र परमेश्वरको प्रेमलाई तिमीहरू बेवास्ता गर्छौ । तिमीहरूले पहिलो काम नछोडीकन यो दोस्रो काम पनि गर्नपर्ने थियो ।

४३“धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई, किनकि तिमीहरू सभाघरहरूमा मुख्यमुख्य आसन ओगट्नु र बजारका ठाउँहरूमा अभिवादन लिन रुचाउँछौ ।

४४“धिक्कार तिमीहरूलाई, किनकि तिमीहरू सङ्केत नभएका चिहानहरूजस्ता छौ, जसमाथिबाट मानिसहरू थाहै नपाई हिँड्छन् ।”

४५व्यवस्थाका विद्वानहरूमध्ये एक जनाले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, यी कुराहरू भनेर तपाईंले हाम्रो पनि बेइज्जत गर्दै हुनुहुन्छ ।”

४६येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमी व्यवस्थाका विद्वानहरूलाई पनि धिक्कार, किनकि तिमीहरूले मानिसहरूलाई तिनीहरूले बोक्नै नसक्ने भारी बोकाउँछौ, तर तिमीहरू आफैले भने तिनीहरूलाई सहायता गर्न एउटा औंला पनि उठाउँदैनौ ।

४७“धिक्कार तिमीहरूलाई, किनकि तिमीहरू अगमवक्ताहरूका चिहान बनाउँछौ, र तिनीहरूलाई

११:२९—मती १६:४; मार्कस ८:१२. ११:३०—योना ३:४. ११:३१—१ राजा १०:१-१०; २ इतिहास ९:१-१२.

११:३२—योना ३:५. ११:३३—मती ५:१५; मार्कस ४:२१; लूका ८:१६. ११:४२—लेवी २७:३०.

तिमीहरूकै पुर्खाहरूले मारेका थिए । ४८ यसरी तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूले जे गरेका थिए, त्यसमा तिमीहरूको सहमति छ भन्ने साक्षी दिन्छौ; तिनीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मारे, अनि तिमीहरू उनीहरूका चिहान बनाउँछौ । ४९ यसैकारण, परमेश्वरले आफ्नो बुद्धिमा यसो भन्नुभयो, 'म तिनीहरूकहाँ अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरू पठाउनेछु, उनीहरूमध्ये कसैलाई मार्नेछु र अरूहरूलाई तिनीहरूले सताउनेछु ।' ५० त्यसकारण संसारको शुरुदेखि यता भएका सबै अगमवक्ताका रक्तपातको लेखा दिन यो पुस्ता जिम्मेवार रहनेछ, ५१ हाविलको रगतदेखि जकरियाको रगतसम्म, जसको हत्या वेदी र पवित्रस्थानको बीचमा गरिएको थियो । हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुराको लेखा यो पुस्ताबाट नै लिइनेछ ।

५२ "धिवकार तिमी व्यवस्थाका विद्वान्हरूलाई, किनकि तिमीहरूले ज्ञानमा प्रवेश गर्ने साँचो लिन त लियौ । तिमीहरू आफै भित्र पसेनौ, तर भित्र पस्दै गरेका अरूहरूलाई समेत तिमीहरूले रोक्थौ ।"

५३ येशू त्यहाँबाट जानुभएपछि, फरिसीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूले उहाँको घोर विरोध गर्न र उहाँलाई प्रश्नहरू सोध्दै घेराउ गर्न थाले, ५४ अनि उहाँले भन्नुहुने कुनै कुरामा तिनीहरूले उहाँलाई पक्रने दाउ हेनथाले ।

चेतावनी र प्रोत्साहन

मत्ती १०:२६-३३

१२ यसैबीच, जब त्यहाँ हजारौंको भीड जम्मा हुनलाग्यो, यहाँसम्म कि एउटाले अर्कोलाई कुल्चन लाग्यो, तब येशूले पहिले आफ्ना चेलाहरूसँग यसो भन्दै बोल्न लाग्नुभयो: "फरिसीहरूको खमिरदेखि तिमीहरू होशियार बस, जुन तिनीहरूको कपटीपना हो । १३ लुकिएको कुनै कुरो छैन जो प्रकट हुँदैन, र गुप्तमा कुनै कुरो छैन जो थाहा लाग्दैन । १४ तिमीहरूले

अँध्यारोमा जे भनेका छौ, त्यो दिनको उज्यालोमा सुनिनेछ, र भित्री कोठामा तिमीहरूले जे कानेखुशी गरेका छौ, त्यो घरको धुरीबाट प्रचार हुनेछ ।

५ "मेरा मित्र हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, शरीरलाई मार्ने तर त्यसपछि अरू केही गर्न नसक्नेहरूसँग नडराओ । ५ तर तिमीहरू कोसँग डराउनुपर्छ, म तिमीहरूलाई चेतावनी दिनेछु: तिनैसँग डराओ, जससँग शरीरलाई मारेपछि नरकमा फालिदिने शक्ति छ । हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीसँग नै डराओ । ६ के पाँचओटा भँगेरा दुई पैसामा बिक्रदैनन् र ? तापनि तीमध्ये एउटै पनि परमेश्वरद्वारा विसिँइएको हुँदैन । ७ वास्तवमा, तिमीहरूका शिरका केशसमेत पनि गनिएका छन् । नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराहरूभन्दा बढी मोलका छौ ।

८ "म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने स्वीकार गर्छ, ती हरेकलाई म, मानव-पुत्रले पनि परमेश्वरका दूतहरूका सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु । ९ तर जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने अस्वीकार गर्नेछ, परमेश्वरका दूतहरूको सामुन्ने त्यसलाई पनि अस्वीकार गरिनेछ । १० अनि म, मानव-पुत्रको विरुद्धमा बोल्ने हरेकलाई क्षमा हुनेछ, तर जसले पवित्र आत्माको विरुद्धमा ईश्वर-निन्दा गर्दछ, त्यसलाई क्षमा हुनेछैन ।

११ "जब तिमीहरू सभाघरहरू, शासकहरू र अधिकारीहरूका अगि ल्याइन्छौ, तब कसरी आफ्नो बचाउ गर्ने अथवा तिमीहरूले के बोल्ने भन्ने विषयमा फिक्री नगर, १२ किनकि तिमीहरूले के बोल्नुपर्ने हो सो पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यसै बेला सिकाउनुहुनेछ ।"

मूर्ख धनी मानिसको दृष्टान्त

१३ भीडबाट एक जनाले उहाँलाई भन्यो, "गुरुज्यू, मेरा दाज्यूलाई भनिदिनुहोस् र तिनले मसँग अंशबण्डा गरिदेऊन् ।"

११:५१-उत्पत्ति ४:८; २ इतिहास २४:२०-२१. १२:१-मत्ती १६:६; मर्कूस ८:१५. १२:२-मत्ती ४:२२; लूका ८:१७. १२:१०-मत्ती १२:३२; मर्कूस ३:२९. १२:११-१२-मत्ती १०:१९-२०; मर्कूस १३:११; लूका २१:१४-१५.

१४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “ए मानिस, कसले मलाई तिमीहरूको न्यायाधीश अथवा सम्पत्ति बाँडिदिने तुल्यायो ?” १५ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “होशियार रहो ! सबै प्रकारका लालचबाट आफूलाई जोगाओ, किनकि मानिसको जीवन उसको धन-सम्पत्तिको प्रशस्ततामा रहदैन ।”

१६ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: “एउटा धनी मानिसको जमिनले प्रशस्त उब्जनी दियो । १७ त्यसले आफ्नो मनमा गुन्न थाल्यो, ‘अब म के गरूँ ? मेरो अन्न राख्ने मसँग ठाउँ छैन ।’

१८ “त्यसपछि त्यसले भन्यो, ‘म यसो गर्नेछु—मैले आफ्ना ढुकुटीहरू भत्काएर भन् ठूला-ठूला बनाउनेछु, र मेरा सबै अन्न र मालताल म तिनीहरूमै राख्नेछु । १९ अनि म आफैलाई भनेछु, ‘तेरो निमित्त धेरै वर्षसम्म पुग्ने प्रशस्त सम्पत्ति थुप्रिएको छ । सुख-चैनको जीवन बिता, खा, पी र मोज गर् ।’”

२० “तर परमेश्वरले त्यसलाई भन्नुभयो, ‘ए मूर्ख ! आज राती नै तेरो प्राण तँबाट लिइनेछ । अनि तैले आफ्नो निमित्त तयार गरेका कुराहरू कसले प्राप्त गर्ला ?’

२१ “आफ्नो निमित्त धन-सम्पत्ति थुपार्ने तर परमेश्वरका कुराहरूमा धनी नहुने हरेक मानिसको अवस्था यस्तै हुन्छ ।”

चिन्तित नहुनु

मत्ती ६:२५-३४

२२ त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “त्यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, के खाओ भनी आफ्नो प्राणको निमित्त, र के लगाओ भनी आफ्नो शरीरको निमित्त चिन्ता नगर । २३ जीवन भोजनभन्दा अनि शरीर वस्त्रभन्दा ठूलो हो । २४ कागहरूको विचार गर: तिनीहरूले छदैनन् र कटनी पनि गर्दैनन्, तिनीहरूका न त भण्डार छ न ढुकुटी नै; तर पनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई खुवाउनुहुन्छ । तिमीहरू त

चराचुरुङ्गीभन्दा कति धेरै मूल्यवान् छौ ! २५ तिमीहरूमध्ये कसले चिन्ता गरेर आफ्नो आयुमा एक घडी थप्न सक्छ र ? २६ त्यसकारण यति सानो काम पनि गर्न सक्दैनौ भने, अन्य कुराहरूको निमित्त तिमीहरू किन चिन्ता गर्दछौ ?

२७ “लिली फूल कसरी हुर्कन्छन् सो विचार गर । तिनीहरू परिश्रम गर्दैनन् नता धागो कात्छन् । तापनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, सुलेमान राजा पनि आफ्नो सारा गौरवमा यी फूलहरूमध्ये एउटा जति पनि सिँगारिएका थिएनन् । २८ आज हुने र भोलि आगोमा फालिने मैदानको फारलाई त परमेश्वरले यसरी आभूषित गर्नुहुन्छ भने, ए अल्पविश्वासी हो, उहाँले तिमीहरूलाई भन् कति बढी आभूषित गर्नुहोला ! २९ अनि के खाओला कि के पिओला भनी त्यसैको खोजीमा मन नलगाओ, त्यस बारेमा चिन्ता नगर । ३० किनकि संसारका मानिसहरू यस्तै सबै कुराहरूका पछि दगुर्छन्, र तिमीहरूलाई यी कुराको खाँचो पर्छ भनी तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ । ३१ तर परमेश्वरको राज्यको खोजी गर, र यी सबै कुराहरू पनि तिमीहरूलाई दिइनेछन् ।

३२ “ए सानो बगाल, नडराओ ! किनकि तिमीहरूलाई राज्य दिन तिमीहरूका पिता प्रसन्न हुनुभएको छ । ३३ तिमीहरूका सम्पत्ति बेचेर गरीबहरूलाई देओ । आफ्नो निमित्त कहिल्यै नरिक्तिने थैलीहरू, स्वर्गमा कहिल्यै नसकिने धन तयार पार, जहाँ चोर आउँदैन र कीराले पनि नाश गर्दैन । ३४ किनकि जहाँ तिम्रो धन छ, त्यहीं तिम्रो मन पनि हुनेछ ।

जागृत अवस्था

मत्ती २४:४२-५१; मार्कस १३:३२-३७

३५ “सेवाको निमित्त सुसज्जत भई तयार बस र तिमीहरूका बत्ती बालि राख, ३६ अनि ती मानिसहरू जस्ता होओ, जसले तिनीहरूका मालिक विवाह भोजबाट फर्किआएर ढकढक्याउँदा तिनका निमित्त तुरुन्तै ढोका खोलिदिन सकियोस् भनेर आफ्ना मालिकलाई

पखेर बस्छन् । ३७मालिक आउँदा तिनले जागा रहेका भेट्छन्, ती नोकरहरूका निम्ति भलाइ हुनेछ । म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिनले सेवा गर्नलाई कम्मर कस्नेछन्, तिनीहरूलाई खानको निम्ति टेबुलमा ढल्कन लगाउनेछन् र आएर तिनीहरूको सेवा गर्नेछन् । ३८यदि मालिक रातको दोस्रो अथवा तेस्रो पहरमा आउँदा जसलाई जागा रहेका भेट्छन्, ती नोकरहरूका निम्ति भलाइ हुनेछ । ३९तर यो जानः घरका मालिकलाई चोर कति बेला आउँछ भन्ने थाहा भएको भए, तिनले चोरलाई घर फोरेर भित्र पस्न दिनेथिएनन् । ४०तिमीहरू पनि तयार बस्नेपर्छ, किनकि म, मानव-पुत्र त्यो घडीमा आइपुग्नेछु, जब तिमीहरूले म आउँला भनी चिताएकै हुनेछैनौ ।”

४१पत्रुसले सोधे, “प्रभु, तपाईंले यो दृष्टान्त हाम्रा लागि भन्नुभएको हो कि सबैका निम्ति ?”

४२तब प्रभुले जवाफ दिनुभयो, “त्यो विश्वासनीय र बुद्धिमान् कारिन्दा को हो, जसलाई त्यसका मालिकले तिनका नोकरहरूलाई निश्चित समयमा तिनीहरूले पाउनुपर्ने भोजन-भत्ता दिने कामको जिम्मा दिन्छन् ? ४३मालिक फर्केर आउँदा त्यसै गरिरहेको भेटिने नोकरका निम्ति भलाइ हुनेछ । ४४म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिनले त्यसलाई आफ्ना सारा सम्पत्तिमाथि अधिकार दिनेछन् । ४५तर भनौ, त्यस नोकरले आफ्नो मनमा ‘मेरो मालिक आउन ढिलाउनेछन्,’ भन्थो र त्यसले कमारा-कमारीहरूलाई पिट्न र खाएर, पिएर मात्र लाग्यो भने, ४६त्यस नोकरका मालिक त्यसले नचिताएको दिनमा र त्यसले नजानेको घडीमा आउनेछन् । तिनले त्यसलाई टुक्राटुक्रा पारी काट्नेछन् र त्यसलाई अविश्वासीहरूको स्थान दिनेछन् ।

४७“त्यो नोकर जसले आफ्ना मालिकको इच्छा जान्दछ र पनि तयार रहँदैन अथवा त्यसका मालिकको इच्छाअनुसार गर्दैन भने, त्यसले धेरै पिटाइ खानेछ । ४८तर जसले

मालिकको इच्छा नजानेर नै दण्डनीय काम गर्छ, त्यसले थोरै पिटाइ खानेछ । हरेक जसलाई धेरै दिइएको छ, त्यसबाट धेरै नै माग्नेछ; अनि जसलाई धेरै कुराहरू सुम्पिएका छन्, त्यसबाट अझ बढी लिइनेछ ।

शान्ति होइन तर विभाजन

मती १०:३४-३६

४९“म यस पृथ्वीमा आगो खन्याउन आएको हुँ, बरु त्यो अधिवाटै सल्किसकेको भए हुनेथियो ! ५०तर मैले लिनुपर्ने एउटा बप्टिस्मा छ, अनि त्यो पूरा नभएसम्म म अति व्याकुल छु । ५१के तिमीहरूले म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएँ भन्ने विचार गर्छौ ? होइन, म तिमीहरूलाई भन्दछु, म त बरु विभाजन ल्याउन आएँ । ५२अबदेखि एउटा पाँच जनाको परिवारमा एकको विरुद्ध अर्को गरी विभाजन हुनेछ, तीन जनाका विरुद्ध दुई र दुई जनाका विरुद्ध तीन । ५३तिनीहरूमा विभाजन हुनेछ— बाबु छोराको विरुद्धमा र छोरा बाबुको विरुद्धमा, आमा छोरीको विरुद्धमा र छोरी आमाको विरुद्धमा, सासू बुहारीको विरुद्धमा र बुहारी सासूको विरुद्धमा ।”

समयको लक्षण

मती १६:२-३

५४उहाँले भीडलाई भन्नुभयो: “तिमीहरूले पश्चिमतिर बादल उठ्ने गरेको देखेर तुरुन्तै भन्दछौ, ‘पानी पर्छ,’ र त्यसै हुन्छ । ५५अनि दक्षिणी बतास चल्दा तिमीहरू भन्छौ, ‘अब गर्मी हुन्छ,’ र त्यस्तै हुन्छ । ५६ए कपटी हो ! पृथ्वी र आकाशको लक्षणहरूको अर्थ कसरी लगाउने भनी तिमीहरू जान्दछौ, तर यो वर्तमान समयको अर्थ लगाउन तिमीहरू कसरी जान्दैनौ ?

५७“कुन कुरा ठीक हो भनी तिमीहरूले आफ्नै निम्ति किन निर्णय गर्दैनौ ? ५८तिमीहरूका उजुरवालासँग हाकिमकहाँ जाँदैगर्दा, ऊसँग बाटोमा नै मिलाप गर्न

भरमगदूर प्रयास गर, नत्रता त्यसले तिमीलाई तानेर न्यायाधीशकहाँ लैजानेछ, र न्यायाधीशले तिमीलाई अधिकारीको जिम्मामा लगाउनेछ, र अधिकारीले तिमीलाई झ्यालखानमा हालिदिनेछ । ५९म तिमीहरूलाई भन्दछु, एक-एक पैसा नतिरुन्जेल तिमी त्यहाँबाट बाहिर निस्कन पाउनेछैनौ ।”

पश्चात्ताप वा विनाश

१३ अब त्यहाँ कोही मानिसहरू उपस्थित थिए, जसले येशूलाई ती गालिलीहरूका विषयमा बताए, जसलाई पिलातसले हत्या गरी तिनीहरूका रगत बलि पशुका रगतसँग नै मिसाइदिएका थिए । २अनि येशूले जवाफ दिनुभयो, “यस प्रकारले यातना पाएका कारण के ती गालिलीहरू अरू सबै गालिलीहरूभन्दा बढी पापी थिए भनी तिमीहरू सम्झन्छौ ? ३म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसो होइन ! तर तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेनौ भने, तिमीहरू पनि सबै नाश हुनेछौ । ४अथवा ती अठार जना जसमाथि सिलोआमको धरहरा ढल्दा मरेका थिए, के तिनीहरू यरूशलेममा बस्ने अरू सबै मानिसहरूभन्दा बढी दोषी थिए भनी तिमीहरू सम्झन्छौ ? ५म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसो होइन ! तर तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेनौ भने, तिमीहरू पनि सबै नाश हुनेछौ ।”

६त्यसपछि उहाँले यो दृष्टान्त भन्नुभयो: “कुनै एक जना मानिसको उसको आफ्नै दाखबारीमा रोपेको एउटा अञ्जीरको बोट थियो । त्यस बोटमा फल छ कि भनी त्यो हेर्न आयो, तर त्यहाँ एउटै पनि फल भेट्टाएन । ७यसकारण त्यसले दाखबारीको हेरचाहा गर्ने मालीलाई भन्यो, ‘अब तीन वर्ष भइसक्यो, म यो अञ्जीरको बोटमा फल खोज्न आइरहेको छु, तर एउटै पनि पाएको छैन । यसलाई काटेर ढालिदेऊ ! यसले किन यो जमिन ओगट्ने ?’

८“मालीले जवाफ दियो, ‘मालिक, यसलाई अझै एक वर्ष रहन दिनुहोस् । म यसको वरपर खन्नेछु र मल हाल्नेछु । ९यसले अर्को वर्ष फल फलायो भने, राम्रै भयो ! नत्र, यसलाई काटेर ढालिदिनुहोस् ।’”

विश्राम-दिनमा एउटी कुप्री स्त्री निको भएकी

१०एक विश्राम-दिनमा येशूले एउटा सभाघरमा शिक्षा दिइरहनुभएको थियो । ११अनि त्यहाँ अठार वर्षदिखि कूजो पार्ने दुष्ट आत्मा लागेकी एउटी स्त्री थिई । त्यो स्त्री कुप्री परेकी थिई र आफैलाई कति पनि सीधा पार्न सकिदैन थिई । १२येशूले त्यसलाई देख्नुभएपछि त्यसलाई अगि बोलाएर भन्नुभयो, “ए नारी, तिमी आफ्नो दुर्बलताबाट मुक्त भयो ।” १३त्यसपछि उहाँले त्यसमाथि आफ्नो हात राख्नुभयो, र त्यो तुरुन्तै सीधा भई र परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागी ।

१४येशूले विश्राम-दिनमा निको पार्नुभएको हुनाले, क्रोधित भएका सभाघरका शासकले मानिसहरूलाई भने, “काम गर्नका निमित्त छ दिनहरू छुट्टैछन् । त्यसकारण यी छ दिनभित्र आओ र निको होओ, विश्राम-दिनमा होइन ।”

१५प्रभुले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “ए कपटीहरू ! के तिमीहरूमध्ये हरेकले विश्राम-दिनमा गोठ र तबेलाबाट आफ्नो गोरु कि गधा फुकाएर त्यसलाई पानी खुवाउन बाहिर लैजाँदैनौ र ? १६त्यसो भए शैतानले अठार वर्षसम्म बन्धनमा राखेको अब्राहामकी यी छोरी विश्राम-दिनमा यस बन्धनबाट मुक्त हुनुपर्ने होइन र ?”

१७उहाँले यो कुरा भन्नुभएपछि, उहाँका सबै विरोधीहरू शर्ममा परे, तर अरू मानिसहरू उहाँले गरिरहनुभएका सबै उदेकका कामहरूमा आनन्दित भए ।

रायोको वीउ र खमिरको दृष्टान्त

मत्ती १३:३१-३३; मार्कुस ४:३०-३२

१८त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य के जस्तो छ ? म यसलाई केसित तुलना गरूँ ? १९यो त रायोको एउटा वीउजस्तो हो, जो कुनै मानिसले लिएर आफ्नो बारीमा रोप्यो । त्यो बढ्यो र एउटा रूख भयो, अनि आकाशका चराचुरुङ्गीहरूले त्यसका हाँगाहरूमा गुँड लगाए ।”

२०अनि उहाँले फेरि भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यलाई म केसित तुलना गरूँ ? २१यो त त्यो खमिरजस्तै हो, जो एउटी स्त्रीले लिई र धेरै पीठोमा मिसाई अनि सम्पूर्ण पीठो नछिचलुन्जेल राखी ।”

साँघुरो ढोका

२२त्यसपछि येशू यरूशलेमतिर जाँदैगर्नुहुँदा, उहाँ शहर-शहर र गाउँ-गाउँमा शिक्षा दिँदै जानुभयो । २३कुनै एक जनाले उहाँलाई सोध्यो, “प्रभु, के थोरै मानिसहरूले मात्र उद्धार पाउने हुन् र ?”

तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, २४“साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस्न हरप्रयास गर, किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, धेरै जना भित्र पस्न खोज्नेछन्, तर सक्नेछैनन् । २५जब घरका मालिक उठेर एकपल्ट ढोका बन्द गर्नेछन्, तब तिमीहरू बाहिर उभिएर यसो भनी बिन्ती गर्दै ढोका ढक्ढक्याउनेछौ, ‘हजूर, हाम्रा निमित्त ढोका खोलिदिनुहोस् ।’

“तर तिनले जवाफ दिनेछन्, ‘तिमीहरू को हौ वा कहाँबाट आएका हौ, म चिन्दैनँ ।’

२६“तब तिमीहरूले भन्न लाग्नेछौ, ‘हामीले त तपाईंसँगै खाँयौ र पिँयौ, अनि तपाईंले हाम्रै गल्लीहरूमा शिक्षा दिनुभयो ।’

२७“तर तिनले यस्तो जवाफ दिनेछन्, ‘तिमीहरू को हौ, वा कहाँबाट आएका हौ, म चिन्दैनँ । ए सबै दुष्ट काम गर्नेहरू हो, मबाट दूर होओ !’

२८“अनि जब तिमीहरूले अब्राहाम, इसहाक, याकूब र सबै अगमवक्ताहरूलाई परमेश्वरको राज्यभित्र भएका, तर तिमीहरू आफैलाई भने बाहिर फालिएका देख्नेछौ, तब त्यहाँ विलाप र दाह्य किटाइ हुनेछ । २९मानिसहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट आउनेछन् अनि परमेश्वरको राज्यको भोजमा बस्नेछन् । ३०वास्तवमा पछिल्ला हुनेहरू पहिला, र पहिला हुनेहरू पछिल्ला हुनेछन् ।”

यरूशलेमको निमित्त येशूको विलौना

मत्ती २३:३७-३९

३१त्यसवेला कोही फरिसीहरू येशूकहाँ आएर उहाँलाई भने, “यहाँबाट अरू कुनै ठाउँमा गइहाल्नुहोस् । किनकि हेरोदले तपाईंलाई मार्न चाहन्छन् ।”

३२उहाँले भन्नुभयो, “गएर त्यस फ्याउरोलाई भनिदेओ, ‘आज र भोलि म भूतहरू धपाउँछु र मानिसहरूलाई निको पार्छु, अनि तेस्रो दिनमा म आफ्नो लक्ष्यमा पुग्नेछु ।’ ३३जेसुकै आइपरे तापनि आज, भोलि र पर्सि म अगि बढिरहन नै पर्छ, किनकि यो निश्चित नै छ, यरूशलेमभन्दा बाहिर त कुनै अगमवक्ताको मृत्यु हुँदैन !

३४“ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्छस् र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गा हान्छस्, मैले कतिपल्ट तेरा बालकहरूलाई पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुलेभै बटुल्न तिर्सना गरें, तर तँ मानिनस् ! ३५हेर, तेरो घर तेरो निमित्त उजाड़ पारेर छोडिएको छ । म तँलाई भन्दछु, तँले ‘परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुने धन्यका हुनुहुन्छ’ भनी नभनेसम्म तँले मलाई फेरि देख्नेछैनस् ।”

येशू एक जना फरिसीको घरमा

१४ एक विश्राम-दिनमा येशू एक जना प्रतिष्ठित फरिसीको घरमा भोजनमा

१३:२७-भजन ६:८. १३:२८-मत्ती २२:१३; २५:३०. १३:२८-२९-मत्ती ८:११-१२.

१३:३०-मत्ती १९:३०; २०:१६; मार्कुस १०:३१. १३:३५-भजन ११८:२६; यर्मिया २२:५.

जानुभएको थियो, र उहाँको होशियारीपूर्वक चियो भइरहेको थियो । २ अनि त्यहाँ उहाँको अधिलिखित जलग्रह रोगले पीडित एक जना मानिस थियो । येशूले फरिसीहरू र व्यवस्थाका विद्वान्हरूलाई सोध्नुभयो, “विश्राम-दिनमा निको पार्नु ठीक छ कि छैन ?” ४ तर तिनीहरू चुप लागिरहे । त्यसकारण उहाँले त्यस मानिसलाई लिएर निको पार्नुभयो र त्यसलाई पठाउनुभयो ।

५ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये कसैको छोरा वा गोरु छ र त्यो विश्राम-दिनमा इनारमा खस्यो भने, के तिमीहरूले भट्टै त्यसलाई निकाल्दैनौ र ?” ६ अनि तिनीहरूको भन्नु केही थिएन ।

७ त्यहाँ आएका पाहुनाहरूले टेबुलमा आदरको स्थान छानेका देखेर उहाँले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: ८ “जब कसैले तिमीलाई विवाह भोजमा निम्तो दिन्छ, तब आदरको स्थानमा नबस, किनकि तिमीभन्दा बढी विशिष्ट व्यक्ति पनि त्यहाँ निम्त्याइएको हुनसक्छ । ९ यदि त्यसो रहेछ भने, तिमीहरू दुवैलाई निम्तो दिने मेजमानले आएर तिमीलाई भन्नेछ, ‘तिमी बसेको आसन यिनलाई देऊ ।’ तब तिमी लज्जित भएर सबैभन्दा तल्लो स्थानमा बस्नुपर्नेछ । १० तर तिमीले निम्तो पाएपछि सबैभन्दा तल्लो स्थानमा बस, र तिम्रो मेजमान आएर तिमीलाई भन्नेछ, ‘ए मित्र, माथि सरेर राम्रो स्थानमा बस्नुहोस् ।’ तब तिमीसँग भोजमा बस्नेहरू सबैका अगि तिमीलाई इज्जत हुनेछ । ११ किनकि आफूलाई उच्च तुल्याउने हरेक होच्याइने छ, र आफूलाई होच्याउने उच्च पारिनेछ ।”

१२ त्यसपछि येशूले उहाँलाई निम्तो दिने व्यक्तिलाई भन्नुभयो, “तिमीले दिवा अथवा रात्री भोज लगाउँदा आफ्ना मित्रहरू, आफ्ना दाज्यूभाइ अथवा आफन्तहरू, अथवा आफ्ना धनी छिमेकीहरूलाई निम्तो नदेऊ; यदि त्यसो गर्नु भनेता, तिनीहरूले पनि साटोमा तिमीलाई निम्तो दिन सक्नेछन् र तिम्रो गुण फर्काइदिनेछन् ।

१३ तर तिमीले भोज लगाउँदैछौ भने गरीबहरू, लुला, लङ्गा, अन्धाहरूलाई निम्तो देऊ, १४ अनि तिमीले आशिष् पाउनेछौ । तिनीहरूले तिम्रो गुण फर्काइदिन नसके तापनि, धर्मीहरू जीवित हुँदा तिमीलाई प्रतिफल मिल्नेछ ।”

ठूलो भोजको दृष्टान्त

मत्ती २२:१-१४

१५ टेबुलमा उहाँसँग हुनेहरूमध्ये एक जनाले यी कुराहरू सुनेर येशूलाई भन्यो, “त्यो मानिस धन्य हो, जसले परमेश्वरको राज्यमा भोज खानेछ ।”

१६ येशूले जवाफ दिनुभयो: “कनै एक मानिसले एउटा ठूलो भोज लगाउने तयारी गर्दैथिए र धेरै पाहुनाहरूलाई निम्तो दिए । १७ भोजको समय हुँदा उनले आफ्नो नोकरलाई निम्तो दिइएकाहरूलाई यसो भन्न पठाए, ‘आउनुहोस्, अब सबै थोक तयार छ ।’

१८ तर तिनीहरू सबैले समान रूपले बहाना बनाउन लागे । पहिलोले भन्यो, ‘मैले भर्खरै एउटा जमिन किनेको छु, र म त्यो हेर्न जानुपर्छ । कृपया मलाई माफ गर्नुहोस् ।’

१९ अर्कोले भन्यो, ‘मैले भर्खरै पाँच हल गोरुहरू किनेको छु, र म तिनीहरूलाई जाँच गर्न जाँदैछु । कृपया मलाई माफ गर्नुहोस् ।’

२० अर्कोले भन्यो, ‘मेरो भर्खरै विवाह भएको छ, त्यसकारण म आउन सकिदैन ।’

२१ नोकर फर्केर आयो र मालिकलाई यसको खबर दियो । तब घरका मालिक रिसाए र आफ्नो नोकरलाई आज्ञा दिए, ‘भट्टै बाहिर शहरका सडक र गल्लीहरूमा जा, अनि गरीबहरू, लुलाहरू, अन्धाहरू र लङ्गाहरूलाई यहाँभित्र ले ।’

२२ त्यो नोकरले भन्यो, ‘हजूर, तपाईंले आज्ञा गर्नुभएवमोजिम काम भयो, तर ठाउँ अझै खाली छ ।’

२३ त्यसपछि मालिकले नोकरलाई भने, ‘मूल सडक र गाउँतिर जाने गल्लीहरूमा जा अनि

मानिसहरूलाई भित्र आउन कर गर, र मेरो घर भरियोस् । २४म तिमीहरूलाई भन्दछु, निम्ताइएकाहरूमध्ये कसैले पनि मेरो भोजको स्वाद चाख्न पाउनेछैनन् ।”

चेला बन्न चुकाउनुपर्ने मूल्य

२५थे शूसँग मानिसहरूको ठूलो भीड साथमा जाँदैथियो, र तिनीहरूतिर फर्केर उहाँले भन्नुभयो: २६“यदि कोही मकहाँ आउँछ र आफ्ना बाबु र आमा, आफ्ना पत्नी र छोराछोरीहरू, आफ्ना दाज्यूभाइ र दिदीबहिनीहरू— हो, उसको आफ्नै प्राणलाई समेत तुच्छ ठान्दैन भने, त्यो मेरो चेला हुन सक्दैन । २७अनि जुन व्यक्ति आफ्नो कूस बोकेर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो चेला हुन सक्दैन ।

२८“भनौ तिमीहरूमध्ये कसैले एउटा धरहरा बनाउने इच्छा गर्‍यो । तब के उसले पहिले नै बसेर त्यो बनाइसिद्ध्याउने पर्याप्त खर्च आफूसित छ कि छैन भनी हिसाब गर्दैन र ? २९किनकि यदि उसले जग लगायो तर त्यो सिद्ध्याउन सकेन भने, त्यो देख्ने हरेकले त्यसको गिल्ला गर्नेछन्, ३०अनि भन्नेछन्, ‘यस मानिसले बनाउन त शुरु गर्‍यो, तर सिद्ध्याउन सकेन ।’

३१“अथवा भनौ कुनै एउटा राजा अर्को राजाको विरुद्ध लडाइँ गर्न जाँदैछ । तब के उसले पहिले नै बसेर आफूसँग भएका दश हजारले उसको विरुद्धमा बीस हजार लिएर आउँदैगरेको राजाको विरोध गर्न सक्छु कि सक्दैन भनी विचार गर्दैन र ? ३२ऊ असमर्थ छ भने, उसले त्यो अर्को राजा टाढा छँदै नै मिलापको सर्त सोध्न प्रतिनिधिहरू पठाउनेछ । ३३त्यसै गरी, तिमीहरूमध्ये जसले आफूसित भएका सबै थोक त्याग्दैन, त्यो मेरो चेला हुन सक्दैन ।

३४“नून असल हो, तर यदि यसले नुनिलोपन गुमायो भने, त्यो फेरि कसरी नुनिलो बन्छ र ? ३५त्यो नता माटोको निमित्त, नता मलको निमित्त

काम लाग्दो हुन्छ; त्यो त बाहिर फालिन्छ ।
“जसका सुन्ने कान छन्, त्यसले सुनोस् ।”

हराएको भेडाको दृष्टान्त

मत्ती १८:१२-१४

१५ कर उठाउनेहरू र पापीहरू सबै उहाँका बचन सुन्नलाई वरिपरि जम्मा भइरहेका थिए । २तर फरिसीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरू गनगनाउँदै भन्न लागे, “यस मानिसले पापीहरूलाई ग्रहण गर्छ र तिनीहरूसित नै खानपान गर्छ ।”

३तब येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: ४“भनौ तिमीहरूमध्ये कसैको एक सय भेडा छन् र तीमध्ये एउटा हरायो । के उसले उतानसयलाई खुला मैदानमै छोडेर हराएको भेडा नभेट्दाउञ्जेल त्यसको खोजी गर्दैन ? ५अनि हराएको भेडा भेट्दाएपछि उसले रमाउँदै त्यसलाई आफ्नो काँधमा बोक्छ ६र घर जान्छ । त्यसपछि उसले आफ्ना मित्रहरू र छिमेकीहरूलाई बोलाएर भन्छ, ‘मसँग रमाओ; मैले मेरो हराएको भेडा भेट्दाएँ ।’ ७म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसरी नै स्वर्गमा पनि पश्चात्ताप गर्न नपर्ने उतानसय धर्मी जनहरूका लागि भन्दा पश्चात्ताप गर्ने एक जना पापीको लागि अझ बढी आनन्द मनाइनेछ ।

हराएको सिक्काको दृष्टान्त

८“अथवा भनौ एउटी स्त्रीसँग दशओटा चाँदीका सिक्का छन् र एउटा सिक्का हराई । के त्यसले त्यो सिक्का नपाउञ्जेल बत्ती बालेर, घर बढारीकन होशियारीपूर्वक खोजी गर्दैन र ? ९अनि त्यो स्त्रीले त्यो सिक्का भेट्दाएपछि आफ्ना मित्रहरू र छिमेकीहरूलाई बोलाएर भन्छे, ‘मसँग रमाओ; मैले हराएको सिक्का भेट्दाएँ ।’ १०म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसरी नै पश्चात्ताप गर्ने एक जना पापीको लागि परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूका सामुन्ने आनन्द मनाइनेछ ।”

हराएको छोराको दृष्टान्त

११ येशूले भन्ने क्रम जारी राख्नुभयो: “कुनै मानिसका दुई छोराहरू थिए। १२ कान्छाले आफ्ना बाबुलाई भन्यो, ‘पिता, मेरो भागमा पर्ने अंश मलाई दिनुहोस्।’ तब तिनले आफ्नो सम्पत्ति तिनीहरूलाई बाँडिदिए।

१३ “अनि धेरै दिन नबित्दै कान्छो छोरो आफूसँग भएको सबै धन-सम्पत्ति बटुलेर टाढा देशमा जान हिँड्यो र त्यहाँ त्यसले आफ्नो सम्पत्ति भोग-विलासमा उड़ायो। १४ त्यसले सबै खर्च गरिसकेपछि, त्यो सारा देशभरि ठूलो अनिकाल पन्यो, र त्यसलाई अभाव हुन थाल्यो। १५ त्यसकारण त्यो गएर त्यस देशका एक जना नागरिककहाँ काम माग्यो, जसले त्यसलाई सुँगुरहरू चराउन आफ्नो खेतमा पठायो। १६ त्यसले सुँगुरले खाने चारोले आफ्नो पेट भर्न चाहन्थ्यो, तर कसैले पनि त्यसलाई केही दिएन।

१७ “त्यसको आफ्नो चेत खुलेपछि त्यसले भन्यो, ‘मेरा बाबुका कति धेरै ज्यालादारी चाकरहरूसँग खाएर उबार्नेसमेत भोजन हुन्छ, तर म यहाँ भोकले मर्दैछु ! १८ म उठेर मेरा बाबुकहाँ फर्केर जानेछु र उहाँलाई भन्नेछु: पिता, मैले स्वर्गको विरुद्धमा र तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेको छु। १९ म अब तपाईंको छोरो भनिने योग्यको छैन; मलाई तपाईंका ज्यालादारी चाकरसरह एउटा बनाउनुहोस्।’ २० अनि त्यो उठेर आफ्नो बाबुकहाँ गयो।

“तर त्यो अझै पनि धेरै टाढा छँदा नै, त्यसका बाबुले त्यसलाई देखे र तिनी त्यसप्रति दयाले भरिए; तिनी आफ्नो छोराकहाँ दगुदै गए र त्यसलाई अँगालो हाली त्यसलाई चुम्बन गरे।

२१ “छोराले बाबुलाई भन्यो, ‘पिता, मैले स्वर्गको विरुद्धमा र तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेको छु। म अब तपाईंको छोरो भनिने योग्यको छैन। मलाई तपाईंका ज्यालादारी चाकरसरह एउटा बनाउनुहोस्।’

२२ “तर बाबुले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘छिटो गर ! सबैभन्दा असल वस्त्र ल्याएर

यसलाई पहिराइदेओ। यसको हातमा औंठी र खुट्टामा जुता लगाइदेओ। २३ पालिराखेको मोटो पशु ल्याएर मार। हामी भोज गरौं र आनन्द मनाऔं। २४ किनकि यो मेरो छोरो मरेको थियो र फेरि जीवित भएको छ; यो हराएको थियो र भेट्टाइयो।’ अनि तिनीहरूले आनन्द मनाउन लागे।

२५ “त्यस बेला, जेठो छोरो खेतमा थियो। त्यो घरको नजीकै आइपुग्दा त्यसले बाजा र नाचगानको आवाज सुन्यो। २६ त्यसकारण त्यसले एउटा नोकरलाई बोलाएर के हुँदैछ भनी सोध्यो। २७ त्यसले जवाफ दियो, ‘तपाईंको भाइ आइपुगे, अनि तपाईंका बाबुले पालिराखेको मोटो पशु मान्नुभयो, किनकि उहाँले तिनलाई सुरक्षित र स्वस्थ नै भेट्टाउनुभयो।’

२८ “जेठो दाज्यू रिसायो र भित्र जान मानेन। त्यसकारण त्यसका बाबु बाहिर गए र त्यसलाई बिन्ती गरे। २९ तर त्यसले आफ्नो बाबुलाई जवाफ दियो, ‘हेर्नुहोस् ! यतिका वर्षसम्म मैले तपाईंको सेवा गरिरहेको छु र तपाईंका आज्ञा कहिल्यै पनि उल्लङ्घन गरिनँ। तापनि मैले मेरा साथीहरूसँग आनन्द मनाउन सक्ँ भनेर तपाईंले मलाई कहिल्यै एउटा पाठो पनि दिनुभएन। ३० तर जब तपाईंको सम्पत्ति वेश्याहरूसँग उड़ाउने तपाईंको यो छोरो घर आयो, तब तपाईंले त्यसका निम्ति पालिराखेको मोटो पशु मान्नुभयो।’

३१ “बाबुले भने, ‘मेरो छोरा, तँ त सधैं मैसँग छस् र मसँग भएका सबै थोक तेरै हुन्। ३२ तर हामीले आनन्द मनाएर खुशी हुनपर्ने नै हो, किनकि तेरो यो भाइ मरेको थियो र फेरि जीवित भएको छ; यो हराएको थियो र भेट्टाइयो।’”

चलाख व्यवस्थापक

१६ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “कुनै धनी मानिसको एक जना व्यवस्थापक थियो र उसलाई आफ्ना मालिकको धन-सम्पत्ति उड़ाइरहेको छ भन्ने अभियोग लागेको थियो। २ त्यसकारण मालिकले त्यसलाई

बोलाएर सोधे, 'मैले तिम्रो बारेमा जे सुन्दैछु, त्यो के हो ? तिम्रो कामको हिसाव देऊ, किनकि अब उप्रान्त तिमी व्यवस्थापक रहिरहनेछैनौ ।'

३“त्यो व्यवस्थापकले आफ्नो मनमनै भन्यो, 'अब म के गरूँ ? मेरा मालिकले मेरो काम खोस्न लागेका छन् । खनजोत गर्ने मेरो बल छैन, अनि भीख माग्न मलाई लाज लाग्छ— ४मैले के गर्नेछु, त्यो मलाई थाहा छ, सो गर्दा म यहाँको कामबाट हटाइएपछि पनि मानिसहरूले मलाई तिनीहरूका घरमा स्वागत गर्नेछन् ।'

५“तब त्यसले आफ्ना मालिकका ऋणीहरूमध्ये हरेकलाई बोलायो । त्यसले पहिलोलाई सोध्यो, 'तिमीलाई मेरा मालिकको कति ऋण छ ?'

६“उसले भन्यो, 'तीन हजार लिटर जैतूनको तेल ।'

“व्यवस्थापकले उसलाई भन्यो, 'तिम्रो तमसुक लेऊ र चाँडो बसेर पन्ध्र सय लिटर लेख ।'

७“त्यसपछि त्यसले दोश्रोलाई सोध्यो, 'तिमीलाई कति ऋण छ ?'

“उसले भन्यो, 'तीन सय पचास क्विन्टल गहूँ ।'

“त्यसले उसलाई भन्यो, 'तिम्रो तमसुक लेऊ र तीन सय क्विन्टल लेख ।'

८“त्यसले चतुःपक्षीपूर्वक काम गरेकोले त्यसका मालिकले त्यो बेइमान व्यवस्थापकको सराहना गर्‍यो । किनकि यस संसारका मानिसहरू आफूजस्तै अरू मानिसहरूसँग व्यवहार गर्ने काममा ज्योतिका मानिसहरूभन्दा अझ बढी चलाख हुन्छन् । ९म तिमीहरूलाई भन्दछु, संसारको धन प्रयोग गरेर आफ्ना निमित्त मित्रहरू बनाओ र त्यो धन सकिएपछि तिमीहरूले अनन्त वासस्थानमा स्वागत पाउनेछौ ।

१०“जसलाई थोरै कुरामा भरोसा गर्न सकिन्छ, त्यसलाई धेरै कुरामा पनि भरोसा

गर्न सकिन्छ, अनि जो सानो कुरामा बेइमान हुन्छ, त्यो धेरै कुरामा पनि बेइमान हुन्छ ।

११त्यसैले यदि तिमीहरू सांसारिक धन चलाउने काममा इमानदार भएनौ भने, तिमीहरूलाई साँचो धनका निमित्त कसले भरोसा गर्ला ?

१२अनि यदि तिमीहरू अरू कसैको धनमा इमानदार भएनौ भने, तिमीहरूलाई तिम्रो आफ्नै धन कसले देला र ?

१३“कुनै पनि दासले दुई मालिकको सेवा गर्न सक्दैन । कि त त्यसले एउटालाई घृणा गरेर अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ, कि त त्यो एउटाप्रति भक्त बनेर अर्कोलाई तुच्छ ठान्नेछ । तिमीहरूले परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न सक्दैनौ ।”

१४फरिसीहरू, जसले धनको लोभ गर्थे, यी सबै कुरा सुनेर तिनीहरूले उहाँका विरुद्ध ओठ लेप्पाउँदै थिए । १५उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूका सामुन्ने आफैलाई धर्मी ठहराउने मानिसहरू तिमीहरू नै हो, तर तिमीहरूका हृदय परमेश्वरले जान्नुहुन्छ । मानिसहरूका बीचमा जे उच्च ठानिएको हुन्छ, त्यो परमेश्वरको दृष्टिमा घृणित हुन्छ ।

अन्य शिक्षाहरू

१६“व्यवस्था र अगमवक्ताका वचन यूहन्नाका पालासम्म प्रचार गरिए । त्यस बेलादेखि परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार भइरहेको छ, अनि हरेक व्यक्तिले आफू त्यसभित्र पस्न जबरजस्ती गर्दैछ । १७तर व्यवस्थाबाट एक मात्रा पनि हट्नभन्दा स्वर्ग र पृथ्वी टलजान सजिलो छ ।

१८“जसले आफ्नी स्वास्नीलाई त्यागेर अर्की स्त्रीलाई विवाह गर्छ, त्यसले व्यभिचार गर्दछ, र लोग्नेबाट त्यागिएकी कुनै स्त्रीलाई विवाह गर्ने मानिसले पनि व्यभिचार गर्दछ ।

धनी मानिस र लाजरस

१९येशूले भन्नुभयो, “एउटा धनी मानिस थियो र ऊ बहुमूल्य बैजनी वस्त्र र मिहिन

मलमल लगाएर दिनहुँ सुविस्तामा बस्दथ्यो । २०उसको ढोकामा लाजरस नाउँ भएको एउटा माग्ने राखिन्थ्यो, जसको शरीर घाउ नै घाउले भरिएको थियो, २१अनि त्यसले धनी मानिसको टेबुलबाट भरेका भोजनका टुक्राटाक्री खाने इच्छा गर्दथ्यो । कुकुरहरूले पनि आएर त्यसका घाउहरू चाट्थे ।

२२“समय आयो अनि त्यो माग्ने मर्त्यो र स्वर्गदूतहरूले त्यसलाई लगेर अब्राहामको साथमा राखे । त्यो धनी मानिस पनि मर्त्यो र गाडियो । २३नरकमा, जहाँ ऊ यातनामा थियो, उसले त्यहाँबाट नजर उठाएर हेर्‍यो र टाढामा अब्राहाम र उनको साथमा लाजरसलाई देख्यो । २४तब उसले उनलाई कराएर भन्यो, ‘हे पिता अब्राहाम, ममाथि दया गर्नुहोस् र लाजरसलाई त्यसको औंला पानीमा चोपेर मेरो जिब्रोलाई शीतल पारिदिन यहाँ पठाइदिनुहोस्, किनकि म यस आगोमा कठोर वेदनामा छु ।’

२५“तर अब्राहामले जवाफ दिए, ‘छोरा, याद गर, तिमीले तिम्रो जीवनकालमा असल-असल कुराहरू प्राप्त गर्‍यो, तर लाजरसले दुःखमात्र पायो, तर अहिले उसले यहाँ आराम पाउँदैछ र तिमी वेदनामा छौ । २६अनि यसबाहेक पनि, यहाँबाट तिमीकहाँ जान चाहनेहरू जान नसक्नु, र त्यहाँबाट पनि कोही पार गरेर यहाँ आउन नसक्नु भनेर हामीहरूका बीचमा एउटा अति गहिरो धाँदो बनाइएको छ ।’

२७“उसले भन्यो, ‘त्यसो भए, हे पिता, म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, लाजरसलाई मेरा बाबुको घरमा पठाइदिनुहोस्, २८किनकि मेरा पाँच भाइहरू त्यहाँ छन् । त्यसले तिनीहरूलाई चेतावनी देओस्, जसबाट तिनीहरू पनि यो यातनाको ठाउँमा नआऊन् ।’

२९“अब्राहामले जवाफ दिए, ‘तिनीहरूसित मोशा र अगमवक्ताका पुस्तकहरू छन्; तिनीहरूले तिनलाई सुनुन् ।’

३०“उसले भन्यो, ‘होइन, पिता अब्राहाम, तर मरेकाहरूबाट कोही एक जना तिनीहरूकहाँ गयो भनेता, तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन् ।’

३१“तिनले उसलाई भने, ‘यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताका वचन सुन्दैनन् भने, मरेकाहरूबाट कोही जीवित भए तापनि तिनीहरूले विश्वास गर्ने छैनन् ।’”

पाप, विश्वास र कर्तव्य

१७ येशूले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाउने कुराहरू त आउनु बाध्य नै छ, तर धिक्कार तिनीहरूलाई जसद्वारा ती आउँछन् । २यी सानाहरूमध्ये एउटालाई पाप गर्न लाउनुभन्दा त त्यसलाई त्यसको घाँटीमा जाँतोको एउटा चक्का भुण्डचाई समुद्रमा फालिदिनु त्यसको निम्ति असल हुनेथियो । ३त्यसकारण आफैलाई जाँच गर ।

“तिम्रो भाइले अपराध गर्‍यो भने, त्यसलाई हप्काऊ र त्यसले पश्चात्ताप गर्‍यो भने, त्यसलाई क्षमा गर । ४अनि त्यसले तिम्रो विरुद्धमा दिनमा सातपल्ट अपराध गर्‍यो, र सातैपल्ट फर्केर आई तिमीलाई ‘म पश्चात्ताप गर्छु’ भन्यो भने, त्यसलाई क्षमा गर ।”

५प्रेरितहरूले प्रभुलाई भने, “हाम्रो विश्वास बढाइदिनुहोस् ।”

६उहाँले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूमा रायोको दानाजत्रो मात्रै विश्वास भएदेखि, तिमीहरूले यो किम्बुको रूखलाई ‘तँ उखेलिएर समुद्रमा रोपिन जा’ भनी भन्न सक्छौ र यसले तिम्रो आज्ञा मान्नेछ ।

७“भनौ तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा नोकर खेत जोत्न कि भेडा चराउन गएको छ । के उसले त्यो नोकरलाई खेतबाट त्यो फर्केर आएपछि ‘अब आइज र खान बस्’ भन्छ र ? ८बरु उसले, ‘मेरो खाना तयार गर, आफूलाई तयार राख र मैले खानपान नगरुंजेल मेरो सेवाटहल गर; त्यसपछि तैले खानपान गर्न

सक्नेछस्' भनी भन्दैन र ? ९नोकरले त्यसलाई अद्वाइएको काम गरेकोले उसले त्यस नोकरलाई धन्यवाद दिन्छ र ? १०त्यसै गरी, तिमीहरूले पनि जब तिमीहरूलाई अद्वाइएका सबै कामहरू गरिसिद्धचाउँछौ तब यसो भन्नुपर्छ, 'हामी अयोग्य दास हौं; हामीले त केवल आफ्ना कर्तव्यमात्र पालन गरेका छौं ।"'

दश कष्ठरोगीहरू निको भएका

११यरूशलेम जाने आफ्नो यात्राको क्रममा येशू सामरिया र गालीलबीचको सिमाना भएर जाँदैहुनुहुन्थ्यो । १२उहाँ कुनै गाउँमा पस्न लाग्नुहुँदा कष्ठरोग लागेका दश जनाले उहाँलाई भेटे । तिनीहरू केही टाढै उभिए, १३अनि चर्को सोरमा उहाँलाई विन्ती गरे, "हे येशू, गुरुज्यू, हामीमाथि कृपा गर्नुहोस् !"

१४तिनीहरूलाई देखेर उहाँले भन्नुभयो, "जाओ, र आफैलाई पूजाहारीकहाँ देखाओ ।" अनि तिनीहरू जाँदाजाँदै निको भए ।

१५तिनीहरूमध्येको एक जनाले आफू निको भएको देखेपछि, चर्को सोरमा परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै फर्केर आयो । १६अनि ऊ येशूको पाउमा घोप्टो परेर उहाँलाई धन्यवाद दियो— त्यो एक सामरी थियो ।

१७येशूले सोध्नुभयो, "के दशै जना नै निको भएका होइनन् र ? अरू नौ जना कहाँ गए ? १८के फर्किआएर परमेश्वरलाई प्रशंसा दिने यो परदेशीवाहेक अरू कोही भएन ?" १९त्यसपछि उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, "उठ र जाऊ; तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।"

परमेश्वरको राज्यको आगमन

मत्ती २४:२३-२८; ३७-४१

२०परमेश्वरको राज्य कहिले आउँछ भनी सोधिएपछि येशूले जवाफ दिनुभयो, "परमेश्वरको राज्य तिमीहरूको होशियार

हेराइमा आउँदैन, २१नता मानिसहरूले 'यो यहाँ छ,' अथवा 'त्यहाँ छ,' भनी भन्नेछन्, किनकि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूभित्र नै छ ।"

२२त्यसपछि आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, "समय आउँदैछ, जब तिमीहरूले म, मानव-पुत्रलाई कुनै एक दिन हेर्न इच्छा गर्नेछौ, तर तिमीहरूले देख्नेछैनौ । २३मानिसहरूले तिमीहरूलाई, 'ऊ त्यहाँ छ !' अथवा 'हेर, ऊ यहाँ छ !' भन्नेछन् । तिनीहरूका पछि दगुदै नजाओ । २४किनकि जसरी बिजुली चमकँदा आकाशको एक छेउदेखि अर्को छेउ उज्यालो हुन्छ, म, मानव-पुत्रले पनि आफ्नो दिनमा त्यस्तै गर्नेछु । २५तर पहिले मैले धेरै कष्टहरू भोग्नेछु अनि यस पुस्तावाट तिरस्कृत हुनेछु ।

२६"नूहाका दिनमा भएको जस्तै म, मानव-पुत्रको दिनमा पनि त्यस्तै हुनेछ । २७नूहा जहाजभित्र पस्ने दिनसम्म नै मानिसहरू खाँदैथिए, पिउँदैथिए र विवाह गर्दै र गरिँदैथिए । तब जलप्रलय आयो र तिनीहरू सबैलाई नष्ट पाऱ्यो ।

२८"लूतका दिनमा पनि त्यस्तै थियो । मानिसहरू खाँदैथिए, पिउँदैथिए, किनवेच गर्दैथिए, रोप्दैथिए र बनाउँदैथिए । २९तर लूतले सदोम छोडेकै दिनमा आकाशवाट आगो र गन्धक बर्यो र तिनीहरू सबैलाई नष्ट पाऱ्यो ।

३०"म, मानव-पुत्र प्रकट हुने दिनमा ठीक यस्तै हुनेछ । ३१त्यस दिन कोही घरको छानामा छ र त्यसका मालसामान घरभित्र छ भने, ती लिनलाई त्यो तल नजाओस् । त्यसै गरी, खेतमा भएको कोही पनि केही लिन नफर्कोस् । ३२लूतकी स्वास्नीलाई सम्भ्र ! ३३जसले आफ्नो जीवन बचाउन खोज्छ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ र जसले आफ्नो जीवन गुमाउँछ, त्यसले त्यो बचाउनेछ । ३४म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यस रात दुई जना मानिस एउटै ओछुचानमा हुनेछन्; एउटा लगिनेछ र अर्को छोडिनेछ । ३५दुई स्त्रीहरू सँगसँगै अन्न पिँधिरहेका हुनेछन्; एउटी लगिनेछे, अर्की छोडिनेछे । ३६दुई जना मानिसहरू खेतमा

१७:१४—लेवी १४:१-३२. १७:२६—उत्पत्ति ६:५-८. १७:२७—उत्पत्ति ७:६-२४.

१७:२८-२९—उत्पत्ति १८:२०-१९:२५. १७:३१—मत्ती २४:१७-१८; मार्कुस १३:१५-१६. १७:३२—उत्पत्ति १९:२६.

१७:३३—मत्ती १०:३९; १६:२५; मार्कुस ८:३५; लूका ९:२४; यूहन्ना १२:२५.

हुनेछन्; एउटा लगिनेछ, अर्को छोडिनेछ ।”

३७ तिनीहरूले सोधे, “कहाँ प्रभु ?”

उहाँले जवाफ दिनुभयो, “जहाँ सिनु हुन्छ, त्यहाँ गिद्धहरू भेला हुन्छन् ।”

अन्यायमा परेकी विधवा

१८ तिनीहरूले सधैं प्रार्थना गरिरहनुपर्छ र निराश हुनुहुँदैन भन्ने कुरा दर्शाउन येशूले चेलाहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो । २ उहाँले भन्नुभयो: “कुनै एउटा शहरमा एक जना न्यायाधीश थिए; तिनले परमेश्वरको भय मान्दैनथिए र मानिसको वास्ता पनि गर्दैनथिए । ३ त्यसै शहरमा एउटी विधवा थिई, जो तिनीकहाँ यस्तो बिन्ती लिएर आइरहन्थी, ‘मेरो वादीविरुद्ध मलाई न्याय दिनुहोस् ।’

४ “केही समयसम्म त तिनले इन्कार गरे । तर पछि तिनले आफ्नो मनमा भन्नलागे, ‘म परमेश्वरको डर मान्दिनँ र मानिसहरूको वास्ता पनि गर्दिनँ, ५ तापनि यस विधवाले मलाई हैरान पारिरहेकी हुनाले म त्यसलाई न्याय दिलाउनेछु, जसबाट त्यसले आइरहेर अन्त्यमा मलाई वाक्क बनाउनेछैन !’”

६ अनि प्रभुले भन्नुभयो, “ती अधर्मी न्यायाधीशले के भन्दैछन् सुन । ७ तब के परमेश्वरले दिनरात उहाँलाई पुकार्ने उहाँका चुनिएकाहरूको न्याय गर्नुहुनेछैन र ? के उहाँ तिनीहरूलाई वियाँलो गरी पन्छाइरहनुहुन्छ र ? ८ म तिमीहरूलाई भन्दछु, उहाँले तिनीहरूको न्याय गर्नुहुन्छ र त्यो भट्टै नै गर्नुहुन्छ । तापनि जब म, मानव-पुत्र आउँछु, तब के मैले पृथ्वीमा विश्वास भेट्नाउनेछु र ?”

फरिसी र कर उठाउनेको दृष्टान्त

९ आफ्नै धार्मिकतामा ढक्क भई भरोसा राखेर अरूहरूलाई तुच्छ दृष्टिले हेर्नेहरू कसै-कसैलाई येशूले यो दृष्टान्त भन्नुभयो: १० “दुई जना मानिस मन्दिरमा प्रार्थना गर्न गए; एक जना फरिसी र अर्को कर उठाउने

मानिस । ११ फरिसी खडा भयो र आफ्नै विषयमा यसरी प्रार्थना गर्‍यो: ‘हे परमेश्वर, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु, किनकि म अरू मानिसहरू, अथवा डाँकू, दुष्ट काम गर्ने, व्यभिचारीहरूजस्ता छैन, अथवा यही कर उठाउने मान्छेजस्तो पनि छैन । १२ म हप्तामा दुईपल्ट उपवास बस्छु र आफूले पाएका थोकहरूबाट दशांश दिन्छु ।’

१३ “तर त्यो कर उठाउने मानिस टाढै उभियो । त्यसले स्वर्गतिर पनि हेर्ने आँट नगरी छाती पिट्दै, यसो भन्यो, ‘हे परमेश्वर, ममाथि दया गर्नुहोस्, म पापी छु ।’

१४ “म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो मानिस परमेश्वरको अगि त्यो अर्काभन्दा धर्मी ठहरिएर घर फर्क्यो । किनकि आफूलाई उच्च तुल्याउने हरेक होच्याइनेछ, र आफूलाई होच्याउने उच्च पारिनेछ ।”

साना बालकहरू र येशू

मत्ती १९:१३-१५; मार्कस १०:१३-१६

१५ मानिसहरूले आ-आफ्ना बालबालिका-हरूलाई पनि येशूले तिनीहरूलाई छोड्देऊन् भनी उहाँकहाँ ल्याउँदैथिए । यो देखेर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हप्काए । १६ तर येशूले बालबालिकाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “साना केटाकेटीहरूलाई मकहाँ आउनदेओ, तिनीहरूलाई वाधा नदेओ, किनकि स्वर्गको राज्य यस्तैहरूको हो । १७ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यलाई एउटा सानो बालकले भैं ग्रहण गर्दैन, त्यो कहिल्यै पनि त्यसमा प्रवेश गर्नेछैन ।”

धनी शासक

मत्ती १९:१६-२०; मार्कस १०:१७-२१

१८ कुनै एक शासकले उहाँलाई सोधे, “हे असल गुरु, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नुपर्छ ?”

१९ येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमी मलाई किन असल भन्दछौ ? परमेश्वरबाहेक कोही पनि असल छैन । २० तिमीलाई आज्ञाहरू त

थाहै छः 'तैले व्यभिचार नगर्नु, तैले हत्या नगर्नु, नचोर्नु, भूटो साक्षी नदिनु, आपना आमाबाबुको आदर गर्नु ।”

२१तिनले भने, “यी आज्ञाहरू त मैले बालककालदेखि नै पालन गर्दैआएको छु ।”

२२यो सुनेर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीलाई अझै एउटा कुराको अभाव छ । तिमीसँग भएका सबै थोक बेचेर गरीबहरूलाई बाँडिदेऊ, र तिम्रो निमित्त स्वर्गमा धन-सम्पत्ति हुनेछ । त्यसपछि आऊ, मेरोपछि लाग ।”

२३यो सुनेपछि तिनी साह्रै दुःखी भए, किनकि तिनी अत्यन्तै धेरै सम्पत्ति भएका मानिस थिए ।

२४येशूले तिनलाई हेरेर भन्नुभयो, “धनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न कति गाह्रो छ !

२५वास्तवमा, कुनै धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा त बरु ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्नु सजिलो हुन्छ ।”

२६यो सुन्नेहरूले सोधे, “त्यसोभए कसले उद्धार पाउन सक्छ त ?”

२७येशूले जवाफ दिनुभयो, “जे कुरा मानिसहरूका निमित्त असम्भव छन्, ती परमेश्वरका निमित्त सम्भव हुन्छन् ।”

२८पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईंलाई पछ्याउनका निमित्त हामीले आफूसँग भएका सबै कुरा त्यागेका छौं !”

२९येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यको खातिर घर अथवा पत्नी अथवा दाज्यूभाइ अथवा बाबुआमा अथवा छोराछोरीलाई छोड्नेको छ, ३०त्यसले यसै युगमा त्यसको धेरै गुणा र आउँदा युगमा अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछ ।”

येशूले फेरि आफ्नो मृत्युबारे अगमवाणी गर्नुभएको

मती २०:१७-१९; मार्कस १०:३२-३४

३१येशूले ब्राह्म जनालाई एकातिर लैजानुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हामी यरूशलेमतर्फ

जाँदैछौं, अनि अगमवक्ताहरूले म, मानव-पुत्रको विषयमा लेखेका सबै कुराहरू पूरा हुनेछन् । ३२उसलाई गैर-यहूदीहरूको हातमा सुम्पिनेछ । तिनीहरूले उसलाई गिल्ला गर्नेछन्, निन्दा गर्नेछन्, उसमाथि थुक्नेछन्, उसलाई कोरा लगाउनेछन् र मार्नेछन् । ३३तेस्रो दिनमा ऊ फेरि जीवित भई उठ्नेछ ।”

३४चेलाहरूले यी कुराहरू केही पनि बुझेनन् । यसको अर्थ तिनीहरूबाट गोप्य राखिएको थियो, र उहाँले केको विषयमा बताउँदै हुनुहुन्थ्यो सो तिनीहरूले जानेनन् ।

अन्धो भिखारीले दृष्टि पाएको

मती २०:२९-३४; मार्कस १०:४६-५२

३५येशू यरीहो नजिकै पुगनुहुँदा, एउटा अन्धो मानिस भीख माग्दै बाटोको छेउमा बसिरहेको थियो । ३६नजीकैबाट भीड गइरहेको आवाज सुनेर त्यसले त्यहाँ के हुँदैछ भनी सोधपूछ गर्‍यो । ३७तिनीहरूले त्यसलाई भने, “नासरतका येशू जाँदैहुनुहुन्छ ।”

३८त्यसले उच्च सोरमा भन्यो, “हे येशू, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् !”

३९बाटो देखाउँदै अगिअगि हिँड्नेहरूले त्यसलाई हप्काए र चुप लाग्न भने, तर त्यो भन् चर्को सोरमा करायो, “हे दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् !”

४०येशू टक्क अडिनुभयो र त्यस मानिसलाई आफूकहाँ ल्याउन आज्ञा दिनुभयो । त्यो नजीक आएपछि येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, ४१“म तिम्रो निमित्त के गरिदिऊँ भन्ने तिमी चाहन्छौ ?”

त्यसले भन्यो, “हे प्रभु, म देख्न चाहन्छु ।”

४२येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो दृष्टि लेऊ; तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” ४३तुरुन्तै त्यसले आफ्नो दृष्टि पायो र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै येशूको पछि लाग्यो । जब सबै मानिसहरूले यो देखे, तब तिनीहरूले पनि परमेश्वरको प्रशंसा गरे ।

कर उठाउने जक्कै

१९ येशू यरीहोमा प्रवेश गरी त्यहीँबाट जाँदैहुनुहुन्थ्यो । २त्यहाँ जक्कै नाउँ भएका एक जना मानिस थिए । तिनी कर उठाउनेहरूका प्रमुख थिए र धनी थिए । ३अनि तिनले येशू को हुनुहुँदोरहेछ भनी हेर्न चाहन्थे, तर भीडले गर्दा तिनले उहाँलाई देख्न सकेनन्, किनकि तिनी पुड्का थिए । ४त्यसकारण तिनी दौडेर अगिअगि गए र उहाँलाई हेर्नका लागि एउटा अञ्जीरको रूखमा चढे, किनकि येशू त्यतैबाट आउनलागनुभएको थियो ।

५जब येशू त्यस ठाउँमा आइपुगनुभयो, तब उहाँले माथितिर हेरेर तिनलाई भन्नुभयो, “ए जक्कै, चाँडै तल आऊ । आज मलाई तिम्रो घरमा बस्नपरेको छ ।” ६अनि तिनी झट्टै तल ओर्लेर आए र खुशी हुँदै उहाँलाई सत्कार गरे ।

७तर यो देखेर सबै जनाले गनगनाउन लागे, “उनी त एउटा ‘पापी’ को घरमा पाहुना लाग्न गए ।”

८तर जक्कै खडा भए र प्रभुलाई भने, “हे प्रभु, हेर्नुहोस् ! म अहिले यहीं नै मेरो सम्पत्तिको आधा भाग गरीबहरूलाई दिन्छु, अनि यदि मैले कसैलाई कुनै कुरामा ठगोको भए, म त्यसको चार गुणा फिर्ता गरिदिनेछु ।”

९येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “आज यस घरमा मुक्ति आएको छ, किनकि यी मानिस पनि अब्राहामकै एक छोरा हुन् । १०किनकि म, मानव-पुत्र हराएकाहरूलाई खोज्न र उद्धार गर्न आएको हुँ ।”

दश सिक्काको दृष्टान्त

मत्ती २५:१४-३०

११तिनीहरूले यी कुराहरू सुन्दैगर्दा, उहाँले तिनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो, किनकि उहाँ यरूशलेमको नजीकै हुनुहुन्थ्यो र मानिसहरूले परमेश्वरको राज्य अब तुरुन्तै प्रकट हुनेछ भन्ने विचार गरेका थिए । १२उहाँले

भन्नुभयो: “असल खानदानका एक जना मानिस राजा नियुक्त भई फर्किआउन एउटा टाढा मुलुकमा गए । १३तिनले आफ्ना दश जना नोकरहरूलाई बोलाएर तिनीहरूलाई सुनका दश सिक्का दिएर भने, ‘म फर्केर नआएसम्म यो पैसा काममा लगाओ ।’

१४“तर तिनका अधीनका प्रजाहरूले तिनलाई घृणा गर्थे र त्यसैले तिनका पछिपछि तिनीहरूले यसो भन्ने दूतहरू पठाए, ‘यी मानिस हाम्रा राजा भएको हामी चाहन्थौं ।’

१५“तर तिनी राजा बने र घर फर्के । त्यसपछि तिनले दिएका पैसाबाट नोकरहरूले के कति फाइदा गरे भनी पत्ता लगाउनका लागि, तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई आफूकहाँ बोलाए ।

१६“पहिलो नोकर आयो र भन्यो, ‘मालिक, तपाईंको पैसाले मैले अरू दश सिक्का कमाएको छु ।’

१७“त्यसका मालिकले भने, ‘स्यावास, मेरो असल नोकर ! धेरै सानो कुरामा पनि तँ विश्वासयोग्य रहिस, त्यसकारण अब दश शहरहरूमाथि अधिकार गर् ।’

१८“दोस्रो नोकर आयो र भन्यो, ‘मालिक, तपाईंको पैसाले मैले अरू पाँच सिक्का कमाएको छु ।’

१९“त्यसका मालिकले भने, ‘तैले पाँच शहरहरूमाथि अधिकार गर् ।’

२०“त्यसपछि अर्को नोकर आयो र भन्यो, ‘मालिक, हेर्नुहोस्, तपाईंको सिक्का यहीं छ; मैले यसलाई कपडाको टालोमा बाँधेर राखेको थिएँ । २१म तपाईंसँग डराएँ, किनकि तपाईं एक कठोर मानिस हुनुहुन्छ । तपाईंले त जे राख्नु नै भएको छैन, त्यो लिनुहुन्छ, र जे छर्नुभएन, त्यसैको कटनी गर्नुहुन्छ ।’

२२“त्यसका मालिकले जवाफ दिए, ‘ए दुष्ट नोकर, म तेरो मुखको वचनबाट तेरो इन्साफ गर्नेछु ! जे राखिनँ त्यो लिने र जे छरिनँ त्यसैको कटनी गर्ने म एक कठोर मानिस हुँ

भन्ने तँलाई थाहा थियो, होइन र ? २३त्यसो भए मेरो सिक्का तैले किन बैङ्कमा राखिनस् त ? त्यसो गरेको भए म फर्केर आउँदा मैले त्यो व्याजसहित पाउनेथिएँ ।’

२४“त्यसपछि तिनले त्यहाँ नजीकै उभिनेहरूलाई भने, ‘त्यसबाट त्यो सिक्का खोस र दश सिक्का हुनेलाई त्यो देओ ।’

२५“तिनीहरूले भने, ‘मालिक, त्यससँग त दश सिक्का छँदैछ त !’

२६“तिनले जवाफ दिए, ‘म तिमीहरूलाई भन्दछु, जससँग छ त्यसलाई अझ बढी दिइनेछ, तर जससँग छैन त्यसबाट त्यससँग भएको समेत खोसिनेछ । २७तर म तिनीहरूमाथि राजा बनेको नचाहने मेरा ती शत्रुहरू— तिनीहरूलाई यहाँ ल्याओ र तिनीहरूलाई मेरै सामुन्ने मार ।’”

यरूशलेममा येशूको विजयी प्रवेश

मत्ती २१:१-११; मार्कुस ११:१-११

यूहन्ना १२:१२-१९

२८येशूले यी कुराहरू भनिसकेपछि उहाँ यरूशलेमतर्फ जान अगि बढ्नुभयो । २९जब उहाँ जैतून डाँडा भनिने पहाडमा बेथफागे र बेथानीको नजीक आइपुग्नुभयो, तब उहाँले आफ्ना दुई जना चेलाहरूलाई यसो भनेर पठाउनुभयो, ३०“तिमीहरूका सामुन्नेको गाउँमा जाओ, र त्यहाँ पस्ने बित्तिकै तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधाको बछ्छेडोलाई बाँधिराखेको भेट्नुहुनेछौ, जसमा अझैसम्म कोही पनि चढेको छैन । त्यसलाई फुकाओ र यहाँ ल्याओ । ३१यदि कसैले तिमीहरूलाई ‘त्यसलाई किन फुकाउँदैछौ ?’ भनी सोध्यो भने, त्यसलाई ‘प्रभुलाई यो चाहिएको छ’ भनी उत्तर दिनु ।”

३२ती अगिअगि पठाइएकाहरू गए र उहाँले तिनीहरूलाई जस्तो भन्नुभएको थियो, त्यस्तै भेट्नुए । ३३तिनीहरूले त्यो गधालाई फुकाउँदै गर्दा त्यसको मालिकहरूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरूले त्यो गधालाई किन फुकाउँदैछौ ?”

३४तिनीहरूले जवाफ दिए, “प्रभुलाई यो चाहिएको छ ।”

३५तिनीहरूले त्यसलाई येशूलाई ल्याए, आफ्ना वस्त्रहरू त्यस गधामाथि राखे र त्यसमा येशूलाई बसाले । ३६उहाँ अगि बढ्नुहुँदै गर्दा मानिसहरूले आ-आफ्ना वस्त्रहरू बाटोमा ओछ्याइदिँदै गए ।

३७उहाँ जैतून डाँडाको ओह्रालो शुरु हुने ठाउँको नजीक आइपुग्नुहुँदा, चेलाहरूको सम्पूर्ण भीडले आफूहरूले देखेका सबै आश्चर्य-कर्महरूका लागि आनन्दसाथ चर्को सोरमा परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागे:

३८ “परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुने राजा धन्य हुन् !”
“स्वर्गमा शान्ति र सर्वोच्चमा महिमा ।”

३९भीडमध्येका कोही फरिसीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू, तपाईंका चेलाहरूलाई हप्काउनुहोस् !”

४०उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्दछु, यिनीहरू चूप लागे भने दुःखाहरू कराइउठ्नेछन् ।”

४१जब येशू यरूशलेमको नजीक पुग्नुभयो र शहरलाई देख्नुभयो, तब उहाँ त्यसको निमित्त रुनुभयो, ४२र भन्नुभयो, “तैले, तैले नै शान्ति कुन कुराले ल्याउँछ भनी आज जानेको भए हुनेथियो, तर अब त्यो तेरो नजरबाट लुकेको छ । ४३तँमाथि यस्ता दिनहरू आउनेछन्, जब तेरा शत्रुहरूले तेरो वरिपरि तेरो विरुद्धमा मोर्चा बाँध्नेछन्, घेरा हाल्नेछन् र तँलाई चारैतिरबाट थुनिराख्नेछन् । ४४तिनीहरूले तँलाई जमिनमा पछ्याउनेछन्, तँलाई र तेरो पर्खालभित्र भएका तेरा सन्तानहरूलाई । तिनीहरूले एउटा दुःखामाथि अर्को दुःख पनि छोड्नेछैनन्, किनकि तैले तँकहाँ भएको परमेश्वरको आगमनको समयलाई चिनिनस् ।”

येशू मन्दिरमा

मती २१:१२-१७; मार्कस ११:१५-१९
यूहन्ना २:१३-२२

४५ त्यसपछि उहाँ मन्दिरको क्षेत्रभित्र प्रवेश गर्नुभयो र त्यहाँ विक्री गर्नेहरूलाई धपाउन लाग्नुभयो । ४६ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर हुनेछ’; तर तिमीहरूले त यसलाई ‘डाँकूहरूको एउटा ओढार’ पो बनाएका छौं ।”

४७ त्यसपछि उहाँले दिनहुँ मन्दिरमा शिक्षा दिनथाल्नुभयो । तर मुख्य पूजाहारीहरू, व्यवस्थाका शिक्षकहरू र मानिसहरूका अगुवाहरूले उहाँलाई मार्न खोज्दैथिए । ४८ तर तिनीहरूले उहाँलाई मार्न कुनै उपाय भेट्न सकेनन्, किनकि सबै मानिसहरू उहाँका वचनमा मुग्ध भएका थिए ।

येशूको अधिकारमाथि प्रश्न

मती २१:२३-२७; मार्कस ११:२७-३३

२० एक दिन उहाँले मन्दिरको चोकमा भएका मानिसहरूलाई शिक्षा दिँदै र सुसमाचार प्रचार गर्दैरहनुभएको बेला, मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरू धर्मगुरुहरूका साथमा उहाँकहाँ आए । २१ तिनीहरूले भने, “हामीलाई बताऊ, तिमीले कुन अख्तियारले यी कुराहरू गर्दैछौ ? तिमीलाई यो अख्तियार कसले दियो ?”

२२ उहाँले जवाफ दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्छु । मलाई भन, २३ यूहन्नाको बपतिस्मा स्वर्गबाट थियो, कि मानिसहरूबाट ?”

२४ तिनीहरूले यस विषयमा आफू-आफूभित्र नै छलफल गरे र भने, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भनौं भने, तिनले ‘त्यसो भए किन तिनलाई विश्वास गरेनौ त ?’ भनी सोध्नेछन् । २५ तर हामीले ‘मानिसहरूबाट’ भनौं भने, सबै मानिसहरूले हामीलाई बुझाले हान्नेछन्, किनकि

तिनीहरूले यूहन्ना त एक अगमवक्ता थिए भनी विश्वास गर्दछन् ।”

२६ त्यसकारण तिनीहरूले जवाफ दिए, “त्यो कहाँबाट थियो, हामी जान्दैनौं ।”

२७ अनि येशूले भन्नुभयो, “म पनि कुन अख्तियारले यी कामहरू गर्दैछु त्यो भन्दैनौं ।”

मोहीहरूको दृष्टान्त

मती २१:३३-४६; मार्कस १२:१-१२

२८ उहाँ बोल्दैजानुभयो र मानिसहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: “एक जना मानिसले दाखबारी लगाए र केही किसानहरूलाई मोही राखी लामो समयका लागि टाढा गए । २९ फल पाकेर टिप्ने समयमा मोहीहरूले दाखबारीबाट तिनलाई केही भाग देऊन् भनी लिनलाई तिनले एउटा नोकरलाई ती मोहीहरूकहाँ पठाए । तर मोहीहरूले त्यसलाई पिटे र खाली हात त्यसलाई फर्काइदिए । ३० तिनले अर्को नोकरलाई पनि पठाए, तर त्यसलाई पनि तिनीहरूले पिटे र बेइज्जत गरे र खाली हात नै पठाइदिए । ३१ तिनले तेस्रो नोकरलाई पनि पठाए, अनि तिनीहरूले त्यसलाई पनि घाइते बनाएर बाहिर फालिदिए ।

३२ “त्यसपछि दाखबारीका मालिकले भने, ‘म के गरूँ ? म आफ्नो प्यारो छोरोलाई पठाउनेछु । शायद तिनीहरूले उसलाई त आदर गर्लान् ।’

३३ “तर जब मोहीहरूले त्यसलाई देखे, तब आपसमा यस विषयमा कुरा गरे । तिनीहरूले भने, ‘यो त हकवाला हो । हामी यसलाई मारौं, र सम्पत्तिको हक हाम्रो हुनेछ ।’ ३४ यसरी तिनीहरूले उसलाई दाखबारीको बाहिर लगेर मारे ।

“अब दाखबारीका मालिकले तिनीहरूलाई के गर्लान् ? ३५ तिनी आएर ती मोहीहरूलाई मार्नेछन् र त्यो दाखबारी अरूहरूलाई दिनेछन् ।”

मानिसहरूले यो सुनेर भने, “यस्तो कहिल्यै नहोस् !”

१७थेशूले सोभै तिनीहरूलाई हेर्नुभयो र सोध्नुभयो, “तब यसरी लेखिएको कुराको अर्थ के हो त:

“जुन दुङ्गालाई भवन बनाउनेहरूले रद्द गरे,
त्यही दुङ्गा कुनाको शिर-दुङ्गा बन्यो’ ?

१८हरेक जो त्यस दुङ्गामाथि खस्छ त्यो चकनाचूर हुनेछ, तर जसमाथि त्यो खस्छ त्यसले उसलाई धूलोपीठो पार्नेछ ।”

१९त्यसपछि व्यवस्थाका शिक्षकहरू र मुख्य पूजाहारीहरूले उहाँलाई तुरुन्तै पक्रने उपाय खोज्नथाले, किनकि उहाँले यो दृष्टान्त तिनीहरूको विरुद्धमा भन्नुभएको हो भनी तिनीहरूलाई थाहा थियो । तर तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराए ।

सिजरलाई तिर्ने कर

मत्ती २२:१५-२२; मार्कस १२:१३-१७

२०उहाँको चियो गरी मौका हेर्दै, तिनीहरूले धर्मी भएको बहाना गर्ने जासूसहरूलाई उहाँकहाँ पठाए । येशूले भन्नुभएका कुनै कुरामा उहाँलाई फसाई पक्केर राज्यपालको अधिकार र शक्तिकहाँ उहाँलाई सुम्पिदिन तिनीहरूले दाउ हेरे । २१अनि ती जासूसहरूले उहाँलाई प्रश्न गरे: “गुरुज्यू, हामी जान्दछौं कि तपाईंले जे ठीक छ, त्यही बोल्नुहुन्छ र त्यसैको शिक्षा दिनुहुन्छ, र तपाईंले भेदभाव राख्नुहुन्न तर सत्यताबमोजिम परमेश्वरका मार्ग सिकाउनुहुन्छ । २२हामीले सिजरलाई कर तिर्न उचित छ कि छैन ?”

२३तर उहाँले तिनीहरूको बनावटी कुरा देख्नुभयो र भन्नुभयो, २४“मलाई दिनारको एउटा सिक्का देखाओ । यसमा कसको मुहार र कसको छाप छ ?”

२५“सिजरको,” तिनीहरूले भने ।

तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसो भए जे सिजरका हुन् ती सिजरलाई देओ, र जे

परमेश्वरका हुन् त्यो परमेश्वरलाई देओ ।”

२६उहाँले त्यहाँ सारा मानिसहरूको अगि जे भन्नुभयो त्यस कुरामा उहाँलाई पक्रन तिनीहरू समर्थ भएनन् । अनि उहाँले दिनुभएको जवाफमा आश्चर्यचकित भएर तिनीहरू चूप लागिरहे ।

पुनरुत्थान र विवाह

मत्ती २२:२३-३३; मार्कस १२:१८-२७

२७मरेकाहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भनी विश्वास गर्ने समूह सदुकीहरूमध्ये कोही एउटा प्रश्न लिएर येशूकहाँ आए । २८तिनीहरूले सोधे, “गुरुज्यू, मोशाले हाम्रा निमित्त लेखिदिएका थिए, कुनै मानिसको दाज्यू निःसन्तान भई पत्नीलाई मात्र छाडेर मर्त्यो भने, त्यस मानिसले त्यो विधवालाई विवाह गरेर उसका दाज्यूका निमित्त सन्तान खडा गरिदिनपर्छ । २९अब कुनै परिवारमा सात भाइ थिए । जेठाले पत्नी ल्यायो र निःसन्तान भई मर्त्यो । ३०अनि माहिलोले, ३१र ऊपछि साहिलोले त्यसलाई विवाह गरे, अनि यसै गरी सातै जना नै निःसन्तान भई मरे । ३२अन्त्यमा, त्यो स्त्री पनि मरी । ३३अब, मरेकाहरू जीवित हुँदा त्यो स्त्री कसकी पत्नी हुन्छे, किनकि सातै जनाको त्यससँग विवाह भएको थियो ?”

३४थेशूले जवाफ दिनुभयो, “यस युगका मानिसहरू विवाह गर्छन् र विवाहमा दिइन्छन् । ३५तर त्यस युगसम्म पुग्न र मरेकाहरूबाट जीवित हुन योग्य ठहरिनेहरूले नता विवाह गर्नेछन् नता विवाहमा दिइन्छन्, ३६अनि तिनीहरू कहिल्यै मर्दैनन्; किनकि तिनीहरू स्वर्गदूतसमान हुन् । जीवित परिएका सन्तान भएकाले, तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान हुन् । ३७पोशाको विवरणमा मोशाले पनि मरेकाहरू जीवित पारिन्छन् भन्ने कुरा देखाएका थिए, किनकि तिनले परमप्रभुलाई ‘अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, र याकूबका परमेश्वर’ भनी पुकारा गरेका छन् । ३८उहाँ मृतकहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न, तर जीवितहरूका

परमेश्वर हुनुहुन्छ, किनकि उहाँका निमित्त सबै जीवित छन् ।”

३९व्यवस्थाका कोही शिक्षकहरूले भने, “गुरुज्यू, तपाईंले बडो असल कुरो भन्नुभयो !”
४०अनि कसैले पनि उहाँलाई अरू प्रश्न सोध्ने साहस गरेन ।

खीष्ट कसका पुत्र ?

मती २२:४१-२३:७; मार्कस १२:३५-४०

४१त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “खीष्ट दाऊदका पुत्र हुन् भनी तिनीहरू कसरी भन्दछन् ? ४२किनकि दाऊद आफैले भजनको पुस्तकमा यसो भनेका छन्:

“परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो:

“तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस

४३ जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा खुट्टाको पाउदान तुल्याउँदैनँ ।”

४४दाऊदले उनलाई ‘प्रभु’ भन्दछन् । त्यसो भए उनी कसरी दाऊदका पुत्र हुन सक्दछन् ?”

४५अनि सबै मानिसहरूले सुनिरहेकै बेलामा येशूले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ४६“व्यवस्थाका शिक्षकहरूदेखि होशियार बस । तिनीहरू लामो पोशाक पहिरेर यताउता हिँड्न चाहन्छन्, बजारहरूमा अभिवादन पाउन रुचाउँछन् अनि सभाघरहरूमा सबैभन्दा प्रमुख आसन र भोजहरूमा आदरको स्थान लिन मन पराउँछन् । ४७तिनीहरूले विधवाहरूको घरहरू हडप्ट्छन् र देखाउनका निमित्त लामालामा प्रार्थना गर्दछन् । यस्ता मानिसहरूले सबैभन्दा कडा दण्ड पाउनेछन् ।”

विधवाको भेटी

मती १२:४१-४४

२१ येशू मन्दिरमा हुनुहुँदा, धनी मानिसहरूले आ-आफ्ना भेटी मन्दिरको दानपात्रमा हाल्दैगरेका उहाँले देख्नुभयो । २उहाँले एउटी गरीब विधवाले तामाका दुई सानासाना

सिक्काहरू चढाएकी पनि देख्नुभयो । ३अनि उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई सत्य कुरो भन्दछु, यस गरीब विधवाले अरू सबैले भन्दा धेरै बढी चढाएकी छ । ४अरू सबै मानिसहरूले आफ्नो प्रशस्त धनबाट केही भेटी चढाए; तर यस स्त्रीले त आफ्नो दरिद्रताबाट आफ्नो जीविका चलाउने खर्चसमेत नै चढाई ।”

अन्त्यका दिनका चिन्हहरू

मती २४:१-२५; मार्कस १३:१-३१

५त्यसपछि उहाँका चेलाहरूमध्ये कसैकसैले मन्दिर सुन्दर पत्थरहरू र परमेश्वरमा अपर्ण गरिएका भेटीहरूबाट कसरी सिँगारिएको छ भन्ने विषयमा चर्चा गर्दैथिए । तर येशूले भन्नुभयो, ६“यहाँ तिमीहरूले अहिले जे देख्दैछौ, ती सबैका निमित्त एउटा समय आउनेछ जब कुनै एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा रहनेछैन; हरेक ढुङ्गानै भत्काएर ढालिनेछ ।”

७तिनीहरूले सोधे, “गुरुज्यू, यी कुराहरू कहिले घट्नेछन् ? अनि अब ती कुराहरू आउनलागे भन्ने चिन्ह के हुनेछ ?”

८उहाँले जवाफ दिनुभयो: “धोखामा नपर्नलाई तिमीहरू होशियार रहो । किनकि धेरै जना मेरो नाउँमा ‘म उही हुँ,’ र, ‘समय नजीकै छ’ भन्दै आउनेछन् । तिनीहरूका पछि नलाग । ९जब तिमीहरूले लडाइँ र क्रान्तिका हल्लाहरू सुन्छौ, तब नडराओ । पहिले यी कुराहरू घट्नेपर्छ, तर त्यति नै बेला अन्त्य त आउदैन ।”

१०त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “जातिको विरुद्धमा जाति र राज्यको विरुद्धमा राज्य खडा हुनेछ । ११धेरै ठाउँहरूमा ठूला भूकम्पहरू, अनिकाल र महामारी आउनेछन् अनि डरलाग्दा घटनाहरू र आकाशबाट ठूलाठूला चिन्हहरू देखापर्ने छन् ।

१२“तर यी सबै हुनभन्दा अघि, तिनीहरूले तिमीहरूमाथि हात हाल्नेछन् र तिमीहरूलाई

खेदो गर्नेछन् । तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरू र झ्यालखानहरूमा पुर्‍याउनेछन्, र तिमीहरू राजाहरू र शासकहरूका अगाडि लगिनेछौ, र यी सबै कुरा मेरो नाउँको कारणले गर्दा आइपर्नेछ । १३ यस कुराको परिणाम यही हुनेछ, तिमीहरू तिनीहरूका लागि साक्षी बन्नेछौ । १४ तर आफ्नो वचाउका लागि के भन्ने भनी पहिल्यैबाट चिन्ता नलिनलाई आफ्ना मनमा निश्चय गर । १५ किनकि म तिमीहरूलाई यस्तो वचन र बुद्धि दिनेछु, तिमीहरूका विरोधीहरूमध्ये कोही पनि त्यसलाई रोक्न अथवा काट्न समर्थ हुनेछैन । १६ तिमीहरू त तिमीहरूका आफ्नै आमाबाबु, दाज्यूभाइ, नातेदार र साथीहरूद्वारा समेत धोखासा पार्नेछौ, र तिनीहरूले तिमीहरूमध्ये कसैकसैलाई मार्नेछन् । १७ अनि मेरो कारणले गर्दा सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन् । १८ तर तिमीहरूको शिरको एउटा केश पनि नाश हुनेछैन । १९ स्थिर भई खडा रहचौ भने तिमीहरूले जीवन प्राप्त गर्नेछौ ।

२० “जब तिमीहरूले यरूशलेम चारैतिरबाट सेनाहरूले घेरिएको देखेछौ, तब त्यसको विनाश नजीकै छ भनी तिमीहरूले जान्नेछौ । २१ त्यसबेला यहूदियामा हुनेहरू पहाडतिर भाग्न, शहरमा हुनेहरू बाहिर निस्कून्, र गाउँमा हुनेहरू शहरभित्र नपसून् । २२ किनकि जे लेखिएका छन् ती सबै हुनका लागि यो दण्डको समय हुनेछ । २३ हाय ! गर्भवती स्त्रीहरू र दूध खुवाउने आमाहरूका लागि ती दिनहरू कति डरलाग्दो होलान् ! देशमा ठूलो सङ्कष्ट र यस जातिमाथि क्रोध आइपर्नेछ । २४ तिनीहरू तरवारले ढल्नेछन् र सबै जातिहरूका कैंदी बनाएर लगिनेछन् । अनि गैर-यहूदीहरूको समय पूरा नहोइन्जेल यरूशलेम गैर-यहूदीहरूद्वारा कुल्चीमिल्ची गरिनेछ ।

२५ “सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूमा चिन्हहरू देखिनेछन् । अनि पृथ्वीमा गर्जिरहेको र

उर्लिरहेको समुद्रले जातिहरू सङ्कष्ट र घबराहटमा पार्नेछन् । २६ संसारमा के हुन आउला भन्ने आशङ्काले मानिसहरू डरले मुर्छा पार्नेछन्, किनकि आकाशका शक्तिहरू डगमगाउनेछन् । २७ त्यसबेला तिनीहरूले म, मानवपुत्रलाई शक्ति र महामहिमासहित बादलमा आइरहेको देखेछन् । २८ जब यी कुराहरू हुन थाल्छन्, तब खडा होओ र माथि हेर्दै शिर उठाओ, किनकि तिमीहरूको उद्धार नजीक आउँदैछ ।”

२९ उहाँले तिमीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो: “अञ्जीरको रूख र अरू सबै रूखहरूलाई हेर । ३० जब तिनमा पालुवा लाग्छ, तब तिमीहरू आफैले त्यो देख्न सक्छौ र ग्रीष्म नजीकै आइपुगेछ भनी थाहा पाउँछौ । ३१ त्यसरी नै, तिमीहरूले पनि जब यी कुराहरू भइरहेका देख्छौ, तब परमेश्वरको राज्य नजीकै छ भनी जान ।

३२ “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यी सबै घटनाहरू पूरा नभएसम्म यो पुस्ता निश्चय नै वित्तजान्नेछैन । ३३ स्वर्ग र पृथ्वी टलेर जानेछन्, तर मेरा वचन कहिले पनि टल्नेछैनन् ।

३४ “होशियार बस, नत्रता तिमीहरूको हृदय प्रशस्त भोग-विलास, मतवालीपन र जीवनको फिक्रीले दबिएला अनि त्यो दिन तिमीहरूमाथि नचिताएको पासोभैँ एककासि आइपर्ला । ३५ किनकि त्यो त पृथ्वीमाथि वास गर्नेहरू सबैमाथि आइपर्नेछ । ३६ तर आइपर्ने यी कुराहरूदेखि तिमीहरू उम्कन र म, मानव-पुत्रको सामु खडा हुन सक्नाका लागि सधैं जागा रहो र प्रार्थना गर ।”

३७ येशूले हरेक दिन दिउँसो मन्दिरमा शिक्षा दिनुहुन्थ्यो, र हरेक बेलुकी निस्केर जैतून भनिने डाँडामा रात बिताउन जानुहुन्थ्यो, ३८ अनि सबै मानिसहरू उहाँको वचन सुन्नलाई बिहानै मन्दिरमा आउँथे ।

येशूलाई पक्राउन यहूदाको सहमति

मत्ती २६:१४-१६; मार्कुस १४:१०-११

२२ अब अखमिरे रोटीको निस्तार भनिने चाड नजीकै थियो, २३अनि मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूले येशूबाट छुटकारा पाउने कुनै उपाय खोजिरहेका थिए, किनकि तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे । २४तब शैतान बाह्र जनामध्येको इस्करियोत भनिने यहूदाभित्र पस्यो । २५अनि यहूदा मुख्य पूजाहारीहरू र मन्दिरका पहरेदारहरूका अधिकारीकहाँ गयो र त्यसले येशूलाई कसरी पक्राइदिन सक्छु भनेर तिनीहरूसित छलफल गर्‍यो । २६त्यसपछि तिनीहरू खुशी भए र त्यसलाई पैसा दिन राजी भए । २७त्यो तिनीहरूसँग सहमत भयो र भीड नभएको बेलामा उहाँलाई तिनीहरूका हातमा पक्राइदिनलाई मौका खोज्न लाग्यो ।

अन्तिम भोज

मत्ती २६:१७-३०; मार्कुस १४:१२-२६

यूहन्ना १३:२१-३०

२७त्यसपछि अखमिरे रोटीको चाडको दिन आयो, जुन दिनमा निस्तार-चाडको थुमा बलि चढाउनुपर्थ्यो । २८येशूले पत्रुस र यूहन्नालाई यसो भनेर पठाउनुभयो, “जाओ र हाम्रा निमित्त निस्तार-चाडको भोज खाने तयारी गर ।”

२९तिनीहरूले सोधे, “हामी यो भोज कहाँ तयार गरौं भनी तपाईं चाहनुहुन्छ ।”

३०उहाँले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू शहरमा पस्नेबित्तिकै गाग्रोमा पानी बोकिरहेको एक जना मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ । त्यसको पछि लाग र त्यो जुन घरमा पस्छ त्यही जाओ, ३१र त्यस घरका मालिकलाई भन, ‘गुरुज्यू सोध्नुहुन्छ: मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको भोज खाने पाहुना कोठा कहाँ छ?’ ३२तिनले तिमीहरूलाई माथिल्लो तल्लामा सजिसजाउ भएको एउटा ठूलो कोठा

देखाउनेछन् । अनि त्यहीँ तयारी गर ।”

३३तिनीहरू गए र येशूले भन्नुभएभैं नै तिनीहरूले भेट्टाए । अनि तिनीहरूले निस्तार-चाडको लागि तयारी गरे ।

३४बेला भएपछि येशू र उहाँका चेलाहरू टेबुलमा ढल्कनुभयो । ३५अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आफूले दुःख भोग्नुभन्दा अगाडि नै तिमीहरूसँग यो निस्तार-चाडको भोज खान मैले उत्कट इच्छा गरेको थिएँ । ३६किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्यमा यसको परिपूर्णता नभएसम्म म यो फेरि खान्छैनँ ।”

३७कचौरा लिनुभएपछि, उहाँले धन्यवाद दिनुभयो र भन्नुभयो, “यो लेओ र तिमीहरू आपसमा बाँड् । ३८किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य नआएसम्म फेरि अङ्गुरको रसबाट म कहिल्यै पिउनेछैनँ ।”

३९त्यसपछि उहाँले रोटी लिनुभयो, धन्यवाद दिएर त्यो भाँच्नुभयो, र यसो भन्दै त्यो तिनीहरूलाई दिनुभयो, “यो तिमीहरूका निमित्त दिइएको मेरो शरीर हो; मेरो सम्भनामा यो गर्ने गर ।”

४०त्यसै गरी खाइसकेपछि, उहाँले कचौरा लिनुभयो, र भन्नुभयो, “यो कचौरामा भएको नयाँ करार मेरो रगतको निमित्त हो, जो तिमीहरूका निमित्त बहाइन्छ । ४१तर मलाई पक्राइदिनेको हात मसँग नै टेबुलमा छ । ४२म, मानव-पुत्र त ठहराइएअनुसार जानेछु, तर धिक्कार त्यस मानिसलाई, जसले मलाई धोखा दिन्छ ।” ४३तिनीहरूमध्ये कसले यस्तो काम गर्ने होला भनी आपसमा सोधासोध गर्न थाले ।

४४अनि तिनीहरूमध्ये कोचाहिँ सबैभन्दा ठूलो गनिने हो भनेर पनि तिनीहरूका बीचमा कलह शुरु भयो । ४५येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “गैर-यहूदीका राजाहरूले तिनीहरूमाथि प्रभूत्व जमाउँछन्; र तिनीहरूमाथि अधिकार चलाउनेहरूले आफैलाई ‘उपकारी’ भन्छन् । ४६तर तिमीहरूचाहिँ

यस्तो नहोओ । तर वास्तवमा, तिमीहरूमध्ये जो ठूलो छ त्यो सबैभन्दा सानोभै बनोस्, र अगुवाचाहिँ सेवा गर्नेजस्तै बनोस् । २७किनकि ठूलो को हो, टेबुलमा ढल्कने कि सेवा गर्ने ? के टेबुलमा ढल्कने नै ठूलो होइन र ? तर म तिमीहरूका बीचमा एक जना सेवा गर्नेजस्तै छु । २८मेरो परीक्षामा मसँग खडा रहनेहरू तिमीहरू नै हो । २९अनि म तिमीहरूलाई एउटा राज्य नियुक्त गर्छु, जसरी मेरा पिताले मलाई नियुक्त गर्नुभएको छ, ३०ताकि तिमीहरूले मेरो राज्यमा मेरो टेबुलमा खानपान गर्नेछौ र इस्राएलका बाह्र कुलहरूको न्याय गर्दै सिंहासनहरूमा बस्नेछौ ।

३१“सिमोन, सिमोन, हेर शैतानले तिमीलाई गहँजस्तै गरी निफन्ने अनुमति मागेको छ । ३२तर सिमोन, तिम्रो विश्वास नटुटोस् भनेर मैले तिम्रो निमित्त प्रार्थना गरेको छु । अनि तिमी फेरि फर्केपछि आफ्ना भाइहरूलाई स्थिर गराऊ ।”

३३तर तिनले भने, “हे प्रभु, म त तपाईंसँगै झ्यालखानमा र मृत्युसम्मै जान तयार छु ।”

३४येशूले जवाफ दिनुभयो, “ए पत्रुस, म तिमीलाई भन्दछु, आज भाले वासन्भन्दा अघि नै, तिमीले मलाई चिनेको कुरा तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ ।”

३५त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “जब मैले तिमीहरूलाई थैली, भोला अथवा जुत्ताविना नै पठाएँ, तब के तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव भयो ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “भएन ।”

३६उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर अब भने तिमीहरूसित थैली भए, त्यो लेओ, र भोला पनि बोक्; अनि तिमीहरूसित तरवार छैन भने, आफ्नो वस्त्र बेचेर एउटा किन । ३७यसो लेखिएको छ: ‘उहाँ अपराधीहरूसँगै गनिनुभयो’; अनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो लेखाइ ममा पूरा हुनेपर्छ । हो, मेरो विषयमा

जे लेखिएको छ, त्यो पूरा हुनलाग्दछ ।”

३८चेलाहरूले भने, “प्रभु, हेर्नुहोस्, दुईओटा तरवारहरू छन् ।”

उहाँले भन्नुभयो, “त्यति भए पुग्छ ।”

येशूले जैतून डाँडामा प्रार्थना गर्नुभएको

मत्ती २६:३६-४६; मार्कुस १४:३२-४२

३९येशू बाहिर निस्केर सधैँभै जैतून डाँडामा जानुभयो, र उहाँका चेलाहरू उहाँको पछि लागे । ४०त्यस ठाउँमा पुगेपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू परीक्षामा नपर्नका निमित्त प्रार्थना गर ।” ४१अनि उहाँले तिनीहरूबाट एउटा ढुङ्गा हानेजतिको दूरीमा जानुभयो र घुँडा टेकेर प्रार्थना गर्नुभयो, ४२“हे पिता, तपाईंको इच्छा भए, यो कचौरा मबाट हटाइदिनुहोस्; तापनि मेरो इच्छा होइन, तर तपाईंको इच्छा पूरा होस् ।” ४३स्वर्गबाट एक स्वर्गदूत उहाँकहाँ देखा परे र उहाँलाई बल दिए । ४४अनि सङ्कष्टमा परेर, उहाँले अबै बढी आग्रहपूर्वक प्रार्थना गर्नुभयो, र उहाँको पसीना रगतका थोपाजस्तै भुईंमा खसिरहेका थिए ।

४५जब उहाँ प्रार्थनाबाट उठेर चेलाहरूकहाँ फर्कनुभयो, तब उहाँले तिनीहरूलाई शोकले थकित भई निदाइरहेका भेट्नुभयो । ४६उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू किन निदाइरहेका छौ ? उठ र परीक्षामा नपर्नलाई प्रार्थना गर ।”

येशूको पक्राउ

मत्ती २६:४७-५६; मार्कुस १४:४३-५०

यूहन्ना १८:३-११

४७उहाँ बोलिरहनुभएकै बेला एउटा भीड़ त्यहाँ आयो, अनि बाह्र जनामध्येको यहूदा भनिनेले तिनीहरूलाई अगुवाइ गरिरहेको थियो । त्यो येशूलाई चुम्बन गर्न अगि बढ्यो, ४८तर येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, “यहूदा, के

तिमी म, मानव-पुत्रलाई एउटा चुम्बनद्वारा विश्वासघात गर्दछौ ?”

४९ येशूका पछि लाग्नेहरूले के हुन लागेको थियो सो देखेर भने, “प्रभु, के हामी तरवारले हानौ ?” ५० अनि तिनीहरूमध्ये एक जनाले प्रधान पूजाहारीको नोकरलाई हाने र त्यसको दाहिने कान काटिदिए ।

५१ तर येशूले भन्नुभयो, “अब यसो नगर !” अनि उहाँले त्यस मानिसको कान छुनुभयो र त्यसलाई निको पार्नुभयो ।

५२ त्यसपछि येशूले उहाँलाई पक्रन आएका मुख्य पूजाहारीहरू, मन्दिरका पहरेदारहरूका अधिकारीहरू, र धर्मगुरुहरूलाई भन्नुभयो, “के विद्रोहको अगुवाइ गरेको छु र तपाईंहरू तरवार र लाठाहरू लिएर आउनुभयो ? ५३ म त दिनहुँ तपाईंहरूसँगै मन्दिरको चोकमा हुन्थे, अनि तपाईंहरूले ममाथि हात उठाउनुभएन । तर अब यो तपाईंहरूको समय हो, जब अन्धकारले राज्य गर्छ ।”

पत्रुसले येशूलाई अस्वीकार गरेका

मत्ती २६:६९-७५; मार्कुस १४:६९-७२

यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७

५४ त्यसपछि तिनीहरूले उहाँलाई पक्रेर लगे, र उहाँलाई प्रधान पूजाहारीको घरमा लगे । पत्रुसले टाढैबाट उहाँलाई पछ्याए । ५५ तर जब तिनीहरू चोकको बीचमा आगो वालेर साथसाथै बसेका थिए, तब पत्रुस पनि तिनीहरूसितै बसे । ५६ एउटी नोकर्नी केटीले आगोको उज्यालोमा तिनलाई त्यहाँ बसिरहेको देखी । त्यसले तिनलाई नजीकैबाट नियालेर हेरी र भनी, “यी मानिस पनि तिनीसँगै थिए ।”

५७ तर तिनले अस्वीकार गरे र भने, “ए नारी, म उहाँलाई चिन्दैनँ ।”

५८ केही बेरपछि कोही अर्को व्यक्तिले तिनलाई देख्यो र भन्यो, “तिमी पनि तिनीहरूमध्येकै एक हो ।”

पत्रुसले जवाफ दिए, “ए मानिस, म होइनँ ।”

५९ लगभग एक घण्टापछि अर्को एक जनाले दृढतासाथ भन्यो, “निश्चय नै यी मानिस तिनीसँगै थिए, किनकि यिनी पनि गालीली हुन् ।”

६० पत्रुसले जवाफ दिए, “ए मानिस, तिमी के भनिरहेछौ म जान्दैनँ ।” तिनी बोलिरहेकै बेलामा भाले बास्यो । ६१ अनि प्रभुले फर्केर पत्रुसलाई सोझै हेर्नुभयो । तब पत्रुसले तिनलाई प्रभुले भन्नुभएको यो वचन सम्झ्ने: “आज भाले बास्नभन्दा अघि नै, तिमीले मलाई तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ ।” ६२ अनि तिनी बाहिर निस्के र धुरुधुरु रोए ।

सिपाहीहरूद्वारा येशूको गिल्ला

मत्ती २६:६७-६८; मार्कुस १४:६५

६३ येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँलाई गिल्ला गर्न र पिटन थाले । ६४ तिनीहरूले उहाँका आँखा छोपिदिए र उहाँलाई आज्ञा गरे, “लौ अगमवाणी गर् ! तँलाई हिकाउने को हो ?” ६५ अनि तिनीहरूले उहाँलाई अरू धेरै निन्दाका कुराहरू पनि भने ।

पिलातस र हेरोदको अगि येशू

मत्ती २६:६३-६६; २७:११-२६; मार्कुस १४:५३-६५;

१५:१-१५; यूहन्ना १८:१९-२४, २८-४०; १९:१-१६

६६ उज्यालो हुने बित्तिकै जनताका धर्मगुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूको महासभा एकसाथ भेला भयो, र येशूलाई तिनीहरूका अगि लगियो । ६७ तिनीहरूले सोधे, “यदि तँ खीष्ट होस् भने हामीलाई भन् ।”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले भनें भने पनि तपाईंहरूले मलाई विश्वास गर्नुहुन्न, ६८ अनि यदि मैले प्रश्न गरें भने पनि, तपाईंहरूले जवाफ दिनुहुन्न । ६९ तर अबदेखि उसो, म, मानव-पुत्र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नेछु ।”

७० तिनीहरू सबैले सोधे, “त्यसो भए, के तँ परमेश्वरको पुत्र होस् ?”

उहाँले उत्तर दिनुभयो, “म त्यही हुँ भनी तपाईंहरूले ठीक भन्नुभयो ।”

७१त्यसपछि तिनीहरूले भने, “अब हामीलाई अरू साक्षीको किन आवश्यकता पर्‍यो र ? हामीले त्यसको आफ्नै मुखबाट सुनेका छौं ।”

२३ त्यसपछि सभाका सारा सदस्यहरू उठेर उहाँलाई पिलातसकहाँ लगे । २३अनि तिनीहरूले उहाँलाई यसो भनेर दोष लगाउन थाले, “यस मानिसले हाम्रो राष्ट्रलाई नै बहकाउँदै गरेका हामीले भेट्टायौं । यसले सिजरलाई कर तिर्ने कुराको विरोध गर्छ र आफैलाई खीष्ट, राजा हुँ भन्छ ।”

३३तब पिलातसले येशूलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हो ?”

“हो, तपाईंले भनेभैँ नै हो,” येशूले भन्नुभयो ।

४३त्यसपछि पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू र भीडलाई घोषणा गरिदिए, “यस मानिसलाई दोष लगाउन म केही आधार भेट्दिनँ ।”

५३तर तिनीहरूले जिद्दी गरिरहे, “यसले आफ्नो शिक्षाद्वारा सारा यहूदियाका मानिसहरूलाई भड्काउँछ । यो गालीलदेखि शुरु गरेर यहाँसम्म आइपुगेको छ ।”

६३यति सुनेपछि पिलातसले कतै उहाँ गालीलीको पो हुनुहुन्छ कि भनी सोध्नु गरे । ७३जब तिनले येशू हेरोदको अधिकार क्षेत्रका हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाए, तब तिनले उहाँलाई हेरोदकहाँ पठाए । हेरोद पनि त्यसबेला यरूशलेममा नै थिए ।

८३येशूलाई देखेर हेरोद अत्यन्तै खुशी भए, किनकि तिनले धेरै दिनदेखि उहाँलाई हेर्न इच्छा गरिरहेका थिए । तिनले उहाँका विषयमा जेजे सुनेका थिए, त्यसअनुसार उहाँद्वारा केही आश्चर्य-कर्म भएको हेर्न तिनले आशा राखेका थिए । ९३तिनले उहाँलाई धेरै प्रश्नहरू सोधे, तर येशूले तिनलाई केही जवाफ दिनुभएन । १०३मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरू उहाँकहाँ बढो जोडतोडकासाथ दोष लगाउँदै त्यहाँ उभिरहेका थिए । ११३हेरोद र तिनका सिपाहीहरूले उहाँको निन्दा र गिल्ला गरे ।

तिनीहरूले उहाँलाई रवाफिलो वस्त्र लगाइदिएर पिलातसकहाँ फिर्ता पठाए । १२३त्यस दिन हेरोद र पिलातस आपसमा मित्र बने, किनकि यसभन्दा अघि तिनीहरूमा शत्रुता थियो ।

१३३पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू, शासकहरू र जनतालाई एकसाथ बोलाए १४३र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यी मानिसलाई जनतालाई विद्रोह गर्न भड्काउने मानिस भन्दै मकहाँ ल्यायो । मैले तिमीहरूकै अगि यिनको जाँच गर्ने र यिनी विरुद्ध तिमीहरूले लगाएका दोषको लागि मैले केही आधार पाएको छैनँ । १५३हेरोदले पनि केही दोष भेट्टाएनन्, किनकि तिनले पनि यिनलाई हामीकहाँ नै फिर्ता पठाइदिए; तिमीहरूले देखेकै छौ कि मृत्युदण्ड पाउने योग्यको कुनै काम यिनले गरेका छैनन् । १६३त्यसकारण म यिनलाई सजाय दिएर छोडिदिनेछु ।”

[१७३चाडको उपलक्ष्यमा तिनीहरूका निमित्त पिलातसले एक जनलाई छोडिदिनपर्‍थ्यो ॥ १८३तिनीहरूले एकै सोरमा चिच्याउँदै भने, “यसलाई हटाउनुहोस् ! हाम्रा निमित्त बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् !” १९३(बारब्बाचाहिँ शहरमा भएको एउटा विद्रोह र हत्याको मुद्दामा इयालखानमा थुनिएको थियो ॥)

२०३येशूलाई छोडिदिने इच्छा गरेर पिलातसले तिनीहरूलाई फेरि अनुरोध गरे । २१३तर तिनीहरू भने यसो भन्दै चिच्याइरहे, “त्यसलाई क्रूसमा टाँगनुहोस् ! त्यसलाई क्रूसमा टाँगनुहोस् !”

२२३तिनले तेस्रोपल्ट तिनीहरूलाई भने: “किन ? यी मानिसले के अपराध गरेका छन् र ? मैले यिनमा मृत्युदण्डका निमित्त कुनै कारण भेट्टाउँदिनँ । त्यसकारण म यिनलाई सजाय गरेर छोडिदिनेछु ।”

२३३तर चर्को सोरले चिच्याउँदै उहाँलाई क्रूसमा टाँग्नैपर्छ भनी तिनीहरूले जिद्दीका साथ माग गरे, र तिनीहरूको आवाजको नै जीत भयो । २४३यसरी पिलातसले तिनीहरूकै माग पूरा गरिदिने निर्णय गरे । २५३तिनले विद्रोह र हत्याको मुद्दामा इयालखानमा परेको मानिस, तिनीहरूले मागेको मानिसलाई नै

छोड़िदिए, र येशूलाई तिनीहरूकै इच्छामा तिनले सुम्पिदिए ।

येशू क्रूसमा टाँगिनुभएको

मत्ती २७:३२-४४; मार्कुस १५:२१-३२
यूहन्ना १९:१७-२७

२६तिनीहरूले उहाँलाई लैजाँदैगर्दा साइरिनीको सिमोनलाई समाते, जो गाउँबाट आउँदैथिए, अनि तिनलाई क्रूस बोकाए र येशूको पछिपछि हिँड्न लगाए । २७धेरै मानिसहरूको एउटा ठूलो भीडले उहाँलाई पछ्यायो, जुन भीडमा उहाँका लागि रुँदै र विलाप गर्दैगरेका केही स्त्रीहरू पनि थिए । २८येशूले फर्केर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ए यरूशलेमका छोरीहरू हो, मेरो निम्त नरोओ; तर आफ्नै निम्त र आफ्ना छोराछोरीका निम्त रोओ । २९किनकि समय आउनेछ, जब तिमीहरूले भन्नेछौ, ‘बाँकी स्त्रीहरू र गर्भधारण नगर्ने कोखहरू र दूध नखुवाउने स्त्रीहरू धन्यका हुन् !’ ३०त्यसपछि

“तिनीहरूले पहाडहरूलाई
“हामीमाथि खस !”
र डाँडाहरूलाई, “हामीलाई
छोप !” भन्नेछन् ।”

३१किनकि रूख हरियो छँदै त मानिसहरूले यसो भन्दछन् भने, त्यो सुकेपछि भन् के होला ?”

३२अरू दुई जना मानिसहरू जो अपराधी थिए, तिनीहरू पनि उहाँसँगै मृत्युदण्ड दिन लिए । ३३तिनीहरू खप्परे भनिने ठाउँमा आएपछि त्यहाँ तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा टाँगि; ती अपराधीहरू पनि टाँगिए, एउटा उहाँको दाहिनेपट्टि र अर्कोचाहिँ उहाँको देब्रेपट्टि । ३४येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, यिनीहरूलाई क्षमा गरिदिनुहोस्, किनकि यिनीहरूले के गर्दैछन् सो जान्दैनन् ।” अनि तिनीहरूले चिट्टा हालेर उहाँको वस्त्र आपसमा बाँडे ।

३५मानिसहरू यो दृश्य हेर्दै त्यहाँ उभिए, र शासकहरूले त उहाँको ठट्टा पनि गरे । तिनीहरूले भने, “यसले अरूलाई बचायो; अब यो परमेश्वरको खीष्ट, चुनिएको जन हो भने, आफैलाई बचाओस् ।”

३६सिपाहीहरू पनि आए र उहाँको गिल्ला गरे । तिनीहरूले उहाँलाई सिकाँ दिए, ३७र भने, “तँ यहूदीहरूको राजा होस् भने, आफैलाई बचा ।”

३८उहाँको माथिपट्टि एउटा लिखित दोष-पत्र थियो, जसमा यसो लेखिएको थियो: “यो यहूदीहरूको राजा हो ।”

३९त्यहाँ भुण्डिएका अपराधीहरूमध्ये एउटाले उहाँको अपमान गर्दै भन्यो: “के तिमी खीष्ट होइनौ ? तिमी आफैलाई र हामीलाई बचाऊ !”

४०तर अर्को अपराधीले त्यसलाई हप्कायो । त्यसले भन्यो, “तँ पनि त्यही दण्डमा छस् र पनि परमेश्वरको डर मान्दैनस् ? ४१हामीले त न्यायोचित रूपले दण्ड पाइरहेका छौं, किनकि हामीले त हाम्रो कामको उचित दण्ड पाइरहेका छौं । तर यी मानिसले त कुनै अनुचित काम गरेका छैनन् ।”

४२त्यसपछि त्यसले भन्यो, “हे येशू, तपाईं आफ्नो राज्यमा आउनुहुँदा मलाई सम्भन्नुहोस् ।”

४३अनि येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु, आजै तिमी मसित स्वर्गलोकमा हुनेछौ ।”

येशूको मृत्यु

मत्ती २७:४५-५६; मार्कुस १५:३३-४१
यूहन्ना १९:२८-३०

४४लगभग दिउँसोको बाह्र बजेको थियो, र तीन बजेसम्म सम्पूर्ण देशभरि अन्धकार छायो, ४५किनकि सूर्यले तेज दिन छोड्यो । अनि मन्दिरको पर्दा दुई भाग भएर च्यातियो ।

४६ अनि येशूले चर्को सोरमा कराएर भन्नुभयो, “हे पिता; म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु ।” यति भनेर उहाँले आफ्नो प्राण त्यागनुभयो ।

४७ कप्तानले भएको सबै घटना देखेर परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने, “निश्चय नै यिनी धार्मिक मानिस थिए ।” ४८ जब यो दृश्य हेर्न त्यहाँ जम्मा भएका सबै मानिसहरूले त्यहाँ भएको घटना देखे, तब तिनीहरू आ-आफना छाती पिट्दै फर्के । ४९ तर उहाँलाई चिन्नेहरू र गालीलवाट उहाँलाई पछ्याउँदै आएका स्त्रीहरूलगायत सबै जना यी घटनाहरू हेर्दै टाढामा उभिरहे ।

येशूको दफन

मत्ती २७:५७-६१; मार्कस १५:४२-४७
यूहन्ना १९:३८-४२

५० त्यहाँ यूसुफ नाम भएका, महासभाका एक सदस्य, एक असल र धार्मिक मानिस थिए, ५१ जसले तिनीहरूका निर्णय र कार्यमा सहमति जनाएका थिएनन् । तिनी यहूदियाको अरिमथिया शहरका मानिस थिए र तिनले परमेश्वरको राज्यको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए । ५२ पिलातसकहाँ गएर तिनले येशूको लाश मागे । ५३ त्यसपछि, तिनले लाश तल भारे, त्यसलाई मलमलको लुगाले बन्धे र चट्टानमा खोपेर बनाइएको एउटा चिहानमा राखे, जसमा कसैलाई पनि राखिएको थिएन । ५४ यो तयारीको दिन थियो, र विश्राम-दिन शुरु हुनै लागेको थियो ।

५५ गालीलवाट येशूसँगसँगै आएका स्त्रीहरू यूसुफका पछिपछि गए र त्यो चिहान अनि येशूको लाश त्यसमा कसरी राखियो भनी देखे । ५६ त्यसपछि तिनीहरू घर फर्के र सुगन्धित मसालाहरू र अत्तरहरू तयार पारे । तर विश्राम-दिनमा व्यवस्थाको आज्ञाबमोजिम तिनीहरूले विश्राम गरे ।

येशू फेरि जीवित हुनुभएको

मत्ती २८:१-१०; मार्कस १६:१-११; यूहन्ना २०:१-९

२४ हप्ताको पहिलो दिन, बिहान सखारै, ती स्त्रीहरू आफूहरूले तयार पारेका सुगन्धित मसालाहरू लिएर चिहानमा गए । २५ तिनीहरूले चिहानबाट ढुङ्गा हटाइएको भेट्दा, २६ अन्तर भित्र पसेपछि तिनीहरूले प्रभु येशूको शरीर पाएनन् । २७ यस विषयमा तिनीहरू अलमल्ल परिरहेकै बेला, बिजुली चम्केभैं चम्किलो वस्त्र पहिरेका दुई जना एककासि तिनीहरूका अगि खडा भए । २८ भयभीत भएर तिनीहरूले आफ्ना अनुहार भुइँतिर झुकाए, तर ती मानिसहरूले भने, “जीवित व्यक्तिलाई मृतकहरूको बीचमा तिमीहरू किन खोज्दछौ ? २९ उहाँ यहाँ हुनुहुन्न; उहाँ जीवित हुनुभएको छ ! उहाँ तिमीहरूसँग गालीलमा हुँदा उहाँले तिमीहरूलाई के भन्नुभएको थियो सो सम्भः

३० मानव-पुत्र पापीहरूका हातमा सुम्पिनु, क्रूसमा टाँगिनु र तेस्रो दिनमा फेरि जीवित हुनु आवश्यक छ ।” ३१ तब तिनीहरूले उहाँका वचन सम्भे ।

३२ चिहानबाट फर्केर आएपछि, तिनीहरूले यी सबै कुरा एघार चेलाहरू र अरू सबैलाई बताए । ३३ प्रेरितहरूलाई यी कुराहरू बताउनेहरूमा मरियम मगदलनी, योअन्ना, याकूबकी आमा मरियम र तिनीहरूसँग भएका अरू स्त्रीहरू थिए । ३४ तर प्रेरितहरूले ती स्त्रीहरूका कुरामा विश्वास गरेनन्, किनकि तिनीहरूका कुरा प्रेरितहरूलाई व्यर्थको जस्तै लाग्यो । ३५ तर पत्रुस उठे र चिहानतिर दगुरे । निहुरे हेर्दा तिनले मलमलका लुगाका पट्टिहरू मात्र त्यहाँ पडिरहेका देखे, र के भएको हो भन्ने कुरामा अचम्म मान्दै उनी फर्के ।

इम्माउसको बाटोमा येशू

मार्कस १६:१२-१३

३६ अब त्यही दिन तिनीहरूमध्ये दुई जना यरूशलेमबाट करीब सात माइल टाढामा पर्ने

२३:४६—भजन ३१:५. २३:४९—लूका ८:२-३. २३:५६—प्रस्थान २०:१०; व्यवस्था ५:१४.

२४:६-७—मत्ती १६:२१, १७:२२-२३; २०:१८-१९; मार्कस ८:३१; ९:३१; १०:३३-३४; लूका ९:२२; १८:३१-३३.

इम्माउस भनिने एउटा गाउँतिर गइरहेका थिए । १४ तिनीहरू आपसमा त्यहाँ घटेका सबै कुराहरूका विषयमा बातचीत गर्दैथिए । १५ तिनीहरूले आपसमा यिनै कुराहरूका विषयमा बातचीत र बहस गरिरहेकै बेला, येशू स्वयम् त्यहाँ आएर तिनीहरूकै साथसाथ हिँड्नुभयो; १६ तर तिनीहरू उहाँलाई चिन्न नसक्ने तुल्याइएका थिए ।

१७ उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू हिँड्दै आपसमा के बहस गरिरहेका छौं ?”

तिनीहरू मलिन अनुहार पाँदै टक्क अडिए ।

१८ तिनीहरूमध्येका क्लेओपास नाम भएका एक जनाले उहाँलाई सोधे, “के तपाईं यरूशलेममा एकमात्र आगन्तुक हुनुहुन्छ र जसलाई यी दिनहरूमा त्यहाँ के घटनाहरू भए भन्ने थाहा छैन ?”

१९ उहाँले सोध्नुभयो, “के कुरा ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “नासरतको येशूको विषयमा, उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्थ्यो, र परमेश्वर र सबै मानिसहरूका सामु वचन र कर्ममा शक्तिमान् हुनुहुन्थ्यो । २० मुख्य पूजाहारीहरू र हाम्रा शासकहरूले उहाँलाई मृत्युदण्डको निमित्त सुम्पिदिए, र तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा टाँगें; २१ तर हामीले त इस्राएललाई छुटकारा दिनुहुने उहाँ नै हुनुहुन्छ भन्ने आशा गरेका थियौं । यी सबैबाहेक, यो सबै घटेको आज तीन दिन भयो । २२ त्यसपछि पनि, हामीहरूमध्येका कोही स्त्रीहरूले हामीलाई छक्कै पारे । तिनीहरू आज विहान सखारै चिहानमा गए, २३ तर उहाँको शरीर भेट्टाएनन् । तिनीहरू हामीकहाँ आएर तिनीहरूले उहाँ जीवित हुनुहुन्छ भन्ने स्वर्गदूतहरूको एउटा दर्शन देखेको कुरा सुनाए । २४ त्यसपछि हाम्रा साथीहरूमध्ये कोही चिहानमा गए र ती स्त्रीहरूले भनेजस्तै नै भेट्टाए, तर तिनीहरूले उहाँलाई देखेनन् ।”

२५ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू कति अबुझ छौं, र अगमवक्ताहरूले बोलेका सबै कुरा विश्वास गर्न तिनीहरूका हृदय कति सुस्त छ ! २६ के खीप्टेले यी सबै

कष्टहरू भोग्न र त्यसपछि आफ्नो महिमामा प्रवेश गर्नु आवश्यक थिएन र ?” २७ अनि मोशा र अगमवक्ताहरूबाट शुरु गरेर उहाँले सम्पूर्ण धर्मशास्त्रमा आफ्नो विषयमा लेखिएका सबै कुराहरूको अर्थ तिनीहरूलाई व्याख्या गरिदिनुभयो ।

२८ तिनीहरू आफू जुन गाउँमा गइरहेका थिए त्यसको नजीकै आइपुगेपछि, येशूले उहाँ अझै पर जान चाहेजस्तो गर्नुभयो । २९ तर तिनीहरूले उहाँलाई कर गर्दै बिन्ती गरे, “हामीसँग नै बस्नुहोस्, किनकि अब साँझ पर्दैछ; र दिन पनि ढल्किसकेको छ ।” अनि उहाँ तिनीहरूसँगै बस्न भित्र पस्नुभयो ।

३० जब उहाँ तिनीहरूसँगै टेबुलमा हुनुहुन्थ्यो, तब उहाँले रोटी लिएर धन्यवाद दिनुभयो र भाँचेर तिनीहरूलाई दिन थाल्नुभयो । ३१ त्यसबेला तिनीहरूका आँखा खोलिए र तिनीहरूले उहाँलाई चिने, अनि उहाँ तिनीहरूका दृष्टिबाट अल्पनुभयो । ३२ तिनीहरूले आपसमा भने, “के उहाँ बाटोमा हामीसँग कुराकानी गर्नुहुँदा र हाम्रा निमित्त धर्मशास्त्रको अर्थ खोलिदिनुहुँदा हाम्रो हृदय बलिरहेको थिएन र ?”

३३ तिनीहरू उठे र तुरुन्तै यरूशलेम फर्के । त्यहाँ तिनीहरूले एघार जनालाई र तिनीहरूसँग हुनेहरूलाई एकै साथ भेला भएका भेटे, ३४ अनि तिनीहरूलाई भने, “यो सत्य रहेछ ! प्रभु जीवित पारिनुभएको र सिमोनकहाँ देखापर्नुभएको हो रहेछ ।” ३५ त्यसपछि ती दुई जनाले बाटोमा के भएको थियो र उहाँले रोटी भाँच्नुहुँदा कसरी येशूलाई तिनीहरूले चिने भन्ने विषयमा बताए ।

येशू चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभएको

मत्ती २८:१६-२०; मार्कुस १६:१४-१८;

यूहन्ना २०:१९-२३; प्रेरित १:४-८

३६ तिनीहरूले यसैको बारेमा कुरा गर्दागर्दै येशू स्वयम् तिनीहरूका बीचमा खडा हुनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् ।”

३७ तिनीहरूले एउटा भूत देख्दैछन् भनीठानेर

तिनीहरू विचलित भए र डराए । ३८ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन विचलित हुन्छौ ? अनि तिमीहरूका मनमा किन शङ्का उब्जन्छ ? ३९ मेरा हातहरू र खुट्टाहरू हेर । म नै हुँ ! मलाई छोएर हेर; ममा भएकोजस्तै मासु र हाड त कुनै भूतको हुँदैन ।”

४० यति भनिसकेपछि, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना हात र खुट्टाहरू देखाउनुभयो । ४१ अनि जब आनन्द र आश्चर्यले गर्दा तिनीहरूले अझै पनि विश्वास गरेनन्, तब उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “के तिमीहरूसँग यहाँ केही खानेकुरो छ ?” ४२ तिनीहरूले उहाँलाई पकाएको माछाको एक टुक्रा दिए, ४३ अनि उहाँले त्यो लिनुभयो र तिनीहरूकै सामु खानुभयो ।

४४ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूसँगै हुँदा मैले तिमीहरूलाई भनेको कुरा यही हो: मांशाको व्यवस्था, अगमवक्ताहरू र भजनका पुस्तकमा मेरा विषयमा लेखिएका हरेक कुरा पूरा हुनेपर्छ ।”

४५ त्यसपछि, तिनीहरूले धर्मशास्त्रका कुराहरू बुझ्न सक्नु भनेर उहाँले तिनीहरूका समझ खोलिदिनुभयो । ४६ उहाँले तिनीहरूलाई

भन्नुभयो, “यसो लेखिएको छ: खीप्टले दुःख भोग्नेछ र तेस्रो दिनमा मरेकाहरूबाट जीवित भई उठ्ने छ, ४७ अनि यरूशलेमदेखि शुरु गरेर सबै जातिहरूलाई उहाँको नाउँमा पश्चात्ताप र पाप क्षमाको प्रचार हुनेछ । ४८ तिमीहरू यिनै कुराहरूका साक्षी छौ । ४९ मेरा पिताले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा म तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु; तर माथिबाट आउने शक्तिले सुसज्जित नभएसम्म यसै शहरमा बसिरहो ।”

येशूको स्वर्गारोहण

मर्कस १६:१९-२०; प्रेरित १:९-११

५० अनि उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर बेथानीको नजीकै लैजानुभएपछि, आफ्नो हात उचालेर उहाँले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो । ५१ तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदै गर्नुहुँदा, उहाँ तिनीहरूबाट अलग हुनुभयो र स्वर्गमा लगिनुभयो । ५२ अनि तिनीहरूले उहाँलाई दण्डवत् गरे र बडो आनन्दसाथ यरूशलेम फर्के । ५३ अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै निरन्तर मन्दिरमा रहन लागे ।

यूहन्नाले लेखेका सुसमाचार

वचन देहधारी हुनुभयो

१ आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो । २आदिमा उहाँ परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो ।

३सबै कुराहरू उहाँद्वारा बनिए; बनाइएका कुराहरूमध्ये केही पनि उहाँविना बनिएन । ४उहाँमा जीवन थियो, अनि त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो । ५ज्योति अन्धकारमा चम्कन्छ, तर अन्धकारले त्यसलाई चिनेन ।

६परमेश्वरबाट पठाइएका एक जना मानिस आए; तिनको नाउँ यूहन्ना थियो । ७तिनीद्वारा सबै मानिसहरूले विश्वास गर्नु भनेर तिनी त्यस ज्योतिको बारेमा साक्षी दिन एक गवाही बनेर आए । ८तिनी स्वयम् नै त त्यो ज्योति थिएनन्; तर तिनी त केवल त्यो ज्योतिको लागि गवाही बनेर आए । ९हरेक मानिसलाई ज्योति दिने त्यो सत्य ज्योति संसारमा आउँदै हुनुहुन्थ्यो ।

१०उहाँ संसारमा हुनुहुन्थ्यो, अनि संसार उहाँद्वारा बनिएको थियो, तापनि संसारले उहाँलाई चिनेन । ११उहाँ आफ्नैहरूकहाँ आउनुभयो, तर उहाँका आफ्नैहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन् । १२तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे, र उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरे, तिनीहरू सबैलाई उहाँले परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो— १३ती सन्तानहरू प्राकृतिक वंशाक्रमद्वारा, शारीरिक निर्णयद्वारा, अथवा कुनै मान्छेको इच्छाद्वारा होइन, तर परमेश्वरबाट भएको जन्म हो ।

१४वचन देहधारी हुनुभयो र हाम्रा बीच वास गर्नुभयो । हामीले उहाँको महिमा देखेका छौं, अर्थात् पिताबाट आउनुभएको एकमात्र

पुत्रको महिमा, जो अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण हुनुहुन्छ ।

१५यूहन्नाले उहाँकै विषयमा गवाही दिन्छन् । तिनी यसो भन्दै उच्च सोरले कराउँछन्, “उहाँ त्यही व्यक्ति हुनुहुन्छ, जसका विषयमा मैले ‘मपछि आउनुहुने मभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ मभन्दा अधिवाटै हुनुहुन्छ’ भनी बताएको थिएँ ।” १६उहाँकै अनुग्रहको पूर्णताबाट हामीले एउटामाथि अर्को आशिष् पाएका छौं । १७किनकि व्यवस्था मोशाद्वारा दिइयो; अनुग्रह र सत्यताचाहिँ येशू ख्रीष्टद्वारा आए । १८कसैले परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेको छैन, तर एकमात्र परमेश्वर पुत्रले देखनुभएको छ, जो पिताको साथमा हुनुहुन्छ, र उहाँले नै पितालाई प्रकट गर्नुभएको छ ।

बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको गवाही

मत्ती ३:१-१३; मार्कस १:१-८; लूका ३:१-१८

१९जब यरूशलेमका यहूदीहरूले तिनी को हुन् भनी सोध्न पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई पठाए, तब यूहन्नाले दिएका गवाही यो थियो । २०तिनी स्वीकार गर्न चुकेनन्, तर “म ख्रीष्ट होइन” भनी स्वतन्त्र भई स्वीकार गरे ।

२१तिनीहरूले तिनलाई सोधे, “त्यसो भए तिमी को हो ? के तिमी एलिया हो ?”

तिनले भने, “म होइनँ ।”

“के तिमी अगमवत्ता हो ?”

तिनले जवाफ दिए, “होइन ।”

२२अन्त्यमा तिनीहरूले सोधे, “तिमी को हो त ? हामीलाई पठाउनेहरूलाई बताउनको निम्ति हामीलाई एउटा जवाफ देऊ । तिमी आफ्नो विषयमा के भन्छौ ?”

२३यूहन्नाले यशैया अगमवक्ताका शब्दहरूमा जवाफ दिए, “‘परमप्रभुको मार्ग सोभो बनाऊ’ भनी उजाड़-स्थानमा कराउनेको म एउटा आवाज हुँ ।”

२४तब पठाइएका केही फरिसीहरूले २५तिनलाई सोधे, “यदि तिमी खीष्ट, अथवा एलिया, अथवा अगमवक्ता कोही पनि होइनौ भने, किन बपतिस्मा दिन्छौ त ?”

२६यूहन्नाले जवाफ दिए, “म त तिमीहरूलाई पानीले बपतिस्मा दिन्छु, तर तिमीहरूका बीचमा एक जना खडा हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ । २७मपछि आउनुहुने व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्छ, जसका जुत्ताको फित्ता खोलन पनि म योग्यको छैनँ ।”

२८यी सबै कुरा यर्दन नदीपारि यूहन्नाले बपतिस्मा दिइरहेका ठाउँ वेथानीमा भएको थियो ।

येशू, परमेश्वरका थुमा

२९भोलिपल्ट यूहन्नाले येशूलाई आफूतिर आइरहनुभएको देखेर भने, “हेर, संसारको पाप उठाइलैजाने परमेश्वरका थुमा ! ३०उहाँ नै त्यो व्यक्ति हुनुहुन्छ, जसको विषयमा मैले यसो भनेको थिएँ, ‘मभन्दा पछि एक जना जो आउँदैहुनुहुन्छ, उहाँ मभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ त मभन्दा अधिदेखि नै हुनुहुन्थ्यो ।’ ३१म आफैले उहाँलाई चिनेको थिइनँ, तर इस्राएलमा उहाँ प्रकट हुनुभएको होस् भनेर म पानीले बपतिस्मा दिँदै आएँ ।”

३२त्यसपछि यूहन्नाले यो गवाही दिए, “मैले पवित्र आत्मालाई टुकुरको रूपमा स्वर्गबाट ओर्लिआएर उहाँमाथि बस्नुभएको देखें । ३३मैले उहाँलाई चिन्ने थिइनँ, तर यसैले चिनें, कि जसले मलाई पानीले बपतिस्मा दिनु भनी पठाउनुभयो, उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘जुन मानिसमाथि पवित्र आत्मा आएर बस्दैगर्नुभएको तिमिले देख्छौ, पवित्र आत्माले बपतिस्मा दिनुहुने उहाँ नै हुनुहुन्छ ।’ ३४मैले देखेको छु र गवाही पनि दिन्छु कि उहाँ नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।”

येशूका प्रथम चेलाहरू

मत्ती ४:१८-२२; मार्कस १:१६-२०; लूका ५:२-११

३५भोलिपल्ट पनि यूहन्ना उनका चेलाहरूमध्ये दुई जनासँग उभिरहेका थिए । ३६येशूलाई छेउबाट गइरहनुभएको देखेर उनले भने, “हेर ! परमेश्वरका थुमा !”

३७उनले यो कुरा भनेको सुनेपछि ती दुई चेलाहरू येशूको पछि लागे । ३८पछिल्लिर फर्केर हेर्दा येशूले तिनीहरूलाई पछिपछि आइरहेका देखेर सोध्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ ?”

तिनीहरूले भने, “रब्बी (जसको अर्थ हो, गुरुज्यू), तपाईं कहाँ बस्नुहुन्छ ?”

३९उहाँले जवाफ दिनुभयो, “आओ, र तिमीहरूले देख्नेछौ ।”

तिनीहरू गए र उहाँ बस्नुभएको ठाउँ देखे, अनि त्यस दिन तिनीहरू उहाँसँगै बसे । त्यसबेला करीब चार वजेको थियो ।

४०यूहन्नाले भनेका कुरा सुन्ने र येशूलाई पछ्याउने ती दुई चेलाहरूमध्ये एक जना सिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियास थिए । ४१तिनले सबैभन्दा पहिले आफ्नो दाज्यू सिमोनलाई भेटे र भने, “हामीले मसीहलाई (अर्थात् खीष्टलाई) भेट्टाएका छौं ।” ४२अनि तिनले सिमोनलाई येशूकहाँ ल्याए ।

येशूले उनलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, “तिमी यूहन्नाका छोरा सिमोन हो । तिमी केफास (जसको अर्थ हो, पत्रुस अथवा चट्टान) भनिनेछौ ।”

येशूले फिलिप र नथानेललाई बोलाउनुभएको

४३भोलिपल्ट येशूले गालील जाने निश्चय गर्नुभयो । उहाँले फिलिपलाई भेट्नुभयो र भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग ।”

४४फिलिप पनि अन्द्रियास र पत्रुसजस्तै वेथसेदा शहरका नै बासिन्दा थिए । ४५फिलिपले नथानेललाई भेट्टाएर भने, “जसका विषयमा मोशाले व्यवस्थामा, र अगमवक्ताहरूले पनि

लेखेका थिए, उहाँलाई हामीले भेट्टाएका छौं—
यूसुफका पुत्र नासरतका येशूलाई ।”

४६ “नासरत !” नथानेलले छक्क पर्दै सोधे,
“के त्यहाँबाट पनि कुनै असल कुरो आउनसक्छ
र ?”

फिलिपले भने, “आएर हेर !”

४७ येशूले नथानेललाई आफूतिर आउँदैगरेका
देखेपछि तिनको विषयमा भन्नुभयो, “हेर, एक
जना पक्का इस्राएली, जसमा कुनै खराबी छैन ।”

४८ नथानेलले सोधे, “तपाईंले मलाई कसरी
चिन्नुभयो ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “फिलिपले तिमीलाई
बोलाउनुभन्दा अघि नै मैले तिमीलाई नेभाराको
रूखमुनि देखे ।”

४९ तब नथानेलले घोषणा गर्दै भने, “रब्बी,
तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ; तपाईं नै
इस्राएलका राजा हुनुहुन्छ ।”

५० येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीलाई
नेभाराको रूखमुनि देखे भनेकोले नै तिमीले
विश्वास गरेको ? तिमीले यीभन्दा अझ ठूला
कुराहरू देखेछौ ।” ५१ अनि उहाँले अझै
भन्नुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु,
तिमीहरूले स्वर्ग उघाएको, अनि परमेश्वरका
दूतहरूलाई मानिसको पुत्रमाथि उक्लौं र ओलौं
गरेका देखेछौ ।”

येशूले पानीलाई दाखमद्यमा बदल्नुभएको

२ तेस्रो दिन गालीलको काना नगरमा एउटा
विवाह थियो । येशूकी आमा त्यहाँ थिइन् ।
२ अनि येशू र उहाँका चेलाहरू पनि त्यस
विवाहमा निम्त्याइएका थिए । ३ त्यहाँ दाखमद्य
सकिएपछि येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन्,
“तिनीहरूसँग अरू दाखमद्य छैन ।”

४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे नारी, मलाई
किन समावेश गर्नुहुन्छ ? मेरो समय अझै
आएको छैन ।”

५ उहाँकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्,
“उनले तिमीहरूलाई जे अह्राउँछन्, त्यो गर ।”

६ यहूदीहरूले शुद्धिकरणका लागि प्रयोग गर्ने
खालका हरेकमा प्रायः एक सय लिटर अटाउने
दुङ्गाका छोटो घ्याम्पाहरू त्यहीँ नजीकै थिए ।

७ येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो,
“घ्याम्पाहरूमा पानी भर ।” अनि तिनीहरूले
घ्याम्पाको मुखसम्मै पानी भरे ।

८ त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
“अब त्यसबाट अलिकता उघाएर भोजका
नाइकेकहाँ लैजाओ ।”

तिनीहरूले त्यसै गरे । ९ भोजका नाइकेले
त्यो पानी चाखे, जुन दाखमद्य बनिसकेको
थियो । त्यो कहाँबाट ल्याइएको हो भनी तिनले
जान्दैनथिए, तर पानी उघाउने नोकरहरूलाई
चाहिँ त्यो थाहा थियो । तिनले दुलहालाई
एकातिर बोलाए १० र भने, “हरेक मानिसले
सबैभन्दा उत्तम दाखमद्य शुरूमा चलाउँछ, अनि
सबै मानिसहरूले प्रशस्तै खाइसकेपछि मात्र
कमसल दाखमद्य चलाउँछ; तर तिमीले त
सबैभन्दा असललाई अहिलेसम्मका लागि
साँचेका रहेछौ ।”

११ यो, अर्थात् उहाँको सबैभन्दा पहिलो
आश्चर्य-कर्म, येशूले गालीलको कानामा
गर्नुभयो । यसरी उहाँले आफ्नो महिमा प्रकट
गर्नुभयो, अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँमाथि
विश्वास गरे ।

येशूले मन्दिर शुद्ध गर्नुभएको

मत्ती २१:१२-१३; मार्कस ११:१५-१७

लूका १९:४५-४६

१२ त्यसपछि येशू आफ्ना आमा, भाइहरू र
उहाँका चेलाहरूसँग कफर्नहुम जानुभयो ।
उहाँहरू केही दिन त्यहाँ बस्नुभयो ।

१३ यहूदी निस्तार-चाडको बेला हुनलागेपछि,
येशू यरूशलेम जानुभयो । १४ मन्दिरको चोकमा
उहाँले गोरू, भेडा र दुक्र बेच्नेहरू, अनि
अरूहरूलाई टेबलमा बसी पैसा साट्टै गरिरहेका
भेट्टाउनुभयो । १५ तब उहाँले डोरीको एउटा
कोरा बनाउनुभयो र सबैलाई, तिनका भेडा र

गुरुहरूसमेतलाई मन्दिर क्षेत्रबाट बाहिर लखेट्नुभयो, र पैसा साट्नेहरूका सिक्काहरू छरपष्ट पारिदिनुभयो र टेबलहरू पल्टाइदिनुभयो । १६हुकु बेच्नेहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, “यी सबैलाई यहाँबाट हटाओ ! मेरा पिताको घरलाई एउटा बजार तुल्याउने कत्रो साहस !”

१७उहाँका चेलाहरूले धर्मशास्त्रमा लेखिएको यो वचन सम्भे: “तपाईंको घरप्रतिको जोशले मलाई खाइहाल्नेछ ।”

१८त्यसपछि यहूदीहरूले उहाँलाई सोधे, “यी सबै कामहरू गर्ने तिमीलाई अधिकार छ भनी प्रमाणित गर्नलाई तिमीले हामीलाई के आश्चर्यमय चिन्ह देखाउनसक्छौ ?”

१९येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काइदेओ, र तीन दिनमा म फेरि यसलाई खडा गर्नेछु ।”

२०यहूदीहरूले जवाफ दिए, “यो मन्दिर बनाउन छयालीस वर्ष लागेको थियो, अनि के तिमी यसलाई तीन दिनमा खडा गर्न सक्छौ ?”

२१तर उहाँले भन्नुभएको मन्दिरचाहिँ उहाँको शरीर थियो । २२उहाँ मृतकहरूबाट पुनः जीवित हुनुभएपछि उहाँका चेलाहरूले येशूले भन्नुभएको यो कुरा सम्भे । त्यसपछि तिनीहरूले धर्मशास्त्रमाथि र येशूले बोल्नुभएको वचनमाथि विश्वास गरे ।

२३अब निस्तार-चाडको भोजको बेलामा उहाँ यरूशलेममा हुनुहुँदा, धेरै मानिसहरूले उहाँले गरिरहनुभएका आश्चर्य-कर्महरू देखे र उहाँको नाउँमा विश्वास गरे । २४तर येशूले आफैलाई तिनीहरूमाथि भरोसा गरेर छोड्नुभएन, किनकि उहाँले सबै मानिसलाई चिन्नुहुन्थ्यो । २५उहाँलाई मानिसको विषयमा कसैको गवाहीको आवश्यकता थिएन, किनकि मानिसको मनमा के हुन्छ भनी उहाँले जान्नुहुन्थ्यो ।

निकोदेमसलाई येशूको शिक्षा

३ फरिसी दलका निकोदेमस नाउँ भएका एक जना मानिस थिए, जो यहूदीहरूका

महासभाका एक सदस्य पनि थिए । २तिनी एक राती येशूकहाँ आए र भने, “गुरुज्यू, तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको एक शिक्षक हुनुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं । किनकि परमेश्वर साथमा नभइकन तपाईंले गरिरहनुभएका यी आश्चर्य-चिन्हहरू कसैले पनि गर्न सक्दैन ।”

३जवाफमा येशूले घोषणा गर्नुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु, कोही नयाँ गरी जन्मेन भने त्यसले परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन ।”

४निकोदेमसले सोधे, “मानिस बढ्ने भएपछि फेरि कसरी जन्मन सक्छ ? निश्चय पनि, फेरि जन्मनलाई ऊ आफ्नी आमाको गर्भमा दोस्रोचोटि पस्न त सक्दैन !”

५येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु, पानी र आत्माद्वारा नजन्मेसम्म कोही पनि परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्नेछैन । ६शरीरले शरीर जन्माउँछ, तर आत्माले आत्मा जन्माउँछ । ७तिमीहरू नयाँ गरी जन्मनुपर्छ भन्ने मेरो भनाइमा अचम्म नमान । ८बतास जता मन लाग्यो त्यतै बहन्छ । तिमीले त्यसको आवाज त सुन्छौ, तर त्यो कहाँबाट आउँछ वा कता जान्छ, त्यो भन्न सक्दैनौ । आत्माद्वारा जन्मेको हरेक व्यक्ति पनि त्यस्तै हुन्छ ।”

९निकोदेमसले सोधे, “यो कसरी हुनसक्छ ?”

१०येशूले भन्नुभयो, “तिमी इस्राएलका गुरु हौ, र पनि यी कुराहरू तिमी बुझ्दैनौ ? ११म तिमीलाई साँचो भन्दछु, हामी जे जान्दछौं त्यो भन्दछौं, र हामीले जे देखेका छौं त्यसको गवाही दिन्छौं, तर पनि तिमीहरूले हाम्रा गवाही ग्रहण गर्दैनौ । १२मैले तिमीहरूलाई पृथ्वीका कुराहरू भनेको छु र पनि तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ; तिमीहरूलाई मैले स्वर्गका कुरा बताएँ भने त कसरी विश्वास गरौला ? १३स्वर्गबाट ओर्लिआएको म, मानव-पुत्रवाहेक कोही पनि स्वर्गमा गएको छैन । १४जसरी मोशाले उजाड-स्थानमा सर्पलाई उचाले, त्यसरी नै म, मानव-पुत्र पनि उचालिन नै पर्छ, १५तब उहाँमाथि विश्वास

गर्ने हरेकले अनन्त जीवन पाउनसकछ ।

१६“किनकि परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस् । १७किनकि परमेश्वरले संसारलाई दोषी ठहराउनका निम्ति आफ्ना पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभएको होइन, तर उहाँद्वारा संसारलाई बचाउनका निम्ति पठाउनुभयो । १८जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, ऊ दोषी ठहरिँदैन, तर जसले विश्वास गर्दैन, ऊ अधिवाटै दोषी ठहरिएको छ, किनकि उसले परमेश्वरका एकमात्र पुत्रको नाउँमा विश्वास गरेको छैन । १९फैसला यही हो: ज्योति संसारमा आएको छ, तर मानिसहरूले ज्योतिको साटो अन्धकारलाई रुचाए, किनकि तिनीहरूका कामहरू खराब थिए । २०हरेक जसले दुष्ट काम गर्छ, त्यसले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र त्यसका कामहरू प्रकट होलान् भन्ने डरले त्यो ज्योतिमा आउँदैन । २१तर जो सत्यमा जिउँछ, उसले जे गरेको छ, त्यो परमेश्वरद्वारा गरिएका हुन् भन्ने कुरा स्पष्ट देखिन सकियोस् भनी ज्योतिमा आउँछ ।”

येशूका बारेमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको गवाही

२२यसपछि, येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदियाका गाउँहरूतिर जानुभयो, र उहाँले तिनीहरूसँग केही समय बिताउनुभयो, र बप्तिस्मा दिनुभयो । २३अब यूहन्नाले पनि सालीमको नजीकै एनोनमा बप्तिस्मा दिइरहेका थिए, किनकि त्यहाँ प्रशस्त पानी थियो, अनि बप्तिस्मा लिनलाई मानिसहरू निरन्तर आइरहेका थिए । २४(यो यूहन्ना इञ्चालखानमा पर्नुभन्दा अघिको कुरा थियो ।) २५यूहन्नाका केही चेलाहरू र एउटा यहूदीका बीचमा शुद्धिकरणको विषयमा वाद-विवाद भयो । २६तिनीहरू यूहन्नाकाहाँ आए र तिनलाई भने, “गुरुज्यू, यर्दन नदीपारि तपाईँसँग हुनुभएको व्यक्त, जसको बारेमा तपाईँले गवाही दिनुभएको

थियो, उहाँले पनि बप्तिस्मा दिँदैहुनुहुन्छ, अनि सबै मानिसहरू उहाँकाहाँ जाँदैछन् ।”

२७यसै कुरालाई यूहन्नाले यसरी जवाफ दिए, “कुनै पनि मानिसले स्वर्गबाट उसलाई जे दिइन्छ त्यो मात्र पाउनसकछ । २८‘म नै त खीष्ट होइन । तर उहाँको अगाडि पठाइएको हुँ’ भन्ने बारेमा त तिमीहरू आफै गवाही दिन सक्छौ । २९दुलही दुलहाका निम्ति हुन्छ । दुलहालाई सहायता गर्ने मित्रले उसको प्रतीक्षा गर्छ र उसका कुरा सुन्छ, अनि उसको सोर सुनेर ऊ आनन्दले पूर्ण हुन्छ । त्यही नै मेरो आनन्द हो, र त्यो अब पूर्ण भएको छ । ३०उहाँ बढ्नु; तर मचाहिँ घट्नु आवश्यक छ ।

३१“जो माथिबाट आउनुहुन्छ, उहाँ सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ; पृथ्वीबाट आउनेचाहिँ पृथ्वीकै हो, र पृथ्वीबाट आउनेले भैं नै बोल्छ । स्वर्गबाट आउनुहुनेचाहिँ सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । ३२उहाँले जे देख्नु र सुन्नुभएको छ, त्यसैको साक्षी दिनुहुन्छ, तर कसैले पनि उहाँको साक्षी ग्रहण गर्दैन । ३३जुन मानिसले उहाँको साक्षी ग्रहण गरेको छ, उसले परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ भनी साक्षी दिन्छ । ३४किनकि परमेश्वरले जसलाई पठाउनुभएको छ, त्यसले परमेश्वरकै वचन बोल्दछ, किनकि परमेश्वरले पवित्र आत्मा विनानाप दिनुहुन्छ । ३५पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र सबै थोक उहाँकै हातमा राखिदिनुभएको छ । ३६जसले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ, तर जसले पुत्रलाई इन्कार गर्छ, त्यसले जीवन देखेछैन, किनकि परमेश्वरको क्रोध त्यसमा रहन्छ ।”

सामरी स्त्रीसँग येशूको वार्ता

४ यूहन्नाले भन्दा येशूले धेरै चेलाहरू बनाउँदैहुनुहुन्छ र धेरैलाई बप्तिस्मा दिँदैहुनुहुन्छ भनी फरिसीहरूले सुने, २हुन त येशू आफैले होइन, तर चेलाहरूले बप्तिस्मा दिन्थे । ३प्रभुले यो थाहा पाउनुभएपछि, उहाँ यहूदिया छोडेर फेरि एकपल्ट गालील फर्कनुभयो ।

४ उहाँलाई सामरियाबाट भएर जानुपर्थ्यो ।

५त्यसकारण उहाँ सामरियाको सुखार भन्ने शहरमा, याकूबले आफ्नो छोरा यूसुफललाई दिएका जमिनको नजीकै आइपुग्नुभयो । ६त्यहाँ याकूबको इनार थियो, अनि येशू यात्राबाट आउनुभएको कारण थाक्नुभएको हुनाले इनारको छेउमा बस्नुभयो । त्यसवेला प्रायः मध्यान्ह भएको थियो ।

७जब एउटी सामरी स्त्री पानी भर्न त्यहाँ आई, तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “मलाई पानी पिउन दिन्छौ कि ?” ८(उहाँका चेलाहरू खानेकुरा किन्न शहरमा गएका थिए ।)

९त्यस सामरी स्त्रीले उहाँलाई भनी, “तपाईं यहूदी हुनुहुन्छ, अनि म एक सामरी स्त्री हुँ । तपाईंले कसरी मेरो हातबाट पानी पिउनुहुन्छ ?” (किनकि यहूदीहरूले सामरीहरूसँग केही सम्बन्ध राख्दैनन् ।)

१०येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीले परमेश्वरका वरदानलाई, तिमीसँग पानी माग्ने व्यक्ति को हो भनी चिनेकी भए, तिमीले ऊसँग माग्ने थियौ र उसले तिमीलाई जीवित पानी दिने थियो ।”

११त्यस स्त्रीले भनी, “हजूर, तपाईंसँग त पानी उघाउने भाँडा केही पनि छैन, अनि इनार गहिरो छ । तपाईंले त्यो जीवित पानी कहाँबाट ल्याउनुहुन्छ ? १२के तपाईं हाम्रा पुर्खा याकूबभन्दा महान् हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई यो इनार बनाइदिए, र उनी आफैले यसै इनारबाट पिए, अनि उनका सन्तान र उनका गाईवस्तुले पनि यही इनारको पानी पिए ?”

१३येशूले जवाफ दिनुभयो, “यो पानी पिउने हरेक फेरि तिर्खाउनेछ, १४तर जसले मैले दिने पानी पिउँछ त्यो कहिल्यै तिर्खाउनेछैन । वास्तवमा, जुन पानी म त्यसलाई दिन्छु, त्यो त्यसमा अनन्त जीवनको निमित्त उम्रिरहने पानीको मूल बन्नेछ ।”

१५त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी, “हजूर, मलाई त्यो पानी दिनुहोस् र म नतिर्खाऊँ, अनि यहाँ पानी लिन आइरहन नपरोस् ।”

१६उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रो लोग्नेलाई बोलाएर ल्याऊ ।”

१७त्यसले जवाफ दिई, “मेरो लोग्ने छैन ।”

येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो लोग्ने छैन भनेर तिमीले ठीकै भन्यौ । १८वास्तवमा, तिम्रा पाँच जना लोग्ने भइसकेका छन्, अनि अहिले तिमीसँग भएको मानिस पनि तिम्रो लोग्ने होइन । तिमीले अहिले जे भन्यौ त्यो साँचो हो ।”

१९त्यस स्त्रीले भनी, “हजूर, तपाईं एक अगमवक्ता हुनुपर्छ । २०हाम्रा पितापुर्खाहरूले यस डाँडामा आराधना गरे, तर तपाईं यहूदीहरूले भने हामीले आराधना गर्नुपर्ने स्थान त यरूशलेममा छ भनी दावी गर्नुहुन्छ ।”

२१येशूले भन्नुभयो, “ए नारी, मलाई विश्वास गर, एउटा समय आउँदछ, जब तिमीहरूले पितालाई नता यस डाँडामा आराधना गर्नेछौ, नता यरूशलेममा नै । २२तिमी सामरीहरूले जे पुज्दछौ सो जान्दैनौ; हामीले जे पुज्दछौ सो जान्दछौ पनि, किनकि उद्धार यहूदीहरूद्वारा नै आउँछ । २३तर बेला आइरहेछ र त्यो बेला अहिले नै हो, सच्चा आराधकहरूले पितालाई आत्मामा र सत्यतामा आराधना गर्नेछन्, किनकि पिताले यस्तै नै आराधकहरूलाई खोज्नुहुन्छ । २४परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ, त्यसकारण उहाँका आराधकहरूले आत्मामा र सत्यतामा नै आराधना गर्नुपर्छ ।”

२५त्यस स्त्रीले भनी, “जे होस्, मचाहिँ मसीह (जसलाई खीष्ट भनिन्छ) आउनुहुन्छ भनेर जान्दछु । उहाँ आएपछि उहाँले हामीलाई सबै कुरा स्पष्ट गरिदिनुहुनेछ ।”

२६तब येशूले भन्नुभयो, “तिमीसँग बोल्ने, म नै खीष्ट हुँ ।”

चेलाहरू फेरि येशूसित

२७त्यति नै बेला उहाँका चेलाहरू फर्केर आइपुगे र उहाँलाई एउटी स्त्रीसँग कुरा गरिरहनुभएको देखेर तिनीहरू छक्क परे । तर

कसैले पनि “तपाईं के चाहनुहुन्छ ?” अथवा “तपाईं त्यस स्त्रीसित किन कुरा गर्दैहुनुहुन्छ ?” भनी उहाँलाई सोधेन ।

२८त्यसपछि, आफ्नो गाग्रो त्यहीं छोडेर त्यो स्त्री शहरतिर फर्केर गई र मानिसहरूलाई भनी, २९“आओ, र एक जना मानिसलाई हेर, जसले मैले गरेका सबै काम मलाई बताइदिनुभयो । कतै उहाँ नै त खीष्ट हुनुहुन्छ ?” ३०तिनीहरू शहरबाट निस्के र उहाँकहाँ गए ।

३१यसै बीचको समयमा उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई “गुरुज्यू, केही भोजन गर्नुहोस्” भनी बिन्ती गरे ।

३२तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मसँग खानलाई भोजन छ, जसको बारेमा तिमीहरूलाई थाहा छैन ।”

३३त्यसपछि चेलाहरूले एका अर्कालाई भने, “के कसैले उहाँको निमित्त भोजन ल्याइदिएको होला ?”

३४येशूले भन्नुभयो, “मेरो भोजन नै मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पालन गर्नु र उहाँको काम पूरा गर्नु हो । ३५के तिमीहरू ‘अब चार महिना बाँकी छ, तब त कटनीको समय हुन्छ’ भनी भन्दैनौ ? म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना आँखा खोलेर खेतबारीमा हेर ! त्यो कटनीको निमित्त पाकिसकेको छ । ३६अहिले पनि फसल काट्नेले ज्याला पाउँछ, अहिले पनि उसले अनन्त जीवनको लागि फल बटुल्छ, जसले गर्दा वीउ छर्ने र फसल काट्ने दुवै एकसाथ रमाउँछन् । ३७त्यसैकारण ‘एउटाले छर्छ, अर्काले काट्छ’ भन्ने दृष्टान्त सत्य छ । ३८मैले तिमीहरूलाई त्यसको कटनी गर्न पठाएँ, जसको निमित्त तिमीहरूले काम गरेनौ । अरूहरूले परिश्रम गरेका छन्, अनि तिमीहरूले चाहिँ तिनीहरूका परिश्रमको फलको कटनी गरेका छौ ।”

धेरै सामरीहरूको विश्वास

३९“मैले गरेका सबै कामहरू उहाँले मलाई बताइदिनुभयो” भन्ने त्यस स्त्रीको साक्षीका

कारण त्यस शहरका धेरै सामरीहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे । ४०यसकारण सामरीहरू उहाँकहाँ आएपछि, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूसँग बस्न अनुरोध गरे, र उहाँ दुई दिनसम्म त्यहाँ बस्नुभयो । ४१अनि उहाँको वचनको कारण अरू धेरै जनाले विश्वास गरे ।

४२तिनीहरूले त्यस स्त्रीलाई भने, “तिमीले जे भन्यौ केवल त्यसको कारणले मात्र हामीले विश्वास गरेका होइनौं, तर अब त हामी आफैले सुनेका छौं, र हामी यो जान्दछौं कि उहाँ साँच्चै नै संसारका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ ।”

येशूले हाकिमको छोरालाई निको पार्नुभएको

मती ८:५-१३, लूका ७:१-१०

४३दुई दिनपछि उहाँ गालील जानुभयो । ४४(येशू स्वयंमले अगमवत्तालाई उसको आफ्नै मुलुकमा आदर हुँदैन भनी औल्याउनुभएको थियो ।) ४५उहाँ गालीलमा आइपुग्नुहुँदा गालीलीहरूले उहाँलाई स्वागत गरे । उहाँले निस्तार-चाडको बेलामा यरूशलेममा गर्नुभएका सबै काम तिनीहरूले देखेका थिए, किनकि तिनीहरू पनि त्यहाँ गएका थिए ।

४६उहाँ फेरि एकपल्ट गालीलको कानामा जानुभयो, जहाँ उहाँले पानीलाई दाखमद्यमा बदल्नुभएको थियो । अनि त्यहाँ कफर्नहुममा एक जना राजकीय हाकिम थिए र तिनको छोरो बिरामी थियो । ४७जब येशू यहूदियाबाट गालील आइपुग्नुभएको छ भन्ने तिनले सुने, तब तिनी उहाँकहाँ गए र उहाँ आएर तिनको छोरालाई निको पारिदिन उहाँलाई बिन्ती गरे, जुन छोरो मर्न आँटको अवस्थामा थियो ।

४८येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “चिन्ह र आश्चर्य-कामहरू नदेखेसम्म तिमीहरूले कहिल्यै विश्वास गर्दैनौ ।”

४९ती हाकिमले भने, “हजूर, मेरो छोरो मर्नभन्दा अघि नै आइदिनुहोस् ।”

५०येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमी जान सक्छौ । तिम्रो छोरो बाँचनेछ ।”

तिनले येशूको वचनमा विश्वास गरे र फर्के । ५१तिनी बाटोमै छँदा तिनका नोकरहरूले भेटेर तिनको छोरो निको भइसकेको खबर दिए । ५२छोरो कुन समयदेखि निको भयो भनी तिनले सोध्दा, तिनीहरूले भने, “हिजो दिउँसो एक बजेदेखि तिनलाई ज्वरोले छोड्नेको हो ।”

५३तब त्यो समय येशूले “तिम्रो छोरो बाँचेछु” भनी भन्नुभएकै समय रहेछ भनी बाबुचाहिँले थाहा पाए । तब तिनले र तिनका सबै परिवारले विश्वास गरे ।

५४यहूदियाबाट गालीलमा आएर येशूले गर्नुभएको यो दोस्रो आश्चर्य-चिन्ह थियो ।

पोखरीमा पक्षाघाती निको पारिएको

५ केही समयपछि, येशू यहूदीहरूको एउटा चाडको निमित्त यरूशलेम जानुभयो । यरूशलेममा भेडा-ढोकाको नजीकै एउटा पोखरी छ । जसलाई हिब्रू भाषामा बेथस्दा भनिन्छ, र यो पाँचओटा दलानहरूले घेरिएको थियो । ३त्यहाँ थुप्रै रोगीहरू पसिरहेका हुन्थे—अन्धाहरू, लङ्गाहरू, पक्षाघातीहरू । तिनीहरू पानी छचल्किएको पर्खिरहन्थे । ४किनकि बेला-बेलामा परमप्रभुका दूत तल ओर्लेर आई पानी हल्लाइदिन्थे । अनि हरेकपल्ट पानी छचल्किएपछि जो पहिला पानीभित्र पस्थ्यो, त्यो जस्तै रोग लागेको भए तापनि निको हुन्थ्यो । ५त्यहाँ बस्नेहरूमध्ये एक जनालाई अठ्तीस वर्षदेखि पक्षाघात भइरहेको थियो । ६जब येशूले त्यसलाई त्यहाँ पस्रिएको देख्नुभयो र त्यो लामो समयदेखि त्यस अवस्थामा रहेछ भनी थाहा पाउनुभयो, तब उहाँले त्यसलाई सोध्नुभयो, “के तिमी निको हुन चाहन्छौ ?”

७त्यस रोगीले भन्यो, “हजूर, पानी छचल्काइँदा मलाई पोखरीमा हालिदिन सहायता गर्ने कोही पनि छैन । म पस्ने कोशिश गर्दागर्दै अर्को मान्छे मभन्दा अगाडि पसिहाल्छ ।”

८त्यसपछि येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ ! तिम्रो ओछ्यान उठाऊ र हिँड ।”

९तुरुन्तै त्यो मानिस निको भयो, अनि आफ्नो ओछ्यान उठाएर हिँड्यो ।

यो घटना भएको दिन विश्राम-दिन थियो, १०त्यसकारण यहूदीहरूले त्यो निको भएको मानिसलाई भने, “आज त विश्राम-दिन हो; व्यवस्थाले त तिमीलाई ओछ्यान बोक्न समेत निषेध गरेको छ ।”

११तर त्यसले जवाफ दियो, “मलाई निको पार्नुहुने व्यक्तिले नै मलाई भन्नुभयो, ‘आफ्नो ओछ्यान उठाऊ र हिँड ।’”

१२तिनीहरूले त्यसलाई सोधे, “तिमीलाई यो उठाएर हिँड्नु भन्ने त्यो मानिस को हो ?”

१३निको भएको मानिसलाई उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भन्ने बारेमा केही थाहा थिएन, किनकि येशू त्यहाँ भएको भीडभित्र पसिसक्नुभएको थियो ।

१४पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेट्टाएर भन्नुभयो, “हेर, तिमी निको भएका छौ । पाप गर्न छोड, नत्र तिमीमाथि अभ्र नराम्रो अवस्था आउनसक्छ ।” १५त्यो मानिस गयो र त्यसलाई निको पार्ने व्यक्ति त येशू हुनुहुँदोरहेछ भनी यहूदीहरूलाई बताइदियो ।

पुत्रद्वारा जीवन

१६त्यसकारण, येशूले यी कामहरू विश्राम-दिनमा गर्नुभएको हुनाले यहूदीहरूले उहाँको खेदो गर्न लागे । १७येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा पिताले आजको दिनसम्मै काम गरिरहनुभएको छ, र म पनि काम गरिरहनेछु ।”

१८त्यसकारणले गर्दा त यहूदीहरूले उहाँलाई मार्न भन्नु धेरै प्रयत्न गर्न लागे; किनकि उहाँले केवल विश्राम-दिनलाई भङ्ग मात्र गर्नुभएको होइन, तर आफैलाई परमेश्वरको बराबरी तुल्याएर उहाँले परमेश्वरलाई पनि आफ्नै पिता भन्नुभएको थियो ।

१९येशूले तिनीहरूलाई यस्तो जवाफ दिनुभयो: “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, पुत्र आफैले त केही गर्न सक्दैन; उसले त पिताले जे गर्नुभएको देख्छ, त्यही मात्र गर्छ, किनकि पिताले जे

गर्नुहुन्छ, पुत्रले पनि त्यही गर्छ । २०किनकि पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र उहाँले जे गर्नुहुन्छ त्यो सबै पुत्रलाई देखाउनुहुन्छ । हो, तिमीहरूका आश्चर्यका निमित्त उहाँले पुत्रलाई यीभन्दा पनि अझै ठूला-ठूला कुराहरू देखाउनुहुनेछ । २१किनकि जसरी पिताले मरेकाहरूलाई उठाउनुहुन्छ र तिनीहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ, त्यसरी नै पुत्रले पनि जसलाई इच्छा गर्छ त्यसलाई जीवन दिन्छ । २२यसबाहेक, पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर न्यायको सम्पूर्ण काम उहाँले पुत्रलाई सम्पन्नुभएको छ, २३ताकि पितालाई आदर गरेभैं तिनीहरू सबैले पुत्रलाई पनि आदर गर्नु । जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन, त्यसले पुत्रलाई पठाउनुहुने पितालाई पनि आदर गर्दैन ।

२४“म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ र त्यो दोषी ठहर्‍याइने छैन; त्यो मृत्युबाट जीवनमा प्रवेश गरिसकेको छ । २५म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, एउटा समय आइरहेछ र त्यो अहिले नै आइसकेको छ, जब मरेकाहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन् र जसले सुन्छन्, तिनीहरू बाँच्नेछन् । २६किनकि जसरी पिता आफैमा जीवन छ, त्यसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवन हुने अधिकार दिनुभएको छ । २७अनि उहाँले पुत्रलाई न्याय गर्ने अख्तियार दिनुभएको छ; किनकि ऊ मानिसको पुत्र हो ।”

२८“यस कुरामा आश्चर्य नमान, किनकि एउटा समय आइरहेछ, जब आफ्ना चिहानमा हुनेहरू सबैले उसको सोर सुन्नेछन्, २९र बाहिर निस्किएर आउनेछन्— जसले सुकर्म गरेका छन्, तिनीहरू अनन्तसम्म जिउनलाई, र जसले कुकर्म गरेका छन्, तिनीहरू अनन्तसम्म दण्ड पाउनलाई जीवित हुनेछन् । ३०आफै त मैले केही गर्न सकिदैनं; मैले जस्तो सुन्छु, त्यसैअनुसार न्याय गर्छु, अनि मेरो न्याय उचित छ, किनकि म आफ्नो होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा खोज्दछु ।

येशूका बारेमा साक्षीहरू

३१“यदि मैले आफ्नै विषयमा साक्षी दिएँ भने त, मेरो साक्षी मान्य हुँदैन । ३२मेरो पक्षमा साक्षी दिने अर्को एक जना हुनुहुन्छ, अनि म जान्दछु कि मेरो विषयमा उहाँले दिनुहुने साक्षी साँचो ठहर्‍यो ।

३३“तिमीहरूले यूहन्नाकहाँ सोध्न पठाऔ र तिनले सत्यको साक्षी दिएका छन् । ३४मैले मानिसको साक्षी ग्रहण गर्छु भन्ने त होइन; तर तिमीहरूले उद्धार पाउन सक् भनेर मैले यो कुरा भनेको हुँ । ३५यूहन्ना बल्दो र ज्योति दिने बत्ती थिए, अनि तिमीहरू केही समय तिनको प्रकाशमा रमाउन खोज्यौ ।

३६“मसँग यूहन्नाको भन्दा ठूलो साक्षी छ । किनकि पिताले मलाई पूरा गर्न भनी दिनुभएको काम, जो मैले गरिरहेको छु, त्यही कामले नै पिताले मलाई पठाउनुभएको हो भन्ने साक्षी दिन्छु । ३७अनि पिता, जसले मलाई पठाउनुभयो उहाँ स्वयम्ले मेरो विषयमा साक्षी दिनुभएको छ । तिमीहरूले कहिल्यै पनि उहाँको सोर सुनेका छैनौ, नता उहाँको रूप देखेका छौ, ३८नता उहाँको वचन तिमीहरूमा रहन्छ, किनकि उहाँले पठाउनुभएकोलाई तिमीहरूले विश्वास गर्दैनौ । ३९तिमीहरू लगनशील भई धर्मशास्त्रमा खोजी गर्दछौ, किनकि तिमीहरूले त्यसद्वारा तिमीहरूलाई अनन्त जीवन मिल्छ भनी विचार गर्दछौ । तिनै धर्मशास्त्रले नै मेरो विषयमा साक्षी दिन्छन्, ४०तर पनि जीवन प्राप्त गर्न मकहाँ आउन तिमीहरू अस्वीकार गर्छौ ।

४१“म मानिसहरूबाट प्रशंसा ग्रहण गर्दिनं, ४२तर म तिमीहरूलाई चिन्दछु । तिमीहरूको हृदयमा परमेश्वरको प्रेम छैन भनी म जान्दछु । ४३म मेरा पिताको नाउँमा आएको छु, तर तिमीहरू मलाई ग्रहण गर्दैनौ; तर अर्को कोही उसको आफ्नै नाउँमा आयो भने, तिमीहरूले त्यसलाई ग्रहण गर्छौ । ४४यदि तिमीहरूले एका अर्काबाट प्रशंसा ग्रहण गर्छौ, तर एकमात्र परमेश्वरबाट आउने प्रशंसा प्राप्त गर्न केही

वास्ता नै गर्देनौ भने तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ ?

४५“तर तिमीहरूलाई पिताको अगि मैले दोष्याउनेछु भनी नसम्भ । तिमीहरूलाई दोष्याउने त मोशा हुनु, जसमाथि तिमीहरूको आशा रहेको छ । ४६यदि तिमीहरूले मोशालाई विश्वास गरेका भए, तिमीहरूले मलाई पनि विश्वास गर्ने थियौ, किनकि तिनले मेरो विषयमा लेखेका थिए । ४७तर उनले लेखेको कुरामा विश्वास नगरेपछि मैले भनेको कुराहरू तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्छौ ?”

येशूले पाँच हजारलाई खुवाउनुभएको

मत्ती १४:१३-२१; मार्कस ६:३०-४४

लूका ९:१०-१७

६ यसको केही समयपछि, येशू गालील, अर्थात् तिबेरियास समुद्रको पारिपट्टि जानुभयो । २अनि मानिसहरूको एउटा ठूलो भीडले उहाँलाई पछ्यायो, किनकि उहाँले रोगीहरूमाथि गर्नुभएका आश्चर्य-कर्महरू तिनीहरूले देखेका थिए । ३त्यसपछि येशू एउटा डाँडामा जानुभयो र चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नुभयो । ४यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजीकै थियो ।

५येशूले आँखा उठाएर हेर्नुभयो र एउटा ठूलो भीड उहाँतर्फ आउँदै गरेको देखेर उहाँले फिलिपलाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले खानका निमित्त हामीले रोटी कहाँबाट किन्ने ?” ६उहाँले तिनलाई जाँचनका लागि मात्र यो सोध्नुभएको थियो, किनकि उहाँले के गर्नुहुनेछ भनी उहाँले विचार गरिसक्नुभएको थियो ।

७फिलिपले उहाँलाई भने, “आठ महिनाको ज्याला पनि प्रत्येकले एकएक गास पाउने जति रोटी किन्न पर्याप्त हुनेछैन !”

८उहाँका चेलाहरूमध्येका अर्का एक जना, सिमोन पत्रुसका भाइ, अन्द्रियासले भने, ९“यहाँ एउटा ठिटोसँग जौका पाँचओटा स-साना रोटी र दुईओटा माछा छन्, तर यति धेरैका निमित्त त्यो कति पो होला र ?”

१०येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लगाओ ।” त्यस ठाउँमा प्रशस्त घाँसको चउर

थियो, र मानिसहरू त्यहाँ बसे, त्यहाँ लगभग पाँच हजार पुरुषहरू थिए । ११त्यसपछि येशूले रोटी लिएर धन्यवाद चढाउनुभयो, र त्यहाँ बसेकाहरूलाई तिनीहरूले चाहे जति बाँडिदिनुभयो । उहाँले माछा पनि त्यसै गरी बाँडिदिनुभयो ।

१२तिनीहरू सबैले प्रशस्त खाएर अघाएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “उब्रेका टुक्राहरू बटुल । केही खेर नजाओस् ।” १३तिनीहरूले त्यो बटुले र पाँचओटा जौका रोटीबाट मानिसहरूले खाएर उबारेका टुक्राहरूले बाह्र डाला भरे ।

१४येशूले गर्नुभएको आश्चर्य-चिन्ह देखेपछि मानिसहरूले यसो भन्नलागे, “निश्चय नै, संसारमा आउनुहुने अगमवक्ता उहाँ नै हुनुहुन्छ ।”

१५तिनीहरू आएर उहाँलाई जबरजस्ती लगी राजा बनाउन खोज्दैछन् भन्ने थाहा पाएर, येशू फेरि तिनीहरूबाट अलग भई एकैै डौँडितर जानुभयो ।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

मत्ती १४:२२-२३; मार्कस ६:४५-५२

१६साँझ परेपछि, उहाँका चेलाहरू समुद्रतिर भरे, १७र त्यहाँबाट डुङ्गामा चढेर तिनीहरू समुद्रपारि कफर्नहुमतिर लागे । त्यस बेलासम्म अँध्यारो भइसकेको थियो, अनि येशू अफैसम्म पनि तिनीहरूकहाँ आउनुभएको थिएन । १८एउटा ठूलो बतास चलिरहेको थियो र समुद्रमा छाल उर्लन लाग्यो । १९तिनीहरू डुङ्गा खियाएर लगभग पाँच किलोमिटर पुगेका थिए, तब तिनीहरूले येशूलाई पानी माथिमाथि हिँडेर डुङ्गातिर आउँदै गर्नुभएको देखे, र तिनीहरू डराए । २०तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म नै हुँ, नडराओ ।” २१तब तिनीहरूले उहाँलाई खुशीसाथ डुङ्गामा राखे, अनि तुरुन्तै डुङ्गा उहाँहरू जान चाहेको किनारमा पुग्यो ।

२२भोलिपल्ट समुद्रको अर्को किनारमा रहेको भीडले त्यहाँ एउटा मात्र डुङ्गा रहेको, र येशू चेलाहरूसँग त्यो डुङ्गामा नचढ्नुभएको, तर चेलाहरूमात्रै त्यहाँबाट गएका थिए भनी थाहा

गरे । ३३त्यसपछि तिबेरियासबाट केही डुङ्गाहरू अघिल्लो दिन प्रभुले धन्यवाद दिनुभएपछि मानिसहरूले रोटी खाएका ठाउँ नजीकै आइपुगे । ३४त्यहाँ नता येशू हुनुहुन्छ नता उहाँका चेलाहरू नै छन् भन्ने थाहा पाएपछि तिनीहरू डुङ्गामा चढे र येशूको खोजी गर्दै कफर्नहुममा गए ।

जीवनको रोटी येशू

३५तिनीहरूले उहाँलाई समुद्रको पारिपट्टि भेट्दाएर सोधे, “गुरुज्यू, तपाईं यहाँ कहिले आउनुभयो ?”

३६येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरूले आश्चर्य-चिन्हहरू देखेर होइन, तर तिमीहरूले अघाउञ्जेल रोटी खाएका हुनाले मलाई खोजिरहेका छौं । ३७नष्ट हुने भोजनका निमित्त काम नगर, तर अनन्त जीवनसम्म रहने भोजनका निमित्त काम गर, जुन भोजन तिमीहरूलाई म, मानिसको पुत्रले दिनेछु । परमेश्वर पिताले ममाथि आफ्नो सहमतिको छाप लगाउनुभएको छ ।”

३८तब तिनीहरूले उहाँलाई प्रश्न गरे, “परमेश्वरले चाहनुहुने काम गर्नका लागि हामीले के गर्नुपर्छ ?”

३९येशूले जवाफ दिनुभयो, “परमेश्वरको काम यही हो: उहाँले पठाउनुभएको जनलाई विश्वास गर ।”

४०यसकारण तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “तपाईंले के आश्चर्य-चिन्ह दिनुहुन्छ, ताकि हामीले त्यो देखेर तपाईंमाथि विश्वास गरौं ? तपाईं के गर्नुहुन्छ ? ४१हाम्रा पुर्खाहरूले उजाड़-स्थानमा मन्न खाए; जसरी लेखिएको छ, ‘उहाँले तिनीहरूलाई खानका लागि स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो ।’”

४२येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट रोटी दियो त्यो मोशा होइनन्, तर तिमीहरूलाई स्वर्गबाट साँचो रोटी दिनुहुने मेरा पिता हुनुहुन्छ । ४३किनकि परमेश्वरको

रोटी त्यही हो, जो स्वर्गबाट तल ओर्लिआउँछ र संसारलाई जीवन दिन्छ ।”

४४तिनीहरूले भने, “हजुर, अबदेखि हामीलाई यही रोटी दिनुहोस् ।”

४५तब येशूले घोषणा गर्नुभयो, “जीवनको रोटी म नै हुँ । जो मकहाँ आउँछ, त्यो कहिल्यै भोकाउनेछैन, र जसले ममाथि विश्वास गर्छ, त्यो कहिल्यै तिर्खाउनेछैन । ४६तर मैले तिमीहरूलाई अघि भनेभैँ, तिमीहरूले मलाई देखेका छौं र पनि तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौं । ४७पिताले मलाई दिनुहुनेहरू सबै मकहाँ आउनेछन्, र मकहाँ आउने कसैलाई पनि म कहिल्यै त्याग्नेछैन । ४८किनकि मेरो इच्छा पूरा गर्नलाई म स्वर्गबाट ओर्लिआएको होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पूरा गर्नलाई आएको हुँ । ४९अनि मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा यही हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएका कसैलाई पनि मैले नगुमाऊँ, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारुँ । ४९किनकि मेरा पिताको इच्छा यही छ, कि प्रत्येक जसले पुत्रलाई हेर्छ र उसमाथि विश्वास गर्छ, त्यसले अनन्त जीवन प्राप्त गरोस्, र म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु ।”

४९यस कुरामा यहूदीहरू उहाँको विरुद्धमा गनगनाउन लागे, किनकि उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गबाट ओर्लिआएको रोटी म नै हुँ ।” ४९अनि तिनीहरूले भने, “के यो यूसुफको छोरो, येशू होइन र, जसका बाबु र आमालाई हामी चिन्दछौं ? अहिले यसले कसरी ‘म स्वर्गबाट ओर्लिआएको हुँ’ भनी भन्नसक्छ ?”

४९येशूले जवाफ दिनुभयो, “आपसमा गनगन गर्न बन्द गर । ४९मलाई पठाउनुहुने पिताले त्यसलाई नखिचेसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्दैन; अनि म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु । ४९अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिएको छ: ‘तिनीहरू सबै परमेश्वरद्वारा सिकाइनेछन्।’ हरेक व्यक्ति, जसले पिताबाट सुन्छ र सिक्छ, त्यो मकहाँ आउँछ । ४९परमेश्वरबाट

आएको जनले बाहेक अरू कसैले पितालाई देखेको छैन, केवल उसैले मात्र पितालाई देखेको छ । ४७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ । ४८जीवनको रोटी म नै हुँ । ४९तिमीहरूका पुर्खाहरूले उजाड़-स्थानमा मन्न खाए, तापनि तिनीहरू मरे । ५०तर स्वर्गबाट आउने रोटी यहाँ छ, जसलाई मानिसले खानसकछ र मर्नेछैन । ५१जीवित रोटी म नै हुँ, जो स्वर्गबाट ओर्लिआयो । यदि कसैले यो रोटी खायो भने, त्यो सधैंभरि जिउनेछ । यो रोटी मेरो देह हो, जो मैले संसारको जीवनका निमित्त दिनेछु ।”

५२त्यसपछि यहूदीहरू आपसमा चर्को बहस गर्न लागे, “यस मानिसले कसरी हामीलाई आफ्नो देह खान दिनसकछ र ?”

५३येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जबसम्म तिमीहरूले मानिसको पुत्रको देह खाँदैनौ र उसको रगत पिउँदैनौ, तबसम्म तिमीहरूमा जीवन हुँदैन । ५४जसले मेरो देह खान्छ र मेरो रगत पिउँछ, ऊसँग अनन्त जीवन छ, र अन्त्यको दिनमा म उसलाई जीवित पार्नेछु । ५५किनकि मेरो देह साँच्चैको खानेकुरा र मेरो रगत साँच्चैको पिउने कुरा हो । ५६जसले मेरो देह खान्छ र मेरो रगत पिउँछ, त्यो ममा रहन्छ, र म त्यसमा रहन्छु । ५७जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभएको छ र म पिताको कारणले जिउँछु, त्यसै गरी जसले मलाई खान्छ, त्यो मेरो कारणले जिउनेछ । ५८स्वर्गबाट ओर्लिआएको रोटी यही नै हो । तिमीहरूका पुर्खाहरूले मन्न खाए र मरे, तर जसले यो रोटी खान्छ, त्यो सधैंभरि जिउनेछ ।” ५९उहाँले यी कुराहरू कफर्नहुममा सभाघरमा शिक्षा दिँदा भन्नुभएको हो ।

धेरै चेलाहरूले येशूलाई त्यागेका

६०यो सुनेपछि, उहाँका चेलाहरूमध्ये धेरैले भने, “यो त कठोर शिक्षा हो । कसले यो ग्रहण गर्न सकछ र ?”

६१यस विषयमा आफ्ना चेलाहरू गनगनाउँदै छन् भन्ने येशू आफैले थाहा पाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यस कुराले तिमीहरूलाई ठेस पुऱ्याउँछ ? ६२यदि तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई ऊ पहिले जहाँ थियो, त्यही उक्लदै गरेको देख्यौ भने के होला ! ६३आत्माले जीवन दिनुहुन्छ; शरीरले केही फाइदा दिँदैन । मैले तिमीहरूसँग बोलेका वचन आत्मा र जीवन हुन् । ६४तर अझै पनि तिमीहरूमध्ये कति जना छौ, जसले विश्वास गर्दैनौ ।” किनकि तिनीहरूमध्ये कस-कसले विश्वास गर्दैनन् र कसले उहाँलाई धोका दिनेछ भनी येशूले शुरुदेखि नै जान्नुभएको थियो । ६५उहाँले फेरि भन्नुभयो, “यसकारण मैले तिमीहरूलाई ‘पिताले कसैलाई आउन नदिएसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्दैन’ भनी भनेको हुँ ।”

६६यस समयदेखि उहाँका चेलाहरूमध्ये धेरै जना पछि हटे र त्यसपछि उहाँलाई पछ्याएनन् ।

६७येशूले बाह्र जनालाई सोध्नुभयो, “के तिमीहरू पनि जान चाहन्छौ र ?”

६८सिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “प्रभु, हामी कसकहाँ जाऔं ? अनन्त जीवनका वचन त तपाईंसँग छन् । ६९हामी विश्वास गर्दछौं र जान्दछौं कि तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुन्छ ।”

७०तब येशूले भन्नुभयो, “के मैले तिमीहरू बाह्रै जनालाई चुनेको होइन र ? तर पनि तिमीहरूमध्येको एक जना शैतान हो !” ७१(यो उहाँले सिमोन इस्करियोतको छोरो, यहूदाको विषयमा भन्नुभएको थियो, जसले बाह्रमध्येको एक जना हुँदाहुँदै पनि, पछि उहाँलाई धोका दिने भयो ।)

येशू छाप्रो-वासको चाडमा जानुभएको

७ यसपछि, येशू गालीलमा नै घुमफिर गरिरहनुभयो, उहाँले यहूदियाबाट अलग्गै रहने मनसायले नै यसो गर्नुभयो किनकि त्यहाँका

यहूदीहरूले उहाँलाई मार्न पर्खिरहेका थिए । २तर यहूदीहरूको छाप्रो-वासको चाड नजीकै आएपछि, येशूका भाइहरूले उहाँलाई भने, “तपाईं यो ठाउँ छोडेर यहूदिया जानुहोस्, जसबाट तपाईंले गर्नुभएका आश्चर्य-कामहरू तपाईंका चेलाहरूले पनि देखून् । ४समाजमा ख्याति प्राप्त गर्न चाहने कसैले पनि गुप्तमा काम गर्दैन । तपाईंले यी कामहरू गर्दैहुनुहुन्छ, त्यसकारण आफूलाई संसारमा प्रकट गराउनुहोस् ।” ५किनकि उहाँका आफ्नै भाइहरूले पनि उहाँमाथि विश्वास गरेनन् ।

६त्यसकारण येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो ठीक समय अझै आएको छैन, तर तिमीहरूका निमित्त त सबै समय ठीकै हुन्छ । ७संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्दैन, तर यसले मलाई घृणा गर्छ, किनकि मैले त यसले जे गर्दछ त्यो दुष्ट काम हो भनी साक्षी दिन्छु । ८तिमीहरू चाडमा जाओ । म अहिले यस चाडमा जान्छु, किनकि मेरो निमित्त ठीक समय अझै आएको छैन ।” ९यी कुराहरू भन्नुभएपछि उहाँ गालीलमा नै रहनुभयो ।

१०तर, उहाँका भाइहरू चाडमा गएपछि, उहाँ पनि खुल्लमखुल्ला होइन, तर गुप्त रूपमा त्यहाँ जानुभयो । ११चाडमा यहूदीहरूले उहाँलाई खोजिरहेका र “ती मानिस कहाँ छन् ?” भनी सोधिरहेका थिए ।

१२भीड़हरूका बीचमा उहाँको विषयमा व्यापक खासखुस भइरहेको थियो । कतिले भन्थे, “तिनी असल मानिस छन् ।”

अरूले भन्थे, “होइन, त्यसले मानिसहरूलाई भ्रममा पारिरहेको छ ।” १३तर यहूदीहरूका डरको कारणले गर्दा कसैले पनि उहाँको विषयमा खुल्लमखुल्ला केही भन्दैनथिए ।

चाडमा येशूले शिक्षा दिनुभएको

१४चाड आधा-आधी भइसकेपछि नै येशू मन्दिरका चोकहरूमा जानुभयो र शिक्षा दिन थाल्नुभयो । १५यहूदीहरूले छक्क परेर सोधे,

“केही अध्ययन नै नगरीकन पनि यिनले यति विद्या कसरी प्राप्त गरे ?”

१६येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो शिक्षा मेरो आफ्नै होइन । यो त उहाँबाट आउँछ, जसले मलाई पठाउनुभयो । १७यदि कसैले परमेश्वरको इच्छा पालन गर्न चाहन्छ भने, मेरो शिक्षा परमेश्वरतर्फबाट आएको हो अथवा म आफैले बोलेको हुँ, सो उसले थाहा पाउनेछ । १८जसले आफ्नै तर्फबाट बोल्छ, त्यसले आफ्नै सम्मान खोज्न त्यसो गर्छ, तर जसले उसलाई पठाउनुहुनेको सम्मानको निमित्त काम गर्छ, त्यो सत्यको मानिस हो; त्यसका विषयमा केही भूट हुँदैन । १९के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था दिएका छैनन् ? तापनि तिमीहरूमध्ये एउटैले पनि व्यवस्था पालन गर्दैन । तिमीहरू मलाई किन मार्न खोज्छौ ?”

२०भीड़ले जवाफ दियो, “तिमीलाई भूत लागेको छ । कसले तिमीलाई मार्न खोज्दछ ?”

२१येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले एउटा आश्चर्य-काम गरेँ, अनि तिमीहरू छक्क पर्दछौ । २२तर, मोशाले तिमीहरूलाई खतनाको रीति दिएका (हुन त, त्यो मोशाबाट होइन, तर पितापुर्खाहरूबाट हो) कारण, तिमीहरूले विश्राम-दिनमा बालकको खतना गर्दछौ । २३अब, यदि व्यवस्था भङ्ग नहोस् भनेर विश्राम-दिनमा समेत बालकको खतना गर्न सकिन्छ भने, मैले एक जना मानिसलाई विश्राम-दिनमा निको पारेको कारण तिमीहरू मसँग किन रिसाउँछौ ? २४केवल मुख हेरेर न्याय गर्न छोड, र ठीक न्याय गर ।”

के येशू नै खीष्ट हुन् ?

२५तब यरूशलेमका बासिन्दाहरूमध्ये कतिले भन्न लागे, “के तिनीहरूले मार्न खोजेका व्यक्ति यिनी नै होइनन् ? २६अनि यिनी त यहीं छन्, र खुल्लमखुल्ला बोल्दैछन्, तर तिनीहरूले यिनलाई एक शब्द पनि भन्दैनन् । के अख्तियार प्राप्त मानिसहरूले पनि यिनी नै

खीष्ट हन् भनी साँच्चै ठहर गरे कि कसो ?
२७तर यी मानिस कहाँका हुन् भनी त हामीलाई थाहा छ; तर खीष्ट आउनुहुँदा त उहाँ कहाँका हुनुहुन्छ भनी कसैलाई थाहा हुनेछैन ।”

२८तब अझै पनि मन्दिरको चोकमा शिक्षा दिदै रहनुहुँदा येशूले उच्च सोरले भन्नुभयो, “हो, तिमीहरू मलाई चिन्दछौ र म कहाँको हुँ भनी तिमीहरू जान्दछौ । म यहाँ आफ्नै इच्छाले आएको होइन, तर जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँ सत्य हुनुहुन्छ । तिमीहरूले उहाँलाई चिन्दैनौ, २९तर म उहाँलाई चिन्दछु, किनकि म उहाँबाट आएको हुँ र उहाँले मलाई पठाउनुभएको हो ।”

३०यो सुनेर तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन खोजे, तर कसैले पनि उहाँमाथि हात हालेन, किनकि उहाँको समय अझै आइपुगेको थिएन । ३१तर पनि, भीडका धेरै जनाले उहाँमाथि विश्वास गरे । तिनीहरूले भने, “के खीष्ट आउनुभएपछि उहाँले यी मानिसले गरेका भन्दा पनि वढी आश्चर्य-कर्महरू गर्नुहुनेछ र ?”

३२भीडले उहाँको विषयमा यस्तो चर्चा गरेको कुरा फरिसीहरूले सुने । त्यसपछि मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले उहाँलाई पक्रनका लागि मन्दिरका पहरेदारहरूलाई पठाए ।

३३येशूले भन्नुभयो, “म अब केही समयको निमित्त मात्र तिमीहरूसँग हुन्छु, अनि त्यसपछि म, मलाई पठाउनुहुनेकहाँ जान्छु । ३४तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, तर भेट्नुहुनेछैनौ; अनि म जहाँ छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।”

३५यहूदीहरूले आपसमा भने, “यी मानिस कहाँ जान लाग्दछन् र हामी यिनलाई भेट्नुहुनेछैनौ ? के यिनी ग्रीकहरूका वीचमा छरिएर बसेका हाम्रा मानिसहरूकहाँ जान, र ग्रीकहरूलाई शिक्षा दिन चाहन्छन् ? ३६यिनले यसो भन्नाको अर्थ के हो— ‘तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, तर भेट्नुहुनेछैनौ’ र ‘म जहाँ छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ?’”

३७चाडको अन्तिम र प्रमुख दिनमा येशू उभिएर उच्च सोरमा भन्नुभयो, “यदि कोही तिर्खाउँछ भने, त्यो मकहाँ आओस् र पिओस् । ३८जसले ममाथि विश्वास गर्छ, धर्मशास्त्रले भनेअनुसार त्यसको अन्तस्करणबाट जिउँदो पानीका खोलाहरू बगिनिस्कनेछन् । ३९यो कुरा उहाँले पवित्र आत्माको विषयमा भन्नुभएको थियो, जसलाई उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूले प्राप्त गर्न लागेका थिए । त्यस बेलासम्म पवित्र आत्मा दिइनुभएको थिएन, किनकि येशू अझैसम्म महिमित हुनुभएको थिएन ।

४०उहाँका वचन सुनेर भीडमा भएका मानिसहरूमध्ये कतिले भने, “निश्चय नै, यी मानिस साँचो अगमवक्ता हुन् ।”

४१अरूहरूले भने, “उहाँ खीष्ट हुनुहुन्छ ।”

तर अझै अरूहरूले प्रश्न गरे, “खीष्ट कसरी गालीलबाट आउन सक्छन् र ? ४२के धर्मशास्त्रमा खीष्ट दाऊदको वंशबाट र दाऊदकै शहर बेथलेहेमबाट आउनेछन् भनी लेखिएको छैन र ?” ४३यसरी येशूका कारण मानिसहरूका वीचमा फाटो आयो । ४४कति मानिसहरूले उहाँलाई पक्रन चाहन्थे, तर उहाँमाथि कसैले पनि हात हालेन ।

यहूदी अगुवाहरूको अविश्वास

४५अन्त्यमा, मन्दिरका पहरेदारहरू मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूकहाँ फर्केर गए । तिनीहरूले यिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरूले त्यसलाई किन ल्याएनौ ?”

४६पहरेदारहरूले जवाफ दिए, “यी मानिसले बोलेजस्तै त कुनै मानिसले कहिल्यै बोलेन ।”

४७फरिसीहरूले खिसी गर्दै भने, “त्यसको मतलब तिमीहरू पनि बहकिन पुग्यौ, होइन त ? ४८के शासकहरू अथवा फरिसीहरूमध्ये कसैले येशूमाथि विश्वास गरेको छ र ? ४९छैन ! तर यो भीडले, जसले व्यवस्था जान्दैन— तिनीहरू श्रापित छन् ।”

५०निकोदेमस, जो पहिले येशूकहाँ गएका थिए र जो तिनीहरूमध्येकै एक थिए, तिनले भने, ५१“के हाम्रो व्यवस्थाले कसैलाई उसले के गरिरहेको छ भनी जाँचन उसको सुनुवाइ नै नगरीकन दोषी ठहराउँछ र ?”

५२तिनीहरूले जवाफ दिए, “के तिमी पनि गालीलकै हो ? धर्मशास्त्रमा खोजेर हेर, र तिमीले थाहा पाउनेछौ कि गालीलबाट कुनै अगमवक्ता निस्कदैन ।”

५३त्यसपछि सबै जना आ-आफना घर गए ।

तर येशू जैतून डाँडामा जानुभयो । ५४भोलिपल्ट एका विहानै उहाँ फेरि मन्दिरको चोकमा देखा पर्नुभयो, जहाँ सबै मानिसहरू उहाँको वरिपरि जम्मा भए, अनि उहाँ तिनीहरूलाई शिक्षा दिन बस्नुभयो । ५५व्यवस्थाका शिक्षकहरू र फरिसीहरूले व्यभिचारमा पक्राउ परेकी एउटी स्त्रीलाई त्यहाँ ल्याए । तिनीहरूले त्यसलाई भीडको अगि खडा गराए, ५६र येशूलाई भने, “गुरुज्यू, यो स्त्री व्यभिचार गर्दागर्दै पक्राउ गरिएकी हो । ५७व्यवस्थामा मोशाले हामीलाई यस्ता स्त्रीहरूलाई दुहाले हान्ने आज्ञा दिएका छन् । तपाईं के भन्नुहुन्छ ?” ५८तिनीहरूले यस प्रश्नलाई उहाँलाई दोष लगाउनका निम्ति कुनै आधार प्राप्त गर्नलाई एउटा पासोको रूपमा प्रयोग गर्दै थिए ।

तर येशू निहुरनुभयो र औलाले भुइँमा लेख्न थाल्नुभयो । ५९जब तिनीहरूले उहाँलाई प्रश्न गरी नै रहे, तब उहाँ खडा हुनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूमा कोही पापरहित छ भने, त्यसैले त्यस स्त्रीलाई पहिले दुहा हानोस् ।” ६०अनि उहाँले फेरि निहुरेर भुइँमा लेख्नुभयो ।

६१त्यसपछि, यो कुरा सुन्नेहरू ठूलादेखि शुरु गरेर सानासम्म एक एक गर्दै त्यहाँबाट गए, अनि त्यहाँ उभिरहेकी त्यस स्त्रीसँग केवल येशूमात्र छोडिनुभयो । ६२येशू उठेर त्यस स्त्रीलाई

सोध्नुभयो, “ए नारी, तिनीहरू खोड ? के कसैले पनि तिमीलाई दोषी ठहराएन ?”

६३त्यसले भनी, “हजूर, कसैले पनि ठहराएन ।”

येशूले भन्नुभयो, “म पनि तिमीलाई दोषी ठहराउँदैनँ । अब जाऊ, तिम्रो पापको जीवन छोडिदेऊ ।”

संसारको ज्योति

६४फेरि मानिसहरूसँग बोल्नुहुँदा येशूले भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ । जसले मलाई पछ्याउँछ, त्यो कहिल्यै अँध्यारोमा हिँड्नुपर्ने गर्दैन, तर त्यसले जीवनको ज्योति पाउनेछ ।”

६५फेरिसीहरूले उहाँलाई भने, “तिमीले त आफ्नै विषयमा आफै साक्षी दिइरहेछौ; तिम्रो साक्षी सत्य ठहरिँदैन ।”

६६येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले आफ्नै विषयमा साक्षी दिए तापनि, मेरो साक्षी सत्य ठहर्छ, किनकि म कहाँबाट आएको हुँ र कहाँ जाँदैछु सो म जान्दछु । तर म कहाँबाट आएको हुँ र कहाँ जाँदैछु भन्ने बारे तिमीहरू जान्दैनौ । ६७तिमीहरू मानिसको दृष्टिले न्याय गर्दछौ । म कसैको न्याय गर्दिनँ । ६८तर यदि मैले न्याय गर्ने भने पनि मेरो निर्णय सत्य हुन्छ, किनकि म एकलो छैन । मलाई पठाउनुहुने पिताको साथमा म छु । ६९अनि तिमीहरूको आफ्नै व्यवस्थामा पनि दुई जनाको साक्षी सत्य ठहरिन्छ भनी लेखिएको छ । ७०मेरो आफ्नै विषयमा साक्षी दिने एक जना म नै हुँ; मेरो अर्को साक्षी मलाई पठाउनुहुने पिता हुनुहुन्छ ।”

७१तब तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “तिम्रा पिता कहाँ छन् ?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू मलाई चिन्दैनौ, मेरा पितालाई पनि चिन्दैनौ । तिमीहरूले मलाई चिनेका भए मेरा पितालाई पनि चिन्नेथियौ ।” ७२येशूले यी कुराहरू उहाँले

मन्दिरमा शिक्षा दिदैगर्नुहुँदा भेटी चढाउने ढुकुटीनेर नै भन्नुभएको थियो। तापनि कसैले उहाँलाई पत्केन, किनकि उहाँको समय अझै आएको थिएन।

२१ येशूले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म जाँदैछु, अनि तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, र तिमीहरू आफ्ना पापमा मर्नेछौ। म जहाँ जाँदैछु, तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्दैनौ।”

२२ यहूदीहरूले आपसमा सोधे, “यिनले आत्माहत्या त गर्ने होइनन्? के त्यसैकारण नै यिनले ‘म जहाँ जाँदैछु, तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्दैनौ’ भनी भनेका हुन्?”

२३ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तलका हो; म माथिको हुँ। तिमीहरू यस संसारका हो, म यस संसारको होइन। २४ मैले तिमीहरूलाई तिमीहरू आफ्ना पापमा मर्नेछौ भनी भनें; यदि तिमीहरूले मैले आफैलाई जे हुँ भनी दावी गर्छु, म उही हुँ भनी विश्वास गरेनौ भने तिमीहरू अवश्य नै आफ्ना पापमा मर्नेछौ।”

२५ तिनीहरूले सोधे, “तिमी को हो त?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “म जो हुँ भनी मैले शुरुदेखि नै दावी गर्दैआएको छु, म उही हुँ। २६ तिमीहरूको न्याय गर्नका निमित्त मैले भन्नपर्ने कुरा धेरै नै छुन्। तर जसले मलाई पठाउनुभयो उहाँ भरपर्दो हुनुहुन्छ, अनि उहाँबाट मैले जे सुनेको छु, त्यही कुरा म संसारलाई भन्दछु।”

२७ उहाँले पिताको विषयमा भन्नुभएको हो भनी तिनीहरूले बुझेनन्। २८ त्यसकारण येशूले भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई उचाल्नेछौ, तब म मैले दावी गरेकै व्यक्ति हो रहेछु र मैले आफ्नै तर्फबाट केही पनि नगर्ने रहेछु, तर पिताले सिकाउनुभएका कुराहरू मात्र बोल्नेरहेछु भनी तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ। २९ जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँ मसँग हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई एकलो छोड्नुभएको छैन, किनकि म सधैं उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने काम गर्दछु।” ३० उहाँले यी कुरा बोल्दाबोल्दै धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे।

अब्राहामका सन्तान

३१ येशूले उहाँमाथि विश्वास गरेका यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मेरा शिक्षामा रहचौ भने, तिमीहरू साँच्चै नै मेरा चेलाहरू हो। ३२ तब तिमीहरूले सत्यलाई चिन्नेछौ, अनि सत्यले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउनेछ।

३३ तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तर हामी त अब्राहामका सन्तान हौ र कहिल्यै कसैको दास बनेका छैनौ। त्यसकारण हामी स्वतन्त्र तुल्याइनेछौ भन्ने कुरा तपाईं कसरी भन्न सक्नुहुन्छ?”

३४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, पाप गर्ने हरेक मानिस पापको एउटा दास हो। ३५ घरमा कुनै पनि दासको स्थायी स्थान हुँदैन, तर पुत्रचाहिँ सधैंभरि घरमा रहन्छ। ३६ त्यसकारण पुत्रले स्वतन्त्र तुल्यायो भने, तिमीहरू साँच्चै स्वतन्त्र हुनेछौ। ३७ म जान्दछु, तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो। तापनि तिमीहरू मलाई मार्न तयार छौ, किनकि मेरा शिक्षाको लागि तिमीहरूको हृदयमा ठाउँ छैन। ३८ मैले मेरा पिताको उपस्थितिमा जे-जे देखें, सो तिमीहरूलाई भन्दैछु, तर तिमीहरूले तिमीहरूका आफ्नै पिताबाट सुनेका कुरामात्र गर्दछौ।”

३९ तिनीहरूले जवाफ दिए, “हाम्रा पिता त अब्राहाम हुन्।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अब्राहामका सन्तान भएका भए त, तिमीहरूले पनि अब्राहामले गरेका काम गर्ने थियौ। ४० तर यसको सट्टामा, तिमीहरूले मलाई मार्ने निश्चय गरेका छौ, जसले तिमीहरूलाई सत्य कुरा बताएको छ, जुन सत्य मैले परमेश्वरबाट सुनेको हुँ। अब्राहामले त यस्तो काम गरेनन्। ४१ तिमीहरूका आफ्ना पिताले जे काम गरे, तिमीहरूले पनि त्यही गर्दैछौ।”

तिनीहरूले विरोध गर्दै भने, “हामी व्यभिचारबाट जन्मेका होइनौ, हाम्रा एउटै मात्र पिता स्वयम् परमेश्वर नै हुनुहुन्छ।”

दुष्टका सन्तान

४२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूका पिता परमेश्वर हुनुहुँदो हो त, तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियो, किनकि म परमेश्वरबाट आएको हुँ र अहिले यहाँ छु । म आफै आएको होइनँ, तर मलाई उहाँले पठाउनुभयो । ४३ मैले भनेका कुराहरू तिमीहरू किन बुझ्दैनौ ? किनकि तिमीहरूले मैले भनेका कुराहरू सुन्न सक्दैनौ । ४४ तिमीहरू त तिमीहरूका पिता शैतानका हौ र तिमीहरूले आफ्नो पिताको इच्छा मात्र पूरा गर्न चाहन्छौ । त्यो शुरुदेखि नै हत्यारा थियो, र सत्यमा रहँदैन, किनकि त्यसमा केही सत्य छैन । भूटो बोलुनु त त्यसको स्वभावअनुसारको बोली हो, किनकि त्यो भूट हो, र भूटको पिता नै हो । ४५ तर मैले सत्य कुरा भन्दछु र पनि तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ ! ४६ के तिमीहरूमध्ये कसैले मलाई पापको दोषी ठहराउन सक्छौ ? यदि मैले सत्य बोल्दछु भने, किन तिमीहरू ममाथि विश्वास गर्दैनौ ? ४७ जो परमेश्वरको हो, त्यसले परमेश्वरले बोल्नुहुने वचन सुन्छ । तिमीहरूले नसुन्नाको कारण यही हो, कि तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ ।”

आफ्नै विषयमा येशूको दावी

४८ यहूदीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “के तिमी एक सामरी हौ र तिमीलाई भूत लागेको छ भनी हामीले ठीकै भनेका होइनौ र ?”

४९ येशूले भन्नुभयो, “मलाई कुनै भूत लागेको छैन, तर म मेरा पिताको आदर गर्दछु, अनि तिमीहरू मेरो अनादर गर्दछौ । ५० म आफ्नै महिमा खोज्दिनँ; तर महिमा खोज्ने चाहिँ एक जना हुनुहुन्छ, र उहाँ न्यायकर्ता हुनुहुन्छ । ५१ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यदि कसैले मेरो वचन पालन गर्नु भने, त्यसले कहिल्यै मृत्यु देखेनछैन ।”

५२ त्यसपछि यहूदीहरूले भने, “अब हामीलाई पक्का थाहा भयो, तिमीलाई भूत नै लागेको रहेछ ! अब्राहाम मरेर गए, त्यसैगरी

अगमवक्ताहरू पनि मरे, तर तिमीले चाहिँ जसले तिम्रो वचन पालन गर्छ, त्यसले कहिल्यै पनि मृत्यु चाखेनछैन भनी भन्दैछौ । ५३ के तिमी हाम्रा पिता अब्राहामभन्दा पनि महान् हौ ? तिनी मरे, अनि त्यसै गरी अगमवक्ताहरू पनि मरे । तिमीले आफैलाई को ठान्छौ ?”

५४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले आफ्नै महिमा गर्ने भने, मेरो महिमाको केही अर्थ हुँदैन । मेरा पिता, जसलाई तिमीहरू आफ्ना परमेश्वर भनी दावी गर्दछौ, मलाई महिमा दिने उहाँ नै हुनुहुन्छ । ५५ तिमीहरूले उहाँलाई चिन्दैनौ तर म उहाँलाई चिन्दछु, यदि मैले उहाँलाई चिन्दिनँ भनेको भए, म पनि तिमीहरूसरह भूटो बन्नै थिएँ, तर म उहाँलाई चिन्दछु र उहाँको वचन पालन गर्दछु । ५६ तिमीहरूका पिता अब्राहाम मेरो दिन देख्ने आशामा आनन्दित भएका थिए । तिनले त्यो देखे र खुशी भए ।”

५७ यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी आफै पचास वर्ष पनि पुगेका छैनौ, अनि तिमीले अब्राहामलाई कसरी देखेका छौ !”

५८ येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, अब्राहाम जन्मनुभन्दा अघिदेखि नै म छँदैछु !” ५९ यतिबेला, तिनीहरूले उहाँलाई हान्नलाई ढुङ्गा टिपे, तर येशू लुक्नुभयो, र मन्दिरको क्षेत्रबाट सुटुक्क बाहिर निस्कनुभयो ।

येशूले जन्मैको अन्धालाई दृष्टि दिनुभएको

१ त्यहाँबाट जाँदै गर्नुहुँदा, येशूले एउटा जन्मैको अन्धालाई देख्नुभयो । २ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “गुरुज्यू, कसले पाप गर्नु, यो मानिसले कि यसका आमाबाबुले, जसबाट यो अन्धो जन्म्यो ?”

३ येशूले भन्नुभयो, “नता यसले, न यसका आमाबाबुले पाप गरे, तर यसको जीवनमा परमेश्वरको काम प्रकट होस् भन्ने हेतुले यसो भएको हो । ४ दिन हुँदा नै हामीले मलाई पठाउनुहुनेको काम गर्नुपर्छ । रात

आउँदैछ, जब कसैले काम गर्न सक्दैन । ५म संसारमा रहूँजेल म संसारको ज्योति हुँ ।”

१६यति भनेर उहाँले भुईँमा थुक्नुभयो, र सो थुकले माटो मुछेर त्यस मानिसको आँखामा लगाइदिनुभयो । १७उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, सिलोआमको पोखरीमा गएर पखाल” (सिलोआमको अर्थ ‘पठाइएको’ हो) । त्यो मानिस गयो र पखाल्यो, अनि देखने भएर घर फर्किआयो ।

१८त्यसका छिमेकीहरू र त्यसलाई भीख मागिरहेको देख्ने अरूहरूले आपसमा सोध्न लागे, “के यो बसेर भीख माग्ने त्यही मानिस होइन र ?” १९कतिले ऊ त्यही मानिस हो भन्ने दावी गरे ।

अरूहरूले भने, “होइन, तर यो ऊ जस्तै देखिन्छ ।”

तर त्यो आफैले भन्यो, “म त्यही मानिस हुँ ।”

१०तिनीहरूले त्यसलाई सोधे, “तेरो आँखा कसरी खोलिए त ?”

११त्यसले जवाफ दियो, “येशू भन्ने एक जना मानिसले माटो मुछेर मेरा आँखामा लगाइदिनुभयो । उहाँले मलाई सिलोआममा गएर पखाल्न अह्वाउनुभयो । तब म गएँ र पखालें, अनि मैले देख्न सकें ।”

१२तिनीहरूले त्यसलाई सोधे, “ती मानिस कहाँ छन् त ?”

त्यसले भन्यो, “मलाई थाहा छैन ।”

घटनाबारे फरिसीहरूको सोधखोज

१३पहिले अन्धो भएको त्यस मानिसलाई तिनीहरूले फरिसीहरूकहाँ ल्याए । १४येशूले माटो मुछेको र त्यस मानिसको आँखा खोलिदिएको दिन विश्राम-दिन थियो ।

१५त्यसकारण फरिसीहरूले त्यसलाई पनि त्यसले कसरी दृष्टि पायो भनी सोधपूछ गरे । त्यस मानिसले जवाफ दियो, “उहाँले माटो मुछेर मेरा आँखामा लगाइदिनुभयो, अनि मैले पखालें, र अहिले म देख्न सक्ने भएको छु ।”

१६फरिसीहरूमध्ये कोहीकोहीले भने, “यो मानिस परमेश्वरबाट आएको होइन, किनकि यसले विश्राम-दिन पालन गर्दैन ।”

तर अरूले भने, “पापी मानिसले त कसरी यस्ता आश्चर्यमय चिन्हहरू गर्न सक्छ र ?” यसरी तिनीहरूमा फाटो भयो ।

१७अन्त्यमा तिनीहरूले फेरि त्यस अन्धालाई सोधे, “उसको विषयमा तँ के भन्छस् ? उसले खोलिदिएको आँखा त तेरो हो ।”

त्यस मानिसले जवाफ दियो, “उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ ।”

१८त्यसका आमाबाबुलाई बोलाएर नसोधेसम्म त्यो मानिस अन्धो थियो र त्यसले दृष्टि पाएको हो भनी यहूदीहरूले अझै पनि विश्राम गरेनन् । १९तिनीहरूले त्यसका आमाबाबुलाई सोधे, “के यो तिमीहरूको छोरो हो ? तिमीहरूले अन्धो जन्मेको भनेको के यसैलाई हो ? यो अहिले कसरी देख्न सक्ने भयो त ?”

२०त्यसका आमाबाबुले जवाफ दिए, “यो हाम्रै छोरो हो, र यो अन्धो नै जन्मेको थियो भनेर हामी जान्दछौं । २१तर अहिले यसले कसरी देख्न सक्छ, अथवा कसले यसका आँखा खोलिदियो, सो हामी जान्दैनौं । यसैलाई सोध्नुहोस् । यसको उमेर पुगेको छ; आफ्नो विषयमा यो आफै बोल्न सक्छ ।” २२यहूदीहरूसँग डराएका हुनाले त्यसका आमाबाबुले यसो भनेका थिए, किनकि यहूदीहरूले यदि कसैले येशूलाई उहाँ खीष्ट हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्‍यो भने त्यसलाई सभाघरबाट निकालिनेछ भनी अधिवाटै निर्णय गरिसकेका थिए । २३त्यसैले त्यसका आमाबाबुले भने, “यसको उमेर पुगेको छ; यसैलाई सोध्नुहोस् ।”

२४तिनीहरूले पहिले अन्धो भएको त्यस मानिसलाई फेरि दोस्रोपल्ट बोलाएर भने, “परमेश्वरलाई महिमा दे; हामी जान्दछौं, यो मानिस पापी हो ।”

२५त्यसले जवाफ दियो, “उहाँ पापी हुनुहुन्छ वा हुनुहुन्न, त्यो म जान्दैन । तर एउटा कुरा

म जान्दछु । म अन्धो थिएँ, तर अब देख्न सक्ने भएको छु !”

२६तब तिनीहरूले त्यसलाई सोधे, “उसले तँलाई के गर्‍यो ? उसले कसरी तेरा आँखा खोलिदियो ?”

२७त्यसले भन्यो, “मैले तपाईंहरूलाई अघि नै भनिसकेँ, तर तपाईंहरूले सुन्नुभएन । अब फेरि किन सुन्न चाहनुहुन्छ ? के तपाईंहरू पनि उहाँका चेला बन्न चाहनुहुन्छ ?”

२८तब तिनीहरूले त्यसलाई निन्दा गर्दै भने, “तँ पो उसको चेतो होस् ! हामी त मोशाका चेला हौं । २९मोशासँग परमेश्वर बोलनुभएको कुरा हामीलाई थाहा छ, तर यस मानिसको विषयमा त यो कहाँबाट आएको हो भन्ने कुरासमेत हामी जान्दैनौं ।”

३०त्यस मानिसले भन्यो, “कस्तो अचम्मको कुरो ! तपाईंहरूले उहाँ कहाँबाट आउनुभएको हो भनेर पनि जान्नुहुन्न, तापनि उहाँले मेरा आँखा खोलिदिनुभयो । ३१हामी जान्दछौं, परमेश्वरले पापीहरूका कुरा सुन्नुहुन्न, तर उहाँले ईश्वर-भक्त र उहाँको इच्छा पालन गर्ने मानिसका कुरा सुन्नुहुन्छ । ३२आजसम्म कसैले जन्मैको अन्धाको आँखा खोलिदिएको कुरा कहिल्यै सुनिएको छैन । ३३यदि उहाँ परमेश्वरबाट नआउनुभएको भए त, उहाँले केही गर्न सक्नुहुने थिएन ।”

३४यस कुरामा तिनीहरूले त्यसलाई यसरी जवाफ दिए, “तँ त बिलकुलै पापमा जन्मिएको होस्; र पनि अब के हामीलाई सिकाउन खोज्छस् ?” त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई बाहिर निकालिदिए ।

आत्मिक अन्धोपन

३५तिनीहरूले त्यसलाई बाहिर निकालिदिए भनी येशूले सुन्नुभयो, र त्यसलाई भेट्टाएपछि भन्नुभयो, “के तिमी मानिसको पुत्रमाथि विश्वास गर्छौ ?”

३६त्यस मानिसले सोध्यो, “हजर, उहाँ को हुनुहुन्छ ? मलाई बताइदिनुहोस् र म उहाँमाथि विश्वास गर्नेछु ।”

३७येशूले भन्नुभयो, “तिमीले अब उसलाई देखेका छौ; वास्तवमा, तिमीसँग बोलिरहेको उही नै हो ।”

३८तब त्यस मानिसले भन्यो, “प्रभु, म विश्वास गर्दछु,” अनि त्यसले उहाँलाई दण्डवत् गर्‍यो ।

३९येशूले भन्नुभयो, “म न्यायको लागि यस संसारमा आएँ, ताकि अन्धाहरूले देख्न र जसले देख्छन्, तिनीहरू अन्धा बनून् ।”

४०उहाँसँगै हुने कोहीकोही फरिसीहरूले उहाँले यसो भन्नुभएको सुनेर सोधे, “के भन्यौ ? के हामी पनि अन्धा हौं ?”

४१येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अन्धा भएका भए त, तिमीहरू पापको दोषी हुने थिएनौ; तर तिमीहरूले हामी देख्छौं भनी दावी गरेका कारण तिमीहरूको दोष रहिरहन्छ ।

गोठालो र बगाल

१० “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जुन मानिस ढोकाबाट भेडा-गोठभित्र पस्दैन, तर कुनै अर्कै ठाउँबाट चढेर पस्छ, त्यो चोर र डाँकू हो । २तर ढोकाबाट भित्र पस्ने मानिसचाहिँ आफ्नो भेडाको गोठालो हो । ३पहरेदारले उसको निम्ति ढोका खोलिदिन्छ, अनि भेडाहरूले उसको सोर सुन्छन् । उसले आफ्ना भेडाहरूलाई नाउँ काढीकाढी बोलाउँछ र तिनीहरूलाई बाहिर लैजान्छ । ४उसले आफ्ना सबै भेडाहरूलाई बाहिर निकालिसकेपछि, ऊ तिनीहरूका अगिअगि जान्छ, अनि उसका भेडाहरूले उसलाई पछ्याउँछन्, किनकि तिनीहरूले उसको सोर चिन्छन् । ५तर तिनीहरूले नचिनेको व्यक्तिलाई कहिल्यै पछ्याउँदैनन्; बरु त्यसदेखि त तिनीहरू भाग्छन्, किनकि तिनीहरूले नचिनेको व्यक्तिको सोर चिन्दैनन् ।” ६येशूले यो दृष्टान्तको प्रयोग गर्नुभयो, तर उहाँले तिनीहरूलाई के भन्दैहुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले बुझेनन् ।

७त्यसकारण येशूले फेरि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, भेडाहरूका ढोका म नै हुँ । ८मभन्दा अघि आउनेहरू सबै नै चोर र डाँकूहरू थिए, तर भेडाहरूले तिनीहरूका कुरा सुनेनन् । ९ढोका म नै हुँ, जो मद्दारा भित्र

पस्छ ऊ बचाइनेछ । ऊ भित्र बाहिर आउने जाने गर्नेछ, र खर्क पाउनेछ । १०चोर त चोर्न, मार्न, र नाश पार्न मात्र आउँछ; म त तिनीहरूले जीवन पाऊन्, र त्यो प्रशस्त मात्रामा पाऊन् भनेर आएँ ।

११“म असल गोठालो हुँ । असल गोठालाले भेडाहरूका निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्दछ । १२भाडाको मालिक भेडाहरूको आफ्नै होइन । त्यसकारण जब त्यसले व्वाँसो आउँदै गरेको देख्छ, तब त्यसले भेडाहरूलाई छोड्छ र भाग्छ । त्यसपछि व्वाँसोले बगाललाई आक्रमण गर्छ र तितरबितर पारिदिन्छ । १३त्यो मानिसचाहिँ भाग्छ, किनकि त्यो त भाडाको मानिस हो र भेडाहरूका लागि त्यसले केही वास्ता गर्दैन ।

१४“म असल गोठालो हुँ, म आफ्ना भेडाहरूलाई चिन्छु र मेरा भेडाहरूले मलाई चिन्छन्— १५जसरी पिताले मलाई चिन्छुहुन्छ र म पितालाई चिन्छु— अनि म मेरो प्राण आफ्ना भेडाहरूका लागि अर्पण गर्छु । १६मेरा अरू पनि भेडाहरू छन् जो यस गोठका होइनन् । मैले तिनीहरूलाई पनि ल्याउनैपर्छ । तिनीहरूले पनि मेरो सोर सुन्नेछन्, र त्यहाँ एउटै बगाल र एउटै गोठालो हुनेछ । १७मेरा पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुने कारण यही हो कि म आफ्नो प्राण अर्पण गर्दछु— तर त्यो फेरि लिनका लागि । १८मेरो प्राण मबाट कसैले लिन सक्दैन, तर म स्वेच्छाले यो अर्पण गर्दछु । मसँग यो अर्पण गर्ने अधिकार पनि छ र त्यो फेरि लिन अधिकार पनि छ किनकि यो आज्ञा मैले मेरा पिताबाट प्राप्त गरेको हुँ ।”

१९यो वचनका कारण यहूदीहरूको बीचमा फेरि फाटो आयो । २०तिनीहरूमध्ये धेरैले यसो भने, “यसलाई भूत लागेको छ र यो बौलाएको छ । यसका कुरा किन सुन्ने ?”

२१तर अरूहरूले भने, “यी वचनहरू भूत लागेको मानिसको वचन होइनन् । के कुनै भूतले अन्धाका आँखा खोलिदिन सक्छ, र ?”

यहूदीहरूको अविश्वास

२२यरूशलेममा मन्दिर समर्पणको चाड आयो । यो हिउँदको समय थियो, २३अनि येशू मन्दिरको क्षेत्रभित्र हुनुहुन्थ्यो र सोलोमनको दलानमा हिँड्दै हुनुहुन्थ्यो । २४यहूदीहरू उहाँका वरिपरि भेला भए, र सोधे, “हामीलाई तपाईंले कहिलेसम्म दोधारमा राख्नुहुन्छ ? यदि तपाईं नै खीष्ट हुनुहुन्छ भने, हामीलाई स्पष्ट बताइदिनुहोस् ।”

२५येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भनिसकेको छु, तर तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ । मैले मेरा पिताको नाउँमा गरेका आश्चर्य-कर्महरूले मेरो विषयमा नै बोल्दछन्, २६तर तिमीहरूले विश्वास गर्दैनौ, किनकि तिमीहरू मेरा बगालका भेडाहरू होइनौ । २७मेरा भेडाहरूले मेरो सोर सुन्छन्; म तिनीहरूलाई चिन्छु, र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँछन् । २८म तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दिन्छु, र तिनीहरू कहिल्यै पनि नाश हुनेछैनन् । २९ती सबै मलाई दिनुभएका मेरा पिता, सबैभन्दा महान् हुनुहुन्छ; तिनीहरूलाई मेरा पिताका हातबाट कसैले पनि खोसेर लैजान सक्दैन । ३०म र पिता एक हौं ।”

३१यहूदीहरूले फेरि उहाँलाई हान्न भनी दुङ्गा उठाए । ३२तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई मेरा पिताबाट धेरै ठूला आश्चर्य-कर्महरू देखाएँ । तीमध्ये कुन कामको कारण मलाई दुङ्गा हान्छौ ?”

३३यहूदीहरूले जवाफ दिए, “यीमध्ये कुनै पनि कामका कारण हामी तिमीलाई दुङ्गा हान्दैनौ, तर ईश्वर-निन्दा गरेका कारण, किनकि तिमी केवल मानिस भएर पनि परमेश्वर भएको दावी गर्छौं ।”

३४येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “के तिमीहरूका व्यवस्थामा ‘तिमीहरू देवहरू हौ भनी मैले भनेको छु’ भनी लेखिएको छैन ? ३५त्यसकारण यदि जसकहाँ परमेश्वरको वचन आयो, तिनीहरूलाई त ‘देवहरू’ भनिन्छ— अनि धर्मशास्त्र भङ्ग हुनसक्दैन— भने, ३६पिताले उहाँको

आफनैलाई भैं पवित्र र अलग गरी संसारमा पठाउनुभएको व्यक्तिका विषयमा चाहिँ के भन्ने त ? त्यसो हो भने मैले 'म परमेश्वरको पुत्र हुँ' भनेकोमा मलाई किन ईश्वर-निन्दाको दोष दिन्छौ ? ३७मेरा पिताले जे गर्नुहुन्छ, मैले पनि त्यही नगरेसम्म ममाथि विश्वास नगर। ३८यदि मैले ती कामहरू गर्दछु भने, तिमीहरूले ममाथि विश्वास नगरे तापनि, ती आश्चर्य-कर्मलाई विश्वास गर, र तिमीहरूले यो जान्न र बुझ्न सक्नेछौ कि पिता ममा हुनुहुन्छ, र म पितामा छु।" ३९फेरि तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन खोजे, तर उहाँ तिनीहरूका पञ्जावाट उम्कनुभयो।

४०त्यसपछि येशू फर्केर यर्दन नदीको पारि यूहन्नाले पहिले बप्तिस्मा दिने गरेका ठाउँमा जानुभयो। उहाँ त्यहाँ बस्नुभयो, ४१र धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आए। तिनीहरूले भने, "यूहन्नाले कहिल्यै कुनै आश्चर्यमय कार्य गरेनन्, तापनि यूहन्नाले यी मानिसका विषयमा बताएका सबै कुरा सत्य रहेछ।" ४२अनि त्यस ठाउँमा धेरैले येशूमाथि विश्वास गरे।

लाजरसको मृत्यु

११ लाजरस नाउँ गरेका एक जना मानिस विरामी थिए। उनी मरियम र तिनकी दिदी मार्थाको गाउँ बेथानीका थिए। २यिनै मरियम, जसका भाइ लाजरस विरामी परेका थिए, तिनैले येशूका पाउमा अत्तर घसेर आफ्नो कपालले पुछिदिएकी थिइन्। ३यसकारण येशूकहाँ दुई दिदी-बहिनीले यसो भन्ने खबर पठाए, "गुरुज्यू, तपाईंले माया गर्नुहुने व्यक्ति विरामी छ।"

४यो खबर सुनेर येशूले भन्नुभयो, "यो विरामीले मृत्यु ल्याउँदैन, तर यो परमेश्वरको महिमाका लागि भएको हो, अनि यसद्वारा परमेश्वरको पुत्रले पनि महिमा पाउनेछ।" ५येशूले मार्था, तिनकी बहिनी र लाजरसलाई औधी नै माया गर्नुहुन्थ्यो। ६तापनि लाजरस विरामी छन् भनी सुनेपछि पनि, उहाँ आफू

भएकै ठाउँमा अझै दुई दिन बस्नुभयो।

७त्यसपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "अब हामी यहूदियामा फर्केर जाऔं।"

८तर उहाँका चेलाहरूले भने, "तर गुरुज्यू, केही दिन अघि मात्र यहूदियाका यहूदी अगुवाहरूले तपाईंलाई दुङ्गले हान्न खोजेका थिए, अनि तपाईं फेरि त्यहीं जान चाहनुहुन्छ?"

९येशूले भन्नुभयो, "दिनमा बाह्र घण्टा हुँदैन र? दिनमा हिँडुल गर्ने मानिसले ठेस खाँदैन, किनकि त्यसले संसारको ज्योतिद्वारा देख्छ। १०तर राती हिँड्दा त्यसले ठेस खान्छ, किनकि त्यसले ज्योति पाउँदैन।"

११त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "हाम्रा मित्र लाजरस सुतेका छन् र अब म गएर तिनलाई उठाउनेछु।"

१२उहाँका चेलाहरूले भने, "प्रभु, तिनी निदाएका छन् भने त निको हुनेछन्।" १३येशूले चाहिँ लाजरसको मृत्युको विषयमा भन्नुभएको थियो। तर उहाँका चेलाहरूले भने उनी सुतेकै छन् भन्ने ठानेका थिए।

१४त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई स्पष्टसँग भनिदिनुभयो, "लाजरस मरेका छन्। १५अनि तिमीहरूका खातिर म त्यहाँ नभएको पनि राम्रै भयो, किनकि यसले तिमीहरूलाई ममाथि विश्वास गर्ने तुल्याउनेछ। अब हामी लाजरस भएका ठाउँमा जाऔं।"

१६अनि थोमा, जसको बोलाउने नाउँ दिदुमस थियो, उनले अरू चेलाहरूलाई भने, "हामी पनि जाऔं, र उहाँसँग मरौं।"

दुई बहिनीहरूलाई येशूको सान्त्वना

१७येशू आइपुग्नुहुँदा, लाजरस मरेर चिहानमा राखेको पनि चार दिन भइसक्यो भनेर उहाँले थाहा पाउनुभयो। १८यशूशलेमदेखि बेथानी केवल दुई माइल टाढा थियो। १९धेरै यहूदीहरू मार्था र मरियमलाई तिनीहरूका भाइको मृत्युमा सान्त्वना दिन त्यहाँ आएका थिए। २०येशू

आउनुहुँदैछ भनेको सुनेर मार्था उहाँलाई भेट्न गइन् । तर मरियमचाहिँ घरमै बसिन् ।

२१मार्थाले येशूलाई भनिन्, “प्रभु, तपाईं यहाँ हुनुभएको भए, मेरो भाइ मर्ने थिएन । २२हुन त अहिले पनि तपाईंले परमेश्वरसँग जेसुकै बिन्ती गर्नुभयो भने पनि उहाँले दिनुहुन्छ भनी म जान्दछु ।”

२३येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो भाइ फेरि जीवित हुनेछ ।”

२४मार्थाले भनिन्, “म जान्दछु, अन्तिम दिनमा मरेकाहरू जीवित पारिँदा ऊ पनि जीवित परिनेछ ।”

२५येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जीवित पार्ने र जीवन दिने म नै हुँ । ममाथि विश्वास गर्ने मर्त्यो भने पनि जीवित हुनेछ । २६बाँच्ने र मलाई विश्वास गर्ने मानिस कहिल्यै मर्नेछैन । मार्था, के तिमी यो विश्वास गल्छ्यौं ?”

२७“निश्चय गर्छु, गुरुज्यू” तिनले भनिन्, “यस संसारमा आउने परमेश्वरको पुत्र, खीष्ट तपाईं नै हुनुहुन्छ भनी म विश्वास गर्छु ।”

२८अनि यति भनेर मार्था फर्केर गइन् र मरियमलाई अलग्गै बोलाएर भनिन्, “गुरुज्यू आउनुभएको छ र तिमीलाई भेट्न चाहनुहुन्छ ।” २९यो सुनेर, मरियम तुरुन्तै उठिन् र येशूकहाँ गइन् । ३०येशू गाउँमा पसिसक्नुभएको थिएन । उहाँ मार्थासँग अघि भेट भएको ठाउँमा नै हुनुहुन्थ्यो । ३१मरियम भट्टै उठेर गएको देखेपछि तिनलाई सान्त्वना दिन आएका यहूदीहरूले तिनी लाजरसको चिहानमा रुन गएको होलिन् भन्थानी तिनीहरू मरियमको पछि लागे ।

३२येशू हुनुभएको ठाउँमा मरियम आइपुगिन् र उहाँलाई देखेपछि पाउमा परेर भनिन्, “गुरुज्यू, तपाईं यहाँ हुनुभएको भए, मेरो भाइ मर्ने थिएन ।”

३३मरियम रुँदैगरेकी र तिनीसँगै आएका अरू यहूदीहरूलाई पनि मरियमसँग रुँदैगरेका देखेपछि येशू आत्मामा दुःखित र साच्चै विचलित हुनुभयो । ३४“लाजरसलाई तिमीहरूले कहाँ राखेका छौं ?” उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो ।

तिनीहरूले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, आएर हेर्नुहोस् ।”

३५येशू रुनुभयो ।

३६यो देखेर यहूदीहरूले भने, “हेर त, उहाँले तिनलाई कति माया गर्नुहुन्थ्यो !”

३७तर कतिले भने, “अन्धालाई दृष्टि दिने यी मानिसले लाजरसलाई मर्नबाट बचाउन सक्ने थिएनन् र ?”

लाजरस फेरि जीवित भएका

३८येशू फेरि दुःखित भएर चिहानसम्म जानुभयो । यो चिहान ओढारमा थियो, अनि यसको मुखमा ठूलो ढुङ्गा राखिएको थियो । ३९येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ढुङ्गा हटाइदेऊ ।”

तर मर्नेकी दिदी मार्थाले भनिन्, “तर प्रभु, अब लाश गन्हाउन पनि थाल्यो होला, किनकि त्यो त्यहाँ रहेको चार दिन भइसक्यो ।”

४०येशूले भन्नुभयो, “विश्वास गर्नु भने, तिमीहरूले परमेश्वरको महिमा देखेको भनी मैले तिमीहरूलाई भनेको थिइँन र ?”

४१तिनीहरूले ढुङ्गा एकातिर हटाइदिए । त्यसपछि येशूले स्वर्गातिर हेरेर भन्नुभयो, “पिता ! मेरो बिन्ती सुनिदिनुभएको लागि धन्यवाद । ४२तपाईंले मेरो कुरा सधैं सुन्नुहुन्छ भनी मलाई थाहा थियो, तर मलाई तपाईंले नै पठाउनुभएको हो भनी यिनीहरूले विश्वास गरून् भनेर यी वरिपरि उभिरहेका मानिसहरूका कारण मैले यसो भनेको हुँ ।”

४३यति भनिसकेपछि येशूले चर्को सोरले कराएर भन्नुभयो, “लाजरस, बाहिर निस्केर आऊ !” ४४अनि मरिसकेका लाजरस हात र खुट्टा कात्रोले बेरिएकै र अनुहारमा लुगाले छोपिएकै अवस्थामा बाहिर आए ।

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कात्रो फुकालिदेओ र उनलाई जान्दो ।”

येशूलाई मार्ने षडयन्त्र

मत्ती २६:१-५; मार्कुस १४:१-२; लुका २२:१-२

४५मरियमलाई भेट्न आएका धेरै यहूदीहरू जसले येशूले गर्नुभएको यो आश्चर्य-कर्म देखे, तिनीहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे । ४६कति

जनाचाहिं फरिसीहरूकहाँ गएर येशूले गर्नुभएको कुरा तिनीहरूलाई सुनाइदिए । ४७त्यसपछि मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले एउटा सभा डाके ।

“हामीले अब के गर्ने ?” तिनीहरूले आपसमा प्रश्न गरे, “यस मानिसले त साँच्चै आश्चर्य-कर्महरू गरेर देखाउँदैछ । ४८अब हामीले यसलाई त्यसै छोडिदियो भने त, सबै मानिसले यसलाई विश्वास गर्नेछन्, र रोमीहरू हामीमाथि आइलाग्नेछन् र हाम्रो पवित्रस्थान र जातिलाई कब्जा गर्नेछन् ।”

४९त्यसपछि तिनीहरूमध्ये, त्यस वर्षको मूल पूजाहारी कैयाफाले भने, “तिमीहरूलाई केही पनि थाहा छैन ! ५०मानिसहरूका निमित्त सम्पूर्ण जाति नाश हुनुभन्दा यो एउटा मानिस मर्नु राम्रो हो भनी तिमीहरू महसुस गर्दैनौ ?”

५१कैयाफा आफैले सोचेर यसो भनेका थिएनन्, तर उनी मूल पूजाहारी भएको हुनाले येशू सम्पूर्ण जातिका निमित्त मर्नुपर्छ भन्ने अगमवाणी तिनको मुखबाट निस्केंको थियो, ५२र त्यस जातिका लागि मात्र होइन तर संसार भरि छरिएर बसेका परमेश्वरका सम्पूर्ण सन्तानका निमित्त, तिनीहरूलाई जम्मा गर्न र एउटै बनाउन येशू मर्नुहुनेछ भन्ने यो भविष्यवाणी भएको थियो । ५३यसकारण त्यही समयदेखि तिनीहरूले येशूलाई मार्ने षड्यन्त्र रचन थाले ।

५४त्यसकारण येशू यहूदीहरूका वीचमा खुल्लमखुल्ला हिँड्नुभएन । उहाँ उजाड-स्थानको छेउमा भएको एफ्राइम गाउँ जानुभयो र त्यहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग बस्नुभयो ।

५५यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजीकै थियो । निस्तार-चाड शुरु हुनुअघि शुद्धि-संस्कार पालन गर्न भनेर गाउँ-बस्तीबाट धेरै मानिसहरू यरूशलेम आएका थिए । ५६तिनीहरू सबैले येशूलाई खोजिरहे र मन्दिरमा उभिरहेका बेला तिनीहरूले आपसमा यसरी सोधोसोध गरे, “तिम्रो के विचार छ ? उहाँ निस्तार-चाडको लागि आउनुहुन्न होला र ?” ५७तर मुख्य

पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले चाहिं येशूलाई पक्रन सकियोस् भनेर, यदि कसैले येशूलाई देख्यो भने, उसले तिनीहरूलाई खबर गर्नु भन्ने आज्ञा दिएका थिए ।

बेथानीमा सुगन्धित अत्तरद्वारा येशूको सम्मान

मत्ती २६:६-१३; मार्कस १४:३-९; लूका ७:३७-३९

१२ निस्तार-चाड शुरु हुनुभन्दा छ दिन अघि, येशू लाजरस बस्ने ठाउँ, बेथानीमा आइपुग्नुभयो । यिनै लाजरसलाई येशूले मरेकाबाट जीवित पार्नुभएको थियो । २येशूको सम्मानमा त्यहाँ भोज तयार गरिएको थियो । मार्थाले भोजनको तयार गरिनु, लाजरसचाहिं येशूसँग खान बस्नेहरूमध्ये एक थिए । ३अनि मरियमले जटामसीबाट बनेको आधा लिटर जति सुगन्धित र अति महँगो अत्तर ल्याइन् र येशूको पाउमा खन्याएर आफ्नै कपालले येशूको पाउ पुछिन् । अत्तरको सुवास्नाले घर भरियो ।

४उहाँका चेलाहरूमध्ये उहाँलाई पछि विश्वासघात गर्ने यहूदा इस्करियोतले विरोध गर्दै भन्यो, ५“यो अत्तर बेचेर पैसा गरीबहरूलाई किन नबाँडेको ?” यसको मोल एक वर्षको ज्याला बराबर थियो । ६तर उसले गरिवहरूको चिन्ता गरेर नै यसो भनेको होइन, तर ऊचाहिं चोर थियो र चेलाहरूको पैसाको थैलो बोक्ने र समय-समयमा आफ्नै निमित्त त्यहाँबाट सुटुकै खर्च चलाउने गरेको हुनाले उसले यसो भनेको थियो ।

७येशूले जवाफ दिनुभयो, “यिनले जे गर्दैछिन् सो गर्नदेऊ । यिनले मेरो अन्तिम संस्कारको निमित्त यो अत्तर जोगाउनपर्ने नै थियो । ८गरीबहरू त तिमीहरूसँग जहिले पनि हुन्छन्, तर म त तिमीहरूसँग सधैं रहनेछैनँ ।”

९यसै वीचमा यहूदीहरूको एउटा ठूलो भीडले येशू बेथानीमा हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पायो र उहाँलाई मात्र नभई उहाँले मरेकाबाट जीवित पार्नुभएको लाजरसलाई समेत हेर्न त्यो

भीड़ त्यहाँ आयो । १०त्यसकारण मुख्य पूजाहारीहरूले लाजरसलाई पनि मार्ने योजना गरे । ११किनकि लाजरसकै कारण धेरै यहूदीहरू येशूकहाँ जान र उहाँमाथि विश्वास गर्न लागेका थिए ।

यरूशलेममा येशूको विजयी प्रवेश

मत्ती २१:१-११; मार्कस ११:१-११; लूका १९:२८-४०

१२भोलिपल्ट निस्तार-चाडमा आउने ठूलो भीड़ले येशू यरूशलेमतिर जाँदैहुनुहुन्छ भन्ने खबर सुन्यो । १३तिनीहरू खजूरको हाँगाहरू लिएर उहाँलाई भेट्न जयजयकार गर्दै गए:

“होशान्ना !”

“परमप्रभुको नाउँमा आउने धन्यका हुन् !”

“इस्राएलका राजा धन्यका हुन् !”

१४येशू एउटा गधा भेट्टाएर त्यसमाथि चढ्नुभयो । उहाँको यस सवारीबाट धर्मशास्त्रमा लेखिएको यो अगमवाणी पूरा भयो:

१५ “ए सियोनकी छोरी हो, नडराओ; हेर, तिम्रा राजा गधाको बछेडामाथि चढेर आउँदैहुनुहुन्छ ।”

१६त्यस समय उहाँका चेलाहरूले यस घटनाका कुराहरू बुझेनन् । तर येशू आफ्नो महिमामा प्रवेश हुनुभएपछि मात्र तिनीहरूले यी सबै कुराहरू उहाँको बारेमा लेखिएका थिए र त्यसकारण तिनीहरूले उहाँका निमित्त यी सबै गरेका रहेछन् भनी बुझे ।

१७अब उहाँले लाजरसलाई चिहानबाट बोलाउनुभएको र तिनलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभएको बेला उहाँसँग रहने भीड़ले यो खबर फैलाउँदैरहे । १८त्यसैकारण पनि यति धेरै मानिसहरू उहाँलाई हेर्न आएका थिए, किनकि उहाँलाई यो दिइएको आश्चर्य-चिन्ह छ भनेर तिनीहरूले सुनेका थिए । १९त्यसकारण

फरिसीहरूले आपसमा भने, “हेर ! हामीले केही गर्न सकेनौं ! हेर त सारा संसार नै त्यसको पछि लाग्दैछ !”

आफ्नो मृत्युबारे येशूको भविष्यवाणी

२०चाडमा यरूशलेममा आराधना गर्न आएका मानिसहरूमध्ये कति ग्रीकहरू थिए । २१तिनीहरू गालीलको बेथसेदामा बस्ने फिलिपकहाँ आए अनि यसो भनेर बिन्ती गरे, “हजूर, हामी येशूलाई भेट्न चाहन्छौं ।” २२फिलिप गएर अन्द्रियासलाई बताए अनि अन्द्रियास र फिलिप दुवै गएर येशूलाई भने ।

२३येशूले भन्नुभयो, “म, मानव-पुत्र महिमित हुने समय आइपुगेको छ । २४म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, गर्हुँको दाना माटोमा परेर मरेन भने, त्यो एकलो रहन्छ । तर यदि त्यो मर्नो भने, त्यसले धेरै फल फलाउँछ । २५आफ्नो प्राणलाई माया गर्ने मानिसले त्यो गुमाउनेछ, तर आफ्नो प्राणलाई यस संसारमा घृणा गर्नेले त्यो अनन्त जीवनका लागि बचाउनेछ । २६मेरो सेवा गर्नेले मलाई पछ्याउनेपछि, र म जहाँ छु, मेरा सेवकहरू पनि त्यहाँ हुनेपछि । मेरो सेवा गर्नेहरूलाई मेरा पिताले आदर गर्नुहुनेछ ।

२७“अहिले मेरो हृदय साह्रै विचलित भएको छ । के म यस्तो प्रार्थना गरूँ, ‘पिता, जे हुन आँटको छ, त्यसदेखि मलाई बचाउनुहोस् ?’ होइन, यसैको लागि त म यहाँसम्म आएँ । २८पिता, तपाईं आफ्नो नाउँको महिमा गर्नुहोस् !”

त्यसपछि स्वर्गबाट यस्तो एउटा सोर आयो, “मैले मेरो नाउँको महिमा गरिसकेको छु र म फेरि महिमा गर्नेछु ।” २९त्यो भीड़मा भएका यो सोर सुन्नेहरूमध्ये कतिले यसलाई गर्जन हो भन्थाने, तर अरूले स्वर्गदूत उहाँसँग बोल्नुभएको हो भनी बताए ।

३०येशूले भन्नुभयो, “यो सोरचाहिँ तिमीहरूको फाइदाको निमित्त थियो, मेरो निमित्त होइन ।

३१अब संसारको न्यायको समय आइपुग्यो; अब यस संसारको शासक बाहिर फालिनेछ । ३२यदि म पृथ्वीबाट माथि उचालिएँ भने, मैले सबै मानिसहरूलाई मकहाँ खिच्नेछु ।” ३३उहाँको मृत्यु कुन प्रकारको हुनेछ भन्ने सङ्केत गर्न उहाँले यसो भन्नुभएको थियो ।

३४भीड़ले प्रश्न गर्‍यो, “हामीले त खीष्ट सदासर्वदा जीवित रहनुहुनेछ र कहिल्यै मर्नुहुनेछैन भनेर व्यवस्थाबाट सुनेका थियौं । त्यसो हो भने ‘मानव-पुत्र उचालिनुपर्छ’ भनी तपाईं कसरी भन्न सक्नुहुन्छ ? यो ‘मानव-पुत्र’ भनेको को हो ?”

३५येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अभ केही बेरमात्र तिमीहरूले ज्योति पाउनेछौं । तिमीहरूसँग ज्योति भएकै बेला र अन्धकारले ढाक्नुभन्दा अघि नै हिँड्नुले गर । अन्धकारमा हिँड्ने मानिसले ऊ कहाँ जाँदैछ भन्ने थाहा पाउँदैन । ३६तिमीहरूसँग ज्योति हुँदा नै आफ्नो भरोसा त्यसमा राख, तब तिमीहरू ज्योतिका सन्तान बन्नेछौं ।” यति भनिसक्नुभएपछि, येशू जानुभयो र फेरि तिनीहरूबीच देखापर्नु भएन ।

यहूदीहरूको अविश्वास

३७येशूले तिनीहरूका अघि यतिका धेरै आश्चर्य-कर्महरू गर्नुभएको थियो, तापनि तिनीहरूले उहाँलाई विश्वास गरेनन् । ३८यो कुरा यशैया अगमवक्त्याले गरेका यो अगमवाणी पूरा हुनलाई भएको थियो:

“हे परमप्रभु, हाम्रो समाचार कसले विश्वास गरेको छ र परमप्रभुको बाहुबल कसलाई प्रकट गरिएको छ ?”

३९यसैकारणले गर्दा तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन्, किनकि यशैयाले फेरि भनेका छन्:

४० “तिनीहरूको आँखाले नदेखून्, हृदयले नबुझून्, नता निको हुनलाई मकहाँ

आऊन् भनेर,
परमेश्वरले नै तिनीहरूका आँखा अन्धा र तिनीहरूको हृदय कठोर पारिदिनुभएको छ ।”

४१यशैयाले यो कुरा येशूको बारेमा भनेका थिए, किनकि उहाँको महिमाको दर्शन तिनले पाएका थिए ।

४२तर यस्तै समयमा पनि धेरै यहूदी अगुवाहरूले समेत उहाँलाई विश्वास गरे, तर सभाघरहरूबाट तिनीहरूलाई फरिसीहरूले निकालिदिनेछन् भन्ने डरले तिनीहरूले आफ्नो विश्वासलाई खुल्लमखुल्ला स्वीकार गरेनन् ।

४३किनकि परमेश्वरको प्रशंसाभन्दा मानिसहरूको प्रशंसा तिनीहरूले रुचाए ।

४४येशूले चर्को सोरमा भन्नुभयो, “मलाई विश्वास गर्नेले मलाई मात्र होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेलाई पनि विश्वास गर्दछ । ४५जसले मलाई हेर्छ, त्यसले मलाई पठाउनुहुनेलाई देख्छ । ४६म संसारमा ज्योति भएर आएको हुँ, यसकारण ममाथि विश्वास राख्नेहरू कोही पनि अब अन्धकारमा रहनेछैन ।

४७“मेरो वचन सुनेर पनि मेरो आज्ञा पालन नगर्नेलाई, म न्याय गर्दिनँ । किनकि म संसारलाई बचाउन आएँ, यसको न्याय गर्नलाई होइन । ४८तर मलाई र मेरो वचनलाई अस्वीकार गर्नेहरू सबैको निमित्त एउटा न्यायकर्ता हुनुहुन्छ । अन्त्यको दिनमा मैले बोलेको यही वचनले त्यसलाई दोषी ठहराउनेछ । ४९किनकि मैले आफ्नै विचारले बोलिनँ, तर मलाई पठाउनुहुने पिताले नै के बोल्ने र कसरी बोल्ने भनी मलाई आज्ञा दिनुभयो । ५०अनि उहाँका आज्ञाहरूले अनन्त जीवनमा पुऱ्याउँछन् भनेर म जान्दछु । त्यसकारण म जे भन्छु, ती सबै पिताले मलाई भन्न लगाउनुभएका कुराहरू नै हुन् ।”

येशूले चेलाहरूको खुट्टा धुनुभएको

१३ निस्तार-चाडको अधिल्लो दिन थियो । यस संसारलाई छोडेर पिताकहाँ जाने

आफ्नो समय आइपुगेको थियो भनी येशूलाई थाहा थियो । संसारमा भएका आफनाहरूलाई उहाँले अन्त्यसम्म नै प्रेम गर्नुभयो ।

२बेलुकीको भोजनको समय भएको थियो, र शैतानले सिमोनको छोरो यहूदा इस्करियोतको मनमा येशूलाई धोका दिने विचार हालिदिइसकेको थियो । ३पिताले सबै कुरा उहाँको अधिकारमुनि राखिदिनुभएको छ, अनि उहाँ परमेश्वरबाट आउनुभएको हो र परमेश्वरकहाँ नै फर्कदैहुनुहुन्छ भन्ने येशूलाई थाहा थियो । ४त्यसकारण उहाँ भोजनबाट उठ्नुभयो र आफना बाहिरी लुगा फुकाएर कम्मरमा एउटा तौलिया बेहनुभयो । ५त्यसपछि बाटामा पानी खन्याएर उहाँले चेलाहरूका खुट्टा धुन लाग्नुभयो र आफूले बेहनुभएको तौलियाले ती खुट्टा पुछ्न लाग्नुभयो ।

६उहाँ सिमोन पत्रुसकहाँ आउँदा तिनले उहाँलाई भने, “प्रभु, के तपाईंले मेरो खुट्टा धुनुहुने ?”

७येशूले भन्नुभयो, “मैले जे गरिरहेछु सो तिमीहरूले अहिले बुझ्दैनौ, तर पछि बुझ्नेछौ ।”

८पत्रुसले इन्कार गर्दै भने, “हुँदैन, तपाईंले मेरो खुट्टा कहिल्यै धुनुहुँदैन ।”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले तिम्रो खुट्टा धोइँ भने, मसँग तिम्रो केही भाग हुनसक्ने छैन ।”

९सिमोन पत्रुसले भने, “प्रभु, त्यसो भए मेरो खुट्टामात्र होइन, मेरो हात र शिर पनि धोइदिनुहोस् ।”

१०येशूले जवाफ दिनुभयो, “सम्पूर्ण शरीर नुहाइ सकेकाहरूका निमित्त खुट्टामात्रै धुन आवश्यक हुन्छ; उसको पूरै शरीर शुद्ध छ । अब तिमीहरू शुद्ध भयो, तर यहाँ भएका जम्मै त होइनन् ।” ११किनकि येशूले उहाँलाई कसले धोका दिन्छ भन्ने चिन्नुहुन्थ्यो, अनि त्यसैकारण उहाँले जम्मै त शुद्ध छैनन् भनी भन्नुभयो ।

१२चेलाहरूको खुट्टा धोइसकेपछि, येशूले आफ्नो लुगा फेरि पहिरिनुभयो र आफ्नो ठाउँमा बसेर सोध्नुभयो, “मैले तिमीहरूको निमित्त के गर्दैथिएँ सो तिमीहरूले बुझ्यौ ? १३तिमीहरू मलाई ‘गुरु’ र ‘प्रभु’ भन्दछौ, अनि त्यो ठीकै हो, किनकि म त्यही नै हुँ । १४म प्रभु र गुरु भएर पनि मैले तिमीहरूको खुट्टा धोएको छु भने, तिमीहरूले पनि एक अर्काको खुट्टा धुनुपर्छ । १५मैले तिमीहरूलाई एउटा नमूना दिएको छु, मैले तिमीहरूसँग जसो गर्ने सो तिमीहरूले पनि गर । १६म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, कुनै नोकर आफ्नो मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन, अनि खबर लैजाने पनि खबर पठाउनेभन्दा ठूलो हुँदैन । १७अब तिमीहरूलाई यी कुरा थाहा छ र यसलाई पालन गर्नु भने तिमीहरू धन्यका हो ।

आफूलाई विश्वासघात गरिनेबारे येशूको भविष्यवाणी

मत्ती २६:२०-२५; मार्कुस १४:१७-२१

लूका २२:२१-२३

१८“तिमीहरू सबैका निमित्त मैले यी कुराहरू भनेको होइन । मैले चुनेका प्रत्येकलाई म राम्ररी चिन्दछु । तर धर्मशास्त्रको यो कुरा पूरा होस् भनेर यसो भएको हो: ‘मसँग भोज खानेले नै मेरो विरुद्ध खुट्टा उठाउनेछ ।’

१९“यस कुरालाई त्यो हुनुभन्दा पहिले नै तिमीहरूलाई भनिदिएको छु, ताकि यो पूरा भएपछि तिमीहरूले म उही हुँ भनी विश्वास गर्नेछौ । २०म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, मैले पठाएकाहरूलाई जसले ग्रहण गर्छ, त्यसले मलाई नै ग्रहण गर्छ; अनि मलाई ग्रहण गर्नेले मलाई पठाउनुहुनेलाई ग्रहण गर्छ ।”

२१यति भनेपछि येशू आत्मामा साच्चै विचलित हुनुभयो र उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरूमध्येकै एक जनाले मलाई धोका दिनेछ ।”

१३:१२-१५—लूका २२:२७. १३:१६—मत्ती १०:२४; लूका ६:४०; यूहन्ना १५:२०. १३:१८—भजन ४१:९.

१३:२०—मत्ती १०:४०; मार्कुस ९:३७; लूका ९:४८; १०:१६.

२२ उहाँले कसलाई भन्नुभएको हो भनेर अलमलमा परी चेलाहरूले एक अर्कालाई हेराहेर गरे । २३ तिनीहरूमध्ये, येशूले प्रेम गर्नुहुने चेला, उहाँको छेउमा अडेस लागिरहेका थिए । २४ सिमोन पत्रुसले यिनै चेलालाई इशारा गरेर भने, “उहाँले कसलाई भन्नुभएको हो, उहाँलाई सोध ।”

२५ येशूको शरीरमा अडेस लागेर तिनले सोधे, “प्रभु त्यो को हो ?”

२६ येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले यो रोटीको टुक्रा भाँडामा चोपेर जसलाई दिन्छु, त्यो त्यही हो ।” अनि उहाँले रोटी चोपेपछि सिमोनको छोरा यहूदा इस्करियोतलाई दिनुभयो । २७ यहूदाले त्यो रोटी लिने बित्तिकै शैतान त्यसभित्र पसिहाल्यो ।

तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले जे गर्नु छ, चाँडो गरिहाल ।” २८ येशूले त्यसलाई यो किन भन्नुभयो त्यसको अर्थ त्यहाँ खान बस्नेहरूमध्ये कसैले पनि बुझेनन् । २९ यहूदाले पैसाको हिसाब राख्ने भएको हुँदा सायद भोजको निमित्त आवश्यक कुनै कुरा किन्न अथवा केही पैसा गरीबहरूलाई दिन भनी येशूले अन्हाउनुभएको होला भनी कतिले ठाने । ३० रोटी लिएपछि यहूदा तुरुन्तै बाहिर निस्क्यो । त्यस बेला रात परेको थियो ।

पत्रुसको इन्कारबारे भविष्यवाणी

मती २६:३१-३५; मार्कस १४:२७-२९

लूका २२:३१-३४

३१ यहूदा कोठाबाट बाहिर गएपछि येशूले भन्नुभयो, “अब म, मानव-पुत्रको महिमा भएको छ । अनि ममा परमेश्वरको महिमा भएको छ ।” ३२ यदि परमेश्वर ममा महिमित हुनुभयो भने, परमेश्वरले मलाई आफैमा महिमित पार्नुहुनेछ र मलाई तुरुन्तै महिमित तुल्याउनुहुनेछ ।

३३ “मेरा छोराछोरी हो, अब म तिमीहरूसँग केही बेरमात्र रहन्छु । तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, अनि यहूदीहरूलाई भनेभैं म अब तिमीहरूलाई पनि भन्छु: म जहाँ जाँदछु, त्यहाँ

तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।

३४ “म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ आज्ञा दिँदछु: एक अर्कालाई प्रेम गर । मैले तिमीहरूलाई जसरी प्रेम गरेँ, तिमीहरूले पनि एक अर्कालाई त्यसरी नै प्रेम गर्नुपर्छ । ३५ तिमीहरूले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुभयो भने, त्यसैबाट तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो भनी सबै मानिसहरूले जान्नेछन् ।”

३६ सिमोन पत्रुसले सोधे, “गुरुज्यू, तपाईं कहाँ जाँदहुनुहुन्छ ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “म जहाँ जाँदछु, त्यहाँ तिमी अहिले आउन सक्दैनौ, तर पछि तिमीले मलाई पछ्याउनेछौ ।”

३७ पत्रुसले सोधे, “प्रभु, म अहिले तपाईंसँग किन आउन सक्दिनँ र ? म त तपाईंका निमित्त मर्न पनि तयार छु ।”

३८ तब येशूले भन्नुभयो, “के तिमीले साँच्चै आफ्नो जीवन मेरो लागि दिन्छौ ? म तिमीलाई साँचो भन्दछु, भोलि विहान भाले वास्तुअधि नै तिमीले मलाई ‘चिन्दै चिन्दैन’ भनी तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ !”

येशूले चेलाहरूलाई सान्त्वना दिनुभएको

१४ “तिमीहरूको हृदय व्याकुल नहोस् । परमेश्वरमाथि विश्वास राख्; ममाथि पनि विश्वास राख । मेरा पिताका घरमा धेरै ठाउँहरू छन्; यो कुरा सत्य नहुँदो हो त, म तिमीहरूलाई सफासँग भनिदिने थिएँ । अनि म त्यहाँ तिमीहरूको लागि ठाउँ तयार पार्न जाँदछु । ३३ गएर ठाउँ तयार पारेपछि, म फेरि आउनेछु र म जहाँ छु त्यहाँ तिमीहरू पनि सधैं मसँग रहनसक भनेर तिमीहरूलाई त्यहाँ लैजानेछु । ४ म जहाँ जाँदछु त्यहाँ पुराने बाटो तिमीहरू जान्दछौ ।”

पिताकहाँ जाने बाटो येशू

५ थोमाले उहाँलाई भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ जानुहुँदछ भन्ने हामीलाई केही थाहा छैन । तब कसरी हामीले त्यो बाटो चिन्ने ?”

६येशूले भन्नुभयो, “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ । मद्दारा बाहेक कोही पिताकहाँ आउन सक्दैन । ७यदि तिमीहरूले मलाई चिनेका भए, मेरा पितालाई पनि चिन्नेथियौ । अब तिमीहरूले उहाँलाई चिन्छौ, अनि उहाँलाई देखेका पनि छौ ।”

८फिलिपले भने, “गुरुज्यू, हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस् तब हामीलाई पर्याप्त हुनेछ ।”

९येशूले जवाफ दिनुभयो, “फिलिप ! यतिका दिनसम्म म तिमीसँग बसेर पनि तिमीले मलाई चिनेनौ ? जतिले मलाई देखेका छन् तिमीहरूले पितालाई पनि देखेका हुन्छन् । तब तिमीले ‘हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस्’ भनेर कसरी भन्दछौ ? १०के तिमीलाई म पितामा छु र पिता ममा हुनुहुन्छ भनेर विश्वास छैन ? मैले तिमीहरूलाई भनेका यी वचनहरू मेरा आफ्नै होइनन् । वास्तवमा ममा हुनुहुने मेरा पिताले आफ्नो काम गर्दैहुनुहुन्छ । ११म पितामा छु र पिता ममा हुनुहुन्छ भनी मैले भनेकोमा विश्वास गर । नभए मैले गरेका महान् आश्चर्य-कर्महरूका कारणले त विश्वास गर । १२म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ममाथि विश्वास गर्ने जसले पनि मैले गरिरहेका यी कामहरू गर्नेछ । अनि उसले यीभन्दा अझ ठूला ठूला कार्य पनि गर्नेछ, किनकि म पिताकहाँ जाँदैछु । १३मेरो नाउँमा तिमीहरूले जेसुकै मागे पनि, पुत्रद्वारा पितालाई महिमा होस् भनेर त्यो म गर्नेछु । १४तिमीहरूले मसँग मेरो नाउँमा जे पनि माग्छौ, म त्यो पूरा गर्नेछु ।

पवित्र आत्माबारे प्रतिज्ञा

१५“तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौ भने मेरो आज्ञा मान्नेछौ । १६म पितासँग मागिदिनेछु र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार दिनुहुनेछ । उहाँ सधैं तिमीहरूसँग हुनुहुनेछ । १७उहाँ सत्यका आत्मा हुनुहुन्छ । संसारले उहाँलाई ग्रहण गर्न सक्दैन । किनकि संसारले उहाँलाई देख्दैन, अनि चिन्दैन पनि । तर तिमीहरूले उहाँलाई चिन्दछौ, किनकि उहाँ तिमीहरूसँग रहनुहुन्छ र उहाँ तिमीहरूभित्र हुनुहुनेछ । १८म तिमीहरूलाई

टुहुरा छोड्नेछैनं, म तिमीहरूकहाँ आउनेछु ।

१९केही बेरपछि संसारले मलाई कहिल्यै देख्नेछैन, तर तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ । म जीवित भएकोले, तिमीहरू पनि जीवित रहनेछौ । २०त्यस दिन म मेरा पितामा छु, तिमीहरू ममा छौ, अनि म तिमीहरूमा छु भनी तिमीहरूले बुझ्नेछौ । २१जोसँग मेरा आज्ञाहरू छन् र ती पालन गर्छ, उसले नै मलाई प्रेम गर्छ । अनि मलाई प्रेम गर्नेलाई पिताले प्रेम गर्नुहुन्छ, अनि म पनि उसलाई प्रेम गर्नेछु र आफैलाई त्यसकहाँ प्रकट गरिदिनेछु ।”

२२यहूदा (यहूदा इस्करियोतचाहिँ होइन) उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, तपाईंले किन हामीकहाँ मात्र आफैलाई प्रकट गर्नुहुन्छ, तर संसारकहाँ गर्नुहुन्न ?”

२३येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले मलाई प्रेम गर्छ, उसले मेरो शिक्षाहरू मान्नेछ । मेरा पिताले त्यसलाई पनि प्रेम गर्नुहुन्छ, अनि हामी त्यसकहाँ आउनेछौ र त्यससँग वास गर्नेछौ । २४मलाई प्रेम नगर्नेले मेरा शिक्षाहरू पालन गर्दैन । तिमीहरूले सुनेका यी वचनहरू मेरा आफ्नै होइनन्, तर मलाई पठाउनुहुने पिताका हुन् ।

२५“म अहिले तिमीहरूसँग छँदै तिमीहरूलाई यो भनिदिएको छु । २६पिताले मेरो नाउँमा पठाइदिनुहुने सल्लाहकार, अर्थात् पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू सिकाउनुहुनेछ, र मैले तिमीहरूलाई भनेको प्रत्येक कुरा पनि सम्झना गराइदिनुहुनेछ । २७शान्ति म तिमीहरूसँग छोड्दछु; मेरो आफ्नै शान्ति म तिमीहरूलाई दिन्छु । संसारले दिएजस्तो त म तिमीहरूलाई दिनेछैनं । तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् र भयभीत नहोस् ।

२८“मैले भनेको यो कुरा तिमीहरूले सुनेका छौ, ‘म गइरहेछु तर फेरि म तिमीहरूकहाँ फर्किआउनेछु ।’ तिमीहरूले मलाई साँच्चै प्रेम गर्छौ भने, म मेरा पिताकहाँ जाँदैछु भन्ने कुरामा तिमीहरू आनन्दित हुनेछौ, किनकि पिता मभन्दा महान् हुनुहुन्छ । २९अनि यी कुराहरू हुन आउन अघिनै, मैले तिमीहरूलाई

सबै भनिदिएको छु, किनकि जब यी कुराहरू पूरा हुनेछन् तब तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौ । ३०म तिमीहरूसँग अब धेरै बोल्नेछैन, किनकि यस संसारको शासक आइरहेछ । त्यसको ममाथि केही अधिकार छैन, ३१तर म पितालाई प्रेम गर्छु र उहाँले मलाई दिनुभएका आज्ञाहरू मैले ठीकसँग पालन गर्छु भनी संसारले जान्नुपर्छ ।
“उठ, हामी यहाँबाट जाऔ ।

दाखको बोट र हाँगाहरू

१५ येशूले भन्नुभयो, “साँचो दाखको बोट म हुँ, र मेरा पिताचाहिँ किसान हुनुहुन्छ । २ममा फल नफल्ने प्रत्येक हाँगालाई उहाँले काटिदिनुहुन्छ । तर फल फल्ने हाँगाहरूलाई अझ बढी फल फलोस् भनेर उहाँले छिँवल्नुहुन्छ । ३मैले तिमीहरूसँग बोलेका वचनले तिमीहरू शुद्ध भइसकेका छौ । ४ममा रहो, र म तिमीहरूमा रहनेछु । कुनै पनि हाँगाले आफै फल फलाउन सक्दैन; त्यो हाँगा दाखको बोटमा नै रहनुपर्छ । त्यसैगरी ममा नरहेसम्म तिमीहरूले पनि फल फलाउन सक्दैनौ ।

५“म दाखको बोट हुँ, अनि तिमीहरू हाँगाहरू हो । यदि कुनै मानिस ममा रहन्छ र म त्यसमा रहन्छु भने, त्यसले धेरै फल फलाउँछ; मबाट अलग रहेर तिमीहरूले केही गर्न सक्दैनौ । ६यदि कोही ममा रहँदैन भने, त्यो मिल्काइने र सुक्ने हाँगाजस्तै हो; त्यस्ता हाँगाहरू टिपेर आगोमा फाली जलाइन्छन् । ७तर यदि तिमीहरू ममा रह्यौ र मेरा वचन तिमीहरूमा रहे भने, तिमीहरूले चिताएको जे पनि माग र त्यो दिइनेछ । ८तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो भनी देखाउन धेरै फल फलायौ भने, त्यसबाट मेरा पितालाई ठूलो महिमा मिल्नेछ ।

९“पिताले मलाई प्रेम गर्नुभएकै, मैले पनि तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु । अब मेरो प्रेममा रहो । १०मेरा आज्ञा तिमीहरूले मान्यौ भने, तिमीहरू मेरो प्रेममा रहेका हुन्छौ, जसरी म आफैले पनि मेरा पिताको आज्ञा मानेर उहाँको

प्रेममा रहेको छु । ११मेरो आनन्द तिमीहरूमा रहोस् भनेर मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको छु, यसरी तिमीहरूको आनन्द पूर्ण हुनेछ । १२मेरो आज्ञा यही हो: एक अर्कालाई प्रेम गर जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु । १३आफ्नो जीवन आफ्ना मित्रहरूका लागि दिनुभन्दा ठूलो प्रेम कसैको हुँदैन । १४यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा मान्छौ भने, तिमीहरू मेरा मित्रहरू हो । १५अबदेखि म तिमीहरूलाई दास भन्दैनँ, किनकि दासलाई आफ्ना मालिकको कामकुरा थाहा हुँदैन । तर मैले तिमीहरूलाई मित्रहरू भनेको छु, किनकि पिताबाट मैले सिकेका सबै कुरा मैले तिमीहरूलाई थाहा दिएको छु । १६तिमीहरूले मलाई चुनेनौ, तर मैले तिमीहरूलाई चुनें र तिमीहरूलाई सधैं रहिरहने फल फलाउनलाई नियुक्त गरें । मेरो नाउँमा तिमीहरूले जे मागौला पिताले सो तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । १७मेरो आज्ञा यही हो: एक अर्कालाई प्रेम गर ।

संसारले चेलाहरूलाई घृणा गर्छ

१८“यदि संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्‍यो भने, त्यसले पहिला मलाई नै घृणा गरेको हो भनी सम्झ । १९तिमीहरू संसारका हुँदा हो त, यसले तिमीहरूलाई आफ्नैलाई भैं प्रेम गर्नेथियो । तर तिमीहरू संसारका होइनौ, किनकि संसारदेखि अलग रहन मैले तिमीहरूलाई चुनें । यसैकारण संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ । २०मैले तिमीहरूलाई भनेका कुरा सम्झ: ‘कुनै पनि दास आफ्नो मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन ।’ यदि तिमीहरूले मलाई सताएका छन् भने, तिमीहरूलाई पनि तिमीहरूले सताउने नै छन् । तिमीहरूले मेरा शिक्षा सुनेका भए, तिमीहरूका शिक्षा पनि सुन्नेथिए । २१मेरो नाउँको कारणले गर्दा तिमीहरूले तिमीहरूलाई यस्तो व्यवहार गर्दछन् किनकि मलाई पठाउनुहुने परमेश्वरलाई तिमीहरूले चिन्दैनन् । २२म आएर तिमीहरूलाई नभनिदिएको भए, तिमीहरू पापको दोषी ठहारेन

थिएनन् । तर अब तिनीहरूलाई आफ्नो पापको निमित्त कुनै बहाना छैन । २३मलाई घृणा गर्नेले मेरा पितालाई पनि घृणा गरेको हुन्छ । २४पहिला अरू कसैले नगरेका कामहरू मैले तिनीहरूको बीचमा नगरेको भए, तिनीहरू दोषी ठहरिने थिएनन् । तर अब त तिनीहरूले यी आश्चर्य-कर्महरू देखेका छन्, तापनि म र पिता, हामी दुवैलाई तिनीहरूले घृणा गरेका छन् । २५तर तिनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको यो कुरा पूरा हुनलाई यसो भएको हो: 'तिनीहरूले मलाई कारणैविना घृणा गरे ।'

२६“जब मैले पिताको तर्फबाट तिमीहरूकाहाँ पठाइदिने सल्लाहकार, अर्थात् पिताबाट आउनुहुने पवित्र आत्मा तिमीहरूकाहाँ आउनुहुनेछ, तब उहाँले मेरो विषयमा साक्षी दिनुहुनेछ । २७अनि तिमीहरूले पनि साक्षी दिनैपर्छ, किनकि तिमीहरू शुरुदेखि नै मसँग रहेका छौ ।”

१६ “तिमीहरू ठक्कर खाई तर्कर नजाओ भनेर मैले यी सबै कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको हुँ । २अनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरूबाट बाहिर निकालिदिनेछन्; वास्तवमा, एउटा यस्तो समय आइरहेछ, जब तिमीहरूलाई हत्या गर्ने जोसुकैले परमेश्वरलाई सेवा गरिरहेको छु भनी ठान्नेछ । ३तिनीहरूले यी कामहरू यसैकारण गर्नेछन् किनकि तिनीहरूले पितालाई र मलाई चिनेका छैनन् । ४मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई यसैकारण बताएको छु कि जब त्यो समय आउँछ, तब मैले तिमीहरूलाई चेतावनी दिएको थिएँ भनी तिमीहरूले स्मरण गर्नेछौ । यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई पहिले नै भनिँ किनकि म तिमीहरूसँग थिएँ ।

पवित्र आत्माका काम

५“अब म, मलाई पठाउनुहुनेकहाँ जाँदैछु, तापनि 'तपाईं कहाँ जाँदैहुनुहुन्छ?' भनी तिमीहरू कसैले मलाई सोध्दैनौ । ६मैले यी कुराहरू भनेका कारण तिमीहरू शोकले भरिएका छौ । ७तर म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु; तिमीहरूको

भलाइको निमित्त नै म जाँदैछु । म नगएसम्म, सल्लाहकार तिमीहरूकाहाँ आउनुहुनेछैन । तर यदि म गएँ भने, म उहाँलाई तिमीहरूकाहाँ पठाइदिनेछु । ८अनि उहाँ आउनुभएपछि, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ; ९पापको विषयमा, किनकि मानिसहरूले मलाई विश्वास गर्दैनन्; १०धार्मिकताको विषयमा, किनकि म पिताकाहाँ जाँदैछु, र तिमीहरूले मलाई फेरि देख्नेछैनौ; ११र न्यायको विषयमा, किनकि यस संसारको शासकले दण्डको आज्ञा पाइसकेको छ ।

१२“मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने कुराहरू अब धेरै छन्, तिमीहरूले अहिले सहनसक्नेभन्दा पनि बढी । १३तर जब उहाँ, अर्थात् सत्यका आत्मा आउनुहुन्छ, तब उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा डो-चाउनुहुनेछ । उहाँ आफ्नै तर्फबाट बोल्नुहुने छैन; तर उहाँले आफूले जे सुन्नुहुन्छ त्यही बोल्नुहुनेछ, र उहाँले तिमीहरूलाई हुन आउने कुराहरू घोषणा गरिदिनुहुनेछ । १४जे मेरा हुन् त्यसबाट लिएर त्यो तिमीहरूलाई प्रकट गरिदिएर उहाँले मेरो महिमा गर्नुहुनेछ । १५जे जति पिताका हुन्, ती मेरा हुन् । त्यसैकारण जे मेरा हुन् त्यसबाट लिएर आत्माले त्यो तिमीहरूलाई प्रकट गरिदिनुहुनेछ भनी मैले भनेको हुँ ।

१६“अलि बेरपछि तिमीहरूले फेरि मलाई देख्नेछैनौ, अनि फेरि अलि बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ ।”

चेलाहरूको शोक आनन्दमा परिणत भएको

१७उहाँका केही चेलाहरूले एक-आपसमा भने, “उहाँले 'अलि बेरपछि तिमीहरूले फेरि मलाई देख्नेछैनौ, अनि फेरि अलि बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ' र 'किनकि म पिताकाहाँ जाँदैछु' भनी भन्नुभएको अर्थ के हो ?” १८तिनीहरूले “उहाँले 'अलिबेर' भन्नुभएको अर्थ के हो ? उहाँले के भन्नुहुँदैछु सो हामी बुझ्दैनौ,” भनी सोधपछि गरिरहे ।

१९तिमीहरूले यस विषयमा उहाँलाई सोध्ने इच्छा गर्दछन् भनी येशूले थाहा पाउनुभयो, र उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले मैले ‘अलि बेरपछि तिमीहरूले फेरि मलाई देख्नेछैनौ, अनि फेरि अलि बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ’ भनी भन्नुको अर्थ के होला भन्दै आपसमा सोध्नु छ, गरिरहेका छौ ? २०म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरू रूनेछौ र विलाप गर्नेछौ, तर संसार रमाउनेछ । तिमीहरूले शोक गर्नेछौ, तर तिमीहरूको शोक आनन्दमा परिणत हुनेछ । २१बालक जन्माउने बेलामा स्त्रीलाई पीडा हुन्छ किनकि तिनको समय आएको हुन्छ; तर बालक जन्मिएपछि संसारमा एउटा बालकको जन्म भएको छ भन्ने कुराको हर्षको कारण तिनले त्यस वेदनालाई विर्सिन्छन् । २२तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै नै हुन्छ: अहिले तिमीहरूको शोकको समय हो, तर मैले फेरि तिमीहरूलाई देख्नेछु र तिमीहरू रमाउनेछौ, अनि कसैले पनि तिमीहरूको आनन्द खोस्नेछैन । २३अनि त्यस दिन तिमीहरूले मलाई फेरि केही पनि सोध्नेछैनौ । म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरूले मेरो नाउँमा जे माग्छौ, मेरा पिताले त्यो तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । २४अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाउँमा केही पनि मागेका छैनौ । माग अनि तिमीहरूले पाउनेछौ, र तिमीहरूको आनन्द पूर्ण हुनेछ ।

२५“म दृष्टान्तहरूमा बोलिरहेको छु, तर एउटा समय आउँदैछ जब मैले फेरि यस प्रकारको दृष्टान्तको प्रयोग गर्नेछैन तर मेरा पिताको विषयमा मैले तिमीहरूलाई स्पष्ट गरी बताउनेछु । २६त्यो दिन तिमीहरूले मेरो नाउँमा माग्नेछौ । पितासँग मैले तिमीहरूका निमित्त विन्ती गर्नेछु भनी मैले भनेको होइन । २७पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनकि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका छौ र म परमेश्वरबाट आएको हुँ भनी विश्वास गरेका छौ । २८म पिताबाट आएँ र संसारमा प्रवेश गरें; अब म संसारलाई छोडेर पिताकहाँ नै फर्कँदैछु ।”

२९त्यसपछि येशूका चेलाहरूले भने, “अब

तपाईं स्पष्टसँग र दृष्टान्तविना नै बोल्दैहुनुहुन्छ । ३०अब हामीले बुझ्न सक्यौं कि तपाईं सबै कुरा जान्नुहुन्छ अनि तपाईंलाई कसैले केही सोध्नुपर्ने आवश्यकता पनि तपाईंको निमित्त छैन । यसै कुराले तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको हो भनी हामीलाई विश्वास दिलाउँछ ।”

३१येशूले जवाफ दिनुभयो, “बल्ल तिमीहरूले विश्वास गर्नु ! ३२तर समय आइरहेछ, वास्तवमा समय आइसकेको छ, जब तिमीहरू छरपष्ट हुनेछौ र हरेक आ-आफ्नै ठाउँमा जानेछौ । तिमीहरूले मलाई एकैले छोड्नेछौ । तापनि म एकलो छैन, किनकि मेरा पिता मसँग हुनुहुन्छ ।

३३“ममा तिमीहरूलाई शान्ति होस् भनेर, मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको छु । यस संसारमा तिमीहरूलाई सङ्घट्ट हुनेछ । तर ढाडस गर ! मैले संसारलाई जितेको छु ।”

आफ्नो निमित्त येशूको प्रार्थना

१७

येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि, उहाँले स्वर्गतिर हेर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो:

“पिता, समय भयो । तपाईंको पुत्रको महिमा गर्नुहोस् र पुत्रले पनि तपाईंलाई महिमा दिन सकोस् । २किनकि तपाईंले दिनुभएको हरेकलाई उसले अनन्त जीवन दिन सकोस् भनेर तपाईंले उसलाई यस पृथ्वीको मानिस जातिमाथि अधिकार दिनुभएको छ । ३अनन्त जीवन यही हो: तिमीहरूले तपाईं एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई, अनि तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिनु । ४तपाईंले मलाई अहाउनुभएको प्रत्येक काम गरेर मैले तपाईंलाई पृथ्वीमा महिमा दिएको छु । ५हे पिता, तपाईंको सामु मलाई त्यो महिमाले महिमित गराउनुहोस्, जुन महिमा संसारको सृष्टिअघि तपाईंमा मेरो निमित्त थियो ।

येशूले आफ्ना चेलाहरूका निमित्त प्रार्थना गर्नुभएको

६संसारबाट तपाईंले मलाई दिनुभएका मानिसहरूबीच तपाईंलाई मैले प्रकट

गरेको छु । ती तपाईंकै थिए र ती तपाईंले फेरि मलाई दिनुभयो र तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरेका छन् । ७मसित जे जति छन् ती सबै तपाईंबाट नै आएका हुन् भनेर अब तिनीहरूले थाहा गरेका छन् । किनकि तपाईंले मलाई दिनुभएका वचनहरू मैले तिनीहरूलाई पनि दिएँ र तिनीहरूले पनि ती सब ग्रहण गरे । म तपाईंकहाँ बाटै आएको हुँ भनेर पक्कै जाने, र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी विश्वास पनि गरे । ९म तिनीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछु । संसारको लागि म प्रार्थना गर्दिनँ, तर तपाईंले मलाई दिनुभएकाहरूको लागि म प्रार्थना गर्छु । किनकि तिनीहरू तपाईंका नै हुन् । १०मेरा सबै थोक तपाईंकै हुन्, र तपाईंका सबै थोक मेरा हुन् । अनि तिनीहरूद्वारा महिमा मकहाँ आएको छ । ११म यस संसारमा अब रहँदिनँ, तर तिनीहरू यही संसारमा रहन्छन्, अनि म तपाईंकहाँ आउँदछु । हे पवित्र पिता, तपाईंको शक्तिशाली नाउँले तिनीहरूलाई जोगाइराख्नुहोस्— जुन नाउँ तपाईंले मलाई दिनुभएको छ— जसद्वारा तिनीहरू पनि हामीजस्तै एक होऊन् । १२म तिनीहरूसँग हुँदा, तपाईंले मलाई दिनुभएको नाउँले तिनीहरूलाई जोगाइराखे । तिनीहरूमध्ये कोही नष्ट भएन तर धर्मशास्त्र पूरा होस् भनेर एक जनाचाहिँ नाशको भागी हुनपर्ने नै थियो ।

१३“अब म तपाईंकहाँ आउँदछु । तिनीहरू मेरो आनन्दले पूरा भरपूर होऊन् भनेर मैले यी कुराहरू म संसारमा हुँदा नै भनिदिएको छु । १४मैले तिनीहरूलाई तपाईंको वचन दिएँ, तर संसारले तिनीहरूलाई घृणा गर्‍यो, किनकि अब तिनीहरू संसारका होइनन्, जस्तो म संसारको होइन । १५संसारबाट तिनीहरूलाई लैजानुहोस् भनेर म तपाईंसँग विन्ती गर्दिनँ तर दुष्टको शक्तिबाट

तिनीहरूलाई जोगाइराख्नुहोस् भनी विन्ती गर्छु । १६म यस संसारको नभएजस्तै तिनीहरू पनि अब यस संसारका होइनन् । १७सत्यद्वारा तिनीहरूलाई पवित्र गर्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य छ । १८तपाईंले मलाई संसारमा पठाएजस्तै, मैले पनि तिनीहरूलाई संसारमा पठाएको छु । १९तिनीहरू पनि साँचो रूपले पवित्र होऊन् भनेर म आफैलाई तिनीहरूका लागि पवित्र गर्दछु ।

सबै विश्वासीहरूका निमित्त येशूको प्रार्थना

२०“तिनीहरूका निमित्त मात्र म प्रार्थना गर्दिनँ । तर तिनीहरूका साक्षीद्वारा पछि मलाई विश्वास गर्नेहरू सबैका लागि पनि म प्रार्थना गर्छु । २१हे पिता, जस्तो म तपाईंमा छु र तपाईं ममा हुनुहुन्छ, त्यसरी तिनीहरू पनि हामीमा एक होऊन् । तिनीहरू पनि हामीमा रहन सक्नु ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी संसारले विश्वास गरोस् । २२तिनीहरू पनि हामीजस्तै एक होऊन् भनेर तपाईंले मलाई दिनुभएको महिमा मैले तिनीहरूलाई पनि दिएको छु: २३म तिनीहरूमा अनि तपाईं ममा । तपाईंले मलाई संसारमा पठाउनुभएको हो र मलाई गर्नुभएजस्तै प्रेम तिनीहरूलाई पनि गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा संसारलाई थाहा दिन तिनीहरूमा पूरा एकता आओस् ।

२४“हे पिता, म इच्छा गर्दछु जो जति तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, तिनीहरू पनि म जहाँ छु, मसितै त्यहीं होऊन् र मेरो महिमा तिनीहरूले देखून्, जुन महिमा तपाईंले संसारको सृष्टिभन्दा पहिलेदेखि नै मलाई प्रेम गर्नुभएको हुनाले मलाई दिनुभयो ।

२५“हे धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई नचिने तापनि, म तपाईंलाई चिन्दछु, अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनेर तिनीहरूले जान्दछन् । २६मैले तपाईंलाई तिनीहरूकहाँ प्रकट गरेको छु, अनि मलाई

तपाईंले गर्नुभएको त्यो गहिरो प्रेम तिनीहरूमा पनि रहोस् र म आफू पनि तिनीहरूमा रहूँ भनेर तिनीहरूकहाँ तपाईंलाई म प्रकट गरिनै रहनेछु ।”

येशू पक्राउ पर्नुभएको

मत्ती २६:४७-५६; मार्कस १४:४३-५०

लूका २२:४७-५३

१८ प्रार्थना गरिसकेपछि, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग किद्रोन खोल्सापारि जानुभयो । पारिपट्टि एउटा जैतुनको बगैँचा थियो, अनि उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ जानुभयो ।

२ उहाँलाई धोका दिने यहूदालाई यो स्थान थाहा थियो, किनकि येशू धेरैपल्ट त्यहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग भेला हुनुभएको थियो । ३ अनि यहूदा मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूबाट केही सिपाहीहरू र केही हाकिमहरू लिएर त्यहाँ आयो । आफूसँग तिनीहरूले राँको, बत्ती र हातहतियार ल्याएका थिए ।

४ तब आफूमाथि घटन लागेका सबै कुरा थाहा पाएर येशू बाहिर निस्कनुभएर सोध्नुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोज्दछौ ?”

५ “नासरतका येशूलाई,” तिनीहरूले उत्तर दिए ।

“म उही हुँ,” येशूले जवाफ दिनुभयो । (उहाँलाई पक्राइदिने यहूदा पनि तिनीहरूसँगै उभिरहेको थियो ।) ६ उहाँले “म उही हुँ,” भन्नासाथ ती सबै पछि हटे र भुइँमा लोटे ।

७ फेरि एकपल्ट उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोज्दछौ ?”

तिनीहरूले फेरि उत्तर दिए, “नासरतका येशूलाई ।”

८ “मैले भनिहालें, म उही हुँ,” येशूले भन्नुभयो, “अनि मलाई नै खोजेका हो भने, यिनीहरूलाई जानदेओ ।” ९ उहाँले भन्नुभएको

यो वचन पूरा होस् भनेर यी कुराहरू भए: “तपाईंले मलाई दिनुभएको एउटैलाई पनि मैले गुमाएको छैन ।”

१० त्यतिबेला सिमोन पत्रुसले तरवार थुनेर मूल पूजाहारीको नोकरको दाहिने कानै काटिदिए । (त्यस नोकरको नाम माल्खस थियो ।)

११ तर येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार म्यानमा हाल ! के पिताले दिनुभएको कचौराबाट म नपिऊँ ?”

येशूलाई हन्नासकहाँ लगिएको

१२ त्यसपछि, सिपाहीहरू र अफिसरहरू र यहूदी हाकिमहरूले येशूलाई पक्रेर पाता कसे । १३ पहिले तिनीहरूले उहाँलाई त्यस वर्षको मूल पूजाहारी, कैयाफाका ससुरा, हन्नासकहाँ लगे । १४ सबैको निमित्त एक जना मर्नु असल हुन्छ भनी अरू यहूदीहरूलाई सल्लाह दिने व्यक्ति कैयाफा नै थिए ।

पत्रुसको पहिलो इन्कार

मत्ती २६:६९-७०; मार्कस १४:६६-६८

लूका २२:५५-५७

१५ सिमोन पत्रुस र अर्को चेलाले येशूलाई पछ्याउँदै थिए । मूल पूजाहारीसँग परिचय भएको हुनाले यी अर्को चेला येशूसँगै पूजाहारीको आँगनभित्रै पसे । १६ तर पत्रुस बाहिर ढोकामा बस्नुपथ्यो । मूल पूजाहारीलाई चिन्ने त्यो अर्को चेला फर्केर आई ढोकामा पाले बस्ने केटीलाई भनसुन गरेर पत्रुसलाई भित्र ल्याए ।

१७ ढोकामा बस्ने त्यस केटीले पत्रुसलाई सोधी, “तिमी पनि येशूका चेलाहरूमध्ये एक होइनौ र ?”

तिनले भने, “अहँ, म होइन ।”

१८ जाडोले गर्दा ती घरका नोकरहरू र हाकिमहरू न्यानो पार्न आफूले वालेका आगो वरिपरि बसिरहेका थिए । पत्रुस पनि तिनीहरूसँग मिसिएर आगो ताप्न लागे ।

मूल पूजाहारीले येशूलाई प्रश्न गरेका

मती २६:५९-६८; मार्कस १४:५५-५६
लूका २२:६६-७१

१९यसैबीचमा मूल पूजाहारीले येशूलाई उहाँका चेलाहरू र उहाँले दिनुभएको शिक्षाको विषयमा सोध्न थाले ।

२०येशूले जवाफ दिनुभयो, “संसारसँग म खुल्लमखुला बोलेको छु । मैले सधैं सभाघरहरू र मन्दिरमा शिक्षा दिन्थेँ, जहाँ सबै यहूदीहरू भेला हुन्थे । मैले गोप्यमा केही भनेको छैनँ । २१तपाईंहरू मलाई यो प्रश्न किन सोध्नुहुन्छ ? जसले मेरा शिक्षा सुनेका छन् तिनीहरूलाई सोध्नुहोस् । निश्चय मैले भनेका कुरा तिनीहरूलाई थाहा छ ।”

२२येशूको कुरा सुनेर त्यहाँ उभिरहेको एक जना हाकिमले उहाँलाई मुक्का लगायो । “मूल पूजाहारीलाई उत्तर दिने तरीका यही हो ?” भनेर त्यसले सोध्यो ।

२३“मैले गलत बोलेको भए त्यसको प्रमाण देऊ,” येशूले जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “मैले सत्य बोल्छु भने, किन तिमी मलाई हिकाउँछौ ?” २४यति भएपछि हन्नासले येशूलाई बाँधिएकै अवस्थामा मूल पूजाहारी कैयाफाकहाँ पठाइदिए ।

पत्रुसको दोस्रो र तेस्रो इन्कार

मती २६:७१-७५; मार्कस १४:६९-७२
लूका २२:५८-६२

२५सिमोन पत्रुस आगो ताप्टै उभिरहेका बेला, तिनलाई कसैले फेरि सोध्यो, “तिमी उसैको चेलाहरूमध्येका एक होइनौ र ?”

“कदापि होइन,” तिनले जवाफ दिए ।

२६मूल पूजाहारीका नोकरहरूमध्ये एक जनाले, अर्थात् जसको कान पत्रुसले काटिदिएका थिए, त्यसैको आफन्तले सोध्यो, “के तिमीलाई मैले येशूसँग जैतूनको बगैँचामा देखेको होइन र ?” २७पत्रुसले फेरि पनि अस्वीकार गरे, अनि यसै बेला भाले बास्यो ।

पिलातसको सामु येशू

मती २७:१-२, ११-१८; मार्कस १५:१-१५
लूका २३:१-५; १८-२५

२८त्यसपछि यहूदीहरूले येशूलाई कैयाफा-कहाँबाट रोमी राज्यपालको महलमा लगे । यसबेला बिहान भइसकेको हुनाले यहूदीहरू आफ्नो संस्कारअनुसार अशुद्ध नहोऔं भनी महलभित्र पसेनन् । तिनीहरू निस्तार-चाडको भोज खान चाहन्थे । २९यसो हुँदा राज्यपाल पिलातस आफै बाहिर तिनीहरूकहाँ आएर सोधे, “यस मान्छेको विरुद्धमा तिमीहरूले के आरोप लगाएका छौ ?”

३०“यो मानिस अपराधी नभएको भए, हामी यसलाई पक्रेर तपाईंकहाँ ल्याउने नै थिएनौं,” तिनीहरूले जवाफ दिए ।

३१पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तब तिमीहरूले यिनलाई लगेर तिमीहरूको व्यवस्थाअनुसार यिनको न्याय गर ।”

यहूदीहरूले भने, “तर कसैलाई मृत्युदण्ड दिने अधिकार हामीसँग छैन ।” ३२उहाँको मृत्यु कुन प्रकारको हुनेछ भन्ने बारे येशू आफैले भन्नुभएको वचन पूरा हुन यो सबै कुरा घटिरहेको थियो ।

३३पिलातस दरवारभित्र पसे र येशूलाई आफूकहाँ हाजिर गराउने आज्ञा दिए र उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हो ?”

३४“मेरो बारेमा यो तपाईंको आफ्नै भनाइ हो ? कि अरू कसैले मेरो बारेमा यो तपाईंलाई भनेको हो ?” येशूले सोध्नुभयो ।

३५“म यहूदी हुँ र ?” पिलातसले जवाफ दिए । “तिम्रा आफ्नै मानिसहरू र मुख्य पूजाहारीहरूले तिमीलाई मकहाँ सुम्पेका हुन् । तिमीले के गर्नु ?”

३६येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो राज्य संसारको होइन । नत्र भने, यहूदीहरूले मलाई पक्राँदा त्यो रोकन मेरा सेवकहरूले युद्ध गर्नेथिए । तर मेरो राज्य अर्कै ठाउँको हो ।”

३७पिलातसले भने, “त्यसो भए तिमी राजा नै हो ?”

येशूले भन्नुभयो, “म राजा हुँ भनी तपाईंले ठीकै नै भन्नुभयो । वास्तवमा, म त्यही उद्देश्यले जन्मेको हुँ, अनि संसारमा सत्यको साक्षी दिनको लागि म आएको हुँ । सत्यको पक्षमा रहने सबैले मेरा वचन सुन्छन् ।”

३८“सत्य के हो त ?” पिलातसले सोधे । त्यसपछि तिनी फेरि मानिसहरूका अगि गए र भने, “उनको विरुद्धमा मैले केही दोष पाउँदैन । ३९तर हरेक वर्ष निस्तार-चाडको समय मैले तिमीहरूका निमित्त एक जना कैदीलाई छोडिदिने तिमीहरूको चलन छ । यसकारण तिमीहरू चाहन्छौ भने ‘के म यहूदीहरूको राजालाई’ छोडिदिउँ ?”

४०तर तिनीहरूले चिचच्याएर भने, “यस मान्छेलाई होइन ! तर बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् !” बारब्बाचाहिँ एक विद्रोही थियो ।

येशूलाई मृत्युदण्डको सजाय सुनाइएको

मत्ती २७:१५-३१; मार्कस १५:६-२०

लूका २३:१३-२५

१९ त्यसपछि पिलातसले येशूलाई कोराले हान्न लगाए । २०अनि सिपाहीहरूले काँढाको मुकुट गाँथेर उहाँको शिरमा लगाइदिए । तिनीहरूले उहाँलाई बैजनी वस्त्र पहिराइदिए, ३१घरीघरी येशूकहाँ आएर “यहूदीहरूको राजालाई सलाम” भने । अनि तिनीहरूले येशूलाई मुखमा हिकाए ।

४१फेरि एकपल्ट बाहिर निस्केर पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “हेर ! म यसलाई अब तिमीहरूका सामु बाहिर ल्याउँदैछु ताकि तिमीहरूलाई यो स्पष्ट थाहा होस्, यस मानिसमा मैले कुनै दोष पाइनँ ।” ४२जब येशू काँढाको मुकुट र बैजनी वस्त्र लगाएर बाहिर आउनुभयो, तब पिलातसले भने, “हेर ! मान्छे यहीँ छ !”

४३उहाँलाई देखेनवित्तिकै मुख्य पूजाहारीहरू र हाकिमहरू यसरी चिचच्याउन लागे, “त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् ! क्रूसमा टाँगुहोस् !”

तर पिलातसले भने, “तिमीहरू आफै

यिनलाई क्रूसमा टाँग । म त यिनलाई दोष लगाउन कुनै आधार पाउँदैनँ ।”

४४यहूदीहरूले तिनलाई जिद्दी गर्दै भने, “हाम्रो आफ्नै व्यवस्था छ, र त्यस व्यवस्थाअनुसार यो मानिस मर्नेपर्छ, किनकि यसले आफैलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर दावी गरेको छ ।”

४५यो सुनेर पिलातस भन्नु डराए । ४६तिनले फेरि येशूलाई महलभित्र लगे, र उहाँलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएका हो ?” तर येशूले केही जवाफ दिनुभएन । ४७पिलातसले सोधे, “के तिमी मलाई उत्तर दिदैनौ ? तिमीलाई छोडिदिने अथवा क्रूसमा टाँग्ने अधिकार मसित छ भनी के तिमी जान्दैनौ ?”

४८तब येशूले भन्नुभयो, “यदि माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तपाईंको केही अधिकार हुने थिएन । त्यसकारण मलाई तपाईंकहाँ ल्याउने अफ बढुता पापको दोषी छ ।”

४९यो सुनेर पिलातसले येशूलाई छोडिदिने कोशिश गरे, तर यहूदीहरूले चिचच्याउँदै भने, “तपाईंले यस मान्छेलाई छोडिदिनुभयो भने, तपाईं सिजरको मित्र हुनुहुन्न । आफैलाई राजा घोषणा गर्ने जो पनि सिजरको विरोधी हुन्छ ।”

५०यो कुरा सुनेर, पिलातसले फेरि येशूलाई बाहिर तिनीहरूका अगि ल्याए र आफैँचाहिँ ढुङ्गामाथि बसालिएको गब्वथा भन्ने न्याय आसनमा बसे । ५१यतिबेला निस्तार-चाडको तयारी गर्ने दिनको मध्यान्ह भएको थियो ।

अनि पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “लौ हेर ! तिमीहरूको राजा ।”

५२तर तिनीहरूले चिचच्याउँदै भने, “त्यसलाई लैजानुहोस् ! त्यसलाई लैजानुहोस् ! क्रूसमा टाँगुहोस् !”

“के तिमीहरूका राजालाई मैले क्रूसमा टाँगू ?” पिलातसले सोधे ।

“सिजरबाहेक हाम्रो अरु कुनै राजा छैन,” भनेर मुख्य पूजाहारीहरूले चिचच्याएर जवाफ दिए ।

५३आखिरमा पिलातसले येशूलाई क्रूसमा टाँग्नका निमित्त तिनीहरूका हातमा सुम्पिदिए ।

येशू क्रूसमा चढाइनुभएको

मती २७:३२-४४; मार्कस १५:२१-३२

लूका २३:२६-४३

त्यसपछि सिपाहीहरूले येशूको जिम्मा लिए । १७ येशू आफ्नो क्रूस आफैले बोकेर 'खप्परे' अर्थात् हिब्रू भाषामा गलगथा नाउँ भएको ठाउँमा पुग्नुभयो । १८ त्यहाँ तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा भुण्ड्याए, अनि अरू दुई जनालाई पनि उहाँसँगै, एक जनालाई दायाँ र अर्कोलाई बायाँ अनि येशूलाई बीचमा भुण्ड्याए ।

१९ पिलातसले यसरी लेखिएको दोष-पत्र उहाँको शिरमास्तिर टाँसिदिए: "नासरतको येशू, यहूदीहरूका राजा ।" २० धेरै यहूदीहरूले त्यो पढे, किनकि येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएको ठाउँ शहरको नजीक थियो । अनि सो दोष-पत्र हिब्रू, ल्याटिन र ग्रीक भाषामा लेखिएको थियो । २१ यहूदीहरूका मुख्य पूजाहारीहरूले आपत्ति जनाउँदै पिलातसलाई भने, "यहूदीहरूको राजा" होइन, तर यसले आफैलाई "म यहूदीहरूको राजा हुँ" भन्थो भनी लेखिदिनुहोस् ।"

२२ तर पिलातसले जवाफ दिए, "मैले जे लेखें, सो लेखें ।"

२३ येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएपछि सिपाहीहरूले उहाँको वस्त्रलाई चार भाग पारे । एक-एक जनाको निमित्त एक-एक भाग तिनीहरूले हिसाब लगाए । तिनीहरूले उहाँको ओढनी पनि लिए, त्यो नसिलाएको तर सिङ्गै बुनिएको थियो ।

२४ "यो ओढनीचाहिँ नच्यातौं," भनेर तिनीहरूले आपसमा सल्लाह गरे, "कसको भागमा पर्ने हो चिट्ठा हालेर हेरौं ।"

धर्मशास्त्र पूरा हुनलाई नै यसो भयो । धर्मशास्त्रले भन्छ—

"तिनीहरूले मेरो वस्त्र आपसमा बाँडे र मेरो ओढनीमा चिट्ठा हाले ।"

यसकारण सिपाहीहरूले त्यसै गरे ।

२५ येशूको क्रूसको छेउमा उहाँकी आमा

मरियम, उहाँकी आमाकी बहिनी, क्लोपासकी पत्नी मरियम र मरियम मगदलिनी उभिएका थिए । २६ जब येशूले त्यहाँ आफ्नो आमालाई र उहाँले धेरै प्रेम गर्नुहुने चेलालाई नजीकैमा उभिरहेका देख्नुभयो तब उहाँले आफ्नो आमालाई भन्नुभयो, "हे नारी ! हेर, तिम्रो छोरो !" २७ अनि चेलालाई उहाँले भन्नुभयो, "हेर, तिम्रो आमा ।" त्यस दिनदेखि त्यस चेलाले येशूको आमालाई आफ्नै घरमा लगे ।

येशूले प्राण त्याग्नुभएको

मती २७:४५-५६; मार्कस १५:३३-४१

लूका २३:४४-४९

२८ अब, सबै कुरा सिद्धियो भनी जानेर धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा पूरा हुन दिनलाई येशूले भन्नुभयो, "मलाई तिर्खा लाग्यो ।" २९ छवैमा एउटा घैटोमा सिर्का थियो, एउटा स्पञ्ज त्यसमा ढुबाई हिसपको डाँठमा अडकाएर तिनीहरूले उहाँको ओठमा पुऱ्याएदिए । ३० त्यसलाई लिनुभएपछि येशूले यसो भन्नुभयो, "अब सिद्धियो ।" त्यसपछि उहाँले शिर निहुराउनुभयो र प्राण त्यागिदिनुभयो ।

३१ त्यो दिन तयारीको दिन थियो, अनि भोलिपल्ट विशेष विश्राम-दिन थियो । यहूदीहरूले विश्राम-दिनमा लाशहरू क्रूसमा रहेको चाहँदैनथिए, त्यसकारण तिनीहरूले पिलातसलाई तिनीहरूका खुट्टा भाँचेर लाश भार्न लगाउन बिन्ती गरे । ३२ सिपाहीहरू आएर येशूसँगै क्रूसमा भुण्ड्याएका अरू दुई मान्छेहरूको खुट्टा भाँचिदिए । ३३ तर सिपाहीहरू येशूकहाँ आउँदा तिनीहरूले उहाँलाई अघिने मरिसक्नुभएको भेट्टाए । यसकारण उहाँको खुट्टा तिनीहरूले भाँचेनन् । ३४ तैपनि, एक जना सिपाहीले चाहिँ भालाले उहाँको कोखामा घोच्यो र त्यहाँबाट रगत र पानी बगिनिस्क्यो । ३५ यो देखे मान्छेले आफ्नो साक्षी दिएको छ, अनि उसको साक्षी सत्य छ । साँचो बोल्दछु भनी उसले जानेकोले तिमीहरूले पनि विश्वास गर्न सक् भनेर आफ्नो साक्षी उसले

यसरी दिएको हो । ३६“उहाँको एउटै हड्डी पनि भाँचिने छैन” भन्ने धर्मशास्त्रको वचन पूरा होस् भनेर यो कुरा हुन आएको हो । ३७अनि फेरि अर्को ठाउँमा धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले उहाँलाई घोचे, तिनीहरूले उहाँलाई हेर्नेछन् ।”

येशू गाडिनुभएको

मती २७:५७-६१; मार्कस १५:४२-४७

लूका २३:५०-५६

३८त्यसपछि, अरिमथियाका यूसुफले पिलातसकहाँ गएर उहाँको मृत शरीरलाई लैजाने अनुमति मागे । यूसुफ येशूका चेला थिए, तर यो गोप्य थियो किनकि उनी यहूदीहरूदेखि डराउँथे । पिलातसको अनुमति लिएर तिनी आए र उहाँको लाश लगे । ३९येशूकहाँ राती आउने मानिस, निकोदेमस पनि उनीसित साथमा थिए । निकोदेमसले चौतीस किलोजति मुर र एलवाले बनिएको सुगन्धित मलहम ल्याए । ४०ती दुईले येशूको शरीरलाई सुगन्धित मसला राखेर लामो सुती लुगाले बाँधे । यहूदीहरूको लाश गाड्ने संस्कार यस्तै थियो । ४१येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याइएको ठाउँ नजिकै एउटा बगेचा पनि थियो । त्यहाँ कोही नराखिएको एउटा नयाँ चिहान थियो । ४२यहूदीहरूको तयारीको दिन भएकोले र त्यो चिहान नजीकै भएकोले तिनीहरूले येशूलाई त्यही चिहानमा राखे ।

रित्तो चिहान

मती २८:१-१०; मार्कस १६:१-८; लूका २४:१-१२

२० हप्ताको पहिलो दिन बिहान, अँध्यारैमा मरियम मगदलिनी चिहानमा गइन् र चिहानको मुखको ढुङ्गा एकातिर पन्छ्याइएको भेटाइन् । २तिनी दगुदै सिमोन पत्रुस र येशूले औधी माया गर्ने अर्को चेलाकहाँ आइन् र भनिन्, “तिनीहरूले प्रभुको शरीर चिहानबाट लगेछन्, र कहाँ राखेका छन् हामीलाई थाहा भएन !” ३तब पत्रुस र अर्को चेला चिहानतिर दगुरे ।

४पत्रुसलाई उछिनेर अर्को चेला पहिले चिहानमा पुगे । ५तिनले निहुरेर भित्र हेरे र कात्रोमात्र त्यहाँ पडिरहेको देखे, तर उनी भित्र पसेनन् । ६त्यसै बेला सिमोन पत्रुस आइपुगे अनि चिहान भित्रै पसे । उनले सुती कात्रो त्यहीं पडिरहेको देखे । ७शिरमा भएको लाश बेर्ने कपडाचाहिँ सुती कपडाहरूसित होइन तर अलगगै एकै ठाउँमा पट्याएर राखिएको देखे । ८आखिरमा चिहानमा पहिले आइपुग्ने अर्को चेला पनि भित्र पसे र त्यो देखेर तिनले विश्वास गरे । ९(तिनीहरूले उहाँ मृतकवाट जीवित भई उठनुपर्छ भन्ने धर्मशास्त्रको वचन अहिलेसम्म पनि बुझेकै थिएनन् ।)

येशू मरियम मगदलिनीकहाँ देखा पर्नुभएको

मती २८:९-१०; मार्कस १६:९-११

१०त्यसपछि चेलाहरू आ-आफना घरमा गए, ११तर मरियम रुदै चिहानबाहिर उभिरहिन् । तिनले रुदै चिहानतिर निहुरिएर हेरिन्, १२अनि त्यहाँ सेतो वस्त्र पहिरेका दुई जना स्वर्गदूतहरूलाई येशूका लाश राखिएको ठाउँमा शिर र खुट्टापट्टि एक-एक जनालाई बसिरहेका देखिन् ।

१३“हे नारी, तिमी किन रोइरहेकी छ्यौ ?” ती स्वर्गदूतहरूले सोधे ।

तिनले उत्तर दिइन्, “तिनीहरूले मेरा प्रभुलाई लगेछन् र तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन् मलाई थाहा भएन ।” १४तब तिनले पछि फर्केर हेरिन् र येशूलाई उभिरहनुभएको देखिन्, तर उहाँ येशू नै हुनुहुन्थ्यो भनेरचाहिँ चिनिनन् ।

१५“हे नारी ! तिमी किन रोइरहेकी छ्यौ ?” उहाँले तिनलाई सोध्नुभयो, “तिमी कसलाई खोज्दैछ्यौ ?”

तिनीसँग बोल्ने व्यक्ति माली पो रहेछ भनी तिनले सोचिन् र भनिन्, “हजूर, तपाईंले उहाँलाई लैजानुभएको भए उहाँलाई कहाँ राख्नुभएको छ, बताइदिनुहोस्, र म उहाँलाई लैजान्छु ।”

१६ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मरियम ।” तिनी उहाँतिर फर्किन् र हिब्रू भाषामा चिच्छ्याएर भनिन्, “रब्बोनी !” (जसको अर्थ हो, गुरुज्यू ।)

१७ येशूले भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ, किनकि म अबै पिताकहाँ गएको छैन । तर बरु जाऊ र मेरा भाइहरूलाई भेटेर ‘म मेरा पिता र तिमीहरूका पिता अर्थात् मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ जाँदैछु’ भन्ने समाचार देऊ ।”

१८ मरियम मगदलिनी चेलाहरूकहाँ आइन् र भनिन्, “मैले प्रभुलाई देखेँ ।” अनि प्रभुले यी कुराहरू तिनलाई भन्नुभएको हो भनी तिनले बताइन् ।

येशू चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभएको

मत्ती २८:१६-२०; मार्कुस १६:१४-१८
लूका २४:३६-४९

१९ हप्ताको त्यो पहिलो दिनको साँझमा, चेलाहरू यहूदीहरूको डरले ढोकाहरू बन्द गरी भेला भएकै बेलामा, येशू तिनीहरूको बीचमा आउनुभयो र त्यहाँ उभिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् !” २० यति भनिसकेर येशूले आफ्नो हात र कोखा तिनीहरूलाई देखाउनुभयो । प्रभुलाई देखेर चेलाहरू अत्यन्तै आनन्दित भए ।

२१ उहाँले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् ! पिताले मलाई पठाएभैं, म पनि तिमीहरूलाई पठाउँदैछु ।” २२ त्यसपछि तिनीहरूमाथि आफ्नो श्वास फुकेर उहाँले भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा लेओ । २३ कसैको पाप तिमीहरूले क्षमा गर्दा, ती क्षमा हुन्छन्; यदि तिमीहरूले क्षमा गरेनौ भने, ती क्षमा हुने छैनन् ।”

येशू थोमाकहाँ देखा पर्नुभएको

२४ बाह्र चेलाहरूमध्ये एक जना ‘दिदुमस’ भन्ने थोमा येशू आउनुहुँदा त्यहाँ थिएनन् ।

२५ “हामीले प्रभुलाई देख्यौं” भनेर अरू चेलाहरूले थोमालाई भने ।

तर तिनले तिनीहरूलाई यसो भने, “उहाँको हातमा कीलाको चोट नदेखेसम्म र मैले मेरा औलाहरू त्यहाँ नहालेसम्म, अनि उहाँको कोखामा हात नराखेसम्म, म यो कुरा विश्वास गर्नेछैनँ ।”

२६ एक हप्तापछि उहाँका चेलाहरू फेरि घरमा भेला हुँदा, थोमा पनि तिनीहरूसँग थिए । ढोका बन्द भए तापनि, येशू तिनीहरूका बीचमा आउनुभयो र तिनीहरूका सामु उभिएर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् !” २७ त्यसपछि थोमालाई उहाँले भन्नुभयो, “तिम्रा औलाहरू यहाँ हाल; मेरा हातहरू हेर । तिम्रा हात मेरा कोखामा हाल । अबदेखि उसो, अविश्वासी नहोऊ तर विश्वास गर ।”

२८ थोमाले उहाँलाई भने, “मेरा प्रभु, मेरा परमेश्वर !”

२९ त्यसपछि येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई देखेको कारण विश्वास गरेका छौ । तर मलाई नदेखेर पनि विश्वास गर्नेहरू धन्यका हुन् ।”

३० येशूले आफ्ना चेलाहरूका अगि अरू पनि धेरै अचम्मका कामहरू गर्नुभयो, जुन यस पुस्तकमा लेखिएका छैनन् । ३१ तर तिमीहरूले येशू नै परमेश्वरको पुत्र, खीष्ट हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर र विश्वास गरेको कारणले तिमीहरूले उहाँको नाउँमा जीवन पाओ भनी यी कुराहरू लेखिएका हुन् ।

येशू र सात चेलाहरू

२१ येशू पछि चेलाहरूकहाँ तिवेरियास समुद्रको किनारमा फेरि देखा पर्नुभयो । यो यसरी भयो: २३सिमोन पत्रुस, थोमा (दिदुमस), गालीलको कानाका नथानेल, जब्दीका छोराहरू र अरू दुई चेलाहरू सँगसँगै थिए । ३३सिमोन पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “म माछा मार्न जान्छु ।” अनि तिनीहरूले भने, “हामी पनि

तिमीसित जान्छौं ।” अनि तिनीहरू गए र डुङ्गामा चढे, तर रातभरि पनि तिनीहरूले एउटै माछा पक्रेनन् ।

४ बिहानको मिर्मिरमा, येशू किनारमा उभिनुभएको थियो, तर चेलाहरूले उहाँ येशू हुनुहुन्थ्यो भनी ठग्याउन सकेनन् ।

५ उहाँले तिनीहरूलाई बोलाएर भन्नुभयो, “साथी हो ! के तिमीहरूसँग केही माछा छैन ?”

“छैन,” तिनीहरूले उत्तर दिए ।

६ उहाँले फेरि भन्नुभयो, “जाल डुङ्गाको दाहिनेपट्टि हान र तिमीहरूले केही भेट्नुहुनेछो ।” तिनीहरूले त्यसै गरे, र जालमा यति धेरै माछा पन्यो कि तिनीहरूले जाल तान्नै सकेनन् ।

७ तब येशूले प्रेम गर्नुभएको चलाले पत्रुसलाई भने, “उहाँ प्रभु नै हुनुहुन्छ !” “उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ,” भन्ने सुन्नासाथ सिमोन पत्रुसले आफ्नो खास्टो कम्मरमा बेरेर पानीमा हाम फालिहाले (किनकि तिनले वस्त्र फुकालेका थिए) । ८ अरू चेलाहरूले माछाले भरिएको जाललाई तान्दै डुङ्गामा आए, किनकि किनार प्रायः तीनसय गज जतिमात्र टाढा थियो । ९ किनारमा आइपुगेपछि तिनीहरूले आगोको भुङ्गोमा माछा र केही रोटी देखे ।

१० येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले भरखरै पक्रेका केही माछाहरू ल्याऊ ।”

११ सिमोन पत्रुसले डुङ्गामा चढेर जाललाई तानेर किनारमा ल्याए । गन्तीमा एकसय त्रिपन्नओटा ठूला ठूला माछाहरू थिए र पनि जाल फाटेको थिएन । १२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आएर खाओ ।” उहाँलाई “तपाईं को हुनुहुन्छ ?” भनी सोध्न कुनै चलालाई आँट आएन । उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले जान्दथे । १३ येशू आएर रोटी लिई तिनीहरूलाई दिनुभयो, र माछा पनि दिनुभयो । १४ येशू मृत्युबाट जीवित हुनुभएपछि तिनीहरूसँग देखा पर्नुभएको यो तेश्रोपलट थियो ।

येशूद्वारा पत्रुसको पुनर्स्थापन

१५ तिनीहरूले भोजन गरिसकेपछि, येशूले सिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “ए यूहन्नाको छोरो सिमोन, यी अरूहरूभन्दा के तिमी मलाई बढ्ता प्रेम गर्छौ ?”

पत्रुसले भने, “ज्यू प्रभु, म प्रेम गर्छु भन्ने कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ ।”

येशूले भन्नुभयो, “मेरा थुमाहरूलाई खुवाऊ ।”

१६ येशूले प्रश्न दोहोर्‍याउनुभयो, “ए यूहन्नाको छोरो सिमोन, के तिमी मलाई साँच्चै प्रेम गर्छौ ?”

पत्रुसले भने, “हजुर प्रभु, म तपाईंलाई प्रेम गर्छु भन्ने कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ ।”

“मेरा भेडाहरूको राम्ररी हेरचाह गर,” येशूले भन्नुभयो ।

१७ उहाँले तेश्रोपलट तिनलाई भन्नुभयो, “ए यूहन्नाको छोरो सिमोन, के तिमी मलाई साँच्चै प्रेम गर्छौ ?”

येशूले तेश्रोपलट “के तिमी मलाई प्रेम गर्दछौ ?” भनी सोध्नुभएकोमा पत्रुस दुःखित भए । उनले भने, “प्रभु ! तपाईं सबै कुरा जान्नुहुन्छ । तपाईंलाई थाहा छ; म तपाईंलाई प्रेम गर्छु ।”

येशूले भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ ।

१८ म तिमीलाई साँचो साँचो भन्दछु, जब तिमी जवान थियौ, तब आफै लुगा लगाउँथ्यौ अनि आफ्नो इच्छाअनुसार जहाँकहीं पुग्नसक्थ्यौ; तर जब तिमी बूढो हुनेछौ, तिमीले आफ्नो हात पसान्छौ अनि अरूले तिमीलाई लुगा लगाइदिनेछ र तिमीले नचाहेको ठाउँमा तिमीलाई लैजानेछ ।”

१९ परमेश्वरको महिमाका निमित्त कस्तो मृत्यु उनले भोग्नुपर्नेछ त्यसको जानकारी दिन येशूले तिनलाई यसो भन्नुभएको थियो । त्यसपछि उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ !”

२० पत्रुसले पछि फर्केर हेर्दा येशूले प्रेम गर्नुभएको चलाले उहाँहरूलाई पछ्याउदैगरेको देखे । (बेलुकीको भोजनमा उहाँसँग अडिएर,

“गुरुज्यू, हामीमध्ये तपाईंलाई कसले चाहिं विश्वासघात गर्नेछ ?” भनेर सोध्ने व्यक्ति यिनै थिए ।) २१तिनलाई देखेर पत्रुसले येशूलाई सोधे, “प्रभु ! यिनको चाहिं के हुने हो ?”

२२येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि मैले म नआउन्जेलसम्म, उनी बाँचिरहनेछन् भन्ने चाहना गरे भने पनि यसको तिमिलाई के सरोकार ? तिमिले चाहिं मलाई पछ्याऊ ।”

२३यसकारण, भाइहरूका बीचमा त्यो चेलाचाहिं मर्नेछैन भन्ने हल्ला फिजियो । तर येशूले तिनी मर्ने छैनन् भनी भन्नुभएको थिएन । उहाँले

यतिमात्र भन्नुभएको थियो, “यदि मैले म नआउन्जेलसम्म उनी बाँचिरहनेछन् भन्ने चाहना गरे पनि, मैले चाहें भने यसको तिमिलाई के सरोकार ?”

२४यी कुराको विषयमा साक्षी दिने र लेख्ने चेला यिनै हुन् । अनि हामी जान्दछौं कि तिनको साक्षी सत्य छ ।

२५येशूले गर्नुभएका अरू पनि धेरै कामहरू छन् । यदि ती सबै एक-एक गरी लेखिएका भए मेरो अनुमानमा लेखिएका ती पुस्तकहरू संसारभरि पनि अटाउने थिएनन् ।

प्रेरितहरूका काम

येशू स्वर्गमा उठाई लगिनुभएको

१ प्रिय थियोफिलस, येशूले गर्न र सिकाउन थाल्नुभएका सबै कुराका बारेमा मैले मेरो पहिलो पुस्तकमा लेखेको छु । २ आफैले छान्नुभएका प्रेरितहरूलाई उहाँले आदेश दिनुभएको दिनदेखि उहाँ स्वर्गमा उठाएर लगिनुभएको दिनसम्मको वृत्तान्त मैले मेरो त्यसै पुस्तकमा वर्णन गरिसकेको छु । ३ आफूले दुःख सहनुभएपछि, उहाँ ती मानिसहरूका सामु प्रकट हुनुभयो र आफू जीवित हुनुभएको विश्वास लाग्दा धेरै प्रमाणहरू तिनीहरूलाई दिनुभयो । तिनीहरूका सामु उहाँ चालीस दिनसम्म देखा परिरहनुभयो र परमेश्वरको राज्यको बारेमा तिनीहरूलाई बताउनुभयो । ४ तिनीहरूसँगै भोजन गरिरहेको बेला, एकपल्ट तिनीहरूलाई उहाँले यस्तो आज्ञा दिनुभयो: “मैले तिमीहरूलाई भनेका पिताको प्रतिज्ञाको वरदानलाई पर्खेर बस, त्यो प्राप्त नहुन्जेल यरूशलेमलाई नछोड । ५ किनकि यहून्नाले त पानीले बप्तिस्मा दिए, तर केही दिनमा तिमीहरू पवित्र आत्मामा बप्तिस्मा हुनेछौ ।”

६ त्यसैकारण जब तिनीहरू भेला भएका थिए, तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “हे प्रभु, के तपाईंले यसै समयमा इस्राएल राज्यको पुनर्स्थापना गरिदिनुहुनेछ ?”

७ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “आफ्नो अधिकारद्वारा पिताले तोक्नुभएको समय वा मिति जान्ने काम तिमीहरूको होइन । ८ तर पवित्र आत्मा तिमीहरूमाथि आउनुभएपछि तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौ; र तिमीहरू यरूशलेममा, सम्पूर्ण यहूदियामा, सामरियामा र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म मेरो साक्षी हुनेछौ ।”

९ उहाँले यति भनिसकेपछि, तिनीहरूका आँखाका सामु, उहाँ उचालिएर माथि लगिनुभयो र उनीहरूको दृष्टिबाट उहाँ बादलभित्र लोप हुनुभयो ।

१० उहाँ आकाशतिर माथि जाँदै गर्नुहुँदा तिनीहरू आकाशतिर एक टकले हेरिरहेका थिए । त्यसै बेला सेता पोशाकमा दुई जना मानिस तिनीहरूका सामु अकस्मात् खडा भए । ११ तिनीहरूले भने, “हे गालीलका मानिस हो, आकाशतिर हेर्दै तिमीहरू यहाँ किन उभिरहेका छौ ? तिमीहरूका बीचबाट स्वर्ग लगिनुभएका यही येशू, जसरी अहिले स्वर्ग जानुभएको तिमीहरूले देख्यौ, त्यसैगरी उहाँ फेरि आउनुहुनेछ ।”

यहूदाको साटो मतियासको छनौट

१२ त्यसपछि तिनीहरू जैतुनको पहाड भनिने डाँडाबाट यरूशलेम फर्के । यरूशलेमदेखि यो शहर भण्डै एक विश्राम-दिनको बाटो टाढा पर्दछ । १३ तिनीहरू त्यहाँ आइपुगेपछि, आफू बसेको माथिल्लो तलाको कोठामा गए । त्यहाँ पत्रुस, यूहन्ना, याकूब र अन्द्रियास, फिलिप र थोमा, बारथोलोमाइ र मत्ती, अल्फयसको छोरो याकूब र सिमोन कनानी र याकूबको छोरो यहूदा उपस्थित थिए । १४ येशूकी आमा मरियम, उहाँका भाइहरू र अन्य महिलाहरूसँग मिलेर तिनीहरू निरन्तर प्रार्थनामा लागि रहन्थे ।

१५ ती दिनमा पत्रुसले विश्वासीहरू (तिनीहरूको सङ्ख्या करीब एक सय बीस थियो) का बीचमा उभिएर भने, “हे भाइ हो, येशूलाई समात्नेहरूको अगुवा हुने यहूदाको बारेमा पवित्र आत्माले दाऊदको मुखद्वारा जे वचन धेरै अधि

१:१-लूका १:१-४. १:४-२४:४९. १:५-मत्ती ३:११; मर्कूस १:८; लूका ३:१६; यूहन्ना १:३३.

१:६-मत्ती २८:१९; मर्कूस १६:१५; लूका २४:४७-४८. १:९-मर्कूस १६:१९; लूका २४:५०-५१.

१:१३-मत्ती १०:२-४; मर्कूस ३:१६-१९; लूका ६:१४-१६.

बोल्नुभएको थियो, धर्मशास्त्रको त्यो वचन पूरा हुनैपर्थ्यो। १७किनकि त्यो पनि तिनीहरूमध्ये कै एक थियो र त्यो त्यही सेवाको एउटा हिस्सेदार पनि थियो।

१८(आफ्नो दुष्टतापूर्ण कामको निमित्त पाएको इनामबाट यहूदाले एउटा खेत किन्यो। त्यहाँ त्यो उँधोमुन्टो भई खस्यो र त्यसको भुँडी फुट्यो, अनि त्यसका सबै आन्द्रा-भुँडी बाहिर छरपष्ट भए। १९यरूशलेमका हरेक मानिसले यो कुरा थाहा पाए। यसैकारण तिनीहरूले आफ्नो भाषामा त्यस खेतलाई आखेल्दामा अर्थात् रगतको खेत भनी नाम राखे।)

२०पत्रुसले भने, “किनकि भजनको पुस्तकमा लेखिएको छ,

“त्यसको ठाउँ उजाड़ होस्;
त्यहाँ वास गर्ने कोही नहोस्,’

र,

“त्यसको नेतृत्वको ठाउँ अरूले
लेओस्।’

२१यसैकारण प्रभु येशू हाम्रा साथमा भित्र बाहिर आवतजावत गर्नुहुँदा सदा हामीसँगै रहेका मानिसहरूमध्येबाट एक जना छान्नु आवश्यक छ। २२त्यो मानिस यहून्नाको बपतिस्माको समयदेखि येशू हामीबाट माथि उठाई लगिनुभएको बेलासम्म हामीसँगै रहेको हुनुपर्दछ। किनकि तीमध्ये एक जना हामीसँगै उहाँ जीवित हुनुभएको साक्षी हुनैपर्दछ।”

२३त्यसैले तिनीहरूले बर्सावास भन्ने यूसुफ (जसलाई युस्तस पनि भनिन्थ्यो) र मतियास गरी दुई जनालाई प्रस्ताव गरे। २४अनि तिनीहरूले प्रार्थना गरे, “प्रभु, तपाईं सबैका हृदयका कुरा जान्नुहुन्छ। यी दुईमध्ये कसको छनौट तपाईंले गर्नुभएको छ हामीलाई देखाइदिनुहोस्। २५अनि त्यसले यो प्रेरितको सेवाको काम गर्न सकोस्, जुन सेवाका निमित्त छानिएको ठाउँ छाडेर यहूदा आफ्नो निज ठाउँमा

गयो।” २६त्यसपछि तिनीहरूले गोला हाले, र गोला मतियासको नाउँमा पत्यो। त्यसैले तिनी एघार प्रेरितहरूमा थपिए।

पेन्तिकोसमा पवित्र आत्माको आगमन

२ जब पेन्तिकोसको दिन आइपुग्यो, तिनीहरू सबै एकै ठाउँमा एकसाथ भेला भएका थिए। २अचानक ठूलो वतास बहेको हुरीको जस्तै एउटा ठूलो आवाज त्यहाँ स्वर्गबाट आयो र तिनीहरू बसिरहेको पूरै घरलाई त्यसले भरिदियो। ३टुक्राटुक्रा भएर छुट्टिएका आगोका जिब्राहरूभै तिनीहरूले देखे र ती तिनीहरू हरेकमाथि आएर बसे। ४तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले भरिए र पवित्र आत्माले समर्थ बनाउनु भएअनुसार तिनीहरू अन्य भाषामा बोल्नथाले।

५त्यस समयमा स्वर्गको मुनि भएका हरेक देशबाट प्रभुको भय मान्ने यहूदीहरू यरूशलेममा बसोबास गर्थे। ६जब तिनीहरूले यो आवाज सुने, अति आश्चर्यचकित हुँदै एउटा भीड़ त्यहाँ जम्मा भयो, किनकि हरेकले तिनीहरूलाई आ-आफना भाषामा बोलिरहेका सुनेका थिए। ७एकदमै अचम्म मानेर तिनीहरूले प्रश्न गरे: “यी बोल्ने सबै मानिसहरू के गालीलीहरू होइनन् र ? ८त कसरी तिनीहरू हरेकले हाम्रा मातृभाषामा बोलिरहेका हामीहरू सुन्दैछौं ? ९हामीहरू यहाँ पार्थीहरू, मादीहरू र एलामीहरू; मेसोपोटामिया, यहूदिया, कापाडोकिया, पोन्टस र एशियाका १०अनि फ्रिगिया र पामफिलिया, मिश्रदेश र साइरिनीमा पर्ने लिबियाका धेरैजसो क्षेत्रहरूका बासिन्दाहरू छौं र रोमबाट आएका परदेशीहरू ११(यहूदी र यहूदी धर्म मान्नेहरू दुवै); क्रेटका बासिन्दाहरू र अरवीहरू पनि छौं, अनि सबैले आफ्ना-आफ्ना भाषामा परमेश्वरको अचम्मका कार्यहरूको चर्चा तिनीहरूले गरिरहेका सुन्दैछौं।” १२अचम्म र अन्योलमा परेर तिनीहरू एक अर्कालाई प्रश्न गर्न थाले, “यसको अर्थ के हो ?”

१३तर कतिले तिनीहरूको हाँसो गरेर भने, “धेरै मद्यपान गरेर तिनीहरू मात्तिएका हुन् ।”

भीडलाई पत्रसको सम्बोधन

१४तब पत्रस एघारै जनासँग उभिए र उच्च स्वरमा भीडलाई यसरी सम्बोधन गरे: “यहूदी मित्रहरू र यरूशलेममा बस्नुहुने तपाईं सबै मानिसहरू, तपाईंहरूसमक्ष यसको अर्थ मलाई वर्णन गर्न दिनुहोस् र म जे भन्छु त्यो ध्यानपूर्वक सुनिदिनुहोस् । १५तपाईंहरूले ठानेभैं यी मानिसहरू मातेका छैनन् । अहिले विहानको नौ मात्र बजेको छ ! १६तर यो त अगमवक्ता योएलद्वारा बोलिएको कुरो नै हो:

- १७ “अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ
भनि परमेश्वर भन्नुहुन्छ,
सबै मानिसहरूमाथि म मेरो आत्मा
खन्याइदिनेछु ।
अनि तिमीहरूका छोराछोरीहरूले
अगमवाणी बोल्नेछन्,
तिमीहरूका युवकहरूले दर्शन देखेछन्,
तिमीहरूका बुढापाकाहरूले सपना
देखेछन् ।
- १८ ती दिनहरूमा मेरा दासदासीहरूमाथि
पनि
म मेरो आत्मा खन्याइदिनेछु,
अनि तिनीहरूले अगमवाणी बोल्नेछन् ।
- १९ माथि आकाशमा म आश्चर्य-कर्म
देखाउनेछु,
र तल पृथ्वीमा चिन्हहरू देखाउनेछु,
रगत, आगो र धुँवाका मुस्लाहरू ।
- २० परमप्रभुको महान् र गौरवशाली दिन
आउनुभन्दा अघि सूर्य अन्धकारमा र
चन्द्रमा रगतमा परिणत हुनेछ ।
- २१ अनि प्रभुको नाउँ लिने हरेक मानिसले
उद्धार पाउनेछ ।’
- २२“हे इस्राएलका मानिस हो, यो कुरा

राम्रोसँग बुझ्नुहोस्: नासरतका येशू यस्तो मानिस हुनुहुन्थ्यो, जसलाई तपाईंहरूका सामु परमेश्वरले शक्तिशाली, आश्चर्य-कर्महरू र चिन्हहरूद्वारा प्रमाणित गर्नुभयो । तपाईंहरू सबैले जानेकै कुरा हो, तपाईंहरूका बीचमा यी कामहरू परमेश्वरले उहाँद्वारा गराउनुभएको हो । २३आफ्नो पूर्व निश्चित उद्देश्य र पूर्वज्ञानद्वारा यस व्यक्तिलाई परमेश्वरले तपाईंहरूमा सुम्पनुभएको थियो । यिनै येशूलाई अधर्मी मानिसहरूको मद्दतद्वारा क्रूसमा किला ठोकी भुण्ड्याएर मार्ने काम तपाईंहरूले गर्नुभयो । २४तर मृत्युको पीडाबाट छुटकारा दिलाउँदै, परमेश्वरले उहाँलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभयो । किनकि मृत्युले उहाँलाई आफ्नो अधीनमा राखिरहन असम्भव थियो । २५दाऊदले उहाँको बारेमा भनेका थिए:

- “मेरो सामु प्रभुलाई मैले सधैं देखें ।
उहाँ मेरो दाहिनेपट्टि हुनुभएकोले,
म कहिल्यै डगमगाउनेछैनँ ।
- २६ यसैकारण मेरो हृदय आनन्दित छ र
मेरो जिब्रो हर्षित छ;
मेरो शरीर पनि आशामा बाँच्नेछ,
किनकि तपाईंले मलाई चिहानमा
छोड्नुहुनेछैन,
नता तपाईंले आफ्नो पवित्र जनको
शरीर कुहिन दिनुहुनेछ ।
- २७ जीवनका मार्गहरू तपाईंले मलाई
थाहा गराउनुभयो;
आफ्नो उपस्थितिमा तपाईंले मभित्र
आनन्द भरिदिनुहुन्छ ।’

२९“भाइ हो, म तपाईंहरूलाई निश्चयतासाथ भन्नसक्छु कि हाम्रा पुर्खा दाऊद मरेर गाडिएका थिए र उनको चिहान आजसम्म पनि छदैछ । ३०तर उनी एउटा अगमवक्ता थिए । उनकै सन्तानमध्ये एक जनालाई परमेश्वरले उनको सिंहासनमा बसाल्नुहुनेछ भनेर उहाँले शपथ

२:१७-२१-योएल २:२८-३२. २:२३-मती २७:३५; मार्कस १५:२४; लूका २३:३३; यूहन्ना १९:१८.

२:२४-मती २८:५-६; मार्कस १६:६; लूका २४:५. २:२५-२८-भजन १६:८-११. २:३०-भजन १३२:११;
२ शमूएल ७:१२-१३.

खाएर उनीसँग प्रतिज्ञा गर्नुभएको उनलाई थाहा थियो । ३१पछि हुने घटना पहिले नै थाहा पाएकाले उनले खीष्ट जीवित पारिनुहुनेछ भन्ने विषयमा बोले । उहाँ न पातालमा त्यसै छाडिनुभयो, नता उहाँको शरीर नै कुहियो । ३२परमेश्वरले यिनै येशूलाई जीवित पार्नुभयो, र हामी सबै यस तथ्यका साक्षी छौं । ३३परमेश्वरको दाहिनेपट्टि उहाँले उच्च स्थान पाउनुभयो । अनि परमेश्वरबाट प्रतिज्ञा गरिएको पवित्र आत्मा प्राप्त गर्नुभयो र त्यसैलाई यहाँ खन्याइदिनुभयो जुन तपाईंहरू अहिले देख्दै र सुन्दै हुनुहुन्छ । ३४किनकि दाऊद स्वर्गमा उचालिएनन्, तैपनि उनले यसो भने,

“परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो:
“मेरो दाहिने हातपट्टि बस

३५ जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा खुट्टाको पाउदान बनाउँदैनं ।”

३६“त्यसैकारण सबै इस्राएलीहरूले यो कुरा निश्चयताका साथ जानून् कि, तपाईंहरूले क्रूसमा टाँगनुभएको यिनै येशूलाई परमेश्वरले प्रभु र खीष्ट दुवै बनाउनुभयो ।”

३७जब त्यहाँ जम्मा भएका मानिसहरूले यो कुरा सुने, तिनीहरूको हृदय छियाछिया भयो । अनि तिनीहरूले पत्रुस र अरू प्रेरितहरूलाई सोधे, “ए भाइ हो, अब हामीले के गर्नुपर्छ ?”

३८पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईंहरूले गरेका पाप क्षमाको निमित्त पश्चात्ताप गर्नुहोस् र येशू खीष्टको नाममा तपाईंहरू हरेकले बप्तिस्मा लिनुहोस् । त्यसपछि तपाईंहरूले पवित्र आत्माको वरदान प्राप्त गर्नुहुनेछ । ३९किनकि परमेश्वरले प्रतिज्ञा तपाईंहरूका निमित्त, तपाईंका सन्तानका निमित्त र टाढा-टाढा बस्नेहरूका निमित्त गर्नुभएको हो । ती सबैका निमित्त जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले बोलाउनुहुन्छ ।”

४०अरू पनि धेरै कुराहरू भनेर तिनले उनीहरूलाई चेतावनी दिए; र तिनीहरूलाई अर्ती दिदै यसो भने, “यो भ्रष्ट पुस्ताबाट आफूलाई

बचाउनुहोस् ।” ४१तिनका अर्ती मान्नेहरू सबैले बप्तिस्मा पाए, र त्यसरी तीन हजार जति मानिसहरू त्यस दिन तिनीहरूको सङ्ख्यामा थपिए ।

विश्वासीहरूको सङ्गति

४२प्रेरितहरूका शिक्षा, सङ्गति, रोट्टी भाँच्ने काम र प्रार्थनामा तिनीहरूले आफूलाई भक्तिसाथ लगाइराखे । ४३सबै भयभीत भए, र प्रेरितहरूद्वारा धेरै अचम्म र आश्चर्यपूर्ण कामहरू भए । ४४सबै विश्वासीहरू एकैसाथ बस्थे र सबै थोक तिनीहरूमा साभा थिए । ४५आफना सम्पत्ति र मालमत्ताहरू बेचेर जसलाई खाँचो पर्थ्यो, त्यसलाई तिनीहरूले दिन्थे । ४६मन्दिरका आँगनहरूमा तिनीहरू हरेक दिन एकसाथ भेट्ने गर्थे । घर-घरमा सङ्गति गर्दै त्यहाँ एकैसाथ शुद्ध हृदयले आनन्दसाथ खान्थे । ४७परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै र सबै मानिसहरूको स्नेह पाउँदै बस्थे । तिनीहरूको सङ्ख्यामा परमेश्वरले उद्धार पाउनेहरूलाई दिनदिनै थप्दै जानुहुन्थ्यो ।

पत्रुसद्वारा एउटा लङ्गडो भिखारी निको भएको

३ एक दिन तीन बजे दिउँसो पत्रुस र यूहन्ना प्रार्थनाका निमित्त मन्दिरतिर गइरहेका थिए । २त्यसै समयमा जन्मैदेखिको लङ्गडो एक जना मानिसलाई बोकेर मन्दिरको सुन्दर भन्ने ढोकातिर लगिँदै थियो । त्यस ढोकामा त्यसलाई सधैं त्यसैगरी लगेर राखिन्थ्यो, जहाँ बसेर त्यसले मन्दिर जाने मानिसहरूसँग भीख माग्ने गर्दथ्यो । ३जसै त्यसले पत्रुस र यूहन्नालाई मन्दिरभित्र पस्न लागेको देख्यो, लङ्गडोले तिनीहरूसँग पैसा माग्यो । ४पत्रुस र यूहन्नाले त्यसलाई नियालेर हेरे । अनि पत्रुसले भने, “हामीतिर हेर् !” ५त्यसपछि उनीहरूबाट केही भिक्षा पाउने आशा राख्दै त्यसले उनीहरूलाई ध्यान दिएर हेर्‍यो ।

६अनि पत्रुसले भने, “मसँग सुन वा चाँदी छैन,

तर मसँग जे छ त्यो तँलाई दिन्छु । नासरतका येशू खीष्टको नाउँमा तँ हिँड् ।” ७यति भनेर आफ्नो दाहिने हातले त्यस लङ्गालाई समात्दै त्यसलाई उनले उठाउन थाले अनि त्यस मानिसको खुट्टा र गोलीगाँठाहरूमा तुरुन्तै बल आयो । ८आफ्नो खुट्टाका बलले त्यो एकैचोटि उभियो र हिँड्न थाल्यो । त्यसपछि तिनीहरूसँगै त्यो मानिस हिँड्दै, उफ्रिदै र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै मन्दिरको आँगनहरूमा गयो । ९जब सबै मानिसहरूले त्यसलाई हिँडिरहेको र परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेको देखे, १०मन्दिरको “सुन्दर” भन्ने ढोकामा बसेर सधैं भीख माग्ने मानिस त्यही नै हो भनी तिनीहरूले चिने । अनि त्यो लङ्गडो राम्रोसँग हिँड्न सकेको देखेर तिनीहरू आश्चर्यचकित भए र अचम्म माने ।

भीडलाई पत्रुसको अर्ती

११त्यो भीख माग्नेलाई पत्रुस र यूहन्नासँगै आएको देखेर त्यहाँ भएका सबै मानिसहरू आश्चर्यमा परे र तिनीहरू मन्दिरभित्रको “सोलोमनको दलान” मा दगुदै आए । १२यो देखेर पत्रुसले तिनीहरूलाई यसो भने: “इसाएलका मानिसहरू हो, यसले गर्दा तपाईं किन आश्चर्यचकित हुनुभयो ? हाम्रा आफ्नै शक्ति वा भक्तिद्वारा हामीले यस मानिसलाई हिँडाउन सकेको भन्ने ठानी किन तपाईंहरू हामीलाई आश्चर्यका साथ हेर्दै हुनुहुन्छ ? १३अब्राहाम, इसहाक र याकूबका परमेश्वर, हाम्रा पुर्खाका परमेश्वरले आफ्नो सेवक येशूलाई महिमित गर्नुभयो । तपाईंहरूले उहाँलाई मृत्युको मुखमा पठाउनुभयो, र पिलातसले उहाँलाई छोडिदिने निर्णय गर्दा पनि तपाईंहरूले अस्वीकार गर्नुभयो । १४तब तपाईंहरूले एउटा पवित्र, धर्मी जनलाई अस्वीकार गर्नुभयो र त्यसको साटो एउटा हत्यारालाई छोडिदिने माग गर्नुभयो । १५तपाईंहरूले जीवनको सृष्टिकर्तालाई मान्नुभयो, तर परमेश्वरले उहाँलाई मरेकावाट

जीवित पार्नुभयो । हामी यस तथ्यका साक्षी छौं । १६येशूको नाउँमा विश्वास राख्नाले नै तपाईंहरूले देखिराख्नुभएको र चिनिराख्नुभएको यो मानिस आज आफ्नै खुट्टामा उभिन सक्ने भयो । येशूको नाउँ र उहाँबाट आउने विश्वासका कारण नै यो मानिस पूर्ण निको भयो, जुन कुरो तपाईंहरू देख्दै हुनुहुन्छ ।

१७“अब, भाइ हो, तपाईं र तपाईंका शासकहरूले अन्जानमा काम गर्नुभयो । यो मलाई थाहा छ । १८परमेश्वरका खीष्टले दुःख भोग्नुपर्नेछ भनी उहाँले सबै अगमवक्ताहरूद्वारा जसरी अगमवाणी गर्नुभएको थियो, त्यसलाई परमेश्वरले त्यसै गरी पूरा गर्नुभयो । १९त्यसैले पश्चात्ताप गर्नुहोस् र परमेश्वरतिर फर्कनुहोस्, ताकि तपाईंहरूको पाप पखालियोस् र परमेश्वरबाट तपाईंहरूमा आनन्दको समय आओस् । २०अनि तपाईंहरूको उद्धारको निमित्त नियुक्त गरिनुभएका येशू अर्थात् खीष्टलाई उहाँले पठाउन सक्नुहुन्छ । २१आफ्ना पवित्र अगमवक्ताहरूद्वारा परापूर्व कालदेखि परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएकै, सबै कुरा उहाँले फेरि स्थापना नगरुन्जेल येशू स्वर्गमै विराजमान हुनुपर्दछ । २२किनकि मोशाले भनेका छन्, ‘तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूबाट नै मजस्तै एक जना अगमवक्तालाई प्रभु तिम्रा परमेश्वरले खडा गर्नुहुनेछ । उहाँले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूले मान्नुपर्छ । २३उहाँको कुरा ध्यान दिएर नसुन्नेलाई त्यसका जनहरूबाट पूर्ण रूपले निकालिनेछ ।’

२४“साँच्चिचि, शमूएलदेखिका सबै अगमवक्ताहरूमध्ये, जो जितिले बोलेका छन्, सबैले यी दिनहरूमा भएका घटनाहरूका बारेमा अगमवाणी गरेका हुन् । २५तिमीहरूका पुर्खाहरूसँग परमेश्वरले गर्नुभएको करार र ती अगमवक्ताहरूका तिमीहरू सन्तान हो । उहाँले अब्राहामलाई भन्नुभएको थियो, ‘तेरा सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै मानिसहरूले आशिष्

३:१३—प्रस्थान ३:१५. ३:१४—मत्ती २७:१५-२३; मार्कस १५:६-१४; लुका २३:१३-२३; यूहन्ना १९:१२-१५.
३:२२—व्यवस्था १८:१५,१८. ३:२३—व्यवस्था १८:१९. ३:२५—उत्पत्ति २२:१८.

पाउनेछन् ।' २६जब परमेश्वरले आफ्नो सेवकलाई जीवित पार्नुभयो, तिमीहरू सबैलाई दुष्ट मार्गबाट फर्काउन परमेश्वरले उहाँलाई सबैभन्दा पहिले तिमीहरूलाई नै आशिष् दिन पठाउनुभयो ।"

महासभाको सामु पत्रुस र यूहन्ना

४ पत्रुस र यूहन्ना जुन बेला मानिसहरूका सामु बोलिरहेका थिए, त्यसै समयमा पूजाहारीहरू, मन्दिरका रक्षकहरूका कप्तान र सदुकीहरू तिनीहरूका आए । २तिनीहरू निकै अन्योलमा परेका थिए किनकि प्रेरितहरू त्यहाँ मानिसहरूलाई उपदेश दिँदै येशूमा मरेकाहरू जीवित पारिन्छन् भन्ने घोषणा गरिरहेका थिए । ३त्यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई बन्दी बनाए । त्यस बेला साँझ परिसकेको हुनाले तिनीहरूले उनीहरूलाई अर्को दिनसम्मका निमित्त झ्यालखानमा हाले । ४तर उनीहरूको वचन सुन्नेहरूमध्ये धेरै जसोले त्यसमा विश्वास गरे, र विश्वास गर्नेहरूको सङ्ख्या बढेर प्रायः पाँच हजार पुरयो ।

५भोलिपल्ट शासकहरू, धर्मगुरुहरू र कानूनका शास्त्रीहरू यरूशलेममा भेला भए । ६प्रधान पूजाहारी हन्नास त्यहाँ थिए, त्यसैगरी कैयाफा, यूहन्ना, अलेक्जेन्डर र प्रधान पूजाहारीको परिवारका अन्य मानिसहरू पनि त्यहाँ थिए । ७तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई आफ्ना सामु उपस्थित गराए । अनि तिनीहरूसँग प्रश्न गर्न थाले: "कसको शक्तिमा वा कसको नाउँमा तिमीहरूले यसो गर्नुभयो ?"

८त्यसपछि पवित्र आत्माले भरिएका पत्रुसले तिनीहरूलाई यस्तो जवाफ दिए: "जनताका शासकहरू र धर्मगुरुहरू हो ! ९एउटा लङ्गो मानिसप्रति हामीले देखाएको एउटा दयालु कामको वर्णन मागिन्छ, र ऊ कसरी निको भयो भनी प्रश्न गरिन्छ, भने, १०तपाईं र इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई यो कुरो थाहा होस्: नासरतका येशू ख्रीष्टको नाउँद्वारा यो

काम भएको हो । उहाँलाई तपाईंहरूले क्रूसमा टाँगेर मारुनुभयो, तर परमेश्वरले उहाँलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभयो । उहाँकै नाउँद्वारा यो मानिस पूर्ण निको भई तपाईंहरूका सामु उभिएको छ । ११उहाँ

“त्यही दुङ्गो हुनुहुन्छ जसलाई तपाईं निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गर्नुभयो, तर उहाँ अहिले जगको आधारशिला हुनुभएको छ ।”

१२अरू कसैमा मुक्ति पाइँदैन, किनकि स्वर्गमुनि अर्को कुनै नाउँ मानिसहरूलाई दिइएको छैन जसबाट हामीले उद्धार प्राप्त गर्न सक्छौं ।”

१३जब तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नाको त्यस्तो साहस देखे र तिनीहरू अनपठ र साधारण मानिसहरू हुनु भनी बुझे, तिनीहरू आश्चर्यचकित भए । अनि ती मानिसहरू येशूसँगै थिए भनेर तिनीहरूले बुझे । १४तर पूर्ण निको भएको व्यक्ति आफ्ना नजीक उभिरहेको देखिसकेपछि तिनीहरूले भन्न सक्ने कुरा त्यहाँ केही थिएन । १५त्यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई महासभाबाट बाहिर जाने आदेश दिए । उनीहरू बाहिर गएपछि तिनीहरूले आपसमा सल्लाह गर्न थाले । १६“यी मानिसहरूसँग हामीले कस्तो व्यवहार गर्ने हो ?” तिनीहरूले सोध्न थाले । “तिनीहरूले गरेको आश्चर्य-कर्मका बारेमा यरूशलेममा बस्ने हरेक व्यक्तिले थाहा पाएका छन्, र हामी पनि त्यसलाई इन्कार गर्न सक्दैनौं । १७तर यो कुरा अरू बढी मानिसहरूमा प्रचारित हुनलाई रोक्नका निमित्त यो नाउँमा अब उप्रान्त कसैसँग नबोल्नु भनेर यिनलाई हामीले चेतावनी दिनैपर्दछ ।”

१८त्यसपछि तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई फेरि भित्र डाके र येशूको नाउँमा कुनै पनि अवस्थामा प्रचार नगर्ने र नसिकाउने आदेश दिए । १९तर पत्रुस र यूहन्नाले जवाफ दिए, “आफै न्याय गर्नुहोस्, परमेश्वरको साटो

तपाईंहरूको आदेशको पालना गर्नु परमेश्वरका दृष्टिमा कतिसम्म सही हुनेछ। २०किनकि जे कुरा हामीले देख्यौं र सुन्यौं त्यो वचन नबोली हामी बस्न सक्दैनौं।

२१सजाय दिन नसक्ने भएपछि तिनीहरूले बढी धम्की र त्रास दिएर उनीहरूलाई छोडिदिए। तिनीहरूलाई कसरी दण्ड सजाय दिने यसको निर्णय तिनीहरूले गर्न सकेनन्। त्यहाँ जे घटना भएको थियो त्यसका निमित्त सबै मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए। २२किनकि आश्चर्य तवरले निको पारिएको त्यो मानिसको उमेर चालीस वर्षभन्दा बढी नै थियो।

विश्वासीहरूको प्रार्थना

२३छोडिएपछि, पत्रुस र यूहन्ना आफ्ना मानिसहरूका फर्केर गए र प्रधान पूजाहारी र धर्मगुरुहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुराको बेलीविस्तार लगाए। २४तिनीहरूले ती कुरा सुनिसकेपछि, सबैले एकैसाथ उच्च स्वरमा परमेश्वरमा प्रार्थना गर्न लागे। तिनीहरूले भने, “हाम्रा सार्वभौम प्रभु, तपाईंले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र त्यहाँका सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो। २५तपाईंको सेवक हाम्रा पुर्खा दाऊदको मुखबाट पवित्र आत्माद्वारा तपाईंले यस्तो वचन बोल्नुभयो:

“किन गैर-यहूदीहरू क्रोधित भए र मानिसहरूले व्यर्थमा षडयन्त्र गरे ?

२६ प्रभु र उहाँका अभिषिक्त जनका विरुद्धमा पृथ्वीका राजाहरू उभिएका छन् र शासकहरू एक जुट भएर भेला भएका छन्।”

२७तपाईंले अभिषेक गर्नुभएको तपाईंको पवित्र सेवक येशूका विरुद्ध षडयन्त्र रचन हेरोद र पन्तियस पिलातसले साँच्ची नै गैर-यहूदीहरू र इस्राएलका बासिन्दाहरूसँग यो शहरमा भेटघाट गरेका थिए। २८तिनीहरूले त्यही गरे जुन तपाईंको शक्ति र इच्छाले यसै गर्ने

भनेर पहिले नै निर्णय गरिसकेको थियो। २९अब, हे प्रभु, तिनीहरूका धम्कीलाई विचार गर्नुहोस् र तपाईंका सेवकहरूलाई तपाईंका वचनहरू साहससाथ बोल्नसक्ने बनाउनुहोस्। ३०तपाईंको पवित्र सेवक येशूको नाउँद्वारा विरामीहरूलाई पूर्ण निको तुल्याउन र आश्चर्यपूर्ण चिन्हहरू देखाउन र अलौकिक कार्यहरू गर्न आफ्नो बाहुली अगाडि फैलाउनुहोस्।”

३१तिनीहरूको प्रार्थनापछि, तिनीहरू बसिरहेको ठाउँ हल्लियो। अनि तिनीहरू सबै जना पवित्र आत्माले भरिएर परमेश्वरको वचन साहससाथ बोल्नथाले।

विश्वासीहरूले आफ्ना सम्पत्तिहरू आफैमा बाँडेका

३२हृदय र मनमा सबै विश्वासीहरू एउटै भएका थिए। कसैले पनि आफ्नो सम्पत्तिमाथि एकाधिकार दावी गर्दैनथ्यो, तर तिनीहरूसँग भएका सम्पूर्ण कुराहरू तिनीहरूले अरूसँग बाँड्नुहुँद गर्थे। ३३ठूलो शक्तिका साथ प्रेरितहरू प्रभु येशू जीवित पारिनुभएको निरन्तर साक्षी दिन्थे, र तिनीहरू सबैमाथि प्रशस्त अनुग्रह थियो। ३४तिनीहरूमध्ये कसैलाई केही कुराको खाँचो थिएन। किनकि जग्गाधनी र घरधनीहरूले आफ्ना सम्पत्ति समय-समयमा बेच्चे र विक्रीबाट आएको पैसा ल्याउँथे। ३५अनि त्यो धनलाई प्रेरितहरूको पाउमा राखिदिन्थे, र जसजसलाई खाँचो हुन्थ्यो तिनीहरूमा त्यो धन बाँडिन्थ्यो।

३६साइप्रस देशका लेवी कुलका यूसुफलाई प्रेरितहरू वर्णावास (जसको अर्थ उत्साहको पुत्र हो) भन्ने गर्थे, ३७उनले आफ्नो स्वामित्वमा भएको जग्गा विक्री गरे र त्यसबाट प्राप्त रकम ल्याएर प्रेरितहरूको पाउमा राखिदिए।

हननिया र सफीरा

५ यसै समयमा हननिया भन्ने एक जना मानिस र उनकी पत्नी सफीराले पनि

४:२४—प्रस्थान २०:११; नहेम्याह ९:६; भजन १४६:६. मर्कूस १५:१; लूका २३:१; ७-११; यूहन्ना १८:२८-२९.

४:२५-२६—भजन २:१-२. ४:२७—मत्ती २७:१-२;

४:३२—प्रेरित २:४४-४५.

आफ्नो एक टुक्रा जग्गा बेचे। २आफ्नी पत्नीको पूर्ण जानकारीमा तिनले विक्रीबाट प्राप्त रकमको केही हिस्सा आफ्ना निम्ति राखेर बाँकी सबै प्रेरितहरूको चरणमा राखे।

३त्यसपछि पत्रुसले भने, “हननिया, शैतान तिमीो हृदयमा कसरी प्रवेश गर्न सक्थो अनि तिमीले पवित्र आत्मसँग भूट बोल्थौ र जग्गा विक्रीबाट पाएको रकममध्येको केही भाग कसरी राख्न सक्थौ ? ४विक्री गर्नुभन्दा पहिले के यो तिमी आफ्नै थिएन र ? विक्री गरिसकेपछि त्यसबाट प्राप्त रकम पनि तिमी अधीनमा थिएन र ? यस्तो काम गर्ने विचार तिमीो मनमा कसरी उत्पन्न भयो ? तिमीले मानिसहरूसँग होइन तर परमेश्वरसँग भूट बोल्थौ ।”

५यो कुरो सुन्ने वित्तिकै, हननिया भुइँमा लडे र मरे। यस घटना सुन्ने सबै जनाको मनमा ठूलो डर पस्यो। ६अनि केही युवकहरू अगाडि आएर त्यो मृत शरीरलाई कात्रोले बेढ्ने र बाहिर लगेर चिहानमा गाडे।

७भ्रण्डै तीन घण्टापछि तिनकी पत्नी त्यस ठाउँमा आइन्। त्यहाँ भएका घटनाका बारेमा तिनीलाई केही थाहा थिएन। ८पत्रुसले तिनलाई सोधे, “मलाई भन, हननिया र तिमीले जमिन बेचेर प्राप्त गरेको रकम यति नै हो ?”

“हो,” तिनले जवाफ दिइन्, “रकम यति नै हो।”

९पत्रुसले तिनलाई भने, “प्रभुको आत्माको परीक्षा गर्न तिमीहरू दुवै कसरी सहमत भयौ ? हेर ! तिमीो पतिलाई चिहानमा गाड्नेहरू बाहिर ढोकाभै छुन्, र तिनीहरूले तिमीलाई पनि लिएर जानेछन्।”

१०त्यही क्षण पत्रुसको पाउमा तिनी घोप्टो परिन् र तिनको प्राण गयो। अनि ती युवकहरू भित्र आए र तिनीलाई मरेको पाएर त्यस मृत शरीरलाई लिएर गए र तिनको पतिको चिहानकै छेउमा तिनलाई पनि गाडिदिए। ११सारा मण्डली माथि र यी घटनाहरू सुन्ने सबैमाथि ठूलो डर उत्पन्न भयो।

धेरैको रोग प्रेरितहरूद्वारा निको पारिएको

१२मानिसहरूका सामु प्रेरितहरूले धेरै आश्चर्यपूर्ण र अनौठा कामहरू गरे र सबै विश्वासीहरू संयुक्त रूपमा सोलोमनको दलानमा भेला हुने गर्थे। १३तिनीहरूलाई मानिसहरूले धेरै आदर गरे पनि तिनीहरूको भेलामा सामेल हुने आँट कसैले गरेन। १४तर पनि, परमेश्वरमा विश्वास गर्ने पुरुष र स्त्रीहरूको सङ्ख्या दिन-दिनै बढ्ने क्रम जारी नै रह्यो। १५यहाँसम्म कि, पत्रुस हिँड्ने बाटाहरूमा मानिसहरूले विरामीहरू ल्याएर खाटमा वा सुकुलमा सुताउन थाले ताकि त्यो बाटो हिँड्दा पत्रुसको छाँयामात्रै भएपनि कुनै विरामीको जिउमा परोस्। १६दुष्टात्माले ग्रस्त भएका र विरामी भएका आफ्ना परिवारका सदस्यहरूलाई यरूशलेमका वरिपरिका शहरहरूबाट मानिसहरूले ल्याउँदा त्यहाँ ठूलो भीड जम्मा भयो र ती सबै निको तुल्याइए।

प्रेरितहरूमाथि सतावट

१७प्रेरितहरूको बढ्दो प्रभाव देखेपछि, सदुकी धर्मावलम्बीका प्रधान पूजाहारी र उनका सबै सहायकहरूको हृदय डाह र ईर्ष्याले भरियो। १८अनि प्रेरितहरूलाई तिनीहरूले समातेर सार्वजनिक झ्यालखानमा हालिदिए। १९तर मध्यरातको समयमा प्रभुको एक जना दूतले झ्यालखानका ढोकाहरू खोलेर तिनीहरूलाई बाहिर निकाले। २०तिनले भने, “जाओ, मन्दिरको आँगनमा खडा होओ, अनि यस नयाँ जीवनको पूर्ण सन्देश मानिसहरूलाई सुनाओ।”

२१स्वर्गदूतले भनेभैँ भिसमिसैमै तिनीहरू मन्दिरको चोकभित्र पसे र मानिसहरूमा प्रभुको प्रचार गर्नथाले।

जब प्रधान पूजाहारी र उनका सहायकहरू भेला भए, उनीहरूले महासभा अर्थात् इस्राएलीहरूको सम्पूर्ण सभाका सबै जनलाई बोलाए। अनि प्रेरितहरूलाई झ्यालखानबाट त्यहाँ ल्याउन मानिसहरू पठाए। २२तर झ्यालखान पुगेपछि हाकिमहरूले बन्दीहरूलाई त्यहाँ भेट्टाएनन्। त्यसैले तिनीहरू फर्केर

महासभामा गए र यसो भने, २३“इयालखानका ढोकाहरूमा बलिया ताल्चाहरू लगाएका हामीले पायौं । ढोकाहरूमा रक्षकहरू तैनाथ थिए; तर जब ढोका खोल्थौं, हामीले भित्र कसैलाई भेट्टाएनौं ।” २४यो खबर सुनेपछि मन्दिरको रक्षकहरूका कप्तान र प्रधान पूजाहारी यसपछि अब के हुने हो भनी अलमल्ल परे ।

२५त्यसै बेला एक जनाले त्यहाँ आएर भन्यो, “हेर्नुहोस् ! तपाईंहरूले इयालखानमा हाल्नुभएका मानिसहरू मन्दिरका आँगनहरूमा उभिएर मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका छन् ।” २६यो सुन्नासाथ, आफ्ना अधिकृतहरूलाई लिएर कप्तान मन्दिरतिर गए र प्रेरितहरूलाई महासभामा ल्याए । तिनीहरूले शक्ति प्रयोग गरेनन्, किनकि त्यसो गर्दा तिनीहरूलाई मानिसहरूले ढुङ्गा हान्नु भन्ने डर थियो ।

२७प्रेरितहरूलाई त्यहाँ ल्याएपछि प्रधान पूजाहारीद्वारा प्रश्न गरिन तिनीहरूलाई महासभाअघि उभ्याइयो । २८प्रधान पूजाहारीले सोधे, “यस नाउँमा प्रचार नगर्ने कडा आदेश हामीले तिमीहरूलाई दिएका थियौं । तैपनि तिमीहरूले यसै नाउँमा आफ्नो शिक्षा यरूशलेमका सबै बासिन्दालाई दियो र यस मानिसको मृत्युको दोषी हामीलाई बनाउन तमिसिएका छौं ।”

२९पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाफ दिए: “मानिसको आज्ञाभन्दा परमेश्वरको आज्ञाको पालन हामीले गर्नुपर्छ ! ३०हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वरले येशूलाई, जसलाई तपाईंहरूले काठमा भुण्ड्याएर मार्नुभएको थियो, मृतकबाट जीवित पार्नुभयो । ३१इसाएलले गरेको पापहरूको निमित्त पश्चाताप र क्षमादान उहाँबाट होस् भनेर परमेश्वरले आफ्नो दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँलाई राजकुमार र उद्धारकर्ताको रूपमा राख्नुभयो । ३२हामी ती कुराका साक्षी छौं र त्यसैगरी परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई उहाँले दिनुभएको पवित्र आत्मा पनि साक्षी हुनुहुन्छ ।”

३३यो कुरा सुनेपछि, तिनीहरू अत्यन्त

क्रोधित भए र तिनीहरूलाई मार्न खोजे । ३४तर सबै मानिसहरूद्वारा सम्मानित विधिको पण्डित गमलिएल भन्ने एक जना फरिसी महासभामा उभिएर प्रेरितहरूलाई केही समय त्यहाँबाट बाहिर लैजाने आदेश दिए । ३५त्यसपछि तिनले महासभालाई यसरी सम्बोधन गरे: “इसाएलका मानिस हो, यी मानिसहरूलाई तपाईंहरूले जे गर्ने विचार गर्दै हुनुहुन्छ त्यसमा सतर्कतापूर्वक सोच्नुहोस् । ३६किनकि केही समयअघि थूदास भन्ने एक जना मानिस देखा पत्थो, जसले आफू कोही हुँ भन्ने दावी गर्थ्यो, र चार सय जति मानिसहरू उसका समर्थक भए । तर ऊ मारियो, उसका सबै चेला छरपस्ट भए र यो सबै त्यसै विलायो । ३७त्यस मानिसपछि जनगणनाका दिनहरूमा गालीलको यहूदा देखा पत्थो । उसले पनि केही मानिसहरूलाई जम्मा गरेर विद्रोहमा खडा भयो । ऊ पनि मारियो र उसका सबै चेलाहरू छरपस्ट भए ।

३८त्यसैकारण अहिलेको सन्दर्भमा पनि म तपाईंहरूलाई सल्लाह दिन्छु: यी मानिसहरूलाई त्यसै हुन दिनुहोस् ! यिनीहरूलाई छोडिदिनुहोस् ! किनकि यिनीहरूका उद्देश्य र क्रियाकलाप मानवीय हुन् भने, ती असफल हुनेछन् । ३९तर यदि यो परमेश्वरबाट भएको हो भने, तपाईंहरू यी मानिसहरूलाई आफ्ना कार्यबाट रोक्न समर्थ हुनुहुनेछैन । त्यसबेलामा तपाईंहरू आफूलाई परमेश्वरको विरुद्ध लडिरहेको पाउनुहुनेछ ।”

४०उनको वचनले तिनीहरूको चित्त बुझ्यो । अनि तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई भित्र भिकाए र तिनीहरूलाई कोराले कुटे । त्यसपछि येशूको नाउँमा प्रचार नगर्ने आदेश दिएर तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई छोडिदिए ।

४१परमेश्वरको नाउँमा अपमान सहन योग्य भएकोमा आनन्दित हुँदै प्रेरितहरू महासभाबाट बाहिर गए । ४२येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने सुसमाचार घरघरै र मन्दिरका आँगनहरूमा दिनदिनै घोषणा गर्न र शिक्षा दिन तिनीहरूले छोडेनन् ।

सात जनाको छनौट

६ चेलाहरूको सङ्ख्या जब बढिरहेको थियो, तिनै दिनहरूमा हिब्रू यहूदीहरूका विरुद्ध ग्रीक यहूदीहरूले गनगन गरे किनकि दैनिक भोजन वितरण गरिँदा तिनीहरूका विधवाहरूको वेवास्ता गरिएको थियो । १त्यसैले बाह्रै जना प्रेरितहरूले सबै चेलाहरूलाई भेला गराए र भने, “भोजनमा सहायता गर्दा परमेश्वरको वचनको प्रचारको कर्तव्यबाट विमुख हुनु हाम्रो निमित्त उचित होइन । २भाइहरू हो, आफ्ना बीचबाट पवित्र आत्मा र बुद्धिले भरिएका अनि सबैको आदर पाएका सात जना मानिसहरू छान जसलाई हामी यस काममा नियुक्त गर्न सक्छौं । ३अनि हामी हाम्रो ध्यान प्रार्थना र वचनको प्रचारमा केन्द्रित गर्नेछौं ।”

४यो प्रस्तावले समूहका सबैलाई खुशी तुल्यायो । पवित्र आत्मा र विश्वासले भरिपूर्ण भएका स्तिफनस, फिलिप, प्रखरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास र एन्टिओखियाका यहूदी धर्म मान्ने शिक्षित निकोलाउसलाई तिनीहरूले छाने । ५छनौट गरिएका ती मानिसहरूलाई तिनीहरूले प्रेरितहरूको अगि उपस्थित गराए । अनि प्रेरितहरूले आफ्ना हात तिनीहरूको शिरमाथि राखेर प्रार्थना गरिदिए ।

६यसरी परमेश्वरको वचन फैलिदै गयो । यरूशलेममा चेलाहरूको सङ्ख्या तीब्रताका साथ बढ्दै गयो, र पूजाकारीहरूमध्ये धेरै जनाले यस विश्वासलाई ग्रहण गरे ।

स्तिफनसको पक्राउ

७परमेश्वरको शक्ति र अनुग्रहले भरिपूर्ण भएका स्तिफनसले मानिसहरूका सामु अलौकिक चिन्हहरू र अचम्मका कामहरू गरे । ८तर त्यस समयमा स्वतन्त्र दलका सभाघरहरू (यसको नाम यही थियो) भनिने सभाहरूका सदस्यहरू, र साइरिनी र अलेक्जेन्ड्रियाका साथै किलिकिया र एशिया प्रान्तहरूका मानिसहरूले स्तिफनसको विरोध गर्नथाले । स्तिफनससँग

ती मानिसहरूले वादविवाद गर्नथाले । ९तर जुन बुद्धि र आत्माद्वारा उनी बोल्थे त्यसको विरुद्धमा तिनीहरू प्रतिवाद गर्न सक्दैनथिए ।

१०त्यसैले तिनीहरूले केही मानिसहरूलाई गोप्य रूपमा उक्साएर यसो भन्न लगाए, “परमेश्वरको विरुद्धमा र मोशाको विरुद्धमा स्तिफनसले निन्दात्मक वचनहरू बोलेको हामीले सुनेका छौं ।”

११त्यसरी तिनीहरूले जनता, धर्मगुरुहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूलाई उनको विरुद्ध भड्काएर तिनीहरूले स्तिफनसलाई समातेर महासभासामु ल्याए । १२तिनीहरूले भूटा साक्षीहरूद्वारा यस्तो बहक “पवित्रस्थानका विरुद्ध र व्यवस्थाका विरुद्ध यो व्यक्ति सदा बोलिरहन्छ । १३नासरतका येशूले यो स्थल नष्ट पार्नेछन् र मोशाले हामीलाई तोक्नुभएको रीतिथिति पनि उनले परिवर्तन गर्नेछन् भनेर यो मानिसले भनेको हामीले सुनेका छौं ।”

१४महासभामा बसेका सबैले स्तिफनसलाई एक टक्ले हेरे, किनकि तिनको मुहार स्वर्गदूतको भैंँ चहकिलो भएको थियो ।

महासभामा स्तिफनसको भाषण

१५त्यसपछि प्रधान पूजाहारीले स्तिफनसलाई सोधे, “के यी आरोपहरू साँचो हुन् ?”

१६यो सुनेर उनले जवाफ दिए: “दाज्यूभाइहरू तथा बुबाहरू, मेरो कुरा सुन्नुहोस् ! हाम्रा पिता अब्राहाम हारानमा बस्नुभन्दा अघि जब उनी मेसोपोटामियामै बस्थे, महिमाका परमेश्वरले उनको सामु आएर भन्नुभयो, १७आफ्नो देश र आफ्नो जनहरूलाई छोडेर म जुन देश तिमीलाई देखाउँछु, त्यहीँ जाऊ ।”

१८“त्यसैले, उनी कल्दीहरूको देश त्यागेर हारानमा बस्नथाले । उनका पिताको मृत्युपछि, परमेश्वरले उनलाई यस देशमा पठाउनुभयो जहाँ अहिले तपाईंहरू बसिरहनुभएको छ । १९परमेश्वरले उनलाई जायजैथा दिनुभएन । जमिनको एउटा सानो टुक्रासम्म पनि दिनुभएन ।

तर परमेश्वरले अब्राहामसँग प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनी र उनको शेषपछि उनका सन्तानहरूले यो देशमा अधिकार जमाउनेछन् । यद्यपि त्यस समयमा अब्राहामको सन्तान थिएन । ६उनीसँग परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो: 'तेरा सन्तानहरूले अरूका देशमा गई अधिकारविहिन भएर बस्नुपर्नेछ, र चार सय वर्षसम्म तिनीहरूले दास भएर दुर्व्यवहार खप्नुपर्नेछ । ७तर जुन जातिको दास भई तिनीहरू बस्नेछन् त्यस जातिलाई म दण्ड दिनेछु,' परमेश्वरले भन्नुभयो, 'र त्यसपछि तिनीहरू त्यस देशबाट बाहिर आउनेछन् र यसै ठाउँमा मेरो आराधना गर्नेछन् ।' ८अनि अब्राहामलाई उहाँले खतनाको करार दिनुभयो । अनि अब्राहाम इसहाकका पिता भए र जन्मेको आठौँ दिन उनले छोराको खतना गरे । पछि इसहाक याकूबका पिता भए, र याकूब बाह्र कुलका पिता भए ।

९“कुलपतिहरूले यूसुफको ईर्ष्या गर्न थाले, उनलाई तिनीहरूले मिश्रदेशमा दासका रूपमा बेचिदिए । तर परमेश्वर तिनका पक्षमा हुनुहुन्थ्यो । १०त्यसैले उहाँले उनलाई सबै दुःखबाट छुटकारा दिलाउनुभयो । उहाँले यूसुफलाई बुद्धि दिनुभयो र मिश्रदेशका राजा फिरऊनको कृपा पाउने योग्यको तुल्याउनुभयो; त्यसैले यूसुफलाई फिरऊनले आफ्नो सम्पूर्ण दरवार र मिश्रदेशकै हाकिम बनाए ।

११“त्यसपछि सारा मिश्रदेश र कनानमा अनिकाल पयो । त्यसबाट सबैलाई कष्ट भयो । हाम्रा पिताहरूले खाद्यान्नको व्यवस्था गर्न सकेनन् । १२जब मिश्रदेशमा अन्न छ भनेर याकूबले सुने, उनले हाम्रा पुर्खाहरूलाई पहिलोपल्टमै त्यहाँ पठाए । १३तिनीहरूको दोस्रो भेटमा यूसुफले आफ्नो परिचय दाज्यूभाइहरूलाई दिए । अनि फिरऊनले यूसुफको कटुम्बहरूका बारेमा थाहा पाए । १४यसपछि, यूसुफले आफ्नो

बाबु याकूब र सम्पूर्ण परिवारका सदस्यहरू गरी जम्मा पचहत्तर जनालाई फिकाए । १५अनि याकूब मिश्रदेशमा गए, जहाँ उनी र हाम्रा पिताहरूको मृत्यु भयो । १६तिनीहरूका मृत शरीर शकेममा फर्काएर ल्याइयो र अब्राहामले हमोरका छोराहरूलाई केही रकम तिरेर किनेको चिहानमा लगेर राखे ।

१७“अब्राहामसँग परमेश्वरले गर्नुभएको प्रतिज्ञा पूरा गर्नुपर्ने समय नजीक आउँदैथियो । मिश्रदेशमा हाम्रा मानिसहरूको सङ्ख्या तीव्र गतिले बढ्यो । १८त्यसपछि यूसुफका बारेमा केही पनि थाहा नपाएका एक जना अर्कै राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्नथाले । १९राजाले हाम्रा मानिसहरूमाथि अन्यायपूर्ण तरिकाले व्यवहार गरे र हाम्रा पुर्खाहरूलाई आतङ्कित बनाएर तिनीहरूका भर्खरै जन्मेका शिशुहरूलाई घरबाट बाहिर फ्याँकन बाध्य पारे ताकि ती शिशुहरूको मृत्यु होस् ।

२०“त्यसै समयमा मोशाको जन्म भयो, र उनी कुनै साधारण बालक थिएनन् ! तीन महिनासम्म उनको हेरविचार आफ्नै बाबुको घरमा भयो । २१जब उनलाई घरबाहिर राखियो, त्यहाँबाट फिरऊनकी छोरीले त्यो बच्चालाई टिपेर घरमा ल्याई आफ्नै छोराको रूपमा पालन थालिन् । २२मोशाको सबै शिक्षादिक्षा मिश्रदेशकै चलनअनुसार भयो र उनी बोलनमा र काममा शक्तिशाली भए ।

२३“चालीस वर्ष पुगेपछि, मोशाले आफ्ना इस्राएली दाज्यूभाइहरूलाई भेट्ने निर्णय गरे । २४यसै क्रममा तिनले एक जननामाथि एउटा मिश्रीले दुर्व्यवहार गरिरहेको देखे । उनी त्यसलाई बचाउन गए र मिश्रीको हत्या गरी त्यस दुर्व्यवहारको बदला लिए । २५तिनीहरूलाई त्यस कष्टबाट छुटकारा दिलाउन परमेश्वरले उनलाई प्रयोग गरिरहनुभएको कुरा आफ्ना मानिसहरूले

७:६-७-उत्पत्ति १५:१३-१४. ७:७-प्रस्थान ३:२१. ७:८-उत्पत्ति १७:१०-१४; २१:२-४; २५:२६; २९:३१-३५:१८. ७:९-उत्पत्ति ३७:११, २८; ३९:२, २१. ७:१०-उत्पत्ति ४१:३९-४१. ७:११-उत्पत्ति ४२:१-२. ७:१३-उत्पत्ति ४५:१, १६. ७:१४-उत्पत्ति ४५:९-१०, १७-१८; ४६:२७. ७:१५-उत्पत्ति ४६:१-७; ४९:३३. ७:१६-उत्पत्ति २३:३-१६; ३३:१९; ५०:७-१३; यहोशू २४:३२. ७:१७-१८-प्रस्थान १:७-८. ७:१९-प्रस्थान १:१०-११, २२. ७:२०-प्रस्थान २:२. ७:२१-प्रस्थान २:३-१०. ७:२३-२९-प्रस्थान २:११-१५.

बुझलान् भनी मोशाले सोचेका थिए; तर तिनीहरूले त्यो कुरो बुझ्न सकेनन् । २६ अर्को दिन दुई जना इस्राएलीहरू लडिरहेका मोशाले देखे । 'हे भाइ हो, तिमीहरू दाज्युभाइ हो; फेरि किन एक अर्काका विरुद्ध यसरी लडिरहेका छौ ?' यसो भनेर ती दुवैमा मिलाप गराउने तिनले प्रयत्न गरे ।

२७ "तर जुनचाहिँ मानिसले अर्कोलाई सताइरहेको थियो त्यसले मोशालाई एकातिर घचेट्दै भन्यो, 'हाम्रो भगडाडामा फैसला गर्ने र हामीलाई आदेश दिने अधिकार तँलाई कसले दियो ? २८ जसरी तँले हिजो एउटा मिश्रीलाई मारिस् के त्यसै गरी मलाई पनि तँ मार्न चाहन्छस् ?' २९ यो सुनेपछि, मोशा त्यहाँबाट भागेर मिद्यान गए, जहाँ एउटा परदेशीका रूपमा तिनी बस्न थाले । त्यहीँ तिनका दुई छोराहरू जन्मे ।

३० "चालीस वर्ष बितेपछि, सीनै पर्वत नजीकैको निर्जन स्थलको एउटा बलिरहेको पोथ्रामा एउटा स्वर्गदूत मोशाकहाँ देखापरे । ३१ त्यो दृश्य देखेपछि, उनी छक्क परे । त्यसलाई नियालेर हेर्न जसै उनी नजीकै गए, उनले परमेश्वरको यस्तो वचन सुने: ३२ 'म तेरो पुर्खाहरूका परमेश्वर हुँ, म अब्राहाम, इसहाक र याकूबका परमेश्वर हुँ ।' मोशा भयले कापें र उनले त्यस दृश्यतिर हेर्ने आँट गरेनन् ।

३३ "त्यसपछि परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, 'तेरो खुट्टाको जुत्ता फुकाल; किनकि तँले टेकेको भुइँ पवित्रस्थान हो । ३४ मिश्रदेशमा मेरा जनहरूमाथि भएको अत्याचार मैले निश्चय नै देखेको छु । तिनीहरूको चित्कार मैले सुनेको छु । त्यसैले तिनीहरूलाई दुःखबाट छुटकारा दिलाउन म आएको हुँ । अब आइज, म तँलाई मिश्रदेशमै पुनः फर्काउनेछु ।'

३५ "यिनी तिनै मोशा थिए जसलाई तिनीहरूले यस्तो वचन बोलेर अस्वीकार गरेका थिए, 'तँलाई कसले हाम्रो शासक र न्यायकर्ता बनायो ?'

तर तिनीहरूको शासक र मुक्तिदाता हुनका निमित्त परमेश्वर स्वयम्ले पोथ्रामा उनका सामु देखाउनुभएको दूतद्वारा तिनी त्यहाँ पठाइए । ३६ मिश्रदेशमा, लाल समुद्रमा र मरुभूमिमा गरीकन चालीस वर्षसम्म अचम्मका कामहरू र आश्चर्यजनक चिन्हहरू गर्दै, उनले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकाले ।

३७ "यी तिनै मोशा हुन् जसले इस्राएलीहरूलाई यसो भनेका थिए, 'तिमीहरूमध्येबाट नै परमेश्वरले मजस्तै एक जना अगमवक्ता तिमीहरूका निमित्त पठाउनुहुनेछ ।' ३८ सीनै पर्वतमा उनीसँग बोल्ने स्वर्गदूतसँगै उनी उजाड-स्थानको सभामा थिए र ती दूतले हाम्रा पुर्खाहरूसँग बोलेका थिए । मोशाले हाम्रो पुस्तासम्मका निमित्त जीवित वचन पाएका थिए ।

३९ "तर हाम्रा पुर्खाहरूले उनको वचनको पालना गर्न अस्वीकार गरे । त्यसको साटो तिनीहरूले तिनको अपहेलना गरे र आफ्नो हृदयमा मिश्रदेश फर्कन अटोटे गरे । ४० तिनीहरूले हारूनलाई यसो भने, 'हाम्रो अगुवा हुने देवता बनाउनुहोस् । किनकि हामीलाई मिश्रदेशबाट बाहिर लिएर आउने यी मानिस मोशालाई के भयो हामीलाई थाहा छैन ।' ४१ त्यसैवेला तिनीहरूले बाछ्याको आकृतिको एउटा मूर्ति बनाए । त्यसमा तिनीहरूले बलि चढाए र आफ्नै हातले जे निर्माण गरेका थिए त्यसकै सम्मानमा उत्सव मनाए । ४२ तब परमेश्वर तिनीहरूबाट विमुख हुनुभयो र आकाशका तारामण्डलको पूजा आराधना गर्न तिनीहरूलाई छाडिदिनुभयो । जस्तो अगमवक्ताहरूको पुस्तकमा लेखिएको छ:

"हे इस्राएली हो, उजाड-स्थानमा चालीस वर्षसम्म के तिमीहरूले मलाई बलि र भेटी चढायो ?

४३ मोलेखको तम्बु र तिमीहरूको देवता रेफनको तारा र

७:२९-१८:३-४. ७:३०-३४-प्रस्थान ३:१-१०. ७:३५-प्रस्थान २:१४. ७:३६-प्रस्थान ७:५; १४:२१;

गन्ती १४:३३. ७:३७-व्यवस्था १८:१५, १८. ७:३८-प्रस्थान १९:१-२०:१७; व्यवस्था ५:१-३३.

७:४०-प्रस्थान ३२:१. ७:४१-प्रस्थान ३२:२-६. ७:४२-४३-आमोस ५:२५-२७.

आफूलाई पूजा गर्न तिमीहरूले
बनाएको मूर्ति
तिमीहरूले उठाई लग्यौ ।
त्यसैले म तिमीहरूलाई निर्वासनमा
पठाउनेछु'
बेबिलोनभन्दा टाढा ।

४४“हाम्रा पुर्खाहरूले उजाड़-स्थानमा आफूहरूसँग साक्षीको तम्बु राख्नुभएको थियो । परमेश्वरले निर्देशन दिनुभएभैं र मोशाले देखेअनुसारको ढाँचामा यो बनाइएको थियो । ४५त्यो तम्बु प्राप्त गरेपछि, यहोशूको निर्देशनमा हाम्रा पुर्खाहरूले त्यसलाई परमेश्वरले गैर-यहूदीहरूबाट खाली गराउनुभएको देशमा ल्याए । दाऊदको समयसम्म त्यो त्यहीं रह्यो । ४६दाऊदले परमेश्वरको प्रशस्त कृपा पाए र याकूबका परमेश्वरको निमित्त एउटा वासस्थान निर्माण गर्ने अनुमति मागे । ४७तर यो वासस्थानचाहिँ, सुलेमानले बनाए ।

४८“तथापि, मानिसहरूद्वारा निर्माण गरिएका घरहरूमा परमेश्वर बास गर्नुहुन्न । यस कुरालाई अगमवक्ताले यसरी भनेका छन्:

- ४९ “स्वर्ग मेरो सिंहासन हो,
र पृथ्वीचाहिँ मेरो पाउदान हो ।
मेरो निमित्त तिमीले
कस्तो वासस्थान बनाउँछौ ?
परमेश्वर भन्नुहुन्छ ।
वा मेरो विश्रामस्थल कहाँ हुनेछ ?
५० के मेरै हातले यी सबै कुरा बनाएका
होइनन् र ?’

५१“हे हठी, बेखतनाका हृदय र कानहरू भएका मानिसहरू हो ! तपाईंहरू ठीक आफ्ना पुर्खाहरू जस्तै हुनुहुन्छ: तपाईंहरू सदा पवित्र आत्माको विरोध गर्नुहुन्छ । ५२के एक जना पनि यस्तो अगमवक्ता छ जसलाई तपाईंका पुर्खाहरूले सताएनन् ? जसले धर्मी जनको आगमनको अगमवाणी बोले, त्यसलाई त

तिनीहरूले हत्या पनि गरे । अब तपाईंहरूले उहाँलाई विश्वासघात गर्नुभयो र मानुभयो । ५३स्वर्गदूतहरूद्वारा दिइएको व्यवस्था तपाईंहरूले प्राप्त गर्नुभयो तर त्यसअनुसार तपाईंहरूले काम गर्नुभएन ।”

दुङ्गाको प्रहारद्वारा स्तिफनसको मृत्यु

५४स्तिफनसको कुरा सुनेपछि, तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भए र रिसले दाहा किटन थाले । ५५तर स्तिफनस पवित्र आत्माले भरिपूर्ण भएर स्वर्गतिर हेरे । त्यहाँ उनले परमेश्वरको महिमा र उहाँको दाहिने बाहुलीपट्टि येशूलाई उभिरहनुभएको देखे । ५६अनि तिनले भने, “हेर्नुहोस्, स्वर्ग उघ्रेको म देख्छु र त्यहाँ परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि मानव-पुत्र हुनुहुन्छ ।”

५७यो सुनेर तिनीहरूले आफ्नो कान थुने र उच्च स्वरले कराएर तिनीहरू सबै एकैसाथ तिनलाई भ्रमिन्टन पुगे । ५८अनि तिनलाई घिच्याउँदै शहरबाहिर लगेर दुङ्गाले उनीमाथि प्रहार गर्नथाले । त्यसैबेला त्यस घटनाका साक्षीहरूले आफ्ना लुगाहरू शाऊल नाउँको एउटा युवकको पाउमा राखे ।

५९जुनबेला तिनीमाथि दुङ्गा बर्सिरहेको थियो, स्तिफनसले यसरी प्रार्थना गरे, “प्रभु येशू, मेरो आत्मालाई ग्रहण गर्नुहोस् ।” ६०त्यसपछि उनले घुँडा टेक्दै उच्च स्वरमा भने, “प्रभु, यस पापका दोषी यिनीहरूलाई नबनाउनुहोस् ।” यति भन्नासाथ उनको मृत्यु भयो ।

शाऊल त्यहीं थिए, हत्यामा उनको सहमती थियो ।

सतावट र मण्डली तितरबितर भएको

त्यसै दिन यरूशलेमका मण्डलीहरूका विरुद्ध ठूलो सतावट र दमन भयो । यसले गर्दा प्रेरितहरूबाहेक सबै विश्वासीहरू यहूदिया र सामरियाको इलाकामा तितरबितर भए ।

७:४४—प्रस्थान २५:९, ४०. ७:४५—यहोशू ३:१४-१७. ७:४६—२ शमूल ७:१-१६; १ इतिहास १७:१-१४.

७:४७—१ राजा ६:१-३८; २ इतिहास ३:१-१७. ७:४९-५०—यशैया ६६:१-२. ७:५१—यशैया ६३:१०.

२परमेश्वरका जनहरूले स्तिफनसलाई चिहानमा गाडे र उनको मृत्युमा गहिरो शोक मनाए । ३तर शाऊलले भने मण्डली नष्ट गर्नथाले । तिनले स्त्री र पुरुषहरूलाई घरघरबाट बाहिर घिच्याउँदै ल्याए र तिनीहरूलाई झ्यालखानमा हाले ।

सामरियामा फिलिप

४तितरबितर भई जानेहरू जहाँजहाँ पुगे तिनीहरूले वचनको प्रचार गरे । ५सामरियाको एउटा शहरमा पुगेर फिलिपले त्यहाँ येशूको प्रचार गरे । ६फिलिपका मुखबाट निस्केका वाणीहरू जब भीडले सुने र उनले गरेका अलौकिक चिन्हहरू देखे, ती सबैले उनले बोलेका वचनहरूमा निकै ध्यान दिए । ७धेरैबाट दुष्ट आत्माहरू चिच्याउँदै बाहिर निस्के र धेरै पक्षाघातका रोगीहरू र अपाङ्गहरू निको तुल्याए । ८त्यसरी त्यस शहरमा ठूलो उल्लास र आनन्दको वातावरण छायो ।

सिमोन जादुगर

९त्यसै शहरमा केही समयदेखि सिमोन नाउँको मानिसले जादुगरी गर्ने गरेको थियो । उसको जादुबाट सामरियाका सबै मानिसहरू अचम्म पर्छे । आफू एउटा महान् व्यक्ति भएको ऊ दावी गर्थ्यो । १०ठूला र साना सबै उसको कुरा ध्यान दिएर सुन्थे र आश्चर्य प्रकट गर्दै यसो भन्थे, “महाशक्ति भनिने ईश्वरीय शक्ति यो मानिस हो ।” ११तिनीहरू त्यसको पछि लाग्थे किनकि धेरै समयदेखि तिनीहरूलाई उसले आफ्नो जादुले अचम्म पारेको थियो । १२तर परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार र येशू ख्रीष्टको नाउँको प्रचार फिलिपले गरेको तिनीहरूले जसै विश्वास गरे, स्त्री-पुरुष सबैले बपतिस्मा लिए । १३सिमोन आफैले पनि त्यसमा विश्वास गर्‍यो र बपतिस्मा लियो । फिलिप गएका सबै ठाउँमा, ऊ पनि गयो र आफूले देखेका ठूला चिन्हहरू र आश्चर्य-कर्महरू देखेर छक्क पयो ।

१४सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचन ग्रहण गरेको जब यरूशलेमका प्रेरितहरूले सुने, तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई तिनीहरूकहाँ पठाए । १५जब तिनीहरू त्यहाँ आइपुगे, ती मानिसहरूले पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न सकून् भनेर तिनीहरूले प्रार्थना गरे, १६किनकि कसैमा पनि पवित्र आत्मा अर्भे आउनुभएको थिएन । प्रभु येशूको नाउँमा तिनीहरूले खालि बपतिस्मा मात्रै लिएका थिए । १७त्यसैकारण तिनीहरूको टाउकोमाथि पत्रुस र यूहन्नाले आफ्नो हात राखिदिए, अनि तिनीहरूमा पवित्र आत्मा आउनुभयो ।

१८प्रेरितहरूले टाउकोमा हात राख्दा पवित्र आत्मा मानिसहरूमाथि आउनुभएको सिमोनले देखेपछि, उसले तिनीहरूलाई पैसा दियो, १९अनि भन्यो, “मलाई यस्तै गर्न सक्ने बनाउनुहोस् जसले गर्दा मैले जसको शिरमा हात राख्छु, त्यसले पवित्र आत्मा प्राप्त गरोस् ।”

२०यो सुनेर पत्रुसले जवाफ दिए: “तिमीसँगै तिम्रो धन-सम्पत्ति पनि नास होस्, किनकि धन-सम्पत्तिबाट परमेश्वरको वरदान तिम्रो किन्न सक्छौं भनी तिमिले सोच्यौं ! २१यस सेवा कार्यमा तिम्रो सहभागिता वा कुनै हिस्सा छैन, किनकि परमेश्वरको सामु तिम्रो हृदय शुद्ध छैन । २२यस दुष्टचाईका निमित्त पश्चात्ताप गर र प्रभुसँग प्रार्थना गर । यस्तो दुष्ट विचार आफ्नो हृदयभित्र राखेकोमा उहाँले तिम्रीलाई क्षमा गरिदिनुहुनेछ । २३किनकि म देख्दैछु कि तिम्री तीतोपनाले भरिपूर्ण छौं र पापका बन्दी भएका छौं ।”

२४यो सुनेर सिमोनले जवाफ दियो, “मेरा निमित्त प्रभुसँग प्रार्थना गरिदिनुहोस् जसले गर्दा तपाईंले भन्नुभएका कुनै पनि कुरा ममाथि नआओस् ।”

२५जब तिनीहरूले प्रभुको वचनको घोषणा गरे र त्यसको साक्षी दिए, तब पत्रुस र यूहन्ना यरूशलेम फर्के । बाटोमा तिनीहरूले

सामरियाका धेरै गाउँहरूमा सुसमाचार प्रचार पनि गरे ।

फिलिप र इथियोपियाली

२६त्यसपछि प्रभुको एक जना दूतले फिलिपसँग यसो भने, “यरूशलेमबाट गाजा जाने दक्षिण मरुभूमि सडकतिर तिमी जाऊ ।” २७यो सुनेर तिनी त्यतैतिर लागे । बाटोमा तिनले एक जना इथियोपियाली नपुंसकलाई भेटे । ती नपुंसक इथियोपियाली महारानी कन्दाकीको सम्पूर्ण सम्पत्तिको रेखदेख गर्ने महत्त्वपूर्ण उच्च अधिकारी थिए । ती मानिस पूजाका निमित्त यरूशलेम गएका थिए, २८घर फर्किदा बाटोमा आफ्नो रथमा बसेर अगमवक्ता यशैयाको पुस्तक पढिरहेका थिए । २९फिलिपलाई पवित्र आत्माले भन्नुभयो, “त्यो रथको नजीकै गएर बस ।”

३०अनि फिलिप रथतिर दौडिदै गए र नजीकै पुगेपछि ती मानिसले यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढेको तिनले सुने । अनि फिलिपले सोधे, “के तपाईंले पढिरहनुभएको बुझ्नुहुन्छ ?”

३१“जब यसको व्याख्या कसैले गरिदिँदैन म कसरी यो बुझ्नसक्छु ?” उनले जवाफ दिए । त्यसैले तिनले फिलिपलाई रथमा आई आफूसँगै बस्ने आग्रह गरे ।

३२ती नपुंसक धर्मशास्त्रको यो अंश पढिरहेका थिए:

“जसरी भेडालाई काट्न लगिन्छ
त्यसरी नै उहाँलाई लगियो, र
जसरी ऊन कत्रनेका सामु भेडा चुप
लागेर बस्छ,
त्यसैगरी उहाँले पनि आफ्नो मुख
खोल्नुभएन ।

३३ उहाँको अपमानित अवस्थामा
उहाँ न्यायबाट वञ्चित हुनुभयो ।
उहाँका पुस्ताको कसले वर्णन गर्नसक्छ ?
किनकि उहाँको जीवन पृथ्वीबाट
हटाइयो ।”

३४नपुंसकले फिलिपसँग सोधे, “कृपया मलाई भन्नुहोस्, अगमवक्ता कसका बारेमा कुरा गर्दैछन्, आफ्नै बारेमा वा अरू कसैको बारेमा ?” ३५त्यसपछि फिलिपले धर्मशास्त्रको त्यही पदवाट शुरु गर्दै येशूको सुसमाचार तिनलाई भने ।

३६जसै तिनीहरू यात्रामा अगाडि बढे, केही पानी भएको ठाउँमा तिनीहरू आइपुगे । अनि नपुंसकले भने, “हेर्नुहोस्, यहाँ पानी छ मेरो बपतिस्मा किन यहीं गरिदिनुहुन्छ ?” ३७फिलिपले भने, “यदि सारा हृदयले नै विश्वास गर्नुहुन्छ भने तपाईंले बपतिस्मा लिन सक्नुहुन्छ ।” तिनले जवाफ दिए, “येशू ख्रीष्ट नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी म विश्वास गर्छु ।” ३८त्यति भनेर तिनले रथ अड्याउने हुकुम दिए । अनि फिलिप र ती नपुंसक दुवै जना पानीमा पसे र फिलिपले तिनलाई बपतिस्मा दिए । ३९जसै तिनीहरू पानीबाट बाहिर आए, प्रभुको आत्माले फिलिपलाई अकस्मात् लिएर जानुभयो, र त्यसपछि नपुंसकले फिलिपलाई फेरि देखेनन् । तैपनि तिनी आनन्दित हुँदै आफ्नो बाटो लागे । ४०तर फिलिपले आफैलाई अश्वदोदमा पाए । अनि त्यहाँबाट सिजरिया नपुगुन्जेलसम्म बाटाका सबै शहरहरूमा सुसमाचार प्रचार गर्दै गए ।

शाऊलको हृदय परिवर्तन

९ यस बेलासम्म पनि, शाऊल प्रभुका चेलाहरूका विरुद्ध हत्यापूर्ण धम्कीहरू दिइरहेका थिए । तिनी प्रधान पूजाहारीकहाँ गए २र दमस्कसका सभाघरहरूमा भएका विश्वासी पुरुष र स्त्रीलाई बन्दी बनाई यरूशलेम ल्याउनका निमित्त त्यहाँका सभाघरहरूका नाउँमा पत्रहरू मागे । ३आफ्नो यात्राको क्रममा उनी जसै दमस्कसको नजीकै पुगे, अकस्मात् स्वर्गबाट एउटा प्रकाश उनको चारैतिर चम्क्यो । ४उनी भुइँमा लडे र एउटा आवाजले उनलाई यसो भनेको सुने, “शाऊल, शाऊल, किन तँ मलाई सताउँछस् ?”

५शाऊलले प्रश्न गरे, “प्रभु तपाईं को हुनुहुन्छ ?”

उहाँले जवाफ दिनुभयो, “म येशू हुँ, जसलाई तँ सताइरहेकोछस् । ६अब तँ उर् र शहरमा जा, र तैले गर्नुपर्ने कुराहरू तँलाई बताइनेछ ।”

७शाऊलसँगै यात्रा गरिरहेका मानिसहरू त्यहाँ चुपचाप उभिए; किनकि तिनीहरूले आवाज सुने तर कसैलाई देखेनन् । ८शाऊल भुईँबाट उठे, तर जब तिनले आफ्ना आँखाहरू खोले उनले केही पनि देख्न सकेनन् । त्यसैले अरूले तिनलाई डोच्याएर दमस्कस लगे । ९तीन दिनसम्म उनी अन्धो भए, र केही खानपान गरेनन् ।

१०हननिया नाउँ गरेका एक जना चेला दमस्कसमा थिए । तिनलाई प्रभुले दर्शनमा भन्नुभयो, “हननिया !”

तिनले जवाफ दिए, “हजुर, प्रभु !”

११प्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “‘सीधा’ नाउँको सडकमा यहूदाको घरमा तिमी जाऊ र टार्सस निवासी शाऊल नाउँको व्यक्तिलाई त्यहाँ भेट । ऊ त्यस घरमा प्रार्थना गरिरहेको छ । १२दर्शनमा हननिया नाउँको व्यक्तिले आफ्नो टाउकोमा उसका हातहरू राखेर आँखा देख्ने तुल्याएको उसले देखेको छ ।”

१३हननियाले जवाफ दिए, “प्रभु, यस मानिसले यरूशलेममा हजुरका चेलाहरूलाई सताएको र तिनीहरूमाथि गरेको अत्याचारहरूका बारेमा मैले धेरै जनाबाट सुनेको छु, १४र यहाँ पनि हजुरका नाउँमा विश्वास गर्नेहरूलाई बन्दी बनाएर लैजान प्रधान पूजाहारीबाट अधिकार लिएर त्यो मानिस आएको हो ।”

१५तर प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “तिमी जाऊ ! किनकि इस्राएलका बासिन्दाहरू, गैर-यहूदीहरू र तिनीहरूका राजाहरूमा मेरो नाउँ फैलाउन मैले यस मानिसको छनौट गरेको छु । १६मेरो नाउँका निमित्त तिनले कतिसम्म दुःख भोग्नुपर्छ म उसलाई देखाउनेछु ।”

१७त्यसपछि हननिया त्यस घरभित्र गए ।

शाऊलको शिरमा आफ्ना हातहरू राखेर उनले यसो भने, “भाइ शाऊल, तिमी यस शहरमा आउँदा तिमीलाई बाटोमा दर्शन दिनुहुने प्रभु येशूले मलाई यहाँ पठाउनुभएको छ, जसले गर्दा तिमी फेरि देख्न सक र तिमी पवित्र आत्माले भरिऊ ।” १८तुरुन्तै, शाऊलका आँखाहरूबाट पात्रा जस्ता केही कुरा खसे र तिनी फेरि देख्न सक्ने भए । तिनी उभिए र बपतिस्मा लिए, १९अनि केही खाने कुरो खाएपछि, तिनले फेरि शक्ति पाए ।

शाऊल दमस्कस र यरूशलेममा

शाऊलले दमस्कसमा चेलाहरूसँग धेरै दिन बिताए । २०अनि तुरुन्तै येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनेर सभाघरहरूमा तिनले प्रचार गर्न शुरु गरे । २१तिनका कुरा जति जनाले सुने ती सबैले अचम्म मानेर सोधे, “के यो मानिस त्यही होइन जसले यरूशलेममा यही नाउँ लिने मानिसहरूमाथि ठूलो अत्याचार गरेको थियो ? त्यति मात्र होइन, यहाँ पनि यो नाउँ लिने मानिसहरूलाई समातेर प्रधान पूजाहारीकहाँ सुम्पन यो आएको होइन ?” २२तैपनि शाऊल भन्नुभन्नु शक्तिशाली हुँदै प्रचार गर्न थाले र दमस्कसका यहूदीहरूका बीच येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गरी तिनीहरूलाई छक्क पारे ।

२३धेरै दिन बितेपछि, यहूदीहरूले तिनलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे । २४तर शाऊलले तिनीहरूका योजना थाहा पाए । तिनलाई मार्न शहरका द्वारहरूमा मानिसहरू चौबीसै घण्टा पहरा दिन थाले । २५तर तिनका चेलाहरूले मध्यरातको पहरमा पर्खालमा प्वाल पारी तिनलाई एउटा डालोभित्र हालेर बाहिर निकाले ।

२६यरूशलेममा आएपछि, तिनले चेलाहरूसँग मिलन खोजे । तर तिनीहरू सबै जना उनीसँग डराए, किनकि शाऊल पनि विश्वासी भइसकेको तथ्यलाई तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन् । २७तर वर्णाबासले तिनलाई प्रेरितहरूकहाँ लिएर

गए । दमस्कसको आफनो यात्रामा शाऊलले कसरी प्रभुलाई देखे, प्रभु कसरी तिनीसँग बोल्नुभयो, र त्यस शहरमा कसरी उनले निर्भयतासाथ येशूको नाउँको शिक्षा दिए, यी सबै कुरा वर्णावासले तिनीहरूलाई बताए । २८त्यसपछि शाऊल तिनीहरूसँगै बसे र यरूशलेममा स्वतन्त्र भएर घुम्दै प्रभुको नाउँको प्रचार निर्भयतासाथ गर्नथाले । २९ग्रीक यहूदीहरूका बीच उहाँको नाउँको वर्णन गर्नुको साथै उनीहरूसँगै वादविवाद पनि गरे । तर उनीहरूले तिनलाई मार्ने योजना बनाए । ३०अरू भाइहरूले यो कुरो थाहा पाएपछि तिनलाई सिजरियामा ल्याई त्यहाँबाट टार्सस पठाइदिए ।

३१त्यसपछि यहूदिया, गालील र सामरियाका मण्डलीहरूमा केही शान्ति छायो । मण्डली सामर्थी भयो र पवित्र आत्माद्वारा उत्साहित भएर यसको सङ्ख्यामा वृद्धि भयो । अनि मानिसहरू प्रभुको भयमा जिउन थाले ।

एनियास र डोरकास

३२विभिन्न देशहरूमा प्रचार गर्दै जाने क्रममा, पत्रुस लिड्डामा सन्तहरूलाई भेट्न गए । ३३तिनले त्यहाँ पक्षाघातले आठ वर्षदेखि ओछ्यचानमा थला परेको एनियास नाउँको एक जना मानिसलाई भेटे । ३४पत्रुसले तिनलाई भने, “एनियास, येशू खीष्टले तिमीलाई निको तुल्याउनुहुन्छ । उठ र आफ्नो ओछ्यचान मिलाऊ ।” एनियास तुरुन्तै उभिए । ३५त्यसपछि लिड्डा र शारोनमा बस्ने सबै जनाले त्यसलाई देखे र प्रभुमा फर्के ।

३६योप्पा शहरमा तबीता (अर्थात् डोरकास) नाउँकी एक जना चेली बस्थिन् । तिनी सदा असल कार्य गरिरहन्थिन् र गरीबहरूलाई सहायता पनि गर्थिन् । ३७त्यही समयमा, तिनी विरामी परिन् र मरिन् । तिनको शरीरलाई नुहाएर माथिल्लो तलाको कोठामा राखियो । ३८लिड्डा योप्पाको नजीकै थियो । त्यसैले चेलाहरूले पत्रुस लिड्डामा भएको सुनेर तिनीहरूले दुई जनालाई तिनीकहाँ पठाएर अनुरोध गरे, “कृपया हामीकहाँ तुरुन्तै आउनुहोस् ।”

३९तब पत्रुस तिनीहरूसँग गए, र जब तिनी त्यहाँ पुगे उनलाई माथि कोठामा लगियो । सबै विधवाहरू उनको चारैतिर उभिएर रुन लागे । त्यसपछि तिनीहरूसँगै बस्दा डोरकासले बनाएका पोशाक र अरू वस्त्रहरू तिनीहरूले देखाए ।

४०त्यस कोठाभित्र भएका सबैलाई पत्रुसले बाहिर पठाए । त्यसपछि घुँडा टेकेर तिनी प्रार्थना गर्नथाले । मरेकी स्त्रीतिर फर्किँदै उनले भने, “तबीता, उठ !” अनि तिनले आफ्ना आँखाहरू उघारिन्, र पत्रुसलाई देखेपछि उठेर बसिन् । ४१आफ्ना हातले समातेर पत्रुसले तिनलाई आफ्नै खुट्टामा उभिन मद्दत गरे । त्यसपछि तिनले विधवा तथा विश्वासीहरूलाई कोठाभित्र बोलाए र जीवित तबीतालाई तिनीहरूकहाँ सुम्पिदिए । ४२यो घटना सम्पूर्ण योप्पा शहरवासीले थाहा पाए । अनि धेरै जनाले प्रभुमा विश्वास गरे । ४३त्यस उप्रान्त, योप्पा शहरमा सिमोन नाउँको एक जना जुत्ता सिलाउनेका घरमा पत्रुस केही दिन बसे ।

पत्रुसलाई कर्नेलियसको निम्तो

१० सिजरियास्थित इटालिया नाउँको पल्टनमा एक जना कर्नेलियस नाउँका कप्तान थिए । २तिनी र तिनका सारा परिवार परमेश्वरका भक्त थिए, साथै तिनीहरू परमेश्वरको भय मान्थे । आवश्यकतामा परेकाहरूलाई तिनी उदारताका साथ दिन्थे र परमेश्वरको प्रार्थनामा निरन्तर लागि रहन्थे । ३एक दिन अपरान्ह तीन वजेतिर उनले एउटा दर्शन पाए । परमेश्वरको एक जना दूत आएर उनलाई “कर्नेलियस !” भनेको उनले प्रष्टसँग सुने ।

४भयभीत हुँदै कर्नेलियसले उहाँलाई एक टकले हेरे । तिनले सोधे, “प्रभु, मैले के गर्नुपर्‍यो ?”

स्वर्गदूतले जवाफ दिए, “तिम्रो प्रार्थना र आवश्यकतामा परेकाहरूलाई तिमीले गरेको सहायता परमेश्वरका सामु एउटा सम्झनाको भेटीका रूपमा आएको छ । ५अब सिमोन

नाउँको एउटा मानिस, जसलाई पत्रुस पनि भन्छन्, उनलाई लिन तिमीले आफ्ना मानिसहरू योप्पा शहर पठाऊ । ६ तिनी समुद्रका छेउमा घर भएका सिमोन भन्ने जुत्ता सिलाउनेकहाँ बसिरहेका छन् ।”

७ आफूसँग कुरा गर्ने स्वर्गदूत गएपछि, कर्नेलियसले आफ्ना दुई जना चाकरहरू र एक जना आफ्नो टहलुवालाई, जो परमेश्वरको भक्त पनि थियो, बोलाए । ८ आफूसँग घटेको सबै कुरा बताई तिनीहरूलाई उनले योप्पा शहर पठाए ।

पत्रुसलाई दर्शन

९ त्यसको भोलिपल्ट जसै तिनीहरू आफ्नो यात्राको अन्तिम चरणमा शहरको नजीकै पुगिरहेका थिए, पत्रुस घरको छानामा प्रार्थना गर्न गए । १० उनी भोकाए र केही भोजन खान चाहन्थे । जुन बेला भोजन पाकिरहेको थियो, तिनी तन्द्रामा परे । ११ अनि तिनले स्वर्ग उघ्नेको र त्यहाँबाट चारै कुनामा बाँधिएको तन्ना जस्तो कुनै चीज पृथ्वी तल आइरहेको देखे । १२ यसमा सबै किसिमका चारखुट्टे जनावरहरूका साथै पृथ्वीमा घसिने प्राणी र आकाशमा उड्ने चराचुरुङ्गीहरू थिए । १३ त्यसपछि एउटा आवाजले तिनलाई भन्यो, “उठ, पत्रुस ! जे मन लाग्छ मारेर खाऊ ।”

१४ “होइन प्रभु,” पत्रुसले जवाफ दिए, “मैले कुनै पनि अपवित्र र अशुद्ध कुरो कहिल्यै खाएको छैन ।”

१५ दोस्रोपल्ट फेरि त्यही आवाजले भन्यो, “परमेश्वरले शुद्ध पारेर पठाउनुभएको कुनै वस्तुलाई अपवित्र नभन ।”

१६ थो कुरो तीनपल्ट घट्यो । त्यसपछि त्यो तन्ना तुरुन्तै स्वर्ग फिर्ता लगियो ।

१७ त्यस दृश्यको के अर्थ हुनसक्छ भनी यस बारेमा पत्रुस घोरिइरहेकै समयमा कर्नेलियसले पठाएका मानिसहरू सिमोनको घर पत्तो लगाई उसको ढोकामा उभिए । १८ घरभित्रको मानिसलाई बोलाउँदै पत्रुसका रूपमा चिनिने सिमोन त्यसै घरमा बसेको हो वा होइन, तिनीहरूले सोधे ।

१९ पत्रुस अबै त्यही दृश्यका बारेमा विचार गरिरहेका थिए, अनि पवित्र आत्माले तिनलाई भन्नुभयो, “सिमोन, तिमीलाई तीन जना मानिसहरू खोजिरहेका छन् । २० त्यसैले उठ र तल जाऊ । मैले तिनीहरूलाई पठाएको हुनाले तिनीहरूसँग तिमी निर्धक्क भएर गए हुन्छ ।”

२१ तल गएर पत्रुसले ती मानिसहरूसँग भने, “तिमीहरू जसलाई खोजिरहेका छौ त्यो मानिस मै हूँ । तिमीहरू मलाई किन खोज्छौ ?”

२२ ती मानिसहरूले जवाफ दिए, “कप्तान कर्नेलियसले पठाएर हामी आएका हौं । उहाँ धर्मी र परमेश्वरको भय मान्ने मानिस हुनुहुन्छ । उहाँलाई सबै यहूदी जातिले आदर र सम्मान गर्छन् । तपाईंका कुरा सुन्नलाई एक जना पवित्र स्वर्गदूतले तपाईंलाई उहाँको घरमा बोलाउन उहाँलाई भन्नुभयो ।” २३ त्यसपछि ती मानिसहरूलाई पाहुनाका रूपमा स्वागत गर्दै पत्रुसले घरभित्र आमन्त्रित गरे ।

कर्नेलियसको घरमा पत्रुस

अर्को दिन तिनीहरूसँग पत्रुसले आफ्नो यात्रा शुरू गरे, र योप्पाका केही भाइहरू पनि तिनीसँगै गए । २४ भोलिपल्ट तिनी सिजरिया पुगे । कर्नेलियस उनको बाटो हेरेर बसिरहेका थिए र उनको स्वागत गर्न आफ्ना नातेदारहरू र घनिष्ठ मित्रहरूलाई पनि बोलाएका थिए । २५ जसै पत्रुस त्यस घरभित्र पसे, कर्नेलियसले उनीसँग भेटे र श्रद्धाका साथ तिनले उनको खुट्टा ढोगे । २६ तर पत्रुसले तिनलाई उठाउँदै भने, “उठ्नुहोस्, म आफू पनि तपाईंजस्तै मान्छे नै हूँ ।”

२७ उनीसँगै कुरा गर्दै पत्रुस कोठाभित्र गए, जहाँ धेरै मानिसहरू जम्मा भएको तिनले पाए । २८ उनले तिनीहरूलाई भने: “तपाईंहरू सबै यो कुरो जान्नुहुन्छ कि एउटा यहूदीले गैर-यहूदीसँगै सङ्गत गर्नु वा उसको घरमा जानु हाम्रो व्यवस्थाविरुद्ध हो । तर कुनै पनि मानिसलाई अपवित्र वा अशुद्ध मैले भन्नु हुँदैन भनेर परमेश्वरले मलाई देखाउनुभएको छ । २९ त्यसैले, जब मलाई तपाईंले बोलाइ

पठाउनुभयो, कुनै प्रश्न नगरीकनै म यहाँ आएँ। के म तपाईंहरूलाई सोध्नसक्छु, मलाई तपाईंले कति कारणले बोलाउनुभएको हो ?”

३०कर्नेलियसले जवाफ दिए: “चार दिनअघि यसै समयमा अर्थात् अपरान्ह तीन बजे म मेरो घरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ। चहकिलो पोशाक पहिरेका एक जना मानिस मेरो सामु अकस्मात् उभिनभयो र मलाई भन्नुभयो, ३१कर्नेलियस, परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नुभयो र खाँचोमा भएकाहरूलाई तिमिले पुऱ्याएको सहायता सम्भन्नुभयो। ३२त्यसैले पत्रुस भनिने सिमोनलाई यहाँ बोलाउन तिम्रा मानिसलाई योप्या पठाऊ। समुद्रको किनारमा बस्ने छालाको काम गर्ने सिमोनको घरमा उनी पाहुना भएर बसेका छन्।” ३३त्यसैकारण, तपाईंलाई मैले तुरुन्त बोलाउन पठाएँ, र कृपा गरेर तपाईं आउनुभयो। अब हामीलाई भन्नका निम्ति प्रभुले तपाईंलाई निर्देशन दिनुभएको सबै कुरा सुन्न परमेश्वरको उपस्थितिमा हामी सबै यहाँ प्रतिक्षा गरिरहेका छौं।”

३४यो सुनेर पत्रुसले भन्न थाले: “मैले अब बुझेँ, परमेश्वर पक्षपात गर्नुहुन्न, ३५तर उहाँको भय मान्ने र सही काम गर्नेहरूलाई उहाँ ग्रहण गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा कति साँचो रहेछ। ३६हामी सबैका प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा भनिएको शान्तिको सुसमाचार परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति पठाउनुभएको सन्देश हो भनी तपाईं सबै जान्नुहुन्छ। ३७बपतिस्मापछि यूहन्नाले गालीलमा शुरु गरेको प्रचारदेखि सारा यहूदियाभरि के के भए, सबै कुरा तपाईंहरू जान्नुहुन्छ। ३८पवित्र आत्मा र शक्तिद्वारा नासरतका येशू ख्रीष्टलाई परमेश्वरले कसरी अभिषेक गर्नुभयो, त्यसपछि परमेश्वर उहाँकै साथ हुनुभएकोले, शैतानको अधीनमा परेकाहरूलाई पूर्ण निको तुल्याउँदै चारैतिर कसरी असल काम गर्दै उहाँ हिँड्नुभयो, यो कुरा तपाईंहरूलाई थाहा छ।

३९“यहूदीहरूका देशमा र यरूशलेममा

उहाँले जे गर्नुभयो ती हरेक कुराका हामी साक्षी छौं। उहाँलाई नै काठमा भुण्ड्याई तिनीहरूले मारे। ४०तर मृत्युको तेस्रो दिन परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युवाट जीवित पार्नुभयो र उहाँ मानिसहरूका सामु प्रकट हुनुभयो। ४१उहाँ प्रकट हुनुभएपछि पनि सबै मानिसहरूले उहाँलाई देख्न सकेनन्, तर साक्षी हुनका निम्ति परमेश्वरले पहिल्यै छनौट गर्नुभएको हामी जस्ताले उहाँलाई देख्यौं जसले येशू जीवित पारिनुभएपछि उहाँसँगै खानपान गर्‍यो। ४२उहाँ नै त्यो व्यक्ति हुनुहुन्छ जसलाई परमेश्वरले जीवित र मृतहरूको न्यायकर्ताको रूपमा नियुक्त गर्नुभएको छ भन्ने कुराको साक्षी दिन र मानिसहरूमा यसको प्रचार गर्न हामीलाई उहाँले आदेश दिनुभयो। ४३उहाँमा विश्वास गर्ने हरेक मानिसले आफ्नो पापहरूबाट उहाँकै नाउँद्वारा क्षमादान प्राप्त गर्दछ भन्ने कुराको सबै अगमवक्ताहरूले साक्षी दिएका छन्।”

४४पत्रुस जुन बेला यस्तो वचन बोलिरहेका थिए, उनका सुसमाचार ग्रहण गर्नेहरूमा पवित्र आत्मा आउनुभयो। ४५त्यसरी गैर-यहूदीहरूमा पनि पवित्र आत्माको वरदान खन्याइएको देखेर पत्रुसका साथमा आउने खतना भएका विश्वासीहरू अचम्मित भए। ४६किनकि उनीहरू अन्य भाषामा बोलिरहेका र परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका उनीहरूले सुने।

त्यसपछि पत्रुसले भने, ४७“के अब यी मानिसहरूलाई पानीको बपतिस्मा लिनबाट कसैले रोक्न सक्छ ? हामीहरूलाई भैं तिनीहरूलाई पनि पवित्र आत्मा प्राप्त भइसकेको छ।” ४८त्यसैले येशू ख्रीष्टको नाउँमा तिनीहरूलाई बपतिस्मा लिन तिनले आदेश दिए। अनि तिनीहरूले पत्रुसलाई तिनीहरूसँग केही दिन बस्न आग्रह गरे।

पत्रुसले आफ्ना कामहरूको वर्णन गरेका

११ गैर-यहूदीहरूले पनि परमेश्वरको वचन ग्रहण गरे भन्ने यहूदियाभरि भएका सबै

प्रेरितहरू र भाइहरूले सुने । १२त्यसैकारण पत्रुस जसै यरूशलेम फर्किगए, खतना भएका विश्वासीहरूले उनको आलोचना गरे ३र यसो भने, “तपाईं खतना नलिने मानिसहरूका घर जानुभयो र उनीहरूसँगै भोजन गर्नुभयो ।”

४भएका सबै कुरा भन्न पत्रुसले शुरु गरे: ५“योप्पा शहरमा म प्रार्थना गरिरहेको थिएँ । त्यसै बेला म तन्द्रामा हुँदा मैले एउटा दर्शन देखें । एउटा ठूलो तन्नाजस्तो वस्तु चारओटा कुना समातिएर स्वर्गबाट तल झुन्ड्याइएको मैले देखें, र म जून ठाउँमा थिएँ त्यो त्यहीं फरेर आयो । ६मैले त्यसमा पृथ्वीका चारखुट्टे जनावरहरू, जङ्गली पशुहरू, पृथ्वीमा घस्रने प्राणीहरू र आकाशमा उड्ने चराचुरुङ्गीहरू देखें । ७त्यसपछि एउटा आवाजले मलाई यसो भनिरहेको सुनें, ‘उठ, पत्रुस ! तिनीहरूलाई मार र खाऊ ।’

८“मैले जवाफ दिएँ, ‘कुनै पनि अवस्थामा म खान्न, प्रभु ! कुनै पनि अपवित्र र अशुद्ध वस्तु मेरो मुखभित्र कहिल्यै गएको छैन ।’

९“स्वर्गबाट आएको आवाजले दोस्रो पटक भन्यो, ‘परमेश्वरले शुद्ध तुल्याउनुभएको कुनै पनि वस्तुलाई अपवित्र नभन ।’ १०यो घटना तीन पलटसम्म घट्यो, र त्यसपछि ती सबै कुरा स्वर्गमा पुनः उठाइलगियो ।

११“ठीक त्यसै बेला सिजरियाबाट मलाई बोलाउन पठाइएका तीन जना मानिसहरू म वसेको घरको ढोकामा आइपुगे । १२तिनीहरूका साथमा जान कुनै किसिमको सङ्कोच नमान्न मलाई पवित्र आत्माले भन्नुभएको थियो । यी छ जना भाइहरू पनि तिनीहरूसँग गए । अनि, हामी त्यस मानिसको घरभित्र गयौं । १३उसको घरमा कसरी एक जना स्वर्गदूत आउनुभएको र उसलाई यसो भन्नुभएको उसले हामीलाई बयान गर्‍यो, ‘पत्रुस भनिने सिमोनलाई डाक्न योप्पामा मानिस पठाऊ । १४उसले तिम्रो निमित्त एउटा सुसमाचार ल्याउनेछ, जसद्वारा तिमी र तिम्रा सबै परिवारको उद्धार हुनेछ ।’

१५“जसै घरमा मैले वचन दिन थालें, त्यहाँ तिनीहरूमाथि पवित्र आत्मा त्यसरी नै आउनुभयो जसरी शुरुमा हामीहरूमाथि आउनुभएको थियो । १६त्यसपछि परमेश्वरले जे भन्नुभएको थियो त्यो मैले सम्भें: ‘यूहन्नाले पानीले बप्तिस्मा दिए, तर तिमीहरूले पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा पाउनेछौ ।’ १७त्यसैले प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने हामीहरूलाई दिएकै वरदान, यदि परमेश्वरले तिनीहरूलाई पनि दिनुभयो भने, परमेश्वरका इच्छाविरुद्ध जान खोज्ने म को हुँ र ?”

१८यस्तो सुनेपछि तिनीहरूले कुनै विवाद गरेनन् र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै यसो भने, “त्यसो भए, गैर-यहूदीहरूलाई पनि जीवनको निमित्त परमेश्वरले पश्चात्ताप दिनुभएछ ।”

एन्टिओखियामा मण्डली

१९स्तित्फनसमाथि गरिएको अत्याचारको कारणले गर्दा तितरबितर भएकाहरू आफ्ना यात्राका क्रममा यहूदीहरूमा मात्र सुसमाचारको प्रचार गर्दै फोनिके, साइप्रस र एन्टिओखियासम्म पुगे । २०तीमध्ये केही मानिसहरू साइप्रस र साइरिनीका थिए । तिनीहरूचाहिँ एन्टिओखिया गए र त्यहाँका ग्रीक जातिहरूमा पनि प्रभु येशूका बारेमा सुसमाचारको प्रचार गर्नथाले । २१परमेश्वरको आशिष् तिनीहरूमाथि थियो । त्यसैले तिनीहरूका वचनमा धेरै मानिसहरूले विश्वास गरे र परमेश्वरमा फर्के ।

२२यो खबर यरूशलेमको मण्डलीमा पुग्यो । अनि तिनीहरूले बर्णावासलाई एन्टिओखिया पठाए । २३जब उनी त्यहाँ पुगे र परमेश्वरको अनुग्रहको प्रमाण देखे, उनी प्रसन्न भए र तिनीहरूका सम्पूर्ण हृदयदेखि परमेश्वरमा दृढ भइरहन उनले तिनीहरूलाई प्रोत्साहित गरे । २४किनकि उनी एक असल व्यक्ति थिए । उनको हृदय पवित्र आत्मा र विश्वासले भरिपूर्ण थियो । अनि त्यहाँ ठूलो सङ्ख्यामा मानिसहरू प्रभुमा आए ।

२४त्यसपछि शाऊललाई खोज्न वर्णावास टार्सस गए । २६फेला पारेपछि, तिनलाई उनले एन्टिओखिया लिएर गए । अनि वर्णावास र शाऊलले त्यहाँको मण्डलीका मानिसहरूसँग एक वर्षसम्म भेटघाट गरिरहे र धेरै मानिसहरूलाई शिक्षा दिए । सबैभन्दा पहिले एन्टिओखियामा चेलाहरू “ख्रीष्टियन” भनिन थालिए ।

२७यसैमा केही अगमवक्ताहरू यरूशलेमबाट एन्टिओखियातिर भरे । २८तिनीहरूमध्ये अगावस नाउँका एक जना उभिए र रोमी संसारभरि नै ठूलो अनिकाल पर्ने अगमवाणी पवित्र आत्माद्वारा बोले । (क्लौडियसको शासनकालमा यो अनिकाल पयो ।) २९चेलाहरूले आ-आफ्नो सामर्थ्यअनुसार यहूदियामा बसिरहेका भाइहरूका निमित्त सहायता पुऱ्याउने अठोट गरे । ३०आफ्ना उपहार र भेटीहरू वर्णावास र शाऊलको हातमा पठाएर तिनीहरूले यो सघाउ पुऱ्याए ।

पत्रुस झ्यालखानबाट छुटेका

१२

राजा हेरोदले यो समयमा मण्डलीसँग सम्बन्धित केहीलाई सताउने मनसायले तिनीहरूलाई पक्राउ गरे । २उनले यूहन्नाका भाइ याकूबलाई तरवारले मार्न लगाए । ३यो कामले यहूदीहरू खुशी भएको देखेर उनले पत्रुसलाई पनि पक्रने विचार गरे । यो अखमिरी रोटीको चाडको समयमा घटेको थियो । ४उसलाई पक्राउ गरेपछि, झ्यालखानमा हाले र चार-चार जनाको टोली भएको चार पहेरेदारहरूको समूहलाई उसको निगरानी गर्न अह्नाए । हेरोदले निस्तार-चाडपछि पत्रुसलाई सबैका सामुने जाँच गर्ने विचार गरेका थिए ।

५यसकारण पत्रुसलाई झ्यालखानमा राखियो, तर मण्डली उनको निमित्त परमेश्वरसित खुरन्धार प्रार्थनामा लागि रहेको थियो ।

६हेरोदले उनको न्याय गर्ने दिनको अधिल्लो रातमा, पत्रुस दुईओटा सिक्रीले बाँधिएर दुई सिपाहीहरूका बीच सुति रहेका थिए । ढोकामा

सुरक्षाकर्मीहरूले पहरा दिइराखेका थिए । ७जेल-कोठरीमा अचानक प्रभुका दूत देखापरे र त्यहाँ एउटा ज्योति चम्क्यो । दूतले पत्रुसलाई कोखामा कोट्याएर उठाए अनि “छिटो उठ !” भने र उनका नाडीहरूबाट सिक्रीहरू फुस्किए ।

८त्यति बेला स्वर्गदूतले उनलाई भने, “तिम्रो चप्पल र लुगाहरू लगाऊ ।” अनि पत्रुसले त्यसै गरे । “तिम्रो खास्टो वरिपरि बेर र मलाई पछ्याऊ,” दूतले उनलाई भने । ९पत्रुसले झ्यालखान बाहिरसम्म दूतलाई पछ्याए, तर स्वर्गदूतले के गर्दैथिए उनलाई केही ज्ञान थिएन । उनी आफूले एउटा दर्शन देखिराखेको हो भनिठानेका थिए । १०तिनीहरूले पहिलो र दोस्रो पहेरेदारहरूलाई पार गरेर शहरमा जाने फलामे ढोकामा आइपुगे । तिनीहरूको निमित्त यो ढोका आफै खुल्यो र यसबाट भएर तिनीहरू निस्के । एउटा बाटो पूरै हिँडिसकेपछि, स्वर्गदूतले अचानक तिनलाई छोडे ।

११त्यसपछि पत्रुसलाई होस आयो र उनले भने, “विना कुनै दुबिधा मलाई थाहा भयो प्रभुले आफ्नो दूतलाई हेरोदका पञ्जाबाट र यहूदीहरूले गरेका सबै आशाहरूबाट मलाई छुटाउन पठाउनुभएको हो ।”

१२यो कुरा उनले बुझेपछि उनी ‘मर्कूस’ भनिने, यूहन्नाकी आमा मरियमकहाँ गए, जहाँ धेरै मानिसहरू जम्मा भएर प्रार्थना गरिराखेका थिए । १३पत्रुसले बाहिरी द्वारमा ढकढक्याए, र ‘रोदा’ नाउँ गरेकी एउटी नोकनी केटीले जवाफ फर्काइन् । १४जब तिनले पत्रुसको आवाज सुनिन्, तिनी खुशी भएर ढोकै नखोलीकन “पत्रुस ढोकामा हुनुहुन्छ,” भनेर चिच्याउँदै खबर गर्न दौडिन् ।

१५तिनीहरूले तिनलाई यसरी जवाफ दिए, “तिमी बहुलाएकी छौ ।” तिनी आफ्नो कुरामा अडिरहिन् । त्यसकारण, तिनीहरूले “यो पत्रुसको दूत होला भन्ठाने ।”

१६तर पत्रुसले ढोका ढकढकाइ नै रहे, र जब तिनीहरूले ढोका खोले र तिनलाई देखे,

तिनीहरू अचम्म माने । १७ पत्रुसले तिनीहरूलाई चुप रहन हातले इसारा गरे र प्रभुले कसरी तिनलाई झ्यालखानबाट निकाल्नुभयो सो बयान गरे । तिनले भने, “यस कुराको समाचार याक्वब र अरू भाइहरूलाई दिनु,” र तिनी अर्को ठाउँमा गइहाले ।

१८ पत्रुसको घटना सम्बन्धमा सिपाहीहरूमा त्यस विहानी कम्ती खलबली मच्चिएन ! १९ हेरोदले पत्रुसको धुईपत्तल खोजी गर्न लगाए र उनलाई नभेट्दाएपछि पहरेदारहरूसँग पुनः सोधपुछ गरिसकेपछि तिनीहरूलाई मृत्युदण्डको आज्ञा दिए ।

हेरोदको मृत्यु

त्यसपछि हेरोद यहूदियाबाट सिजरिया गएर त्यहाँ केही समय बसे । २० उनले टायर र सिदोनका जनताहरूसित कलह मच्चाइराखेका थिए । ती दुई समूह एउटै भएर उनलाई भेट्न खोजिरहेका थिए । राजाको विश्वासी नोकर बलस्तसको मद्दतमा तिनीहरू शान्ति सम्भौता गर्न चाहन्थे किनकि तिनीहरू खाद्यान्न वितरणको निमित्त राजाको देशमा भर पर्दथे ।

२१ तोकिएको दिनमा शाही पोशाकमा हेरोद जनतालाई सम्बोधन गर्न सिंहासनमा बसे । २२ “यो मानिसको नभएर देवताको आवाज हो,” भन्दै मानिसहरू चिच्छ्याए । २३ हेरोदले परमेश्वरलाई महिमा नदिएकोले, प्रभुको एउटा दूतले उनलाई हिकार्ए अनि उनमा किरा पत्थो र उनी मरे ।

२४ तर परमेश्वरको वचन बढ्दै र फैलिँदैगयो ।

२५ वर्णाबास र शाऊलले आफ्नो काम समाप्त गरेपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्के । तिनीहरूका साथ मर्कूस नाउँ गरेका यूहन्ना पनि थिए ।

वर्णाबास र शाऊल पठाइएका

१३ एन्टिओखियाको मण्डलीमा अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू पनि थिए, तिनीहरू वर्णाबास, काला भनिने शिमियोन, साइरिनीका लुकियस र मनेन (जो शासक हेरोदसँग हुर्केका

थिए) अनि शाऊल थिए । २ तिनीहरू प्रभुको आराधना गरिरहेको बेला र उपवास बसिरहेको बेला पवित्र आत्माले “वर्णाबास र शाऊललाई मैले तोकेको काम गर्नको निमित्त छुट्याओ” भन्नुभयो । ३ त्यसकारण तिनीहरूले उपवाससहित प्रार्थना गरे, ती दुईमाथि आफ्नो हात राखे र तिनीहरूलाई पठाइदिए ।

साइप्रसमा

४ ती दुई जना, पवित्र आत्माद्वारा पठाइएअनुसार, सिलुकिया गए र त्यहाँबाट साइप्रसको निमित्त जहाज चढे । ५ जब तिनीहरू सलामिस पुगे, तिनीहरूले यहूदीहरूका सभाघरहरूमा परमेश्वरको वचनको घोषणा गरे । तिनीहरूको सहायताका रूपमा यूहन्ना तिनीहरूसँगै थिए ।

६ पाफोस नआइपुग्नुजेलसम्म तिनीहरूले सम्पूर्ण टापुको यात्रा गरे । त्यहाँबाट बार-येशू नाउँको एक जना यहूदी जादुगर र भूटा अगमवक्तालाई तिनीहरूले भेटे । ७ त्यो जादुगर एउटा प्रान्तको “सर्गियस पौलस” नाउँको शासकको टहलुवा थियो । ती शासक, एक जना समझदार मानिस भएकाले, तिनले वर्णाबास र शाऊललाई बोलाए, किनकि उनी परमेश्वरको वचन सुन्न चाहन्थे । ८ तर एलुमास जादुगरले (किनकि उसको नाउँको यही अर्थ हो) तिनीहरूको विरोध गर्‍यो र ती शासकलाई उनको विश्वासबाट फर्काउने प्रयत्न गर्‍यो । ९ त्यसपछि शाऊल, जसलाई “पावल” पनि भनिन्छ, ले एलुमासको आँखातिर एक टकले हेर्दै भने, १० “तँ शैतानको सन्तान होस् र हरेक सही कुराको तँ शत्रु होस् । सबै किसिमका छल र कपटले तँ भरिपूर्ण छस् । प्रभुका असल र सही बाटाहरू अपवित्र र भ्रष्ट पार्न के तँ कहिल्यै छाड्दैनस् ? ११ अब परमेश्वरको शक्ति तेरो विरुद्धमा छ । तँ अन्धो हुँदैछस् र आउँदो केही समयका निमित्त सूर्यको प्रकाश देख्न तँ समर्थ हुनेछैनस् ।”

तुरुन्तै कुइरो र अन्धकारले उसलाई ढाक्यो, र कसैले आफ्नो हात समाई डोय्याइदेला कि

भनी ऊ यताउती गर्न थाल्यो । १२त्यहाँ घटेको घटना ती शासकले देखेपछि, उनले विश्वास गरे, किनकि प्रभुका बारेमा दिइएको शिक्षाबाट उनी अचम्म परेका थिए ।

पिसिदियाको एन्टिओखियामा

१३पावल र तिनका सङ्गीहरू पाफोसबाट जहाज चढी पामफिलियाको पर्गा शहरमा पुगे । यूहन्नाचाहिँ त्यहीँबाट यरूशलेम फर्किए । १४पर्गाबाट तिनीहरू पिसिदियाको एन्टिओखियामा गए । विश्राम-दिनमा तिनीहरू सभाघरभित्र पसे र त्यहाँ बसे । १५त्यहाँ व्यवस्था र अगमवक्ताका पुस्तकहरू पढिसकेपछि, सभाघरका शासकहरूले तिनीहरूकहाँ यसो भनेर खबर पठाए, “भाइहरू हो, मानिसहरूलाई प्रोत्साहित गर्ने अतीका वचन तपाईंहरूसँग छ भने कृपापूर्वक भन्नुहोस् ।”

१६त्यति सुनेपछि पावल उभिएर सभालाई शान्त हुन हातले इशारा गर्दै भने: “हे इस्राएलीहरू र परमेश्वरको पूजा गर्ने गैर-यहूदीहरू हो, मेरो कुरा ध्यानपूर्वक सुन्नुहोस् ! १७इस्राएली जातिका मानिसहरूका परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई चुन्नुभयो । मिश्रदेशमा बस्दा उहाँले तिनीहरूलाई समृद्धशाली बनाउनुभयो । ठूला शक्तिका साथ तिनीहरूलाई उहाँले त्यस देशबाट बाहिर ल्याउनुभयो । १८भ्रण्डै चालीस वर्षसम्म उजाड़-स्थानमा तिनीहरूको व्यवहारलाई उहाँले सहनुभयो । १९कनानका सात जातिहरूलाई उहाँले नाश गर्नुभयो र आफ्ना जनहरूलाई उनीहरूकै पैतृक धनको रूपमा ती देशहरू दिनुभयो । २०प्रायः चारसय पचास वर्षसम्म तिनीहरूले त्यहाँ अधिकार जमाए ।

“यसपछि, शमूएल अगमवक्ताको समय नआउञ्जेलसम्म परमेश्वरले तिनीहरूलाई

न्यायकर्ताहरू दिनुभयो । २१अनि तिनीहरूले एउटा राजाको माग गरे, र उहाँले बेन्यामीन कुलका कीशका छोरा शाऊललाई तिनीहरूको राजा बनाउनुभयो । तिनले चालीस वर्षसम्म शासन गरे । २२तर शाऊललाई हटाएपछि, दाऊदलाई उहाँले तिनीहरूको राजा बनाउनुभयो । तिनको विषयमा साक्षी दिँदै परमेश्वरले भन्नुभयो: ‘यिशैको छोरा दाऊदलाई मैले आफ्नो हृदयअनुसारको मानिस पाएँ, उसबाट म जे काम गराउन चाहन्छु त्यसले ती सबै काम गर्नेछ ।’

२३“यसै मानिसका सन्तानबाट परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएवमोजिम इस्राएलको उद्धारकर्ता येशूलाई ल्याउनुभयो । २४येशूको आगमनभन्दा अगाडि यूहन्नाले सबै इस्राएलीहरूमा पश्चात्ताप र बप्तिस्माको प्रचार गरे । २५जसै यूहन्ना आफ्नो काम पूरा गरिरहेका थिए, उनले भने, ‘मलाई तपाईंहरूले को भनी ठान्नुभएको छ ? म त उहाँ होइन । तर उहाँ मपछि आउनुहुनेछ । उहाँका पाउका जुत्तासम्म पनि फुकाल्ने योग्यको म छैन ।’

२६“अब्राहामका सन्तान, र प्रभुको भय मान्ने गैर-यहूदीका तपाईंहरू, हे भाइहरू हो, हामीहरूमै यो उद्धारको सन्देश पठाइएको छ । २७यरूशलेमका मानिसहरू र तिनका शासकहरूले येशूलाई चिनेनन्, तैपनि उहाँलाई दण्ड दिएर तिनीहरूले हरेक विश्राम-दिनमा पढिने अगमवक्ताहरूका वचनहरूलाई पूरा गरे । २८यद्यपि उहाँलाई मृत्युदण्ड दिन तिनीहरूले कुनै ठोस कारण फेला पारेनन्, तर पनि उहाँलाई ज्यान सजाय दिनुपर्छ भनी पिलातससँग तिनीहरूले माग गरे । २९उहाँका बारेमा लेखिएका सबै कुरा जब तिनीहरूले पूरा गरे, तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसबाट तल झारे र चिहानमा राखे । ३०तर परमेश्वरले

१३:१८—गन्ती १४:३४; व्यवस्था १:३१. १३:१९—व्यवस्था ७:१; यहोशू १४:१. १३:२०—न्यायकर्ता २:१६; १ शमूएल ३:२०, १३:२१—१ शमूएल ८:५; १०:२१. १३:२२—१ शमूएल १३:१४; १६:१२; भजन ८९:२०.

१३:२४—मर्कूस १:४; लूका ३:३. १३:२५—मती ३:११; मर्कूस १:७; लूका ३:१६; यूहन्ना १:२०, २७.

१३:२८—मती २७:२२-२३; मर्कूस १५:१३-१४; लूका २३:२१-२३; यूहन्ना १९:१५. १३:२९—मती २७:५७-६१; मर्कूस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२.

उहाँलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो । ३१त्यसपछिका धेरै दिनसम्म गालीलदेखि यरूशलेमसम्म उहाँका साथ यात्रा गर्नेहरूका बीच उहाँ प्रकट हुनुभयो । हाम्रा मानिसहरूका निमित्त तिनीहरू अहिले त्यस कुराको साक्षी छन् ।

३२“हामी तपाईंहरूलाई त्यो असल समाचार सुनाउँछौं: हाम्रा पुर्खाहरूसँग परमेश्वरले जे प्रतिज्ञा गर्नुभयो, ३३तिनीहरूका सन्तान अर्थात् हामीहरूका निमित्त येशूलाई जीवित पार्नुभएर परमेश्वरले त्यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो । दोस्रो भजनमा यस्तै लेखिएको छ:

“तिमी मेरा पुत्र हौ;
आज म तिम्रो पिता भएको छु ।”

३४कहिले पनि नकुहिने गरी, उहाँलाई परमेश्वरले मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभएको तथ्य, यी वचनहरूमा भनिएको छ:

“दाऊदलाई प्रतिज्ञा गरेबमोजिम
म तिमीहरूलाई पवित्र र अटल
आशीर्वाद दिनेछु ।”

३५अन्त पनि यस्तै लेखिएको छ:

“तपाईंले आफ्नो पवित्र जनलाई उसको
शरीर सङ्केको हेर्न दिनुहुने छैन ।”

३६“किनकि उनको आफ्नै पुस्तामा दाऊदले परमेश्वरको उद्देश्यअनुसार काम गरेपछि उनको मृत्यु भयो । आफ्ना पुर्खाहरूसँगै उनी गाडिए र उनको शरीर सड्यो । ३७तर जसलाई परमेश्वरले मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो उहाँको शरीरचाहिँ सडेन ।

३८“त्यसैकारण, मेरा भाइहरू, तपाईंहरू यो कुरा बुझ्नुहोस् भन्ने म चाहन्छु, येशूद्वारा पापको क्षमा तपाईंहरूलाई घोषणा गरिएको छ । ३९उहाँमा विश्वास गर्ने हरेक उहाँद्वारा नै सबै कुरामा धार्मिक ठहर्‍याइएको छ,

जुन धार्मिकता मोशाको व्यवस्थाद्वारा सम्भव थिएन । ४०यसकारण होशियार हुनुहोस्, अगमवक्ताहरूको मुखबाट निस्केंका वचन तपाईंहरूमा लागू नहोस्, किनकि तिनीहरूले यसो भने:

४१ “हे निन्दा गर्नेहरू, हेर,
आश्चर्य मान र नष्ट भइजाओ,
किनकि तिम्रा दिनहरूमा
म त्यस्ता कामहरू गर्नेछु,
कि तिमीहरूलाई कसैले भने पनि तिमीहरू
त्यसमा कहिल्यै विश्वास गर्नेछैनौ ।”

४२पावल र वर्णावासले सभाघर छोडेपछि, मानिसहरूले तिनीहरूलाई अर्को विश्राम-दिन अरू कुरा गर्नका निमित्त बोलाए । ४३सभा समाप्त गरेपछि धेरै यहूदी तथा यस धर्ममा निपुण भक्तहरूले पावल र वर्णावासलाई पछ्याए जसले परमेश्वरको अनुग्रहमा लागि रहन तिनीहरूलाई विन्ती गरे ।

४४प्रभुको वचन सुन्न अर्को विश्राम-दिन पूरै शहर जम्मा भएर आयो । ४५यहूदीहरूले भीडलाई देखेपछि तिनीहरू ईर्ष्याले भरिए र पावलले भनेका कुराहरूमाथि नाना थरी दोष लगाए ।

४६त्यसपछि पावल र वर्णावासले तिनीहरूलाई निर्भयतापूर्वक जवाफ दिए, “सबैभन्दा पहिला त तपाईंहरूलाई हामीले परमेश्वरको वचन भन्नुपऱ्यो । तपाईंहरूले यसको तिरस्कार गरेर आफैलाई अनन्त जीवनको अयोग्य बनाउनुभएकोले अब हामी गैर-यहूदीतिर फर्किन्छौं । ४७त्यसकारण प्रभुले हामीलाई यो आज्ञा गर्नुभएको छ:

“गैर-यहूदीहरूका निमित्त मैले
तिमीहरूलाई एउटा ज्योति बनाएको छु,
ताकि संसारको अन्तिम छेउसम्म
तिमीहरूले उद्धार पुऱ्याउन सक ।”

४८यो कुरा सुनेपछि, गैर-यहूदीहरू खुशी भए र प्रभुको वचनलाई आदरका साथ ग्रहण गरे र अनन्त जीवनका लागि नियुक्त भएका सबैले वचनमा विश्वास गरे ।

४९सम्पूर्ण देशभरि प्रभुको वचन फैलियो । ५०तर प्रभुको भय मान्ने शहरका माथिल्ला दर्जाका महिलाहरू, प्रतिष्ठित र मुख्य पुरुषहरूलाई यहूदीहरूले उक्साए । पावल र वर्णावासका विरुद्धमा तिनीहरूले उत्तेजना फैलाए र तिनीहरूलाई शहरको सिमानापारि कटाए । ५१तर तिनीहरूका विरुद्ध उनीहरूले आफ्ना खुट्टाका धुलो टकटक्याए र आइकोनियम गए । ५२अनि चेलाहरू आनन्द र पवित्र आत्माले भरिपूर्ण भए ।

आइकोनियममा

१४ आइकोनियममा पावल र वर्णावास दुवै सदाभै यहूदीहरूका सभाघरहरूमा गए । त्यहाँ तिनीहरूले यति प्रभावकारी ढङ्गले वचनको प्रचार गरे कि धेरै सङ्ख्यामा यहूदीहरू र गैर-यहूदीहरूले वचनमा विश्वास गर्नथाले । २तर विश्वास गर्न नमान्ने यहूदीहरूले चाहिँ गैर-यहूदीहरूलाई उत्तेजित गर्दै तिनीहरूका मनलाई भाइहरूका विरुद्ध जगाए । ३त्यसकारण पावल र वर्णावास प्रभुका बारेमा निर्भयतापूर्वक बोल्दै धेरै समयसम्म त्यहीं बसे । प्रभुले पनि आफ्नो अनुग्रहको साक्षी दिँदै तिनीहरूलाई आश्चर्यमय चिन्हहरू र अचम्मका काम गर्न समर्थ तुल्याउनुभयो । ४सम्पूर्ण शहर दुई भागमा बाँडियो । एक थरी यहूदीहरूपट्टि लागे भने अर्का थरी प्रेरितहरूपट्टि । ५आफ्ना अगुवाहरूसँग मिलेर गैर-यहूदीहरू र यहूदीहरूले तिनीहरूलाई दुर्व्यवहार गर्ने र तिनीहरूमाथि ढुङ्गा प्रहार गर्ने योजना बनाए । ६तर यस योजना थाहा पाएकाले तिनीहरू लाइकोनियाका लिस्त्रा र डर्बी शहरहरूका साथै त्यस भेगका अन्य क्षेत्रहरूमा भागेर गए, ७र ती ठाउँहरूमा तिनीहरूले निरन्तर सुसमाचार प्रचार गरिरहे ।

लिस्त्रा र डर्बीमा

८जन्मैदेखि लङ्गडो भएको कारण आफ्नो खुट्टाले कहिल्यै नहिँडेको एक जना मानिस लिस्त्रामा बस्थ्यो । ९पावलका बोलीहरू त्यस मानिसले सुनिन्थ्यो । त्यस मानिसको अनुहारमा पावलले एक टकले हेरेपछि थाहा पाए, उसको रोग निको हुने विश्वास ऊसँग थियो । १०त्यसैले तिनले उच्च स्वरमा भने, “आफ्नो खुट्टामा उभी !” त्यति भन्नासाथै, त्यो मानिस जुरुक्क उठ्यो र हिँड्न थाल्यो ।

११पावलले गरेका कुराहरू जसै भीडले देख्यो, तिनीहरू लाइकोनियाको भाषामा चिच्छ्याउन थाले, “मानिसहरूका भेषमा ईश्वरहरू हामीकहाँ आएका छन् ।” १२तिनीहरूले वर्णावासलाई “जिउस देवता” र पावललाई “हर्मस देवता” भन्नथाले किनकि पावल नै मुख्य वक्ता थिए । १३शहरको ठीक बाहिरपट्टि भएको जिउस देवताको मन्दिरका पूजाहारीले शहरको ढोकामा फूलका मालाहरू र गोरुहरू ल्याए किनकि तिनी र त्यस भीडले उनीहरूलाई बलि चढाउन चाहे ।

१४तर प्रेरितहरू वर्णावास र पावलले जसै यो कुरा सुने, तब आफ्ना वस्त्रहरू च्यात्दै तिनीहरू भीडतिर दौडे र यसो भने, १५“मानिसहरू हो, किन तपाईंहरू यसो गर्दै हुनुहुन्छ ? हामीहरू पनि तपाईंहरूजस्तै मानिस हौं । हामी त तपाईंकहाँ सुसमाचार लिएर आएका छौं । यी तुच्छ कुराबाट आफूलाई हटाएर स्वर्ग, पृथ्वी र समुद्रका साथै त्यहाँ भएका हरेक कुराको रचना गर्नुहुने उनै परमेश्वरपट्टि फर्कनुहोस् भन्न हामी तपाईंहरूसमक्ष आएका हौं । १६वितेका दिनहरूमा उहाँले सबै जातिहरूलाई आफूखुशी गर्न र आफ्नै व्यवस्थाअनुसार चल्ने छुट दिनुभयो । १७तैपनि आफूलाई उहाँले विना कुनै साक्षी त्यसै छाड्नुभएन । किनकि स्वर्गबाट वर्षा गराएर र मौसमअनुसार अन्न तपाईंहरूलाई दिएर उहाँले दया देखाउनुभएको छ । उहाँले तपाईंहरूलाई प्रचुर मात्रामा खाद्यान्न दिनुहुन्छ

र तपाईंहरूको हृदय आनन्दले भरिदिनुहुन्छ ।”
१८त्यस्तो वचन बोलेर सम्भाउंदा पनि त्यो
भीड़लाई बलि चढाउनबाट रोक्न तिनीहरूलाई
निक्कै कठिन परिरहेको थियो ।

१९त्यसै बेला एन्टोखिया र आइकोनियमबाट
केही यहूदीहरू त्यहाँ आइपुगे र तिनीले आफ्नो
कुराबाट त्यस भीड़लाई मनाई तिनीहरूलाई
प्रेरितहरू विरुद्ध उक्साए । त्यस भीड़ले पावलमाथि
दुःखा बसायो र तिनी मरेको ठानी तिनलाई
घिसाउँदै शहरबाहिर लग्यो । २०तर चेलाहरू
तिनी वरिपरि नजिकै भेला भएपछि, उनी उठे
र शहरमा फेरि फर्की गए । त्यसको भोलिपल्ट
उनी र वर्णावास त्यहाँबाट डर्बी गए ।

सिरियाको एन्टोखियामा फिर्ता

२१त्यस शहरमा तिनीहरूले सुसमाचारको
प्रचार गरे र ठूलो सङ्ख्यामा चेलाहरू बनाए ।
त्यसपछि तिनीहरू लिस्त्रा, आइकोनियम र
एन्टोखिया फर्के । २२ती ठाउँहरूका
विश्वासीहरूलाई आफ्नो विश्वासमा बलियो
पाउँ र तिनका विश्वासमा अटल रहन प्रोत्साहन
दिँदै तिनीहरूले प्रचार गरे । तिनीहरू भन्थे,
“परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नका निमित्त
हामीले धेरै कठिनाइहरू पार गर्नुपर्दछ ।”
२३हरेक मण्डलीमा तिनीहरूका निमित्त पावल
र वर्णावासले एल्डरहरूको नियुक्ति गरे, र
जस जसमाथि तिनीहरूले भरोसा राखेका
थिए, प्रार्थना र उपवासद्वारा तिनीहरूलाई
प्रभुपति समर्पित गराए । २४त्यसपछि पिसिदिया
जाँदा तिनीहरू पामफिलियामा पनि निस्के,
२५अनि पर्गामा वचन प्रचार गरेपछि तिनीहरू
अटालियामा गए ।

२६अटालियाबाट तिनीहरू जहाज चढेर
एन्टोखिया गए, जहाँ तिनीहरूले यस समयसम्म
पूरा गरेका कामका निमित्त परमेश्वरको
अनुग्रहमा आफैलाई अर्पण गरेका थिए । २७त्यहाँ
पुगेपछि, तिनीहरूले मण्डलीका विश्वासीहरूलाई
भेला गराए र परमेश्वरले तिनीहरूद्वारा गर्नुभएको

सबै कामहरू र कसरी उहाँले गैर-यहूदीहरूका
निमित्त पनि विश्वासको द्वार खोल्नुभएको थियो,
त्यो कुराको वर्णन गरे । २८अनि त्यसपछि
त्यहाँका चेलाहरूसँगै तिनीहरू धेरै समयसम्म
बसे ।

यरूशलेमको परिषद्

१५ यहूदियाबाट केही मानिसहरू एन्टोखिया
आएर भाइहरूमा यसरी प्रचार गर्नुभयो:
“मोशाले सिकाएका रीतिअनुसार जबसम्म
तिमीहरूको खतना हुँदैन, त्यस समयसम्म
तिमीहरूको उद्धार हुनसक्दैन ।” २ यसले गर्दा
तिनीहरूसँग पावल र वर्णावासको ठूलो मतभेद
र वादविवाद भयो । त्यसकारण यरूशलेम गई
त्यहाँका प्रेरितहरू र एल्डरहरूसँग यस प्रश्नको
टुङ्गो लगाउन पावल र वर्णावास केही अन्य
विश्वासीका साथ नियुक्त गरिए । ३मण्डलीले
तिनीहरूलाई त्यसरी पठाएपछि, जब तिनीहरू
फोनिके र सामरियाको बाटो हुँदै यात्रा गरिरहेका
थिए, तब तिनीहरूले कसरी गैर-यहूदीहरू
प्रभुको बाटोमा फर्किएका थिए सो बताए ।
त्यो खबरले सबै भाइहरू प्रशन्न भए । ४जब
तिनीहरू यरूशलेममा आए, तिनीहरूको मण्डली,
प्रेरित र एल्डरहरूद्वारा ठूलो स्वागत भयो ।
तिनीहरूले पनि उनीहरूद्वारा परमेश्वरले
गराउनुभएका सबै कामहरूको बयान गरे ।

५त्यसपछि फरिसी दलका केही विश्वासीहरू
उठे र भने, “गैर-यहूदीहरूको खतना गरिनै
पर्दछ र तिनीहरू मोशाको व्यवस्था मान्न बाध्य
छन् ।”

६यस प्रश्नमा विचार गर्न प्रेरितहरू र
एल्डरहरू भेला भए । ७ठूलो बहसपछि पत्रुस
उठेर सम्बोधन गर्नुभयो: “भाइहरू, तपाईंहरूलाई
थाहा छ, सुसमाचारको सन्देश मेरो मुखद्वारा
गैर-यहूदीहरूले सुनुन् र त्यसमा विश्वास गरुन्
भनेर केही समयअघि परमेश्वरले तपाईंहरूबाट
मेरो छनौट गर्नुभयो । ८हृदयभित्रका कुरा
जान्नुहुने परमेश्वरले जसरी हामीलाई पवित्र

आत्मा दिनुभएको थियो, त्यसरी नै उहाँले गैर-यहूदीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुभई आफूले तिनीहरूलाई स्वीकार गर्नुभएको हामीलाई देखाउनुभयो । १हामी र तिनीहरूबीच उहाँले कुनै भेद गर्नुभएन, किनकि विश्वासद्वारा तिनीहरूका हृदय उहाँले शुद्ध पार्नुभयो । १०त्यसैले अब, चेलाहरूको काँधमा यो जुवा राखिदिएर परमेश्वरको परीक्षा लिन तपाईंहरू किन प्रयत्न गर्दै हुनुहुन्छ ? जसलाई सहन न त हामी न त हाम्रा पुर्खाहरू नै समर्थ भएका थियौं ? ११होइन ! हामी विश्वास राख्छौं, हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रहद्वारा जसरी हाम्रो उद्धार भयो, त्यसरी नै उनीहरूको पनि भएको छ ।”

१२गैर-यहूदीहरूका बीच तिनीहरूद्वारा परमेश्वरले गर्नुभएका आश्चर्यमय चिन्हहरू र अचम्मका कामहरू बर्णाबास र पावलले जसै त्यस परिषद्मा सुनाए, तिनीहरू चुप भए । १३तिनीहरूको भनाइ सकिएपछि, याकूबले भने: “भाइहरू हो, मेरो कुरा सुन्नुहोस् । १४गैर-यहूदीहरूबाट परमेश्वरले आफ्ना निमित्त एक जना व्यक्तिको छनौट गरेर त्यस जातिप्रति सबैभन्दा पहिले उहाँले नै कसरी चासो देखाउनुभयो, यसको वर्णन सिमोनले हामीलाई गरे । १५अनि उनको यस भनाइसँग अगमवत्ताहरूको वचन मिल्छ, किनकि यस्तो लेखिएको छ:

- १६ “यसपछि म फर्किनेछु र दाऊदको भत्केको वासस्थान पुनः निर्माण गर्नेछु । यसको भग्नावशेष म पुनः निर्माण गर्नेछु, र यसलाई पुनः स्थापित गर्नेछु । १७ बाँकी मानिसहरूले परमेश्वरलाई खोज्न सक्नु, र मेरो नाउँ लिने गैर-यहूदीहरूले पनि खोज्न सक्नु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जसले यी कुराहरू गर्नुहुन्छ ।”

१८ जुन सृष्टिको आरम्भदेखि जानिएको छ ।

१९“त्यसकारण, यो मेरो फैसला हो, परमेश्वरप्रति फर्केर आएका गैर-यहूदीहरूका निमित्त हामीले कठिन पार्न हुँदैन । २०त्यसको साटो तिनीहरूका निमित्त हामीले लेखिदिनुपर्दछ, मूर्तिपूजाको अशुद्धताबाट तिनीहरू अलग बस्नुपर्दछ । यौनिक विकृतिबाट र घाँटी अठ्याएर मारिएका पशुहरूको मासुको रगत खानबाट पनि तिनीहरूले आफूलाई रोक्नुपर्दछ । २१किनकि धेरै अधिदेखि प्रत्येक शहरमा मोशाको शिक्षाको प्रचार भएको छ र हरेक विश्राम-दिन सभाघरहरूमा त्यसलाई पढिन्छ ।”

गैर-यहूदी विश्वासीहरूलाई परिषद्को पत्र

२२त्यसपछि प्रेरितहरू र एल्डरहरू लगायत, सम्पूर्ण मण्डलीले आफूहरूमध्ये कोही मानिसहरूलाई छानी पावल र बर्णाबासका साथ एन्टिओखिया पठाउने निर्णय गरे । तिनीहरूले यहूदा (बर्साबास भनिने) र भाइहरूमध्येका अगुवा सिलासलाई छाने । २३उनीहरूको हातमा तिनीहरूले यस्तो पत्र पठाए:

एन्टिओखिया, सिरिया र किलिकियामा बस्ने गैर-यहूदीका विश्वासीहरूमा:

हामी प्रेरितहरू, एल्डरहरू र तपाईंका भाइहरूको अभिवादन ।

२४हाम्रो अधिकार प्राप्त नगरीकन हामीमध्ये कोही मानिसहरू त्यहाँ आएर नाना थरीका कुरा गरी तपाईंहरूको मन विथोलेर, तपाईंहरूलाई विघ्नबाधा पुऱ्याएको हामीले सुन्थौं । २५त्यसकारण कोही मानिसहरूको छनौट गरी तिनीहरूलाई हाम्रा प्रिय सङ्गी बर्णाबास र पावलका साथ तपाईंहरूका पठाउने हामी सबैले संयुक्त रूपमा निर्णय गर्थौं । २६यी मानिसहरूले हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका नाउँका निमित्त आफ्नो जीवन जोखिममा पारेका छन् ।

२७यसैले हामी जे लेखिरहेका छौं, त्यसलाई आफना मुखको वचनद्वारा प्रमाणित गर्न यहूदा र सिलासलाई पठाइरहेका छौं । २८यसमा लेखिएका आवश्यक कुराहरूभन्दा बढी गर्नु भनेर तपाईंको काँधमा बढी बोझ हाल्न पवित्र आत्मा र हामी आवश्यक ठान्दैनौं । २९मूर्तिहरूलाई चढाइएको बलिको मासु, घाँटी अट्चाएर मारिएका पशुहरूको मासु, रगत र व्यभिचारबाट तपाईंहरू अलग हुनुपर्छ । यी सब कुराबाट अलग रहनुभयो भने असल हुनेछ ।

विदा ।

३०ती मानिसहरू त्यहाँबाट पठाइए र एन्टओखिया पुगे । त्यहाँ तिनीहरूले गैर-यहूदीलाई एकैसाथ भेला गराएर त्यो चिट्ठी प्रस्तुत गरे । ३१ती मानिसहरूले त्यो पत्र पढे र त्यसका उत्साहपूर्ण अर्तीबाट खुशी भए । ३२यहूदा र सिलास, जो आफै पनि अगमवक्ता थिए, उनीहरूले भाइहरूलाई प्रोत्साहित गर्न र बलियो पार्न थुप्रै कुरा भने । ३३त्यहाँ केही दिन बिताएपछि, तिनीहरू जहाँबाट पठाइएका थिए त्यहीं भाइहरूको शान्तिको आशिषसहित फिर्ता पठाइए । [३४तर सिलासले त्यहीं बस्ने निर्णय गरे ।] ३५तर पावल र वर्णावासचाहिँ एन्टओखियामै बसे, जहाँ तिनीहरू र अरूहरूले पनि प्रभुको वचनको शिक्षा दिए र प्रचार गरे ।

पावल र वर्णावासबीच मतभेद

३६केही समयपछि पावलले वर्णावासलाई यसो भने, “हामीले जति शहरहरूमा प्रभुको वचनको प्रचार गर्‍यो ती सबै ठाउँहरूमा हामी फर्केर जाऔं र भाइहरूलाई भेटेर तिनीहरू कसरी प्रभुमा लागि रहेका छन् हेरौं ।” ३७वर्णावास ‘मर्कूस’ भनिने यहूदालाई पनि आफूसँग लिएर जान चाहन्थे । ३८तर पावलको विचारमा तिनीलाई साथमा लैजानु बुद्धिमानी थिएन,

किनकि पामफिलियामा उनले तिनीहरूलाई छोडेका थिए र तिनीहरूको काममा निरन्तर साथ दिएका थिएनन् । ३९तिनीहरूका बीच यति गहिरो मतभेद भयो, तिनीहरू एक अर्काबाट छुट्टिए । वर्णावासले मर्कूसलाई साथ लिएर साइप्रसका निमित्त जहाजबाट प्रस्थान गरे । ४०पावलले सिलासलाई आफ्नो साथमा लिएर भाइहरूद्वारा प्रभुको अनुग्रहमा अर्पण भई हिँडे । ४१मण्डलीहरूलाई बलियो बनाउँदै तिनले सिरिया र किलिकियाको यात्रा गरे ।

तिमोथी पावल र सिलाससँग मिसिएका

१६ पावल डर्बी हुँदै लिस्त्रा आए । त्यहाँ तिमोथी नाउँका एक जना चेला बस्थे । तिनकी आमा यहूदी जातिकी विश्वासी थिइन्, तर बाबुचाहिँ ग्रीक थिए । २लिस्त्रा र आइकोनियमका भाइहरूले उनको बारेमा राम्रो कुरा गर्थे । ३पावल आफ्नो यात्रामा उनलाई साथै लिएर जान चाहन्थे । त्यसैले तिनले उनको खतना गरे, किनकि त्यस क्षेत्रमा बस्ने सबै यहूदीहरूलाई उनका बाबु ग्रीक हुन् भन्ने थाहा थियो । ४जसै तिनीहरू एक शहरपछि अर्को शहर गए, तिनीहरूले यरूशलेमका प्रेरितहरू र एल्डरहरूद्वारा मानिसहरूलाई अनुसरण गर्नका निमित्त गरिएको निर्णय सुनाइदिए । ५यसरी मण्डलीहरू विश्वासमा शक्तिशाली हुँदै गए र तिनीहरूको सङ्ख्या दिनदिनै बढ्दै गयो ।

पावलले म्यासिडोनियाको मानिसको दर्शन पाएका

६एसिया प्रान्तमा वचन प्रचार गर्न पवित्र आत्माले रोक्नुभएकोले पावल र उनका सङ्गीहरू फ्रिगिया र गलातियाका क्षेत्रहरूमा गए । ७जसै तिनीहरू माइसियाको सिमानामा आइपुगे, तिनीहरू विथिनिया जाने प्रयास गर्नथाले । तर येशूको आत्माले तिनीहरूलाई त्यसतर्फ जान अनुमति दिनुभएन । ८त्यसैकारण तिनीहरू माइसिया हुँदै त्रोआस गए । ९रात्रीका समयमा

म्यासिडोनियाका एक जना मानिसले उभिएर तिनलाई हात जोडेर यसरी विन्ती गरिरहेको तिनले दर्शन देखे, “तपाईं म्यासिडोनिया आउनुहोस् र हामीलाई सहायता गर्नुहोस् ।” १०पावलले यो दर्शन पाएपछि परमेश्वरले तिनीहरूलाई सुसमाचारको शिक्षा दिन हामीलाई बोलाउनुभएको हो भन्ने निर्णय गरी म्यासिडोनिया जानका निमित्त हामी तुरुन्तै तयार भयौं ।

फिलिप्पीमा लिडियाको परिवर्तन

११त्रोआसबाट जहाजमा चढी हामी सोफ्रे सामोश्रेसतिर लाग्यौं, र त्यसको भोलिपल्टै नियापोलिस पुग्यौं । १२त्यहाँबाट रोमी उपनिवेश र म्यासिडोनियाको त्यस क्षेत्रको एउटा प्रमुख शहर फिलिप्पी आइपुग्यौं र त्यहाँ हामी कैयौं दिनसम्म बस्यौं ।

१३विश्राम-दिन शहरको द्वारबाट बाहिर आई हामी नदीतर्फ लाग्यौं । हामीले त्यहाँ प्रार्थनाको एउटा स्थान पाउने आशा राखेका थियौं । हामी त्यहाँ बस्यौं र त्यहीं भेला भएका महिलाहरूसँग कुरा गर्न थाल्यौं । १४अनि हाम्रो कुरा सुन्ने महिलाहरूमध्ये एक जना थिआटीरा शहरकी बैजनी रङ्गको कपडाको व्यापार गर्ने लिडिया नाउँकी महिला थिइन् । तिनी परमेश्वरकी भक्तिनी थिइन् । पावलको शिक्षा ग्रहण गर्न परमेश्वरले उनको हृदय खोलिदिनुभयो । १५जब तिनी र तिनका घरका सबै सदस्यहरूको बपतिस्मा भयो, तिनले हामीलाई आफ्नो घरमा निम्त्याइन् । तिनले “यदि तपाईं मलाई प्रभुको विश्वासी ठहराउनुहुन्छ भने, मेरा घरमा आई बस्नुहोस्” भनेर हामीलाई कर गरिन् ।

पावल र सिलास झ्यालखानमा

१६एक दिन जब हामी प्रार्थनास्थलतिर गइरहेका थियौं, हामीले एउटी दासी केटीलाई भेट्यौं जससँग भविष्य बताउने दुष्ट आत्मा थियो । भविष्य बताएरै त्यस केटीले आफ्ना मालिकहरूका निमित्त ठूलो धनराशि कमाइदिएकी थिई । १७यस केटीले पावल र हामी सबैको पछि लाग्दै यसरी कराई, “यी मानिसहरू

सर्वोच्च परमेश्वरका सेवकहरू हुन् । तपाईंहरूको उद्धारको बाटो यिनीहरू बताइरहेका छन् ।” १८धेरै दिनसम्म त्यसले यस्तै गरिरही । अन्त्यमा, यस कुराले पावललाई यति चिन्तित गरायो कि फनक्क फर्केर तिनले त्यस दुष्ट आत्मालाई भने, “येशू ख्रीष्टको नाउँमा यस केटीबाट बाहिर आउन म तँलाई आदेश दिन्छु ।” त्यसै क्षण त्यो दुष्ट आत्माले त्यसलाई छोडिदियो ।

१९जब त्यस दासी केटीका मालिकहरूले आफ्नो पैसा कमाउने आशा मरेको थाहा पाए, तिनीहरूले पावल र सिलासलाई समातेर बजारबाट घिस्याउँदै हाकिमहरूकहाँ लगे । २०अनि तिनीहरूले यसो भने, “यी मानिसहरू यहूदीहरू हुन्, र यिनीहरू हाम्रा शहरमा गोलमाल फैलाउँदै छन् । २१यिनीहरू हामीले रोमीहरूलाई स्वीकार गर्न वा व्यवहारमा ल्याउन न्यायसङ्गत नहुने रीतिथितिहरूको प्रचार गर्दैछन् ।”

२२भीड़ पावल र सिलासमाथि जाइलाग्न एक भए, अनि हाकिमहरूले तिनीहरूलाई नाङ्गो तुल्याएर कुट्ने आदेश दिए । २३छुडीले बेसरी कुटेपछि तिनीहरूलाई झ्यालखानमा जाके र सुरक्षाकर्मीलाई तिनीहरूको निगरानी सावधानीपूर्वक गर्ने आदेश दिए । २४यस्तो आदेश पाएपछि झ्यालखानका सुरक्षाकर्मीले पनि तिनीहरूलाई सबैभन्दा भित्रको कोठरीमा लगेर थुने र तिनका खुट्टामा ठिँगुरो ठोकी दिए ।

२५मध्यराततिर पावल र सिलास प्रार्थना गर्नुको साथै परमेश्वरको भजन गाइरहेका थिए, र त्यहाँका अरू बन्दीहरूले त्यो सुनिरहेका थिए । २६अकस्मात्, त्यहाँ ठूलो भूकम्प आयो जसले गर्दा झ्यालखानका जगहरू हल्लिन थाले । तुरुन्तै त्यसका सबै ढोकाहरू खुलेर सबै बन्दीहरूका बन्धन पनि खुले । २७हल्लीखल्लीले झ्यालखानका हाकिम निद्राबाट व्यङ्गे र जसै तिनले झ्यालखानका ढोकाहरू आफै खुलेका देखे, तिनले आफ्नो तरवार म्यानबाट थुत्ने र सबै बन्दीहरू भागेको ठानेर तिनले आत्महत्या गर्ने आटेका थिए । २८त्यो देखेर पावल कराए, “आत्महत्या नगर्नुहोस् ! हामी सबै यहीं छौं !”

३९ती हाकिमले त्यहाँ बत्ती मगाए र दौडिंदै भित्र गए । अनि पावल र सिलासका सामु डरले थरथर काप्दै घोप्टो परे । ३०त्यसपछि तिनीहरूलाई ती हाकिमले झ्यालखानबाट बाहिर ल्याए र सोधे, “आदरणीय जनहरू हो, उद्धार पाउनका निमित्त मैले के गर्नुपर्दछ ?”

३१तिनीहरूले जवाफ दिए, “प्रभु येशूमा विश्वास गर्नुहोस्, तपाईं र तपाईंका परिवारले उद्धार पाउनुहुनेछ ।” ३२त्यसपछि पावल र सिलासले तिनका घरका सबै जना र तिनीसँग प्रभुको वचन बोले । ३३रात्रीको त्यस पहरमा ती हाकिमले तिनीहरूलाई बाहिर लगेर तिनका घाउहरू धोइदिए । अनि तिनी र तिनका परिवारले तुरुन्तै बप्तिस्मा लिए । ३४हाकिमले आफ्नो घरमा तिनीहरूलाई ल्याए र तिनीहरूका अगाडि भोजन राखिदिए । तिनी अब आनन्दले भरिए किनकि तिनी र तिनका पूरा परिवारले परमेश्वरमा विश्वास गरेका थिए ।

३५उज्यालो भएपछि, शहरका हाकिमहरूले आफ्ना अधिकृतहरूलाई “ती मानिसहरूलाई छाडिदिनु” भन्ने आदेशका साथ झ्यालखानका हाकिमकहाँ पठाए । ३६त्यो सुनेर झ्यालखानका हाकिमले पावललाई भने, “शहरका हाकिमले तपाईं र सिलासलाई छाडिदिने आदेश दिनुभएको छ । अब तपाईंहरू जान सक्नुहुन्छ, शान्तिसाथ जानुहोस् ।”

३७तर पावलले हाकिमहरूलाई भने: “हामी रोमी नागरिक हुँदाहुँदै पनि विना कुनै सुनुवाइ तिनीहरूले हामीलाई सार्वजनिक रूपमा पिटे र झ्यालखानमा ल्याएर जाके । अब के तिनीहरू हामीलाई कसैले थाहा नपाउने गरी गोप्य तरिकाले छोड्न चाहन्छन् ? होइन, तिनीहरू आफै यहाँ आउनुपर्छ र हामीलाई बाहिर लिएर जानुपर्छ ।”

३८अधिकृतहरूले यो कुरा शहरका हाकिमहरूलाई सुनाए । पावल र सिलास रोमी नागरिक भएको जब तिनीहरूले सुने, तिनीहरू तर्सिए । ३९तिनीहरूलाई खुशी पार्न तिनीहरू आए र शहरबाट अन्तै जाने अनुरोध गर्दै तिनीहरूलाई झ्यालखानबाट बाहिर ल्याए ।

४०झ्यालखानबाट पावल र सिलास बाहिर आएपछि, तिनीहरू लिडियाको घर गए अनि त्यहाँ तिनीहरूले भाइहरूलाई भेटे र तिनीहरूलाई प्रोत्साहित गरे । त्यसपछि तिनीहरूले त्यो शहर छाडे ।

थेसलोनिकेमा

१७ पावल र सिलास अम्फपोलिस र अपोल्लोनियाको बाटो हुँदै थेसलोनिकेमा आए । त्यहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो । २आफ्नो बानीअनुसार, पावल त्यस सभाघरमा गए र तीन सातासम्म तिनले धर्मशास्त्रका वचनहरूको सत्यता बताए । ३ख्रीष्टले कष्ट भोग्नुभएको र मरेकाहरूबाट जीवित हुनुभएको कुराको धर्मशास्त्रबाट प्रमाण दिदै वर्णन गरे । तिनले भने, “तपाईंहरूका सामु मैले घोषणा गरेको यिनै येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ ।” ४सभाघरका केही यहूदीहरू तिनको कुरा सुनेर प्रोत्साहित भए अनि पावल र सिलासलाई साथ दिए । त्यसै गरी, प्रभुको भय मान्ने ग्रीक र प्रतिष्ठित महिलाहरू पनि ठूलो सङ्ख्यामा पावल र सिलासका साथमा आए ।

५तर यहूदीहरूले ईर्ष्या गर्नथाले; त्यसकारण, बजारका केही बदमास मानिसहरूलाई तिनीहरूले जम्मा पारी तिनीहरूको हूल खडा गरे र तिनीहरूबाट शहरमा हूलदङ्गा मच्चाए । त्यसपछि पावल र सिलासलाई भीडका सामु ल्याउन तिनीहरू जेसनको घरमा दौडिंदै गए । ६तर जब त्यहाँ तिनीहरूलाई पाएनन्, तिनीहरूले जेसन र अरू केही भाइहरूलाई शहरका अधिकृतहरूका सामु घिस्याउंदै ल्याए र कराउन थाले: “संसारभरि समस्या खडा गर्ने यी मानिसहरू यहाँ आएका छन्, ७र तिनीलाई जेसनले आफ्नो घरमा स्वागत गरेको छ । तिनीहरू सबैले ‘येशू’ भन्ने अर्कै राजा छन् भन्दै, सिजरको आदेश र हुकुमप्रति अट्टेरी गरिरहेका छन् ।” ८यो सुन्नासाथै त्यहाँ जम्मा भएको भीड र शहरका हाकिमहरूका बीच खैलाबैला मच्चियो । ९त्यसपछि तिनीहरूले जेसन र उनका साथ ल्याइएका अरूहरूसँग धरौटी लिएर तिनीहरूलाई छाडिदिए ।

बेरियामा

१०रात परेपछि, भाइहरूले पावल र सिलासलाई बेरिया पठाए । त्यहाँ पुगेपछि, तिनीहरू यहुदीहरूको सभाघर गए । ११थेसलोनिकेका मानिसहरूभन्दा बेरियाका निवासीहरू बढी भद्र थिए, किनकि सुसमाचारलाई तिनीहरूले बढो उत्साहका साथ ग्रहण गरे र पावलले भनेका कुराहरू कतिसम्म सही हुन् त्यो जाँचन हरेक दिन धर्मशास्त्रको अध्ययन गर्थे । १२धेरैजसो यहुदीहरूले विश्वास गरे । त्यसैगरी ठूलो सङ्ख्यामा प्रतिष्ठित ग्रीक महिला र पुरुषहरूले पनि विश्वास गरे ।

१३बेरियामा परमेश्वरको वचनको शिक्षा पावलले दिइरहेको जसै थेसलोनिकेका यहुदीहरूले थाहा पाए, तिनीहरू त्यहाँ पनि गए र भीडलाई उक्साएर पावल विरुद्ध उचाल्न थाले । १४अनि भाइहरूले पावललाई तुरुन्तै समुद्रको किनारतिर पठाइदिए । तर सिलास र तिमाथीचाहिँ बेरियामै बसे । १५पावललाई लिएर जानेहरूले तिनलाई एथेन्स पुऱ्याए । त्यसपछि सिलास र तिमाथीले सकेसम्म छिटो पावलकहाँ जानुपर्दछ भन्ने निर्देशन छोडेर तिनीहरू फर्के ।

एथेन्समा

१६जुन बेला पावल एथेन्समा सिलास र तिमाथीलाई पखिरहेका थिए, त्यस शहरका प्रशस्त मूर्तिहरू देखेर तिनी धेरै दुःखी भए । १७त्यसैले तिनी सभाघरका यहुदीहरू र परमेश्वरको भय मान्ने ग्रीकहरूसँग र बजारमा उपस्थित मानिसहरूसँग दिनहुँ तर्क गर्थे । १८इपिक्युरी र स्तोइकी दार्शनिकहरूका समूहले तिनीसँग वादविवाद गर्नथाले । तीमध्ये केहीले सोधे, “यो बकबके के भन्न खोज्दैछ ?” अरूले यस्तो टिप्पणी गरे, “यो मानिस अन्य कुनै परदेशी देवताको प्रचार गर्ने जस्तो देखिन्छ ।” पावलले येशू र मृतकबाट जीवित हुने कुराको शिक्षा दिएकाले तिनीहरूले यस्तो भने । १९त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई समातेर

अरियोपागसको सभामा लगेर सोधे, “तपाईंले प्रचार गरिरहनुभएको यो नयाँ शिक्षाका बारेमा के हामी जान्नसक्छौं ? २०तपाईंले भनेका विचित्रका कुराहरू हामी सुन्दैछौं र त्यसको के अर्थ हो सो हामी जान्न चाहन्छौं ।” २१(त्यहाँ बस्ने सबै एथेनीहरू र परदेशीहरू केही काम नगरी नयाँ विचारहरू सुन्ने र त्यस बारेमा कुराकानी गरी आफ्नो समय विताउने गर्थे ।)

२२तिनीहरूको कुरा सुनेपछि अरियोपागसको त्यस सभामा उठेर पावलले यसो भने, “एथेन्सका मानिसहरू हो ! म देख्दैछु, तपाईंहरू हर किसिमले अति धर्मात्मा हुनुहुन्छ । २३किनकि जब म यस शहरतिर घुम्ने र तपाईंहरूले पूजा गर्ने मूर्तिहरूलाई देखें, त्यहाँ एउटा वेदीमा मैले यस्तो लेखिएको पाएँ— ‘अज्ञात देवताका निमित्त ।’ अब त्यो अज्ञात देउता भनेर तपाईंहरू जसको पूजा गरिरहनुभएको छ, उहाँ को हुनुहुन्छ त्यो म तपाईंहरूलाई घोषणा गर्दैछु ।

२४“यस संसार र यसभित्र भएका हरेक कुरालाई सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वर स्वर्ग र पृथ्वीको प्रभु हुनुहुन्छ र मानिसहरूका हातले निर्माण गरेका मन्दिरहरूमा उहाँ बस्नुहुन्न । २५यदि उहाँलाई कुनै कुराको खाँचो पऱ्यो भने मानिसका हातबाट त्यसको सेवा उहाँ लिनुहुन्न, किनकि उहाँ आफैले सबै मानिसहरूलाई जीवन, सास र अरू सबै कुरा दिनुहुन्छ । २६सम्पूर्ण पृथ्वी बसोबास गराउनलाई एक जना मानिसबाट उहाँले मानिसहरूको हरेक जाति बनाउनुभयो । अनि तिनीहरूले बस्नुपर्ने उपयुक्त ठाउँहरू र अवधि पनि तोकिदिनुभयो । २७मानिसहरूले उहाँलाई चाहनेछन् र खोज्दै जाँदा भेट्याउने पनि छन् भनेर परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो । यद्यपि हामीबाट उहाँ टाढा हुनुहुन्न । २८किनकि उहाँमा हामी जिउँछौं, हिँड्छौं र हाम्रो अस्तित्व छ ।’ तपाईंके केही कविहरूले पनि यही कुरो यसरी भनेका छन्, ‘हामी उहाँका सन्तान हौं ।’

२९“त्यसकारण हामी परमेश्वरका सन्तान भएकाले ईश्वर भनेको सुन वा चाँदी वा दुङ्गाभैँ हुनुहुन्छ भनी हामीले सोच्नु हुँदैन। साथै उहाँ मानिसका दक्षता र योजनाद्वारा निर्माण गरिएको एउटा मूर्ति पनि हुनुहुन्न। ३०बितेका समयमा यस्ता अज्ञानतामाथि परमेश्वरले ध्यान दिनुभएन, तर अब हरेक ठाउँका सबै मानिसहरूलाई उहाँ यस्तो कामको निमित्त पश्चात्ताप गर्ने आदेश दिनुहुन्छ। ३१किनकि उहाँले एउटा दिन निश्चित गर्नुभएको छ जुन दिन आफूले नियुक्त गरेको मानिसद्वारा न्यायका साथ यस संसारको फैसला गर्नुहुनेछ। मरेकाहरूबाट उहाँलाई जीवित पार्नुभएर यस कुराको प्रमाण उहाँले सबै मानिसहरूलाई दिनुभएको छ।”

३२मृतकबाट जीवित हुने विषयमा जब तिनीहरूले सुने, कोही गिल्ला गर्नथाले, तर अरूले भने, “यस विषयमा हामी तपाईंबाट फेरि सुन्न चाहन्छौं।” ३३त्यसपछि, पावल त्यस परिषद्बाट बाहिर गए। ३४केही मानिसहरू पावलका चेला भएर विश्वास गरे। तिनीहरूमध्ये अरियोपागसका डियनुसियस साथै दामारिस नाउँकी एउटी स्त्री र अरूहरू पनि थिए।

कोरिन्थमा

१८ त्यसपछि, पावलले एथेन्स छाडे र उनी कोरिन्थ गए। २त्यहाँ तिनले पोन्टसका निवासी अक्वीला नाउँ गरेका एक जना यहूदीलाई भेटे। तिनी आफ्नी पत्नी प्रिस्किलासँग इटालीयाबाट हालसालै त्यहाँ आएका थिए। किनकि क्लौडियसले सबै यहूदीहरूलाई रोमबाट निकालेका थिए। पावल तिनलाई भेट्न गए। ३तिनीहरू तम्बु बनाउने मानिस थिए र पावल पनि त्यही पेशाका भएकाले उनी तिनीहरूसँगै बसे र दुवै एउटै काम गर्न लागे। ४पावलले हरेक विश्राम-दिनमा सभाघरहरूमा यहूदी र ग्रीकहरूसँग तर्क गर्दै तिनीहरूलाई सम्भाउन थाले।

५जसै सिलास र तिमोथी म्यासिडोनियाबाट त्यहाँ आए, पावलले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ

भनी यहूदीहरूलाई साक्षी दिँदै उहाँको वचनको शिक्षामा आफूलाई पूर्ण रूपले अर्पण गरे। ६तर जब यहूदीहरूले पावलको विरोध गर्दै तिनको अपमान गरे, तब त्यसको प्रतिवादमा तिनले आफ्नो लुगा टक्क्याउँदै तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूको रगत तिमीहरूको थाप्लोमा परोस्। तिमीहरूप्रतिको मेरो उत्तरदायित्व म यहीं अन्त गर्छु। अबदेखि म गैर-यहूदीहरूकहाँ जानेछु।”

७त्यसपछि पावल सभाघर छोडेर नजिकै अर्को घरमा गए, जहाँ परमेश्वरका एक जना भक्त तीतस युस्तस बस्थे। ८सभाघरका शासक क्रिस्पस र उनका सम्पूर्ण परिवारले प्रभुमा विश्वास राखे। त्यसै गरी पावललाई सुन्नेमध्ये धेरैजसो कोरिन्थीहरू पनि विश्वास राखे र तिनीहरूले बपतिस्मा लिए।

९एक रात पावलसँग प्रभुले दर्शनमा यस्तो भन्नुभयो: “तँ नडरा; वचनको प्रचार गरिराख्, तँ चुप नलाग्! १०किनकि म तेरो साथमा छु, र कसैले तँमाथि आक्रमण गर्ने र तँलाई चोट पुऱ्याउनेछैन, किनकि यस शहरमा मेरा धेरै भक्तहरू छन्।” ११त्यसैले पावल त्यस शहरमा डेढ वर्ष बसे। त्यस अवधिमा, तिनले त्यहाँका मानिसहरूमा परमेश्वरको वचनको शिक्षा दिए।

१२गलियोन अखैयाका शासक भएका समयमा, यहूदीहरूले संयुक्त रूपमा पावलमाथि आक्रमण गरे र उनलाई अदालतसमक्ष ल्याए। १३उनीमाथि तिनीहरूले यस्तो आरोप लगाए, “यो मानिसले हाम्रा व्यवस्थाका विरुद्ध परमेश्वरको पूजा गर्न यहाँका बासिन्दालाई प्रोत्साहित गर्दछ।”

१४पावल बोलै लागेका बेलामा गलियोनले यहूदीहरूलाई भने, “यदि तिमी यहूदीहरू कुनै किसिमको गम्भीर अपराध वा दुर्व्यवहारका बारेमा असन्तोष प्रकट गर्दछौं भने, तिमीहरूका कुरा सुन्न मलाई न्यायोचित हुनेछ। १५तर यो त वचनहरू, नाउँहरू र तिमीहरूका आफ्नै व्यवस्थाका कुराहरू भएकाले, यो भगडा तिमीहरू आफै सुल्भाउनु। यस्ता कुराको म न्याय गर्दिनँ।” १६तसर्थ उनले तिनीहरूलाई

अदालतबाट धपाइदिए । १७अनि तिनीहरू सभाघरका शासक सोस्थेनेसमाथि जाई लागे र तिनलाई अदालतमै कूटे । तर गलियोनले त्यस घटनामा कुनै चासो देखाएनन् ।

प्रिस्किला, अक्वीला र अपोल्लोस

१८केही समयसम्म पावल कोरिन्थमा बसे । त्यसपछि तिनले भाइहरूलाई छाडे अनि प्रिस्किला र अक्वीलालाई आफ्नो साथ लिएर जहाजबाट सिरियातिर लागे । जहाजमा चढनुभन्दा अघि आफ्नो एउटा भाकलको कारण उनले किंक्रियामा कपाल खौरे । १९तिनीहरू एफिसस आइपुगेपछि पावलले प्रिस्किला र अक्वीलालाई त्यहीं छाडे । उनीचाहिँ त्यहाँका एउटा सभाघरमा गए र यहूदीहरूसँग तर्क गर्न लागे । २०तिनीहरूले अझ केही समय बस्न तिनलाई अनुरोध गरे, तर तिनले सो मानेनन् । २१तर त्यहाँबाट जाँदा, उनले यसरी प्रतिज्ञा गरे, “परमेश्वरको इच्छा भयो भने म फेरि आउनेछु ।” त्यसपछि तिनी जहाज चढी एफिससबाट विदा भए । २२जब तिनी सिजरियामा ओर्लिए, माथि उक्लेर उनले मण्डलीमा गई सबैलाई अभिवादन गरे र त्यसपछि एन्टिओखियातिर ओर्लियाए ।

२३एन्टिओखियामा केही समय बसेर, पावल त्यहाँबाट पनि हिँडे र गलातिया र फ्रिगियाका सम्पूर्ण क्षेत्रहरूका चेलाहरूलाई सामर्थी बनाउदै एक ठाउँबाट अर्को ठाउँ यात्रा गर्दै हिँडे ।

२४यसै ताका अलेक्जेन्ड्रियाको बासिन्दा अपोल्लोस नाउँ गरेका एक जना यहूदी एफिसस आए । धर्मशास्त्रको पूर्ण ज्ञानसहित उनी एक शिक्षित व्यक्ति थिए । २५प्रभुका मार्गमा तिनी शिक्षित थिए र तिनी आत्मामा उत्साहित भई बोल्थे अनि आफूले यूहन्नाको बपतिस्मा मात्रै थाहा पाए पनि येशूका बारेमा सही शिक्षा दिन्थे । २६बडो निर्भयतासाथ तिनी सभाघरहरूमा बोल्न थाले । जब प्रिस्किला र अक्वीलाले उनका कुरा सुने, उनलाई तिनीहरूले आफ्ना घरमा निमन्त्रणा गरे र परमेश्वरको मार्गका बारेमा

अझ बढी कुराहरू उनलाई बताए ।

२७जब अपोल्लोस अखैया जान खोजे, भाइहरूले तिनलाई प्रोत्साहित गरे र त्यहाँका चेलाहरूले उनलाई स्वागत गरून् भनी पत्र लेखे । उनले त्यहाँ पुगेर अनुग्रहद्वारा विश्वास गर्नेहरूलाई धेरै सहायता गरे, २८किनकि सार्वजनिक वादविवादमा यहूदीहरूलाई गलत ठहराएर, येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरालाई तिनले धर्मशास्त्रबाट प्रमाणित गरे ।

एफिससमा पावल

१९ अपोल्लोस कोरिन्थमा छुँदा, पावल भित्री इलाकाको बाटो हुँदै एफिसस पुगे । त्यहाँ तिनले केही चेलाहरू फेला पारे । २०तिनीहरूसँग उनले भने, “विश्वास गरिसकेपछि के तपाईंहरूले पवित्र आत्मा पाउनुभयो ?”

तिनीहरूको जवाफ थियो, “छैन, पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ भन्नेसम्म पनि हामीले सुनेका छैनौं ।”

३१तसर्थ पावलले प्रश्न गरे, “त्यसो भए कस्तो बपतिस्मा तपाईंहरूले लिनुभयो ?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “यूहन्नाको बपतिस्मा ।”

४पावलले भने, “यूहन्नाको बपतिस्मा पश्चात्तापको बपतिस्मा थियो । आफूपछि आउनुहुने येशूमाथि विश्वास गर्न तिनले मानिसहरूलाई अह्लाए ।” ५यो सुन्नासाथ प्रभु येशूको नाउँमा तिनीहरूले बपतिस्मा लिए । ६अनि पावलले तिनीहरूमाथि जसै हात राखे, तिनीहरूमा पवित्र आत्मा आउनुभयो र तिनीहरू विभिन्न भाषाहरूमा बोले अनि अगमवाणी गरे । ७त्यहाँ प्रायः बाह्र जना मानिसहरू थिए ।

८पावल त्यहाँका सभाघरहरूमा गए र तीन महिनासम्म निर्भयताका साथ परमेश्वरको वचन बोले । परमेश्वरको राज्यका बारेमा तिनले साहसपूर्ण बहस र तर्क गरे । ९तर तीमध्ये कोही हठी भएर विश्वास गर्न अस्वीकार गरी सो मार्गको विरुद्ध खुल्लमखुल्ला अपशब्द बोल्न

लागे । त्यसैले पावलले तिनीहरूलाई छोडेर आफ्ना साथमा चेलाहरू लगेर टुरान्नसको सभाकक्षमा दिनहुँ छलफल गर्नथाले । १० एशिया प्रान्तमा बस्ने यहूदीहरू र ग्रीकहरूले पनि प्रभुको वचन सुनुनू भन्नाका निमित्त सभाकक्षमा पावलको बोल्ने काम दुई वर्ष चलयो ।

११ पावलद्वारा परमेश्वरले असाधारण आश्चर्य कामहरू गर्नुभयो । १२ यहाँसम्म कि उनलाई स्पर्श गराइएका रुमाल र वस्त्र मात्रै पनि बिरामीहरूलाई लगेर छुवाउँदा, तिनीहरू निको भए र दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूलाई छाडी गए ।

१३ दुष्ट आत्मा निकाल्दै हिँड्ने केही यहूदीहरूले भूत लागेकाहरूमाथि प्रभु येशूको नाउँ उच्चारण गर्नथाले । तिनीहरू यसो भन्ने गर्थे, “पावलले शिक्षा दिने गरेको उनै येशूको नाउँमा तँलाई बाहिर निस्कने म आदेश दिन्छु ।” १४ एक जना स्केवास नाउँ गरेका यहूदी प्रधान पूजाहारीका सात जना छोराहरूले त्यसो गर्थे । १५ एक दिन एउटा दुष्ट आत्माले तिनीहरूलाई जवाफ दियो, “येशूलाई त म जान्दछु र पावलका बारेमा पनि म जान्दछु, तर तँ को होस् ?” १६ त्यसपछि दुष्ट आत्माले ग्रसित त्यो मानिस तिनीहरूमाथि उफ्रिदै जाई लाग्यो र तिनीहरू सबैलाई आफ्नो वशमा पायो । अनि त्यसले तिनीहरूलाई त्यस घरबाट नाङ्गो र रगतपच्छे भएर भाग्ने तुल्यायो ।

१७ एफिससमा बस्ने यहूदीहरू र ग्रीकहरूले जब यो कुरा थाहा पाए, तिनीहरू सबै भयभीत भए, र प्रभु येशूको नाउँ ठूलो आदरको योग्य ठानियो । १८ उहाँमाथि विश्वास गर्ने धेरै जना बाहिर देखापरे र खुल्लमखुल्ला आफ्ना दुष्ट कामहरू स्वीकार गरे । १९ भ्रारफूक गर्ने धेरै जनाले आफ्ना पुस्तकहरू एकैसाथ बाहिर ल्याई तिनलाई सार्वजनिक रूपमा जलाए । ती पुस्तकहरूको मोल हिसाब गर्दा कुल पचास हजार चाँदीको सिक्का भयो । २० यसरी प्रभुको वचन फैलिँदै र शक्तिशाली हुँदैगयो ।

२१ यो सबै घटिसकेपछि पावल म्यासिडोनिया र अखैया हुँदै यरूशलेम जाने निश्चय गरे ।

तिनले भने, “त्यहाँ गइसकेपछि म रोम पनि अवश्य जानुपर्छ ।” २२ आफ्ना दुई जना सहयोगीहरू तिमोथी र इरास्तसलाई तिनले म्यासिडोनिया पठाए । आफूचाहिँ केही समयसम्म एशिया प्रान्तमै बसे ।

एफिससमा हलदङ्गा

२३ त्यसै समयतिर यस मार्गका वारेमा ठूलो हल्लीखल्ली मच्चियो । २४ डेमेत्रियस नाउँको चाँदीको काम गर्ने एक जना शिल्पकारले डायना देवी, आर्तेमिसका चाँदीका ससाना मन्दिरहरू बनाउँथ्यो र त्यहाँका कारीगरहरूका लागि पनि प्रशस्त आम्दानी ल्याउँथ्यो । २५ ती सबै शिल्पकारका साथै त्यस्तै पेशामा लागेका अन्य मानिसहरूलाई त्यसले एक ठाउँमा बोलायो र भन्यो: “मानिस हो, तपाईंहरूलाई थाहा छ, यो व्यापारबाट हामीलाई राम्रो आम्दानी हुन्छ । २६ अहिले तपाईंहरूले देख्नुभयो र सुन्नुभयो कसरी पावल भन्ने यस व्यक्तिले यहाँ एफिसस र एशियाका सबै प्रान्तहरूका धेरै मानिसहरूलाई दृढ विश्वास दिलाउँदै आफ्नो पछि बहकाउँदैछ । मानिसले बनाएका ईश्वरहरू, ईश्वरै होइनन् भनेर ऊ भन्छ । २७ यसैकारण हाम्रो व्यापारले आफ्नो प्रतिष्ठा गुमाउने खतरामात्रै हाम्रो सामु छैन, तर महान् देवी आर्तेमिसको मन्दिर पनि अब अपहेलित हुने डर छ र एशियाका सबै प्रान्तहरू र संसारभरि पुजिने देवीको ईश्वरीय गौरव नाश हुनेछ ।”

२८ जब तिनीहरूले यो कुरो सुने, तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भए र चिच्छ्याएर भन्नथाले: “एफिसीहरूकी देवी आर्तेमिस महान् हुनुहुन्छ ।” २९ चाँडै नै, पूरा शहरमा ठूलो खेलाबैला मच्चियो । अनि पावलका सहयात्री म्यासिडोनियाका गायस र अरिस्तार्खसलाई मानिसहरूले समाते र रङ्गशालातिर घिसाउँदै लगे । ३० भीडमा गएर पावलले केही भन्न चाहे, तर चेलाहरूले तिनलाई त्यसो गर्न दिएनन् । ३१ त्यस प्रान्तका पावलका केही अधिकृत मित्रहरूले पनि तिनलाई रङ्गशालातिर आउने साहस नगर्नु भनी बिन्ती गरेर खबर पठाए ।

३२त्यहाँ भिन्न भेला भएको भीडमा ठूलो भ्रम सृजना भएको थियो । कोही मानिसहरू एउटा कुरा भनेर कराउँदैथिए भने अर्को थरी अर्को कुरा । अधिकांश मानिसहरूलाई त तिनीहरू त्यहाँ किन आएका थिए त्यो पनि थाहा थिएन । ३३यहूदीहरूले अलेक्जेन्डरलाई अगाडि सारे र भीडका केही मानिसहरूले तिनलाई निर्देशन दिए । तिनले हातले इशारा गरेर ती मानिसहरूका सामु बचाउको निमित्त नबोल्न अनुरोध गरे । ३४तर जब तिनीहरूले उनी यहूदी हुनु भन्ने थाहा पाए, ती सबैले एकै स्वरमा दुई घण्टासम्म यसो भन्दै कराइरहे: “एफिसीहरूकी देवी आर्तेमिस महान् हुनुहुन्छ ।”

३५नगरको लेखनदासले त्यस भीडलाई साम्य पाउँ भने, “एफिससका मानिसहरू हो, महान् देवी आर्तेमिसको मूर्ति स्वर्गबाट खसेको हो र उनको मन्दिरको संरक्षक एफिसस शहर हो भन्ने कुरा के सारा विश्वलाई थाहा छैन र ? ३६त्यसकारण यी कुराहरू अकाट्य भएकाले तपाईंहरू शान्त हुनुहोस् र कुनै पनि उताउलो काम नगर्नुहोस् । ३७तपाईंहरूले यी मानिसहरूलाई यहाँ घिसाउँ ल्याउनुभयो, तर यिनीहरूले न मन्दिर लुटेका छन् नता हामी आराध्य देवीको निन्दा नै गरेका छन् । ३८त्यसैले, डेमेट्रियस र उनका शिल्पकारहरूलाई कसैप्रति कुनै गुनासो छ भने त्यसको सुनुवाइका निमित्त अदालतहरू र उचित अधिकारीहरू छन् । त्यहाँ तिनीहरू आरोप लगाउन सक्छन् । ३९यसबाहेक अरू थप केही कुरा तपाईंहरू गर्न चाहनुहुन्छ भने यसको छिनोफानो वैधानिक परिषद्बाटै हुनुपर्छ । ४०हालको परिस्थितिमा, आजका घटनाहरूका कारण हामीमाथि हूलदङ्गा गरेको आरोप लाग्न सक्छ । त्यस्तो भएमा हामी यसको कुनै कारण दिन सक्नेछैनौं, किनकि यो हूलदङ्गा कुनै कारणविना भएको छ ।” ४१यति भनिसकेर तिनले त्यो सभालाई अन्त्य गरे ।

म्यासिडोनिया र ग्रीसमा पावल

२० खैलाबैला शान्त भएपछि, पावलले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाए ।

तिनीहरूलाई अर्ती दिएर प्रोत्साहित गरेपछि उनीहरूसँग विदा भई म्यासिडोनियातिर लागे । २मानिसहरूलाई प्रोत्साहित गर्ने वचनहरू बोल्दै तिनले त्यस क्षेत्रको यात्रा गरे र अन्त्यमा ग्रीसमा गए । ३त्यहाँ तिनी तीन महिना बसे । सिरियातिर जहाजबाट तिनी जान लागेकै समयमा यहूदीहरूले तिनका विरुद्ध एउटा षड्यन्त्र रचेकाले तिनले म्यासिडोनिया भएर जाने निर्णय गरे । ४तिनका साथमा बेरिया निवासी पुरसका छोरा सोपात्रोस, थेसलोनिकेबाट अरिस्ताखस र सिकन्दस, डर्बीका गायस, अनि तिमोथी र एशियाका टाडिकिकस र त्रोफिमस गए । ५ती मानिसहरू हामीभन्दा अधि गए र त्रोआसमा हामीलाई पर्खिबसे । ६तर हामी अखमिरी रोटीको चाडुका दिनहरूपछि फिलिप्पीबाट यात्रा गरी पाँच दिनपछि त्रोआस पुगेर तिनीहरूलाई भेट्यौं र त्यहाँ हामी सात दिन बस्यौं ।

त्रोआसमा युटिकस जीवित पारिएको

७साताको पहिलो दिन रोटी भाँचनलाई हामी सबै एक ठाउँमा भेला भयौं । ती सबैसँग पावलले कुरा गरे । भोलिपल्ट त्यो शहर छाड्ने तिनको विचार भएकोले आधा रातसम्म ती मानिसहरूसँग तिनले कुराकानी गरिरहे । ८हामी भेला भएको माथिल्लो तलाको कोठामा धेरै बत्तीहरू थिए । ९त्यस कोठाको झ्यालमा युटिकस नाउँको एक जना युवक बसेको थियो । पावलको लामो कुरा सुन्दासुन्दै त्यो युवक गहिरो निद्रामा पत्यो । गाढा निद्रामा परेकै बेलामा त्यो तीन तलामाथिबाट तल भुईँमा खस्यो र मानिसहरूले त्यसलाई मरेको अवस्थामा उठाए । १०पावल तल गए र त्यस मानिसमाथि आफू घोप्टो परेर अँगालो हाल्दै भने, “तपाईंहरू नहड्बडाउनुहोस्, यिनी बाँचेकै छन् ।” ११त्यसपछि तिनी पुनः माथि गए र रोटी भाँचेर खाए । उज्यालो नहुन्जेलसम्म बोल्दैरहे अनि तिनी त्यहाँबाट विदा भए । १२ती मानिसहरूले त्यस युवकलाई जिउँदै घर लगे र ठूलो सान्त्वना पाए ।

एफिससका एल्डरहरूलाई पावलको बिदाइ

१३पावलभन्दा पहिल्यै जहाजमा चढेर हामी अस्सोसमा पुग्यौं, जहाँ हामी पावललाई जहाजमा चढाउन चाहन्थ्यौं किनकि तिनी त्यहाँसम्म पैदल यात्रा गरी पुग्ने हुनाले हामीसँग तिनले यही बन्दोबस्त मिलाएका थिए । १४त्यसैले अस्सोसमा उनीसँगै भेट भएपछि हामीले उनलाई जहाजमा चढायौं र मितिलेनेमा आयौं । १५भोलिपल्ट जहाजको यात्राबाट हामी खियस पुग्यौं । त्यसको एक दिनपछि हामी पारि तरेर सामोस गयौं, र भोलिपल्ट मिलेटस पुग्यौं । १६एशिया प्रान्तको बसाइ टार्नका लागि पावलले एफिससभित्र नपसीकनै जाने विचार गरे, किनकि सम्भव भए पेन्तिकोसको दिनसम्म उनी यरूशलेम पुग्न चाहन्थे । त्यसैले उनी निकै हतारमा थिए ।

१७मिलेटस पुगेपछि पावलले एफिससको मण्डलीबाट एल्डरहरूलाई भिकाउन मानिस पठाए । १८तिनीहरू आइपुगेपछि तिनले उनीहरूसँग भने: “तपाईंहरूसित एशियामा बसेको पहिलो दिनदेखि नै मैले ती सम्पूर्ण दिनहरू कसरी बिताएँ तपाईंहरूलाई थाहै छ । १९ती दिनहरूमा यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध रचेका पड्यन्त्रहरूमा मैले कडा साक्षी दिनु परे तापनि मैले पूर्ण विनम्रतासाथ आँसु बगाउँदै प्रभुको सेवा गरेँ । २०तपाईंहरूलाई थाहै छ, तपाईंहरूको भलाइको निमित्त वचनको शिक्षा दिन म कहिल्यै हिचिकचाइँ तर घरघर गएर खुल्लमखुल्ला शिक्षा दिएँ । २१यहूदीहरू र ग्रीकहरू दुवै जातिलाई तिनीहरू पश्चात्तापमा परमेश्वरतिर फर्कनै पर्छ र हाम्रा प्रभु येशूमा तिनीहरूले विश्वास राख्नैपर्छ भनेर मैले घोषणा गरेँ ।

२२“अब, पवित्र आत्माको वाध्यतामा, म यरूशलेम जाँदैछु । म जान्दिनँ ममाथि त्यहाँ के घटने हो ! २३तर मलाई यति थाहा छ, मैले दुःख-कष्ट उठाउनुपर्छ र झ्यालखान जानुपर्छ भनेर पवित्र आत्माले मलाई हरेक शहरमा सजग गराउनुहुन्छ । २४तथापि, परमेश्वरका अनुग्रहको सुसमाचारको साक्षी दिने जुन काम

मलाई प्रभु येशूले सुम्पनुभएको छ, त्यो काम र यो दौड पूरा गर्न पाएँ, मेरो आफ्नै जीवनको महत्त्व मलाई छैन ।

२५“मलाई थाहा छ, परमेश्वरको राज्यको शिक्षाको प्रचार तपाईंहरू जस-जसलाई मैले गरेँ तीमध्ये कसैले अब उप्रान्त मलाई पुनः देख्नुहुनेछैन । २६त्यसैकारण, सम्पूर्ण मानिसहरूको रगतको म दोषी नभएको कुरा तपाईंहरूसमक्ष म आज घोषणा गर्दछु । २७किनकि परमेश्वरको पूर्ण इच्छा तपाईंहरूमा घोषणा गर्न म हिचिकचाइँनँ । २८तपाईंहरूलाई आफ्नै र सम्पूर्ण बगालको जिम्मावाल पवित्र आत्माले बनाउनुभएकोले सबैको हेरचाह गर्नुहोस् । परमेश्वरले आफ्नै रगतले मण्डलीलाई किन्नुभएकोले त्यसको गोठालो हुनुहोस् । २९मलाई थाहा छ मैले छाडेर गएपछि, तपाईंहरूबीच जङ्गली व्वाँसाहरू पस्नेछन् र बगाललाई बाँकी राख्ने छैनन् । ३०तपाईंहरूमध्येबाटै पनि मानिसहरू उभिनेछन् र प्रभुका मार्गबाट चेलाहरूलाई फकाई आफ्नो पछि लगाउनका निमित्त सत्यलाई बड्गयाउनेछन् । ३१त्यसकारण आफ्नो रक्षा गर्नुहोस् । सम्भनुहोस्, कसरी तीन वर्षसम्म रातदिन आफ्ना आँखाहरूबाट आँसु बगाउँदै यस कुराको तपाईंहरूलाई चेतावनी दिन म कहिल्यै थाकिनँ ।

३२“अब परमेश्वरप्रति र उहाँको अनुग्रहको वचनप्रति म तपाईंहरूलाई सुम्पिदिन्छु । यसले तपाईंहरूलाई बलियो तुल्याउनेछ र पवित्र पारिएका सबैका सामु तपाईंहरूलाई उत्तराधिकार दिनसक्छ । ३३कसैका सुन, चाँदी वा वस्त्रहरूमा मैले लोभ गरिनँ । ३४तपाईंहरू आफै जान्नुहुन्छ, मेरा आफ्ना आवश्यकताहरू र मसँग भएकाहरूका आवश्यकताहरूको पूर्ति मैले आफ्ना यिनै हातहरूद्वारा गरेँ । ३५मैले गरेका हरेक काममा तपाईंहरूलाई मैले देखाएँ, कसरी यस किसिमका कडा परिश्रमका कामद्वारा हामीले कमजोरहरूलाई मद्दत गर्ने पर्दछ । प्रभु येशू आफैले भन्नुभएका वचनहरूको

सम्भना गरौ: 'लिनभन्दा दिनु अझ धन्य हो ।'”

३६यति कुरा भनिसकेपछि सबैका साथ तिनले घुँडा टेकेर प्रार्थना गरे । ३७उनलाई अँगालो हाल्दै र चुम्बन गर्दै सबै रोए । ३८अब उप्रान्त, तिनीहरूले तिनलाई देखेछैनन् भन्ने तिनको भनाइले तिनीहरूको हृदय छियाछिया भयो । त्यसपछि, उनलाई तिनीहरू जहाजसम्म पुऱ्याउन गए ।

यरूशलेमको यात्रा

२१ तिनीहरूसँग भारी मनले विदा भएपछि, जहाज चढेर हामी सोभ्रै कोस पुग्यौ । अर्को दिन हामी रोडस गयौ । अनि त्यहाँबाट पटारा पुग्यौ । २त्यहाँबाट फोनिके जान लागेको एउटा जहाज चढी हामीले यात्रा अगाडि बढायौ । ३साइप्रस देखापरेपछि त्यसलाई दक्षिणतिर पारेर हामी सिरियातिर लाग्यौ । जहाजबाट टायरमा मालसामान ओह्याल्नु परेकोले हामी पनि त्यहाँ उत्रियौ । ४त्यहाँ चेलाहरूलाई फेला पारेर तिनीहरूसँग हामी सात दिन बस्यौ । पवित्र आत्माद्वारा तिनीहरूले पावललाई यरूशलेम नजान कर गरे । ५तर त्यहाँको काम सिद्धिएपछि तिनीहरूसँग विदा भई हामी आफ्नो बाटो लाग्यौ । त्यहाँका सबै चेलाहरू, तिनका पत्नीहरू र सन्तानहरू शहरबाहिर समुद्रको किनारसम्म हामीलाई विदा गर्न आए, र त्यहाँ घुँडा टेकेर हामीले प्रार्थना गर्नु । ६त्यसपछि एक अर्कासँग विदा भएर हामीले जहाज चढ्यौ र तिनीहरू घर फर्के ।

७टायरबाट टोलेमाइससम्म हाम्रो यात्रा निरन्तर रूपले अगाडि बढ्यो । त्यहाँ हामीले भाइहरूसँग भेट्यौ र तिनीहरूसँग एक दिन बस्यौ । ८अर्को दिन तिनीहरूसँग विदा भएर हामी सिजरिया पुग्यौ र सातमध्ये एक जना, प्रचारक फिलिपका घरमा हामी बस्यौ । ९तिनका चार जना अविवाहित छोरीहरू थिए । तिनीहरू अगमवाणी बोल्थे ।

१०हामी त्यहाँ बसेको केही दिनपछि,

यहूदियाबाट अगावस नाउँका एक जना अगमवक्ता आए । ११हाम्रा नजिकै आएर तिनले पावलको पटुका फुकाले । त्यसले आफ्ना हातखुट्टाहरू बाँधेर तिनले यसो भने, “पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ, ‘यरूशलेमका यहूदीहरूले यो पटुकाको मालिकलाई यसै किसिमसँग बाँध्नेछन् र तिनलाई गैर-यहूदीहरूसमक्ष सुम्पिनेछन् ।’”

१२जब हामीले यो सुन्यौ, हामी र त्यहाँ उपस्थित अरू मानिसहरूले पावललाई यरूशलेम नजान बिन्ती गर्नु । १३अनि पावलले जवाफ दिए, “तपाईंहरू किन यसरी रुनुहुन्छ र मेरो हृदय विचलित पार्नुहुन्छ ? प्रभु येशूको नाउँका निमित्त यरूशलेममा बाँधिनमात्रै होइन, तर मर्न पनि म तयार छु ।” १४तिनलाई कसै गरी मनाउन नसकेपछि हामीले प्रयत्न गर्न छाड्यौ र भन्यौ, “प्रभुको इच्छा पूरा होस् ।”

१५त्यसपछि, हामी तयार भयौ र यरूशलेम गयौ । १६सिजरियाका केही चेलाहरू हामीसँग आए र हामीलाई बस्न ठीक गरेको मनासोनको घरमा लिएर गए । तिनी साइप्रसबाट आएका थिए र पुराना चेलाहरूमध्येका थिए ।

यरूशलेममा पावलको आगमन

१७हामी यरूशलेम पुगेपछि, भाइहरूले हृदयदेखि खुशी भएर हाम्रो स्वागत गरे । १८भोलिपल्ट, पावल र हामी सबै याकूबलाई भेट्न गयौ र त्यहाँ सबै एल्डरहरू उपस्थित थिए । १९सबलाई अभिवादन गरेपछि पावलको सेवाद्वारा गैर-यहूदीहरूबीच परमेश्वरले जे-जे काम गर्नुभएको थियो ती सबैको बेलीविस्तार लगाए ।

२०तिनीहरूले यो सुनेपछि, परमेश्वरको प्रशंसा गरे । त्यसपछि तिनीहरूले पावललाई भने: “भाइ, तपाईंले देख्नुभयो, यहूदीहरूमध्ये कैयौं हजार विश्वासी भएका छन् र सबै उहाँका व्यवस्थामा उत्साही छन् । २१गैर-यहूदीहरूका बीच बस्ने सबै यहूदीहरूलाई तपाईंले मोशालाई

त्यागने, तिनीहरूका सन्तानको खतना नगर्ने र हाम्रा रीतिथितिअनुसार नजिउने शिक्षा दिनुभएको छ भनी तिनीहरूलाई जानकारी गराइएको छ । २२ अब हामीले के गर्ने हो ? तपाईं आउनुभएको कुरा तिनीहरूले निश्चय नै सुन्नेछन् । २३ त्यसकारण, हामी जे भन्छौं तपाईं त्यही गर्नुहोस् । भाकल गर्ने चार जना मानिसहरू हामीसित छन् । २४ यी मानिसहरूलाई साथमा लिएर तिनीहरूको शुद्धीकरणमा भाग लिनुहोस् र त्यसमा लाग्ने तिनीहरूको खर्च तिरिदिनुहोस् । यसो गर्दा, तिनीहरू आफ्ना आफ्ना कपाल खौरिन सक्छन् । त्यसपछि तपाईंका बारेमा चलाइएका हल्लाहरूमा कुनै सत्य नभएको हरेकले थाहा पाउनेछ । साथै व्यवस्थामाथि आज्ञा पालन गर्दै तपाईं आफू पनि जिउनुभएको तिनीहरूले जान्नेछन् । २५ तर जहाँसम्म गैर-यहूदी विश्वासीहरूको कुरो छ, मूर्तिमा बलि र भेटी चढाइएको भोजन खानबाट, रगतबाट, घाँटी अँठ्याएर मारिएका पशुहरूको मासु खानबाट र व्यभिचारबाट तिनीहरू पूर्णरूपले अलग हुनुपर्छ भनेर हामीले गरेका निर्णय लिखित रूपमा तिनीहरूलाई पठाइसकिएको छ ।”

२६ अर्को दिन ती चार जनालाई लिएर पावल गए र तिनीहरूसँग तिनले आफ्नो पनि शुद्धीकरण गरे । त्यसपछि शुद्धीकरणका दिनहरू सकिने दिनमै हरेकका निमित्त भेटी चढाइनेछ भन्ने जानकारी दिन तिनी मन्दिरमा गए ।

पावल पक्राउ परेका

२७ जब सात दिन सिद्धि लागेको थियो, एशिया प्रान्तका केही यहूदीहरूले पावललाई मन्दिरभित्र देखे । त्यहाँ भेला भएको सम्पूर्ण भीडलाई उत्तेजित पार्दै तिनीहरूले उनलाई पक्रे । २८ अनि चिच्याउँदै भने, “इसाएलका मानिसहरू हो, हामीहरूलाई मद्दत गर्नुहोस् । यो नै त्यो मानिस हो जसले सबै ठाउँका मानिसहरूमा यो ठाउँ, हाम्रो व्यवस्था र हाम्रा

मानिसहरूका विरुद्ध शिक्षा दिन्छ । त्यसमाथि, यसले मन्दिरभित्र ग्रीकहरूलाई ल्याएको छ र यो पवित्रस्थानलाई अपवित्र तुल्याएको छ ।” २९ (यो घटनाभन्दा अघि तिनीहरूले एफिससका त्रोफिमसलाई पावलसँग शहरमा देखेका थिए । त्यसकारण, पावलले तिनलाई मन्दिरभित्र ल्याएका थिए भन्ने धारणा तिनीहरूको थियो ।)

३० सारा शहरभरि हल्लाखल्ला मच्चियो र चारैतिरबाट मानिसहरू दौडिदै त्यहाँ आए । पावललाई समातेपछि, तिनलाई घिसाउँदै तिनीहरूले मन्दिरबाहिर ल्याए र तुरुन्तै ढोकाहरू बन्द गरे । ३१ जसै तिनीहरूले उनलाई पिटेर मार्ने प्रयत्न गरिरहेका थिए, सम्पूर्ण यरूशलेम शहर अशान्त छ भन्ने खबर रोमी पल्टनका सेनापतिकहाँ पुग्यो । ३२ तुरुन्तै उनले आफ्ना केही अधिकृतहरू र सिपाहीहरू बटुले अनि भीडतिर दौडे । हुल्याहाहरूले सेनापतिलाई पल्टनसहित आएका देखेपछि तिनीहरूले पावललाई पिट्न छाडे ।

३३ सेनापति त्यहाँ आइपुगेपछि पावललाई आफ्नो कब्जामा लिएर र तिनलाई दुईओटा साङ्गलाले बाँध्ने आदेश दिए । त्यसपछि आफूले समातेको व्यक्ति को हो र त्यसले के अपराध गरेको हो सो सोधे । ३४ भीडबाट चिच्याउँदै कसैले एउटा कुरा भन्यो, कसैले अर्को कुरा । खैलाबैला मच्चिएको र भीडले जथाभावी कराउन थालेकोले खास कुरा के हो सो सेनापतिले थाहा पाउन सकेनन् । त्यसैले तिनले पावललाई ब्यारेकमा लैजाने आदेश दिए । ३५ पावल जसै सिँढीमा पुगे, भीडको आतङ्कको कारणले गर्दा तिनलाई सिपाहीहरूले बोकेर लैजानुपयो । ३६ तर तिनका पछि लागेको भीड “त्यसलाई सिध्याइदेओ” भनी कराइरहेको थियो !

भीडलाई पावलको सम्बोधन

३७ सिपाहीहरूले पावललाई ब्यारेकभित्र हाल्ने लागेको समयमा तिनले सेनापतिलाई सोधे, “केही कुरा भन्ने के मलाई अनुमति दिनुहुन्छ ?”

तिनले जवाफ दिए, “के तँ ग्रीक भाषा बोल्छस् ? ३८केही समयअघि विद्रोह शुरु गरेर चार हजार आतङ्ककारीहरूलाई पछि लगाउँदै मरुभूमितिर लिएर जाने तँ मिश्री होइनस् ?”

३९पावलले जवाफ दिए, “म त किलिकियाको एउटा शहर टार्ससको एक जना यहूदी हुँ, कुनै साधारण शहरको नागरिक होइन । त्यसैले यी मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्न मलाई कृपा गर्नुहोस् ।”

४०सेनापतिको अनुमति पाएर पावल माथिल्लो खुड्किलामा उभिएर भीडलाई चुप लाग्ने इशारा गरे । तिनीहरू जब चुप भए, अनि तिनीहरूलाई उनले हिब्रू भाषामा सम्बोधन गरे:

२२ “भाइहरू र बुवाहरू हो, अब आफ्नो वचाउको निमित्त म जे भन्दैछु त्यो तपाईंहरू ध्यानसँग सुन्नुहोस् ।”

२पावल हिब्रूमा बोलेको सुनेपछि, तिनीहरू एकदमै शान्त भए ।

अनि पावलले भन्नथाले: ३“म एक जना यहूदी हुँ, किलिकियाको टार्सस शहरमा जन्म भएको, तर यसै शहरमा हुर्किएको । गमलिलेको संरक्षणमा हाम्रा पुर्खाहरूको व्यवस्थामा मैले उचित शिक्षा पाएको हुँ, र आज यहाँ उपस्थित हुनुभएका तपाईंहरू परमेश्वरका निमित्त जति उत्साहीत र आस्थावान् हुनुहुन्छ म पनि त्यतिकै थिएँ । ४यस मार्गमा लागेका महिलाहरू र पुरुषहरू दुवैलाई ड्यालखानमा हालेर अनेक किसिमका दुःखकष्ट दिँदै मैले तिनीहरूको ज्यान पनि लिएँ । ५यस कुराको साक्षी प्रधान पूजाहारी र सम्पूर्ण परिषद्ले पनि दिनसक्छन् । दमस्कसमा बस्ने तिनीहरूका भाइहरूलाई चिट्ठी लेखाउन लगाई त्यो आफूले लिनसम्म पनि सफल भएँ । अनि त्यो चिट्ठी लिएर ती मानिसहरूलाई बन्दी बनाई यरूशलेम ल्याएर दण्ड दिनको निमित्त म त्यहाँ गएँ ।

६“अपरान्हको समयमा जसै म दमस्कसको नजिकै पुगेँ, स्वर्गबाट अकस्मात् एउटा चहकिलो प्रकाश आएर मेरो चारैतिर चम्कियो । ७म

भुईँमा लडें र एउटा आवाजले मलाई यसो भनेको सुनेँ, ‘ए शाऊल ! ए शाऊल ! किन तँ मलाई सताउँछस् ?’

८“‘प्रभु, तपाईं को हुनुहुन्छ’ मैले सोधें ।

“‘जसलाई तँ सताइरहेको छस्, नासरतको येशू म नै हुँ,’ उहाँले जवाफ दिनुभयो । ९मेरा सङ्गीहरूले पनि त्यो प्रकाश देखे । तर मसँग जो बोलिरहनुभएको थियो, उहाँको आवाज तिनीहरूले बुझेनन् ।

१०“मैले सोधें, ‘हे प्रभु, अब मैले के गर्नुपर्छ ?’

“‘प्रभुले भन्नुभयो, ‘उठ् र दमस्कसमा जा । त्यहाँ तँलाई जे काम गर्न खटाइएको छ ती सबै कामहरू त्यहीं नै तँलाई भनिने छ ।’ ११त्यस प्रकाशको चहकले मलाई अन्धो बनाएकोले मेरा सङ्गीहरूले मलाई डोऱ्याउँदै दमस्कस पुऱ्याए ।

१२“त्यहाँ हननिया नाउँका एक जना मानिस मलाई भेट्न आए । तिनी व्यवस्थामा अति पोख्त थिए र त्यहाँ बस्ने सबै यहूदीहरूमा अति नै सम्मानित पनि थिए । १३मेरो छेउमा उभिएर तिनले भने, ‘भाइ शाऊल, आफ्नो आँखाको ज्योति प्राप्त गर,’ र तुरुन्तै म तिनलाई देख्न समर्थ भएँ ।

१४“त्यसपछि तिनले भने: ‘हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वरले उहाँका इच्छा जान्न तपाईंलाई छान्नुभएको छ र सो धर्म मानिसलाई हेर्न र उहाँको मुखबाट वचनहरू सुन्न तपाईंलाई नियुक्त गर्नुभएको छ । १५तपाईंले जे देखनुभएको छ र जे सुन्नभएको छ ती कुराका सबै मानिसहरूमा तपाईं उहाँको साक्षी हुनुहुनेछ । १६अब तपाईं केका निमित्त पर्खिरहनुभएको छ ? उठ्नुहोस्, बप्तिस्मा लिनुहोस्, र उहाँको नाउँ लिँदै आफ्ना पापहरू धोएर पखाल्नुहोस् ।’

१७“जब म यरूशलेम फर्केर आएँ र मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ, म ध्यानमग्न अवस्थामा पुगेँ, १८र परमेश्वरले बोल्नुभएको सुनेँ । उहाँले मलाई यसो भन्नुभयो, ‘छिटो गर् ! यरूशलेम तुरुन्तै छाड, किनकि मेरा

बारेमा तैले दिएको साक्षी तिनीहरूले स्वीकार गर्ने छैनन् ।’

१९“मैले जवाफ दिएँ, ‘प्रभु यी मानिसहरूलाई थाहा छ, तपाईंमा विश्वास गर्नेहरूलाई बन्दी बनाउन र सताउन म एउटा सभाघरबाट अर्को सभाघर गएँ, २० र जब तपाईंको भक्त स्तिफनसको रगत बगाइएको थियो, त्यसको अनुमति दिँदै म त्यहीं उभिरहेँ। म त्यहीं तिनलाई पिटिरहेका मानिसहरूको वस्त्रको हेरविचार गरिरहेको थिएँ ।’

२१“अनि परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, ‘जा; म तँलाई गैर-यहूदीहरूकहाँ धेरै टाढा पठाउँदछु ।’”

पावल, एक रोमी नागरिक

२२यति भनुन्जेलसम्म भीडले पावलका कुरा सुने। त्यसपछि तिनीहरू आफ्नो उच्च स्वरमा यसरी कराउन थाले, “यस मानिस मारियोस् ! यो बाँचन योग्यको छैन !”

२३तिनीहरू आफ्नो वस्त्र च्यात्दै र धूलो उड़ाउँदै त्यसरी कराउन थाले। २४त्यसैले सेनापतिले पावललाई ब्यारेकभित्र लैजाने आदेश दिए। त्यसपछि ती मानिसहरू तिनीप्रति किन त्यसरी कराइरहेका छन् सो पत्ता लगाउनका निम्ति तिनलाई कोर्नले चुट्ने र प्रश्न सोध्ने निर्देशन दिए। २५जसै तिनीहरूले उनलाई कोर्नले चुट्ने छालाको डोरीले बाँधे, तब आफू नजिकै उभिएको कप्तानसँग पावलले सोधे, “कुनै पनि दोष पत्ता नलागेको एउटा रोमी नागरिकलाई तपाईंहरूले कोर्नले कुट्नु के कानूनी कुरा हो ?”

२६यो कुरा सुनेपछि कप्तान सेनापतिकहाँ गई उनलाई सो बतायो र सोध्यो, “तपाईं के गर्नुहुन्छ ? यो मानिस त रोमी नागरिक रहेछ ।”

२७सेनापति पावल भएको ठाउँमा गएर सोध्न थाले, “मलाई भन्, के तँ रोमी नागरिक होस् ।”

“हो, म रोमी नागरिक हुँ,” तिनले जवाफ दिए।

२८अनि सेनापतिले भने, “रोमी नागरिक हुनका निम्ति मैले त ठूलो मूल्य चुकाउनुपरेको थियो ।”

“तर म त जन्मद्वारा रोमी नागरिक हुँ,” पावलले जवाफ दिए।

२९तिनलाई प्रश्न गरी जाँच गर्न तम्मिएकाहरू त्यो सुनेर तरुन्तै पछि हटेर गए। अनि एक जना रोमी नागरिक पावललाई आफूले बाँधेको जब सेनापतिलाई ज्ञान भयो, उनी आफै पनि तर्सो।

पावल महासभामा

३०अर्को दिन, सेनापतिले पावललाई फुकाइदिए तर तिनी यहूदीहरूद्वारा किन आरोप लगाइएका थिए, त्यो सत्य पत्ता लगाउन तिनले चाहेकाले मुख्य पूजाहारी र महासभाका सबैलाई भेला हुने तिनले आदेश दिए। अनि तिनले पावललाई ल्याएर तिनीहरूसमक्ष खडा गराए।

२३ महासभातिर शिर ठाडो पारेर हेर्दै पावलले भने, “मेरा भाइहरू, आजका दिनसम्म शुद्ध विवेकमा परमेश्वरप्रति मेरो कर्तव्य पूरा गरेको छु।” २४यो कुरा सुन्नासाथ प्रधान पूजाहारी हननियाले पावलका नजिकै उभिएका मानिसलाई तिनको मुखमा हिकार्उने आदेश दिए। ३१अनि पावलले भने, “हे चुन पोतेको भित्ता ! तिमीलाई परमेश्वरले हिकार्उनु हुनेछ। विधिअनुसार मेरो न्याय गर्न तपाईं त्यहाँ बस्नुभएको छ, तर पनि मलाई हिकार्उने आदेश दिएर तपाईं स्वयम् त्यस विधिको उल्लङ्घन गर्दै हुनुहुन्छ।”

४यो सुनेर पावलका नजिकै उभिनेहरूले तिनलाई भने, “परमेश्वरको उच्च पूजाहारीलाई बेइज्जत गर्ने तँ कसरी साहस गर्दै छस् ?”

५पावलले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “भाइहरू हो, उहाँ उच्च पूजाहारी हुनुहुन्छ भन्ने मैले थाहा पाउन सकिन; किनकि यस्तो

लेखिएको छः 'तिम्रा मानिसहरूका शासकको बारेमा निन्दनीय कुरा नबोल ।'

६त्यस महासभामा एक थरी सदुकी दलका रहेछन् र अर्का थरी फरिसी दलका रहेछन् भन्ने कुरो पावलले थाहा पाएपछि तिनीहरूलाई उनले उच्च स्वरमा भने, "मेरा भाइहरू हो, म फरिसीहरूको छोरो एउटा फरिसी हुँ । म आज अभियुक्तका रूपमा यहाँ उभिएको छु, किनकि मरेकाहरू जीवित पारिने कुरामा मेरो आशा छ ।" ७जब तिनले यो कुरा भने, त्यहाँ भएका सदुकीहरू र फरिसीहरूका बीच एउटा मतभेद उत्पन्न भयो, र महासभा दुई दलमा बाँडियो । ८(सदुकीहरू मरेकाहरू जीवित पारिनेछनन् र स्वर्गदूतहरू, आत्मा पनि छैनन् भन्छन्, तर फरिसीहरू यी सबैको अस्तित्व स्वीकार गर्छन् ।)

९त्यहाँ ठूलो खैलाबैला मच्चियो, र फरिसी दलका केही व्यवस्थाका शिक्षकहरू उठेर घमासान तर्क गर्नथाले । तिनीहरूले भने, "यस मानिसमा कुनै किसिमको गल्ती हामी भेट्दौँ । एउटा आत्मा वा स्वर्गदूत यस मानिससँग बोल्यो कि ?" १०तिनीहरू बीचको ऋगडा अति हिंसात्मक हुनथाल्यो । तिनीहरूले पावललाई टुक्राटुक्रा पालार्न भन्ने सेनापतिलाई डर भयो । त्यसकारण तिनले आफ्ना सैनिकहरूलाई तल गई पावललाई जबर्जस्ती त्यहाँबाट ल्याएर व्यारेकभित्र लिएर जाने आदेश दिए ।

११भोलिपल्ट राती पावल नजिकै आएर प्रभु उभिनुभयो र भन्नुभयो, "साहस गर, यरूशलेममा जसरी तैले मेरा बारेमा साक्षी दिइरहेको थिइस्, त्यस्तै साक्षी तैले रोममा पनि दिनुपर्छ ।"

पावललाई मार्ने षड्यन्त्र

१२भोलिपल्ट बिहान यहूदीहरूले एउटा षड्यन्त्र रचे । पावललाई नमारुन्जेल अन्नपानी ग्रहण नगर्ने शपथ तिनीहरूले खाए । १३यस षड्यन्त्रमा चालीस जनाभन्दा बढी मानिसहरूको संलग्नता थियो । १४तिनीहरू प्रधान पूजाहारी

र धर्मगुरुहरूकहाँ गएर भने, "हामीले पावललाई नमारुन्जेल आफूहरूले केही पनि नखाने दृढ शपथ खाएका छौं । १५त्यसैले अब तपाईं र महासभाले त्यसको मुद्दाका बारेमा बढी अकाट्य तथ्यहरू जान्नु जरुरी भएको बहना बनाई त्यस मानिसलाई भोलि महासभामा ल्याउन सेनापतिलाई अपिल गर्नुहोस् । अनि ऊ यहाँ आइपुग्नुभन्दा अघि बाटोमै त्यसलाई मार्न हामी तयार हुनेछौं ।"

१६तर पावलको भानिजले यो षड्यन्त्रको सुइँको पाए र व्यारेकभित्र गई पावललाई सबै कुरा बताए ।

१७त्यसपछि पावलले एक जना कप्तानलाई डाकी यसो भने, "यस युवकलाई लिएर सेनापतिकहाँ जानुहोस् । यिनीसँग उहाँलाई भन्नुपर्ने केही कुरा छ ।" १८अनि उनले तिनलाई सेनापतिकहाँ लिएर गए ।

कप्तानले भने, "पावल, कैदीले यो युवकलाई हजुरकहाँ लिएर जानू भनेर पठाए, किनकि हजुरलाई भन्ने केही कुरा योसँग छ ।"

१९त्यस युवकको हात समातेर सेनापतिले उसलाई केही पर लगी सोधे, "तिमीले मलाई भन्न खोजेको कुरो के हो ?"

२०युवकले भन्यो: "पावलका बारेमा बढी अकाट्य तथ्य चाहिएको बहनामा भोलिको महासभामा तिनलाई उपस्थित गराउने आदेश तपाईंलाई दिन यहूदीहरू राजी भइसके । २१तर तिनीहरूका भनाइबमोजिम तपाईं नगर्नुहोस् । किनकि चालीस जनाभन्दा बढी मानिसहरू बाटामा तिनलाई मार्न ढुकेर बस्नेछन् । पावललाई नमारुन्जेल अन्नपानी ग्रहण नगर्ने शपथ तिनीहरूले खाएका छन् । हाल, उनीहरूको अनुरोधमा तपाईंको सहमतिलाई पर्खेर उनीहरू तयार भएर बसेका छन् ।"

२२सेनापतिले तिनलाई यसरी सतर्क गराउँदै त्यहाँबाट बिदा दिए, "यो कुरा तिमीले मलाई भन्यौ भनेर कसैलाई पनि नभन्नु ।"

पावल सिजरियामा

२३त्यसपछि सेनापतिले आफ्ना दुई जना कप्तानलाई बोलाएर यस्तो आदेश दिए, “आजै राती नौ बजे सिजरिया जानका निमित्त दुई सय सिपाहीहरूको एउटा पल्टन, सत्तरी जना घोड़सवार र दुई सय जना भाला बोक्ने सिपाहीहरू तयार पारेर राख । २४पावलको निमित्त पनि घोड़ा तयार गर र तिनलाई राज्यपाल फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुऱ्याउन सकियोस् ।”

२५अनि यस किसिमको पत्र तिनले लेखे:

२६ “सम्माननीय राज्यपाल फेलिक्सलाई, क्लौडियस लुसियसको अभिवादन ।

२७यस मानिसलाई यहूदीहरूले समातेर मानै आँटेका थिए । तर आफ्ना सिपाहीहरू लिएर म घटनास्थलमा पुगे र यिनलाई छुटाएर ल्याएँ, किनकि यिनी एक रोमी नागरिक हुन् भन्ने मैले थाहा पाएँ । २८यिनलाई किन तिनीहरू आरोप लगाउँदैछन्, यो मैले जान्न चाहेकोले तिनीहरूका महासभामा मैले यिनलाई उपस्थित गराएँ । २९मैले पत्तो पाएँ, तिनीहरूका व्यवस्थासम्बन्धी प्रश्नहरूलाई लिएर ती आरोपहरू लगाइएका रहेछन् । तर ज्यान सजाय वा कैद सजाय दिने किसिमको उनी विरुद्ध कुनै आरोप प्रमाणित हुन सकेन । ३०अहिले यसै मानिसलाई मानै एउटा षड्यन्त्र रचिएको मैले थाहा पाएकोले यिनलाई तपाईंकहाँ तुरुन्तै पठाउँदैछु । साथै यी मानिसमाथि आरोप लगाउनेहरूलाई पनि यिनका विरुद्ध आफ्नो बयान दिन तपाईंसमक्ष उपस्थित हुने आदेश दिएको छु ।”

३१त्यो आदेशलाई पूरा गर्न सिपाहीहरूले आफ्नो साथमा पावललाई लिएर राती बिदा भए र रातारात गरेर तिनलाई एन्टिपाट्रिससम्म पुऱ्याए । ३२भोलिपल्ट घोड़चढीको साथ तिनलाई छोडेर बाँकी सिपाहीहरू ब्यारेक फर्के । ३३सिजरिया पुगेपछि, घोड़चढीहरूले

राज्यपालसमक्ष चिट्ठी प्रस्तुत गरे र पावललाई पनि बुझाइदिए । ३४चिट्ठी पढेर राज्यपालले तिनी कुन प्रान्तका हुन् भनी सोधे र तिनी किलिकियाका हुन् भन्ने थाहा पाए । ३५अनि उनले भने, “तिमीलाई आरोप लगाउनेहरू यहाँ आएपछि म तिम्रो मुद्दा सुन्नेछु ।” त्यसपछि हेरोदको दरवारमा पावललाई सुरक्षाकर्मीहरूका बीच राख्ने आदेश तिनले दिए ।

फेलिक्ससामु मुद्दा

२४ पाँच दिनपछि प्रधान पूजाहारी हननिया आफ्ना साथ केही धर्मगुरुहरू र तर्तुल्लस नाउँको एक जना वकिल साथ लिएर सिजरिया पुगे । त्यहाँ राज्यपाल सामु पावलका विरुद्ध तिनीहरूले आफ्नो मुद्दा पेश गरे । २जब पावल त्यहाँ बोलाइए, तर्तुल्लसले आफ्नो पक्ष फेलिक्सको सामु यसरी प्रस्तुत गरे: “हजूरको अधीनमा हामीले लामो समयदेखि शान्ति अनुभव गरिरहेका छौं । हजूरको दुरदर्शिताले यस राज्यमा धेरै सुधार भएको छ । ३हे सम्माननीय फेलिक्स, हामी सबै ठाउँमा हरेक कुराको निमित्त हजूरप्रति अत्यन्तै कृतज्ञ छौं । ४तर हजूरलाई झर्को नहोस् भनेर बढी समय नलिई हाम्रो पक्षलाई सुनिदिनुहुन म आग्रह गर्दैछु ।

५“संसारभरिका यहूदीहरूमा हूलदङ्गा मच्चाएर यस मानिसले जताततै अशान्ति गर्न लागेको हामीले भेट्टायौं । यो मानिस नासरी सम्प्रदायको विद्रोहीहरूको अगुवा हो, ६र यसले मन्दिरलाई अपवित्र गर्ने प्रयत्न पनि गर्‍यो; त्यसैकारण हामीले यसलाई समातेका हौं । ७तर सेनापती, लुसियस आए र बडो जबरदस्तसाथ त्यसलाई हाम्रा हातबाट खोसेर लैजानुभयो, र यसको विरुद्धमा अभियोग लाउनेहरूलाई हजूरकहाँ आउने आज्ञा गर्नुभयो । ८हामीले त्यसका विरुद्ध लगाएका यी सबै आरोपहरूको सत्यता हजूर आफैले त्यसलाई जाँचेर जान्न समर्थ हुनुहुन्छ ।”

९यी सबै कुराहरू सत्य हुन् भन्दै, त्यहाँ उपस्थित सबै यहूदीहरू ती आरोपहरूमा सहमत भए ।

१०त्यसपछि राज्यपालले पावललाई आफ्नो पक्ष प्रस्तुत गर्नु भनेकाले पावलले यसरी जवाफ दिए: “मलाई थाहा छ, धेरै वर्षदेखि तपाईं यस राज्यको न्यायाधीश पदमा रहनुभएको छ । त्यसैले खुशीसाथ म आफ्नो बचाउमा बोल्छु । ११यरूशलेममा आराधना गर्न म गएको बाह्र दिनभन्दा बढी भएको छैन । यी कुराको तपाईं सजिलैसँग जाँच गर्न सक्नुहुन्छ । १२मन्दिरमा कसैसँग वादविवाद गरिरहेको वा सभाघरहरूमा भीडलाई उक्साइरहेको वा शहरको कुनै भागमा त्यस्तै काम गरिरहेको मलाई मेरा आरोपकर्ताहरूले पाएका थिएनन्, १३र मेरा विरुद्धमा अहिले तिनीहरू जे जे आरोपहरू लगाइरहेका छन् त्यसलाई तिनीहरू प्रमाणित गर्न पनि सक्दैनन् । १४तैपनि, तिनीहरूले मार्ग भनेर जसलाई भन्छन् त्यसको म अनुयायी भएकोले हाम्रा पितापुर्याहरूको परमेश्वरलाई आराधना गर्दछु, भनी म स्वीकार गर्छु । अगमवक्ताका पुस्तकहरूमा लेखिएका सबै कुरा र व्यवस्थसँग मेल खाने हरेक कुरामा म विश्वास राख्छु । १५धर्मीहरू र दुष्ट मानिस दुवै मृतकबाट जीवित हुनेछन् भनेर यिनीहरूले स्वीकार गरेजस्तै, म पनि परमेश्वरमा आशा राख्छु । १६यसकारण परमेश्वर र मानिस दुवैका सामु म मेरो विवेकलाई सफा राख्छु । १७“धेरै वर्षको अन्तरालपछि, गरीबहरूका निमित्त आफ्ना मानिसबाट भेटी र उपहार दिन म यरूशलेम आएको थिएँ । १८यिनीहरूले मलाई मन्दिरमा फेला पार्दा म विधिपूर्वक शुद्ध थिएँ । मेरा सामु त्यहाँ कुनै भीड थिएन, नता कुनै उत्पात मच्चाउन म लागेको थिएँ । १९तर त्यहाँ एशिया प्रान्तबाट आएका केही यहूदीहरू थिए । तिनीहरू यहाँ हजूरको सामुन्ने हुनुपर्ने थियो र मेरो विरुद्ध केही कुरा भएदेखि ती आरोपहरू यहीं लगाउनुपर्ने थियो । २०अथवा, जुन बेला म महासभामा उभिएको थिएँ, तिनीहरूले ममा के अपराध फेला पारे त्यो कुरा अहिले यहाँ भेला हुनुभएका मानिसहरूले

भन्नुपर्ने हो । २१यही एउटा कुरामात्र मैले उहाँहरू सामु उभिएर कराएको थिएँ: “मरेकाहरू जीवित पारिनेछन् भन्ने सन्दर्भमा मात्रै आज तपाईंहरूसमक्ष मेरो मुद्दा चलिरहेको छ ।”

२२त्यसपछि, यस पथको यथार्थसँग राम्ररी परिचित भएका फेलिक्सले मुद्दाको बहस टुङ्ग्याई ती मानिसहरूलाई पठाइदिए । अनि तिनले भने, “सेनापति लुसियस आएपछि तिम्रो मुद्दा म टुङ्ग्याउँछु ।” २३त्यसपछि पावललाई पालेपहरासहित राख्नु तर उनलाई केही स्वतन्त्रता दिनु र उनका आवश्यकताहरू पूरा गर्न तिनका मित्रहरूले केही कुरा ल्याए भने दिनु भनी कप्तानलाई आदेश दिए ।

२४केही दिनपछि आफ्नी यहूदी पत्नी दूसिल्लालाई साथमा लिएर फेलिक्स त्यहाँ आए । तिनले पावललाई बोलाए र येशू ख्रीष्टमा भएका विश्वासका बारेमा तिनले बोलेका कुराहरू ध्यानसँग सुने । २५जसै पावलले धार्मिकता, आत्मनियन्त्रण र भावी न्यायको वर्णन गरे, फेलिक्स भयभीत भए र भने, “अहिलेलाई यति नै वर्णन काफी छ । तिम्रो अब गए हुन्छ । जब मलाई फुसंद हुनेछ, म तिम्रीलाई फेरि बोलाउनेछु ।” २६साथसाथै पावलले तिनलाई केही घूस दिनेछन् भन्ने तिनको आशा थियो । त्यसैले तिनले उनलाई बराबर बोलाए र तिनीसँगै कुराकानी गरिरहे ।

२७जब दुई वर्ष बित्यो, फेलिक्सको पदमा पोर्सियस फेस्तस आए । यहूदीहरूलाई कृपा देखाउन फेलिक्सले पावललाई इयालखानमै छोडे ।

फेस्तसका सामु पावल

२५ त्यस प्रान्तमा आएको तीन दिनपछि, फेस्तस सिजरियाबाट यरूशलेम गए । २६त्यहाँ प्रधान पूजाहारी र यहूदी अगुवाहरू तिनका सामु आए र पावलका विरुद्ध अभियोगहरू लगाए । २७आफूहरूप्रतिको उपकारका रूपमा,

तिनीहरूले पावललाई यरूशलेममा सार्ने अनुरोध गरे, किनकि बाटामा आक्रमण गरेर पावललाई मार्ने तयारी तिनीहरूले गरेका थिए । ४ फेस्तसले तिनीहरूको अनुरोध सुनेर भने, “पावललाई सिजरियामा राखिएको छ, र म आफै त्यहाँ छिटै गइरहेको छु । ५ तपाईंहरूका केही अगुवाहरूलाई मसँग पठाउनुहोस् र त्यसले केही गलत काम गरेको छ भने, तिनीहरूले त्यस मानिसका विरुद्धमा त्यहीँ अभियोगहरू लगाऊन् ।”

६ तिनीहरूसँग आठ-दश दिन जति बसेर तिनी सिजरिया भरे । त्यसको भोलिपल्ट उनले अदालतको गठन गरे र पावललाई त्यहाँ उपस्थित गराउने आदेश दिए । ७ पावल त्यहाँ ल्याइएपछि यरूशलेमबाट आएका यहूदीहरू तिनका चारैतिर उभिए र तिनका विरुद्ध धेरै गम्भीर आरोपहरू लगाए, तर तिनीहरूले ती प्रमाणित गर्न सकेनन् ।

८ त्यसपछि आफ्नो वचाउमा पावलले यो भन्नथाले: “यहूदीहरूका व्यवस्थाका विरुद्ध वा मन्दिरका विरुद्ध वा सम्राट सिजरका विरुद्ध मैले कुनै गलती काम गरेको छैन ।”

९ यहूदीहरूमाथि कृपा गर्ने विचारले फेस्तसले पावललाई भने, “तिमीमाथि लगाइएका यी आरोपहरूको मुद्दाको फैसला मेरो अगाडि यरूशलेममा हुने भयो भने के तिमी त्यहाँ जान इच्छुक छौ ?”

१० पावलले जवाफ दिए: “सिजरको अदालतसमक्ष उभिएको छु । यथार्थमा, मेरो मुद्दाको सुनुवाइ पनि यहीँ नै हुनुपर्ने हो । तपाईं आफैलाई राम्रो थाहा छ, मैले यहूदीहरूका विरुद्ध केही पनि गरेको छैन । ११ तथापि, मृत्युको सजाय पाउने खालको कुनै गम्भीर अपराधको म दोषी छु भने म मृत्युलाई इन्कार गर्दिनँ । तर यी यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध लगाएका आरोपहरू सत्य छैनन् भने, तिनीहरूका हातमा मलाई सुम्पन कसैलाई पनि अधिकार छैन । म सिजरकहाँ अपिल गर्छु ।”

१२ आफ्नो परिषदसँग सल्लाह गरेपछि फेस्तसले घोषणा गरे: “तिमीले सिजरसमक्ष

अपिल गर्नु । त्यसैले सिजरसमक्ष नै तिमी जानेछौ ।”

राजा अग्रिपासँग फेस्तसको सल्लाह

१३ त्यसको केही दिनपछि राजा अग्रिपा र बरनिकी फेस्तसलाई भेटेर सम्मान प्रकट गर्न सिजरिया पुगे । १४ तिनीहरू त्यहाँ धेरै दिन बस्ने भएकाले पावलको मुद्दाका बारेमा फेस्तसले राजासँग छलफल गरे । तिनले भने: “फेलिक्सका पालादेखि बन्दी बनाइएको एक जना मानिस यहाँ छ । १५ म यरूशलेममा गएका बेलामा प्रधान पूजाहारी र यहूदीहरूका मुख्य व्यक्तिहरूले यस विरुद्ध थुप्रै अभियोगहरू लगाई त्यसलाई मृत्युदण्ड दिने माग गरे ।

१६ “त्यसबेला मैले तिनीहरूलाई भने कि कुनै पनि अभियोगीलाई आफ्नो वचाउमा बोल्ने मौका नदिई उसलाई आरोप लगाउनेहरूलाई त्यो मानिस सुम्पने प्रथा रोमी व्यवस्थामा छैन । १७ जब तिनीहरू मसँगै यहाँ आए, तिनीहरूको मुद्दा सुन्नमा मैले धेरै समय लगाइनँ । यहाँ आइपुगेको भोलिपल्ट नै अदालतको गठन गरी त्यस मानिसलाई उपस्थित गराएँ ।

१८ त्यसलाई अभियोग लगाउनेहरूले मैले अपेक्षा गरेबमोजिम एउटै पनि अपराध त्यस व्यक्तिले गरेको आरोप तिनीहरूले लगाउन सकेनन् । १९ त्यसको साटो तिनीहरू येशू नाउँको एक जना मरेको व्यक्ति, जसलाई पावल जिउँदै भएको दावी गर्दैथिए, र आफ्नै धर्मका बारेमा तिनीहरूका बीचमा केही मतभेद थियो । २० यस्तो कुरो कसरी छानबिन गर्ने भनी म अलमल्ल परेको छु । त्यसैले यरूशलेम गएर आफूमाथि लगाइएको अभियोगहरूका सन्दर्भमा हुने सुनुवाइमा त्यो मानिस त्यहाँ जान चाहन्छ कि चाहँदैन भनेर उसैलाई मैले सोधें । २१ यो सुनेर पावलले सम्राट सिजरबाटै फैसला होस् भन्ने चाहेकाले त्यसलाई कारागारमै राखी सिजरकहाँ नपठाएसम्म मैले त्यसलाई बन्दीगृहमै राख्ने आदेश दिएँ ।”

२२ यो कुरा सुनेर अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “यो मानिसको बारेमा म आफै सुन्न चाहन्छु ।”

अनि फेस्तसले सहमति जनाए, “हुन्छ, भोलि सुन्नुहोस् ।”

पावल अग्रिपासामु

२३अर्को दिन अग्रिपा र बरनिकी ठूलो तड़कभड़कसाथ आई उच्च अधिकृतहरू र शहरका प्रमुख व्यक्तिहरू भेला भएका सभाकक्षमा पसे । फेस्तसको आदेशपछि पावल त्यहाँभित्र उपस्थित गराइए, २४त्यसपछि फेस्तसले भने: “राजा अग्रिपा र हाम्रा बीच उपस्थित हुनुभएका सबै भद्र जनहरू, तपाईंहरू यस मानिसलाई देखिरहनुभएको छ । यरूशलेमको सम्पूर्ण यहूदी समुदायका साथै यहाँ सिजरियामा भएका यहूदीहरूसमेतले यो मानिस अब उप्रान्त बाँच्ने योग्य छैन भनी मेरोसामु जोडतोडका साथ उजुर गरेका छन् । २५ज्यान सजाय पाउनेजस्तो यसले केही गरेको म पाउँदिनँ, तर यसले सम्राटमा अपिल गरेको हुनाले यसलाई रोम पठाउने मैले निर्णय गरेँ । २६तर, यस मानिसका बारेमा सम्राटसमक्ष लेखी पठाउने कुनै ठोस कुरो मसँग छैन । त्यसैले यस मानिसलाई तपाईंहरू र विशेष गरी राजा अग्रिपासमक्ष मैले उपस्थित गराएको हुँ । हामी सबैबाट यस मानिसका बारेमा यहाँ जाँच भएपछि सम्राटलाई लेखी जाहेर गर्ने केही कुरा पाउने मैले आशा राखेको छु । २७किनकि मेरो विचारमा कुनै पनि बन्दीलाई उसका विरुद्धका अभियोगहरू उल्लेख नगरी त्यसै पठाउनु ठीक छैन ।”

२६ त्यसपछि अग्रिपाले पावललाई भने, “आफ्नो बचाउमा तिमीलाई बोल्न अनुमति हामी दिन्छौं ।”

त्यसैकारण, पावलले आफ्ना हातको इशाराबाट सबैलाई शान्त गराउँदै आफ्नो बचाउमा भन्न शुरु गरे: २“राजा अग्रिपा, यहूदीहरूले लगाएका सम्पूर्ण अभियोगहरू विरुद्ध मेरो बचाउमा तपाईं समक्ष मैले आफ्ना कुरा राख्न पाउँदा म आफूलाई धन्यको ठान्छु,

किनकि यहूदीहरूका सम्पूर्ण रीतिथिति र विवादहरूको बारेमा तपाईं पूर्ण परिचित हुनुहुन्छ । त्यसकारण, मेरा कुराहरू ध्यानपूर्वक सुनिदिनुहुन म तपाईंलाई नम्र निवेदन गर्छु ।

४“मेरा बाल्यावस्थादेखि आजसम्म मेरो आफ्नै देशमा र यरूशलेममा पनि मैले कसरी जिउँ, यो कुरा सम्पूर्ण यहूदीहरू जान्दछन् । ५धेरै लामो समयदेखि तिनीहरू मलाई चिन्छन् र हाम्रो धर्मको अति नै कडा समुदाय फरिसीको जीवन कसरी मैले जिएको हुँ, तिनीहरूले चाहेमा त्यसको साक्षी तिनीहरू नै दिन सक्छन् । ६मेरा पिता-पुर्खाहरूलाई परमेश्वरले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ त्यसैमा मेरो अखण्ड विश्वासको कारण आज यस मुद्दामा म परेको छु । ७यो नै त्यो प्रतिज्ञा हो जसलाई हाम्रा बाबु कूलहरूले पूर्ण भएको देख्ने आशा गरिरहेका छन् । किनकि तिनीहरू हृदयदेखि परमेश्वरको सेवा दिनरात गरिरहेका छन् । हे राजा, यसै आशाका कारण आज यहूदीहरू ममाथि आरोपहरू लगाउँदैछन् । ८मरेकाहरूलाई परमेश्वर जीवित पार्नुहुन्छ भन्ने कुरामा किन तपाईंहरू कति पनि विश्वास गर्न सक्नुहुन्न ?

९“नासरतका येशूको नाउँको विरोध गर्न सम्भव भएजति सबै कुरा गर्नुपर्छ भन्ने मेरो पनि दृढ धारणा थियो, १०र ठीक यही कुरो यरूशलेममा मैले गरेँ । प्रधान पूजाहारीहरूको अधिकारमा धेरै सन्तहरूलाई मैले झ्यालखानमा हालें । जुन बेला तिनीहरू मारिए, त्यही बेला तिनीहरू विरुद्ध मैले पनि सहमति जनाएको थिएँ । ११तिनीहरूलाई सजाय दिन म धेरैपटक एउटा सभाघरबाट अर्को सभाघर गएँ र परमेश्वरलाई निन्दा गर्न कर लगाएँ । तिनीहरू विरुद्ध मेरो घृणाका कारण तिनीहरूलाई सताउन म परदेशी शहरहरूमा पनि गएँ ।

१२“यस्तै किसिमको एक यात्रामा प्रधान पूजाहारीहरूको अधिकार र अख्तियारनामा लिएर म दमस्कस जाँदैथिएँ । १३हे राजा, अपरान्हितरको कुरो हो ! म बाटोमा जाँदै गर्दा

स्वर्गबाट आएको एउटा प्रकाश मैले देखें । त्यो प्रकाश सूर्यभन्दा बढी चहकिलो थियो र म अनि मेरा सङ्गीहरूको चारैतिर चम्किरहेको थियो । १४ त्यो देखेर हामी सबै भुइँमा लड्यौं, अनि हिव्र भाषामा एउटा आवाजले मलाई यसो भनेको मैले सुनें, ‘शाऊल, शाऊल, किन तँ मलाई सताउँछस् ? सुइरोमा लात्तीले हान्न तँलाई कठिन छ ।’

१५ “त्यसपछि मैले प्रश्न गरें, ‘हे प्रभु, तपाईं को हुनुहुन्छ ?’

“प्रभुले जवाफ दिनुभयो, ‘जसलाई तँ सताइरहेको छस्, म त्यही येशू हूँ । १६ अब तँ आफ्नो खुट्टामा उभौ । मेरा वारेमा तैले के-के देखिस् र तँलाई म के के देखाउनेछु, ती सबैको साक्षी हुन र मेरो सेवकको रूपमा तँलाई नियुक्त गर्न म तेरो सामु देखा परेको हूँ । १७ तेरा आफ्नै जाति र गैर-यहूदीबाट म तँलाई छुटकारा दिलाउँछु । तिनीहरूसमक्ष म तँलाई पठाइरहेको छु । १८ आफ्ना पापहरूको क्षमादान र विश्वासद्वारा ममा सिद्ध तुल्याइएकाहरूलाई छुट्याइएको ठाउँ तिनीहरूले पाउन सक्नु भनेर तिनीहरूका आँखा उघार्न, तिनीहरूलाई अँध्यारोबाट उज्यालोमा फर्काउन र शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा फर्काउन म तँलाई तिनीहरूसमक्ष पठाउँदैछु ।’

१९ “त्यसैले, हे राजा अग्रिपा, त्यो स्वर्गीय दर्शनप्रति म अनाज्ञाकारी भइँ । २० सबैभन्दा पहिले दमस्कसमा हुने यहूदीहरूलाई, त्यसपछि यरूशलेम र यहूदियामा भएका सबै यहूदीहरूलाई, र गैर-यहूदीहरूलाई समेत तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नुपर्दछ, परमेश्वरमा फर्किनुपर्दछ, र आफ्ना कामहरूद्वारा तिनीहरूको पश्चात्तापलाई प्रमाणित गर्नुपर्दछ भनेर मैले शिक्षा दिएँ । २१ त्यसैकारण केही यहूदीहरूले मन्दिरमा समातेर मलाई मार्ने प्रयत्न गरे । २२ तर आजका दिनसम्म मैले परमेश्वरबाट सहायता पाएको छु । त्यसैकारण म यहाँ आज उभिएको छु र यहाँहरू सबैसमक्ष साक्षी दिँदैछु । अगमवक्ताहरू र

मोशाले धेरै समयअघि भविष्यमा हुने कुराका वारेमा जे भनेका छन्, तीभन्दा बाहिर गएर मैले एउटा वचन पनि बोलेको छैन । २३ ती हुन्— खीष्टले ठूलो कष्ट सहनुपर्नेछ र मरेकाहरूबाट जीवित हुने उहाँ नै पहिलो व्यक्ति हुनुहुनेछ, आफ्ना जनहरू र गैर-यहूदीहरूलाई ज्योतिको वारेमा घोषणा गर्नुहुनेछ ।”

२४ यति सुन्नासाथ पावलको भनाइलाई रोक्दै फेस्तसले ठूलो स्वरमा भने, “ए पावल, तँ बकबक गरिरहेको छस् । तेरो ठूलो विद्याले गर्दा तँ बहुला भइसकिस् ।”

२५ पावलले यस्तो जवाफ दिए, “हे सम्माननीय फेस्तस, म बहुलाएको छैन । मेरा भनाइहरू सत्य र विवेकपूर्ण छन् । २६ राजालाई यी सबै कुरा राम्रोसँग थाहा छ, र यसैले उहाँका सामु म निर्धक्कसँग बोल्न सक्छु । उहाँबाट यी कुरा छिपेका छैनन् भनी विश्वस्त छु, किनकि यी कुरा लुकीछिपी गरिएका होइनन् । २७ हे राजा अग्रिपा, के हजुर अगमवक्ताहरूमा विश्वास राख्नुहुन्छ ? मलाई थाहा छ, तपाईं विश्वास राख्नुहुन्छ ।”

२८ त्यसपछि अग्रिपाले पावललाई भने, “यति छोटो समयभित्र तँ मलाई एउटा खीष्टियान हुन राजी गराउन सक्छु भनी सोच्दैछस् ?”

२९ पावलले जवाफ दिए, “छोटो अवधि होस् वा लामो, मलाई बाँधिएका यी साइलाहरू बाहेक यहाँ उपस्थित हुनु भई मेरो कुरा सुनिरहनुभएको तपाईंमात्र होइन तर सबैजना म जे छु त्यस्तै हुनुहोस् भनी परमेश्वरसँग म प्रार्थना गर्छु ।”

३० यो सुनेर राजा उठे । उनीसँगै राज्यपाल, बरनिकी र त्यहाँ भएका सबै जना उठे । ३१ तिनीहरू त्यस कोठादेखि बाहिर गए र एक अर्कासँग कुरा गर्दै भन्नथाले, “ज्यान सजाय र जन्मकैद सजाय पाउने खालको कुनै काम यो मानिसले गरिरहेको छैन ।”

३२ अनि अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “सिजरलाई यस मानिसले अपिल नगरेको भएदेखि यसलाई अहित्यै मुक्त गर्न सकिन्थ्यो ।”

पावलको रोम यात्रा

२७ हामी इटालीया जानुपर्छ भन्ने निर्णय भएपछि, पावल र अन्य केही कैदीहरूलाई सम्राट अगस्तसका एक जना कप्तान युलियसको जिम्मा लगाइयो । २७ इटालीयाको एशियाका विभिन्न बन्दरगाहहरू हुँदै जाने एउटा जहाज चढेर हामीले समुद्रको आफ्नो यात्रा शुरू गर्‍यौं । अरिस्तार्खस नाउँ भएका थेसलोनिकेका एक जना म्यासिडोनी बासी पनि हामीसँगै यात्रा गरिरहेका थिए ।

३ भोलिपल्ट हामी सिदोनमा उत्रियौं । युलियसले पावलमाथि दया गर्दै, तिनलाई आवश्यक परेका कुरा तिनीहरूले दिन सक्नु भनेर यहाँका आफ्ना मित्रहरूलाई जाने अनुमति दिए । ४ त्यहाँबाट हामीले आफ्नो सामुद्रिक यात्रा पुनः शुरू गर्‍यौं र जहाजको विपरित निक्कै ठूलो बतास चलेको हुनाले साइप्रसको आइ लैंदै हामी अगाडि बढ्यौं । ५ किलिकिया र पामफिलियापारि खुल्ला समुद्रमा पुगेपछि हामी लुकियाको एउटा शहर माइरामा आइपुग्यौं । ६ त्यहाँ हामीलाई लिएर जाने कप्तानले अलेक्जेन्ड्रियाको एउटा जहाज फेला पारे । त्यो इटालीया जाँदैथियो । त्यसैले तिनले हामीलाई त्यही जहाजमा चढाए । ७ धेरै दिनसम्म मन्द गतिमा हाम्रो यात्रा अधि बढ्यो र बनीडससम्म आइपुग्न हामीलाई धेरै कठिन पऱ्यो । विपरित दिशाबाट बगेको हावाले जब हामीलाई चाहेकोतिर अगाडि बढ्न दिएन, अनि क्रेटको आइ लैंदै हामी सालमोनेको पल्लोपट्टि हुँदै गयौं । ८ बडो मुस्किलले हामी त्यसको किनारै-किनार भएर गयौं र लासिया शहरको नजिकै भएको सुन्दर बन्दरगाहमा आयौं ।

९ हाम्रो यात्रा भन् डरलाग्दो र सडकटमय भइसकेको थियो । साथै प्रायशित्त दिवसको उपवासको समय पनि बितिसकेको थियो । त्यसैले तिनीहरूलाई सचेत गराउँदै पावलले भने, १० “मानिसहरू हो, हाम्रो यात्रा निक्कै सडकटमय हुने र जहाज, यसभित्रका माल सामानहरू र हाम्रै जीवनमा पनि ठूलो खतरा

पुग्न सक्ने म देख्दैछु ।” ११ तर पावलको यो चेतावनीमा ध्यान दिनुको साटो सेनाको अधिकृतले जहाजको कप्तान र मालिकको सल्लाहमा काम गरे । १२ नजिकै भएको बन्दरगाह हिउँद काट्नलाई असुविधाजनक हुने भएको ठहऱ्याइ, फोनिक्ससम्मै पुगेर जाडो याम बिताउनुपर्दछ, भन्ने धेरैजसोले निर्णय गरी, त्यहाँबाट जहाज चलाइहाल्ने सल्लाह दिए । फोनिक्स क्रेटको बन्दरगाह थियो, जो दक्षिण-पश्चिम र उत्तर-पश्चिम दुवैतिर फर्केको थियो ।

समुद्रमा आँधी-बेह्री

१३ दक्षिणी बतास जसै मन्द गतिले चलन थाल्यो, अनि तिनीहरूले चाहेजस्तै भइरहेको छ भन्ने तिनीहरूले सोचे । त्यसैले तिनीहरूले जहाजको लड्गुर उठाए र क्रेटको किनारै-किनार हुँदै यात्रा गर्नथाले । १४ तर तिनीहरू धेरै पर पुग्नुभन्दा पहिल्यै “उत्तर-पूर्वीय” नामक प्रचण्ड आँधी-बेह्री चलन थाल्यो । १५ त्यस आँधीको चपेटामा जहाज पऱ्यो र तीब्र बेगमा चलेको हुरीबाट अगाडि बढ्न सकेन । त्यसैले हामीले त्यसलाई जतातिर जान्छ त्यतैतिर जाओस् भनेर छाडिदियौं । १६ क्लौडा भन्ने एउटा सानो टापुको आइबाट हामी जसै जाँदैथियौं, हामीले जहाजका सुरक्षा-डुङ्गालाई बडो मुस्किलले बचाउन सक्यौं । १७ त्यसलाई माथि उठाएपछि तिनीहरूले जहाजलाई बचाउन मुनि र वरिपरि डोरीले बाँधे । अनि सिरटिस भन्ने बलौटे धापमा फसिन्छ भन्ने डरले तिनीहरूले पाल भारिदिए र जहाजलाई घचेटिन दिए । १८ त्यस प्रचण्ड आँधी-बेह्रीले भोलिपल्ट जहाजलाई यति नराम्रोसँग तलमाथि उचाल्न र पछार्न थाल्यो कि त्यसले गर्दा मानिसहरू सामानहरू बाहिर फ्याँकन लागे । १९ तेस्रो दिन, तिनीहरूले आफ्नै हातले जहाजको डोरीहरूलाई जहाजबाहिर फ्याँकिदिए । २० जब धेरै दिनसम्म सूर्य र ताराहरू देखिएनन् र आँधी-बेह्री लगातार चलिरह्यो, तब हामीले बाँच्ने सम्पूर्ण आशा त्यागी दियौं ।

२१मानिसहरूले खान नपाएको धेरै समय भएपछि, पावल तिनीहरू सामु उभिए र यसो भने, “मित्रहरू हो, सुन्दर बन्दरगाहबाट अगाडि नबढ्ने मेरो सल्लाहलाई तपाईंहरूले मान्नुभएको भए आफ्ना जीवनप्रति यो सङ्कट र नोक्सानबाट आज तपाईंहरू बाँचन सक्नुहुन्थ्यो । २२तैपनि, आफ्नो धैर्य नगुमाउन म तपाईंहरूलाई अबै अनुरोध गर्छु, किनकि तपाईंहरूमध्ये एकै जनालाई पनि केही हुनेछैन । तर जहाजचाहिँ नष्ट हुनेछ । २३जुन परमेश्वरको म हुँ र जसको म सेवा गर्छु, उहाँकै एक जना स्वर्गदूत गए राती मेरा छेउमा आए, २४अनि भने, ‘पावल तँ नडरा । सिजरका सामुन्ने साक्षी दिनैपर्दछ, र तेरा साथमा यात्रा गरिरहेका सबैको जीवन अनुग्रहका साथ परमेश्वरले तेरा हातमा सुम्पिदिनुभएको छ ।’ २५त्यसैले मित्रहरू हो, धैर्य धारण गरेर बस्नुहोस्, किनकि परमेश्वरले मलाई जे भन्नुभएको छ त्यही कुरा हुनेछ भनी उहाँमाथि मेरो पूर्ण विश्वास छ । २६तैपनि, कुनै नजिकैको टापुमा हामीचाहिँ बजारिनै पर्छ ।”

पानी जहाजको नाश

२७चौधौँ राती पनि आँधी-बेहिले हाम्रो जहाजलाई एड्रियास समुद्रमा हुत्याइरहेकै थियो । त्यसैको मध्यराततिर नाविकहरूले कुनै जमिनको नजिकै आफूहरू पुगेको अनुमान लगाए । २८त्यहाँनिर पानीको गहिराइ नाप्दा तिनीहरूले एक सय बीस फिट गहिरो भएको पत्ता लगाए । त्यसको केही समयपछि तिनीहरूले फेरि गहिराइ नापे र त्यस ठाउँमा नब्बे फिटमात्रै गहिरो रहेछ । २९हाम्रा जहाज कुनै पनि चट्टानसँगै ठोकिन सक्ने डरले जहाजको पछिल्लरबाट तिनीहरूले चारओटा लड्गुर खसाले र चाँडै विहान होस् भनी प्रार्थना गरे । ३०जहाजबाट भाग्ने प्रयत्नमा नाविकहरूले लड्गुर खसाल्ने बहना गरी सुरक्षा-डुङ्गा खसाले । ३१त्यो देखेर पावलले कप्तान र सिपाहीहरूलाई भने, “यी मानिसहरू जहाजमा बसेनन् भने तपाईंहरू बाँचन सक्नुहुन्न ।” ३२यो सुनेपछि सिपाहीहरूले सुरक्षा-डुङ्गालाई बाँधेर राखिएको डोरीहरू काटिदिए र त्यो खस्यो ।

३३भिसमिसे विहानी हुनुभन्दा अघि पावलले सबैलाई भोजन गर्ने आग्रह गरे र भने, “बितेका चौध दिनदेखि तपाईंहरू निरन्तर व्याकुल हुनुहुन्छ । तपाईंहरूले केही खानुभएको पनि छैन । ३४अब म तपाईंहरूलाई केही भोजन लिने आग्रह गर्छु । बाँचनका निमित्त तपाईंहरूलाई यसको आवश्यकता छ । तपाईंहरूमध्ये कसैको एउटा रौं पनि नोक्सान हुनेछैन ।” ३५यति भनिसकेपछि उनले केही रोटी लिए र तिनीहरू सबैका सामु परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए । त्यसपछि रोटी भाँचेर तिनीहरूले खान थाले । ३६यो देखेर तिनीहरू सबै प्रोत्साहित भए र केही खानेकुरा खान थाले । ३७हामी सबै मिलाएर त्यस जहाजमा दुई सय छयहत्तर जना थियौं । ३८तिनीहरू सबैले यथेष्ट भोजन खाएपछि जहाजमा भएको अन्नपात समुद्रमा फालेर त्यसलाई हलुको पारे ।

३९विहान भएपछि, आफू भएको ठाउँ तिनीहरूले चिन्न सकेनन् । तर बलौटे किनार भएको एउटा टापु देखे र त्यसै ठाउँमा जहाज किनारा लगाउने तिनीहरूले निर्णय गरे । ४०तिनीहरूले लड्गुरहरू तल खसाई तिनलाई समुद्रमै रहन दिए । त्यस बेला पतवारहरूलाई बाँधेर राखेको डोरीहरू पनि फुस्काइदिए । त्यसपछि अगाडिको पाललाई बतासको दिशातिर फर्काइदिए र जहाजलाई किनारातिर जानदिए । ४१तर बालुवाको रासमा जहाज ठोकियो र त्यसैमा भासियो । जहाजको पछिल्लो भाग त्यसैमा अड्कियो र चलन सकेन । अनि जहाजको पछिल्लो भाग समुद्रका छालहरूका धक्काले टुक्रिन थाल्यो ।

४२त्यस्तो अवस्थामा पौडी खेली जहाजबाट कैदीहरू भाग्लान् भनी ठानेर त्यसो गर्नबाट रोक्न तिनीहरूलाई सिपाहीहरूले मार्ने योजना बनाए । ४३तर कप्तानले पावलको ज्यान बचाउन चाहेकाले सिपाहीहरूलाई तिनीहरूका योजनाबाट तिनले रोके । पौडी खेल्न सक्नेहरूलाई जहाजबाट हामफाली किनारसम्म जाने आदेश तिनले दिए । ४४पौडी खेल्न नजान्नेहरूलाई फल्याक वा जहाजका

टुक्राहरूको सहाराबाट किनारा पुग्न अर्द्धाए ।
यसरी सबै जना सुरक्षासाथ किनारमा पुगे ।

चाहिने जति सामानहरू तिनीहरूले जहाजमा
राखिदिए ।

पावल माल्टामा

२८ सुरक्षासाथ किनारमा पुगेपछि, हामीले
थाहा पायौं, त्यो टापुको नाउँ माल्टा
रहेछ । २टापुका बासिन्दाहरूले हामीप्रति अद्भुत
दया देखाए । पानी परी जाडो भएकोले
तिनीहरूले आगो बालेर हाम्रो स्वागत गरे ।
३एक मुठा दाउरा पावलले त्यहीँ जम्मा गरे र
त्यसलाई जसै बलिरहेका आगोमा हाले, आगोको
रापले एउटा विषालु सर्प निस्कियो र तिनको
हातमा बेह्रियो । ४तिनको हातमा बेह्रिएर
भुण्डिएको त्यस सर्पलाई टापुका निवासीहरूले
जसै देखे, तिनीहरू एक अर्कासँग यसो भन्न
थाले, “यो मानिस हत्यारा हुनैपर्दछ; किनकि
समुद्रको सडकबाट यो बाँचे तापनि परमेश्वरको
इन्साफबाट अब बाँच्ने छैन ।” ५तर पावलले
आफना हात फट्कारेर सर्पलाई आगोमा फाले
र तिनलाई केही बिगार भएन । ६मानिसहरूले
तिनको शरीर सुनिएर वा अकस्मात् भुइँमा
लडी मर्ने ठानेका थिए, तर धेरै बेरसम्म पर्खिँदा
पनि तिनीलाई त्यस्तो कुनै बिगार नभएको
देखेपछि, तिनीहरूले आफ्नो पुरानो विचार फेर्दै
तिनलाई देवता भन्नथाले ।

७पब्लियस नाउँ गरेका त्यस टापुको
मुखियाको जग्गा-जमिन त्यस ठाउँ नजिकै
थियो । तिनले आफ्नो घरमा हामीलाई निम्त्याए
र तीन दिनसम्म हाम्रो सत्कार गरे । ८तिनका
बाबु आउँ, रगत र ज्वरोले गर्दा विछ्यौनामा
परेका थिए । तिनलाई हेर्न पावल भित्री कोठामा
गए । त्यहाँ प्रार्थना गरेपछि, तिनले आफ्नो
हात बिरामीमाथि राखी तिनलाई निको
तुल्याए । ९यो घटना भएपछि, त्यस टापुका
अरू सबै बिरामीहरू उनीकहाँ आए र तिनीहरू
पनि निको तुल्याइए । १०तिनीहरूले धेरै
तरिकाबाट हाम्रो सम्मान गरे र जब
हामी यात्राका निमित्त तयार भयौं, हामीलाई

रोममा आगमन

११हिउँदमा यसै टापुमा रहेको एउटा
जहाजमा तीन महिनापछि हामी चढ्यौं ।
अघिल्लो भागमा कास्टर र पोल्लुक्स
जुम्ल्याहा देवहरूको मूर्ति खोपेको त्यो जहाज
अलेक्जेन्ड्रियाको थियो । १२सुराकुसाईमा पुगेपछि
त्यहाँ हामी तीन दिन बस्यौं । १३त्यहाँबाट
आफ्नो यात्रा अगाडि बढाउँदै हामी रेगियन
पुग्यौं । भोलिपल्ट दक्षिणी बतास बरयो र
अर्को दिन हामी पटिओली आयौं । १४त्यहाँ
हामीले केही भाइहरूलाई भेट्यौं । तिनीहरूसँग
एक साता बस्ने निम्तो हामीले पायौं र
त्यसरी हामी रोम आइपुग्यौं । १५त्यहाँका
भाइहरूले हाम्रो आगमनका बारेमा सुनेका
थिए । त्यसैले हामीलाई भेट्न अप्पियसको बजार
र तीन-पाटी भन्ने ठाउँसम्म तिनीहरू आए ।
यी मानिसहरूलाई देखेर पावलले परमेश्वरलाई
धन्यवाद दिए र प्रोत्साहित भए । १६जब हामी
रोम शहर प्रवेश गर्नुभयो, एउटा सिपाहीको
रेखदेखमा पावललाई छुट्टै बस्ने अनुमति मिल्यो ।

रोममा पावलको प्रचार

१७त्यसको तीन दिनपछि पावलले त्यहाँका
यहूदीहरूका मुख्य अगुवाहरूलाई सँगसँगै
आउनका निमित्त बोलाईपठाए । जसै तिनीहरू
सबै जना पावलले बोलाएको ठाउँमा जम्मा
भए, तिनले तिनीहरूलाई भने: “मेरा भाइहरू,
मैले हाम्रा मानिसहरूका विरुद्धमा वा हाम्रा
पुर्खाहरूको रीतिथितिका विरुद्धमा केही पनि
गरेको थिइनँ, तर पनि म यरूशलेममा समातिँएँ
र रोमीहरूलाई बुझाइँ । १८तिनीहरूले मेरो
जाँच गरे र ज्यान सजाय पाउने खालको
अपराध मैले गरेको नभेट्याएपछि मलाई छाडिदिने
विचार गरे । १९तर यहूदीहरूले यसको विरोध
गरेपछि सिजरकहाँ अपिल गर्न म बाध्य

भएँ— मेरा आफ्नै मानिसहरूका विरुद्धमा कुनै किसिमको आरोप लगाउन म यहाँ आएको होइन । २०यसैकारण तपाईंहरूसँग भेटेर कुराकानी गर्न मैले तपाईंहरूलाई यहाँ बोलाएको हुँ । इस्राएलको जुन आशा हो त्यसैको कारण आज म यस साङ्गोले बाँधिएको छु ।”

२१पावलका कुरा सुनेर तिनीहरूले जवाफ दिए, “तपाईंका विषयमा लेखिएको कुनै चिट्ठी हामीले यहूदियाबाट पाएका छैनौं र त्यतातिरबाट आउने कुनै पनि भाइले तपाईंका बारेमा कुनै पनि खराब कुरा भनेको छैन । २२तर पनि तपाईंका धारणाहरू हामी सुन्न चाहन्छौं, किनकि यस सम्प्रदायका विरुद्धमा मानिसहरू जताततै कुरा गरिरहेका छन् ।”

२३पावलसँग भेट्टी तिनका कुरा सुन्न अर्को एउटा दिन तिनीहरूले तोके र त्यस दिन पहिलेको भन्दा पनि ठूलो सङ्ख्यामा मानिसहरू पावल बसेको डेरामा आए । बिहानदेखि साँझसम्म तिनले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको वर्णन गरे र मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूका पुस्तकबाट तिनीहरूलाई येशूप्रति विश्वास दिलाउने प्रयत्न गरे । २४तिनले जे भने त्यसमा कसैले विश्वास गरे भने कसैले गरेनन् । २५तिनीहरू आफसमै यस विषयमा असहमत भए र त्यहाँबाट हिँड्न थाले । त्यो देखेर पावलले यसरी आफ्नो अन्तिम वक्तव्य दिए: “पवित्र आत्माले यशैया अगमवक्ताद्वारा जब यी कुरा तपाईंका पिता पुर्खाहरूलाई भन्नुभयो, उहाँले सत्य वचन बोल्नुभएको थियो:

२६ “यी मानिसहरूका जाऊ र भन, “तिमीहरू सदा सुन्नेछौं तर कहिल्यै बुझ्नेछैनौं; तिमीहरू सदा हेर्नेछौं तर कहिल्यै देख्नेछैनौं ।”

२७ किनकि यी मानिसहरूको हृदय कठोर भएको छ; आफ्ना कानले तिनीहरू मुस्किलले सुन्छन्, र आफ्ना आँखाहरू तिनीहरूले बन्द गरेका छन् । नत्रता आफ्ना आँखाले तिनीहरू देख्नेथिए, आफ्ना कानले तिनीहरू सुन्नेथिए, आफ्ना हृदयले बुझ्नेथिए र उहाँमा फर्किनेथिए, र म तिनीहरूलाई निको तुल्याउनेथिएँ ।”

२८“त्यसैकारण तपाईंहरूलाई यो कुरो म जानकारी गराउन चाहन्छु, परमेश्वरको मुक्ति गैर-यहूदीहरूका निमित्त पठाइएको छ, र तिनीहरूले सुन्नेछन् ।” [२९पावलको मुखबाट निस्केको यो अन्तिम वचन सुनेपछि, आपसमा धेरै वादविवाद गर्दै, ती यहूदीहरू त्यहाँबाट विदा भए ।]

३०दुई वर्षसम्म आफूले भाडामा लिएको घरमा पावल त्यहीं बसे र तिनलाई भेट्न आउने जति सबै जनालाई तिनले स्वागत गरे । ३१त्यस अवधिभरि निर्भयताका साथ र कुनै विनाबाधा तिनले परमेश्वरको राज्यको प्रचार गरे र प्रभु येशू ख्रीष्टको बारेमा शिक्षा दिए ।

रोमीहरूलाई

पावलको पत्र

१ पावल, येशू ख्रीष्टको दास, प्रेरित हुनलाई बोलाइएको र परमेश्वरका सुसमाचारको निमित्त अलग गरिएको, २ जुन सुसमाचार उहाँले आफ्ना अगमवक्ताहरूबाट धर्मशास्त्रमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, ३ उहाँको पुत्रबारे, जो शरीरअनुसार दाऊदका सन्तान हुनुहुन्थ्यो, ४ अनि येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभु जो मरेकाहरूबाट जीवित भएर पवित्र आत्माद्वारा सामर्थ्यसहित परमेश्वरका पुत्रको रूपमा घोषित हुनुभयो । ५ उहाँद्वारा र उहाँको नाउँको निमित्त, हामीले सब गैर-यहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा आज्ञाकारिताको निमित्त बोलावट गर्ने अनुग्रह र प्रेरितको काम पाएका छौं । ६ अनि तिमीहरू पनि येशू ख्रीष्टमा हुनलाई बोलाइएकाहरू मध्येका हो ।

७ रोममा भएका सबैलाई जो परमेश्वरका प्रिय र पवित्र हुनलाई बोलाइएका छन्:

हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति मिलोस् ।

रोममा जानलाई पावलको उत्कट इच्छा

८ पहिले, म तिमीहरू सबैको निमित्त ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु, किनकि तिमीहरूको विश्वासको चर्चा सारा संसारमा भइरहेछ । ९ परमेश्वर, जसको पुत्रको प्रचार गरेर म पूरा हृदयले उहाँको सेवा गर्दछु, उहाँ मेरो साक्षी हुनुहुन्छ, म निरन्तर तिमीहरूलाई प्रार्थनामा स्मरण गर्दछु । १० अहिले म अझ प्रार्थना गर्दछु, अन्तमा तिमीहरूका आउनलाई मलाई परमेश्वरले बाटो खोल्दिऊन् ।

११ तिमीहरूलाई बलियो बनाउनलाई म तिमीहरूलाई आत्मिक वरदान दिनसक्नु भनेर तिमीहरूलाई भेट्ने मेरो लालसा छ— १२ अर्थात् म तिमीहरूको बीचमा भएँ भने हामी एक

अर्काको विश्वासले प्रोत्साहित हुनसक्छौं । १३ तिमीहरू अजान रहो भन्ने म चाहन्नँ, भाइहरू हो, तिमीहरूकीचबाट फल मिलोस् भनेर, जसरी गैर-यहूदीहरूबाट मैले फल पाएको थिएँ, मैले तिमीहरूका आउनलाई धेरैपल्ट योजना बनाएँ (तर अझसम्म सो योजना सफल भएको छैन) ।

१४ म दुवै ग्रीक तथा गैर-ग्रीक र ज्ञानी एवं मूर्खप्रति ऋणी छु । १५ यसकारण, म रोममा भएका तिमीहरूलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्नको निमित्त उत्सुक छु ।

१६ म सुसमाचारदेखि लजाउँदिनँ, किनकि विश्वास गर्ने हरेकको मुक्तिको निमित्त यो परमेश्वरको शक्ति हो: पहिले यहूदीलाई, त्यसपछि गैर-यहूदीलाई । १७ किनकि सुसमाचारमा परमेश्वरको धार्मिकता प्रकट भएको छ, जुन धार्मिकता शुरुदेखि अन्त्यसम्म विश्वासद्वारा हुन्छ; जसरी लेखिएको छ: “धर्मीहरू विश्वासले जिउनेछन् ।”

मानव जातिप्रति परमेश्वरको क्रोध

१८ तर सत्यतालाई लुकाउने मानिसहरूको ईश्वरहीनता र दुष्टताप्रति स्वर्गदेखि परमेश्वरको क्रोध प्रकट भएको छ, १९ किनकि परमेश्वरलाई चिन्ने कुरा उनीहरूको अगि स्पष्ट छ, कारण परमेश्वरले नै उनीहरूलाई स्पष्ट पारिदिनुभएको छ । २० किनकि संसारको सृष्टिको शुरुदेखि नै परमेश्वरका अदृश्य गुणहरू— उहाँका अनन्त शक्ति र ईश्वरीय स्वभाव— बनाइएका थोकहरूबाट छलङ्गे देखिएको छ अनि मानिसहरूलाई कुनै किसिमको बहाना छैन ।

२१ यद्यपि उनीहरूले परमेश्वरलाई चिनेर उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा नता सम्मान दिए,

नता धन्यवाद नै, बरु उनीहरूको विचार व्यर्थ हुनगयो र उनीहरूका मूर्ख हृदयहरू अँध्यारा हुनथाले । २२आफू बुद्धिमान् हुने दावी गरे पनि उनीहरू मूर्ख नै बने, २३अनि अविनाशी परमेश्वरको महिमालाई नाशवान् मनुष्य, चराचुरूङ्गी र पशुहरूको मूर्तिको समानतामा परिवर्तन गरे ।

२४यसकारण परमेश्वरले उनीहरूलाई एक अर्कासँग आफ्ना शरीरका अनादरको निमित्त मनको पापमय वासनालाई यौन अशुद्धताको निमित्त छोडिदिनुभयो । २५उनीहरूले परमेश्वरको सत्यतालाई भूटसँग साटे, अनि सृष्टिकर्ताको सद्ग बनाइएका सृष्टिको सेवा र आराधना गरे, सृष्टिकर्ता जो सधैं प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ । आमेन ।

२६यसकारण, परमेश्वरले उनीहरूलाई नीच वासनाको निमित्त छोडिदिनुभयो । उनीहरूका स्त्रीहरूले पनि स्वाभाविक सम्बन्धलाई अस्वाभाविक सम्बन्धमा परिणत गरे । २७यसरी नै पुरुषहरूले पनि स्त्रीहरूसँगको स्वाभाविक सम्बन्ध त्यागेर अरू पुरुषहरूप्रति वासनाले जलन लागे । पुरुषहरूले पुरुषसँग निर्लज्ज कार्य गरेर आफ्ना विकृतिको निमित्त दण्डित भए ।

२८अझै, उनीहरूले परमेश्वरको ज्ञान प्राप्त गर्न उचित नसम्भेकाले, परमेश्वरले पनि उनीहरूलाई नगर्नुपर्ने काम गर्नलाई भ्रष्ट मन दिनुभयो । २९उनीहरू सब प्रकारको दुष्टता, खराबी, लोभ, भ्रष्टचार तथा ईर्ष्या, हत्या, भगडा, छल र डाहले भरिएका छन् । उनीहरू बकबक गर्ने, ३०हीठ, घमण्डी तथा हर प्रकारको दुष्टता सिर्जना गर्ने भएका छन्, ती आमाबाबुप्रति अटेरी, ३१समझहीन, अविश्वासी, प्रेमरहित र दयाहीन छन् । ३२यद्यपि उनीहरूले यस्ता काम गर्ने मृत्युदण्डको योग्य छन् भन्ने परमेश्वरको धार्मिक विधान जाने पनि, उनीहरूले यस्ता काम गरिरहने मात्र होइनन्, तर गर्नेहरूलाई पनि उत्साह दिन्छन् ।

परमेश्वरको धार्मिक न्याय

२ यसकारण, अर्कामाथि दोष लगाउने तिमीहरूको केही बहाना छैन किनकि जसबारे अर्कालाई तिमी न्याय गर्छौं, त्यसैले आफूलाई पनि दोषी तुल्याउदैछौं, किनकि जुन कुराको निमित्त अर्कालाई दोषी तुल्याउँछौं, त्यही काम तिमीहरू गरिरहेका हुन्छौं । ३हामीलाई थाहा छ, यस्ता काम गर्नेहरूमाथि परमेश्वरको न्याय सत्यमा आधारित छ । ४यसकारण, तिमी, साधारण मान्छेले अर्कामाथि न्याय गर्दै आफूचाहिँ सोही कुरा गर्छौं भने, के परमेश्वरको न्यायदेखि भाग्नसक्छौं ? ५वा परमेश्वरको दयाले तिमीलाई पश्चात्तापतर्फ डोच्याउँछ भन्ने कुरा नजानेर के तिमी परमेश्वरको दयाको प्रचुरता, संयम र धैर्यप्रति घृणा व्यक्त गर्छौं ?

६तर आफ्नो हठी स्वभाव र अपश्चात्तापी हृदयको कारण, तिमीले परमेश्वरको क्रोधको दिनको निमित्त उहाँको धार्मिक न्याय प्रकट नहुञ्जेल, आफ्नो निमित्त परमेश्वरको प्रकोप बटुल्दैछौं । ७परमेश्वरले “प्रत्येकलाई त्यसको कामअनुसार फल दिनुहुन्छ ।” ८भला कार्यमा लागिरेर जसले महिमा, आदर र अमरताको खोजी गर्छन्, तिनीहरूलाई परमेश्वरले अनन्त जीवन दिनुहुन्छ । ९तर जो स्वार्थी छन् र सत्यलाई त्यागेर दुष्टताको पछि लाग्छन्, तिनीहरूमाथि प्रकोप र क्रोध आइपर्नेछन् । १०दुष्टता गर्नेहरू हरेकमाथि आपद् र सङ्कट आइपर्नेछन्: पहिले यहूदीहरूमाथि, त्यसपछि गैर-यहूदीहरू माथि; ११तर जसले भलाई गर्छ, त्यसलाई महिमा, आदर र शान्ति दिइनेछ: पहिले यहूदीलाई, अनि गैर-यहूदीलाई, १२किनकि परमेश्वरले पक्षपात गर्नुहुन ।

१३जसले विनाव्यवस्था पाप गरेका छन्, उनीहरू विनाव्यवस्था नै नाश हुनेछन्, अनि जसले व्यवस्था पाएर पाप गरेका छन्, उनीहरू व्यवस्थामुनि नै न्यायमा पर्नेछन् । १४किनकि व्यवस्था सुन्नेहरू परमेश्वरका सामुन्ने धर्मि

१:२३—व्यवस्था ४:१६-१८. २:१—मत्ती ७:१; लुका ६:२७. २:६—भजन ६२:१२; हितोपदेश २४:१२.

२:११—व्यवस्था १०:१७.

ठहरिन्छन् भन्ने होइन, तर व्यवस्थालाई पालन गर्नेहरू धर्मी ठहरिनेछन् । १४(वास्तवमा, गैर-यहूदीहरूले व्यवस्था नपाइकन पनि स्वभावैले व्यवस्थाअनुसार गर्छन् भन्ने, उनीहरूमा व्यवस्था नभए पनि, उनीहरू आफ्नै लागि आफै व्यवस्था हुनेछन्, १५किनकि यसरी उनीहरूले व्यवस्थाका सर्तहरूलाई अपना हृदयमा लेखिएको दर्शाउँदछन्, र उनीहरूको विवेकले पनि साक्षी दिन्छ, उनीहरूका विचारले कहिले उनीहरूलाई दोष लगाएर, कहिले समर्थन गरेर ।) १६अनि त्यस दिन, मैले प्रचार गरेको सुसमाचारअनुसार, येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरले मानिसहरूका गोप्य कुराहरूको न्याय गर्नुहुनेछ ।

यहूदीहरू र व्यवस्था

१७अब तिमी, आफूलाई यहूदी भन्छौ; व्यवस्थामाथि भर पर्छौ तथा परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा गर्व गर्छौ; १८उहाँको इच्छालाई जान्दछौ तथा व्यवस्थामा शिक्षित भएर ती अनिवार्य कुराको समर्थन गर्छौ; १९अन्धालाई पथ प्रदर्शन गर्न सक्छु भन्ने भरोसा राख्छौ, अन्धकारमा भएकाहरूको निमित्त ज्योति हुँ भनेर मान्छौ, २०आफूमा व्यवस्थाको ज्ञान र सत्यको स्वरूप छ भनेर मूर्खहरूलाई सम्झाउने र बालकहरूलाई शिक्षा दिने क्षमता छ भन्छौ, २१तिमीहरू, जो अरूलाई सिकाउँछौ, आफैलाई चाहिँ किन सिकाउँदैनौ ? चोरी नगर्ने शिक्षा दिने, के तिमी आफैचाहिँ चोरी गर्छौ ? २२तिमी जो व्यभिचार नगर्नु भन्छौ, के व्यभिचार गर्छौ ? मूर्तिलाई घृणा गर्ने के तिमी मन्दिरहरू लुट्छौ ? २३व्यवस्थाको गर्व गर्ने तिमी, व्यवस्था उल्लङ्घन गर्दै परमेश्वरको अनादर गर्छौ ? २४जसो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ: “तिम्रो कारणले गैर-यहूदीबीच परमेश्वरको निन्दा हुन्छ ।”

२५व्यवस्थाको पालन गर्नु भन्ने खतनाको महत्त्व रहन्छ, तर व्यवस्था भङ्ग गर्नु भन्ने, तिमी खतनारहित बराबर हुन्छौ । २६खतना

नहुनेहरूले व्यवस्था पालन गर्छन् भन्ने, के तिनीहरू खतना भएकाजस्ता ठहरिनेनन् ? २७तब शरीरमा खतना नभए पनि व्यवस्था पालन गर्नेहरूले, लिखित नियम भएका र खतना पनि भएका तिमी व्यवस्था भङ्ग गर्नेहरूलाई दोषी ठहराउँछन् ।

२८खालि बाहिरबाट यहूदी देखा पर्ने साँचो यहूदी होइन, नता खालि बाहिरी र शारीरिक खतना नै साँचो खतना हो । २९वरु, साँचो यहूदी उही हो जो भित्रबाटै यहूदी छ; अनि साँचो खतना पनि हृदयको खतना हो, लिखित नियमद्वारा होइन, तर आत्माद्वारा । यस्तो मानिसको प्रशंसा मानिसहरूबाट होइन, तर परमेश्वरबाट हुन्छ ।

परमेश्वरको विश्वसनीयता

३ तब यहूदी हुनुमा के लाभ छ, अथवा खतनाको के महत्त्व छ ? ३धेरै लाभ छ ! पहिले त यो कि, परमेश्वरको वचन उनीहरूलाई सुम्पियो ।

३कतिले विश्वास गरेनन् त यो के भयो ? के तिनीहरूको अविश्वासले परमेश्वरको विश्वसनीयतालाई व्यर्थ ठहराउँछ ? ४त्यसो होइन ! परमेश्वर सत्य ठहरिऊन् र प्रत्येक मानिस भूटो साबित होस् । जस्तो लेखिएको छ:

“तपाईं आफ्ना कुरामा साँचो प्रमाणित हुनुहोस्,
र आफ्ना न्यायमा विजयी हुनुहोस् ।”

५तर हाम्रो धार्मिकताले परमेश्वरको धार्मिकतालाई प्रदर्शन गर्छ भने त हामीले के भन्ने ? परमेश्वरको क्रोध हामीमा पर्दा के उहाँ अन्यायी हुनुहुन्छ त ? (म मानिसको स्वभावअनुसार भन्दछु ।) ६होइन ! यदि त्यसो हो भने त, परमेश्वरले कसरी संसारको न्याय गर्ने ? ७कसैले भन्ला, “मेरो असत्यताले परमेश्वरको सत्यतालाई उच्च पार्छ र उहाँको

महिमालाई बढाउँछ भने म किन पापीको रूपमा दोषी ठहरिने ?” बरु किन नभन्ने, जसो कि हामी कतिले त्यसो भन्दैछौं भनेर आरोप लाउँदैछन्— “आओ हामी दुष्ट काम गरौं र भलाई उत्पन्न होस् ?” उनीहरू दोषी ठहरिनु उचित छ ।

कोही पनि धर्मी छैन

१हामी के भन्ने त ? के हामी असल छौं ? अहँ, छैनौं ! हामीले अधिनै यहूदी र गैर-यहूदीहरू पापका अधीनमा छन् भनेर दोष लगाइसकेका छौं । १०जसो लेखिएको छ:

- “धर्मी कोही छैन, एक जना पनि छैन;
 ११ बुझ्नसक्ने कोही छैन, परमेश्वरलाई खोज्ने कोही पनि छैन ।
 १२ सब परमेश्वरदेखि तर्किएका छन्, ती सब काम नलाग्दा भएका छन्; भलाइ गर्ने कोही छैन, एक जना पनि छैन ।”
 १३ “उनीहरूका घाँटी उदाङ्गा चिहानहरू हुन्; उनीहरूका जिब्राले छलका कुरा बोल्छन् ।”
 “उनीहरूका ओठमा सर्पको विष छ ।”
 १४ “उनीहरूका मुख सराप र तीतो कुराले भरिएका छन् ।”
 १५ “उनीहरूका खुट्टा रगत बगाउन सदा तत्पर छन्;
 १६ उनीहरूका मार्ग विनाश र दुर्दशाले भरिएका छन्,
 १७ उनीहरूले शान्तिको मार्गलाई चिनेकै छैनन् ।”
 १८ “उनीहरूका आँखाअगि परमेश्वरको डर छैन ।”

१९अब हामी जान्दछौं, व्यवस्थाले जे बताउँछ, व्यवस्थाका अधीनमा हुनेलाई नै भन्छ, जसमा कि प्रत्येकको मुख बन्द होस् र संसारले

परमेश्वरको अगि लेखा देओस् । २०यसकारण व्यवस्था पालन गरेर कोही धर्मी ठहरिदैन; बरु, व्यवस्थामार्फत हामीलाई पापको ज्ञान हुन्छ ।

विश्वासद्वारा धार्मिकता

२१यसकारण, अब व्यवस्थादेखि अलग्गै परमेश्वरको धार्मिकता प्रकट भएको छ, जसको साक्षी व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले दिन्छन् । २२विश्वास गर्ने हरेकको निमित्त परमेश्वरबाट पाइने यो धार्मिकता येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्नाले प्राप्त हुन्छ । यसमा केही भेद छैन, २३किनकि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट टाढा भएका छन्, २४र ख्रीष्ट येशूबाट पाइने छुटकारामार्फत उनीहरू सबै धर्मी ठहराइन्छन् । २५परमेश्वरले ख्रीष्टलाई उहाँको रगतद्वारा प्रायश्चित्तको बलिदान स्वरूप प्रस्तुत गर्नुभयो, जुन विश्वासद्वारा ग्रहण गर्नुपर्दछ । यो उहाँको न्याय प्रदर्शन गर्नलाई उहाँले गर्नुभयो, किनकि पहिले गरिएको पाप उहाँले आफ्नो सहनशीलतामा विर्सिदिनुभयो— २६वर्तमान समयमा उहाँको न्याय प्रदर्शन गर्नलाई उहाँले यसो गर्नुभयो, उहाँ आफै धर्मी ठहरिन अनि येशूमा विश्वास गर्नेलाई पनि धर्मी ठहर्याउन ।

२७अब, घमण्ड केमा गर्ने ? यसको ठाउँ नै रहेन । कुन नियमको आधारमा ? व्यवस्था पालन गरेर ? होइन, तर विश्वासद्वारा । २८यसकारण हामी यो मान्छौं, मानिस व्यवस्थापालन गरेर होइन तर विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छ । २९के परमेश्वर यहूदीहरूका मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ ? के उहाँ गैर-यहूदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ ? उहाँ गैर-यहूदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ, ३०अनि परमेश्वर एउटै हुनुभएकोले, अब खतना गर्नेलाई विश्वासद्वारा र खतना नभएकालाई पनि त्यही विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनुहुन्छ । ३१के, हामी विश्वासद्वारा व्यवस्थालाई रद्द तुल्याउँछौं त ? कदापि होइन ! हामी त व्यवस्थालाई अझ दृढ पाछौं ।

३:१०-१२-भजन १४:१-३; ५३:१-३. ३:१३-भजन ५:९; १४०:३. ३:१४-भजन १०:७. ३:१५-१७-यशैया ५९:७-८.

३:१८-भजन ३६:१. ३:२०-भजन १४३:२; गलाती २:१६. ३:२२-गलाती २:१६. ३:३०-व्यवस्था ६:४; गलाती ३:२०.

अब्राहाम विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएका

४ यस कुरामा अब, अब्राहाम, हाम्रा पुर्खाले के पत्तो लाए भनौं त ? २यदि, अब्राहाम आफ्ना कर्मले धर्मी ठहराइएका भए, उनले घमण्ड गर्न सक्थे— तर परमेश्वरको अगि होइन । ३धर्मशास्त्रले के भन्छ ? “अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे र यसले उनलाई धर्मी ठहर्यायो ।”

४अब कुनै मान्छेले काम गर्छ भने, उसले पाउने ज्याला उसलाई उपहार भनेर दिइँदैन, तर हकको रूपमा दिइन्छ । ५तैपनि, एउटा मानिसले दुष्टलाई पनि धर्मी ठहराउनुहुने परमेश्वरमाथि विश्वास गर्छ भने, उसको विश्वास धार्मिकतामा परिणत हुन्छ । ६कर्मविना परमेश्वरले धर्मी ठहराउनुहुने मानिसलाई दाऊद पनि धन्यको मान्दछन्:

- ७ “धन्य हुन् तिनीहरू जसका पाप क्षमा भएका छन्, जसका पाप धोइएका छन् ।
८ धन्य हो त्यो मानिस जसको पापको लेखा परमेश्वरले कहिल्यै गर्नुहुन्न ।”

९यो आशिष् के खतना गर्नेको निमित्त मात्र हो, कि खतना नगर्नेको निमित्त पनि हो ? अब्राहामको विश्वास धार्मिकतामा गनियो भनेर हामीले भन्दै आएका छौं । १०कुन आधारमा यो विश्वास धार्मिकता ठहरियो ? उनी खतना भएपछि कि खतना हुनअघि धार्मिक ठहरिए ? पछिबाट होइन, तर पहिल्यै नै ! ११खतना नहुँदै विश्वासद्वारा पाउने धार्मिकताको छाप स्वरूप उनले खतना पाएका थिए । यसकारण, सबै धार्मिक ठहरिऊन् भनेर उनी विश्वास गर्ने तर खतना नभएकाहरूका पिता हुन् । १२अनि ती खतनावालहरूका पनि पिता हुन्, जसका खतना भएको मात्र होइन, तर जो विश्वासका पाइलामा हिँड्छन्, जुन विश्वास खतना हुन अघि

हाम्रा पिता अब्राहाममा थियो ।

१३अब्राहाम र उनका सन्तानले संसारको उत्तराधिकारी हुने प्रतिज्ञा व्यवस्थामार्फत पाएका थिएनन्, तर विश्वासद्वारा पाइने धार्मिकताले प्राप्त गरेका थिए । १४किनकि व्यवस्थामा जिउनेहरूले मात्र उत्तराधिकार पाउँछन् भने त, विश्वासको केही महत्व भएन र प्रतिज्ञा व्यर्थ भयो, १५किनकि व्यवस्थाले क्रोध उत्पन्न गर्छ । अनि जहाँ व्यवस्था छैन त्यहाँ पाप पनि हुँदैन ।

१६यसकारण, प्रतिज्ञा अनुग्रहअनुसार विश्वासबाट प्राप्त हुँदछ, जसको कारण यो अब्राहामका सबै सन्तानको निमित्त निश्चित बन्दछ— व्यवस्था मान्नेलाई मात्र होइन तर अब्राहामजस्तै विश्वास गर्नेलाई पनि हो । अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन् । १७जसो लेखिएको छ: “मैले तिमीलाई धेरै जातिका पिता तुल्याएको छु ।” तिनी परमेश्वरका सामु हाम्रा पिता हुन्, तिनले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे जसले मूर्दाहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ, र नहुने थोकहरूलाई पनि हुनेगरी डाक्नुहुन्छ ।

१८निराशामा पनि अब्राहामले आशा राखेर विश्वास गरे र उनलाई “तिम्रो वंश पनि यस्तै हुनेछ,” भनिएजस्तै उनी धेरै जातिका पिता बने । १९सय वर्ष पुगेको कारण उनको शरीर मरेकोजस्तै भइसकेको, र साराको कोख पनि मृत अवस्थामा भएको जान्दाजान्दै पनि तिनी विश्वासमा कमजोर नभइकन दृढ रहे । २०वर परमेश्वरको प्रतिज्ञा सम्बन्धमा अविश्वासमा विचलित नभई, परमेश्वरको महिमा गर्दै विश्वासमा तिनी दृढ रहे, २१अब्राहामलाई यो पूरा निश्चय थियो कि परमेश्वर आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नमा सक्षम हुनुहुन्छ । २२यसैकारण “यो उनको निमित्त धार्मिकता गनियो ।” २३“उनको निमित्त गनियो” शब्दहरू उनका निमित्त मात्र लेखिएका होइनन्, २४तर हाम्रा निमित्त पनि र जसलाई परमेश्वरले धर्मी ठहराउनुहुन्छ— हामी

४:३—उत्पत्ति १५:६; गलाती ३:६. ४:७-८—भजन ३२:१-२. ४:११—उत्पत्ति १७:१०.

४:१३—उत्पत्ति १७:४-६; २२:१७-१८; गलाती ३:२९. ४:१४—गलाती ३:१८. ४:१६—गलाती ३:७.

४:१७—उत्पत्ति १७:५. ४:१८—उत्पत्ति १५:५. ४:१९—उत्पत्ति १७:१७.

जो येशू हाम्रा प्रभुलाई मृतबाट जीवित तुल्याउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छौं । २५ उहाँ हाम्रा पापको निमित्त मृत्यु दण्डको भागी हुनुभयो अनि हामी धार्मिक ठहरिनको निमित्त मृत अवस्थाबाट जीवित तुल्याइनुभयो ।

शान्ति र आनन्द

५ यसकारण, विश्वासद्वारा हामी धर्मी ठहराइएकोले, प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा हामीले परमेश्वरसँग मिलाप पाएका छौं, २ अनि उहाँद्वारा नै विश्वासको कारण, त्यस अनुग्रहमा, जसमा हामी स्थिर छौं, हामीले प्रवेश पाएका छौं । अनि परमेश्वरको महिमाको आशामा हामी आनन्दित छौं । श्यति मात्र होइन, तर हामी हाम्रो दुःखमा पनि आनन्दित हुन्छौं, किनकि हामी जान्दछौं दुःखले धैर्य, ४ धैर्यले शुद्ध चरित्र, अनि शुद्ध चरित्रले आशा उत्पन्न गराउँछ । ५ आशाले हामीलाई निराशा तुल्याउँदैन, किनकि हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याइएको छ ।

६ हामीहरू निर्बल हुँदै, ठीक समयमा, ख्रीष्ट भक्तिहीनहरूका निमित्त मर्नुभयो । ७ धर्मी मानिसको निमित्त मर्न तयार हुने कोही विरलै पाइएला । यद्यपि, भला मानिसको निमित्त कोही मर्ने आँट गर्ला । ८ तर परमेश्वरले आफ्नो प्रेम हामीप्रति यसरी दर्शाउनुहुन्छ: हामी पापी छँदै, ख्रीष्ट हाम्रा निमित्त मर्नुभयो ।

९ अब उहाँको रगतद्वारा धर्मी ठहराइएकाले, हामी परमेश्वरको क्रोधदेखि कति बढ्ता बचनसक्छौं ! १० जब हामी परमेश्वरका शत्रुनै थियौं, उहाँको पुत्रको मृत्युद्वारा हामी उहाँमा मिलापमा आयौं, त अब मिलाप भइसकेपछि हामीले उहाँको जीवनमार्फत अझ बढी निश्चितता साथ उद्धार पाउने आशामा ढक्क भएका छौं । ११ यति मात्र होइन, तर परमेश्वरमा हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा आनन्दित हुन्छौं, जसद्वारा हामीले मिलाप पाएका छौं ।

आदमद्वारा मृत्यु, येशू ख्रीष्टद्वारा जीवन

१२ यसकारण, जसरी एक मानिसद्वारा पाप संसारमा पस्यो र पापद्वारा मृत्यु आयो, उसरी नै मृत्यु सब मानिसमा फैलियो, किनकि सबैले पाप गरेका छन्— १३ किनकि व्यवस्था आउनअघि पनि पाप संसारमा थियो । तर जहाँ व्यवस्था छैन, त्यहाँ पापको गणना हुँदैन । १४ तैपनि, मृत्युले आदमदेखि मोशासम्म शासन गर्‍यो, तीमाथि पनि जसले आदमको अपराध समान पाप गरेका थिएनन्, आदम पछि आउनुहुनेका एक नमूना थिए ।

१५ तर वरदान अपराधको समान हुँदैन । किनकि एक मानिसको अपराधको कारणले जति मरे, त्योभन्दा धेरै परमेश्वरको अनुग्रह तथा एक मानिस अर्थात् येशू ख्रीष्टको अनुग्रह धेरैलाई प्रशस्तसँग प्राप्त भयो ! १६ फेरि, एक मानिसले पाप गरेको कारणले आएजस्तो यो वरदान होइन: न्यायले एउटै पापको कारण दण्ड ल्यायो, तर धेरै अपराधपछि प्राप्त वरदानले धार्मिकता ल्यायो । १७ जब एउटा मानिसको अपराधको कारण मृत्युले त्यही एउटै मानिसद्वारा शासन गर्‍यो, तब कति बढ्ता एउटा मानिस, येशू ख्रीष्टद्वारा, परमेश्वरको अनुग्रहको प्रचुरता तथा धार्मिकताको वरदानले भन् बढ्ता जीवनमा राज्य गर्नेछ ।

१८ यसकारण, जसरी एउटै अपराधको प्रतिफल सबै मानिसलाई दण्डको आज्ञा भयो, उसरी धार्मिकताको एउटै कार्यको प्रतिफलले सबै मानिसलाई धर्मी ठहराएर जीवन ल्याउँछ । १९ जसरी एक जना मानिसको अनाज्ञाकारिताले धेरै पापी ठहरिए, उसरी नै एक जनाको आज्ञाकारिताले धेरै धर्मी ठहराइनेछन् ।

२० अपराध बढोस् भनेर व्यवस्था आयो । तर जहाँ अपराध बढ्यो, त्यहाँ अनुग्रह पनि अझ बढ्यो, २१ अनि जसरी पापले मृत्युमाथि राज्य गर्‍यो, उसरी अनुग्रहले धार्मिकतामाथि राज्य गरेर येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा अनन्त जीवन ल्याउनेछ ।

पापको निमित्त मर्नु, खीष्टको निमित्त जिउनु

६ अब, हामी के भनौं त ? अनुग्रह बढिरहोस् भनेर पाप गरिरहने ? २यसो कहिल्यै नहोस् ! हामी पापको निमित्त मर्नौं, त कसरी फेरि पापमा जिइरहने ? ३के तिमीहरूलाई थाहा छैन— खीष्ट येशूमा हामी जति जनाले बपतिस्मा लियौं, हामी सबैले उहाँको मृत्युमा बपतिस्मा लिएका थियौं ? ४तसर्थ, बपतिस्माद्वारा मृत्यु भएको कारण हामी उहाँसँगै गाडियोँ, र जसरी खीष्ट मृत्युबाट पिताको महिमाद्वारा जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको चालमा चलौं ।

५उहाँको मृत्युमा हामी उहाँसँग एक भएका छौं भने, उहाँ जीवित पारिँदा पनि उहाँसँग एक हुनेछौं । ६किनकि हामीलाई थाहा छ कि हाम्रो पुरानो शरीर उहाँसँग कूसमा टाँगिएको छ, ताकि पापको शरीरलाई मिल्काइयोस् अनि हामी पापको दास भएर बस्नु नपरोस्— ७किनकि जो मरेको छ, ऊ पापबाट मुक्त भएको छ ।

८हामी खीष्टसँग मरेका छौं भने, खीष्टसँगै जिउनेछौं भनेर हामी विश्वास गर्छौं । ९किनकि हामीलाई थाहा छ, उहाँ मरेकाबाट जीवित हुनुभएकोले फेरि मर्नुहुन्न; मृत्युको उहाँमाथि अधिकार छैन । १०जुन मृत्यु उहाँले मर्नुभयो, त्यो सधैंको निमित्त पापमाथिको उहाँको मृत्यु थियो; जुन जीवन उहाँ अब जिउनुहुन्छ, त्यो परमेश्वरको निमित्त हो ।

११यसरी नै, तिमीहरूले पनि आफूलाई पापको निमित्त मरेको तर खीष्ट येशूमा परमेश्वरको निमित्त जिउँदो भएको ठान्नुपर्छ । १२यसकारण पापले तिमीहरूको नाशमान् शरीरमा राज्य नगरोस् र तिमीहरू यसका दुष्ट इच्छाहरूको दास नबन । १३शरीरका अङ्गहरूलाई दुष्टताको हतियारको रूपमा पापको निमित्त नसुम्प; बरु आफूलाई मृत्युबाट जिउँदो भएको कारण परमेश्वरको निमित्त सुम्प र आफ्ना शरीरका अङ्गलाई धार्मिकताको निमित्त सुम्पिदेऊ । १४पाप तिमी मालिक हुनेछैन, किनकि तिमी व्यवस्थाको अधीनमा होइन, तर अनुग्रहमुनि छौ ।

धार्मिकताको निमित्त दासत्व

१५तब के त ? पापमुनि होइन तर अनुग्रहमुनि छौं भनेर हामीले पाप गर्ने ? त्यसो होइन ! १६के तिमीहरूलाई थाहा छैन, तिमीहरूले कसैको दासको रूपमा आफूलाई सुम्पियौं भने, त्यसको तिमीहरू दास बन्छौ— चाहे पापको, जसले तिमीहरूलाई मृत्यु दिन्छ, चाहे त्यस आज्ञाकारिताको, जसले तिमीहरूलाई धार्मिकता प्रदान गर्छ ? १७तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, यद्यपि तिमीहरू पापका दास थियौं, अब जुन शिक्षामा तिमीहरू सुम्पिएका छौ, त्यो हृदयले पालन गर्ने भएका छौ । १८तिमीहरू अब पापको दासत्वबाट मुक्त भएर धार्मिकताको दास तुल्याइएका छौ ।

१९म तिमीहरूको शारीरिक दुर्बलताको कारण मानिसको रीतिअनुसार भन्दैछु । जसरी तिमीहरूले आफ्ना शरीरका अङ्गलाई अशुद्धता र बढ्दो दुष्टताको निमित्त दास हुनलाई सुम्पिदिएका थियौ, त्यसरी अब आफ्ना अङ्गलाई पवित्रतातर्फ लाने धार्मिकताको दास हुनलाई सुम्पिदेऊ । २०जब तिमीहरू पापका दास थियौ, धार्मिकताको नियन्त्रणदेखि तिमीहरू मुक्त थियौ । २१जुन कुराको निमित्त अहिले तिमीहरू लज्जित छौ, त्यसबाट तिमीहरूले के प्रतिफल पायौ ? ती कुराहरूको परिणाम त मृत्यु हो । २२तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त भएर परमेश्वरका दास भएका छौ । त्यसबाटको फाइदाले तिमीहरूलाई पवित्रतातिर अग्रसर गराउँछ र फलस्वरूप अनन्त जीवन दिन्छ । २३किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको वरदान खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो ।

विवाहबाट उदाहरण

७ भाइहरू हो, तिमीहरूलाई थाहा होला— यहाँ म व्यवस्था जान्नेहरूलाई सम्बोधन गर्दैछु— व्यवस्थाको अधिकार त्यस मानिसलाई त्यति बेलासम्म मात्र हुन्छ, जबसम्म ऊ जीवित

हुन्छ । २उदाहरणको निमित्त, एउटी स्त्री आफ्नो लोग्ने जीवित रहन्जेल व्यवस्थाद्वारा लोग्नेसँग बाँधिएकी हुन्छे; तर उसको लोग्ने मर्त्यो भने, ऊ त्यो विवाहको व्यवस्थादेखि मुक्त हुन्छे । ३यसर्थ, आफ्ना लोग्ने जीवित छँदै उसले अर्को पुरुषसँग विवाह गर्छे भने, ऊ व्यभिचारिणी ठहरिन्छे । तर उसको लोग्ने मर्त्यो भने, ऊ विवाहको व्यवस्थाबाट मुक्त हुन्छे र अर्को पुरुषलाई विवाह गरी भने पनि ऊ व्यभिचारिणी ठहरिन्न ।

४यसकारण मेरा भाइहरू हो, परमेश्वरको निमित्त फल फलाऔं भनेर अर्का व्यक्तिका अर्थात् जो मरेकाहरूबाट जीवित हुनुभएको छ, उहाँका हुनलाई तिमीहरू पनि खीष्टको शरीरद्वारा व्यवस्थाका निमित्त मरेका भयौं । ५किनकि जब हामी पापमय स्वभावका नियन्त्रणमा थियौं, तब व्यवस्थाले उब्जाएको पापमय अभिलाषाहरूले हाम्रा शरीरमा काम गर्थे, अनि हामीले मृत्युको निमित्त फल उत्पन्न गर्थ्यौं । ६तर अब, हामीलाई बन्धनमा राख्नेप्रति हामी मृत भएको कारणले, हामी त्यस व्यवस्थाबाट मुक्त भएका छौं र आत्माको नयाँ विधिअनुसार सेवा गर्छौं, पुरानो लिखित विधिअनुसार होइन ।

पापसँग सङ्घर्ष

७तब, हामी के भनौं त ? व्यवस्था पाप हो त ? यसो कहिल्यै नहोस् ! वास्तवमा पाप के हो मैले व्यवस्था जानेर नै थाहा पाएँ । व्यवस्थाले “लोभ नगर” नभनेको भए लोभ के हो मैले जान्ने थिइनँ । ८तर पापले, व्यवस्थाको आज्ञाको फाइदा उठाएर मभित्र लोभको इच्छा उत्पन्न गरायो । व्यवस्थाविना पाप मरेतुल्य छ । ९एकपल्ट व्यवस्थाविना म जीवित थिएँ; तर जब आज्ञा आयो पाप जीवित भयो र मचाहिँ मरें । १०जुन आज्ञाले जीवन दिनुपर्थ्यो त्यही आज्ञाले मृत्यु ल्याउँदोरहेछ भनेर मैले थाहा गरें । ११आज्ञाले ल्याएको मौकाको फाइदा उठाएर पापले मलाई छकायो, र आज्ञाद्वारा माऱ्यो । १२त्यसो भए तापनि व्यवस्था पवित्र

छ, आज्ञा पनि पवित्र, धार्मिक र उत्तम छ ।

१३त के, जे भलो थियो, ती मेरो निमित्त मृत्यु भयो ? त्यसो होइन ! तर पापचाहिँ पापको रूपमा चिनियोस् भनेर, जे भलो थियो त्यसबाट यसले ममा मृत्यु उत्पन्न गर्‍यो, ताकि आज्ञामार्फत पाप अझ पापमा प्रमाणित होस् ।

१४हामीलाई थाहा छ, व्यवस्था आत्मिक छ; तर म शारीरिक छु र पापको हातमा बेचिएको छु । १५म के गर्छु सो म बुझिदैनँ । किनकि जे म गर्न चाहन्छु त्यो म गर्दिनँ, तर जे म घृणा गर्छु त्यही गर्छु । १६अनि म जे गर्न चाहन्नँ, त्यही गर्दछु भने, व्यवस्था भलो छ भनी म सहमत हुन्छु । १७अब जे गर्दछु, सो म होइन, तर ममा रहेको पापले पो गर्दछ । १८मलाई थाहा छ ममा असल केही पनि छैन, अर्थात् मेरो पापमय स्वभावमा । किनकि असल काम गर्ने इच्छा ममा छ, तर सो म गर्न सक्तिनँ । १९किनकि असल काम जो म गर्न चाहन्छु, त्यो म गर्दिनँ तर खराब काम जो म गर्न चाहन्नँ, त्यही म गर्छु । २०अब जे म गर्न चाहन्नँ त्यही गर्दछु भने, त्यो गर्ने म होइन तर मभित्र वास गर्ने पाप हो ।

२१यसकारण व्यवस्थाले यसरी काम गरिरहेको म पाउँछु: जब म असल काम गर्न चाहन्छु, दुष्टता मेरो छेउमै हुन्छ । २२किनकि म मेरो भित्री हृदयमा परमेश्वरको व्यवस्थामा खुशी हुन्छु, २३तर म अर्को व्यवस्था पनि मेरो शरीरमा काम गरिरहेको देख्छु— मेरो मनको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध गरेर मलाई पापको व्यवस्थाले बन्दी बनाई मेरो शरीरमा काम गरिरहेको हुन्छ । २४म कति दुःखी मानिस ! मलाई मृत्युको यस शरीरबाट कसले मुक्त गर्नेछ ? २५परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्— हाम्रा प्रभु खीष्ट येशुद्वारा नै !

यसकारण, म मेरो मनमा परमेश्वरको व्यवस्थाको दास छु, तर पापमय प्रकृतिमा पापको व्यवस्थाको दास भएको छु ।

पवित्र आत्माबाट पाउने जीवन

यसकारण, अब येशू ख्रीष्टमा हुनेहरूको निमित्त दण्डको आज्ञा छैन, किनकि जीवनको आत्माको व्यवस्थाले ख्रीष्ट येशूद्वारा मलाई पाप र मृत्युको दण्डबाट स्वतन्त्र गरिदिएको छ । शरीरको पापमय प्रकृतिले गर्दा व्यवस्थाले गर्न नसकेको काम अब परमेश्वरले आफ्नै पुत्रलाई पापको शरीरको समानतामा पाप बलिको रूपमा पठाउनुभएर पूरा गर्नुभयो । अनि पापी मानिसको पापलाई दोषी ठहराउनुभयो, कि व्यवस्थाले मागेको उचित थोक हामीमा पूरा होस्, हामी जो पापमय प्रकृतिअनुसार होइन तर आत्माअनुसार जिउँछौं ।

पापमय प्रकृतिमा जिउनेहरूले पापकै प्रकृतिमा मन गाडेका हुन्छन्; तर पवित्र आत्माअनुसार जिउनेहरू आत्माले चाहेकै अनुसार जिउँछन् । किनकि पाप-स्वभावमा मन लगाउनु मृत्यु हो, तर पवित्र आत्मामा मन लगाउनु जीवन र शान्ति हो; पापी मन परमेश्वरको विरुद्ध हुन्छ । यो परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञाकारी हुँदैन, नता यसो हुन नै सक्छ । पापले नियन्त्रण गर्नेहरूले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउन सक्दैनन् ।

परमेश्वरको आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भने, तिमीहरूलाई पाप-स्वभावले होइन तर पवित्र आत्माले नियन्त्रण गरेको हुन्छ । कसैमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने, ऊ ख्रीष्टको हुनसक्दैन । तर ख्रीष्ट तिमीहरूसँग हुनुहुन्छ भने, तिमीहरूको शरीर पापले गर्दा मरेको भए तापनि धार्मिकताले गर्दा आत्मा जीवित हुन्छ । अनि ख्रीष्टलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेको आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भने, ख्रीष्टलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेले तिमीहरूको नाशमान् शरीरमा पनि आत्माद्वारा जीवन हालिदिनुहुन्छ, जुन आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ ।

यसकारण भाइहरू हो, पाप-स्वभावअनुसार

जिउनलाई हामी पाप-स्वभावको ऋणी छैनौं । पापको प्रकृतिअनुसार जीवन वितायो भने, तिमी मर्नेछौं; तर आत्माद्वारा शरीरको दुष्ट कामलाई मृत तुल्यायो भने, तिमी बाँच्नेछौं, किनकि प्रभुका आत्माले डोऱ्याइएकाहरू परमेश्वरका पुत्रहरू हुन् । डरको दास हुनलाई तिमीले आत्मा पाएका होइनौं, तर पुत्र हुने आत्मा तिमीले पाएका हो । अनि उहाँकै नाउँमा हामी “अब्बा, पिता” भनी पुकार्दछौं । पवित्र आत्मा आफैले हाम्रो आत्मसँग मिलेर हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी साक्षी दिनुहुन्छ । यदि हामी सन्तान हौं भनेता, उत्तराधिकारी पनि हौं— परमेश्वरका उत्तराधिकारी; उहाँको दुःखमा हामी पनि सहभागी भयौं भने उहाँको महिमामा पनि सहभागी भई हामी ख्रीष्टसँग उत्तराधिकारी बन्छौं ।

पछि आउने महिमा

पछि प्रकट हुने महिमाको तुलनामा अहिलेको दुःख केही होइन भनी म भन्छु । परमेश्वरका पुत्रहरू प्रकट हुनको निमित्त सृष्टि बढो उत्सुकतामा प्रतीक्षा गरिरहेछ । किनकि सृष्टि व्यर्थताको अधीनमा हुनगयो, आफ्नो इच्छाले होइन, तर उहाँको इच्छाको कारण जसले यसलाई अधीनमा राख्यो, यस आशामा, कि सृष्टि स्वयम् पनि विनाशको दासत्वदेखि मुक्त भई परमेश्वरको महिमा प्राप्त गर्न सकोस् ।

हामीलाई थाहा छ, सारा सृष्टि अहिलेसम्म प्रसव-पीडाको वेदनाले जस्तै छटपटिरहेछ । त्र्यति मात्र होइन, तर हामी आफै पनि, जोसँग आत्माको पहिलो फल छ, धर्मपुत्र हुन र शरीरको मुक्तिको निमित्त वेदनाले छटपटिरहेका छौं । यही आशामा हामीले उद्धार पाएका छौं । तर जुन आशा हामी देख्दैछौं, सो आशा होइन । देखिएको वस्तुको कसले आशा गर्दछ ? तर जो हामीले प्राप्त गरेका छैनौं, त्यसको

८:११-१ कोरिन्थी ३:१६. ८:१५-मर्कुस १४:३६; गलाती ४:६. ८:१५-१७-गलाती ४:५-७.

८:२०-उत्पत्ति ३:१७-१९. ८:२३-२ कोरिन्थी ५:२-४.

निमित्त हामी आशा गर्दछौं भनेता, धैर्यसँग त्यसको प्रतीक्षा पनि गर्छौं ।

२६यस्तै प्रकारले, पवित्र आत्माले हामीलाई हाम्रो दुर्बलतामा सहायता गर्नुहुन्छ । हामीले कसरी प्रार्थना गर्नुपर्ने हो सो हामी जान्दैनौं, तर पवित्र आत्मा स्वयम्ले हाम्रो मध्यस्त गरेर शब्दले व्यक्त गर्न नसक्ने स्वरले अन्तरबिन्ती गरिदिनुहुन्छ । २७अनि हाम्रो मनको जाँच गर्नेलाई थाहा हुन्छ, आत्माको इच्छा के छ, किनकि पवित्र आत्माले परमेश्वरको इच्छाअनुसार सन्तहरूको निमित्त बिन्ती गरिदिनुहुन्छ ।

विजयीहरूभन्दा अझ बढी

२८हामीलाई थाहा छ, परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेको निमित्त उहाँले भलाइ नै गर्नुहुन्छ, तिनीहरूको निमित्त जो उहाँको योजनाअनुसार बोलाइएका छन् । २९जसको विषयमा उहाँलाई पूर्वज्ञान थियो, तिनीहरूलाई उहाँले आफ्नो पुत्रको स्वरूपमा हुन ठहराउनुभयो, धेरै भाइहरूमध्ये उहाँचाहिँ जेठो ठहरिऊन् भनेर । ३०अनि जसलाई उहाँले पहिलेबाटै ठहराउनुभयो, उनीहरूलाई बोलाउनु पनि भयो; अनि जसलाई बोलाउनुभयो, तिनीहरूलाई धर्मी पनि ठहराउनुभयो; अनि जसलाई धर्मी ठहराउनुभयो, उनीहरूलाई महिमित पनि पार्नुभयो ।

३१हामी यसबारे अब के भन्ने त ? परमेश्वर हामीतर्फ हुनुहुन्छ भने, हाम्रो विरुद्ध को हुनसक्छ ? ३२जसले आफ्ना पुत्रलाई त बाँकी राख्नुभएन, तर हाम्रो निमित्त सब दिइहाल्नुभयो, तब उहाँले आफ्नो पुत्रसहित उदारसँग सब थोक किन दिनुहुन्न र ? ३३परमेश्वरले छानेकाहरूप्रति कसले दोष लाउने ? परमेश्वरले नै धर्मी ठहराउनुहुन्छ । ३४दोष लाउने को हो ? खीष्ट येशू जो मर्नुभयो, त्यसभन्दा बढी, उहाँ मरेकावाट जीवित पारिनुभयो । उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको छ र हाम्रो निमित्त अन्तरबिन्ती गरिरहनुभएको छ । ३५खीष्टको प्रेमबाट कसले

हामीलाई अलग गर्नसक्छ ? के दुःखले, कठिनाइले, सतावटले, अनिकालले, नाङ्गपनले, जोखिम कि तरवारले ? ३६जसो लेखिएको छ:

“तपाईंको खातिर हामी प्रत्येक दिन मृत्युको सामना गर्दछौं; मारिन लागिएका भेडाभैँ हामी तुल्याइएका छौं ।”

३७होइन, यी सबै कुरामा हामीलाई प्रेम गर्नुहुनेद्वारा हामी विजयीहरूभन्दा पनि अझ बढी छौं । ३८किनकि म निश्चय छु— नता मृत्यु, नता जीवन, नता स्वर्गदूतहरू, नता दुष्ट आत्माहरू, नता वर्तमान, नता भविष्य, न कुनै शक्तिहरू, ३९न कुनै उचाइ वा गहिराइ; नता सृष्टि भएको कुनै चीजले, खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा भएको परमेश्वरको प्रेमदेखि हामीलाई अलग गर्नसक्छ ।

परमेश्वरको सार्वभौम छनौट

९ खीष्टमा म साँचो भन्दछु— मैले असत्य बोलेको छैनं, मेरो विवेकले पनि पवित्र आत्मामा यही साक्षी दिँदछु— २म अत्यन्त दुःखित छु र मेरो हृदय निरन्तर शोकित रहँदछ । ३किनकि म यही चाहन्थें, मेरा भाइहरूका निमित्त, जो शरीरमा मेरा जातिका हुन्, उनीहरूको निमित्त म बरु श्रापित भई खीष्टदेखि अलग होऊँ । ४यी इस्राएली हुन्, उनीहरूले धर्मपुत्र हुने हक; परमेश्वरको महिमा, करारहरू, व्यवस्था, मन्दिरको आराधना र प्रतिज्ञाहरू पाएका छन् । ५पुर्खाहरू उनीहरूकै हुन्, र उनीहरूदेखि नै खीष्टको मानवीय वंश पनि रहेको छ, उहाँ नै सबैमाथि परमेश्वर, सधैं प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ ! आमेन ।

६परमेश्वरको वचन व्यर्थ भएको होइन । सबै इस्राएली वंशका भए पनि इस्राएली होइनन् । ७नता उनीहरू अब्राहामका वंशका भए भन्दैमा अब्राहामका सन्तान हुन् । वास्तवमा— “इसहाकदेखि तेरो वंश मानिनेछ ।” ८अर्थात्,

शरीरका सन्तान परमेश्वरको सन्तान होइनन्, तर प्रतिज्ञाका सन्तानचाहिँ अब्राहामका सन्तान मानिन्छ । १किनकि प्रतिज्ञामा यसरी भनिएको थियो: “ठीक समयमा म आउँछु, र साराले पुत्र जन्माउनेछे ।”

१०यति मात्र होइन, तर रिबेकाको सन्तानको एउटै पिता इसहाक थिए । ११तैपनि, जुम्ल्याहा छोराहरू जन्मनअघि तथा उनीहरूले कुनै दुष्ट वा असल काम गर्नअघि, चुनिनको निमित्त परमेश्वरको उद्देश्य पूरा होस् भन्ने अभिप्रायले: १२कामले होइन तर बोलावट गर्नेको इच्छा पूरा होस् भनेर रिबेकालाई यो बताइयो, “जेठोले कान्छोको सेवा गर्नेछ,” १३जसो लेखिएको छ: “याकूबलाई मैले प्रेम गरेँ, तर एसावलाई अप्रिय मानेँ ।”

१४तब हामीले के भन्ने ? के परमेश्वर अन्यायी हुनुहुन्छ ? कदापि होइन ! १५किनकि उहाँ मोशालाई भन्नुहुन्छ—

“मैले दया गर्न चाहेकोलाई म दया गर्नेछु, मैले कृपा देखाउन चाहेकोलाई म कृपा देखाउनेछु ।”

१६यसकारण, मान्छेको इच्छा कि प्रयासमा होइन, तर परमेश्वरको दयामा सब कुरा निर्भर गर्छ । १७किनकि धर्मशास्त्रले फिरऊनलाई बताउँछ: “मैले तँलाई यही अभिप्रायले खडा गरेँ, मेरो शक्ति तँमाथि देखाऊँ र मेरो नाउँ सारा पृथ्वीमा घोषणा गरूँ ।” १८यसकारण परमेश्वरले जसलाई चाहनुहुन्छ उसैलाई दया गर्नुहुन्छ, अनि जसलाई चाहनुहुन्छ उसलाई कठोर तुल्याउनुहुन्छ ।

१९तिमीमध्ये कसैले मलाई भनौला: “त किन परमेश्वर हामीलाई अझ दोष लाउनुहुन्छ ? कसले उहाँको इच्छाको विरोध गर्ने ?” २०तर हे मानिस, परमेश्वरसँग प्रश्न गर्ने तिमी को हौ ? “जसलाई बनाइयो उसैले बनाउनेलाई सोध्ने— ‘तिमीले मलाई यस्तो किन बनायो ?’”

२१के कुमालेले एउटै माटोको डल्लाबाट केही असल चीजको निमित्त र अरू साधारण थोक राख्ने भाँडा बनाउने अधिकार राख्दैन र ?

२२परमेश्वरले आफ्नो क्रोध प्रकट गर्नलाई र आफ्नो सामर्थ्य प्रकट गर्नलाई विनाशको निमित्त तयार गरिएको क्रोधको भाँडालाई धैर्यसहित सहिदिनुभयो भने, के भयो त ? २३यदि उहाँले आफ्नो महिमाको धन तिनीहरूमाथि प्रकट गर्नलाई, जसलाई उहाँले पहिल्यैबाट आफ्नो महिमाको निमित्त तयार पार्नुभएको थियो, २४अर्थात् हामीमाथि पनि, जसलाई हामी यहूदी र गैर-यहूदीबाट पनि बोलाउनुभयो, त के भयो ? २५होशेको पुस्तकमा उहाँ भन्नुहुन्छ:

“जो मेरा प्रजा होइनन्, तिनलाई म ‘मेरो प्रजा’ भन्नेछु; अनि जो मेरो प्रिय थिएनन्, त्यसलाई म ‘मेरो प्रिय’ भनेर डाक्नेछु,”

२६अनि,

“यस्तो हुनेछ कि जहाँनै उनीहरूलाई ‘तिमीहरू मेरा प्रजा होइनौ’ भनिएको थियो, त्यहीं तिनीहरू ‘जिउँदो परमेश्वरका सन्तान’ भनिनेछन् ।”

२७इसाएलको बारेमा यशैया भन्छन्:

“यद्यपि इस्राएलीहरूको सङ्ख्या समुद्रको किनारको बालुवा सरी हुनेछन्, तैपनि थोरै मात्र बचाइनेछ ।

२८ किनकि प्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमा आफ्नो वचन चाँडै पूरा गर्नुहुनेछ ।”

२९जसरी यशैयाले पहिल्यै भविष्यवाणी गरेका थिए:

“महान् प्रभुले यदि सन्तान

९:९—उत्पत्ति १८:१०. ९:१२—उत्पत्ति २५:२३. ९:१३—मलाकी १:२-३. ९:१५—प्रस्थान ३३:१९.

९:१७—प्रस्थान ९:१६. ९:२०—यशैया २९:१६; ४५:९. ९:२१—यर्मिया १८:१-१०; २ तिमोथी २:२०-२१.

९:२५—होशे २:२३. ९:२६—होशे १:१०. ९:२७-२८—यशैया १०:२२-२३. ९:२९—यशैया १:९.

नराखिदिनुभएको भए,
हामी सदोमभै हुनेथियौं,
र गमोराभै बन्नेथियौं ।”

इस्राएलको अविश्वास

३०अब हामी के भन्ने ? गैर-यहूदीले धार्मिकताको पछि नलागे पनि, यसलाई प्राप्त गरेको छ, जुन धार्मिकता विश्वासले मात्र प्राप्त गर्न सकिन्छ, ३१तर इस्राएलले धार्मिकताको व्यवस्था पालन गरेर यसलाई प्राप्त गर्न सकेको छैन । ३२किन नसकेको त ? किनकि तिनीहरूले यसलाई विश्वासद्वारा होइन तर कर्मद्वारा प्राप्त गर्न खोजे । उनीहरू “ठक्कर खाने दुङ्गा” सँग ठेस खानपुगे । ३३यसरी लेखिएको छ:

“हेर, मैले सियोनमा एउटा ठेस लाग्ने
दुङ्गा राखेको छु,
एउटा चट्टान जसले मानिसलाई लडाउँछ,
तर जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ त्यो
कहिल्यै शर्ममा पर्नेछैन ।”

१० भाइहरू हो, मेरो मनको इच्छा र परमेश्वरसँग प्रार्थना यही छ कि इस्राएलीहरूले उद्धार पाऊन् । २उनीहरूबारे मेरो साक्षी यही छ, उनीहरू परमेश्वरको निमित्त उत्कट इच्छा त राख्छन्, तर ज्ञानअनुसार होइन । ३परमेश्वरबाट प्राप्त हुने धार्मिकताबारे उनीहरूलाई थाहा नभएकोले उनीहरूले आफ्नै धार्मिकताको खोजी गरे, यसो हुँदा उनीहरूले परमेश्वरको धार्मिकताका अधीनमा आफूलाई राखेनन् । ४किनकि विश्वास गर्ने रहेकको लागि खीष्ट नै धार्मिकताको निमित्त व्यवस्थाको अन्त्य हुनुहुन्छ ।

५व्यवस्थाअनुसारको धार्मिकतालाई मोशा यसरी वर्णन गर्छन्: “व्यवस्था पालन गर्ने मानिस व्यवस्थाअनुसारै जिउँछ ।” ६तर विश्वासद्वारा प्राप्त हुने धार्मिकताले भन्छ: “तिमीले मनमा नभन, ‘स्वर्ग कसरी चढिजान् ?’” (अर्थात्

खीष्टलाई तल ओह्याल्नु) ७“अथवा ‘पातालमा को ओर्ले ?’” (अर्थात् खीष्टलाई मरेकाबाट जीवित पार्नलाई) ८तर त्यसले के भन्छ ? “वचन तिम्रो नजीक छ, तिम्रो मुखमै छ, अनि मनमै छ,” अथवा विश्वासको वचन जसलाई हामी घोषणा गर्दछौं । ९तिमीले, “येशू प्रभु हुनुहुन्छ,” भनी मुखले स्वीकार गर्छौं भने, अनि परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुभयो भनी हृदयमा स्वीकार गर्छौं भने, तिम्रो उद्धार हुन्छ । १०किनकि तिमीले हृदयबाट विश्वास गर्छौं जसको परिणाम धार्मिकता हुन्छ, अनि मुखले स्वीकार गर्छौं जसको परिणाम उद्धार हुन्छ । ११धर्मशास्त्रले यसो भन्छ, “विश्वास गर्ने कोही पनि शर्ममा पर्ने छैन ।” १२किनकि यहूदी र गैर-यहूदीमा केही भिन्नता छैन—त्यही प्रभु सबैको प्रभु हुनुहुन्छ र उहाँकहाँ आउने हरेकलाई प्रशस्तसँग आशिष् दिनुहुन्छ, १३किनकि, “प्रभुको नाउँ पुकार्ने हरेकले उद्धार पाउनेछ ।”

१४अब, विश्वास नगरेकोलाई उनीहरूले कसरी पुकार्ने त ? अनि जसबारे उनीहरूले सुनेकै छैनन्, उहाँमाथि कसरी विश्वास गर्ने ? १५अनि प्रचारविना उनीहरूले कसरी सुन्नसक्छन् त ? यसो लेखिएको छ, “सुसमाचार ल्याउनेका पाउ कति सुन्दर छन् !”

१६तर सबै इस्राएलीहरूले सुसमाचारलाई स्वीकार गरेनन् । यशैया भन्छन्, “हे प्रभु, कसले हाम्रो सन्देशमाथि विश्वास गरेको छ र ?” १७फलस्वरूप, सुसमाचार सुनेपछि विश्वास प्राप्त हुन्छ, अनि सुसमाचार खीष्टको वचनबाट प्राप्त हुन्छ । १८तर म सोध्छु: के तिनीहरूले सुसमाचार सुनेनन् ? निश्चय तिनीहरूले सुनेका छन्:

“तिनीहरूको सोर सारा पृथ्वीमा,
तिनीहरूको प्रचार संसारको कुना-
कुनासम्म पुगेको छ ।”

९:३३-यशैया २८:१६. १०:५-लेवी १८:५. १०:६-८-व्यवस्था ३०:१२-१४. १०:११-यशैया २८:१६.

१०:१३-योएल २:३२. १०:१५-यशैया ५२:७. १०:१६-यशैया ५३:१. १०:१८-भजन १९:४.

१९म फेरि सोध्छु: के इस्राएलीहरूलाई यो कुरो थाहा थिएन ? सर्वप्रथम, मोशा भन्छन्—

“जो एक जाति होइन, त्यसमार्फत म तिमीहरूमा ईर्ष्या उत्पन्न गर्छु; र एउटा मूर्ख जाति मार्फत म तिमीहरूमा क्रोध उत्पन्न गर्छु।”

२०अनि यशैया बडो साहससाथ भन्छन्,
“जसले मलाई खोजेनन्, तिनीहरूले मलाई भेटाएका छन्;
जसले मेरो खोजी गरेनन् तिनीहरूका माफुमा मैले आफैलाई प्रकट गरेको छु।”

२१तर इस्राएलवारे परमेश्वर भन्नुहुन्छ,
“दिनभरी मैले मेरो हात हठी र अनाज्ञाकारी प्रजातर्फ बढाइरहेँ।”

इस्राएलमा रहेका विश्वासीहरू

११ म तिनीहरूलाई प्रश्न गर्छु: के परमेश्वरले आफ्नो जनलाई त्याग्नुभयो ? अहँ, त्याग्नुभएन ! म आफै पनि एक इस्राएली हुँ, अब्राहामको वंश, बेन्यामीन कुलको । परमेश्वरले आफ्नो जनलाई त्याग्नुभएन, जसवारे उहाँलाई पहिल्यै थाहा थियो । एलियाको पाठमा धर्मशास्त्रमा के लेखिएको छ सो तिमीहरूलाई थाहा छैन ? कसरी एलियाले आफ्नो जातिको विरुद्धमा परमेश्वरअगि विन्ती गरेका थिए: ३“प्रभु, तिनीहरूले तपाईंका भविष्यवक्ताहरूलाई मारेका छन्, तपाईंका वेदीहरू भत्काएका छन्; ममात्र एकलो बाँचेको छु, अनि मलाई पनि तिनीहरूले मार्न खोज्दैछन्।” ४अनि परमेश्वरको उत्तर उनलाई के थियो ? “बालको अगि ननिहुरिने सात हजार मेरा भक्तहरूलाई मैले जोगाएर राखेको छु।” ५यसरी अहिले पनि अनुग्रहले चुनिएका भक्तहरू छन् । ६यदि यो अनुग्रहले हो भने त, कर्मद्वारा होइन; यदि त्यसो हो भने त, अनुग्रह अनुग्रह हुने थिएन ।

७तब के त ? इस्राएलले जो इच्छुक भएर

खोजेको थियो सो प्राप्त गर्न सकेन तर चुनिएकाहरूले भने प्राप्त गर्नसके र अरू सबै कठोर पारिए, ८जसरी लेखिएको छ:

“परमेश्वरले तिनीहरूलाई निद्राले भरिएको आत्मा दिनुभयो, आँखाहरू, जसले देख्न सकेनन्
अनि कानहरू, जसले सुन्न सकेनन्,
आजसम्मै तिनीहरू यस्तै छन्।”

९अनि दाऊद भन्छन्:

“उनीहरूको भोज उनीहरूको निमित्त जाल र फन्दा,

अनि ठक्कर र बदलाको कारण बनोस् ।

१० उनीहरूको आँखाअगि अन्धकार छाओस् र उनीहरूले देख्न नसकून्, उनीहरूका ढाड सदा कुप्रिएका होऊन् ।”

कलमी लगाएको हाँगाहरू

११म फेरि प्रश्न गर्छु: के उनीहरूले उठ्न नसक्ने गरी ठक्कर खाएका हुन् ? कदापि होइन ! तर, उनीहरूको अपराधको कारण गैर-यहूदीहरूमा उद्धार आएर इस्राएल डाहले भरियोस् भनेर यसो भएको हो । १२तर उनीहरूको अपराध संसारको निमित्त धन र उनीहरूको पतन गैर-यहूदीहरूको निमित्त धन-सम्पत्ति ठहरिन्छ भने त, उनीहरूको पूर्णताले कति धेरै वैभव आउने छ !

१३म तिमी गैर-यहूदीहरूसँग बोल्दैछु । म गैर-यहूदीहरूको निमित्त प्रेरित हुँ, र म मेरो सेवालाई १४यस आशामा यस्तो महत्व दिन्छु कि, यसले मेरा आफनाहरूमा ईर्ष्या उत्पन्न होस् र तीमध्ये कतिको उद्धार गरूँ । १५यदि उनीहरूको परित्याग संसारको निमित्त मिलापको कारण बन्छ भने त, उनीहरूको ग्रहणले मृत्युवाट जीवनवाहेक अर्को के हुन्थ्यो र ? १६यदि मुछेको पीठोको केही भाग प्रथम भेटीको रूपमा पवित्र हुन्छ भने, पीठोको जम्मै भाग

१०:१९—व्यवस्था ३२:२१. १०:२०—यशैया ६५:१. १०:२१—यशैया ६५:२. ११:१—फिलिप्पी ३:५.

११:३—१ राजा १९:१०-१४. ११:४—१ राजा १९:१८. ११:८—व्यवस्था २९:४; यशैया २९:१०.

११:९-१०—भजन ६९:२२-२३.

पवित्र हुन्छ । जरा पवित्र छ भने, हाँगाहरू पनि पवित्र हुन्छन् ।

१७कति हाँगा भाँचिएका छन्, र तिमी, जङ्गली जैतून भएर, त्यस बोटमा कलमी लगाइएका छौ र जैतूनको रूखको जराबाट प्राप्त पोषिलो रसमा भागीदार बनेका छौ भने, १८हाँगावारे घमण्ड नगर । यदि घमण्ड गर्छौ भने, यो सम्भ्र: जरालाई थाम्ने तिमी होइनौ, तर जराले पो तिमीलाई थाम्छ । १९त्यसपछि तिमीले भन्नेछौ, “हाँगाहरू भाँचिएका कारणले नै म कलमी लगाइनुपर्नेछ ।” २०ठीकै छ, तर ती हाँगाहरू त उनीहरूको अविश्वासको कारणले भाँचिएका हुन्, अनि तिमी विश्वासद्वारा अढिएका छौ । घमण्ड नगर, तर डर राख, २१किनकि परमेश्वरले स्वाभाविक हाँगालाई छोड्नु भएन भने त, तिमीलाई पनि छोड्नुहुन्न ।

२२यसकारण, परमेश्वरको दया र कठोरतामा ध्यान देऊ: जसको पतन भइसकेको छ, उसलाई कठोरता, तर तिमीलाई दया, तिमी उहाँको दयामा स्थिर बस । नत्र त तिमी पनि काटिनेछौ । २३उनीहरू पनि आफ्नो अविश्वासमा दृढ़ बसेनन् भने, कलमी लगाइनेछन्; किनकि परमेश्वर फेरि तिनीहरूलाई कलमी गाँस्न सक्नुहुन्छ । २४वास्तवमा, तिमी एउटा जङ्गली जैतूनको रूखबाट काटिएर प्रकृतिविरुद्ध हुँदाहुँदै पनि जैतूनको रूखमा कलमीद्वारा गाँसिनसक्यौ भने त, भन् यी स्वाभाविक जैतूनका हाँगाहरू आफ्नै जैतूनका रूखमा कति सहजै गाँसिएलान् !

जसमै इस्राएलको उद्धार हुनेछ

२५भाइहरू हो, तिमीहरू घमण्डी नबन भनेर यस रहस्यबारे तिमीहरू अन्जान रहो भन्ने म चाहन्छु: इस्राएलीहरूको एक भाग त्यस बेलासम्म कठोर रहनेछ, जबसम्म गैर-यहूदीहरूको सङ्ख्या पूर्ण हुँदैन । २६तब सब इस्राएलीहरूको उद्धार हुनेछ, जसरी लेखिएको छ:

“सियोनदेखि उद्धारकर्ता आउनुहुनेछ;

उहाँले याकूबबाट अधर्म दूर गर्नुहुनेछ, २७ अनि उनीहरूसँग मेरो यो करार हुनेछ जब म उनीहरूको पाप हरण गर्नेछु ।”

२८सुसमाचारको दृष्टिमा, तिनीहरू तिम्रा दुश्मन हुन्; तर परमेश्वरको चुनावको दृष्टिबाट, उनीहरू आफ्ना पुर्खाको कारण अति प्रिय छन्, २९किनकि परमेश्वरको वरदान र बोलावट अटल छन् । ३०जसरी पहिले तिमीहरू एकपल्ट परमेश्वरप्रति अनाज्ञाकारी थियौ, तर अब उनीहरूको अनाज्ञाकारिताले गर्दा तिमीहरूमाथि दया भएको छ, ३१यसरी नै उनीहरू पनि अब अनाज्ञाकारी भएका छन् र तिमीहरूमाथि भएको त्यस दयाको कारण अब तिनीहरू पनि दयाका पात्र बनून् । ३२किनकि परमेश्वरले सबैलाई अनाज्ञाकारीतामा बन्द राख्नुभएको छ, ताकि उहाँबाट सबैलाई दया होस् ।

स्तुतिगान

- ३३ अहो ! परमेश्वरको धन, बुद्धि र ज्ञान कति अपार छ ! उहाँका निर्णयहरू कति अथाह, र पथहरू कति अगम छन् !
- ३४ “किनकि प्रभुको मनलाई कसले थाहा गरेको छ ? अथवा को उहाँको सल्लाहकार भएको छ ?”
- ३५ “कसले परमेश्वरलाई केही दिएको छ, जुन उहाँले फिर्ता गर्नुपर्नेछ ?”
- ३६ किनकि उहाँमार्फत, उहाँद्वारा र उहाँकै निमित्त सब हुन् । उहाँकै महिमा युगानुयुग भइरहोस् ! आमेन ।

जिउँदो बलिदान

१२ यसकारण, हे भाइ हो, म बिन्ती गर्छु, परमेश्वरको दयाको कारण, तिमीहरूले आफ्ना शरीरहरूलाई पवित्र र परमेश्वरलाई मन पर्ने बलिदानको रूपमा दिइहाल— तिम्रा

११:२६—यशैया ५९:२०. ११:२७—यर्मिया ३१:३३-२४.

११:३३—अय्यूब ४१:११. ११:३६—१ कोरिन्थी ८:६.

११:३३—यशैया ५५:८. ११:३४—यशैया ४०:१३.

आत्मिक आराधना यही हुनेछ । २संसारको रीतसँग अबदेखि मेल नराख, तर आफ्नो मनको नवीकरणद्वारा परिवर्तन होऊ । तब नै तिमीहरूले परमेश्वरको इच्छालाई— उहाँको असल, आनन्ददायी र सिद्ध इच्छालाई जाँच गर्न र स्वीकार गर्न सक्नेछौ ।

३परमेश्वरले दिनुभएको अनुग्रहमा म प्रत्येकलाई भन्दछु: चाहिँदोभन्दा बढी आफूलाई नठान, तर परमेश्वरले दिनुभएको विश्वासको परिमाणअनुसार नै सुबुद्धिले आफूलाई जाँच । ४जसरी हामी प्रत्येकको एउटै शरीर छ तर अङ्ग धेरै छन्, र यी अङ्गहरूको काम एउटै होइन, ५उसरी नै खीष्टमा हामी अनेक भएर पनि खीष्टका एउटै देहका हौं, र एक अर्काका अङ्ग हौं । ६अनुग्रहअनुसार प्राप्त भएका हाम्रा विभिन्न वरदानहरू छन् । कसैको अगमवाणी गर्ने वरदान छ भने, त्यसले आफ्नो विश्वासको परिमाणअनुसार अगमवाणी गरोस् । ७सेवा गर्ने वरदान छ भने, त्यसले सेवा गरोस्; शिक्षा दिने हो भने, त्यसले शिक्षा देओस्; ८उत्साह दिने हो भने, उत्साह दिने काम गरोस्; अरूको खाँचोमा दान दिने हो भने, उदारताले दान दिने काम गरोस्; नेतृत्वको वरदान छ भने, परिश्रमसाथ नेतृत्व गरोस्; दया गर्नेले प्रसन्नतापूर्वक दया गरोस् ।

प्रेम

९प्रेम निष्कपट हुनुपर्छ । दुष्टतालाई घृणा गर; भलाइमा लागि रहो । १०भ्रातृभावमा एक अर्कासँग प्रेम गर; आदर गर्नमा आफू अरूभन्दा ज्यादा उत्साही बन । ११जोशमा कम नहोओ, तर आत्मिक उत्साहमा परिपूर्ण भई प्रभुको सेवा गर्दै रहो । १२आशामा आनन्दित रहो, सडकपटमा स्थिर बस, प्रार्थनामा विश्वसनीय बनिरहो । १३खाँचोमा परेका परमेश्वरका जनलाई सहायता गर । अतिथिसत्कार कायम राख ।

१४तिमीलाई सताउनेलाई आशिष् देऊ;

नसराप । १५आनन्द गर्नेसँग आनन्दित होऊ; शोक गर्नेहरूसँग शोक गर । १६परस्परमा एक मनका भएर बस । घमण्डी नहोऊ, तर नम्र व्यक्तिहरूसँग सम्बन्ध गाँस, शेखी नगर ।

१७दुष्टताको बदली कसैसँग दुष्टता नगर । सबैको दृष्टिमा भलो हुने काम गर । १८जहाँसम्म तिमीलाई सम्भव छ, सबैसँग शान्तिपूर्वक बस । १९मित्रहरू हो, बदला कहिल्यै नलेओ; तर परमेश्वरको क्रोधलाई ठाउँ देओ; किनकि लेखिएको छ: “बदला लिने काम मेरो हो; म सट्टा फेर्नेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । २०तर:

“तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने, त्यसलाई भोजन देऊ; तिर्खाएको छ भने, पिउनलाई केही देऊ । यसो गर्थौ भने, तिमीले त्यसको थाप्लोमा आगोको भुङ्गो राखे बराबर हुन्छ ।”

२१खराबीद्वारा पराजित नहोओ, तर खराबीलाई भलाइले जित ।

शासक र अधिकारीहरूप्रति अधीनता

१३ प्रत्येक व्यक्ति राज्यका अधिकारीहरूप्रति आज्ञाकारी रहोस्, किनकि परमेश्वरबाट आएको अधिकारबाहेक अरू कुनै अधिकार हुँदैन । औ भएका अधिकारीहरू परमेश्वरबाटै नियुक्त भएका हुन् । २फलस्वरूप, जो अधिकारीविरुद्ध अनाज्ञाकारी हुन्छ, त्यसले परमेश्वरले स्थापना गर्नुभएको कुराविरुद्ध काम गरेको हुन्छ अनि यसो गर्नेहरूले आफैमाथि न्याय ल्याउँछन् । ३किनकि शासकहरू उचित काम गर्नेको निमित्त होइन, तर अनुचित काम गर्नेको निमित्त डरका कारण हुन् । अधिकारीको डरदेखि मुक्त हुने तिम्रो इच्छा छ ? उचित काम गर र तिनले तिम्रो प्रशंसा गर्नेछन् । ४किनकि तिनी तिम्रो भलाइको निमित्त परमेश्वरको सेवक हुन् । तर दुष्ट काम गर्छौं

१२:४-५-१ कोरिन्थी १२:१२. १२:६-८-१ कोरिन्थी १२:४-११. १२:१४-मत्ती ५:४४; लुका ६:२८.

१२:१६-हितोपदेश ३:७. १२:१९-व्यवस्था ३२:३५. १२:२०-हितोपदेश २५:२१-२२.

भने त, डर मान, कारण व्यर्थमा तिनले तरवार भिरका होइनन् । उनी परमेश्वरका सेवक हुन्, र परमेश्वरको क्रोधअनुसार अनुचित काम गर्नेलाई दण्ड दिने व्यक्ति हुन् । यसकारण, दण्ड पाउने डरको कारणले मात्र होइन, तर विवेकको कारणले पनि अधीनमा बस्नु आवश्यक छ ।

१५ यही कारणले पनि तिमी कर तिछौं, कारण अधिकारीहरू परमेश्वरका सेवक हुन्, जसले शासनको निमित्त पूरा समय दिन्छन् । १६ जसलाई दिनु छ दिइहाल— कर तिर्नु छ भने कर, राजस्व दिनु छ भने राजस्व, आदर गर्नु छ भने आदर, इज्जत गर्नु छ भने इज्जत गर ।

प्रेम दर्शाओ किनकि समय पूरा हुँदैछ

१७ पारस्परिक प्रेमबाहेक, अरू कुनै कुराको निमित्त अरूको ऋणी नबन, किनकि जसले आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्छ त्यसले व्यवस्थालाई पूर्ण गरेको हुन्छ । १८ आज्ञाहरू— “व्यभिचार नगर,” “हत्या नगर,” “चोरी नगर,” “लोभ नगर,” तथा अरू आज्ञाहरूका सार यही एउटा आज्ञामा समावेश हुन्छ— “आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर ।” १९ प्रेमले छिमेकीलाई हानि पुऱ्याउँदैन । यसकारण प्रेम व्यवस्थाको पूरक हो ।

२० अनि वर्तमान् समयलाई बुझ्दै यही गर । निद्राबाट जाग्ने तिम्रो समय आइपुग्यो, किनकि हाम्रो मुक्ति हामीले पहिला विश्वास गरेको समयभन्दा नजीक आइपुगेको छ । २१ रात बित्नै लागेको छ; उज्यालो हुन आँटेको छ । यसकारण अब हामीले अन्धकारको कामलाई त्यागेर ज्योतिका हतियार धारण गरौं । २२ दिउँसोको उज्यालोमा भैं, हाम्रो चालचलन असल होऊन्, मोजमज्जामा र पियक्कडपन, कामोद्दीपन र व्यभिचार, भ्रगडा र ईर्ष्यामा होइन । २३ वरु, प्रभु येशू ख्रीष्टलाई धारण गर र पापमय प्रकृतिका अभिलाषाका तृप्तिमा मन नलगाऊ ।

कमजोर र बलियाहरू

१४ विश्वासमा कमजोर हुनेलाई स्वीकार गर, र विवादपूर्ण कुराहरूमा न्याय नगर । १५ एउटा मानिसको विश्वासले उसलाई जे पनि खान वाधा पर्दैन, तर अर्को मानिस, जो विश्वासमा कमजोर छ, त्यसले सागपातमात्र खान्छ । १६ सबै चीज खाने मान्छेले नखानेलाई तुच्छ नठानोस्, अनि सबै नखाने मान्छेले सबै खानेलाई दोष नलाओस्, किनकि त्यसलाई परमेश्वरले ग्रहण गर्नुभएको छ । १७ अर्काको नोकरको न्याय गर्ने तिमी को हो ? त्यस नोकरको स्थिरता वा पतन त्यसको स्वामीमाथि निर्भर गर्छ । अनि ऊ स्थिर रहनेछ, किनकि प्रभुले उसलाई स्थिर गराउन सक्नुहुन्छ ।

१८ एउटा मानिसले कुनै एक दिनलाई अर्को दिनभन्दा बढ्ता पवित्र ठान्छ; अर्को मानिसले प्रत्येक दिनलाई बराबर मान्छ । प्रत्येक मानिस यसबारे आफ्नो मनमा दृढ बनोस् । १९ जसले एउटा विशेष दिनलाई पवित्र ठान्छ, त्यसले सो प्रभुको निमित्त गर्दछ । जसले मासु खान्छ, त्यसले सो प्रभुको निमित्त खान्छ, अनि प्रभुलाई धन्यवाद दिन्छ; जसले मासु खाँदैन, त्यसले सो प्रभुको निमित्त गर्दछ र प्रभुलाई धन्यवाद दिन्छ । २० किनकि कोही पनि आफ्नो लागि बाँच्दैन अनि आफ्नो निमित्त मर्दैन । २१ हामी जीवित छौं भने, प्रभुको निमित्त जीवित छौं, अनि मछौं भने प्रभुको निमित्त मछौं । यसकारण हामी चाहे मरौं, चाहे बाँचौं, हामी प्रभुकै हौं ।

२२ यही कारणको निमित्त, ख्रीष्ट मर्नुभयो र फेरि जीवित हुनुभयो अनि उहाँ जीवित र मृत दुवैका प्रभु हुनुहुन्छ । २३ तब तिमी किन आफ्नो भाइको न्याय गछौं ? अथवा आफ्नो भाइलाई किन तुच्छ ठान्छौ ? किनकि हामी सबै परमेश्वरको न्यायअगि उभिनेछौं ।

१३:६-७—मत्ती २२:२१; मार्कुस १२:१७; लुका २०:२५।
लेवी १९:१८. १४:१-६—कलस्सी २:१६. १४:१०-२ कोरिन्थी ५:१०.

१३:९—प्रस्थान २०:१३-१५, १७; व्यवस्था ५:१७-१९;

११धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छः

“जस्तो म जीवित छु, प्रभु भन्नुहुन्छ,
‘प्रत्येक घुँडा मेरो सामु टेकिनेछ,
प्रत्येक जिब्रोले मेरो प्रशंसा गर्नेछ ।’”

१२यसकारण, हामी प्रत्येकले आफ्नो जीवनको लेखा प्रभुलाई दिनुपर्नेछ ।

१३यसकारण हामी एक अर्काको न्याय गर्न छोडिदिऔं । वरु, आफ्नो भाइको बाटोमा बाधा हुने तथा ठेस लाग्ने कुनै चीज नराखौं । १४प्रभु येशूमा भएको कारण म निश्चित छु, कुनै भोजन आफैमा अशुद्ध हुँदैन । तर कसैले सो भोजन अशुद्ध देख्छ भने त, त्यसको निमित्त सो अशुद्ध हुन्छ । १५तिमीले खाएको खानेकुराले कुनै चीज तिम्रो भाइलाई ठक्करको कारण बन्छ भने, तिमी प्रेममा हिँडेका छैनौ । जसको निमित्त प्रभुले आफ्नो ज्ञान दिनुभयो, उसलाई तिमी भोजनको कारणले नाश नगर । १६तिम्रो निमित्त जे असल छ, त्यसलाई खराबीको रूपमा निन्दा हुन नदेऊ । १७किनकि परमेश्वरको राज्य खाने र पिउने विषयमा होइन, तर पवित्र आत्मामा धार्मिकता, शान्ति र आनन्द हो । १८त्यसकारण जसले खीष्टलाई यस प्रकारले सेवा गर्छ, त्यो परमेश्वरको निमित्त ग्रहणयोग्य र मानिसहरूमा प्रशंसनीय हुन्छ ।

१९यसकारण हामी ती कुराहरूमा संलग्न रहौं, जुन कुराले शान्ति र आपसी विकास हुन्छ । २०भोजनको कारणले परमेश्वरको कामलाई नाश नगर । सबै भोजन शुद्ध छन्, तर अर्कालाई ठक्करको कारण हुन्छ भने, कसैले सो भोजन नखाओस् । २१मासु खानु कि मद्य पिउनु अथवा तिम्रो भाइलाई बाधा हुने कुनै काम गर्नु उचित होइन ।

२२यसकारण यसवारे तिम्रो जे मत छ सो तिमी र तिम्रा परमेश्वरबीच गोप्य राख । धन्य हो त्यो मानिस जसले आफूले ठीक ठानेको कुराले आफूमाथि दोष ल्याउँदैन । २३तर

यदि कसैले शङ्का गरेर खायो भने त्यो दोषी ठहर्छ, किनकि त्यसको खाने काम विश्वासद्वारा भएको छैन । जे कुरा विश्वासबाट आउँदैन सो पाप हो ।

१५ हामी जो बलवान् छौं निर्वलहरूको स्वार्थमा प्रसन्न हुनु हुँदैन । २उसको भलाइ र उन्नतिको निमित्त हामीले हाम्रा छिमेकीलाई प्रसन्न राखौं । ३किनकि खीष्ट आफैले पनि आफूलाई प्रसन्न तुल्याउनुभएन, जसो लेखिएको छः “तिमीहरूलाई निन्दा गर्नेहरूको निन्दा ममाथि खनिएको छ ।” ४किनकि अघि जे लेखिएको थियो, त्यो हामीलाई शिक्षाको निमित्त लेखिएको थियो, जसको कारण हामीले धैर्य र प्रोत्साहनको कारण आशा गर्नसकौं ।

५अब परमेश्वर जसले धैर्य र प्रोत्साहन दिनुहुन्छ, तिमीहरूलाई यस्तो वरदान देऊन् कि तिमीहरू खीष्ट येशूमा आपसमा एकै मनका हुनसक । ६तिमीहरू एक मन र एक स्वर भएर हाम्रा प्रभु येशूका पिता परमेश्वरको स्तुति गर ।

७यसकारण एक अर्कालाई ग्रहण गर, जसरी खीष्टले पनि तिमीहरूलाई परमेश्वरको महिमाको निमित्त ग्रहण गर्नुभयो । ८किनकि म भन्दछु, खीष्टले यहूदीहरूको सेवक बनेर परमेश्वरको सत्यलाई प्रकट गर्दै हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञालाई साबित गर्नुभयो, ९यस हेतुले कि गैर-यहूदीहरूले परमेश्वरको महिमा गरून्, जसो लेखिएको छः

“यसकारण म गैर-यहूदीहरूबीच तपाईंको स्तुति गर्नेछु,
तपाईंको नाउँको भजन गाउनेछु ।”

१०फेरि यसो भनिएको छ,

“हे गैर-यहूदी हो, उहाँको प्रजासँग आनन्द गर ।”

१४:११—यशैया ४५:२३. १५:३—भजन ६९:९. १५:९—२ शमूएल २२:५०; भजन १८:४९.

१५:१०—व्यवस्था ३२:४३.

११अनि अभ्,

“प्रभुको स्तुति गर, हे गैर-यहूदी हो,
र सबै जाति हो, उहाँको प्रशंसा गर ।”

१२अभ् फेरि, यशैया भन्छन्,

“यिसैको मूल प्रकट हुनुहुनेछ,
जो सब जातिहरूमाथि शासन गर्न
खडा हुनुहुनेछ;
अनि गैर-यहूदीहरूले उहाँमाथि आशा
गर्नेछन् ।”

१३उहाँमाथि विश्वास गरेको कारणले
परमेश्वरले तिमीहरूलाई आनन्द र शान्ति
देऊन् अनि पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा
तिमीहरूको आशा बढेर जाओस् ।

पावल, गैर-यहूदीहरूका सेवक

१४भाइ हो, म विश्वस्त छु कि तिमीहरू
असल, ज्ञानमा परिपूर्ण, र एक अर्कालाई
शिक्षा दिन योग्यका छौ । १५तर मैले कति
विषयमा तिमीहरूलाई पुनः स्मरण गराउन
प्रभुले दिनुभएको अनुग्रहको कारण, सहासपूर्वक
लेखेको छु, १६कि म ख्रीष्ट येशूको पुरोहित-
सेवकको रूपमा गैर-यहूदीहरूलाई पवित्र
आत्माद्वारा पवित्र गरिएको एउटा स्वीकार्य
भेटीको रूपमा प्रदान गर्नसक्ँ ।

१७यसकारण मेरो परमेश्वरप्रतिको सेवाको
निमित्त ख्रीष्ट येशूको म महिमा गर्छु । १८मैले
भनेका शब्दले वा गरेको कामले गैर-
यहूदीहरूलाई परमेश्वरतर्फ आज्ञाकारी बन्न
डोर्‍याउने काममा ख्रीष्टले म मार्फत जति काम
गर्नुभएको छ, सोभन्दा ज्यादा म अरू भन्ने
आँट गर्दिनँ । १९जुन चिन्हहरूको र आश्चर्य-
कर्मको शक्तिले तथा पवित्र आत्माको सामर्थले
सम्पन्न भए । यसकारण मैले यरूशलेमदेखि
इल्लिरिकमसम्म, वरिपरि ख्रीष्टको सुसमाचार
प्रचार गरेको छु । २०ख्रीष्ट नचिनिएको ठाउँमा
म सुसमाचार प्रचार गरूँ भनेर मेरो सधैं

आकाङ्क्षा छ, र मैले कसैले बसालेको जगमा
काम गर्नु नपरोस् । २१जस्तो लेखिएको छ:

“जसलाई उहाँबारे बताइएन उनीहरूले
नै उहाँलाई देखेछन्,
अनि जसले सुनेका छैनन्, तिनीहरूले
नै बुझेछन् ।”

२२यही कारण तिमीहरूकहाँ आउनदेखि म
रोकिएको छु ।

पावलको रोम जाने योजना

२३अब मैले यस क्षेत्रमा काम गर्नलाई अरू
ठाउँ नरहेकोले र तिमीहरूकहाँ आउने इच्छा
धेरै वर्षदिखि रहेकोले, २४स्पेन जाँदा तिमीहरूकहाँ
आउने योजना गर्दैछु । स्पेन जाँदा तिमीहरूकहाँ
निस्कनेछु र तिमीहरूसँग केही समय बिताएपछि
मेरो यात्रामा तिमीहरूको सहायताको चाहना
गर्दैछु । २५अब, म यरूशलेमतिर त्यहाँका पवित्र
जनहरूको सेवा गर्नलाई जाँदैछु । २६किनकि
म्यासिडोनिया र अखैयाका विश्वासीहरूले
यरूशलेमका पवित्र जनहरूमध्ये गरीबहरूको
निमित्त दान दिएका छन्, २७तिनीहरूलाई यसो
गर्न असल लाग्यो, र उनीहरू यसका निमित्त
ऋणी छन् । यहूदीहरूको आत्मिक आशिष्मा
गैर-यहूदीहरू सम्मिलित भएका छन् भने,
गैर-यहूदीहरूको भौतिक आशिष्मा यहूदीहरूलाई
पनि सम्मिलित पार्न उनीहरू ऋणी छन् ।
२८यो काम सिध्याएपछि र यो दान उनीहरूलाई
स्वयम् सुम्पेपछि म स्पेन लाग्नेछु र तिमीहरूकहाँ
आउनेछु । २९मलाई थाहा छ जब म त्यहाँ
आउँछु, ख्रीष्टको आशिष्को परिपूर्णतासहित
आउनेछु ।

३०भाइहरू हो, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट र
पवित्र आत्माको प्रेममा म तिमीहरूलाई विन्ती
गर्छु कि मेरो निमित्त परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्न
मलाई साथ देओ । ३१प्रार्थना गरिदेओ ताकि
यहूदियाको अविश्वासीहरूदेखि म बाँचनसक्ँ
अनि यरूशलेममा मेरो सेवा त्यहाँका पवित्र

१५:११-भजन ११७:१. १५:१२-यशैया ११:१०. १५:२१-यशैया ५२:१५. १५:२२-रोमी १:१३.

१५:२५-२६-१ कोरिन्थी १६:१-४. १५:२७-१ कोरिन्थी ९:११.

जनहरूको निमित्त मान्य होस्, ३२२ परमेश्वरको इच्छा भयो भने, म तिमीहरूकहाँ आनन्दसाथ आउनसक्छु र तिमीहरूको सङ्गतिमा विश्राम गर्नसक्छु। ३३अब शान्तिका परमेश्वर तिमीहरू सबैसँग होऊन् । आमेन ।

व्यक्तिगत अभिवादन

१६ किर्किया मण्डलीकी सेविका, हाम्री बहिनी फिबीलाई तिमीहरूसामु सिफारिस गर्दछु । २पवित्र जनहरूलाई ग्रहण गरेजस्तो तिमीहरूले तिनलाई प्रभुमा ग्रहण गर र कुनै काम विषयमा तिमीहरूको आवश्यकता पत्थो भने सहायता देऊ, कारण म लगायत धेरैको निमित्त उनी सहायक बनेकी छन् ।

- ३ मेरा सहकर्मी प्रिस्किला र अक्वीलालाई अभिवादन, ४उनीहरूले मेरो निमित्त आफ्नो ज्यान पनि जोखिममा पारेका थिए । ममात्र होइन तर सारा गैर-यहूदी मण्डलीहरू तिनीहरूका ऋणी छन् ।
- ५ तिनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि अभिवादन छ ।
एशियामा प्रभु खीष्टमा आउने पहिलो विश्वासी प्रिय इपेनितसलाई पनि अभिवादन ।
- ६ तिमीहरूको निमित्त खूब परिश्रमसँग काम गर्ने मरियमलाई पनि अभिवादन छ ।
- ७ मेरा आफन्त एन्ड्रोनिक्स र युनियसलाई पनि अभिवादन; ती मसँग जेलमा थिए । प्रेरितहरूमा तिनीहरू प्रख्यात छन्, र मभन्दा पहिले खीष्टमा थिए ।
- ८ एम्प्लीआतसलाई अभिवादन, म तिनलाई प्रभुमा प्रेम गर्छु ।
- ९ खीष्टमा मेरा सहकर्मी उर्बानस र मेरा मित्र स्ताखुसलाई अभिवादन ।
- १० खीष्टमा दूदु र योग्य ठहरिएका अपेल्लेसलाई अभिवादन ।
अरिस्तोबुलसको घरानाका सबैलाई अभिवादन ।

- ११ मेरा आफन्त, हेरोदियनलाई अभिवादन । नर्किससका घरमा भएका प्रभुका सबै जनलाई अभिवादन ।
- १२ प्रभुमा परिश्रमी दुई स्त्री त्रुफेना र त्रोफोसालाई पनि अभिवादन ।
प्रभुमा ज्यादै परिश्रमी अर्की नारी मेरी मित्र परसीसलाई अभिवादन छ ।
- १३ प्रभुले छान्नुभएको रूफसलाई अभिवादन र तिनकी मातालाई पनि, जो मेरी पनि माता नै हुन् ।
- १४ अर्सिक्रितस, फ्लेगन, हर्मेज, पात्रोवास, हर्मास अनि उनीहरूसँग रहने भाइहरूलाई मेरो अभिवादन ।
- १५ फिलोलोगस, युलिया, नेरियस र तिनकी बहिनी तथा ओलिम्पास र उनीहरूसँग हुने सन्तगणहरूलाई सलाम छ ।
- १६ पवित्र चुम्बनद्वारा एक अर्काको स्वागत गर ।
खीष्टमा जम्मै मण्डलीले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

१७म विन्ती गर्छु, भाइ हो, तिमीहरूको विश्वासमा फूट ल्याउने र तिमीहरूले सिकेको कुराको विरुद्ध बाधा सृष्टि गर्नेहरूदेखि होशियार रहो । यस्तादेखि टाढा बस । १८किनकि यस्ताले खीष्टको सेवा होइन, तर आफ्नै स्वार्थ पूरा गर्दछन् । चिप्लो र सर्काउने कुराले यिनीहरूले सीधासाधा मानिसलाई बहकाउँछन् । १९प्रत्येकले तिमीहरूको आज्ञाकारिताबारे सुनेका छन्, र यसबारे म खूब खुशी छु; तर म तिमीहरू असल काममा बुद्धिमान र दुष्ट कामको निमित्त निर्दोष रहेको चाहन्छु ।

२०शान्तिका परमेश्वरले चाँडै शैतानलाई तिमीहरूको पैतालामनि किचिदिनुहुनेछ ।

परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूसँग रहोस् ।

२१मेरा सहकर्मी, तिमोथी, तिमीहरूकहाँ आफ्ना अभिवादन पठाउँछन्, अनि उसरी नै मेरा आफन्त लुकियस, जेसन र सोसिपात्रोसले पनि ।

२२म, तर्तियस, यस पत्रका लेखनदास, प्रभुमा सवैलाई अभिवादन गर्छु ।

२३गायस, जसको अतिथिसत्कारले म र जम्मै मण्डली मुग्ध छौं, तिमीहरूलाई उनी अभिवादन पठाउँछन् ।

इरास्तस, यस नगरका जनकार्य विभागका निर्देशक र हाम्रा भाइ क्वार्टस तिमीहरूलाई अभिवादन गर्छन् ।

[२४हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सवैसँग रहोस् । आमेन ।]

२५अब जसले तिमीहरूलाई मेरो सुसमाचार र येशू ख्रीष्टको सन्देशअनुसार दृढ गर्न सक्नुहुन्छ, त्यस भेदको प्रकाशअनुसार जुन सनातनदेखि गुप्त थियो, २६तर अब प्रकट भएको छ र अनन्त परमेश्वरले अगमवक्ताहरूको शास्त्रद्वारा सवै जातिलाई उनीहरूले उहाँमा विश्वास गरून् र आज्ञाकारी बनून् भनेर बताइएको छ- २७उही अद्वितीय बुद्धिमान् परमेश्वरलाई ख्रीष्ट येशूद्वारा सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन ।

कोरिन्थीहरूलाई

पावलको पहिलो पत्र

१ परमेश्वरको इच्छाद्वारा प्रेरित हुनलाई बोलाइएको पावल, अनि हाम्रो भाइ सोस्थेनसबाट,

२कोरिन्थमा भएको परमेश्वरको मण्डलीलाई, अर्थात् जो ख्रीष्ट येशूमा पवित्र पारिएका छन्, अनि पवित्र हुनलाई बोलाइएका छन्, साथै हरेक ठाउँमा भएका तिमीहरूलाई, जसले तिमीहरूका र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ पुकार्दछन्:

३तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति ।

धन्यवाद ज्ञापन

४ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूलाई दिइएको उहाँको अनुग्रहको विषयमा म परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछु । ५किनकि हरेक कुरामा अर्थात् तिमीहरूको बोली र ज्ञानमा तिमीहरू उहाँमा धनवान् बनाइएका छौ, ६किनकि तिमीहरूमा ख्रीष्टबारे हाम्रो साक्षी पक्का भएको छ । ७यसकारण हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट प्रकट होऊन् भनी पर्खिरहँदा तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक वरदानको कमी छैन । ८तिमीहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको दिनमा निर्दोष होओ भनी उहाँले तिमीहरूलाई अन्त्यसम्म बलवान् बनाइराख्नुहुनेछ । ९परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले उहाँका पुत्र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सङ्गतिमा तिमीहरूलाई बोलाउनुभयो ।

मण्डलीमा मतभेद

१०हे भाइ हो, म तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा आग्रहपूर्वक बिन्ती गर्दछु, कि तिमीहरूमा फाटो नहोस् । अनि तिमीहरू मन र विचारमा एक हुनलाई तिमीहरू सबै

एक अर्कामा सहमत होओ । ११मेरा भाइहरू, तिमीहरूमा भगडा छ भन्ने कुरा क्लोएका घरानाबाट कसैले मलाई खबर दिएको छ । १२मैले भन्न चाहेको यो हो: तिमीहरूमध्ये कसैले, “म पावललाई पछ्याउँछु”; अर्कोले, “म अपोल्लोसलाई पछ्याउँछु”; अनि अर्कोले, “म केफासलाई पछ्याउँछु”; अनि अर्कोले चाहिँ “म ख्रीष्टलाई पछ्याउँछु” भन्छौ रे ।

१३के ख्रीष्ट बाँडिनुभएको छ र ? के पावल तिमीहरूको लागि क्रूसमा टाँगियो ? के तिमीहरू पावलको नाउँमा बपतिस्मा भयो ? १४म धन्यवादी छु कि मैले तिमीहरूमध्ये क्रिस्पस र गायसलाई बाहेक अरू कसैलाई पनि बपतिस्मा दिएको छैन । १५यसकारण कसैले पनि तिमीहरू मेरो नाउँमा बपतिस्मा भएका थियौ भनी भन्न सक्तैन । १६(हो, मैले स्तिफनासको परिवारलाई पनि बपतिस्मा दिएँ, त्यसबाहेक, अरूलाई मैले बपतिस्मा दिएको मलाई थाहा छैन ।) १७किनकि ख्रीष्टले मलाई बपतिस्मा दिनलाई होइन, तर सुसमाचार प्रचार गर्न पठाउनुभयो— जुनचाहिँ मानवीय बुद्धिसित होइन, नत्रता ख्रीष्टको क्रूस शक्तिहीन हुनेछ ।

ख्रीष्ट नै परमेश्वरको ज्ञान र शक्ति

१८किनकि क्रूसको कुरा नष्ट हुनेहरूको लागि मूर्खता हो, तर हामी उद्धार पाएकाहरूका लागि त परमेश्वरको शक्ति हो । १९किनकि धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छ:

“म बुद्धिमान्हरूको बुद्धिलाई नष्ट पार्नेछु;
औं समझदारहरूको समझलाई व्यर्थको तुल्याइदिनेछु ।”

२० खोइ, बुद्धिमान् मानिस कहाँ छ ? शास्त्री कहाँ छ ? यस युगको दर्शन शास्त्री कहाँ छ ? के परमेश्वरले यस संसारको बुद्धिलाई मूर्ख तुल्याउनुभएन ? २१ किनकि संसारले आफ्नो बुद्धिले परमेश्वरलाई नचिनेकोले, उहाँको बुद्धिअनुसार हामीले प्रचारेको सुसमाचारको मूर्खताद्वारा उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूलाई वचाउन परमेश्वरलाई मनपऱ्यो । २२ यहूदीहरू आश्चर्यजनक चिन्हहरू माग्छन् अनि ग्रीकहरू बुद्धि खोज्छन्, २३ तर हामी त कूसमा टाँगिनुभएको खीष्टको प्रचार गर्छौं: जो यहूदीहरूको निमित्त ठक्करका कारण र गैर-यहूदीहरूको निमित्त मूर्खता हुनुहुन्छ, २४ तर परमेश्वरद्वारा बोलाइएकाहरूका निमित्त त जो यहूदी अनि ग्रीक हुन्, खीष्ट परमेश्वरको शक्ति अनि परमेश्वरको बुद्धि हुनुहुन्छ । २५ किनकि परमेश्वरको मूर्खता मानिसहरूको बुद्धिभन्दा बुद्धिमान्, अनि परमेश्वरको दुर्बलता मानिसहरूको बलभन्दा बलवान् छ ।

२६ हे भाइ हो, तिमीहरूले बोलावट पाएको बेला तिमीहरू कस्ता थियो सो विचार गर । तिमीहरूमध्ये धेरै जना मानवीय नापअनुसार बुद्धिमान् थिएनौ; धेरै जना प्रभावशाली थिएनौ, धेरै जना खानदानी थिएनौ । २७ तर बुद्धिमान्हरूलाई शर्ममा पार्नलाई परमेश्वरले संसारका मूर्ख कुराहरूलाई चुन्नुभयो; र शक्तिशाली कुराहरूलाई शर्ममा पार्नलाई परमेश्वरले संसारका निर्बल कुराहरूलाई चुन्नुभयो । २८ भइरहेका कुराहरूलाई व्यर्थको तुल्याउनलाई उहाँले संसारका नीच र तुच्छ कुराहरू अनि अस्तित्वमा नभएका कुराहरूलाई चुन्नुभयो, २९ योचाहिँ कसैले उहाँको अगि घमण्ड नगरोस् भनेर हो । ३० उहाँकै कारण तिमीहरू खीष्ट येशूमा छौ, जो हाम्रो लागि परमेश्वरबाटको बुद्धि हुनुभयो— अर्थात् हाम्रो धार्मिकता, पवित्रता अनि छुटकारा । ३१ यसकारण, धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छ, “घमण्ड गर्नेले प्रभुमा नै घमण्ड गरौस् ।”

२ हे भाइ हो, जब म तिमीहरूकहाँ आएँ अनि परमेश्वरको साक्षी प्रचार गरें, तब म कुरा र बुद्धिको श्रेष्ठतामा आइँन । ३ किनकि म तिमीहरूका बीचमा हुँदा येशू खीष्ट अनि उहाँ कूसमा टाँगिनुभएको कुराबाहेक केही नजान्ने नै ठानेको थिएँ । ३म तिमीहरूकहाँ दुर्बलता र डर, अनि धेरै कम्पसाथ आएँ । ४ मेरा वचन अनि प्रचार बुद्धि र लोभ्याउने शब्दहरूमा थिएनन्, तर आत्मिक शक्तिको प्रदर्शनमा थियो, ५ ताकि तिमीहरूको विश्वास मानिसहरूको बुद्धिमा होइन, तर परमेश्वरको शक्तिमा अड्केको होस् ।

पवित्र आत्माको ज्ञान

६ तापनि, परिपक्व भएकाहरूका बीचमा हामी बुद्धिका कुरा प्रचार गर्छौं, तर यस युगको बुद्धि र यस युगको शासकहरूको बुद्धि होइन, जो नाश हुनेछन् । ७ तर, हामी त परमेश्वरको गुप्त अनि लुकाइएको बुद्धिवारे बोल्छौं, जसलाई परमेश्वरले हाम्रो महिमाको लागि युग युगभन्दा अघि नै ठहराउनुभएको थियो । ८ यस युगका कुनै शासकले पनि यसलाई बुझेनन्, किनकि बुझेका भएता, महिमाको प्रभुलाई कूसमा टाँगने नै थिएनन् । ९ तैपनि, यसरी लेखिएको छ:

“आँखाले नदेखेका, कानले नसुनेका, मानिसले मनमा नसोचेका, यी नै कुरा परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूका निमित्त तयार पार्नुभएको छ ।”

१० तर परमेश्वरले हाम्रा निमित्त आत्माद्वारा त्यो प्रकट गर्नुभएको छ ।

आत्माले सबै कुराहरू, अँ, परमेश्वरका गहिरा कुराहरूलाई पनि खोजी गर्नुहुन्छ । ११ किनकि आफूमा भएको आत्माले बाहेक मानिसहरूमध्ये कसले मानिसको विचारहरू जान्दछ ? त्यसरी नै परमेश्वरका विचारहरू परमेश्वरको आत्मा बाहेक कसैले जान्दैन ।

१२ परमेश्वरले हामीलाई सितैमा दिनुभएको कुरा हामीले बुझौं भनेर, हामीले संसारको आत्मा होइन तर परमेश्वरवाटका आत्मा पाएका छौं। १३ हामीले बोलेको यही हो, जुनचाहिँ मानवीय बुद्धिले सिकाएको होइन तर आत्मिक सत्यता, आत्मिक शब्दमै प्रकाश गर्नलाई आत्माद्वारा सिकाइएका शब्दहरू हुन्। १४ जो आत्मिक व्यक्ति होइन त्यसले परमेश्वरको आत्मावाट आएको कुराहरू ग्रहण गर्दैन, किनकि ती त्यसको निमित्त मूर्खता हुन्छन्, अनि त्यसले ती बुझ्न सक्दैन, किनकि ती आत्मिक रीतिले जाँचिन्छन्। १५ आत्मिक मानिसले सबै कुराहरूको जाँच गर्दछ, तर ऊ आफैलाई कोही मानिसद्वारा जाँचिने आवश्यकता पर्दैन।

१६ “किनकि कसले प्रभुको मनलाई जानेको छ र त्यसले उहाँलाई सिकाउन सक्छ ?”

तर हामीसित त खीष्टको मन छ।

मण्डलीमा विभाजन

३ हे भाइ हो, मैले तिमीहरूलाई आत्मिक होइन तर शारीरिक भनी सम्बोधन गर्न सक्ँ— अर्थात् खीष्टमा खालि दूधे बालकहरूभै। २ मैले तिमीहरूलाई खँदिलो खुराक होइन, तर दूध मात्र खुवाएँ, किनकि तिमीहरू यसको लागि तयार थिएनौ, अनि अहिले पनि छैनौ। ३ तिमीहरू अझ पनि शारीरिक नै छौ, किनकि जब तिमीहरूका बीचमा डाह र कलह छ, त के तिमीहरू शारीरिक चालमा चल्ने मानिसहरूजस्ता मात्र भएनौ र ? ४ किनकि जब एउटाले “म पावललाई पछ्याउँछु,” अनि अर्कोले, “म अपोल्लोसलाई पछ्याउँछु,” भन्छ भने, के तिमीहरू सांसारिक मानिसहरू मात्र भएनौ र ?

५ त्यसो भए, अपोल्लोस को हो र ? अनि पावल के हो र ? तिनीहरू खालि

सेवकहरू हुन्, जसद्वारा प्रभुले हरेकलाई काम सुम्पिदिनुभएभैं तिमीहरूले विश्वास गर्नु। ६ मैले बीउ रोपें, अपोल्लोसले पानी हाले, तर परमेश्वरले नै त्यसलाई बढाउनुभयो। ७ यसकारण, नता रोप्ने केही हो नता पानी हाल्ने नै, तर परमेश्वर मात्र, जसले बढाउनुहुन्छ। ८ रोप्ने मानिस र पानी हाल्ने मानिसको एउटै उद्देश्य हुन्छ, अनि हरेकले आफ्नो परिश्रमअनुसार इनाम पाउनेछ। ९ किनकि हामी परमेश्वरका सहकर्मी हौं; तिमीहरू परमेश्वरका खेत र घर हौ।

१० परमेश्वरले मलाई दिनुभएको अनुग्रहको कारणले, मैले एक जना सिपालु कर्माले भैं एउटा जग बसालें, अनि कसैले यसमाथि बनाउँदै जान्छ। तर बनाउनेले कसरी बनाउँछ, त्यसमा त्यो होशियार रहोस्। ११ तर बसालिएको जगवाहेक, जो येशू खीष्ट हुनुहुन्छ, कसैले कुनै जग बसाल्न सक्दैन। १२ कसैले यस जगमाथि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, काठ, घाँस, र पराल प्रयोग गरेर केही बनाउँछ भने, १३ त्यसको काम कस्तो रहेछ भनी देखाइनेछ, किनकि त्यस दिनले त्यसलाई बताउनेछ, त्यसलाई आगोले प्रकाशमा ल्याउनेछ। अनि आगोले हरेक मानिसको कामको गुण जाँच्ने छ। १४ यदि त्यसले बनाएको कुरो रट्यो भने, त्यसले इनाम पाउनेछ। १५ यदि त्यो जलेर नष्ट भयो भने, उसले नोक्सानी उठाउनुपर्छ; तर आफैचाहिँ ज्वालावाट बाँचेभैं बाँच्नेछ।

१६ तिमीहरू आफै परमेश्वरका मन्दिर हौ अनि उहाँको आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन ? १७ यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने, परमेश्वरले त्यसलाई नष्ट गर्नुहुन्छ; किनकि परमेश्वरको मन्दिर पवित्र छ, जो तिमीहरू नै हौ।

१८ तिमीहरूले आफैलाई धोका नदेओ। यदि तिमीहरूमध्ये कसैले आफैलाई यस युगको

नापले बुद्धिमान् सम्भन्छ भने, ऊ बुद्धिमान् हुनको लागि “मूर्ख” बनोस् । १९किनकि यस संसारको बुद्धि परमेश्वरको दृष्टिमा मूर्खता हो । जस्तो लेखिएको छ: “उहाँले बुद्धिमान्हरूलाई तिनीहरूकै धूर्ततामा फसाउनुहुनेछ ।” २०अनि फेरि “उहाँले बुद्धिमान्हरूका विचार व्यर्थका हुन् भनी जान्नुहुन्छ ।” २१यसकारण, कसैले मानिसहरूवारे घमण्ड नगरोस् । सबै कुरा तिमीहरूकै हुन्, २२चाहे पावल वा अपोल्लोस वा केफास वा जीवन वा संसार वा मृत्यु वा वर्तमान् वा भविष्य— सबै तिमीहरूकै हुन्, २३अनि तिमीहरू खीष्टका हौ, अनि खीष्टचाहिँ परमेश्वरका हुनुहुन्छ ।

खीष्टका प्रेरितहरू

४ यसकारण, मानिसहरूले हामीलाई खीष्टका सेवकहरू अनि परमेश्वरका गुप्त कुरा सुम्पिएका मानिसहरू भनी ठान्नु । २यसकारण, भण्डारेहरूले पनि विश्वासयोग्यता प्रमाणित गर्नु खाँचो छ । ३यदि म तिमीहरूद्वारा अथवा अरू मानवीय अदालतबाट इन्साफ गरिएँ भने, म उति पर्वाह गर्दिनँ; निश्चय, म आफ्नै पनि इन्साफ गर्दिनँ । ४मेरो विवेक शुद्ध छ, तर पनि यसले मलाई निर्दोष तुल्याउँदैन । खालि प्रभुले मात्र मेरो इन्साफ गर्नुहुन्छ । ५यसकारण, तोकिएको समयअघि इन्साफ नगर; प्रभु नआउञ्जेल पर्ख । उहाँले अन्धकारमा लुकाइएका कुराहरूलाई प्रकाशमा ल्याउनुहुनेछ अनि उहाँले मानिसको हृदयभित्रका उद्देश्यहरू उदाङ्गो पार्नुहुनेछ । त्यसवेला हरेकले प्रभुबाट पाउनुपर्ने प्रशंसा पाउनेछ ।

६अब, हे भाइहरू हो, मैले तिमीहरूको भलाइको लागि यी कुराहरू आफैँ अनि अपोल्लोसमाथि प्रयोग गरेँ, कि तिमीहरूले “लेखिएको कुराभन्दा बढी नजाओ” भन्ने उक्ति हामीबाट सिक्न सक । तब तिमीहरू एउटा अर्काको विरुद्धमा घमण्डले फुल्नेछैनौ । ७किनकि कसले तिमीहरूलाई अर्कादेखि भिन्न

तुल्याउँछ ? तिमीहरूसँग भएका सबै कुरा के परमेश्वरले नै दिनुभएको होइन र ? अनि तिमीहरूले पाएका छौ भने, तिमीहरूले पाएनौ भनेर किन घमण्ड गर्छौ ?

८तिमीहरूले चाहेका कुराहरू पाइसकेका छौ ! तिमीहरू धनी भइसकेका छौ ! तिमीहरू हामीविनै राजा भएका छौ ! म तिमीहरू साँच्चै राजा भएको चाहन्छु, ताकि हामी पनि तिमीहरूसितै राजा हुन पाऔँ ! ९किनकि मलाई यस्तो लाग्छ, परमेश्वरले हामी प्रेरितहरूलाई मैदानमा मारिनेहरू जस्तै ताँतीको आखिरमा प्रदर्शन गर्न राख्नुभएको छ । हामी सारा संसारको अगि, स्वर्गदूतको अगि अनि मानिसहरूको अगि तमाशा बनाइएका छौ । १०हामी खीष्टको निमित्त मूर्ख छौँ, तर तिमीहरू खीष्टको निमित्त बुद्धिमान् छौ ! हामी कमजोर छौँ, तर तिमीहरू बलवान् ! तिमीहरूले मान पाएका छौ, तर हामीले अपमान ! ११यही घडीसम्म पनि हामी भोकाएका र तिर्खाएका छौँ, हामी थाङ्ने छौँ, हामीमाथि क्रूरतापूर्वक व्यवहार हुन्छ, हामी घरविहीन छौँ । १२हामी आफ्नै हातले कठोर परिश्रम गर्छौँ । हामी गाली खाँदा, आशिष् दिन्छौँ; जब हामीलाई सताउँछन्, तब हामी सहन्छौँ; १३हामी निन्दित हुँदा, दयापूर्वक उत्तर दिन्छौँ । यस घडीसम्म हामी संसारका कसिङ्गर र त्यागिएका वस्तु भएका छौँ ।

१४मैले यो तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नलाई होइन, तर मेरा साना नानीहरूभैँ चेटावनी दिनलाई लेखेको हुँ । १५खीष्टमा तिमीहरूका दश हजार अभिभावकहरू भए तापनि, तिमीहरूका धेरै पिता त छैनन्, किनकि येशू खीष्टमा सुसमाचारद्वारा म तिमीहरूका पिता भएको छु । १६यसकारण, म तिमीहरूलाई मेरो अनुकरण गर भनी बिन्ती गर्छु । १७यसकारण, म मेरो छोरो तिमोथी, जसलाई म प्यार गर्छु, अनि जो प्रभुमा विश्वासयोग्य छ, उसलाई तिमीहरूकहाँ पठाउँदैछु । मैले सबै

मण्डलीहरूमा र ठाउँहरूमा सिकाएवमोजिम खीष्टमा मेरो जीवन कस्तो छ भनी त्यसले तिमीहरूलाई सम्झना गराउनेछ ।

१६म तिमीहरूकहाँ आउदिनँ कि भनेर तिमीहरूमध्ये कति जना घमण्डी भएका छौ । १९तर प्रभुको इच्छा भए म चाँडै आउनेछु, अनि यी घमण्डी मानिसहरूले के भनिरहेका छन् भन्ने मात्र होइन, तर तिनीहरूसित के शक्ति छ त्यो पनि म पत्तो लगाउनेछु । २०किनकि परमेश्वरको राज्य त बोलीको होइन, तर शक्तिको हो । २१तिमीहरू के रुचाउँछौ ? के म तिमीहरूकहाँ कोराँ लिएर आऊँ, कि प्रेम र नम्रताको आत्मामा ?

दुश्चरित्र भएको भाइलाई निकालिदेओ

५ वास्तवमा, तिमीहरूका बीचमा यौनसम्बन्धी दुश्चरित्र भएको व्यक्ति छ भन्ने खबर छ, अनि यस्तो किसिमको जुनचाहिँ मूर्तिपूजकहरूका बीचमा पनि छैन । एक जनाले आफ्नै बाबुकी स्वास्नी राखेको छ । २अनि तिमीहरू घमण्डी छौ । के यस्तो गर्ने मानिसलाई तिमीहरूको सङ्गतिबाट निकालिदिनुपर्ने थिएन ? ३यद्यपि, म शरीरमा तिमीहरूका बीचमा उपस्थित छैनँ, तापनि आत्मामा म तिमीहरूसितै छु । अनि म उपस्थित भएभैं, मैले यसो गर्नेको इन्साफ गरेको छु । ४जब तिमीहरू हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा भेला हुन्छौ अनि म आत्मामा तिमीहरूसित हुन्छु, अनि हाम्रा प्रभु येशूको शक्ति त्यहाँ हुन्छ, ५यस मानिसलाई शैतानको हातमा सुम्पिदेओ, ताकि पापमय स्वभाव नष्ट भएर आत्माचाहिँ प्रभुको दिनमा बचाइयोस् ।

६तिमीहरूको घमण्ड राम्रो होइन । के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि अलिकति खमिरले जम्मै ढिकालाई खमिरी बनाइदिन्छ ? ७पुरानो खमिरलाई निकालिदेऊ र तिमीहरू खमिरविनाको नयाँ ढिका बन— जो वास्तवमा तिमीहरू छौ । किनकि खीष्ट, हाम्रो निस्तार-चाङ्को पाठोको बलिदान भइसकेको छ ।

८यसकारण, हामी कुकर्म र दुष्टताको पुरानो खमिरले होइन, तर निष्कपटता र सत्यताको रोटीले चाडु मनाऔँ ।

९मैले मेरो पत्रमा तिमीहरूलाई व्यभिचारीहरूको सङ्गत नगर्नु भनी लेखेको थिएँ— १०तर त्यसको अर्थ यस संसारका व्यभिचारीहरू, लोभी र लुटाहा अनि मूर्तिपूजकहरूसित सङ्गत नगर्नु भन्ने होइन । त्यसो भए तिमीहरूले यो संसारै त्यागनुपर्ने थियो । ११तर भाइ कहलिएर पनि व्यभिचारी वा लोभी, मूर्तिपूजक वा गाली गर्ने, मतवाला वा लुटाहाहरूसित पो खाना पनि नखाओ भनी लेखेको हुँ ।

१२मण्डली बाहिर रहेकाहरूको इन्साफ गर्नु मलाई के खाँचो छ ? के तिमीहरूले भित्रकाहरूको इन्साफ गर्नु पर्दैन ? १३बाहिरकाहरूको इन्साफ त परमेश्वरले नै गर्नुहुनेछ । “दुष्ट मानिसहरूलाई तिमीहरूका बीचबाट निकालिदेओ ।”

विश्वासीहरूका बीचमा मुद्दा

६ यदि तिमीहरूमध्ये कसैको अर्कोसित झगडा छ भने, त्यसले इन्साफको लागि सन्तहरूकहाँ नगई अधर्मीहरूकहाँ जाने आँट गर्छु र ? २सन्तहरूले संसारको इन्साफ गर्छुन् भन्ने तिमीहरू जान्दैनौ ? अनि यदि तिमीहरूले संसारको इन्साफ गर्छौ भने, के तिमीहरूमा स-साना मुद्दाहरू छिनाउने क्षमता छैन ? ३हामीहरूले स्वर्गदूतहरूको इन्साफ गर्नेछौ भन्ने के तिमीहरू जान्दैनौ ? त्यसो भए यस जीवनमा हुने कुरा कति ठूला हुन् र ? ४यसकारण, यदि तिमीहरूमा यस्ता मुद्दाहरू छन् भने, मण्डलीसँग सम्बन्ध नभएका मानिसहरूलाई न्यायकर्ताको रूपमा नियुक्त गर्छौ ! ५यो मैले तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नलाई भनेको हुँ । के तिमीहरूमध्ये विश्वासीहरू बीचको झगडा मिलाउनसक्ने बुद्धिमान् व्यक्ति कोही छैन ? ६तर यसको सट्टामा, एउटा भाइ अर्को भाइको विरुद्ध अदालतमा जान्छ— अनि त्यो पनि अविश्वासीहरूकै सामु !

७तिमीहरू बीचमा मुद्दा हुनुको अर्थ नै तिमीहरू पराजित भइसकेका छौं । बरु अन्याय किन नसहनु ? बरु किन नठगिनु ? ८तर यसको सट्टामा, तिमीहरू त अन्याय गर्दछौं र ठगदछौं अनि त्यो पनि आफ्नै भाइहरूलाई ।

९दुष्टहरू परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकारी बन्दैनन् भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन ? धोकामा नपरः यौनवारे चरित्रहीनहरू वा मूर्तिपूजकहरू वा व्यभिचारीहरू वा वेश्यावृत्ति गर्ने पुरुषहरू, समलिङ्गीहरू वा पुरुषगामीहरू, १०वा चोरहरू वा लोभीहरू वा मतवालाहरू वा निन्दकहरू वा लुटाहाहरू परमेश्वरको राज्यको हकदार हुन सक्दैनन् । ११अनि तिमीहरूमध्ये कोही त्यस्तै थियौं । तर तिमीहरू प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा अनि हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा धोइयो, तिमीहरू पवित्र पारियो, तिमीहरू निर्दोष ठहराइयो ।

यौन सम्बन्धी अनैतिकता

१२“मेरो लागि सबै कुरा न्यायसङ्गत छन्”- तर सबै कुरा लाभदायक छैनन् । “मेरो लागि सबै कुरा न्यायसङ्गत छन्”- तर मलाई कुनै कुराले पनि कमारो बनाउने छैन । १३“पेटको लागि भोजन अनि भोजनको लागि पेट”- तर परमेश्वरले दुवैलाई नष्ट गर्नुहुनेछ । शरीरचाहिँ अनैतिक यौन सम्बन्धको लागि होइन, तर परमेश्वरको लागि हो, अनि प्रभुचाहिँ शरीरको लागि । १४परमेश्वरले आफ्नो शक्तिद्वारा प्रभु येशूलाई मरेकोबाट जीवित पार्नुभयो, अनि उहाँले हामीलाई पनि जीवित पार्नुहुनेछ । १५तिमीहरूका शरीर ख्रीष्ट स्वयम्का अङ्गहरू हुन् भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन ? त्यसो भए के म ख्रीष्टका अङ्गहरू लिएर वेश्याहरूसित जोडिदिऊँ ? कदापि होइन ! १६जसले आफैलाई एउटी वेश्यासित जोड्छ, ऊ आफै पनि उसको शरीरमा एक हुन्छ भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन ? किनकि यसो लेखिएको छ, “यी दुई एकै शरीर हुनेछन् ।”

१७तर जसले आफैलाई प्रभुसित जोड्छ, त्यो उहाँसित आत्मामा एक भएको हुन्छ ।

१८अनैतिक यौन सम्बन्धबाट अलग बस । अरू सबै पापहरू मानिसले आफ्नो शरीरबाहिर गर्छ, तर जसले यौन विषयमा पाप गर्छ, त्यसले आफ्नै शरीरको विरुद्धमा पाप गर्छ । १९तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो भनी के तिमीहरूलाई थाहा छैन, जुन पवित्र आत्मा तिमीहरूले परमेश्वरबाट पायो, अनि जो तिमीहरूभित्र हुनुहुन्छ ? तिमीहरू आफै त आफ्नै होइनु; २०तिमीहरू दाम तिरेर किनिएका हो । यसकारण, आफ्ना शरीरद्वारा परमेश्वरको आदर गर ।

विवाह

७ अब तिमीहरूले लेखेका विषयमा: मानिसले विवाह नगरेको असल हो । २तर यति बिघ्न अनैतिकता भएकोले हरेक मानिसको आफ्नै पत्नी, अनि हरेक स्त्रीको आफ्नै पति होस् । ३पतिले पत्नीप्रति गर्ने वैवाहिक कर्तव्य गरोस्, अनि यसरी नै पत्नीले पनि पतिप्रति गरोस् । ४पत्नीको शरीर आफ्नै मात्र होइन, तर पतिको पनि हो । यसै प्रकारले, पतिको शरीर आफ्नै मात्र होइन तर पत्नीको पनि हो । ५पारस्परिक सहमतिअनुसार प्रार्थनाको लागि केही समय अलग रहनुबाहेक, एकले अर्कोलाई वञ्चित नपार । त्यसपछि फेरि एकसाथ होओ र तिमीहरूको आत्मसंयमको अभावमा शैतानले तिमीहरूलाई परीक्षामा नपारोस् । ६यो म तिमीहरूलाई आज्ञाको रूपमा होइन, तर अनुमतिको रूपमा भन्छु । ७सबैलाई मजस्तै भएको म चाहन्छु । तर हरेक मानिससित परमेश्वरबाटको आफ्नै वरदान हुन्छ; एउटासित एक प्रकारको वरदान छ, अर्कोसित अर्को प्रकारको ।

८अब अविवाहित र विधवाहरूलाई म यो भन्छु: तिनीहरूले मजस्तै विवाह नगरी बसेको असल हुन्छ । ९तर तिनीहरूले आफैलाई वशमा

राख्न सकदैनन् भने त, तिनीहरूले विवाह गरून्, किनकि कामवासनामा जल्नुभन्दा त विवाह गरेको असल हुन्छ ।

१०विवाहितहरूलाई म यो आज्ञा दिन्छु (मैले होइन, तर प्रभुले नै): पत्नी पतिबाट अलग भएर नबसोस् । ११तर यदि बस्छे भने, विवाह नगरी बसोस्, नभए पतिसित फेरि मिलाप गरी बसोस् । अनि पतिले पनि पत्नीलाई नत्यागोस् ।

१२अरू बाँकी रहेकाहरूलाई म यो भन्छु (प्रभु होइन, तर म): यदि कुनै भाइको विश्वास नगर्ने पत्नी छ जो ऊसित बस्न इच्छुक छे भने, उसले त्यसलाई नत्यागोस् । १३अनि यदि कुनै स्त्रीको विश्वास नगर्ने पति छ जो ऊसित बस्न इच्छुक छे भने, उसले त्यसलाई नत्यागोस् । १४किनकि विश्वास नगर्ने पति पत्नीद्वारा पवित्र तुल्याइएको हुन्छ, अनि विश्वास नगर्ने पत्नी उसको विश्वासी पतिद्वारा पवित्र पारिएको हुन्छे । नत्रता तिनीहरूका बालबच्चाहरू अशुद्ध हुनेथिए, तर अब तिनीहरू पवित्र छन् ।

१५तर यदि अविश्वासीचाहिँ अलग रहन्छ भने रहोस् । यस्तो परिस्थितिमा विश्वास गर्ने पुरुष वा स्त्री कुनै बन्धनमा रहदैन; परमेश्वरले हामीलाई मेलमिलापमा बोलाउनुभएको छ । १६हे पत्नी, तिमीले आफ्नो पतिलाई कसरी बचाउने, सो कसरी जान्दछ्यौ ? हे पति, तिमीले आफ्नी पत्नीलाई कसरी बचाउने, सो कसरी जान्दछौ ?

१७तरै पनि, हरेकले आफ्नो जीवनमा त्यही स्थान राखोस् जसको लागि प्रभुले त्यसलाई बोलाउनु र खटाउनुभएको छ । म यही नियम सबै मण्डलीहरूको लागि राखिदिनेछु । १८के आफ्नो बोलावट हुँदा कसैको खतना भइसकेको थियो ? ऊ बेखतना नहोस् । के आफ्नो बोलावट हुँदा कसैको खतना भएको थिएन ? त्यसले खतना नगरोस् । १९खतना र बेखतना केही होइन तर परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु नै मुख्य कुरो हो । २०परमेश्वरले बोलाउनु हुँदा जो जस्तो

अवस्थामा थियो, ऊ त्यस्तै अवस्थामा रहोस् । २१तिमीहरूको बोलावट हुँदा के तिमीहरू दास थियो ? यसले तिमीहरूलाई बिचलित नपारोस्, तर यदि स्वतन्त्र हुने मौका पायो भने स्वतन्त्र होओ । २२किनकि परमेश्वरको बोलावट पाउँदा कोही दास थियो भने ऊ अब परमेश्वरद्वारा स्वतन्त्र पारिएको मानिस हो; त्यही किसिमले, कोही बोलावट हुँदा स्वतन्त्र मानिस थियो भने ऊ अब खीष्टको दास हो । २३तिमीहरू दाम तिरेर किनिएका हुनाले मानिसहरूका दास नबन । २४हे भाइ हो, परमेश्वरप्रति जिम्मेवार भई जसले जुन अवस्थामा बोलावट पाएको छ, ऊ त्यही अवस्थामा रहोस् ।

२५अब कन्याहरूको विषयमा: मैले प्रभुबाट केही आज्ञा पाएको छैन, तर प्रभुबाट कृपा पाएर विश्वासयोग्य भएकोले म यो सल्लाह दिन्छु । २६वर्तमान समयको संकष्टले गर्दा, मेरो विचारमा जो जुन अवस्थामा छ ऊ त्यही अवस्थामा रहेको असल हुन्छ । २७के तिमी विवाहित छौ ? आफ्नी पत्नीलाई नत्याग । के तिमी अविवाहित छौ ? विवाह गर्न नखोज । २८तिमीले विवाह गर्नु भने पनि, तिमीले पाप गरेका हुँदैनौ; अनि एउटी कन्याले विवाह गर्छे भने, त्यसले पाप गरेकी हुन्न । तर जो जसले विवाह गर्छन् तिनीहरूले यस जीवनमा धेरै दुःखको सामना गर्नुपर्नेछ, र म तिमीहरूलाई यसबाट जोगाउन चाहन्छु ।

२९हे भाइ हो, मेरो भन्नुको मतलब यो हो, कि समय थोरै छ । अबदेखि उसो पत्नी हुनेहरू पत्नी नभएकाहरूभै रहुन्; ३०शोक गर्नेहरू, शोक नगर्नेहरू जस्ता होऊन्; आनन्दित हुनेहरू, आनन्दित नहुनेहरू जस्ता होऊन्; किन्नेहरू, आफूसित केही नभएभै होऊन्; ३१संसारका कुराहरू प्रयोग गर्नेहरू, तिनमा रुचि नलिनेहरू जस्ता होऊन् । किनकि यस संसारको वर्तमान रूप बितेर जाँदैछ ।

३२म तिमीहरू चिन्तारहित भएको चाहन्छु । एउटा अविवाहित मानिसले प्रभुलाई कसरी

खुशी राखू भनी उहाँकै काममा वास्ता राख्छ । ३३तर एउटा विवाहित मानिसले आफ्नी पत्नीलाई कसरी खुशी राखू भनी संसारकै कुरामा वास्ता राख्छ । ३४अनि उसका रुचिहरू विभाजित हुन्छन् । एउटी अविवाहित स्त्री अथवा कन्याले परमेश्वरको कामबारे वास्ता राख्छे; उसको उद्देश्य शरीर र आत्मामा प्रभुको भक्त भइरहने हुन्छ । तर एउटी विवाहित स्त्रीले आफ्नो पतिलाई कसरी खुशी राखू भनी संसारकै कुराहरूको वास्ता राख्छे । ३५यो तिमीहरूलाई प्रतिबन्ध लाउनलाई होइन, तर तिमीहरूकै भलाइको लागि भन्दैछु, कि तिमीहरू प्रभुलाई एकौहोरो भक्ति देखाएर ठीक किसिमले जीवन बिताओ ।

३६यदि कसैले आफूले मगनी गरेको कन्यासित अनुचित व्यवहार गरेभैँ लाग्छ, त्यस कन्याको उमेर पनि ढल्कंदै जाँदैछ, र उसलाई विवाह गर्नुपर्छभैँ लाग्छ भने, उसले आफूले चिताएभैँ गरोस् । यसमा उसले कुनै पाप गरेको हुँदैन, तिनीहरूले विवाह गर्नुपर्छ । ३७तर त्यस मानिसले आफ्नो मनमा निश्चय गरेको छ, ऊ कुनै बाध्यतामा छैन र आफ्नो इच्छालाई वशमा राख्न सक्छ भने, उसले त्यस कन्यालाई विवाह नगर्ने पक्का गरे पनि त्यस मानिसले ठीक गर्छ । ३८यसकारण, जसले त्यस कन्यालाई विवाह गर्छ उसले ठीक गर्छ, तर जसले उसलाई विवाह गर्दैन उसले अझ ठीक गर्छ ।

३९एउटी स्त्री आफ्नो पति बाँचुञ्जेल उसको अधीनमा हुन्छे । तर यदि ऊ मर्यो भने, उसले आफूले चाहेकोसित विवाह गर्न सक्छे, तर त्यो मानिस प्रभुको हुनुपर्छ । ४०मेरो विचारमा, त्यो जस्तो छे त्यस्तै बसे सुखी हुन्छे— अनि म सम्झन्छु कि ममा पनि परमेश्वरको आत्मा हुनुहुन्छ ।

मूर्तिहरूलाई चढाएको प्रसाद

अब मूर्तिहरूलाई चढाएको खानेकुराको विषयमा: हामी जान्दछौँ कि हामी सबैसित ज्ञान छ । ज्ञानले घमण्ड ल्याउँछ, तर प्रेमले प्रगति ल्याउँछ । २जुन मानिसले केही जान्दछु भनी सम्झन्छ उसले जान्न पर्ने

जति अझ जानेको हुँदैन । ३तर जुन मान्छेले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ त्यो परमेश्वरद्वारा चिनिएको हुन्छ ।

४यसकारण, मूर्तिहरूलाई चढाएको खानेकुराको विषयमा हेरौँ: हामी जान्दछौँ कि यस संसारमा मूर्ति केही कुरा पनि होइन अनि परमेश्वर एक मात्र हुनुहुन्छ । ५तर पनि आकाश वा पृथ्वीमा धेरै ईश्वर बनाउँदाहरू छन् (धेरै “ईश्वरहरू” र “प्रभुहरू” भएभैँ), ६र पनि हाम्रो निमित्त त एउटै परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए अनि जसका निमित्त हामी जिउँछौँ; अनि एउटै प्रभु हुनुहुन्छ अर्थात् येशू ख्रीष्ट, जसबाट सबै कुरा हुन आए अनि जसद्वारा हामी जिउँछौँ ।

७तर सबैले त यो जान्दैनन् । कति मानिसहरूलाई त मूर्तिहरूमा यस्तो बानी बसेको हुन्छ कि जब तिनीहरूले मूर्तिको लागि बलि गरिएको भोजन खान्छन्, तिनीहरूको विवेक दुर्बल भएकोले त्यो अशुद्ध हुन्छ । ८तर खानेकुराले हामीलाई परमेश्वरको नजीक लार्दैन; त्यो नखाँदा हामी खराब, र खाँदा असल हुँदैनौँ ।

९तर पनि, होशियार रहो, कि तिमीहरूको स्वतन्त्रताको प्रयोगले कमजोर व्यक्तिलाई ठक्कर नदेओस् । १०किनकि कमजोर विवेक भएको कसैले तिमीहरू ज्ञान भएकाहरूलाई मूर्ति भएको मन्दिरमा खाँदै गरेका देख्यो भने, के त्यसले पनि मूर्तिलाई चढाएको कुरा खान साहस गर्दैन ? ११यसकारण त्यो कमजोर भाइ, जसको निमित्त ख्रीष्ट मर्नुभयो, तिमीहरूको ज्ञानद्वारा नष्ट हुनेछ । १२जब तिमीहरूले आफ्ना भाइहरूको विरुद्धमा यसरी पाप गर्छौँ अनि तिनीहरूका कमजोर विवेकलाई चोट पुऱ्याउँछौँ, तब तिमीहरूले ख्रीष्टकै विरुद्धमा पाप गर्दछौँ । १३यसकारण, म जे खान्छु त्यसले मेरो भाइलाई पाप गर्न लाउँछ भने, म कहिल्यै मासु खान्छैनँ, र म उसलाई पतित हुन दिनेछैनँ ।

प्रेरितको अधिकार

९ के म स्वतन्त्र छैनँ ? के म एक प्रेरित होइनँ ? के मैले हाम्रा प्रभु येशूलाई देखेको

छैन ? के तिमीहरू प्रभुमा मेरो कामको फल होइन ? २म अरूको निमित्त एउटा प्रेरित नभए तापनि, निश्चय नै तिमीहरूको लागि त हुँ ! किनकि प्रभुमा मेरो प्रेरितपनको छाप त तिमीहरू नै हो ।

३जसले मेरो इन्साफ गर्छ उनीहरूलाई मेरो प्रतिवादमा भन्नु यही छ । ४के हामीलाई खाने र पिउने स्वतन्त्रता छैन ? ५के अरू प्रेरितहरू, प्रभुका भाइहरू र केफासलाई जस्तै हामीलाई पनि आफूसित विश्वासी पत्नी लिएर हिँड्ने अधिकार छैन ? ६अथवा के म र वर्णावासले मात्र काम गरेर जीविका चलाउनुपर्छ ?

७कसले आफ्नै खर्चमा सिपाही भई काम गर्छ ? कसले दाखबारी लगाएर त्यसको फल खाँदैन ? कसले भेडाको बथान राखेर त्यसको दूध पिउँदैन ? ८के मैले यो मानव दृष्टिकोणले मात्र भनेको हुँ ? के व्यवस्थाले पनि यही कुरा भन्दैन र ? ९किनकि मोशाको व्यवस्थामा यस्तो लेखिएको छ: "दाई गर्ने गोरुलाई महला नलगाओ ।" के गोरुहरूको विषयमा परमेश्वरले वास्ता राख्नुहुन्छ ? १०निश्चय नै यो उहाँले हाम्रो निमित्त भन्नुभएको हो, होइन त ? हो, यो हाम्रै निमित्त लेखिएको थियो, किनकि जोत्ने र दाई गर्नेले अन्न पाउने आशामा नै त्यसो गर्छन् । ११यदि हामीले तिमीहरूमा आत्मिक बीउ छरिदियो भने, के तिमीहरूबाट भौतिक वस्तु लिँदा अति भयो ? १२यदि तिमीहरूबाट अरूले सहारा पाउने अधिकार राख्छन् भने, के हामीलाई त्योभन्दा बढी अधिकार छैन ?

तरै पनि हामीले यस अधिकारको प्रयोग गरेनौं । यसको विपरीत, बरु खीष्टको सुसमाचारमा बाधा नपुगोस् भनेर हामी सबै कुरा सहन्छौं । १३मन्दिरमा काम गर्नेहरूले मन्दिरबाटै भोजन पाउँछन्, अनि वेदीमा काम गर्नेहरूले वेदीमा चढाएका वस्तुहरूबाट हिस्सा लिन्छन् भन्ने तिमीहरूलाई थाहा छैन ? १४यसै किसिमले, सुसमाचार प्रचार गर्नेले आफ्नो जीविका प्रचारबाटै चलाओस् भनी

परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको छ ।

१५तर मैले त यस्ता कुनै हकहरू प्रयोग गरेको छैनं । अनि यी कुराहरू तिमीहरूले मप्रति गर भन्ने आशाले मैले यो लेखेको होइनं । कसैले यस गर्वबाट मलाई वञ्चित पारेकोभन्दा त म बरु मर्न रुचाउने थिएँ । १६तरै पनि सुसमाचार सुनाउँदा, मलाई घमण्ड गर्नुछैन, किनकि म प्रचार गर्न बाध्य छु । मैले प्रचार गरिनं भने त मलाई धिक्कार छ ! १७यदि मैले स्वेच्छापूर्वक प्रचार गरें भनेता, मेरो निमित्त इनाम छ; यदि मैले स्वेच्छापूर्वक गरिनं भने त, मैले ममाथि दिइएको जिम्मेवारी मात्र गरिरहेको हुनेछु । १८तब मेरो इनाम के हो त ? त्यो यही हो: कि मैले सुसमाचार प्रचार गर्दा मेरो हक प्रयोग नगरेर सुसमाचारलाई विनामूल्य प्रचार गर्न सकूँ ।

१९यद्यपि म कुनै मानिसको अधीनमा नभई स्वतन्त्र भए तापनि, जति सक्दो धेरैलाई जित्नु भनेर मैले आफैलाई हरेक व्यक्तिको दास तुल्याएँ । २०यहूदीलाई जित्न म यहूदी भएँ । व्यवस्थाको अधीनमा भएकाहरूलाई जित्नलाई म व्यवस्थाको अधीनमा भएँ भएँ (म व्यवस्थाको अधीनमा नभए तापनि) । २१व्यवस्थाका अधीनमा नभएकाहरूलाई जित्न सकूँ भनेर म व्यवस्थाको अधीनमा नभएँ भएँ (म परमेश्वरको व्यवस्थाको अधीनमा नभई खीष्टको व्यवस्थाको अधीनमा भए तापनि) । २२कमजोरहरूलाई जित्न सकूँ भनेर म कमजोरहरूको लागि कमजोर भएँ । मैले कतिलाई जुनै उपायले पनि बचाऊँ भनेर म सबैको निमित्त सबै भएँ । २३म त्यस आशिष्को सहभागी बनूँ भनेर सुसमाचारको खातिर मैले यी सब कुरा गरेँ ।

२४दौडमा भाग लिने सबै दौडन्छन्, तर इनामचाहिँ एउटैले मात्र पाउँछ भन्ने तिमीहरूलाई थाहा छैन ? इनाम पाउनसक्ने गरी दगुर । २५खेलमा भाग लिने हरेकले कठोर तालीम लिन्छ । तिनीहरूले यसो गरेको कारण मुकुट पाउनलाई हो, जुन नष्ट हुन्छ । तर

हामीले त यसो गरेको कारण सधैं रहने मुकुट पाउनलाई हो । २६यसकारण म उद्देश्यहीन भएर दगुरिन्छु, म हावामा मुक्का हिकार्उने व्यक्तिकै लडाईं गर्दिन्छु । २७होइन, तर म आफ्नो शरीरलाई कुट्छु अनि यसलाई म आफ्नो अधीनमा ल्याउँछु, कि म अरूलाई प्रचार गर्दा आफैचाहिँ इनाम पाउन अयोग्य नठहरिऊँ ।

इसाएलको इतिहासबाट चेतावनी

१० किनकि हे भाइ हो, तिमीहरू यस घटनादेखि अन्जान रहो भनी म चाहन्छु, कि हाम्रा पुर्खाहरू बादलमुनि थिए अनि तिनीहरू समुद्रबीच भएर गए । २तिनीहरू सबै बादल अनि समुद्रमा मोशामा बप्तिस्मा भए । ३तिनीहरू सबैले एउटै आत्मिक भोजन खाए, ४अनि एउटै आत्मिक पानी पिए; किनकि तिनीहरूले त्यस आत्मिक चट्टानबाट पिए जो तिनीहरूसँगै हिँड्नुभयो, अनि त्यो चट्टानचाहिँ खीष्ट हुनुहुन्थ्यो । ५तरै पनि, परमेश्वर तिनीहरूमध्ये धेरैसित प्रसन्न नहुनुभएकोले तिनीहरूका शरीर उजाड-स्थानमै छरपष्ट भए ।

६अब हामीले आफ्ना हृदयहरू तिनीहरूले भैं दुष्ट कुराहरूमा नलगाऔं भनेर यी कुराहरू हाम्रा उदाहरणको निमित्त नै घटेका थिए । ७तिनीहरूमध्ये कतिभैं मूर्तिपूजक नबन; जस्तो लेखिएको छ: “मानिसहरू खान र पिउनलाई बसे अनि गैर-यहूदीभैं आमोदप्रमोद गर्नलाई उठे ।” ८तिनीहरूमध्ये कति व्यभिचारमा परे अनि एकै दिनमा तेईस हजार मरे । तर हामी त तिनीहरू जस्ता हुनुहुँदैन । ९तिनीहरूमध्ये कतिले परमेश्वरलाई जाँचे र तिनीहरू सर्पद्वारा मारिए । तर हामी त तिनीहरू जस्ता हुनुहुँदैन । १०तिनीहरूमध्ये कतिले गनगन गरे अनि तिनीहरू नाश गर्ने दूतद्वारा मारिए । तर हामी त त्यस्ता हुनुहुँदैन ।

११यी कुराहरू तिनीहरूमाथि नमूनास्वरूप

घटे अनि हाम्रो चेतावनीको लागि लेखिए, किनकि हामीमा यस युगको अन्त्य आइसकेको छ । १२यसकारण, यदि तिमीहरूले आफू दृढतासाथ खडा भएका छौं भनी सम्झन्छौं भने, लडाँला कि भनी होशियार भई बस । १३मानिसमाथि आइपर्ने किसिमको परीक्षाबाहेक अरू परीक्षा तिमीहरूमाथि आइपरेको छैन, अनि परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ; जसले तिमीहरूलाई तिमीहरूको शक्तिदेखि बाहिरको परीक्षामा पर्न दिनुहुनेछैन । तर जब तिमीहरूमा परीक्षा आइपर्छ, तब उहाँले तिमीहरूलाई त्यसबाट उम्कने बाटो पनि दिनुहुनेछ जसमा कि तिमीहरू खडा रहन सक ।

मूर्तिपूजाको भोज र प्रभु-भोज

१४यसकारण, मेरा प्यारा मित्रहरू हो, मूर्तिपूजाबाट अलग बस । १५म तिमीहरूलाई समझदार मानिसहरूलाई भैं भन्छु; मैले भनेको कुरालाई विचार गर । १६त्यो धन्यवादको कचौरा जसको निमित्त हामी धन्यवाद चढाउँछौं, के त्यो खीष्टको रगतको सहभागिता होइन ? अनि जुन रोटी हामी भाँच्छौं, के त्यो खीष्टको शरीरको सहभागिता होइन ? १७रोटी एउटै भएकोले, हामी, जो धेरै छौं, एउटै शरीर हौं, किनकि हामी एउटै रोटीबाट खान्छौं ।

१८इसाएल जातिलाई विचार गर: बलिदानको वस्तु खानेहरू के वेदीको सहभागी भएनन् ? १९त्यसोभए मूर्तिलाई चढाएको वस्तु केही हो अथवा मूर्ति केही हो भनी के मैले भन्न खोजेको हुँ ? २०होइन, तर मूर्तिपूजकहरूले चढाएको वस्तु परमेश्वरलाई होइन, भूतात्माहरूलाई चढाएको हो, अनि भूतप्रेतसित तिमीहरू सहभागी भएको म चाहन्छु । २१तिमीहरूले परमेश्वरको कचौराबाट अनि भूतप्रेतको कचौराबाट पनि पिउन सक्दैनौं; तिमीहरू परमेश्वरको टेबुल र भूतप्रेतको टेबुल

१०:१-प्रस्थान १३:२१-२२; १४:२२-२९. १०:३-प्रस्थान १६:३५. १०:४-प्रस्थान १७:६; गन्ती २०:११.

१०:५-गन्ती १४:२९-३०. १०:७-प्रस्थान ३२:६. १०:८-गन्ती २५:१-१८. १०:९-गन्ती २१:५-६.

१०:१०-गन्ती १६:४१-४९. १०:१६-मत्ती २६:२६-२८; मार्कूस १४:२२-२४; लूका २२:१९-२०.

१०:१८-लेवी ७:६. १०:२०-व्यवस्था ३२:१७.

दुवैको सहभागी हुनसक्दैनौ । २२के हामीले परमेश्वरको डाहलाई उस्काइरहेका छौं ? के हामी उहाँभन्दा बलिया छौं ?

विश्वासीहरूको स्वतन्त्रता

२३“हरेक कुराको लागि अनुमति छ”- तर हरेक कुरा लाभदायक छैन । “हरेक कुराको लागि अनुमति छ”- तर हरेक कुरा क्रियात्मक छैन । २४कसैले पनि आफ्नै होइन, तर अरूको भलाइ खोजोस् ।

२५मासु पसलमा जे बेचिन्छ त्यो विवेकको खातिर प्रश्न नगरी खाओ, २६किनकि, “पृथ्वी अनि त्यसमा भएका हरेक कुरा प्रभुकै हुन् ।”

२७यदि कुनै अविश्वासीले तिमीहरूलाई भोजमा निम्तो दियो र तिमीहरूलाई जाने इच्छा भए, तिमीहरूको अगि राखिदिएका कुराहरू विवेकको खातिर केही नसोधी खाओ । २८तर यदि कसैले तिमीलाई “यो त बलिदानमा चढाएको वस्तु हो,” भनिदियो भने, त्यो बताउने मानिसको खातिर अनि विवेकको खातिर त्यो नखाओ । २९अर्को मानिसको विवेक भनी मैले भन्न चाहेको चाहिँ, तिमी विवेकको खातिर भनेको होइन । किनकि मेरो स्वतन्त्रतालाई किन अरूको विवेकले इन्साफ गर्ने ? ३०यदि मैले धन्यवाद चढाएर भोजन खाएँ भने, जुन कुराका लागि मैले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाएँ, म किन त्यसैमा निन्दित हुने ?

३१यसकारण चाहे तिमीहरू खाओ वा पिओ अथवा जेसुकै गर, परमेश्वरको महिमाको निमित्त नै गर । ३२कसैलाई पनि, चाहे यहूदी होस् वा ग्रीक होस् अथवा परमेश्वरको मण्डली होस्, ठेस लगाउने काम नगर । ३३म पनि सबैलाई हरेक किसिमले खुशी पार्न खोज्दछु । किनकि म आफ्नै भलाइ होइन तर सबैको भलाइ खोज्दछु कि तिनीहरू बाँचून् ।

११ मेरो अनुकरण गर, जसरी मैले खीष्टको अनुकरण गर्दछु ।

आराधनामा शिर ढाक्नेबारे

२मलाई हरेक कुरामा स्मरण गरेकोमा र मैले तिमीहरूलाई दिएका शिक्षाहरूमा अटल रहेकोमा म तिमीहरूको तारीफ गर्दछु ।

३अब म तिमीहरूले यो थाहा पाओ भनी चाहन्छु कि हरेक मानिसको शिर खीष्ट हुनुहुन्छ, स्त्रीको शिर पुरुष हो, र खीष्टका शिरचाहिँ परमेश्वर हुनुहुन्छ । ४शिर ढाकेर प्रार्थना गर्ने अथवा अगमवाणी गर्ने हरेक पुरुषले आफ्नो शिरको अनादर गर्छ । ५अनि शिर नढाकी प्रार्थना गर्ने अथवा अगमवाणी गर्ने हरेक स्त्रीले केश खौरिएको जस्तै आफ्नो शिरको अनादर गर्छ । ६स्त्रीले आफ्नो शिर ढाक्दिन भने, त्यसले आफ्नो केश काटनुपर्छ; अनि यदि त्यसको केश काटिनु वा खौरिनु त्यसको लागि शर्मको कुरा हुन्छ भने, उसले आफ्नो शिर ढाक्नुपर्छ । ७पुरुषले चाहिँ शिर ढाक्नुहुँदैन, किनकि ऊ परमेश्वरको प्रतिरूप र गौरव हो; तर स्त्रीचाहिँ पुरुषको गौरव हो । ८किनकि पुरुष स्त्रीबाट आएको होइन तर स्त्रीचाहिँ पुरुषबाट आएको हो; ९फेरि पुरुष स्त्रीको निमित्त सृजिएको होइन, तर स्त्री पुरुषको निमित्त सृजिएको हो । १०यसकारण, स्वर्गदूतहरूको खातिर पनि स्त्रीले अधिकारको चिन्हको रूपमा शिरमा एउटा चिन्ह राख्नुपर्छ ।

११तरै पनि, प्रभुमा त, नता स्त्री पुरुषबाट स्वतन्त्र रहन्छ, न पुरुष स्त्रीबाट स्वतन्त्र रहन्छ । १२किनकि जसरी स्त्री पुरुषबाट आई, त्यसरी नै पुरुष पनि स्त्रीबाट जन्मियो । तर हरेक कुरा परमेश्वरबाट आउँछन् । १३तिमीहरू आफै विचार गर: के एउटी स्त्रीलाई शिर नढाकी परमेश्वरसित प्रार्थना गर्न सुहाउँछ र ? १४एउटा मानिसको लामो केश छ भने यो उसको लागि शर्मको कुरा हो भनी के प्राकृतिक कुराहरूले तिमीलाई सिकाउँदैन ? १५तर एउटी स्त्रीको लामो केश छ भने, त्यो उसको गौरव हो । किनकि लामो केश उसलाई घुम्टोस्वरूप

दिइएको हो । १६यदि कसैले यस विषयमा वादविवाद गर्न चाहन्छ भने, हामीसित र परमेश्वरको मण्डलीसित अरू प्रथा छैन ।

प्रभु-भोज

१७यो आदेश दिँदा म तिमीहरूको तारीफ गर्दिनँ, किनकि तिमीहरूका सभाहरूले असलभन्दा हानी ज्यादा गर्छन् । १८पहिलो कुरो त, तिमीहरू मण्डलीका रूपमा एकसाथ आउँदा तिमीहरूका बीचमा विभाजन छ भनी मैले सुनेको छु, अनि म यसलाई केही मात्रामा विश्वास गर्छु । १९तर तिमीहरूमध्ये धार्मिकतामा जिउने मानिसहरू चिनिनलाई तिमीहरूमा मतभेद हुनु पनि जरूरी नै छ । २०तिमीहरू भेला भएर खाएको चाहिँ प्रभुभोज होइन, २१किनकि तिमीहरूले खाँदा, अरूलाई नपखी खान्छौ । एक जना भोकै हुन्छ, अनि अर्कोचाहिँ मात्रिहेको हुन्छ । २२के खान र पिउनलाई तिमीहरूका आफ्नै घर छैनन् र ? अथवा के तिमीहरूले परमेश्वरको भवनलाई तुच्छ ठान्छौ अनि केही नहुनेहरूको अपमान गर्छौ ? म तिमीहरूलाई के भनू ? के यसको लागि म तिमीहरूको तारीफ गरूँ ? कदाचित होइन !

२३किनकि मैले प्रभुबाट जे पाएँ त्यो तिमीहरूलाई सुम्पिदिँ: जुन रात येशू पक्राउ पर्नुभएको थियो, उहाँले रोटी लिनुभयो, २४अनि धन्यवाद दिनुभएपछि, उहाँले त्यसलाई भाँचेर भन्नुभयो, “यो तिमीहरूको निमित्त मेरो शरीर हो, यसलाई मेरो सम्झनामा गर ।” २५त्यही किसिमले, भोजपछि उहाँले कचौरा लिएर भन्नुभयो, “यो कचौरा मेरो रगतको नयाँ करार हो; यो पिओ अनि जसै पिउँछौ, यसलाई मेरो सम्झनामा गर्ने गर ।” २६किनकि जब जब तिमीहरूले यो रोटी खान्छौ वा यस कचौराबाट पिउँछौ, तब प्रभु नआउञ्जेल तिमीहरूले उहाँको मृत्युको प्रचार गर्छौ ।

२७यसकारण, जसले अयोग्यतासाथ प्रभुको

रोटी खान्छ र कचौराबाट पिउँछ, त्यसले प्रभुको शरीर र रगतको विरुद्धमा पाप गरिरहेको हुनेछ । २८रोटी खान र कचौराबाट पिउन अघि मानिसले आफैलाई जाँचोस् । २९किनकि जसले प्रभुको शरीरलाई नचिनीकन रोटी खान्छ र कचौराबाट पिउँछ, त्यसले आफैमाथि दण्ड ल्याउँछ । ३०यसैकारण तिमीहरूमध्ये धेरै जना कमजोर र रोगी छौ, अनि कति त मरिगाए । ३१तर हामीले आफैलाई जाँचेका छौ भनेता, हामी इन्साफमा पर्नेछैनौ । ३२जब हामी परमेश्वरद्वारा इन्साफ गरिन्छौ, तब हामी संसारसित दोषी नठहरिऔं भनेर उहाँद्वारा अनुशासित हुनेछौ ।

३३यसकारण, मेरा भाइहरू हो, जब तिमीहरू एकसाथ खान आउँछौ, एका अर्कालाई पर्ख । ३४यदि कोही भोको छ भने उसले घरबाटै खाएर आओस्, र तिमीहरू एकसाथ भेला हुँदा तिमीहरूमाथि दण्ड नपरोस् ।

अनि जब म आउँछु तब अरू निर्देशनहरू दिनेछु ।

आत्मिक वरदानहरू

१२ अब हे भाइ हो, आत्मिक वरदानहरूबारे तिमीहरू अन्जान बस भनी म चाहन्नँ । १३जब तिमीहरू अविश्वासी थियौ, तब कुनै न कुनै प्रकारले नबोल्ने मूर्तिहरूतिर बहकिएर गएका थियौ भन्ने तिमीहरू जान्दछौ । १४यसकारण म यो भन्दछु कि परमेश्वरको आत्माद्वारा बोल्ने कसैले “येशू श्रापित होस्,” भन्न सक्दैन, अनि पवित्र आत्माबाहेक कसैले “येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ” भनी भन्न सक्दैन ।

१५वरदानहरू विभिन्न किसिमका हुन्छन्, तर आत्मा त उही हुनुहुन्छ । १६अनि सेवाहरू पनि विभिन्न किसिमका हुन्छन्, तर प्रभु त उही हुनुहुन्छ । १७त्यस्तै कामहरू पनि विभिन्न किसिमका हुन्छन्, तर उही परमेश्वरले नै ती सबै मानिसहरूबाट गराउनुहुन्छ ।

१८अब सबैको भलाइको लागि आत्मा सबैमा

प्रकट हुन दिइन्छ । ८आत्माद्वारा एउटालाई बुद्धिको कुरा बोल्ने, अर्कोलाई उही आत्माद्वारा ज्ञानको कुरा बोल्ने, ९अर्कोलाई उही आत्माद्वारा विश्वास, अर्कोलाई उही आत्माद्वारा निको पार्ने वरदानहरू, १०अर्कोलाई आश्चर्य-कर्म गर्ने शक्ति, अर्कोलाई अगमवाणी, अर्कोलाई आत्माहरू छुटाउने, अर्कोलाई विभिन्न भाषाहरूमा बोल्ने, अनि अझ अरूलाई चाहिँ भाषाहरूको अर्थ खोल्ने । ११यी सबै एउटै अनि उही आत्माका काम हुन्, अनि यो उहाँ आफैले इच्छा गरेबमोजिम हरेकलाई नै दिनुहुन्छ ।

एक शरीर, धेरै अङ्गहरू

१२शरीर धेरै अङ्गहरू मिलेर बनिएको भए तापनि यसमा एकता छ; अनि तिनीहरूले एउटै शरीरको गठन गर्छन् । खीष्ट पनि यस्तै हुनुहुन्छ । १३किनकि एउटै आत्माद्वारा हामी सबै एउटै शरीरमा बप्तिस्मा भयौं— चाहे यहूदीहरू अथवा ग्रीकहरू, चाहे कमारो अथवा फुक्का— अनि हामी सबैलाई पिउनलाई एउटै आत्मा दिइयो ।

१४अब शरीर त एउटा अङ्गले होइन तर धेरै अङ्गहरूले बनेको हुन्छ । १५यदि खुट्टाले “म हात होइन, यसकारण म शरीरको होइन” भन्छ भने, यो कारणले ऊ शरीरको नभई रहन सक्दैन । १६अनि यदि कानले “म आँखा होइन, यसकारण म शरीरको होइन,” भन्छ भने, यो कारणले ऊ शरीरको नभई रहन सक्दैन । १७यदि सम्पूर्ण शरीर आँखा हुँदो हो त, केले सुन्ने ? यदि सम्पूर्ण शरीर कान हुँदो हो त, केले सुन्ने ? १८तर परमेश्वरले हरेक अङ्गलाई आफ्नो इच्छाबमोजिम मिलाएर राखिदिनुभएको छ । १९यदि तिनीहरू एउटै अङ्ग हुँदा हुन् त, शरीर कहाँ हुने थियो ? २०यसकारण, अङ्गहरू धेरै छन्, तर शरीर त एउटै ।

२१आँखाले हातलाई “मलाई तेरो आवश्यकता पर्दैन” भन्न सक्दैन ! अनि शिरले खुट्टालाई “मलाई तेरो आवश्यकता पर्दैन” भन्न सक्दैन !

२२बरु, शरीरका कमजोर देखिने अङ्गहरू नै बढी उपयोगी हुन्छन्, २३अनि हामीले कम मर्यादा दिएका अङ्गहरूलाई नै हामी बढ्ता आदर दिन्छौं, र देखाउन नसकिने अङ्गहरूलाई विशेष रूपले आदर पूर्वक व्यवहार गरिन्छ । २४हाम्रा देखिने अङ्गहरूलाई विशेष हिफाजत चाहिँदैन । तर परमेश्वरले शरीरका अङ्गहरूलाई यसरी मिलाइदिनुभएको छ कि कम मूल्य भएका अङ्गहरूलाई बढी आदर दिनुभएको छ, २५जसमा कि शरीरमा अनेकता नभएर यसका अङ्गहरूले एका अर्काको समान वास्ता राख्नु । २६एउटा अङ्गले कष्ट भोग्यो भने, हरेक अङ्गले पनि त्यसको साथ कष्ट भोग्छ; अनि एउटा अङ्गको आदर भयो भने, हरेक अङ्गहरू त्योसित रमाउनेछन् ।

२७अब तिमीहरू खीष्टका शरीर, अनि तिमीहरूमध्ये हरेक यसका अङ्ग हो । २८अनि मण्डलीमा परमेश्वरले यसरी नियुक्त गर्नुभएको छ, अर्थात् पहिलो प्रेरितहरू, दोस्रो अगमवक्ताहरू, तेस्रो शिक्षकहरू, आश्चर्य-कर्म गर्नेहरू, निको पार्ने वरदान पाएकाहरू, अरूलाई सहायता गर्नेहरू, प्रशासन चलाउने वरदान पाएकाहरू, अनि विभिन्न भाषामा बोल्नेहरू । २९के सबै प्रेरितहरू हुन् ? के सबै अगमवक्ताहरू हुन् ? के सबै शिक्षकहरू हुन् ? के सबैले आश्चर्य-कर्महरू गर्छन् ? ३०के सबैसित निको पार्ने वरदानहरू छन् ? के सबैले विभिन्न भाषाहरू बोल्छन् ? के सबैले अर्थ खोल्छन् ? ३१तर यीभन्दा पनि अझ उत्तम वरदानहरूको इच्छा गर ।

प्रेम

अनि म तिमीहरूलाई सबैभन्दा उत्तम मार्ग बताउँछु ।

१३ यदि मैले मानिसहरूका भाषामा अनि स्वर्गदूतहरूका भाषामा बोलें, तर मसित प्रेम छैन भने, म हल्ला गर्ने घण्टा र झ्याइँझ्याइँ गर्ने झ्याम्टा मात्र हुँ । २यदि मसित अगमवाणीको वरदान छ, सबै रहस्यहरू र ज्ञानहरू बुझ्न सक्छु, मसित पहाडहरू हटाउनेसम्मको विश्वास

छ, तर मसित प्रेम छैन भने, म केही पनि होइनं । ३ यदि मैले आफना सबै सम्पत्ति गरीबहरूलाई दिएँ अनि आफनो शरीरसमेत जलाउनलाई दिएँ, तर मसित प्रेम छैन भने, मलाई केही पनि लाभ हुँदैन ।

४ प्रेम धैर्यशाली हुन्छ, प्रेम दयालु हुन्छ । यसले डाह गर्दैन, यसले शेखी गर्दैन, यसले घमण्ड गर्दैन । ५ यो अशिष्ट छैन, यसले आफनै भलाई खोज्दैन, यो चाँडै क्रोधमा आउँदैन, यसले खराबीको हिसाव राख्दैन । ६ प्रेम दुष्टतामा खुशी हुँदैन, तर सत्यतासित रमाउँछ । ७ यसले सधैं रक्षा गर्छ, सधैं पत्यार गर्छ, सधैं आशा राख्छ, सधैं स्थिर रहन्छ ।

८ प्रेम कहिल्यै टल्दैन । तर जहाँ अगमवाणी छन्, ती बन्द हुन्छन्; जहाँ भाषाहरू छन्, ती चूप गराइन्छन्; जहाँ ज्ञान छ, त्यो टलिजानेछ । ९ किनकि हामी केही मात्र जान्दछौं, अनि केही मात्र अगमवाणी गर्छौं, १० तर जब सिद्धताचाहिँ आउँछ, अपूर्णता लोप हुनेछ । ११ जब म बालक थिएँ, म बालकभैँ बोल्थेँ, म बालकले भैँ सोच्थेँ, बालकले भैँ बुज्दथेँ । तर जब म ठूलो भएँ, तब मैले बालकका चालहरू त्यागिदिएँ । १२ अहिले हामी ऐनामा धमिलो गरी देख्छौं; त्यसबेला त आमनुनेसामनुनेभैँ देख्नेछौं । अहिले म केही मात्र जान्दछु; त्यसबेला त पूरा जान्नेछु, जसरी म पूर्णरूपले जानिएको छु ।

१३ अनि अब यी तीन कुरा रहन्छन्: विश्वास, आशा र प्रेम । तर यी तीनमा प्रेम नै सर्वोत्तम हो ।

अगमवाणी र भाषाका वरदानहरू

१४ प्रेमको बाटो पछ्याओ अनि आत्मिक वरदानहरूको निमित्त उत्कट इच्छा राख, खास गरी अगमवाणीको वरदानको । १ किनकि जसले अन्य भाषामा बोल्छ, उसले मानिसहरूसित होइन तर परमेश्वरसित बोल्छ । साँचै, उसलाई कसैले बुझ्दैन; किनकि उसले आफनो आत्माले रहस्यका कुराहरू बोल्छ । २ तर जसले अगमवाणी गर्छ, उसले मानिसहरूसित तिनीहरूको दृढ़ता, साहस र

सान्त्वनाको लागि बोल्छ । ४ जसले अन्य भाषामा बोल्छ उसले आफनो सुधार गर्छ, तर जसले अगमवाणी गर्छ उसले मण्डलीको सुधार गर्छ । ५ तिमीहरू हरेकले अन्य भाषामा बोल भन्ने म चाहन्छु, तर भन् बढी तिमीहरूले अगमवाणी गरेको चाहन्छु । मण्डलीको सुधार होस् भनेर अर्थ खोलिएन भने, विभिन्न भाषामा बोल्नेभन्दा अगमवाणी बोल्ने श्रेष्ठ हो ।

६ अब, हे भाइ हो, म तिमीहरूका आएर अन्य भाषामा बोलें, तर यदि मैले तिमीहरूका बीचमा केही प्रकाश वा ज्ञान वा अगमवाणी वा शिक्षा ल्याइँ भनेता म तिमीहरूको लागि कसरी फाइदाको भएँ ? ७ वासुरी अथवा वीणाजस्ता निर्जीव वस्तुहरूका पनि त सुर हुन्छन्, तर यदि ती वस्तुहरूले कुनै स्पष्ट सुर दिँदैनन् भनेता के बजाएको भनी सुन्नेले कसरी बुझ्ने ? ८ फेरि, तुरहीले पनि स्पष्ट ध्वनी दिएन भने, कोचाहिँ युद्धको लागि तयार हुने ? ९ तिमीहरूसित पनि यही कुरा लागू हुन्छ । यदि तिमीहरूले आफनो जिब्रोले बुझ्ने शब्दहरू बोलेनौ भने, तिमीहरूले के भनिरहेछौ अरूले कसरी बुझ्ने ? तिमीहरू त हावामा बोलिरहेका हुनेछौ । १० निश्चय संसारमा धेरै किसिमका भाषाहरू हुन्छन्, तर पनि तीमध्ये कुनै पनि विनाअर्थका हुँदैनन् । ११ तब यदि मैले कसैले के भनिरहेछु सो ठम्याउन सकिनँ भनेता, म बोल्नेको निमित्त परदेशी हुनेछु, अनि ऊचाहिँ मेरो निमित्त परदेशी हुनेछु । १२ तिमीहरूलाई पनि यही कुरा लागू हुन्छ । किनकि तिमीहरूले आत्मिक वरदानहरू प्राप्त गर्न चाहेकाले वरदानहरूद्वारा मण्डलीको उन्नतिमा श्रेष्ठता हासिल गर्ने प्रयत्न गर ।

१३ यही कारणले अन्य भाषामा बोल्नेले त्यसले भनेको अर्थ खोलिदिनको लागि पनि प्रार्थना गरौस् । १४ किनकि यदि मैले अन्य भाषामा प्रार्थना गरेँ भने, मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छ, तर मेरो मन काम नलाग्ने भएको हुन्छ । १५ यसकारण म के गर्छु ? म मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छु, तर म मेरो मनले पनि प्रार्थना गर्छु; म मेरो आत्माले गीत गाउँछु, तर म

मेरो मनले पनि गीत गाउँछु । १६ यदि तिमीहरूले आत्मामा मात्र परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेको तिमीहरूका बीचमा भएको कसैले बुझेन भने, तिमीहरूको धन्यवादमा कसरी “आमेन” भन्ना, जब कि उसले तिमीहरूले के भनिरहेछौं सो बुझ्नेकै छैन ? १७ तिमीहरूले त ठीकै धन्यवाद दिएका हुनेछौं, तर त्यसले अर्को मानिसको आत्मिक वृद्धि गर्दैन ।

१८ परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, कि म अन्य भाषामा तिमीहरू सबैभन्दा बढी बोल्छु । १९ तर मण्डलीमा नबुझ्ने भाषामा दश हजार शब्दमा बोल्नुभन्दा त म अरूलाई अर्ती दिऊँ भनेर वरु पाँचैओटा बुझ्ने शब्दहरूमा बोल्न रुचाउँछु ।

२० हे भाइ हो, बालकहरूले जस्तो सोच्न छाडिदेओ । खराबीमा बालक बन, तर तिमीहरूको सोचाइमा प्रौढ बन । २१ व्यवस्थामा यो लेखिएको छ:

“अचम्मको बोली भएका मानिसहरूद्वारा
अनि परदेशीहरूका ओठहरूद्वारा
म यस जातिसित बोल्नेछु,
तरै पनि तिनीहरूले मेरा कुरा सुन्नेछैनन्,
परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।”

२२ यसकारण, भाषाहरू विश्वासीहरूको लागि होइन, तर विश्वास नगर्नेहरूको लागि चिन्ह हो; तरै पनि अगमवाणीचाहिँ, अविश्वासीहरूको लागि होइन, तर विश्वासीहरूको लागि हो । २३ यसकारण सारा मण्डली एकसाथ भेला हुँदा सबैले नबुझ्ने भाषामा बोले अनि त्यो नबुझ्ने कोही मानिस अथवा विश्वास नगर्ने कोही आए भने, के तिनीहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा भन्ने छैनन् र ? २४ तर हरेकले अगमवाणी बोल्दै गर्दा कोही गैर-यहूदी अथवा नबुझ्ने मानिस त्यहाँ आयो भने, सबैद्वारा ऊ पापी हो भन्ने ठहराइनेछ र जाँचिनेछ । २५ अनि उसको हृदयका गुप्त कुराहरू प्रकट हुनेछन् । यसकारण उसले घोप्टो परेर परमेश्वरलाई यसो भन्दै पुग्नेछ, “साँच्चै परमेश्वर तिमीहरूका बीचमा हुनुहुन्छ !”

सुव्यवस्थित आराधना

२६ तब हे भाइ हो, हामी के भनौं त ? जब तिमीहरू एकसाथ भेला हुन्छौं, हरेकसित भजन अथवा सुधारका कुरा, प्रकाश, भाषा अथवा अर्थ खोलाइ हुन्छ । यी सबै मण्डलीलाई बलियो बनाउनमा प्रयोग गरियोस् । २७ यदि कसैले अन्य भाषा बोल्नो भने, दुई जनाले अथवा बढीभन्दा बढी तीन जनाले बोलून्, त्यो पनि पालो पालोसित, अनि कसैले अर्थ खोलोस् । २८ तर यदि अर्थ खोल्ने कोही नभए, त्यो मण्डलीमा चूप बसोस् र आफै अनि परमेश्वरसित बोलोस् ।

२९ अगमवक्ताहरू दुई वा तीन जना बोलून्, अनि अरूले तिनीहरूले भनेका कुराको जाँच गरून् । ३० तर बस्नेहरूमध्ये कसैलाई केही प्रकाश हुन आयो भने, पहिलो वक्ता चूप लागोस् । ३१ किनकि तिमीहरू सबैले पालो पालोसित अगमवाणी बोल्न सक्छौं जसमा हरेकलाई शिक्षा र साहस होस् । ३२ अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन् । ३३ किनकि परमेश्वर गोलमालका होइन तर शान्तिका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

सन्तहरूका सबै भुण्डमा भएभैं, ३४ स्त्रीहरू मण्डलीहरूमा चूप रहून् । तिनीहरूलाई बोल्ने अनुमति छैन, तर अधीनमा बसून्, जसरी व्यवस्थाले भन्छ । ३५ यदि तिनीहरूले केही कुरा सोध्न चाहन्छन् भने, तिनीहरूले घरमा पतिहरूलाई सोध्नुपर्छ; किनकि स्त्रीले मण्डलीमा बोल्नु शर्मको कुरो हो ।

३६ के परमेश्वरको वचन तिमीहरूसित शुरु भएको हो ? अथवा के तिमीहरूकहाँ मात्र आएको हो ? ३७ यदि कसैले आफैलाई अगमवक्ता अथवा आत्मिक वरदान भएको व्यक्ति सम्झन्छ भने, मैले तिमीहरूलाई जे लेखिरहेछु त्यो प्रभुकै आज्ञा हो भनी मान्यता देओस् । ३८ यदि उसले यसको वास्ता गर्दैन भने, त्यसको पनि वास्ता गरिनेछैन ।

३९ यसकारण, मेरा भाइहरू हो, अगमवाणी

बोल्ने उत्कट इच्छा राख, अनि अन्य भाषामा बोल्नेहरूलाई नरोक । ४०तर सबै कुरा सुहाउँदो र सुव्यवस्थित ढङ्गले गर्ने गर ।

खीष्टको पुनरुत्थान

१५ अब, हे भाइ हो, म तिमीहरूलाई मैले प्रचार गरेको सुसमाचारको सम्झना दिलाउन चाहन्छु, जो तिमीहरूले ग्रहण गर्नु अनि जसमा तिमीहरू अड्केका पनि छौ । २यदि मैले प्रचार गरेको वचनमा स्थिर रहचौ भने, यस सुसमाचारद्वारा तिमीहरूको उद्धार भएको छ । नभएता, तिमीहरूले व्यर्थैमा विश्वास गरेछौ ।

किनकि मैले जे पाएँ त्यसलाई सबैभन्दा मुख्य ठानी तिमीहरूलाई सुम्पिदिँ कि धर्मशास्त्रअनुसार खीष्ट हाम्रा पापको निम्ति मर्नुभयो, ४उहाँ गाडिनुभयो, उहाँ धर्मशास्त्र-अनुसार तेस्रो दिनमा जीवित हुनुभयो, ५अनि उहाँ पत्रुसकहाँ अनि त्यसपछि बाह्र जना चेलाहरूकहाँ देखापर्नुभयो । ६त्यसपछि, उहाँ पाँच सयभन्दा बढी भाइहरूकहाँ एकैचोटि देखापर्नुभयो, जुनमध्ये धेरै जना अबै जीवित छन्, अनि कति त मरि गए । ७तब उहाँ याकूबकहाँ, त्यसपछि प्रेरितहरूकहाँ, ८अनि सबभन्दा अन्तमा मजस्तो अस्वभाविक रूपले जन्मिएको कहाँ देखा पर्नुभयो ।

किनकि म त प्रेरितहरूभन्दा तुच्छ छु अनि मलाई प्रेरित भन्न पनि सुहाउँदैन, किनकि मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई खेदो गर्ने । १०तर म जे छु त्यो परमेश्वरको अनुग्रहले नै छु, अनि उहाँको अनुग्रह ममा व्यर्थै भएन । बरु, मैले तिनीहरू सबैभन्दा बढी परिश्रम गरेँ; तरै पनि मैले त होइन, तर ममा भएको उहाँको अनुग्रहले नै हो । ११तब मैले वा तिनीहरूले भए तापनि, हामीले प्रचार गरेको त यही हो, अनि तिमीहरूले विश्वास गरेको पनि यही नै हो ।

मरेकाहरूको पुनरुत्थान

१२तर यदि मरेकाहरूबाट खीष्टको पुनरुत्थान भयो भन्ने प्रचार भएको छ भने, तिमीहरूमध्ये कसले मरेकाहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भन्छौ ?

१३यदि मरेकाहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भनेता, खीष्टको पनि पुनरुत्थान भएको होइन । १४अनि यदि खीष्टको पुनरुत्थान भएको होइन भने, हाम्रो प्रचार र तिमीहरूको विश्वास पनि व्यर्थ भयो । १५त्योभन्दा बढी, हामी परमेश्वरबारे झूटा साक्षीहरू भएका भेटाइनेछौं, किनकि हामीले परमेश्वरले खीष्टलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभएको छ भनी साक्षी दिएका छौं । तर यदि मरेकाहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भनेता उहाँले खीष्टलाई पनि जीवित पार्नुभएको होइन ।

१६किनकि मरेकाहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भनेता, खीष्टको पुनरुत्थान पनि भएको होइन । १७अनि यदि खीष्टको पुनरुत्थान भएको होइन भने, तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ भयो; अनि तिमीहरू अबै आफ्ना पापमै छौ । १८अनि खीष्टमा मरेकाहरू पनि नष्ट भए । १९यदि खीष्टमाथि भएको आशा यस जीवनको लागि मात्र हो भनेता, हामी सबै मानिसहरूभन्दा बढी दयनीय छौं ।

२०तर मरेकाहरूमध्ये पहिलो फल भईकन खीष्ट साँच्चै पुनर्जीवित हुनुभएको छ । २१किनकि मृत्यु एक जना मानिसबाट आएकोले मरेकाहरूको पुनरुत्थान पनि एकै जना मानिसबाट आउँछ । २२किनकि जसरी आदममा सबै मर्छन्, त्यसरी नै खीष्टमा पनि सबै जिउनेछन् । २३तर सबै आफ्नो पालोमा: अर्थात् खीष्ट पहिलो फल; त्यसपछि, उहाँ आउनुभएपछि उहाँका जति सबै । २४तब अन्त्य आउँछ, जब उहाँले दुष्टको सबै प्रभुत्व, अधिकार अनि शक्तिलाई नाश गरेर आफ्ना पितालाई राज्य सुम्पनुहुनेछ । २५किनकि उहाँले आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई आफ्नो पाउमुनि नराखुन्जेल उहाँले राज्य गर्नुपर्छ । २६अन्त्यमा नाश हुने शत्रुचाहिँ मृत्यु हो । २७किनकि उहाँले “सब कुरा आफ्नो पाउमुनि

१५:३-यशैया ५३:५-१२. १५:४-भजन १६:८-१०; मत्ती १२:४०; प्रेरित २:२४:३२.

१५:५-मत्ती २८:१६-१७; मर्कस १६:१४; लुका २४:३४, ३६; यूहन्ना २०:१९. १५:८-प्रेरित ९:३-६.

१५:९-प्रेरित ८:३. १५:२५-भजन ११०:१.

राख्नुभएको छ ।” अब “सबै कुरा” उहाँको अधीनमा भयो भनेपछि, यो स्पष्ट हुन्छ कि सबै कुरा खीष्टको अधीनमा गराउनुहुने परमेश्वरचाहिँ त्यस अधीनतामा हुनुहुन्न । २८जब उहाँले यो गर्नुहुन्छ, तब पुत्र पनि पिताको अधीनमा हुनुहुनेछ जसले सबै कुरा उहाँको अधीनमा राखिदिनुभएको छ, जसमा पिता नै सर्वसर्वा हुनुहुन्छ ।

२९अब यदि पुनरुत्थान नहुने भए त, तिनीहरूले के गर्नेछन् जसले मरेकाहरूको निमित्त बप्तिस्मा लिएका छन् ? यदि मरेकाहरू कदापि पुनर्जीवित नहुने भए, किन मानिसहरूले तिनीहरूको लागि बप्तिस्मा लिन्छन् ? ३०अनि हाम्रो विषयमा त, हामीले किन दिनहुँ आफैलाई जोखिममा पाउँछौं ? ३१म दिनहुँ मर्छु— मेरो भन्नुको मतलब, हे भाइ हो— हाम्रा प्रभु येशू खीष्टमा म तिमीहरूको कारण गर्व गर्दछु । ३२यदि मानिसकै विचारअनुसार मैले एफिससमा जङ्गली जनावरहरूसित लडाइँ गर्ने भने, मैले के पाउँ त ? यदि मरेकाहरू पुनर्जीवित नहुने भए त,

“हामी खाऔं अनि पिऔं,
किनकि भोलि त हामी मरिहाल्छौं ।”

३३भ्रममा नपर: “खराब सङ्गतले असल चरित्रलाई नष्ट पार्छ ।” ३४तिमीहरूलाई चाहिए जस्तो आफ्नो होशमा आओ, अनि पाप गर्न छोड्; किनकि कति छन् जसलाई परमेश्वरबारे जानै छैन— म यो तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नलाई भन्छु ।

पुनरुत्थान भएको शरीर

३५तर कसैले सोध्लान्, “मरेकाहरू कसरी पुनर्जीवित हुन्छन् ? तिनीहरू कुन किसिमको शरीर लिएर आउनेछन् ?” ३६कस्तो मूर्खता ! तिमीले जे छुट्टौं त्यो नमरीकन उम्रदैन । ३७जब तिमी छर्दछौं, तब तिमीले पछि आउने शरीर त छर्दैनौ, तर एउटा बीउ पो छुट्टौं, त्यो गहुँको

होस् वा अरू केहीको होस् । ३६तर परमेश्वरले त्यसलाई आफ्नो इच्छाअनुसारको एउटा शरीर दिनुहुनेछ, अनि हरेक किसिमको बीउलाई त्यसको आफ्नै शरीर दिनुहुन्छ । ३९अनि सबै शरीर एकै हुँदैनन्: मानिसको एक किसिमको शरीर हुन्छ, जनावरहरूका अर्कै, चराहरूका अर्कै, अनि माछाहरूका अर्कै किसिमको शरीर हुन्छ । ४०स्वर्गीय शरीरहरू हुन्छन् अनि सांसारिक शरीरहरू पनि हुन्छन्; तर स्वर्गीय शरीरहरूको तेज एक किसिमको हुन्छ, अनि सांसारिक शरीरहरूको तेज अर्कै किसिमको हुन्छ । ४१सूर्यको तेज एक किसिमको हुन्छ, चन्द्रमाको अर्कै अनि ताराहरूको अर्कै; अनि एक ताराको तेज अर्को ताराको तेजभन्दा बेग्लै हुन्छ ।

४२मरेकाहरूको पुनरुत्थान पनि यस्तै हुनेछ । जुन शरीर विनाशमा छरिन्छ, त्यो अविनाशीरूपमा जीवित तुल्याइनेछ; ४३त्यो अनादरमा छरिन्छ, तर आदरमा जीवित तुल्याइनेछ; त्यो दुर्बलतामा छरिन्छ तर सामर्थ्यमा जीवित तुल्याइनेछ; ४४त्यो प्राकृतिक शरीरमा छरिनेछ, तर आत्मिक शरीरमा जीवित तुल्याइने छ ।

प्राकृतिक शरीर हुन्छ भने, आत्मिक शरीर पनि हुन्छ । ४५यसकारण, यसरी लेखिएको छ: “पहिलो मानिस आदम जीवित प्राणी भयो”; अन्तिम आदम, जीवन दिने आत्मा हुनुभयो । ४६आत्मिक त पहिला आउनुभएन, तर प्राकृतिक, अनि त्यसपछि आत्मिक । ४७पहिलो मानिस संसारको धूलोको थियो, दोस्रो मानिस स्वर्गको । ४८जस्तो सांसारिक मानिस थियो, त्यस्तै संसारकाहरू पनि; अनि स्वर्गको मानिसभैं, स्वर्गकाहरू पनि । ४९अनि जसरी हामीले सांसारिक मानिसको रूप धारण गरेका छौं, त्यसरी नै स्वर्गीय मानिसको रूप पनि धारण गर्नेछौं ।

५०हे भाइ हो, म यो घोषणा गर्दछु कि शरीर र रगत स्वर्गको राज्यको हकदार हुनसक्दैन, नता विनाशी अविनाशीको हकदार हुनसक्छ । ५१सुन, म तिमीहरूलाई एउटा

रहस्य बताउँछु: हामी मरिजाँदैनाँ, तर हाम्रो परिवर्तन हुनेछ— ५२ एकै क्षणमा, आँखाको एक निमेषमा, तुरहीको आखिरी आवाजमा। किनकि तुरही बज्नेछ, र मरेकाहरू अविनाशी रूपमा पुनर्जीवित हुनेछन्, अनि हाम्रोचाहिँ परिवर्तन हुनेछ। ५३ किनकि विनाशीले अविनाशी रूप अनि मरणशीलले अमरत्व धारण गर्नुपर्नेछ। ५४ जब विनाशीले अविनाशी रूप अनि मरणशीलले अमरत्व धारण गरेको हुनेछ, तब यसो भनिएको कुरा पूरा हुनेछ: “मृत्यु विजयमा निलिएको छ।”

५५ “ए मृत्यु, तेरो विजय कहाँ छ ?
ए मृत्यु, तेरो खील कहाँ छ ?”

५६ मृत्युको खील पाप हो, अनि पापको शक्ति व्यवस्था हो। ५७ तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् ! जसले हामीलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा विजय दिनुहुन्छ।

५८ यसकारण, हे मेरा भाइहरू हो, दृढ़ भई बस। कुनै कुराले तिमीहरूलाई विचलित नपारोस्। सधैं आफैलाई सम्पूर्ण रूपले प्रभुको कामको लागि दिइहाल, किनकि तिमीहरू जान्दछौ कि तिमीहरूको परिश्रम प्रभुमा व्यर्थ हुँदैन।

परमेश्वरका जनहरूका निम्ति भेटी

१६ अब परमेश्वरका जनहरूको निम्ति भेटीको विषयमा मैले गलातीयाका मण्डलीहरूलाई गर्नु भनेझैं गर। १७ हरेक हप्ताको पहिलो दिन, तिमीहरूमध्ये हरेकले आ-आफ्नो कमाइअनुसार केही पैसा छुट्ट्याएर जम्मा गरी राख्नु, जसमा म आउँदा कुनै भेटी उठाउने काम नहोस्। १८ अनि जब, म आउँछु, तब तिमीहरूले ठीक ठहर्‍याएको मानिसहरूलाई म परिचय-पत्र दिनेछु अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूको भेटीसित यरूशलेम पठाउनेछु। १९ यदि म पनि जान ठीक देखिन्छ भने, तिनीहरू मसित जानेछन्।

व्यक्तिगत निवेदन

५९ म म्यासिडोनिया भएर गएपछि, तिमीहरूकहाँ आउनेछु— किनकि म म्यासिडोनिया भएर जानेछु। ६० सायद म तिमीहरूसित केही दिन रहनेछु, अँ, हिउँद पनि बिताउँला, ताकि म जहाँ जहाँ जान्छु तिमीहरूले मलाई सहायता दिन सक्नेछौ। ६१ म अहिले तिमीहरूलाई भेट्न चाहन्नँ तर खालि यसो पस्छु मात्र; तर प्रभुले अनुमति दिनुभयो भने तिमीहरूसित केही समय बिताउने आशा राख्छु। ६२ तर म पेन्तिकोसको दिनसम्म एफिससमा बस्नेछु, ६३ किनकि मेरो लागि प्रभावकारी कामको ढोका त्यहाँ खोलिएको छ, अनि मेरो विरोध गर्नेहरू पनि त्यहाँ धेरै छन्।

६४ यदि तिमोथी आए भने, तिनी तिमीहरूसित रहन्जेल तिनलाई डरको कुनै कारण नहोस्, किनकि मैले जस्तै तिनले पनि प्रभुको काम गरिरहेका छन्, ६५ अनि कसैले पनि तिनलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार नगरोस्। तिनलाई शान्तिसित आफ्नो यात्रामा पठाइदेओ जसमा तिनी मेरोमा आऊन्। तिनी भाइहरूसित आउँछन् भन्ने मैले आशा गरिरहेको छु।

६६ अब हाम्रा भाइ अपोल्लोसवारे: मैले तिनलाई अरू भाइहरूसित तिमीहरूकहाँ जाऊन् भनी साह्रै आग्रह गरें। अहिले त तिनी आउन एकदमै चाहँदैनन्, तर पनि जब मौका आउँछ तब तिनी आउनेछन्।

६७ सतर्क रहो; विश्वासमा दृढ़ भइबस; साहसिलो र सामर्थी बन। ६८ सबै कुरा प्रेममा गर।

६९ तिमीहरू जान्दछौ कि अखैयामा स्तिफनासको घराना नै पहिला फल थिए, अनि तिनीहरूले सन्तहरूको सेवामा आफैलाई अर्पण गरेका थिए। ७० हे भाइ हो, यस्ताहरू र यस्तै काममा परिश्रम गर्नेहरूको अधीनमा बस भनी म आग्रह गर्दछु। ७१ जब स्तिफनास, फोर्टुनाटस र अखाइकस मकहाँ

१५:५१-५२-१ थिस्सलोनिकी ४:१५-१७. १५:५४-यशैया २५:८. १५:५५-होशे १३:१४.

१६:८-लेवी २३:१५-२१; व्यवस्था १६:९-११. १६:१०-१ कोरिन्थी ४:१७. १६:१५-१ कोरिन्थी १:१६.

आए म खुशी भएको थिएँ, किनकि तिमीहरूबाट भएको कमीलाई तिनीहरूले पूरा गरिदिएका छन् । १८किनकि तिनीहरूले मेरो र तिमीहरूका आत्मा पनि ताजा बनाइदिएका छन् । यस्ता मानिसहरू मान्यता पाउने योग्यका छन् ।

अन्तिम अभिवादन

१९एशिया प्रान्तमा भएका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । अक्वीला र प्रिस्किला, अनि तिनीहरूको घरमा भेला हुने

मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई न्यानो अभिवादन पठाउँछन् । २०यहाँ भएका सबै भाइहरूले पनि तिमीहरूलाई अभिवादन पठाउँछन् । एक अर्कालाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर ।

२१म, पावल, यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु ।

२२यदि कसैले प्रभुलाई प्रेम गर्दैन भने- त्यो श्रापित होस् । हे हाम्रा प्रभु, आउनुहोस् !

२३प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसित होस् ।

२४खीष्ट येशूमा मेरो प्रेम तिमीहरू सबैलाई छ । आमेन ।

कोरिन्थीहरूलाई

पावलको दोस्रो पत्र

१ परमेश्वरको इच्छाद्वारा खीष्ट येशूको प्रेरित पावल, अनि हाम्रा भाइ तिमीथीबाट, कोरिन्थमा भएको परमेश्वरको मण्डली अनि अखैयामा भएका सबै सन्तहरूलाई:

२हामीहरूका पिता परमेश्वर अनि प्रभु येशू खीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति होस् ।

सबै सान्त्वनाका परमेश्वर

३हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका परमेश्वर अनि पितालाई प्रशंसा होस्, जो करुणाका पिता अनि सबै सान्त्वनाका परमेश्वर हुनुहुन्छ, ४जसले हाम्रा सबै सङ्कष्टहरूमा हामीलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ, जसमा कुनै पनि सङ्कष्टहरूमा परेकाहरूलाई हामीले परमेश्वरबाट पाएको सान्त्वनाबाट हामी सान्त्वना दिनसक्ौं । ५किनकि जसरी खीष्टका कष्टहरू हाम्रा जीवनमा प्रवाहित हुन्छन्, त्यसरी नै खीष्टद्वारा हाम्रो सान्त्वना पनि भरिएर पोखिन्छ । ६यदि हामी दुःखमा पर्छौं भने, यो चाहिँ तिमीहरूकै सान्त्वना र मुक्तिको लागि हो; यदि हामीले सान्त्वना पाउँछौं भने, यो तिमीहरूकै सान्त्वनाको लागि हो, जसले तिमीहरूमा हामीले कष्ट भोगेका धैर्यशील सहनशीलता उत्पन्न गराउँछ । ७अनि तिमीहरूको लागि हाम्रो आशा दृढ छ, किनकि जसरी तिमीहरू हाम्रा कष्टहरूका सहभागी भयौं, त्यसरी नै हाम्रा सान्त्वनाका सहभागी पनि हुनेछौं भनी हामी जान्दछौं ।

८हे भाइ हो, हामीले एशियाको प्रान्तमा भोगेका कष्टहरूबारे तिमीहरू अजान रहो भनी हामी चाहन्थौं । हामीले सहन नसक्ने किसिमको भार हामीमाथि परेको थियो, कि हाम्रो जीवन

पनि जोखिममा थियो । ९निश्चय नै, हामीले आफ्ना हृदयमा मृत्युदण्डको अनुभव गरिरहेका थियौं । तर यस्तो भएको कारणचाहिँ हामीले आफैमाथि भरोसा नगरेर मरेकाहरूलाई पुनर्जीवित पार्नुहुने परमेश्वरमाथि भरोसा राखौं भनेर नै हो । १०उहाँले हामीलाई यस्तो डरलाग्दो जोखिमबाट निकाल्नुभयो, अनि अब निकाल्नुहुनेछ । उहाँले हामीलाई छुटकारा दिइरहनु भनेर हामीले आफ्ना आशा उहाँमाथि नै राखेका छौं । ११तिमीहरूले प्रार्थनाद्वारा हामीलाई सहायता गर । तब धेरैका प्रार्थनाको उत्तरस्वरूप हामीले अनुग्रहको निगाह पाएकोमा धेरैले हाम्रो पक्षमा धन्यवाद दिनेछन् ।

पावलको योजनामा हेरफेर

१२अब हाम्रो गर्व यही हो: हाम्रा विवेकले यो साक्षी दिन्छ, कि विशेष गरी तिमीहरूप्रति हाम्रो सम्बन्धमा परमेश्वरबाट आउने निष्कपटतामा हामीले यस संसारमा पवित्रता र ईश्वरीय सत्यतामा व्यवहार गरेका छौं । हामीले आफ्नै बुद्धिअनुसार होइन, तर परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा यसो गरेका छौं । १३किनकि हामी तिमीहरूले पढ्न र बुझ्न नसक्ने केही लेख्दैनौं । अनि म आशा गर्छु कि, १४जसरी तिमीहरूले हामीलाई केही मात्रामा बुझेका छौं, तिमीहरूले पूर्णरूपले बुझ्ने पनि छौं, जसमा तिमीहरूले हामीबारे गर्व गर्नेछौं, जसरी हामीले पनि प्रभुको दिनमा तिमीहरूबारे गर्व गर्नेछौं ।

१५अनि मलाई यस विषयमा निश्चय भएकोले, मैले पहिला तिमीहरूकहाँ आउने योजना बनाएँ जसमा तिमीहरूलाई दोहोरो लाभ

होस् । १६ म्यासिडोनिया जाँदा तिमीहरूकहाँ जाने अनि म्यासिडोनियाबाट तिमीहरूकहाँ फर्किआउने र त्यहाँबाट यहूदियामा तिमीहरूद्वारा पठाइने योजना मैले बनाएँ । १७ के यो योजना मैले हल्कासित बनाएँ ? अथवा के म आफ्नो योजना सांसारिक ढङ्गले एउटै मुखले “हो, हो” वा “होइन, होइन” भन्ने किसिमले बनाउँछु र ?

१८ तर निश्चय नै परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुभएभैं, तिमीहरूलाई हाम्रो सन्देशचाहिँ “हो” र “होइन” किसिमको होइन । १९ किनकि परमेश्वरको पुत्र, येशू ख्रीष्ट जो म, सिलास र तिमीथीद्वारा तिमीहरूमा प्रचारितभयो, उहाँ “हो” र “होइन” भन्ने होइन तर उहाँमा सदा “हो” नै छ । २० किनकि परमेश्वरले जति प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ, ती ख्रीष्टमा “हो” नै छन् । अनि यसैकारण परमेश्वरको महिमाको निमित्त उहाँद्वारै हामीबाट “आमेन” भनिएको छ । २१ अब परमेश्वरले नै हामी अनि तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा दृढतासाथ खडा राख्नुहुन्छ । उहाँले हामीलाई अभिषेक गर्नुभयो, २२ उहाँले हामीलाई आफ्नो बनाउनुभएको छाप हामीमा लगाउनुभएको छ, अनि अब के हुनआउनेछ भन्ने पक्का गरेर, बैनास्वरूप हाम्रा हृदयमा पवित्र आत्मा दिनुभएको छ ।

२३ यस विषयमा परमेश्वर मेरो साक्षी हुनुहुन्छ कि तिमीहरूलाई जोगाउनकै लागि म कोरिन्थमा आइँ । २४ हामी तिमीहरूको विश्वासमाथि अधिकार जमाउँदैनौं, तर हामी तिमीहरूको आनन्दको निमित्त काम गर्छौं, किनकि विश्वासद्वारा तिमीहरू दृढतापूर्वक खडा रहन्छौं ।

२ यसकारण मैले तिमीहरूलाई कष्ट पुऱ्याउने किसिमले तिमीहरूकहाँ दोस्रोपल्ट नआउने नै निश्चय गरेँ । किनकि यदि मैले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याएँ भने, मद्दारा दुःखित भएका तिमीहरूबाहेक कसले मलाई सुखी तुल्याउला ? ३ अनि मैले जे लेखें त्यही गरेँ, जसमा म

आउँदाखेरि जुन व्यक्तिहरूबाट मैले आनन्द पाउनुपर्ने थियो तिनीहरूबाट शोक नपाऊँ । तिमीहरू सबै मेरो आनन्दको सहभागी होओ भनेर तिमीहरू सबैमाथि मेरो भरोसा थियो । ४ तिमीहरूलाई शोकित तुल्याउनलाई होइन तर तिमीहरूप्रति मेरो प्रेमको गहिराइ बताउनलाई नै मैले मेरो हृदयको धेरै पीडा र वेदनामा तिमीहरूलाई लेखें ।

पापीको लागि क्षमा

५ म कडाकडीसित त भन्दिन तर यदि कसैले दुःखित तुल्याएको छ भने, त्यसले मलाई भन्दा बढी केही मात्रामा तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याएको छ । ६ यस्तालाई बहुमतद्वारा दिइएको सजाय यथेष्ट छ । ७ वरु, अब त यस्तो व्यक्ति भन् बढी शोकमा डुब्ला कि भनेर तिमीहरूले उसलाई क्षमा दिएर सान्त्वना दिनुपर्ने थियो । ८ यसकारण, तिमीहरूले ऊप्रति तिमीहरूको प्रेम फेरि पक्का गर भनी म आग्रह गर्छु । ९ मैले तिमीहरूलाई लेखेको कारणचाहिँ तिमीहरू जाँचमा स्थिर रहेर प्रत्येक कुरामा आज्ञाकारी बन्छौं कि भनेर जान्नलाई हो । १० तिमीहरूले कसैलाई क्षमा दियो भने, म पनि त्यसलाई क्षमा दिनेछु । अनि क्षमा दिने केही भए मैले जे क्षमा दिएको छु, तिमीहरूकै खातिर ख्रीष्टको दृष्टिमा क्षमा दिएको छु, ११ जसमा शैतानले हामीलाई परास्त गर्न नपाओस् । किनकि हामी त्यसका युक्तिहरूदेखि अजान छैनौं ।

नयाँ करारका सेवकहरू

१२ जब म ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्न त्रोआस गएँ र त्यहाँ प्रभुले एउटा ढोका खोलिदिनुभएको मैले भेट्टाएँ, १३ त्यहाँ मैले मेरा भाइ तीतसलाई नपाउँदा मेरो मनमा शान्ति थिएन । यसकारण म तिनीहरूबाट विदा भएर म्यासिडोनियातर्फ गएँ ।

१४ तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, जसले हामीलाई विजयको यात्रामा डोऱ्याउनुहुन्छ

अनि हामीद्वारा नै उहाँको ज्ञानको सुवास्ता चारैतिर फिँजाउनुहुन्छ । १५किनकि उद्धार पाइरहेकाहरू अनि नष्ट भइरहेकाहरूको निम्ति हामी परमेश्वरको निम्ति खीष्टको सुवास्ता हौं । १६एउटाको निम्ति मृत्युको दुर्गन्ध; अनि अर्कोको निम्ति जीवनको सुगन्ध । अनि यस्ता कामको लागि को योग्यको छ र ? १७अरू कतिभैँ, हामी परमेश्वरको वचनलाई लाभको निम्ति व्यापार गर्ने होइनौं । यसको विपरीत, परमेश्वरबाट पठाइएका मानिसहरूभैँ हामी परमेश्वरको अगि खीष्टमा छलरहित कुरा बोल्दछौं ।

३ के हामी फेरि आफ्नै तारीफ गर्न थालेका छौं ? अथवा कोही मानिसहरूलाई भैँ हामीलाई पनि तिमीहरूलाई अथवा तिमीहरूबाट सिफारिश पत्रको आवश्यकता पर्छ ? २हाम्रा हृदयमा लेखिएको, अनि प्रत्येकले पढिने, हाम्रा पत्रहरू तिमीहरू आफै नै हौं । ३तिमीहरू हाम्रा सेवाका फलहरू, आफैले यो देखाउँछौं कि तिमीहरू मसीले होइन तर परमेश्वरका आत्माले लेखिएका, खीष्टका पत्रहरू हौं, जो दुःखाका पाटीमा होइन तर हृदयका पाटीहरूमा लेखिएका छन् ।

४परमेश्वरको अगि खीष्टद्वारा हाम्रो यस्तो भरोसा छ । ५हामीले आफैमा दावी गर्ने किसिमको कुनै योग्यता हामीमा छैन, तर हाम्रो योग्यता परमेश्वरबाट नै आउँछ । ६उहाँले नै हामीलाई नयाँ करारका सेवकहरूको रूपमा योग्य बनाउनुभयो— लिखित रूपमा होइन तर आत्माद्वारा; किनकि लेखाइले मार्दछ, तर आत्माले जीवन दिनुहुन्छ ।

नयाँ करारको महिमा

७अब यदि दुःखमा लेखाइद्वारा खोपिएका कार्यले मृत्यु ल्यायो, अनि त्यो महिमासाथ आयो, कि त्यसको तेज कम हुँदै गएको भए तापनि त्यस महिमाको कारण इसाएलीहरूले मोशाको अनुहार हेर्न सकेका थिएनन्, ८के पवित्र आत्माको

सेवा अब महिमापूर्ण हुनेछैन ? ९मानिसहरूलाई दोषी ठहराउने सेवा त महिमापूर्ण थियो भने, धार्मिकता ल्याउने सेवा त भन् कति बढी महिमापूर्ण छ ! १०तर बितेर गइरहेको महिमासित तुलना गर्दा जे महिमापूर्ण थियो अब त्यसको केही महिमा छैन । ११अनि यदि विलाएर जाने पनि महिमासाथ आए भने, सधैं रहनेचाहिँको महिमा कति महान् होला !

१२यसकारण, यस्तो हामीसित आशा भएकोले, हामी अत्यन्त साहसी भएका छौं । १३हामी मोशाजस्ता होइनौं, जसले धमिलिँदै गएको प्रकाश इसाएलीहरूले नदेखून् भनी आफ्नो अनुहारमा घुम्टो हाल्थे । १४तर तिनीहरूका मन मन्द भएको थियो, किनकि आजको दिनसम्म पुरानो नियमको पठनमा त्यही घुम्टो रहेकै छ । यो हटाइएकै छैन, किनकि खीष्टमा मात्र यो हटेको छ । १५आज पनि जब मोशावारे पाठ हुन्छ, तब तिनीहरूको हृदयलाई एउटा घुम्टोले ढाकेको हुन्छ । १६तर जब कोही प्रभुतिर फर्कन्छ, तब त्यो घुम्टो हटाइन्छ । १७अब प्रभु त आत्मा हुनुहुन्छ, अनि जहाँ प्रभुको आत्मा हुनुहुन्छ, त्यहाँ स्वतन्त्रता हुन्छ । १८अनि हामी, जसले घुम्टो नलगाइएको अनुहारले प्रभुको महिमा प्रतिविम्बित गर्छौं, प्रभुबाट आएको बढिरहने महिमासित उहाँको समानतामा परिवर्तन भइरहेका छौं । प्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ ।

माटोको भाँडामा धन

४ यसकारण, परमेश्वरको कृपाले हामीले यो सेवा पाएकाले हामी हताश हुँदैनौं । २बरू, हामीले गुप्त अनि शर्म लाग्दा मार्गहरू त्यागेका छौं; हामी छल गर्दैनौं, नता परमेश्वरको वचनलाई हेरफेर गर्छौं । यसको विपरीत, सत्यलाई सधैं राखेर हामी परमेश्वरको दृष्टिमा प्रत्येक मानिसको विवेकमा आफैलाई ग्रहणयोग्य बनाउँछौं । ३अनि यदि हामीहरूको सुसमाचारमा घुम्टो लागेको छ भने, त्यो घुम्टो नष्ट हुनेहरूको

३:३—प्रस्थान २४:१२; यर्मिया ३१:३३; इजकिएल ११:१९; ३६:२६. ३:६—यर्मिया ३१:३१.

३:७—प्रस्थान ३४:२९. ३:१३—प्रस्थान ३४:३३. ३:१६—प्रस्थान ३४:३४.

लागि मात्र लागेको हो । ४ परमेश्वरको प्रतिरूप, खीष्टको महिमाको सुसमाचारको ज्योति तिमीहरूले नदेख्नु भनी यस युगको देवले अविश्वासीहरूको मनलाई अन्धो तुल्याइदिएको छ । ५ किनकि हामीले आफैलाई होइन, तर येशू खीष्ट नै प्रभु हुनुहुन्छ, अनि हामीहरूचाहिँ तिमीहरूका दासहरू हो भनी येशूकै खातिर प्रचार गर्छौं । ६ तर “अन्धकारमा ज्योति चम्कोस्,” भन्नुहुने परमेश्वरले, खीष्टको अनुहारमा परमेश्वरको महिमाको ज्ञानको ज्योति चम्कोस् भनेर हाम्रो हृदयमा उहाँको ज्योति चम्काउनुभयो ।

७ तर यो सबैभन्दा ठूलो शक्ति हामीबाट होइन तर परमेश्वरबाट हो भनी देखाउनलाई हामीसित यो धन माटाको भाँडामा छ । ८ हामी चारैतिरबाट थिचिएका छौं, र पनि पिसिएका छैनौं; अन्योलमा परेका छौं, र पनि हताश भएका छैनौं; ९ सताइएका छौं, तर त्यागिएका छैनौं; प्रहारद्वारा ढलेका छौं, तर नष्ट भएका छैनौं । १० हाम्रो शरीरमा येशूको जीवन देखियोस् भनेर हामी सधैं आफ्ना शरीरमा उहाँको मृत्यु बोकिहेँड्छौं । ११ किनकि उहाँको जीवन हाम्रा पार्थिव शरीरमा देखियोस् भनी हामी जिउँदाहरू खीष्टको खातिर सधैं मृत्युको लागि सुम्पिएका छौं । १२ तब मृत्युले हामीमा काम गर्छ, तर जीवनले चाहिँ तिमीहरूमा काम गर्छ ।

१३ धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छ: “मैले विश्वास गरेँ; र म बोलेँ ।” त्यही विश्वासको आत्माद्वारा हामी पनि विश्वास गर्छौं अनि बोल्छौं, १४ किनकि हामी जान्दछौं कि जसले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट पुनर्जीवित पार्नुभयो, उहाँले नै हामीलाई पनि पुनर्जीवित पार्नुहुनेछ अनि उहाँको उपस्थितिमा तिमीहरूसितै उपस्थित गराउनुहुनेछ । १५ यी सबै त तिमीहरूकै फाइदाको लागि हो, जसमा धेरै मानिसहरूमा पुगिरहेको अनुग्रहले परमेश्वरको महिमाको लागि धन्यवाद पोखिनदेओस् ।

१६ यसकारण हामी हरेस खाँदैनौं । किनकि हामी बाहिरी तवरमा नष्ट भइरहेका छौं, तथापि

दिनदिनै हामी भित्री तवरमा नयाँ हुँदै जाँदैछौं । १७ किनकि हाम्रो क्षणभरको कष्टले हामीलाई अनन्तको महिमा प्राप्त हुनेछ, जुनचाहिँ यी सब कष्टहरूभन्दा अति महत्त्वपूर्ण छ । १८ यसकारण हामी आफ्ना आँखा देखिने थोकहरूमा होइन, तर नदेखिने थोकहरूमा लगाउँछौं । किनकि देखिने थोक क्षणिक, तर नदेखिनेचाहिँ अनन्त हुन्छ ।

हाम्रो स्वर्गीय वासस्थान

५ अब हामी जान्दछौं कि हामी बस्ने पार्थिव डेरा भत्किएपछि, सधैं रहने हाम्रो परमेश्वरबाटको एउटा भवन छ, जुन मानिसहरूको हातले बनाइएको होइन । २ अहिले हामी स्वर्गीय वासस्थान धारण गरौं भनेर सुस्केरा हाल्छौं, किनकि त्यसलाई धारण गर्नु भन्ने, हामी नाङ्गो देखिनेछैनौं । ४ अनि यस डेरामा हुँदा त, भारीले थिचिएर हामी सुस्केरा हाल्छौं, किनकि हामी वस्त्र फुकालिएका होइन तर हाम्रा स्वर्गीय भवनले ढाकिएका हुन चाहन्छौं, जसमा मरण अमरताद्वारा निलिएको होस् । ५ अब परमेश्वरले नै हामीलाई यो विशेष उद्देश्यको लागि बनाउनुभएको हो अनि के हुन आउनेछ त्यसको बैनास्वरूप आत्मा दिनुभएको छ ।

६ यसकारण हामीलाई यो पक्का थाहा छ अनि हामी जान्दछौं, कि जबसम्म हामी शरीरको वासस्थानमा छौं, तबसम्म हामी परमेश्वरदेखि टाढा छौं । ७ हामी दृष्टिले होइन, तर विश्वासले जिउँछौं । ८ हामीलाई यो पक्का छ, म भन्छु, कि हामी यस शरीरदेखि टाढा रहेर प्रभुसित नै रहन चाहन्छौं । ९ यसकारण हामी शारीरिक डेरामै रहौं अथवा यसदेखि टाढा रहौं, हामीले उहाँलाई नै प्रसन्न पार्ने लक्ष्य राखेका छौं । १० किनकि हामीले यस शरीरमा हुँदा, असल कि खराब जे गरेका छौं, त्यसको फल पाउनलाई हामी सबै खीष्टको न्यायआसनको अगि उपस्थित हुनुपर्नेछ ।

मिलापको सेवा

११तब, परमेश्वरको डर मान्नु के हो भनी हामीले जानेका हुनाले, हामी मानिसहरूलाई मनाउँछौं । हामी जे छौं त्यो परमेश्वरलाई थाहा छ, अनि म आशा गर्छु कि तिमीहरूको विवेकलाई पनि थाहा नै होला । १२हामीले तिमीहरूको सामु आफ्नै तारीफ गर्ने चेष्टा गरिरहेका छैनौं, तर ज-जसले हृदयमा भएका कुराहरूमा होइन तर देखिने कुराहरूमा घमण्ड गर्छन्, तिमीहरूलाई तिमीहरूले जवाफ दिन सक भनेर तिमीहरूलाई हामीमा गर्व गर्ने मौका दिइरहेका छौं । १३यदि हाम्रो होश ठेगानमा छैन भने, यो परमेश्वरको खातिर हो; अनि यदि हामी होशमै छौं भने, त्यो तिमीहरूको लागि हो । १४खीष्टको प्रेमले हामीलाई विवष पार्दछ, किनकि हामीलाई यो पक्का छ कि एक जना सबैको निम्ति मर्नुभएकोले नै सबै मरेका छन् । १५अनि उहाँ सबैको निम्ति मर्नुभएकोले, जति जना बाँचिरहेका छन् तिमीहरू आफ्नै लागि होइन तर तिमीहरूको लागि मर्नुहुने र फेरि पुनर्जीवित हुनुहुनेको लागि बाँचून् ।

१६यसकारण अब उप्रान्त हामी कसैलाई पनि सांसारिक दृष्टिकोणले हेर्दैनौं । एकपल्ट हामीले खीष्टलाई पनि यसरी नै हेरेका थियौं, तर अब त त्यसरी हेर्ने छैनौं । १७यसकारण, यदि कोही खीष्टमा छ भने, ऊ नयाँ सृष्टि हो; पुराना कुराहरू वित्तिए, अब नयाँ आएका छन् । १८यी सबै त परमेश्वरबाट हुन्, जसले खीष्टद्वारा हामीलाई मिलापमा ल्याउनुभयो अनि मिलापको सेवा दिनुभयो: १९कि मानिसहरूको पापको वास्ता नगरेर परमेश्वरले खीष्टमा संसारलाई मिलापमा ल्याउनु हुँदैथियो । अनि उहाँले हामीलाई मिलापको कार्यको सन्देश सुम्पनुभयो । २०परमेश्वरले हामीद्वारा अनुरोध गरिरहनुभएँ, हामी खीष्टको निम्ति राजदूतहरू हौं । हामी खीष्टको पक्षमा तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछौं: परमेश्वरसित मिलापमा

रहो । २१हामी खीष्टमा परमेश्वरका धार्मिकता बनौं भनी पापै नगर्नु भएकालाई हाम्रो खातिर पाप बनाउनुभयो ।

६ परमेश्वरका सहकर्मीको नाताले हामी तिमीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहलाई व्यर्थैमा नलेओ भनी आग्रह गर्छौं । किनकि उहाँ भन्नुहुन्छ,

“मेरो निगाहको समयमा मैले तिम्रो पुकारा सुनें,
अनि मुक्तिको दिनमा मैले तिमीलाई मद्दत गर्ने ।”

म तिमीलाई भन्दछु, परमेश्वरको निगाहको समय यही हो, मुक्तिको दिन अहिले नै हो ।

पावलका सङ्कष्टहरू

३हाम्रो सेवामाथि दोष नलागोस् भनेर, हामी कसैको बाटामा ठेस लाने कुरो राखिदिदैनौं । ४वरु, परमेश्वरका दासहरू भएको नाताले हामी आफैलाई प्रत्येक कुरामा समर्पण गर्दछौं: धेरै सहनशीलतामा, सङ्कष्टहरूमा, कठिन अवस्थाहरूमा अनि सन्तापहरूमा, ५पिटाइहरूमा, कैदहरूमा अनि हूलदङ्गाहरूमा; कठोर परिश्रममा, निद्राविहीन रातहरूमा अनि भोकमा; ६शुद्धतामा, समझमा, धीरज र दयामा; पवित्र आत्मामा अनि छलरहितको प्रेममा; ७सत्य बोलीमा, अनि धार्मिकताको हतियारसित परमेश्वरको सामर्थ्यमा; दाहिने हातमा अनि देब्रे हातमा; ८महिमा अनि अनादरमा, बदनाम भए सुनाममा, साँचा भए पनि छली ठानिएकोमा; ९चिनिएको, र पनि नचिनिएको ठानिएकोमा; मर्दै गरेको र पनि बाँचेको; पिटिएको, र पनि नमारिएको; १०दुःखपूर्ण, र पनि सधैं आनन्द गर्ने; गरीब, र पनि धेरैलाई धनी बनाउने; केही नभएका, र पनि सबैथोक भएका जस्ता छौं ।

११हे कोरिन्थवासी हो, हामीले तिमीहरूलाई

प्रष्टै भनिदिएका छौं अनि तिमीहरूलाई हाम्रो हृदय पूर्ण रूपले खोलिदिएका छौं । १२हामीले आफ्नो स्नेह तिमीहरूदेखि जोगाइराखेका छैनौं, तर तिमीहरूको स्नेहचाहिँ तिमीहरूले हामीसित रोकिराखेका छौं । १३म तिमीहरूलाई आफ्नै बालकहरूलाई जस्तै गरी भन्छु, सन्तोषजनक साटासाटको रूपमा तिमीहरूका हृदय पनि पूरा गरी खोलिदो ।

अविश्वासीहरूसित एउटै हलोमा ननारिओ

१४अविश्वासीहरूसित एउटै जुवामा ननारिओ । किनकि धार्मिकता र दुष्टताको के समानता छ र ? अथवा ज्योतिको अन्धकारसित केको सङ्गति हुन्छ र ? १५खीष्ट र शैतानको के मेल हुन्छ र ? एक जना विश्वासी अनि अविश्वासीमा के समानता हुन्छ र ? १६परमेश्वरको मन्दिर र मूर्तिको के सम्भौता हुन्छ र ? किनकि हामी जीवित परमेश्वरका मन्दिर हौं । परमेश्वरले जसरी भन्नुभएको छ: “म तिनीहरूसँग बस्नेछु, अनि तिनीहरूसित हिँडुडुल गर्नेछु, अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन् ।”

१७ “यसकारण तिनीहरूका वीचबाट निस्किएओ अनि अलग होओ,

परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

अशुद्ध थोक नछोओ,
अनि म तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नेछु ।”

१८ “म तिमीहरूका बाबु हुनेछु
अनि तिमीहरू मेरा छोराछोरी हुनेछौं,
सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।”

७ प्रिय मित्रहरू हो, हामीहरूसित यी प्रतिज्ञाहरू भएकाले, परमेश्वरप्रति श्रद्धा राखेर पवित्रतालाई सिद्ध तुल्याउँदै शरीर र आत्मालाई अशुद्ध पार्ने प्रत्येक थोकदेखि आफैलाई शुद्ध राखौं ।

पावलको आनन्द

२तिमीहरूका हृदयमा हाम्रो लागि ठाउँ राख । हामीले एउटैको पनि खराबी गरेका छैनौं, एउटैलाई पनि भ्रष्ट पारेका छैनौं, एउटैबाट पनि फाइदा उठाएका छैनौं । ३म यो तिमीहरूलाई रद्द गर्नलाई भन्दैनं; मैले पहिल्यै भनें, हाम्रा हृदयमा तिमीहरूको यस्तो स्थान छ कि हामी तिमीहरूसितै बाँच्ने र मर्नेछौं । ४तिमीहरूमाथि मेरो ठूलो विश्वास छ; मलाई तिमीहरूमाथि गर्व छ । म धेरै उत्साहित भएको छु, हाम्रा सबै सङ्घटहरूमा मेरो आनन्दको सीमा रहेको छैन ।

५किनकि जब हामी म्यासिडोनियामा आएका थियौं, तब हाम्रा शरीरले केही विश्राम पाएका थिएनन्, तर बाहिर संघर्ष अनि भित्र डर भएकाले चारैतिरबाट हैरान भएका थियौं । ६तर हताश भएकाहरूलाई सान्त्वना दिनुहुने परमेश्वरले तीतसको आगमनद्वारा हामीलाई सान्त्वना दिनुभयो, ७अनि तिनी आएकाले मात्र होइन तर तिमीहरूले तिनलाई दिएका सान्त्वनाले पनि । तिनले मप्रति तिमीहरूको चाहना र गहिरो दुःख र वास्ताबारे बताए, र म अझै बढी आनन्दित भएको छु ।

८मैले मेरो पत्रद्वारा तिमीहरूलाई दुःख पुऱ्याए तापनि, मलाई यसको पछुतो छैन । मैले पछुतो गरे पनि मेरो पत्रले तिमीहरूलाई केही क्षण मात्र चोट पुऱ्याएको देख्छु— ९तर अब म खुशी छु, तिमीहरू दुःखी भएकोमा त होइन, तर तिमीहरूको दुःखले तिमीहरूलाई पश्चात्तापी तुल्याएकोमा । किनकि तिमीहरू परमेश्वरले चाहनुभएकाले नै दुःखी भयौं अनि यसरी तिमीहरूलाई हामीबाट केही हानी भएन । १०ईश्वरीय सन्तापले पश्चात्ताप ल्याउँछ जसले मुक्तिर लान्छ अनि पछुतो हुँदैन, तर सांसारिक सन्तापले त मृत्यु ल्याउँछ । ११हेर त यो ईश्वरीय सन्तापले तिमीहरूमा के उत्पन्न गरायो: कस्तो तत्परता, आफैलाई स्वच्छ राख्ने कस्तो उत्सुकता, बेठीकप्रति कस्तो रीस, कस्तो

६:१६—लेवी २६:१२; इजकिएल ३७:२७, १ कोरिन्थी ३:१६; ६:१९. ६:१७—यशैया ५२:११.

६:१८—२ शमूएल ७:१४; १ इतिहास १७:१३; यशैया ४३:६; यर्मिया ३१:९. ७:५—२ कोरिन्थी २:१३.

आत्तुरी, कस्तो तृष्णा, कस्तो वास्ता, कस्तो न्याय परायणता । तिमीहरूले प्रत्येक विषयमा आफैलाई निर्दोष सावित गरायो । १२यसकारण मैले तिमीहरूलाई लेखे तापनि, तिमीहरूले दोष गर्‍यो भन्ने लेखा लिने जस्तो गरी त होइन, नता दोष लगाइएकोलाई भैं, तर बरु तिमीहरू हामीप्रति कतिको निष्ठावान छौं भनी परमेश्वरको सामु आफैले देखनसक भनेर हो । १३त्यसैले यी सबैबाट हामी उत्साहित बनेका छौं ।

हाम्रा आफ्नै उत्साहबाहेक, तीतसको आत्मा तिमीहरू सबैद्वारा कति ताजा भएको थियो भनी तिनी कति खुशी भएका थिए र नै हामी विशेष रूपले आनन्दित भएका थियौं । १४मैले तिमीहरूको विषयमा गर्व गर्ने कुरा तिनीसित गरेथें, अनि तिमीहरूले मलाई अन्योलमा पारेनौ । तर हामीले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा साँचो हुनाले, हामीले तीतससित तिमीहरूबारे गर्व गरेको पनि साँचो नै थियो । १५तिमीहरूले तिनलाई डर र कम्पसाथ ग्रहण गर्‍यो अनि तिमीहरू सबै आज्ञाकारी थियौं भनी जब तिनले सम्भन्छन्, तब तिमीहरूप्रति तिनको स्नेह अझ बढेर जान्छ । १६तिमीहरूमाथि म सम्पूर्ण रूपले भरोसा राख्न सक्छु भनेर म खुशी छु ।

उदारताको निम्ति प्रोत्साहन

अब, हे भाइहरू हो, परमेश्वरले
८ म्यासिडोनियाका मण्डलीहरूलाई दिनुभएको अनुग्रहबारे तिमीहरूले जान भनी म चाहन्छु । २अति डरलाग्दा परीक्षाहरूमा पनि, तिनीहरूको प्रशस्त आनन्द र तिनीहरूका अत्यन्त दरिद्रताबाट पनि तिनीहरूले उदार चित्तले दान दिए । ३किनकि म यो साक्षी दिन्छु कि तिनीहरूले दिनसक्नेसम्म दिए, अनि तिनीहरूको औकातभन्दा बढी स्वेच्छापूर्वक दिए । ४सन्तहरूको सेवाको लागि केही दिने सौभाग्य पाऊँ भनी हामीसित तिनीहरूले खुरुन्धार विन्ती

गरे । ५अनि तिनीहरूले हामीले आशा गरेजति त गरेनन्, तर परमेश्वरको इच्छा पालन गराइमा तिनीहरूले आफै आफैलाई पहिले परमेश्वरकहाँ अनि हामीकहाँ पनि दिइहाले । ६यसकारण तीतसले पहिलेबाटै काम थालेका हुनाले, हामीले तिनलाई तिमीहरूको कृपाको कामको यस भागलाई सिध्याइदिने आग्रह गर्‍यो । ७तर तिमीहरूले प्रत्येक कुरामा अर्थात् विश्वासमा, बोलीमा, ज्ञानमा, सम्पूर्ण तत्परतामा अनि हामीप्रति तिमीहरूको प्रेममा सर्वश्रेष्ठता देखाएभैं तिमीहरूले दिने काममा पनि सर्वश्रेष्ठता देखाओ ।

८म तिमीहरूलाई आज्ञा त दिन्नँ, तर अरूको तत्परतासित तिमीहरूको प्रेमको निष्कपटता जाँचन चाहन्छु । ९किनकि तिमीहरूले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह त जान्दछौ, कि उहाँको दरिद्रताबाट तिमीहरू धनी बन भनेर, उहाँ धनी हुनु भईकन पनि तिमीहरूको खातिर दरिद्र हुनुभयो ।

१०अनि तिमीहरूको लागि के चाहिँ उत्तम होला भनेर यस विषयमा एउटा सल्लाह यस्तो छ: बितेको वर्ष तिमीहरू दिनुमा मात्र होइन तर यसो गर्ने इच्छा पाउनको लागि पनि प्रथम थियौ । ११अब यस कामलाई सिध्याइदेओ, जसमा तिमीहरूको यो गर्ने इच्छाचाहिँ तिमीहरूले साधनअनुसार दिएर पूरा गरेको कारणले सुहाउँदो होस् । १२किनकि इच्छा छ भने, कसैसित नभएअनुसार होइन तर ऊसित भएअनुसारको दान ग्रहणयोग्य हुन्छ ।

१३हाम्रो इच्छा यो होइन कि तिमीहरूमाथि बढी भार लगाएर अरूलाई चाहिँ हलुका होस्, तर समानता होस् भन्ने हो । १४वर्तमान् समयमा तिमीहरूको प्रशस्तताबाट तिनीहरूको खाँचो टर्छ, जसमा तिमीहरूको खाँचो पनि समयमा तिनीहरूको प्रशस्तताबाट टरोस् । तब समानता हुन्छ, १५जसरी धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, “धेरै बटुल्नेसित अति ज्यादा भएन, अनि कम बटुल्नेसित अति थोरै भएन ।”

तीतस कोरिन्थमा पठाइएका

१६म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु, कि तिमीहरूप्रति मेरो जुन वास्ता थियो त्यो उहाँले तीतसको हृदयमा हालिदिनुभयो । १७किनकि तीतसले हाम्रो विन्ती सुने मात्र होइन, तर तिनी आफ्नै प्रोत्साहनमा खूबै उत्साहसाथ आइरहेछन् । १८अनि हामी तिनीसित त्यस भाइलाई पठाउँदैछौं, जसलाई सबै मण्डलीहरूले उसको सुसमाचारप्रतिको सेवाको प्रशंसा गर्दछन् । १९अनि अफ्र बढी, प्रभुको सम्मान अनि हाम्रो सहायता दिने उत्सुकता देखाउनलाई हामीले जसै भेटी लैजान्छौं, त्यसको लागि पनि हामीसित ऊ जाओस् भनी मण्डलीहरूले उसलाई चुनेका थिए । २०त्यस उदारपूर्ण भेटिलाई हामी कसरी चलाउँछौं यसबारे हामी कुनै आलोचना सुन्न चाहँदैनौं । २१किनकि परमेश्वरको नजरमा मात्र होइन तर मानिसहरूको नजरमा पनि आदरणीय काम गर्ने कष्ट हामीले उठाइरहेका छौं ।

२२यसबाहेक, हामी तिनीहरूसित हाम्रा एक भाइलाई पठाउँदैछौं, जसले ऊ उत्साही छ भन्ने धेरै किसिमले हामीलाई प्रमाणित गरिसकेको छ, अनि अफ्र बढी उसको तिमीहरूप्रति ठूलो भरोसा छ । २३तीतसको विषयमा, तिमीहरू बीच तिनी मेरा साभेदार र सहकर्मी हुन्; हाम्रा भाइहरूको विषयमा, तिनीहरू मण्डलीहरूका प्रतिनिधिहरू अनि खीष्टको निमित्त आदर हुन् । २४यसकारण मण्डलीहरूले देखून् भनी यी मानिसहरूलाई तिमीहरूको प्रेम र हामीले तिमीहरूमा किन गर्व गर्दा रहेछौं भनी देखाइदो ।

१ सन्तहरूप्रतिको सेवाबारे मैले तिमीहरूलाई लेख्नु खाँचो छैन । २मलाई तिमीहरूको मद्दत दिने उत्सुकता थाहा छ, अनि बितेको वर्षदेखि तिमीहरू अखैयामा भएकाहरू दिन तयार थियो र तिमीहरूको जोशले गर्दा तिनीहरूमध्ये धेरै नै काम गर्न तम्सेका छन् भनी मैले म्यासिडोनियाकाहरूसित यसबारे गर्व

गर्दै आएको छु । ३तर तिमीहरूबारे यस विषयमा हाम्रो गर्व खोक्रो नहोस्, तर तिमीहरू तयार रहनेछौं भनी मैले भनेभैं तिमीहरू तयार रहो भनी यी भाइहरूलाई पठाइरहेछु । ४किनकि यदि म्यासिडोनियाका मानिसहरू मसित आउँदा तिमीहरू तयार नरहेको भेट्टाए भनेता— तिमीहरूबारे केही नभनेर— तिमीहरूमाथि यति धेरै भरोसा राखेकोमा हामी शर्ममा पर्नेछौं । ५यसकारण यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ अधिवाटै पठाउने आग्रह गरेर तिमीहरूले प्रतिज्ञा गरेका उदारपूर्ण भेटीको प्रबन्ध मिलाइहाल भन्न मलाई आवश्यक लाग्यो । तब यो चित्त दुखाएर दिएको भेटी नभएर उदारपूर्ण भेटी हुनेछ ।

उदारतासाथ छन्

६यो याद राखः किफायतीसाथ छन्ले किफायतीसाथ कटनी गर्नेछ, अनि प्रशस्ततासाथ छन्ले प्रशस्ततासाथ कटनी गर्नेछ । ७प्रत्येक मानिसले आफ्नो हृदयमा निर्णय गरेअनुसार देओस्, मन नगरी नगरी अथवा करले होइन, किनकि खुशीसाथ दिनेलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ । ८अनि परमेश्वरले सारा अनुग्रह तिमीहरूलाई दिनसक्नुहुन्छ, जसमा सबै कुरामा, सब समय, तिमीहरूलाई चाहिएका सबथोक पाएर, तिमीहरू प्रत्येक असल काममा सहभागी भएका होओ । ९जसरी धर्मशास्त्रमा लेखिएको छः

“त्यसले गरीबहरू बीच आफ्ना भेटीहरू छरेको छ; उसको धार्मिकता सदासर्वदै रहिरहन्छ ।”

१०अब जसले छन्लाई बीउ र खानलाई रोटी दिनुहुन्छ उहाँले नै तिमीहरूलाई भोजनको भण्डार दिएर त्यसको वृद्धि गरिदिनुहुन्छ अनि तिमीहरूका धार्मिकताको कटनी बढाइदिनुहुनेछ । ११हर समय उदार हुन सक् भनेर तिमीहरू प्रत्येक कुरामा धनी हुनेछौं, अनि

हामीद्वारा तिमीहरूको उदारता परमेश्वरमा कृतज्ञता हुनेछ ।

१२तिमीहरूले गरेको यो सेवा परमेश्वरका जनहरूको खाँचोमा दिन मात्र होइन तर परमेश्वरलाई धन्यवाद दिने कार्यमा अभ्र प्रशस्त हुँदै जाने कुरा हो । १३तिमीहरूले आफ्ना सेवाद्वारा आफैलाई प्रमाणित गरेको कारण, तिमीहरूको खीष्टको सुसमाचारको साथ तिमीहरूको आज्ञाकारीताको लागि अनि तिनीहरू र तिनीहरूसित भएका अरुहरूप्रति तिमीहरूको उदारताको लागि मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन् । १४अनि तिमीहरूको निमित्त तिनीहरूले गरेका प्रार्थनामा तिनीहरूको हृदय तिमीहरूप्रति लाग्नेछ, जुन परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको अत्यधिक अनुग्रहको कारणले गर्दा हो । १५परमेश्वरलाई उहाँको वर्णन नै गर्न नसकिने दानको निमित्त धन्यवाद होस् !

पावल आफ्नो सेवकाईको पक्षमा

१० खीष्टको नम्रता र भद्रताद्वारा म पावल, तिमीहरूलाई यो भन्छु कि तिमीहरूका सामुन्ने हुँदा म “कातर” हुन्छु, तर टाढा हुँदाचाहिँ “आँटिलो” । १हामी यस संसारको नापले जिउँछौं भनी हिँड्ने कति मानिसहरूप्रति हामी जतिको आँटिलो देखिनुपर्ने त्यति हुनेछैनौं भनी म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्छु । ३किनकि हामी यस संसारमा रहे तापनि, हामी संसारले जस्तो युद्ध त गर्दैनौं । ४हामीले चलाउने हतियार यस संसारका हतियार होइनन् । यसको विपरीत किल्लाहरू भत्काउनलाई हाम्रा हतियारहरूको त ईश्वरीय शक्ति हुन्छ । ५हामी त परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा उठ्ने तर्कहरू अनि आडम्बरहरू पो भत्काउँछौं, अनि खीष्टप्रति आज्ञाकारी बनाउनलाई प्रत्येक विचारलाई कैदी बनाउँछौं । ६अनि तिमीहरूको आज्ञाकारीता पूर्ण भएपछि, हामी अनाज्ञाकारीताको प्रत्येक कामलाई दण्ड दिनेछौं ।

७तिमीहरूले त बाहिरी कुराहरूलाई मात्र

हेरिरहेका छौं । यदि कसैलाई म खीष्टको हुँ भन्ने निश्चयता छ भने, त्यसले यो पनि ठानोस् कि हामी पनि ऊ जतिकै खीष्टका हौं । ८किनकि तिमीहरूलाई भत्काउनलाई होइन तर बनाउनलाई प्रभुले दिनुभएको अधिकारबारे मैले गर्व गरे तापनि, म यसको लागि शर्म मान्ने छैनँ । ९तिमीहरूलाई मेरा पत्रहरूद्वारा डर देखाउने जस्तो देखिएको हुन म चाहन्नँ । १०किनकि कतिले भन्छन्, “उसका पत्रहरू त गहकिला र प्रभावशाली हुन्छन्, तर सामुन्ने त शरीरको निर्धो अनि उसको बोली पनि व्यर्थको छ ।” ११यस्ता मानिसहरूले यो थाहा गर्नुपर्छ कि हामी अनुपस्थित हुँदा हाम्रा पत्रहरूमा जे छौं, उपस्थित हुँदा हाम्रा कामहरूमा पनि त्यस्तै हुनेछौं ।

१२आफ्नै तारीफ गर्ने कति जनासित हामी आफैलाई एकै दर्जामा राखेर तुलना गर्ने आँट गर्दैनौं । जब तिनीहरूले आफैलाई आफैसित नाप गर्छन् अनि आफैलाई आफैसित तुलना गर्छन्, तब तिनीहरू बुद्धिमान् होइनन् । १३हामी त सीमा नाघेर गर्व गर्दैनौं, तर परमेश्वरले तोकदिनुभएको क्षेत्रभित्र आफ्नो गर्वलाई सीमित राख्छौं, अर्थात् त्यो क्षेत्र जो तिमीहरूसम्म पनि पुग्छ । १४हामी आफ्नो गर्वलाई त्यति टाढा जान दिँदैनौं, तर तिमीहरूसम्म मात्र सीमित तुल्याउँछौं, जसका बीचमा हामीले खीष्टको सुसमाचार ल्यायौं । १५नता हामी अरूले गरेका कामहरूको लागि गर्व गरेर सीमा नाघ्न चाहन्छौं । हाम्रो आशा त यही हो, कि जसै तिमीहरूको विश्वास बढ्दै जान्छ, त्यस्तै तिमीहरूका बीचमा हाम्रो कर्मक्षेत्र पनि ज्यादै बढ्नेछ, १६जसमा हामी तिमीहरूभन्दा टाढासम्म सुसमाचार प्रचार गर्न सकौं । किनकि अरू मानिसको इलाकामा भइसकेको कामको लागि हामी गर्व गर्न चाहँदैनौं । १७तर, “गर्व गर्नेले प्रभुमा नै गर्व गरोस् ।” १८किनकि आफैलाई प्रशंसा गर्ने मानिस स्वीकार गरिँदैन, तर त्यो मात्र जसको प्रशंसा परमेश्वरले गर्नुहुन्छ ।

पावल र झूटा प्रेरितहरू

११ तिमीहरूले मेरो केही मूर्खता सहिदिनेछौं भनी म आशा गर्छु, तर तिमीहरूले अधिवाटै सहिदिएका पनि छौं। **२**म तिमीहरूप्रति ईश्वरीय डाहले डाही बनेको छु। एउटै पतिकी पवित्र दुलहीका रूपमा तिमीहरूलाई खीष्ट सामु प्रस्तुत गर्न म प्रतिज्ञा गर्दछु। **३**तर हव्वालाई सर्पको छलले धोका दिएभैं खीष्टप्रतिको तिमीहरूको छलरहित र शुद्ध भक्तिबाट तिमीहरूलाई कुनै प्रकारले अल्मल्याएर लानेछ भन्ने मलाई डर लागेको छ। **४**किनकि यदि कोही आएर तिमीहरूलाई हामीले प्रचार गरेको येशूवाहेक अर्को येशूको प्रचार गर्छ, अथवा तिमीहरूले पाएका बाहेक अर्को आत्मा तिमीहरूले पाउँछौं, अथवा तिमीहरूले ग्रहण गरेका बाहेक अर्को सुसमाचार पाउँछौं भने, यस्तालाई तिमीहरूले सजिलैसित सहँदा रहेछौं। **५**तर ती “ठूला प्रेरितहरू” भन्दा म सानो छु जस्तो म सम्झदिनँ। **६**म एक जना तालीम प्राप्त वक्ता जस्तै नहुँला, तर मसित ज्ञान छ। यो हामीले तिमीहरूलाई हर किसिमले स्पष्ट गरिसकेका छौं।

७के मैले तिमीहरूलाई उच्च पारुँ भनेर परमेश्वरको सुसमाचार विनामूल्यमा प्रचार गर्नलाई आफैलाई होच्याएर पाप गरें ? **८**तिमीहरूको सेवा गरुँ भनेर मैले अरु मण्डलीबाट आर्थिक सहायता लिएर तिनीहरूलाई लुटेँ। **९**अनि जब म तिमीहरूसित हुँदा मलाई खाँचो परेथ्यो, त्यसबेला म कसैको बोझ भइनँ, किनकि म्यासिडोनियाबाट आएका भाइहरूले मेरो खाँचो पूरा गरिदिए। मैले कुनै किसिमले तिमीहरूको बोझ हुनबाट आफैलाई अलग राखें र पछि पनि राख्नेछु। **१०**ममा खीष्टको सत्यता भएभैं, अखैयाको प्रान्तमा भएको कसैले पनि मेरो गर्वलाई रोक्न सक्दैन। **११**किन ? के म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दिनँ ? म प्रेम गर्छु भनी परमेश्वर जान्नुहुन्छ ! **१२**अनि तिनीहरूले गर्व गरेका कुराहरूमा हामीसित बराबर हुने मौका

खोज्नेहरूको दावीलाई रद्द गराउनलाई मैले गरिरहेको काम म गरिरहनेछु।

१३किनकि यस्ताहरू त खीष्टका प्रेरितको भेषमा आउने झूटा प्रेरितहरू, छलका काम गर्नेहरू हुन्। **१४**तर केही अचम्म छैन, किनकि शैतान आफैले पनि स्वर्गदूतको भेष लिएर आउँछ। **१५**त्यसका दूतहरूले पनि धार्मिकताका दासहरूको भेष लिएर आए भने, यो कुनै अचम्मको कुरो होइन। तिनीहरूको अन्त्य तिनीहरूका कामअनुसार हुनेछ।

पावल आफ्ना सङ्घर्षहरूमा गर्व गर्छु

१६म फेरि भन्दछु: कसैले मलाई मूर्ख नसम्झोस्। तर यदि सम्झन्छौं भने, मलाई मूर्खलाई ग्रहण गरेभैं ग्रहण गर र म केही गर्व गरुँ। **१७**आफैमा भरोसा राख्ने गर्वमा म परमेश्वरले चाहनुभएभैं होइन, तर एउटा मूर्खले भैं बोलिरहेको छु। **१८**किनकि धेरैले संसारले जस्तो गर्व गरिरहेका हुनाले, म पनि त्यसरी नै गर्व गर्नेछु। **१९**तिमीहरू बुद्धिमानी भएकाले खुशीसाथ मूर्खहरूलाई सहँदछौं ! **२०**वास्तवमा, तिमीहरू त तिमीहरूलाई कमारा तुल्याउनेहरूलाई, अथवा तिमीहरूलाई शोषण गर्नेहरूलाई, अथवा तिमीहरूबाट फायदा उठाउनेहरूलाई, अथवा तिमीहरूलाई घचेट्ने वा अनुहारमा थप्पड लाउनेहरूलाई पनि सहँदछौं। **२१**म शर्मको साथ यो स्वीकार गर्छु, कि यस्ता कामको लागि हामी अति नै कमजोर थियौं।

म मूर्खले भैं बोलिरहेछु, कि कसैले जे कुरामा गर्व गर्छु, म पनि त्यही कुरामा गर्व गर्छु। **२२**के तिनीहरू हिब्रूहरू हुन् ? म पनि हुँ। के तिनीहरू इस्राएलीहरू हुन् ? म पनि हुँ। के तिनीहरू अब्राहामका वंश हुन् ? म पनि हुँ। **२३**के तिनीहरू खीष्टका सेवकहरू हुन् ? म त भन्नु बढी हुँ (म बौलाहाभैं बोलिरहेछु)। मैले अझ कठोर परिश्रम गरेको छु, म भन्नु घरीघरी कैदमा परेको छु, भन्नु बढी कोराले पिटिएको छु, अनि बारम्बार

मृत्युको मुखमा परेको छु । २४पाँचपल्ट मैले यहूदीहरूबाट एक कम चालीस कोरा खाएको छु । २५तीनपल्ट म लौरोले पिटाएको छु, एकपल्ट हुड्डाले हानिएको छु, तीनपल्ट जहाज डुब्ने घटनामा परेको छु, मैले एक रात एक दिन खुला समुद्रमा बिताएको छु । २६म लगातार अगि बढिरहेको छु । म नदीहरूको जोखिममा परेको छु, डाँकुहरूको जोखिममा, आफ्नै देशवासीहरूको जोखिममा, गैर-यहूदीहरूको जोखिममा; शहरको जोखिममा, देशको जोखिममा, समुद्रको जोखिममा; अनि भूटा भाइहरूको जोखिममा परेको छु । २७मैले कठोर परिश्रम गरेको छु, म नसुती बसेको छु, मैले भोक र तिर्खा जानेको छु, अनि धेरैपल्ट नखाई बसेको छु; मैले जाडो र नग्नता भोगेको छु । २८यीबाहेक, सधैं सधैं मण्डलीहरूप्रतिका वास्ताले थिचिएको हुन्छु । २९को कमजोर छैन र म कमजोर महसुस नगरुं ? को पापमा पर्दा म व्याकुल हुँदिन ?

३०यदि मैले गर्व गर्नुपरेछ भने, म मेरा कमजोरी देखाउने कुराहरूमा गर्व गर्नेछु । ३१मैले भूट बोलिरहेको छैन भनी सधैं प्रशंसा पाइरहनुपर्ने प्रभु येशूका परमेश्वर पिताले जान्नुहुन्छ । ३२दमस्कसमा राजा अरितसका अधीनका हाकिमले मलाई पक्रनु भनेर दमस्कस शहरमा पहरा राखेका थिए । ३३तर मलाई एउटा टोकरीमा हालेर पर्खालको झ्यालबाट तल झारिदिएर तिनको हातबाट उम्काइदिए ।

पावलको दर्शन र तिनको काँढो

१२ मलाई गर्व गरिरहनु खाँचो छ । यसबाट केही फाइदा नभए तापनि, मैले प्रभुबाट पाएका दर्शन र प्रकाशहरूका कुरा गर्नेछु । २म ख्रीष्टमा भएको यस्तो एक जना मानिसलाई चिन्छु, जो चौध वर्ष अघि तेस्रो स्वर्गसम्म उचालेर लगियो । शरीरमा हो कि शरीरविनै त्यो त म जान्दिनँ— तर परमेश्वर नै जान्नुहुन्छ । ३अनि म त्यस मानिसलाई चिन्छु— शरीरमा

कि शरीरविनै त्यो म जान्दिनँ, तर परमेश्वर जान्नुहुन्छ— ४ऊ स्वर्गलोकमा उचालिएर लगियो । उसले वर्णन गर्न नसकिने कुराहरू सुन्यो, यस्ता कुरा जो भन्ने अनुमति त्यस मानिसलाई छैन । ५म त्यस्ता मानिसबारे गर्व गर्छु, तर म आफ्नो कमजोरीबाहेक अरु कुरामा गर्व गर्दिनँ । ६यदि मैले गर्व गर्न खोजें भने पनि, म मूर्ख हुने थिइनँ, किनकि म सत्य बोलिरहेको हुनेथिएँ । तर मानिसले ममा देखेको र मबाट सुनेकोभन्दा बढी मलाई नठानोस् भनी म गर्व गर्नदेखि थामिन्छु ।

७यी सर्वोत्तम प्रकाशहरूको कारण मलाई आत्माभिमानदेखि अलग राख्नलाई, मलाई दुःख दिनलाई मेरो शरीरमा एउटा काँढो, शैतानको एउटा दूत दिइएको थियो । ८यो मबाट हटोस् भनी मैले प्रभुसित तीनपल्ट विन्ती गरें । ९तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, “मेरो अनुग्रह तिमीमा प्रशस्त छ, किनकि मेरो शक्ति दुर्बलतामा सिद्ध हुन्छ ।” यसकारण ख्रीष्टको शक्ति ममा बास गरोस् भनेर म अझ खुशीसाथ मेरा कमजोरीहरूमा गर्व गर्नेछु । १०यसकारण, ख्रीष्टको खातिर, म कमजोरीहरूमा, अपमानहरूमा, कठिनाइहरूमा, सतावटहरूमा, विपदहरूमा पनि आनन्दित हुनेछु । किनकि जब म कमजोर छु, तब म बलियो हुन्छु ।

कोरिन्थवासीहरूप्रति पावलको वास्ता

११मैले आफैलाई मूर्ख बनाएँ, तर तिमीहरूले नै मलाई यसो गर्न लगायौ । मैले तिमीहरूबाट प्रशंसा पाउनुपर्ने थियो, किनकि म केही नभए तापनि म अरु “सर्वोच्च प्रेरितहरू” भन्दा कम त छैन । १२प्रेरितमा हुनुपर्ने लक्षण अर्थात् चिन्हहरू, चमत्कारहरू अनि आश्चर्यकर्महरू अथक प्रयत्नसाथ तिमीहरूका बीचमा गरिएका थिए । १३तर म तिमीहरूका निमित्त बोझ भइनँ भन्ने कुराबाहेक तिमीहरू अरु मण्डलीहरूभन्दा कसरी कम थियौ ? यस भूलका लागि मलाई क्षमा देओ !

१४ अब म तिमीहरूकहाँ तेस्रोपल्ट आउन तयार छु, अनि म तिमीहरूको निम्ति बोझ हुनेछैनँ, किनकि म तिमीहरूका सम्पत्ति होइन तर तिमीहरूलाई चाहन्छु । बालबच्चाहरूले आमाबाबुको निम्ति जम्मा गर्नुपर्ने त होइन, बरु आमाबाबुले पो बालबच्चाको निम्ति सोच्नुपर्ने हो । १५ यसकारण मसित जे छन् ती म तिमीहरूको निम्ति खुशीसित खर्च गर्नेछु अनि म आफैलाई पनि खर्च गरिदिनेछु । यदि मैले तिमीहरूलाई बढी प्रेम गर्ने भने, के तिमीहरूले मलाई कम प्रेम गर्नेछौ ? १६ जे भए तापनि, म तिमीहरूको बोझ भइँनँ, र पनि म कति चलाख थिएँ कि, मैले तिमीहरूलाई धूर्ततापूर्वक फसाएँ ! १७ के मैले पठाएका कुनै मानिसद्वारा मैले तिमीहरूलाई शोषण गरेँ ? १८ मैले तीतसलाई तिमीहरूकहाँ जानलाई आग्रह गरेँ अनि मैले हाम्रा भाइलाई तिनीसित पठाएँ । तीतसले तिमीहरूलाई शोषण गरेनन्, कि गरे ? के हामीले त्यही आत्मामा काम गरेर त्यही बाटो पहिल्याएनौँ र ?

१९ हामीले तिमीहरूप्रति आफ्नै बारेमा सफाइ दिइरहेका छौँ भनी के सधैँ तिमीहरूले सम्झिरहेका छौ ? खीष्टमा भएकाहरूभैँ, हामीले परमेश्वरकै दृष्टिमा बोलै आएका छौँ; अनि हे भाइ हो, हामी जे गछौँ, त्यो तिमीहरूलाई बलियो तुल्याउनलाई नै हो । २० किनकि म आउँदा मैले तिमीहरूलाई जस्तो भएको चाहन्छु त्यस्तो नभेट्टाउँला अनि तिमीहरूले पनि मलाई जस्तो भएको चाहन्छौँ त्यस्तो नभेट्टाऔँला भन्ने मलाई डर लागेको छ । शायद भगडा, ईर्ष्या, रीस पोख्ने काम, गुटबन्दी, निन्दा, गफ, अहंकार अनि अस्तव्यस्तता पनि होला भन्ने मलाई डर लागेको छ । २१ म फेरि आउँदा मेरा परमेश्वरले मलाई तिमीहरूको सामु होच्याउनुहुनेछ भन्ने मलाई डर लागेको छ, अनि म ती धेरैसित दुःखी हुनेछु जसले पहिल्यै पाप गरेर पनि तिमीहरू

संलग्न रहेका अशुद्धताबाट, यौन सम्बन्धी पापबाट अनि छाडापनबाट पश्चात्ताप गरेका छैनन् ।

अन्तिम चेतावनीहरू

१३ तिमीहरूसित यो मेरो तेस्रो भेटघाट हुनेछ । “प्रत्येक कुरोको पुष्टी दुई वा तीन साक्षीहरूको प्रमाणद्वारा गरियोस् ।” २म तिमीहरूसित दोस्रोपल्ट हुँदादेखि नै चेतावनी दिइसकेको छु । अब म अनुपस्थित हुँदा यो दोहोर्‍याउँछु: म फर्केपछि जसले पहिले पाप गरे अनि अरूलाई पनि म बाँकी राख्नेछैनँ । ३ खीष्ट मद्दारा बोलिरहनुभएको छ, भन्ने कुरामा तिमीहरूले प्रमाणको दावी गरेकाले, उहाँ तिमीहरूसित व्यवहार गर्न कमजोर होइन, तर तिमीहरूका बीचमा सामर्थी हुनुहुन्छ । ४ यस विषयमा निश्चित हुनलाई, उहाँ कमजोरीमा क्रूसमा चढाइनुभयो, र पनि उहाँ परमेश्वरको सामर्थमा जिउनुहुन्छ । यस्तै किसिमले, हामी उहाँमा कमजोर छौँ, र पनि तिमीहरूको सेवा गर्नलाई हामी परमेश्वरको सामर्थमा उहाँसित जिउँछौँ ।

५ आफैले आफैलाई विश्वासमा छौँ कि छैनौँ भनी जाँच गर; के खीष्ट येशू तिमीहरूमा हुनुहुन्छ भनी जान्दैनौ ? अँ, जाँचमा पतित भयो भने मात्र जान्दैनौ । ६ अनि हामी जाँचमा पतित भएनौँ भन्ने तिमीहरूले जान्दछौँ भनी म विश्वास गर्छु । ७ अब तिमीहरूले भूल गर्नेछैनौँ भनी हामी परमेश्वरसँग प्रार्थना गछौँ । मानिसहरूले हामी जाँचमा खडा रहचौँ भनी देखून् भनेर होइन तर हामी पतित भएका देखा परे तापनि तिमीहरूले चाहिँ जे ठीक छ त्यो गर भनेर हो । ८ तर हामी सत्यको विरुद्धमा केही गर्न सक्दैनौँ, तर सत्यको पक्षमा मात्र । ९ जब हामी कमजोर हुन्छौँ तर तिमीहरूचाहिँ बलवान्, यसमा हामी खुशी छौँ अनि हाम्रो प्रार्थना तिमीहरूको सिद्धताको निम्ति नै छ । १० म टाढै छुदाँ तिमीहरूलाई यो लेखिदिएको छु, जसले गर्दा म आउँदा

तिमीहरूलाई विगानलाई होइन तर बनाउनलाई परमेश्वरले दिनुभएको अधिकार कठोरतापूर्वक प्रयोग गर्न नपरोस् ।

अन्तिम अभिवादनहरू

११अन्तमा, हे भाइ हो, विदा लिन पाऊँ । सिद्धतालाई आफ्नो लक्ष बनाऊ, मेरो भनाइ सुन, एक आपसमा सहमत होओ, शान्तिमा

जीवन बिताओ; र प्रेम र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुनेछ ।

१२एक आपसमा पवित्र चुम्बन गर । १३सबै सन्तहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

१४प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह, परमेश्वरको प्रेम र पवित्र आत्माको सङ्गति तिमीहरू सबैसित रहून् ।

गलातीहरूलाई

पावलको पत्र

१ म, पावल, एक प्रेरित— जसलाई मानिसहरूबाट वा कुनै मानिसद्वारा पठाइएको होइन, तर येशू ख्रीष्ट र उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहुने परमेश्वर पिताले पठाउनुभएको हो— २ र मसँग भएका सबै भाइहरूबाट,

गलातियाका मण्डलीहरूलाई:

हाम्रा परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति मिलोस्, ४ जसले हाम्रा पिता परमेश्वरको इच्छाअनुसार हामीलाई यस वर्तमान दुष्ट युगबाट छुटकारा दिलाउन, हाम्रा पापहरूको निमित्त आफैलाई अर्पण गर्नुभयो । ५ परमेश्वरलाई सदासर्वदा महिमा भइरहोस् । आमेन ।

अरू सुसमाचार छैन

६ म छक्क परिरहेको छु, किनकि तिमीहरू ख्रीष्टको अनुग्रहअनुसार बोलाउनुहुनेलाई यति चाँडै त्यागेर अर्को सुसमाचारतिर लागिरहेका छौ— ७ वास्तवमा अर्को सुसमाचारै छैन । अँ, केही मानिसहरूले तिमीहरूमा अन्योल ल्याएर ख्रीष्टको सुसमाचारलाई भ्रष्ट पार्न खोज्दैछन् । ८ तर हामीले प्रचार गरिसकेको भन्दा फरक कुनै अर्को सुसमाचार यदि हामीले अथवा कुनै स्वर्गदूतले नै प्रचार गर्छ भनेता, त्यो व्यक्ति श्रापित होस् ! ९ हामीले अधि नै भनिसकेका छौ, फेरि पनि म भन्दछु: यदि कसैले तिमीहरूलाई तिमीहरूले ग्रहण गरिसकेको भन्दा अर्को किसिमको सुसमाचार सुनाउँछ भने, त्यो अनन्तको निमित्त श्रापित होस् !

१० के म अहिले मानिसहरूको निगाह खोजिरहेछु, कि परमेश्वरको ? अथवा के मैले मानिसहरूलाई खुशी पार्न प्रयास गरिरहेछु ?

यदि मैले अभिसम्म पनि मानिसहरूलाई नै खुशी पार्ने प्रयास गरिरहेको छु भने, म ख्रीष्टको दास हुने नै थिइँन ।

पावल परमेश्वरद्वारा बोलाइएको

११ मेरा प्रिय भाइहरू हो, म तिमीहरूले यो जानेको चाहन्छु, कि मैले प्रचार गरेको सुसमाचार मानिसद्वारा हुँदै होइन । १२ मैले यो कुनै मानिसबाट पाएको होइन, नता कसैले मलाई सिकाएको हो; बरु, मैले येशू ख्रीष्टको प्रकाशबाट पाएको हुँ ।

१३ किनकि म पहिला यहूदी धर्ममा हुँदा मैले कति भयानकरूपमा परमेश्वरको मण्डलीलाई सताएँ, अनि यसलाई नष्ट पार्न खोजेको थिएँ भन्ने कुरा तिमीहरूले सुनेकै छौ होला । १४ म मेरा दौतरीहरू धेरैलाई उछिनेर यहूदी धर्ममा बढिरहेको थिएँ । अनि मेरा पितापुर्खाका रीति-विधिहरूको निमित्त निकै जोशिलो थिएँ । १५ तर जब मलाई मेरी आमाको गर्भदेखि नै अलग गर्नुहुने परमेश्वरले उहाँको अनुग्रहद्वारा मलाई बोलाउनुभयो, १६ आफ्नो पुत्र ममा प्रकट गराउन खुशी मान्नुभयो जसद्वारा मैले गैर-यहूदीहरूको बीचमा उहाँलाई प्रचार गर्न सक्छु, तब मैले कुनै मानिससँग केही सल्लाह लिइँन, १७ नता मभन्दा अधिका प्रेरितहरूसँग सल्लाह लिन यरूशलेम गएँ, तर म त तुरुन्तै अरब देशमा गएँ र त्यसपछि दमस्कस फर्केँ ।

१८ तब तीन वर्ष पश्चात्, म पत्रुससँग चिनजान गर्न यरूशलेम गएँ र उनीसँग पन्ध्र दिनसम्म बसेँ । १९ मैले प्रभुको भाइ, याकूबबाहेक अरू कुनै प्रेरितलाई देखिँन । २० परमेश्वरको अगि म तिमीहरूलाई विश्वस्त पार्न चाहन्छु कि मैले जे लेखिरहेको छु, यो कुनै भूट

१:१३—प्रेरित ८:३; २२:४-५; २६:९-११. १:१४—प्रेरित २२:३. १:१५-१६—प्रेरित ९:३-६; २२:६-१०; २६:१३-१८.

१:१८—प्रेरित ९:२६-३०.

होइन । २१न्यसपछि म सिरिया र किलिकिया गएँ । २२खीष्टमा भएका यहूदियाका मण्डलीहरूले मलाई त्यतिबेला व्यक्तिगतरूपमा चिनेका थिएनन् । २३उनीहरूले केवल यस्तो प्रतिवेदन मात्र सुनेका थिए: “हामीलाई पहिले खेदो गर्ने मानिसले अब उसैले नष्ट गर्न लागेको विश्वास प्रचार गरिरहेको छ ।” २४तिनीहरूले मेरो कारण परमेश्वरलाई महिमा दिए ।

प्रेरितहरूद्वारा पावलको स्वागत

२ चौध वर्षपछि बर्णाबाससँग म फेरि यरूशलेम गएँ, । मैले तीतसलाई पनि सँगै लगेँ । ३प्रकाशको प्रत्युत्तरमा म त्यहाँ गएँ र गैर-यहूदीहरूलाई मैले प्रचार गर्ने सुसमाचार त्यहाँ तिनीहरूको अगि प्रस्तुत गरेँ । अँ, कतै मैले जो दौड दौडिरहेको छु वा दौडेको थिएँ, त्यो व्यर्थमा नहोस् भनेर मैले प्रतिष्ठित अगुवाहरूको अगि पनि एकान्तमा प्रस्तुत गरेँ । ३तर तीतस, जो मसँग थिए, ग्रीक भएको भए तापनि कसैले उसलाई खतना हुन कर लाएन । ४खतनाको यो कुरो उठ्यो किनकि कति भूटा भाइहरू हाम्रो भुण्डभित्र गुप्तरूपले पसीकन येशू खीष्टमा भएको हाम्रो स्वतन्त्रतालाई चियो गरी हामीलाई दास तुल्याउन चाहन्थे । ५तिमीहरूसित सुसमाचारको सत्यता सुरक्षित रहोस् भनेर तिनीहरूका अघि हामी एकै क्षण पनि भुकेनौँ ।

६तर ती प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू— तिनीहरू जे भए पनि मलाई फरक पढेन, किनकि परमेश्वर मानिसको पनपक्ष गर्नुहुन— तिनीहरूले मेरो सन्देशमा केही राय दिएनन् । ७तर, भन्नु उल्टो, तिनीहरूले यो देखे कि बेखतनाकाहरूलाई सुसमाचार सुनाउने अभिभारा मलाई दिइएको छ, जसरी खतनाकाहरूलाई सुसमाचार सुनाउने अभिभारा पत्रुसलाई दिइएको थियो । ८किनकि परमेश्वरले यहूदीहरूको निमित्त प्रेरित पत्रुसमा जसरी काम गरिरहनुभएको थियो, त्यसरी नै गैर-यहूदीहरूको निमित्त प्रेरित भएको हुनाले

ममा काम गरिरहनुभएको थियो । ९मलाई दिइएको अनुग्रहबारे थाहा पाएर, मण्डलीका खाँबाहरू कहलिएका याकूब, पत्रुस र यहून्नाले मलाई र बर्णाबासलाई सङ्गितको दाहिने हात दिए । उनीहरूले हामी गैर-यहूदीहरूकहाँ जाने र उनीहरूचाहिँ खतनाकाहरूकहाँ जाने भन्ने निश्चय गरे । १०तिनीहरूले मलाई यति नै भनेका थिए कि हामीले गरीबहरूलाई सम्भन्नुपर्दछ, जुन कुरो गर्न म अति नै उत्सुक थिएँ ।

पावलद्वारा पत्रुसको विरोध

११जब पत्रुस एन्टिओखियामा आए तब मैले खुल्लमखुल्ला उनको विरोध गरेँ, किनकि उनी एकदमै दोषी थिए । १२याकूबले पठाएका मानिसहरू आइपुग्नुअघि, उनले गैर-यहूदीहरूसँग बसी खाने गर्दथे । तर जब उनीहरू आइपुगे, तब उनले आफूलाई गैर-यहूदीहरूबाट अलग राखे किनकि उनी खतनाकाहरूसँग डराए । १३उनको यस कपटीपनसँग अरू यहूदीहरू पनि सहमत भए, यहाँसम्म कि तिनीहरूको कपटीपनले गर्दा बर्णाबास पनि भड्केर त्यतै लागे ।

१४तिनीहरूले सुसमाचारको सत्यताअनुसार व्यवहार नगरेको देखेर, मैले पत्रुसलाई सबैको सामु खुल्लमखुल्ला भनें, “तपाईं यहूदी हुनुहुन्छ, तापनि तपाईं यहूदी रीतिअनुसार नजिएर गैर-यहूदी रीतिअनुसार जिउनुहुन्छ । तब कसरी तपाईंले गैर-यहूदीहरूलाई यहूदी परम्परा मान्नलाई कर लाउनुहुन्छ ?

१५“हामी जन्मैदेखि यहूदी हौं र ‘गैर-यहूदीजस्तै पापीहरू’ होइनौं, १६र पनि हामी यो जान्दछौं कि मानिस व्यवस्थालाई पालन गरेर मात्र धर्मी ठहरिन्न, तर येशू खीष्टमा विश्वास गरेर मात्र । यसकारण, हामीले पनि, येशू खीष्टमा विश्वास गर्नुपर्दछ जसद्वारा हामी व्यवस्था पालन गरेर होइन, तर येशू खीष्टमा विश्वास गरेर धर्मी ठहरिन्छौं, किनकि व्यवस्था पालन गरेर कोही पनि धर्मी ठहरिन सक्दैन ।

१७“यदि, खीष्टद्वारा धर्मी ठहरिन खोज्दछौं भने, हामी पनि पापीहरू नै हौं भन्ने कुरो प्रमाणित हुन्छ, के यसको अर्थ येशू खीष्टले पापलाई प्रोत्साहन दिनुहुन्छ त ? कदापि होइन ! १८आफैले भत्काएको कुरो फेरि बनाएँ भने, म आफै व्यवस्था भङ्ग गर्नेको रूपमा प्रमाणित भएको हुन्छु। १९किनकि व्यवस्थाद्वारा म व्यवस्थाको लेखि मर्दछु, जसद्वारा म परमेश्वरको निमित्त जिउन सकूँ। २०म खीष्टसँगै क्रूसमा टाँगिएको छु, तैपनि म जिउँछु, त्यसो भए तापनि म त होइन, तर खीष्ट ममा जिउनुहुन्छ। यो शरीरमा जुन जीवन म जिउँछु, त्यो म परमेश्वरको पुत्रमा विश्वास राखेर जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो अनि आफैलाई मेरो निमित्त अर्पण गर्नुभयो। २१म परमेश्वरको अनुग्रहलाई व्यर्थ तुल्याउन चाहन्नँ, किनकि यदि व्यवस्थाद्वारा धार्मिकता हासिल गर्न सक्ने भए, खीष्ट मर्नुभएको व्यर्थ भयो।”

विश्वास वा व्यवस्था पालन

३ ए मूर्ख गलाती हो ! कसले तिमीहरूलाई मोहित पायो हँ ? तिमीहरूको आँखा अगि नै येशू खीष्ट क्रूसमा टाँगिनुभएको स्पष्ट चित्रण बिस्यौं ? १तिमीहरूबाट म एउटै कुरा जान्न चाहन्छु: के तिमीहरूले व्यवस्था पालन गरेर आत्मा पायो, वा सुनेका सत्यतामा विश्वास गरेर ? २के तिमीहरू त्यति मूर्ख छौं ? आत्मामा शुरु भएर, के तिमीहरू शरीरमा तुंगिन चाहन्छौं ? ४के तिमीहरूले व्यर्थमा यतिका दुःख भोग्यौ— यदि यो साँच्चै नै व्यर्थको थियो भने, ५जसले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ र तिमीहरूका माझमा आश्चर्य-कर्महरू गर्नुहुन्छ, के यो व्यवस्थाको कर्मबाट गर्नुभएको हो कि विश्वासको सुनाइबाट ?

६अब्राहामलाई हेर: “उनले परमेश्वरमा विश्वास गरे, अनि यो उनको निमित्त धार्मिकता गरियो।” ७तब, बुझ, कि विश्वास गर्ने

जति अब्राहामका छोराछोरी हुन्। ८धर्मशास्त्रले पहिल्यैबाट देखिसकेको थियो कि परमेश्वरले गैर-यहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनु-हुन्छ, अनि धेरै अघि नै अब्राहामलाई यो सुसमाचार भनिसक्नुभएको थियो “तिमीद्वारा सबै जातिहरूले आशिष् पाउनेछन्।” ९त्यसकारण विश्वास गर्नेहरू जतिसबैले विश्वासी अब्राहामसँगै आशिष् पाएका छन्।

१०व्यवस्था पालनमा भर पर्नेहरू जति श्रापित छन्, किनकि यसो लेखिएको छ: “व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको हरेक कुरो पालन नगर्ने हरेक श्रापित हुन्छ।” ११स्पष्टरूपमा जानौं कि परमेश्वरको अगि कोही पनि व्यवस्थाद्वारा धर्मी ठहरिदैन, किनकि “धर्मीजन विश्वासद्वारा नै जिउनेछ।” १२व्यवस्था विश्वासमा आधारित छैन; बरु “जुन मानिसले यी काम गर्छ त्यो तिनै कामद्वारा जिउनेछ।” १३हाम्रो निमित्त श्राप बनेर व्यवस्थाको श्रापबाट खीष्टले हाम्रो उद्धार गर्नुभयो, किनकि धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ: “क्रूसमा भुण्डिने हरेक श्रापित ठहरिनेछ।” १४अब्राहामलाई दिइएको आशिष् खीष्ट येशूद्वारा गैर-यहूदीहरूकहाँ आओस्, अनि विश्वासद्वारै आत्माको प्रतिज्ञा पाउन सकौं भनी उहाँले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो।

व्यवस्था र प्रतिज्ञा

१५भाइ हो, दैनिक जीवनबाट एउटा उदाहरण लिऔं। एकचोटि पक्का भइसकेपछि मानिसको इच्छापत्र कसैले रद्द गर्न सक्दैन, नता त्यसमा केही थप्न सक्छ। १६प्रतिज्ञाहरू अब्राहाम र उनका सन्तानलाई दिइएको थियो। धर्मशास्त्रले “अनि उनका सन्तानहरूलाई,” अर्थात् धेरै मानिसहरूलाई भनेको छैन। तर “तिम्रो सन्तानलाई” भनेको छ— जसको अर्थ एउटै व्यक्ति जो खीष्ट हुनुहुन्छ। १७मेरो भन्नुको तात्पर्य यो हो: चार सय तीस वर्ष पश्चात् ल्याइएको व्यवस्थाले परमेश्वरले पहिल्यै स्थापित

३:६—उत्पत्ति १५:६; रोमी ४:३. ३:७—रोमी ४:१६. ३:८—उत्पत्ति १२:३. ३:१०—व्यवस्था २७:२६.

३:११—हबकुक २:४. ३:१२—लेवी १८:५. ३:१३—व्यवस्था २१:२३. ३:१६—उत्पत्ति १२:७.

३:१७—प्रस्थान १२:४०.

गर्नुभएको करारलाई भङ्ग गरेर प्रतिज्ञालाई रद्द तुल्याउन सक्दैन । १८ यदि उत्तराधिकार व्यवस्थाद्वारा पाइने हो भने त, यो प्रतिज्ञाको हुँदै होइन । तर परमेश्वरले उहाँको अनुग्रहमा एक प्रतिज्ञाद्वारा अब्राहामलाई यो दिनुभयो ।

१९ तब, व्यवस्थाको उद्देश्य के थियो त ? यो प्रतिज्ञा जसलाई गरिएको थियो, त्यो सन्तान नआउञ्जेलसम्मको लागि अपराधको कारण व्यवस्था थपिएको हो । एक जना मध्यस्थमार्फत स्वर्गदूतहरूद्वारा यो व्यवस्था स्थापित गरिएको थियो । २० एक मध्यस्थकर्ताले एउटै भ्रुण्डको मात्र प्रतिनिधित्व गर्दैन; तर परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ ।

२१ तब, के व्यवस्था परमेश्वरको प्रतिज्ञाको विरोधमा छ त ? कदापि होइन । यदि व्यवस्थाले जीवन दिने हो भने, धार्मिकता निश्चय पनि व्यवस्थाबाट नै आएको हो । २२ तर धर्मशास्त्रले घोषणा गर्दछ कि सारा संसार पापको कैदी हो, यसकारण जे प्रतिज्ञा गरिएको थियो, येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्दा पाइने हुनाले, जसजसले विश्वास गर्दछन्, उनीहरूले पाउँदछन् ।

२३ यो विश्वास आउन अघि, हामी व्यवस्थाद्वारा कैदी भएका थियौं, विश्वास प्रकट नहोउञ्जेल हामी यसैमा थुनिएका थियौं । २४ यसकारण व्यवस्था त हामीलाई ख्रीष्टमा डोय्याउनको निमित्त जिम्मावाल मात्र थियो जसद्वारा हामी विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन सकौं । २५ अब विश्वास आएको छ, अब हामी व्यवस्थारूपी जिम्मावालको अधीनमा छैनौं ।

परमेश्वरका छोराहरू

२६ ख्रीष्ट येशूमा विश्वासद्वारा तिमीहरू सबै परमेश्वरका छोराहरू हो, २७ किनकि तिमीहरू जतिजनाले ख्रीष्टमा बप्तिस्मा पायौं, तिमीहरूले ख्रीष्टलाई धारण गरेका छौं । २८ अब नता यहूदी न ग्रीक, नता कमारा न फुकका, नता पुरुष न स्त्री छ, किनकि ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सबै एउटै हो । २९ यदि तिमीहरू ख्रीष्टका हो

भनेता, तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो, अनि प्रतिज्ञा बमोजिम उत्तराधिकारी हो ।

४ म तिमीहरूलाई भन्दछु, जबसम्म कुनै उत्तराधिकारी एक बालक हुन्छ, ऊ सबै थोकको मालिक भए तापनि, कुनै एक दासभन्दा ऊ भिन्न हुँदैन । २ तर बाबुले ठहराएको समयसम्म ऊ अभिभावक वा संरक्षकको अधीनमा हुन्छ । ३ त्यसै गरी, जबसम्म हामीहरू बालकै थियौं, हामी संसारका आधारभूत तत्वहरूको अधीनमा थियौं । ४ तर जब तोकिएको समय आयो, परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो, उहाँ व्यवस्थाको अधीनमा रही एक स्त्रीबाट जन्मनुभयो । ५ व्यवस्थाका अधीनमा रहनेहरूलाई मोल तिरेर छुटाउन, अनि हामीले पुत्रको पूरा अधिकार प्राप्त गर्न सकौं भनेर उहाँ पठाउनुभयो । ६ किनकि तिमीहरू पुत्रहरू हो, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको आत्मा हाम्रो हृदयमा पठाउनुभयो । त्यही आत्माले उहाँलाई “अब्बा, पिता” भन्न लाउनुहुन्छ । ७ त्यसकारण अब उप्रान्त तिमी दास होइनौ, तर पुत्र हो अनि पुत्र हो भने ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरका उत्तराधिकारी पनि हो ।

गलातीहरूको निमित्त पावलको वास्ता

८ अघिअघि, जब तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दैनथ्यौं, तिमीहरू ती कुराहरूका दास थियौं जो स्वभावले देवहरू होइनन् । ९ तर अब तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दछौं— भनौं, परमेश्वरले तिमीहरूलाई चिन्नुहुन्छ— तब किन तिमीहरू ती कमजोर र दयनीय सिद्धान्तहरूतर्फ लागेका छौं ? के तिमीहरू फेरि पनि ती सबै कुराहरूको दास हुन चाहन्छौं ? १० तिमीहरूले विशेष तिथि, महिना, ऋतु र वर्षहरू मान्दछौं ! ११ तिमीहरूको निमित्त मैले गरेको परिश्रम कतै खेर गयो कि भनेर मलाई डर लागिरहेछ ।

१२ भाइ हो, जसरी म तिमीहरूजस्तै बनं, तिमीहरू पनि मजस्तै बन भनी म निवेदन गर्दछु । तिमीहरूले मलाई केही हानि पुऱ्याएका

छैनौ । १३तिमीहरूलाई थाहा छ, कि शरीरको अस्वस्थतामा मैले तिमीहरूलाई पहिला सुसमाचार सुनाएँ । १४मेरो विरामी तिमीहरूको निमित्त एउटा परीक्षा थियो, तापनि तिमीहरूले मलाई नता घृणा गर्नु न तिरस्कार । तर मलाई परमेश्वरको दूतलाई भैं अथवा खीष्टलाई भैं ग्रहण गर्नु । १५तिमीहरूले अनुभव गरेको सारा आनन्द कता गयो ? म साक्षी दिन सक्छु कि, यदि सम्भव भएको भए, तिमीहरूले आफ्ना आँखासम्म भ्रिकेर मलाई दिने थियौ । १६मैले तिमीहरूसँग सत्य बोलेर के म अब तिमीहरूको शत्रु भएँ ?

१७तिमीहरूलाई आफूतर्फ तान्न तिमीहरूले खुब जोश देखाउँछन्, तर असल विचारले त होइन । तिमीहरूले त तिमीहरूलाई हामीबाट अलग पार्न मात्र चाहन्छन्, जसको कारण तिमीहरू उनीहरूतर्फ जोशिलो हुनसक । १८उद्देश्य राम्रो राखेर जोशिलो हुनु राम्रो हो, तर सधैं म तिमीहरूसँग हुँदा मात्र जोशिलो हुनु राम्रो होइन । १९मेरा प्रिय बालक हो, तिमीहरूमा खीष्टको रूप नबनुञ्जेल म फेरि प्रसूति वेदनामा परेको छु, २०अहिले म तिमीहरूसँग भएर मेरो बोल्ने तरीका बदल्न सके त कति असल हुनेथियो, किनकि तिमीहरूका विषयमा म अन्योलमा परेको छु ।

हागार र सारा

२१मलाई भन, तिमी जो व्यवस्थाका अधीनमा रहन चाहन्छौ, तिमीहरूलाई थाहा छैन व्यवस्थाले के भन्छ ? २२धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ कि अब्राहामका दुई छोराहरू थिए, एउटा दासी स्त्रीबाट जन्मेको, अनि अर्को फुक्का स्त्रीबाट जन्मेको । २३दासीबाट जन्मेको उसको छोरो शरीरअनुसार जन्मेको थियो, तर फुक्काबाट जन्मेको चाहिँ प्रतिज्ञाको प्रतिफल थियो ।

२४यो कुरालाई रूपक-दृष्टान्तको रूपमा लिन सकिन्छ, किनकि स्त्रीहरूले दुईओटा करारलाई प्रतिनिधित्व गरेका छन् । एउटा

करार सीनै पर्वतको हो जसले दासत्वको सन्तानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ: यो हागार हो । २५अब हागारचाहिँ अरब देशमा भएको सीनै पर्वत हो अनि वर्तमान् यरूशलेमसँग त्यसको तुलना गर्न सकिन्छ, किनकि त्यो आफ्ना सन्तानका साथ दासत्वमा छ । २६तर माथिको यरूशलेम स्वतन्त्र छ, जो हामी आमा हुन् । २७किनकि धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“हे नजन्माउने बाँभी, आनन्द गर, हे प्रसूति वेदना थाहा नपाउने मन खोलेर कराओ, किनकि पति हुने स्त्रीको भन्दा त्यागिएकी स्त्रीकै सन्तानहरू धेरै छन् ।”

२८अब हे भाइ हो, इसहाकजस्तै हामी पनि प्रतिज्ञाका सन्तान हौं । २९त्यस समय जसरी शरीरअनुसार जन्मेको पुत्रले आत्माको शक्तिद्वारा जन्मेको पुत्रलाई खेदो गर्दथ्यो, अहिले पनि त्यस्तै छ । ३०तर धर्मशास्त्रले के भन्छ ? “त्यस दासी स्त्री र त्यसको छोरालाई पन्छाओ, किनकि दासी-पुत्र कहिल्यै फुक्का स्त्रीको छोरासँग उत्तराधिकारी हुन सक्दैन ।” ३१यसकारण, प्रिय भाइहरू हो, हामी दासीका सन्तान होइनौ, तर फुक्का स्त्रीका सन्तान हौं ।

खीष्टमा स्वतन्त्रता

५ स्वतन्त्रताको निमित्त खीष्टले हामीलाई निर्वन्ध तुल्याउनुभयो । यसकारण दृढ़ भएर खडा होओ, अनि आफैलाई दासत्वको जुवामुनि नपार ।

२मेरो वचनलाई ध्यान देओ । म, पावल, तिमीहरूलाई भन्छु कि यदि तिमीहरूले खतना लियौ भने, तिमीहरू सबैको निमित्त खीष्ट बेअर्थको ठहरिनुहुनेछ । ३फेरि पनि म प्रत्येक मानिसको निमित्त घोषणा गर्दछु कि जसले खतना लिन्छ ऊ सबै व्यवस्था पालन गर्न बाध्य हुनेछ । ४तिमीहरू जो व्यवस्थाद्वारा धर्मि

ठहरिन खोज्दैछौ, तिमीहरू खीष्टदेखि टाढा भएका छौ, तिमीहरू अनुग्रहबाट पतित भएका छौ । ५तर पवित्र आत्माद्वारा विश्वासबाट आशासहित हामी धार्मिकताको प्रतीक्षा गर्दछौ । ६किनकि खीष्टमा खतना वा बेखतनाको कुनै मूल्य छैन । तर एउटै कुराको मात्र मूल्य छ, र त्यो हो— प्रेमद्वारा काम गर्ने विश्वास ।

७तिमीहरू राम्ररी दौडिरहेका थियौ । कसले तिमीहरूलाई बाधा दियो अनि सत्य पालना गर्नदेखि आफैलाई अलग राख्यो ? ८तिमीहरूलाई बोलाउनुहुनेबाट त त्यस्तो फकाउने-फुसल्याउने काम हुँदैन । ९“थोरै खमिरले जम्मै ढिकालाई खमिरी बनाउँछ ।” १०म प्रभुमा विश्वस्त छु कि तिमीहरूले यो बाहेक अर्को विचार अपनाउनेछैनौ । तिमीहरूलाई अन्योलमा पार्ने जो सुकै भए पनि त्यसलाई दण्ड मिल्नेछ । ११भाइ हो, यदि मैले अब पनि खतनाकै बारेमा प्रचार गरिरहेको भए, म किन सतावटमा परिरहन्थे र ? यसो भएको भए क्रूसको बाधा हटिसकेको हुनेथियो । १२तिमीहरूलाई विचलित पार्नेहरू त बरु तिनीहरू आफैले आफ्नो अङ्ग भङ्ग गरे पनि हुनेथियो ।

१३भाइ हो, तिमीहरू स्वतन्त्र हुनको निमित्त बोलाइएका हौ । तर तिमीहरूको स्वतन्त्रता पापमय स्वभावको निमित्त प्रयोग नगर; बरु, प्रेममा एउटाले अर्कोको सेवा गर । १४सम्पूर्ण व्यवस्था एउटै आज्ञामा पूरा भएको छ: “तिमीले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई भैं प्रेम गर ।” १५तर तिमीहरू एउटाले अर्काको टोक्ने र निल्ने गर्छौ भनेता, होशियार होओ, तिमीहरू एक अर्काबाटै नष्ट हुन नपरोस् ।

आत्माद्वारा जीवन

१६यसकारण म भन्दछु, आत्माको भरपूरीमा हिँड, र तिमीहरूले पापमय स्वभावको लालसा कुनै किसिमले पूरा गर्नुपर्ने छैन । १७किनकि पापमय स्वभावले आत्माको विरुद्ध लालसा गर्दछ, अनि आत्माले पापमय स्वभावको विरुद्धमा ।

तिनीहरू एक अर्काको विरुद्धमा हुन्छन्, यसकारण तिमीहरू जे गर्न चाहन्छौ त्यो तिमीहरू गर्न सक्दैनौ । १८तर आत्माद्वारा डोच्याइएका हौ भनेता, तिमीहरू व्यवस्थाको अधीनमा हुँदैनौ ।

१९पापमय स्वभावका कामहरू प्रत्यक्ष छन्, जो यिनै हुन्— व्यभिचार, अपवित्रता र लुच्च्याइँ; २०मूर्तिपूजा र मन्त्रतन्त्र; दुश्मनी, भैभ्रगडा, ईर्ष्या, क्रोध, विरोध, फूट, कुमार्ग, २१अनि डाह; मादक पदार्थ सेवन, मोजमज्जा र यस्तै अरूहरू । मैले पहिला गरेजस्तै, अब पनि चेतावनी दिँदछु कि जुन व्यक्ति यस प्रकारले जिउँदछ ऊ कहिल्यै पनि परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकारी बन्न सक्दैन ।

२२तर पवित्र आत्माको फलचाहिँ प्रेम, आनन्द, शान्ति, धीरज, दया, भलाइ, विश्वस्तता, २३नम्रता र संयम हुन् । यस्ता कुराहरूको विरुद्धमा कुनै व्यवस्था छैन । २४जो जो खीष्ट येशूका हुन्, उनीहरूले आफ्ना पापमय स्वभावलाई यसका वासना र लालसा सहित क्रूसमा टाँगिदिएका छन् । २५हामी आत्माअनुसार जिउँछौ भने, आत्माअनुसार नै हिँडौ । २६हामी अहंकारी नहोऔँ, एउटाले अर्काको रीस नउठाऔँ, र एउटाले अर्कोको ईर्ष्या नगरौ ।

सबैको भलाइ गर्नु

६ भाइ हो, यदि कुनै मानिस पापमा पक्राउ पच्यो भने, तिमी जो आत्मिक छौ, तिमीहरूले नै उसको नम्रतापूर्वक सुधार गर । तर आफै पनि होशियारी बस, नत्रता तिमी पनि परीक्षामा पर्नेछौ । २७एक अर्काको भार उठाओ, यसरी खीष्टको व्यवस्था पूरा गर । २८यदि कसैले म केही हुँ भनी सोच्दछ, जबकि ऊ केही पनि होइन भने, त्यसले आफैलाई धोका दिन्छ । २९हरेकले आफ्नै कामको जाँच गरोस् । तब उसले आफूलाई अरु कसैसँग तुलना नगरीकन आफैमा गर्व गर्नसक्छ, ३०किनकि हरेकले आफ्नो भार आफै उठाउनुपर्दछ ।

६वचनको शिक्षा पाउने हरेकले आफ्ना सबै असल थोकहरू वचन सिकाउनेसँग बाँड्नुपर्दछ ।

७धोकामा नपरः परमेश्वरको ठट्टा हुँदैन । किनकि मानिसले जे रोप्छ, त्यसैको कटनी गर्दछ । ८जसले आफ्नो पापमय स्वभावलाई खुशी पार्न रोप्छ, त्यसै पापमय स्वभावबाट त्यसले सर्वनाशको कटनी गर्नेछ; तर जसले आत्माको लागि रोप्छ, त्यसले आत्माबाट नै अनन्त जीवनको कटनी गर्नेछ । ९भलाइ गर्नमा हामी नथाकौं, किनकि यदि हिम्मत हारेनौं भने हामीले ठीक समयमा फसल कटनी गर्नेछौं । १०यसकारण, अवसर भएअनुसार, सबै मानिसहरूको भलाइ गरौं, विशेष गरी विश्वासका घरानातर्फकालाई ध्यान पुऱ्याऔं ।

खतना होइन तर नयाँ सृष्टि

११हेर, मैले आफ्नै हातले कति ठूला-ठूला अक्षरमा तिमीहरूलाई लेखेको छु ।

१२बाहिरी तवरले राम्रो प्रभाव देखाउन

चाहनेहरूले नै तिमीहरूलाई खतना गर्न कर लाउँछन् । उनीहरूले यसो गराउनुको कारण खीष्टको क्रूसको निमित्त हुने सतावट पन्छ्याउनु मात्र हो । १३खतना गरेकाहरू आफैले पनि व्यवस्था पालन गर्दैनन्, तर तिमीहरूको शरीरमा घमण्ड गर्नको निमित्त तिमीहरूको खतना भएको तिनीहरू चाहन्छन् । १४हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको क्रूसमा बाहेक अरू कुरामा मैले घमण्ड गर्न नपरोस्, जसद्वारा संसार मेरो लेखि अनि म संसारको लेखि क्रूसमा टाँगिएको छु । १५नता खतना, न बेखतनाको कुनै महत्त्व छ; तर खीष्टमा नयाँ सृष्टि नै अर्थपूर्ण छ । १६जसले यो नियम पालन गर्दछ त्यसमाथि र परमेश्वरको इस्राएलमाथि शान्ति र कृपा रहोस् ।

१७अन्तमा, अबदेखि उसो कसैले मलाई कष्ट नदेओस्, किनकि म मेरो शरीरमा खीष्टको डामहरू धारण गर्दछु ।

१८भाइ हो, हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मासँग रहोस् । आमेन ।

एफिसीहरूलाई पावलको पत्र

१ पावल, परमेश्वरको इच्छाद्वारा खीष्ट येशूको प्रेरित,

खीष्ट येशूमा विश्वासी रहेका एफिससमा भएका सन्तहरूलाई:

३हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू खीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति मिलोस् ।

खीष्टमा आत्मिक आशिषहरू

३हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका परमेश्वर र पिताको प्रशंसा होस्, जसले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा हरेक आत्मिक आशिषले खीष्टमा आशीर्वाद दिनुभएको छ । ४किनकि उहाँको सामु हामी पवित्र र निष्कलङ्क होऔं भनेर उहाँले हामीलाई संसारको सृष्टिभन्दा अघिबाटै उहाँमा चुन्नुभयो । ५प्रेममा उहाँले हामीलाई उहाँको इच्छा र अभिप्रायअनुसार येशू खीष्टद्वारा धर्मपुत्र हुनलाई अघिबाटै नियुक्त गर्नुभयो । ६त्यसरी उहाँले हामीलाई आफ्ना प्रिय पुत्रद्वारा सित्तैमा दिनुभएको उहाँको महिमित अनुग्रहको प्रशंसा होस् । ७उहाँको रगतद्वारा हामीले उहाँमा उद्धार पाउँछौं, र परमेश्वरको अनुग्रहको प्रशस्तताअनुसार हामीले पापको क्षमा पाउँछौं । ८जुन अनुग्रह उहाँले आफ्ना सम्पूर्ण बुद्धि र समझदारीमा हामीतर्फ प्रशस्त हुने तुल्याउनुभयो । ९अनि उहाँले खीष्टमा राख्नुभएको असल अभिप्रायअनुसार, उहाँको इच्छाको रहस्य हामीलाई जान्न दिनुभएको छ । १०अनि समय पूरा भएपछि, स्वर्गमा र पृथ्वीमा भएका सबै थोकहरू एउटै शिर अर्थात् खीष्टको अधीनमा आऊन् ।

११उहाँमा, जसले आफ्नो इच्छाअनुसारको उद्देश्यमा ढाल्ने गरी हरेक काम गर्नुहुन्छ,

उहाँकै योजनाअनुसार अघिबाटै नियुक्त गरेर हामीलाई चुन्नुभयो । १२फलस्वरूप, हामी जसले खीष्टमा पहिला आशा राखेका छौं, उहाँको महिमाको प्रशंसाको कारण बन्नसकौं । १३अनि जब तिमीहरूले सत्यको वचन अर्थात् आफ्नो मुक्तिको सुसमाचार सुन्यौं र विश्वास गर्नुभयो, तब तिमीहरू खीष्टमा गाभियौं अनि उहाँमा नै तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको पवित्र आत्माद्वारा छाप लगाइएको थियो । १४अर्थात् उहाँको महिमाको प्रशंसाको निमित्त छुट्याइएका परमेश्वरको आफ्नै सम्पत्तिको उद्धार नभएसम्म, पवित्र आत्मा नै हाम्रा उत्तराधिकारलाई निश्चित पार्ने बैना हुनुहुन्छ ।

धन्यवाद र प्रार्थना

१५जबदेखि मैले प्रभु येशूमा तिमीहरूको विश्वास र सबै सन्तप्रति तिमीहरूको प्रेमको बारेमा सुनें, १६तिमीहरूको निमित्त धन्यवाद दिन म थामिएको छैनं, प्रार्थनामा तिमीहरूलाई सधैं सम्भरहेको छु । १७मैले यही विन्ती गरिरहेको छु कि हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको परमेश्वर, महिमाका पिताले तिमीहरूलाई बुद्धि र प्रकाशको आत्मा देऊन्, फलस्वरूप तिमीहरूले उहाँलाई भन्नु राम्ररी चिन्नसक । १८म यो प्रार्थना पनि गर्दछु कि तिमीहरूको हृदयको आँखा खोलियोस् अनि कुन आशामा उहाँले तिमीहरूलाई बोलाउनुभयो र सन्तहरूमा उहाँको महिमित अधिकारको सम्पत्ति के हो, सो तिमीहरू जान्न सक । १९अनि उहाँमा विश्वास गर्ने हामीहरूको निमित्त उहाँको अतुलनीय महान् शक्ति के हो, सो तिमीहरू जान्न सक । त्यो शक्ति उहाँको महान् सामर्थ्यको कार्यअनुसार हो, २०जुन उहाँले खीष्टमा पूरा

गर्नुभयो, जब उहाँले खीष्टलाई मृतकबाट पुनर्जीवित पारेर स्वर्गका स्थानहरूमा आफ्नै दाहिने हाततिर बसाल्नुभयो। २१अनि सबै शासन र अधिकार, शक्ति र राज्य, यस युगमा मात्र होइन तर आउँदो युगमा पनि, सबै नाउँभन्दा माथि उहाँलाई राख्नुभयो। २२तसर्थ परमेश्वरले उहाँको पाउमुनि सबै कुरो राखिदिनुभयो अनि मण्डलीको निमित्त उहाँलाई नै हरेक कुराको शिर तुल्याइदिनुभयो, २३जुन मण्डली उहाँको शरीर हो, उहाँको पूर्णता हो, जसलाई उहाँले नै हरतरहले परिपूर्ण पारिराख्नुहुन्छ।

खीष्टमा जीवित पारिएका

२ विगतमा तिमीहरू त आफ्ना पाप र अपराधहरूमा मरेका थियौ, २जब तिमीहरू यस संसारको रीतिअनुसार, आकाशको शक्तिको मालिकअनुसार, अहिले अनाज्ञाकारीताका सन्तानहरूमा काम गर्ने आत्माअनुसार चल्दथियो। ३हामीहरू पनि तिनीहरू जस्तै हाम्रा पापमय स्वभावको लालसा पूरा गर्दै अनि यसका इच्छा र विचारहरूलाई पछ्याउँदै जिउने गर्दथ्यौ। उनीहरू जस्तै, हामीहरू पनि स्वभावैले क्रोधका सन्तान थियौ। ४तर हामीहरूको निमित्त उहाँको महान् प्रेमको कारण, करुणाका धनी, परमेश्वरले, ५हामीहरूलाई हाम्रा अपराधमा मरेका अवस्थाबाटै खीष्टसँग जीवित पार्नुभयो— अनुग्रहबाट तिमीहरू बचाइएका छौ। ६अनि परमेश्वरले हामीलाई खीष्टसँगै जीवित पार्नुभयो र खीष्ट येशूसँगै स्वर्गीय स्थानहरूमा बसाल्नुभयो, ७जसद्वारा खीष्ट येशूमा उहाँले हामीलाई दयाको रूपमा देखाउनुभएको उहाँको अनुग्रहको अतुलनीय सम्पत्ति आउँदो युगहरूमा देखाउनलाई हो। ८किनकि तिमीहरू विश्वासद्वारा अनुग्रहबाट बचाइएका हो— र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो। ९कर्महरूद्वारा होइन, नत्रता कसैले घमण्ड गर्नेछ। १०किनकि हामी असल काम गर्नको

निमित्त खीष्ट येशूमा परमेश्वरले अधिवाटै सृष्टि गर्नुभएको उहाँका सीप हो।

खीष्टमा एक

११यसकारण, याद राख कि अधि तिमीहरू जन्मैले गैर-यहूदीहरू थियौ, अनि “खतना” (मानिसहरूको हातद्वारा शरीरमा गरिएका) गरेकाहरूले तिमीहरूलाई “बेखतने” भन्दथे। १२याद राख, त्यसवेला तिमीहरू खीष्टदेखि अलग, इस्राएलको नागरिक हक पाउनदेखि वञ्चित थियौ र प्रतिज्ञाका करारहरूबाट विराना, आशा नभएका अनि यस संसारमा परमेश्वररहित थियौ। १३तर अब खीष्ट येशूमा तिमीहरू जो अधि एक समय टाढा थियौ, उहाँको रगतद्वारा नजीक ल्याइएका छौ।

१४किनकि उहाँ स्वयमनै हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ, जसले यहूदी र गैर-यहूदी दुवै बीच शान्ति स्थापित गरेर एकै शत्रुमा गाभ्नुभएको छ, १५उहाँको आफ्नै शरीरमा व्यवस्थाका आज्ञाहरू र विधि विधानहरू खारिज गर्नुभएको छ। दुई जनाबाट एउटै नयाँ मानिस सृष्टि गर्ने र यसरी शान्ति स्थापित गर्ने उहाँको उद्देश्य थियो, १६अनि यही एउटा देहमा दुवै जनालाई क्रूसद्वारा परमेश्वरमा मिलाप गराएर शत्रुतालाई नाश गर्नुभयो। १७उहाँ आउनुभयो अनि तिमी टाढा भएकाहरूलाई साथै नजीक भएकाहरूलाई शान्तिको सन्देश सुनाउनुभयो। १८किनकि उहाँद्वारा हामी दुवैले एउटै आत्मामा पिताकहाँ प्रवेश पाएका छौ।

१९यसरी, तिमीहरू अब विदेशी र प्रवासी होइनौ, तर परमेश्वरका जनहरूसित सङ्गी नागरिक र परमेश्वरको घरानाका सदस्यहरू भएका छौ, २०जुन घराना प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूको जगमाथि बसालिएको छ, र जसको कुनै दुङ्गो खीष्ट येशू स्वयम् हुनुहुन्छ। २१उहाँमा पूरै घर एकसाथ जोडिएको छ अनि प्रभुमा एक पवित्र मन्दिर हुनलाई बढ्दैजान्छ।

१:२०—भजन ११०:१. १:२२—भजन ८:६. १:२२-२३—कलस्सी १:१८. २:१-५—कलस्सी २:१३.

२:१५—कलस्सी २:१४. २:१६—कलस्सी १:२०. २:१७—यशैया ५७:१९.

२२अनि उहाँमा तिमीहरू पनि एक वासस्थान हुनलाई एकसाथ निर्माण हुँदै जान्छौ जसमा परमेश्वर आत्मामा भई वास गर्नुहुन्छ ।

तिमीहरूको निमित्त भोगेको कष्टको कारण निराश नबन, ती त तिमीहरूका गौरव हुन् ।

पावल गैर-यहूदीहरूका निमित्त प्रचारक

३ यसैकारण, तिमी गैर-यहूदीहरूका खातिर म, पावल, ख्रीष्ट येशूको कैदी—

२निश्चय तिमीहरूकै निमित्त मलाई परमेश्वरको अनुग्रहको कारिन्दा नियुक्त गरिएको बारेमा सुनेकै छौ होला, ३अर्थात्, प्रकाशद्वारा मलाई रहस्य प्रकट गरिएको थियो, जसको बारेमा मैले छोटकरीमा लेखिसकेकै छु । ४यो लेखाइ पढ्दा, ख्रीष्टको रहस्यबारे मेरो अन्तर दृष्टि तिमीहरूले बुझ्नेछौ, ५जुन कुरो अधिल्लो पुस्ताका मानिसहरूलाई प्रकट भएको थिएन, तर अहिले, परमेश्वरका पवित्र प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूलाई आत्माद्वारा भएको छ । ६रहस्यचाहिँ के हो भने सुसमाचारद्वारा गैर-यहूदीहरू पनि इस्राएलसँग सङ्गी उत्तराधिकारी, एउटै शरीरका सङ्गी सदस्य, र ख्रीष्ट येशूमा भएको प्रतिज्ञाका सङ्गी साभेदार हुन् ।

७मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रह, जसले ममा शक्तिसँग काम गर्नुहुन्छ, उहाँद्वारा म यस सुसमाचारको सेवक बनिएँ । ८म परमेश्वरका सबै जनहरूभन्दा कान्छो हुँ । तापनि, ख्रीष्टमा पाइने अगम्य सम्पत्तिबारे गैर-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्न, ९अनि सबै थोक सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरमा युगौसम्म लुकेर रहेको यो रहस्यको प्रबन्धबारे सबैलाई सरल ढंगमा बुझाउने अनुग्रह मलाई दिइयो । १०उहाँको अभिप्राय यही थियो, स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका शासक तथा अधिकारीहरूमा परमेश्वरको विभिन्न ज्ञानहरू मण्डलीद्वारा प्रकट गरियोस्, ११जुनचाहिँ उहाँले हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टमा पूरा गर्नुभएको अनन्त योजनाअनुसार थियो । १२उहाँमा अनि उहाँमाथि राखिएको हाम्रो विश्वासद्वारा हामी साहस र स्वतन्त्रतासँग परमेश्वरसम्म पुग्नसक्छौ । १३यसकारण, म यो निवेदन गर्दछु, मैले

एफिसीहरूको निमित्त प्रार्थना

१४यसैकारण, म मेरो पिताको सामुन्ने घुँडा टेक्दछु, १५जसद्वारा स्वर्गमा अनि यस पृथ्वीमा भएका जन्मै परिवारको नाउँ राखिएको छ । १६म यो प्रार्थना गर्दछु कि उहाँको महिमित सम्पत्तिअनुसार उहाँले तिमीहरूको भित्री मनुष्यत्वमा उहाँको आत्माद्वारा शक्तिले सामर्थ्यवान् तुल्याऊन्, १७जसद्वारा ख्रीष्ट तिमीहरूको हृदयमा विश्वासद्वारा वास गरून् । अनि म यो पनि प्रार्थना गर्दछु कि, तिमीहरू प्रेममा जरा गाडेका र स्थापित भएर, १८ख्रीष्टको प्रेमको चौडाइ, लमाइ, उचाइ र गहिराइ कति रहेछ, सबै सन्तहरू सँगसँगै थाहा गर्नलाई तिमीहरूले शक्ति पाउनसक, १९अनि सबै ज्ञानलाई माथ गर्ने ख्रीष्टको प्रेम जान्नलाई परमेश्वरको सबै पूर्णताको नापसम्म तिमीहरू भरिपूर्ण होओ ।

२०अब उहाँलाई जसले हामीमा काम गर्नुहुने शक्तिअनुसार हामीले मागेको वा सोचेकोभन्दा ज्यादै प्रशस्त गरी गर्न सक्नुहुने, २१उहाँलाई नै पुस्ता पुस्तासम्म मण्डली र ख्रीष्ट येशूमा सदासर्वदा महिमा होस् ! आमेन ।

ख्रीष्टको देहमा एकता

४ त्यसकारण म, प्रभुको निमित्त एक कैदीले, तिमीहरू जुन बोलावटमा बोलाइएका छौ, त्यसैको योग्य चालमा चल भनी आग्रह गर्दछु । २पूर्णरूपले नम्र र विनयी बन; एक अर्कालाई प्रेममा सहदै धैर्य धारण गर । ३शान्तिको बन्धनमा आत्माको एकता राख्नलाई हरेक प्रयत्न गर । ४एउटै देह र एउटै आत्मा छ— जसरी तिमीहरूको बोलावट एउटै आशामा भएको थियो— ५एउटै प्रभु, एउटै विश्वास, एउटै बपतिस्मा, ६एउटै परमेश्वर र सबैको पिता, जो सबैमाथि, सबैको मध्यमा र सबैमा हुनुहुन्छ ।

७तर हामी प्रत्येकलाई खीष्टले बाँड्नु भएअनुसार अनुग्रह दिइएको छ । ८यसैकारण धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ:

“जब उहाँ उच्चमा चढिजानुभयो, उहाँले कैदीहरूलाई बन्दी बनाएर लानुभयो अनि मानिसहरूलाई वरदानहरू दिनुभयो ।”

९(यदि उहाँ पृथ्वीको तल्लो भागमा ओर्लनु भएन भने “उहाँ उच्चमा चढिजानुभयो” भन्नाले के बुझिन्छ ? १०जो ओर्लनुभयो, उहाँ नै सम्पूर्ण जगत भरिपूर्ण होस् भनी, सबै स्वर्गहरूभन्दा माथि उक्लनु पनि भयो ।) ११अनि उहाँले नै कसैलाई प्रेरित, कसैलाई अगमवक्ता, कसैलाई प्रचारक, अनि कसैलाई पास्टर तथा शिक्षकहरू हुन बोलाउनुभयो, १२सेवाको काममा परमेश्वरका जनहरूलाई तयार पार्न, जसद्वारा खीष्टको देहको निर्माण हुन सकोस् । १३जबसम्म हामीले परमेश्वरको पुत्रको ज्ञानमा र विश्वासमा एकता प्राप्त गर्दैनौं अनि खीष्टको पूर्णताको सम्पूर्ण नापसम्म परिपक्व बन्दैनौं ।

१४तब हामी विभिन्न सिद्धान्तहरूको प्रत्येक बतास र छालहरूले ओल्ट्याउ पल्ट्याउ पार्ने, धूर्त मानिसहरूका जालभेल र चलाक कार्वाहीद्वारा ठगिने साना बालकहरू जस्ता नहोऔं । १५बरु, प्रेममा सत्य बोलेर, हामी सबै थोकमा उहाँसम्मै अर्थात् खीष्टसम्मै बढ्दै जाऔं, जो हाम्रा शिर हुनुहुन्छ । १६उहाँबाट नै प्रत्येक सहायक जोनीद्वारा सारा शरीर जोडिएको र बाँधिएको भई, प्रेममा हरेक अङ्गले आफ्नो काम गरेअनुसार यो आफै बढ्छ र निर्माण हुन्छ ।

ज्योतिको सन्तान भएर जिउनु

१७यसकारण, म तिमीहरूलाई यो भन्दछु, अनि प्रभुमा यो जोड दिंदछु कि, तिमीहरू अब गैर-यहूदीहरूभै विचारको व्यर्थतामा नचल ।

१८तिमीहरूको समझ अन्धकारले भरिएको छ, तिमीहरूले आफ्नो हृदयलाई कठोर बनाई ल्याएको अज्ञानताको कारणले तिमीहरू परमेश्वरको जीवनदेखि विराना भएका छुनु । १९सम्पूर्ण चेतना गुमाएर, तिमीहरूले सबै किसिमको अशुद्धतामा जिउनु, र अझ धेरै कामुक भई बाँच्न, आफैलाई कामोद्दीपनामा सुम्पिदि ।

२०तर, तिमीहरूले खीष्टलाई त त्यसरी चिनेनौं । २१निश्चय पनि येशूमा भएको सत्यताअनुसार नै तिमीहरूले उहाँबारे सुन्थौं अनि सिक्थौं । २२तिमीहरूले आफ्नो पुरानो जीवन जो छली लालसाद्वारा भरिएको थियो, त्यो पुरानो मनुष्यत्वलाई त्याग्नुपर्छ भनी सिकेका छौं; २३र आफ्ना मनको व्यवहारमा नयाँ मानिस बन; २४अनि नयाँ मनुष्यत्वलाई धारण गर, जो परमेश्वरको धार्मिकता र पवित्रतामा सृष्टि भएको छ ।

२५यसकारण तिमीहरू सबैले भूटलाई त्यागेर आफ्ना छिमेकीसँग सत्य बोल्नुपर्छ, किनकि हामी सबै एउटै देहका अङ्ग हौं । २६“क्रोध गर, तर पाप नगर”: घाम अस्ताउनु अघिनै तिमीहरूको रीस मरोस्, २७अनि शैतानलाई कुनै मौका नदेओ । २८चोर्नेले अब नचोरोस्, तर आफ्नै हातले केही उपयोगी काम गरोस्, र खाँचोमा परेकालाई केही मद्दत गर्न सकोस् ।

२९तिमीहरूको मुखबाट कुनै नराग्रो कुरा ननिक्लोस्, तर समयअनुसार तिमीहरूलाई निर्माण गर्न सहायता पुग्ने र सुन्नेहरूलाई फाइदा हुने कुराकानी मात्र गर । ३०तर परमेश्वरको पवित्र आत्मालाई सन्ताप नदेऊ, जसद्वारा तिमी उद्धारको दिनका निमित्त छाप लगाइएका छौं । ३१सबै तितोपना, क्रोध र रीस, होहल्ला र निन्दा, सबै किसिमको डाहसमेत त्यागिदेओ । ३२एक अर्काप्रति दयालु र कोमल मनका होओ, खीष्टमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभएभै एकले अर्कोलाई क्षमा गर ।

५ यसकारण, प्रिय बालकहरूभै परमेश्वरको देखासिकी गर्नेहरू होओ, २ अनि प्रेममा चल, जसरी खीष्टले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुभयो, र परमेश्वरको निमित्त सुगन्धित भेटी र बलिदान भएर हाम्रो निमित्त अर्पित हुनुभयो ।

३ तर तिमीहरूमा कुनै प्रकारको यौनका अनैतिकता वा कुनै प्रकारको अशुद्धता वा लोभको नाउंसम्म नलिइयोस्, किनकि परमेश्वरका पवित्र जनको निमित्त यी बेठीक कुरा हुन् । ४ अनि कुनै प्रकारको अश्लील, मूर्ख वातचीत अथवा बेफाइदाका ठट्चौली नहोस्, बरु धन्यवाद दिने काम होस् । ५ किनकि तिमीहरू यो निश्चितसँग जान्दछौ कि कुनै व्यभिचारी, वा अशुद्ध व्यक्ति वा लोभी मानिस, जो एक मूर्ति पूजक हो, उसले खीष्ट र परमेश्वरको राज्यमा अधिकार पाउन सक्दैन । ६ कसैले तिमीहरूलाई फोस्रो कुराले धोका नदेओस्, किनकि यिनै कुराहरूको कारण परमेश्वरको क्रोध अनाज्ञाकारीहरूमाथि आउँछ । ७ यसकारण उनीहरूसँग सहभागी नहोओ ।

८ किनकि तिमीहरू एक समय अन्धकारमा थियौ, तर तिमीहरू अब त प्रभुमा ज्योति भएका छौ । ज्योतिका सन्तानभै हिँडुडुल गर । ९ किनकि सबै भलाइ, धार्मिकता र सत्यतामा नै ज्योतिको फल पाइन्छ । १० अनि प्रभुलाई मन पर्ने के हो, त्यो सिक्ने कोशिश गर । ११ अन्धकारका निष्फल कार्यहरूसँग सहभागी नबन, बरु तिमीहरूलाई प्रकट गरिदेओ । १२ किनकि अनाज्ञाकारीहरूले गुप्तमा के के गर्छन् भन्नु पनि शर्मको कुरो हो । १३ तर ज्योतिद्वारा प्रकट भएको प्रत्येक कुरा प्रष्टै देखिने बन्दछ, १४ किनकि ज्योतिले नै प्रत्येक कुरो प्रष्टै देखिने बनाउँदछ । त्यसकारण धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ:

“ए निदाउने, विउँभ, मरेकाहरूबाट उठ, अनि खीष्ट तिमीमाथि चम्कनुहुनेछ ।”

१५ त्यसकारण होशियार बस, तिमी कसरी हिँड्दैछौ— निर्बुद्धि मानिस जस्तो होइन, तर बुद्धिमान् जस्तो, १६ प्रत्येक अवसरलाई सदुपयोग गर, किनकि दिन खराब छ । १७ यसकारण मूर्ख नबन, तर प्रभुको इच्छा के छ त्यो बुझ । १८ तर दाखमचले नमात्तिओ, जसमा असंयम हुन्छ । तर पवित्र आत्माले भरिपूर्ण होओ । १९ भजन, गीत र आत्मिकी गानमा एउटाले अर्कोसँग बोल । प्रभुको निमित्त तिमीहरूको हृदय गीत र सङ्गीतले भर, २० हरेक कुराको निमित्त हाम्रा प्रभु येशू खीष्टमा, परमेश्वर पितालाई सधैँ धन्यवाद चढाओ ।

२१ खीष्टलाई आदर गर्दै एक अर्काको अधीनमा बस ।

पति-पत्नीहरूलाई अर्ती

२२ पत्नी हो, प्रभुमा जस्तै गरी, आफना पतिहरूको अधीनमा बस । २३ किनकि पति नै पत्नीको शिर हो, जसरी खीष्ट, उहाँको देह अर्थात् मण्डलीको शिर हुनुहुन्छ, जसको निमित्त उहाँ उद्धारकर्ता पनि हुनुहुन्छ । २४ जसरी मण्डली खीष्टको अधीनमा छ, त्यसरी नै पत्नीहरू पनि हरेक कुरामा पतिहरूको अधीनमा रहून् ।

२५ पति हो, आफना पत्नीहरूलाई प्रेम गर, जसरी खीष्टले मण्डलीलाई प्रेम गर्नुभयो अनि मण्डलीको निमित्त आफूलाई अर्पित गर्नुभयो, २६ यस हेतुले कि वचनको पानीद्वारा उहाँले त्यसलाई धोएर र सफा गरेर पवित्र पार्न सकून्, २७ अनि उहाँले नै कुनै दाग वा चाउरी नपरेको एउटा प्रतापी मण्डली उहाँ आफ्नै निमित्त प्रस्तुत गर्न सकून् र त्यो मण्डलीचाहिँ पवित्र र निष्छोट होस् । २८ यसै प्रकारले, पतिहरूले आफना पत्नीहरूलाई आफ्नै शरीरलाई भैँ प्रेम गर्नुपर्छ । जसले आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर्छ, त्यसले आफैलाई प्रेम गर्दछ । २९ कुनै पनि हालतमा, कसैले आफ्नो शरीरलाई घृणा गर्दैन, तर उसले यसको वास्ता र पालनपोषण गर्दछ,

५:२—प्रस्थान २९:१८; भजन ४०:६. ५:१६—कलसी ४:५. ५:१९-२०—कलसी ३:१६-१७.

५:२२—कलसी ३:१८; १ पत्रुस ३:१. ५:२५—कलसी ३:१९; १ पत्रुस ३:७.

जसरी खीष्टले मण्डलीलाई गर्नुभयो, ३०किनकि हामी उहाँका देहका अङ्गहरू हौं । ३१“यसैकारण मानिसले आफ्ना आमा र बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसँग मिलिरहन्छ, र ती दुई एउटै शरीर बन्दछन् ।” ३२यो एक अति गहन रहस्य हो, तर मैले त खीष्ट र उहाँको मण्डलीबारे कुरा गरिरहेको छु । ३३तरै पनि, तिमी हरेकले आफ्नो पत्नीलाई, आफैलाई जस्तै गरी प्रेम गर्नुपर्छ, र पत्नीले आफ्ना पतिको आदर गरोस् ।

छोराछोरी र आमाबाबुहरूलाई अर्ती

६ छोराछोरी हो, प्रभुमा आफ्ना आमाबाबुको आज्ञापालन गर, किनकि यो उचित छ । २“आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर”— जुन प्रतिज्ञासहितको पहिलो आज्ञा हो— ३“अनि तिमीहरूलाई भलो होस् र पृथ्वीमा तिमीहरू दीर्घायु होओ ।”

४त्यसैले हे बाबु हो, आफ्ना छोराछोरीलाई रीस नउठाओ; बरु तिनीहरूलाई प्रभुको अनुशासन र शिक्षामा हुर्काओ ।

कमाराहरू र मालिकहरूलाई अर्ती

५हे कमाराहरू हो, तिमीहरूले आदर, भय र इमान्दारसँग जसरी खीष्टको आज्ञा पालन गर्दछौ, त्यसरी नै यस संसारमा भएका तिमीहरूका मालिकको आज्ञा पालन गर । ६केवल उनीहरूलाई खुशी पार्ने हेतुले उनीहरूको आँखा अगाडि मात्र होइन, तर खीष्टको दासहरूभै तिमीहरूको हृदयबाटै परमेश्वरको इच्छा पालन गरेजस्तो गरी उनीहरूको पनि आज्ञा पालन गर । ७तिमीहरूले मानिसलाई होइन, तर प्रभुको सेवा गरेजस्तै गरी उनीहरूलाई सेवा पुऱ्याओ, ८किनकि तिमीहरूलाई थाहा छ, कि कुनै पनि मानिसले जे गर्दछ, त्यसैअनुसारको इनाम प्रभुले उसलाई दिनुहुन्छ, चाहे त्यो व्यक्ति दास होस् वा फुक्का ।

९मालिकहरू हो, तिमीहरूले आफ्ना दासहरूसँग पनि त्यस्तै व्यवहार गर । तिनीहरूलाई नधम्क्याओ, किनकि थाहै होला कि तिमीहरू र उनीहरू दुवैको मालिक स्वर्गमा हुनुहुन्छ, र उहाँले कहिल्यै पक्षपात गर्नुहुन्न ।

परमेश्वरको हातहतियार

१०अन्त्यमा, प्रभुमा र उहाँको सामर्थ्यवान् शक्तिमा बलियो होओ । ११शैतानका युक्तिहरूको विरुद्धमा खडा हुन सक्नलाई परमेश्वरका सारा हातहतियार धारण गर । १२किनकि हाम्रो सङ्घर्ष मासु र रगतको विरुद्धमा होइन, तर प्रधानताहरूको विरुद्ध, शैतानको अधिकार विरुद्ध, वर्तमान् अन्धकारका सांसारिक शासकहरूका र स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका दुष्टचाईका आत्मिक सेनाहरूको विरुद्ध हो । १३यसकारण परमेश्वरका सारा हातहतियार धारण गर, र कुनै पनि खराब दिनको सामना गर्न सक्, अनि सबै काम गरिसकेर खडा हुनसक्ने बन । १४यसकारण आफ्नो कम्मर सत्यको पेट्टीले बाँधेर, धार्मिकताको छाती-पाता लगाएर खडा होओ, १५अनि खुट्टामा मिलापको सुसमाचारको तयारीको जुता लगाओ, १६यी बाहेक, विश्वासको ढाल उठाओ, जसद्वारा तिमीले दुष्टका सबै अग्निवाण निभाउन सक्नेछौ । १७मुक्तिको टोप लगाओ र आत्माको तरवार भिर, जुनचाहिँ परमेश्वरको वचन हो । १८सबै समयहरूमा, सबै प्रकारका निवेदन अनि अन्तर्बिन्तीसहित, आत्मामा प्रार्थना गरिरहो । मनमा सचेत बनेर, सबै सन्तहरूको निमित्त सधैं प्रार्थना गरिरहो ।

१९जब म मुख खोल्दछु, मैले सुसमाचारको रहस्य निर्धक्कसँग बताउन मलाई शब्दहरू दिइयोस् भनी मेरो निमित्त पनि प्रार्थना गर । २०सुसमाचारको निमित्त म बन्धनमा रहेको एक राजदूत हुँ । मैले जसरी बोल्नुपर्ने हो, त्यसरी नै निर्भयसँग घोषणा गर्न सकूँ भनी प्रार्थना गर ।

५:३१-उत्पत्ति २:२४. ६:१-कलस्सी ३:२०. ६:२-३-प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६.

६:४-कलस्सी ३:२१. ६:५-८-कलस्सी ३:२२-२५. ६:९-व्यवस्था १०:१७; कलस्सी ३:२५; ४:१.

६:१४-यशैया ११:५; ५९:१७. ६:१५-यशैया ५२:७. ६:१७-यशैया ५९:१७.

अन्तिम अभिवादन

२१मेरो प्यारो भाइ, अनि प्रभुमा इमान्दार सेवक, टाइकिक्सवाट तिमीहरूले सबै थोक थाहा पाउनेछौ, साथै म कस्तो छु र के गर्दैछु, त्यो पनि जान्नेछौ । २२हामी कस्ता छौं भनी तिमीहरूले जान र तिनले तिमीहरूलाई पनि

प्रोत्साहित तुल्याउन सकून् भनी मैले तिनलाई पठाइरहेको छु ।

२३भाइहरूलाई परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टवाट शान्ति र विश्वाससहितको प्रेम । २४हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अमर प्रेम गर्नेहरू सबैसित अनुग्रह रहोस् ।

फिलिप्पीहरूलाई

पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका सेवकहरू, पावल र तिमोथीका भरिएका होओ ।
तर्फबाट,

फिलिप्पीमा ख्रीष्ट येशूमा भएका विशपहरू र डिकनहरू साथै सबै सन्तहरूलाई:

२परमेश्वर हाम्रा पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति ।

धन्यवाद र प्रार्थना

३तिमीहरूलाई सम्भक्तिपत्रले म मेरा परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु । ४तिमीहरू सबैका निमित्त मेरो हरेक प्रार्थनामा म सधैं आनन्दसाथ प्रार्थना गर्दछु, ५जो पहिलो दिनदेखि अहिलेसम्म सुसमाचारमा रहेको तिमीहरूको सहभागिताको कारणले गर्दा हो, ६यो कुरामा दृढ भरोसा गरेर, कि जसले तिमीहरूमा एउटा असल काम शुरू गर्नुभयो, उहाँले नै ख्रीष्ट येशूको दिनमा त्यो पूरा होउञ्जेल जारी राख्नुहुनेछ ।

७तिमीहरू सबैका निमित्त यस्तो ठान्नु मेरो लागि उचित छ, किनकि तिमीहरूलाई मैले मेरो हृदयमा राखेको छु; त्यसैले चाहे म कैदमा रहँदा अथवा सुसमाचारको प्रतिरक्षा र समर्थन गर्दा, यी दुवैमा तिमीहरू सबै मसँग परमेश्वरको अनुग्रहका सहभागी छौ । ८ख्रीष्ट येशूको प्रेमले तिमीहरू सबैका निमित्त म कति तिरसना गर्दछु भनी परमेश्वरले नै साक्षी दिन सक्नुहुन्छ ।

९अनि मेरो प्रार्थना यही छ: कि तिमीहरूको प्रेम ज्ञान र अन्तरदृष्टिको गहिराइमा भन्-भन् प्रशस्त हुँदैजाओस्, १०यस उद्देश्यले, कि जे असल छ त्यो छुट्याउन तिमीहरू समर्थ बन्न सक र ख्रीष्टको दिनमा शुद्ध र दोषरहित रहन सक, ११अनि परमेश्वरको महिमा र प्रशंसाको निमित्त येशू ख्रीष्टद्वारा आउने धार्मिकताका फलले

पावलको कैदद्वारा सुसमाचारको विस्तार

१२ए भाइ हो, अब ममाथि आइलागेका कुराहरूले वास्तवमा सुसमाचारलाई अगि बढाउने काम गरेका छन् भनी तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु । १३त्यसकै फलस्वरूप, सारा दरवार र बाँकी सबैकहाँ म कैदमा ख्रीष्टको निमित्त रहेको हुँ भनी जाहेर भएको छ । १४अनि मेरो कैदको कारणले गर्दा, प्रभुमा धेरै भाइहरू परमेश्वरको वचन अझ साहस र निर्भयतासाथ प्रचार गर्न उत्साहित भएका छन् ।

१५यो सत्य हो कि कतिले डाह र प्रतिस्पर्धाका कारण ख्रीष्टलाई प्रचार गर्छन्, तर अरूहरूले चाहिँ सद्भावले । १६दोस्रो समूहकाहरूले म सुसमाचारको सुरक्षाका निमित्त यहाँ परेको हुँ भनी जानेर प्रेममा यो काम गर्दछन् । १७तर पहिलो समूहकाहरूले चाहिँ ईमानदारीपूर्वक होइन, तर म कैदमा रहेको बेला तिनीहरूले मेरो निमित्त समस्या खडा गर्न सकिन्छ भनी ठानेर स्वार्थको भावनाले ख्रीष्टलाई प्रचार गर्छन् । १८त्यसले के भयो त ? मुख्य कुरा त यही नै हो कि जुनै पनि उपायले, चाहे गलत अभिप्रायमा, चाहे सत्यमा; ख्रीष्ट नै प्रचारिनुहुन्छ । अनि यसैकारणले म रमाउँछु ।

हो, रमाउने काम म जारी राख्छु, १९किनकि तिमीहरूका प्रार्थना र येशू ख्रीष्टका आत्माले दिने सहायताद्वारा ममाथि आइलागेका कुराहरू मेरै छुटकाराको निमित्त हुन आउनेछन् भनी म जान्दछु । २०म उत्कट प्रतीक्षा र आशा गर्दछु, म कदापि शर्ममा पर्नेछैन, तर मैले प्रशस्त साहस पाउनेछु, ताकि चाहे जीवनद्वारा होस् वा मृत्युद्वारा, सदाभै अब पनि मेरो शरीरमा

खीष्ट उच्च पारिनुहुनेछ। २१किनकि मेरो निमित्त जिउनु खीष्ट हो, अनि मर्नु लाभ हो। २२यदि म शरीरमा नै जिइरहनुपर्ने हो भने, त्यसको अर्थ मेरो निमित्त फलदायी परिश्रम हुनेछ। तापनि मैले के रोज्ने त ? म जान्दिनँ ! २३मेरो मन दुविधामा छ: म त बिदा भएर खीष्टको साथमा हुने इच्छा गर्दछु, किनकि यो धेरै नै असल छ; २४तर म शरीरमा नै रहिरहनु तिमीहरूका निमित्त अझ बढी आवश्यक छ। २५यही कुरामा विश्वास गर्न निश्चित भएर, विश्वासमा तिमीहरूको प्रगति र आनन्दको निमित्त म जीवित रहनेछु, अनि तिमीहरू सबैसँग रहिरहनेछु भनी म जान्दछु, २६जसबाट म फेरि तिमीहरूसँग रहेकोले गर्दा मेरो कारण खीष्ट येशूमा भएको तिमीहरूको आनन्द भरपूर भई पोखियोस्।

२७जसुकै आइलागे तापनि, तिमीहरू खीष्टको सुसमाचारको योग्य हुने जीवनको चालमा चल। तब, चाहे म आएर तिमीहरूलाई देखूँ, चाहे अनुपस्थित रहेर तिमीहरूका बारेमा सुनुँ, म यही थाहा पाउन चाहन्छु कि तिमीहरू एउटै आत्मामा दृढ भई खडा छौ, र सुसमाचारको विश्वासको निमित्त एउटै मनका भई मिलेर परिश्रम गर्दछौ, २८र तिमीहरूलाई विरोध गर्नेहरूबाट कुनै किसिमले डराउँदैनौ। यो तिमीहरूका निमित्त एउटा चिन्ह हो कि तिमीहरू नाश हुनेछन्, तर तिमीहरूका निमित्त त तिमीहरू बचाइनेछौ भन्ने कुराको चिन्ह हो र यो परमेश्वरबाट हुन्छ। २९किनकि खीष्टमा तिमीहरूलाई केवल उहाँमाथि विश्वास गर्ने कुरा मात्र दिइएको छैन, तर उहाँको खातिर कष्ट भोग्ने कुरा पनि दिइएको छ, ३०किनकि जुन सङ्घर्ष तिमीहरूले ममा भएको देख्यौ र त्यो अझै पनि ममा छँदैछ भनी अहिले सुन्दैछौ, तिमीहरू पनि त्यही सङ्घर्षमा नै छौ।

खीष्टको नम्रताको अनुकरण

२ खीष्टमा एक हुनाले यदि तिमीसँग केही प्रोत्साहन, उहाँको प्रेमबाट केही सान्त्वना,

पवित्र आत्मसँग केही सङ्गति, केही कोमल कृपा र सहानुभूति छ भने, एउटै मनका भएर, एउटै प्रेम राखेर, एउटै आत्मा र लक्ष्य लिएर मेरो आनन्द पूरा गर। ३१स्वार्थी आकाङ्क्षा र व्यर्थको अहङ्कारमा केही नगर, तर नम्रतामा एकले अर्कालाई आफूभन्दा श्रेष्ठ ठान। ३२तिमीहरू हरेकले केवल आफ्नो इच्छा मात्र होइन, तर अरूको इच्छा पनि हेर।

३३तिमीहरूको आचरण पनि खीष्ट येशूको जस्तै होस्:

- ६ जसले, उहाँ परमेश्वरकै स्वरूपमा भएर पनि, परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई पक्रिराख्ने कुनै शोकजस्तो ठान्नुभएन,
- ७ तर आफैलाई रित्याउनुभयो, एउटा कमाराको रूप लिनुभयो, मानिसकै प्रतिरूपमा बनिनुभयो।
- ८ अनि स्वरूपमा मानिसजस्तै भएर, उहाँले आफैलाई होच्याउनुभयो र मृत्युसम्मै अर्थात् क्रूसको मृत्युसम्म नै आज्ञाकारी बन्नुभयो।
- ९ त्यसैकारण परमेश्वरले उहाँलाई सर्वोच्च स्थानसम्म उच्च पार्नुभयो र उहाँलाई एउटा नाउँ दिनुभयो, जो हरेक नाउँभन्दा उच्च छ,
- १० कि स्वर्गमा, पृथ्वीमाथि र पृथ्वीमुनि भएको, हरेक प्राणीले येशूको नाउँमा घुँडा टेक्नुपर्छ,
- ११ अनि परमेश्वर पिताको महिमाको निमित्त, हरेक जिब्रोले येशू खीष्ट नै प्रभु हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्नुपर्छ।

ताराभैँ चम्कनु

१२यसकारण, मेरा प्रिय मित्र हो, म तिमीहरूसँग हुँदा मैले दिएका अर्ती जसरी सधैं पालन गरेका थियौ, अब भन् बढी मेरो

अनुपस्थितिमा पनि डर र कम्पसाथ आफ्नो मुक्तिको काम तिमीहरू पूरा गर्दै जाओ, १३किनकि तिमीहरूका इच्छा र काम गराइ दुवैलाई उहाँकै असल अभिप्रायमुताविकको तुल्याउनका निमित्त तिमीहरूमा काम गर्नुहुनेचाहिँ परमेश्वर नै हुनुहुन्छ ।

१४सबै काम विनागनगन र विनावाद-विवाद गर, १५जसबाट टेढो र बरालिएको पुस्ताको बीचमा तिमीहरू निर्दोष र शूद्र, परमेश्वरका निष्पट सन्तान बन्न सक्नेछौ, जुन पुस्तामा तिमीहरू ताराहरूभै चम्कन्छौ, १६त्यसैले तिमीहरूले जीवनको वचनलाई दह्रो गरी पक्रिआख— ताकि म व्यर्थमा दगुरिनँ र व्यर्थमा परिश्रम गरिनँ भनी खीष्टको दिनमा मैले गर्व गर्न सकूँ । १७तर यदि तिमीहरूको विश्वासको बलिदान र सेवामाथि म अर्घबलिको रूपमा अर्पित हुनपरे तापनि, म खुशी छु र तिमीहरू सबैसँग रमाउँछु । १८त्यसैगरी तिमीहरू पनि मसँगसँगै खुशी हुनु र रमाउनुपर्छ ।

तिमोथी र इपाफ्रोडिटस

१९तिमीहरूको खबर पाएर म पनि प्रसन्न हुन सकूँ भनेर तिमोथीलाई चाँडै नै तिमीहरूकहाँ पठाउन म प्रभु येशूमा आशा गर्दछु । २०साँचो मनले तिमीहरूको भलाइको निमित्त वास्ता गर्ने, तिनी जस्तो अर्को मानिस मसित छैन । २१किनकि सबैले येशू खीष्टको इच्छा होइन, तर आफ्नै स्वार्थ खोज्दछन् । २२तर तिमोथीले आफैलाई साबित गरेको कुरा त तिमीहरूलाई थाहै छ, कसरी एउटा छोराको बाबुको सेवा गरेभैँ तिनले मसँग सुसमाचारको काममा सेवा गरेका छन् । २३यसकारण, मेरो परिस्थिति कस्तो हुन्छ भनी बुझ्ने वित्तिकै म तिनलाई पठाउने आशा गर्दछु । २४अनि म आफै पनि चाँडै नै आउनेछु भनी प्रभुमा भरोसा राखेको छु ।

२५मेरा भाइ, सहकर्मी र सङ्गीसिपाही इपाफ्रोडिटसलाई तिमीहरूकहाँ पठाउन मैले आवश्यक ठानेको छु, जो मेरो खाँचोमा वास्ता

गर्न भनी तिमीहरूले पठाएका तिमीहरूका दूत पनि हुन् । २६किनकि तिनले तिमीहरू सबैका लागि अति तिसर्ना गर्दछन् र तिनी विरामी छन् भनी तिमीहरूले सुनेका हुनाले तिनी चिन्तित भएका छन् । २७तिनी वास्तवमा मरणान्त विरामी थिए । तर परमेश्वरले तिनीमाथि अनि तिनीमाथि मात्र नभई मेरो शोकमाथि अरू शोक नथपियोस् भनी ममाथि पनि कृपा गर्नुभयो । २८त्यसैकारण पनि तिनलाई पठाउन म अझ बढी उत्सुक छु, किनकि तिनलाई फेरि देखेर तिमीहरू खुशी बन्नेछौ र मलाई पनि कम चिन्ता हुनेछ । २९तिनलाई ठूलो आनन्दसाथ प्रभुमा स्वागत गर र तिनीजस्ता मानिसहरूलाई आदर गर, ३०किनकि मेरो निमित्त तिमीहरूको अपूरो सहायता पूरा गर्न आफ्नो जीवन जोखिममा हाल्दै, तिनी खीष्टको कामको निमित्त ऋण्डै मृत्युको मुखसम्म नै पुगे ।

शरीरमा भरोसा नगर्नु

३ अन्त्यमा, ए मेरा भाइ हो, प्रभुमा आनन्द गर ! तिमीहरूलाई फेरि पनि त्यही कुरा नै लेखिरहन मलाई अप्ठेरो लाग्दैन, अनि यो त तिमीहरूका निमित्त सुरक्षाको कुरा हो ।

२कुकुरहरूदेखि, अर्थात् खराब काम गर्नेहरूदेखि, अङ्ग-कटाइ गर्नेहरूदेखि होशियार बस । ३किनकि हामी जसले परमेश्वरका आत्माद्वारा आराधना गर्दछौ, खीष्ट येशूमा गर्व गर्दछौ र शरीरमा भरोसा राख्दैनौ, हामी नै साँचो खतना भएकाहरू हौ— ४यद्यपि म आफैसँग त यस्तो भरोसाको निमित्त कारणहरू छन् ।

यदि कसैले आफूसँग शरीरमा भरोसा राख्ने कारणहरू छन् भनी ठान्छ भने, मसँग भन् धेरै कारणहरू छन्: ५म आठौँ दिनमा खतना भएको, इस्राएल जातिको, बेन्यामीनको कुलको, हिब्रूहरूको हिब्रू हुँ, व्यवस्थाको विषयमा हो भने फरिसी; ६जोशको विषयमा हो भने, मण्डलीलाई सताउने; व्यवस्थाबमोजिम धार्मिक ठहरिने कुरामा हो भने, दोषरहित ।

७तर जे कुराहरू मेरा निमित्त लाभदायक थिए, अब तिनलाई खीष्टका खातिर म हानिकारक नै सम्भन्छु । न्त्यसभन्दा पनि बढी, मेरा प्रभु खीष्ट येशूलाई चिन्न पाउने जस्तो सबैभन्दा महान् कुराको तुलनामा त म सबै कुरालाई नै हानि सम्भन्छु, जसको निमित्त मैले सबै कुरा गुमाएको छु । तिनलाई म कसिङ्गरतुल्य ठान्दछु, यस निमित्त कि मैले खीष्टलाई प्राप्त गर्न सकूँ, ९र म उहाँमा भएको पाइन सकूँ, व्यवस्थावाट आउने मेरो आफ्नै धार्मिकता भएर होइन, तर खीष्टमाथिको विश्वासद्वारा आउने त्यो धार्मिकता प्राप्त गरेर— जुन धार्मिकता परमेश्वरवाट आउँछ र विश्वासद्वारा पाइन्छ । १०म खीष्टलाई अनि उहाँ जीवित हुनुभएको शक्तिलाई र उहाँको मृत्युमा उहाँजस्तै बनेर उहाँको कष्ट भोगमा सहभागी हुने सङ्गितलाई अब गहिरोगरी चिन्न चाहन्छु, ११अनि यसरी, कुनै रीतले, मरेकाहरूवाटको पुनरुत्थान प्राप्त गर्न सकूँ ।

निशानातिर बढ्नु

१२मैले यी सबै कुरा प्राप्त गरिसकेको छु, अथवा म सिद्ध तुल्याइसकेको छु भनेको होइन, तर खीष्ट येशूले जे कुराको निमित्त मलाई पक्रनुभयो त्यही कुरा पक्रन सकूँ भनी म अगाडि बढिरहेको छु । १३भाइ हो, यी सबै कुरा मैले पक्रिसकेको छु भनी म ठान्दैनं । तर म एउटा काम गर्दछु: पछाडिका कुरालाई विसर अगाडिका कुरातिर परिश्रमसाथ अगि बढ्दै, १४म त्यो पुरस्कार प्राप्त गर्न निशानातर्फ अगि बढ्दछु, जसको निमित्त परमेश्वरले खीष्ट येशूमा मलाई स्वर्गीय बोलावट दिनुभएको छ ।

१५हामी परिपक्व हुनेहरू सबैले यस्तै विचार राखौं । अनि यदि कुनै कुरामा तिमीहरूले भिन्दै प्रकारले विचार गर्छौं भने, त्यो पनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्पष्ट पारिदिनुहुनेछ । १६केवल हामीले जे जति प्राप्त गरिसकेका छौं, हामी त्यही तहमा स्थिर भई चलौं ।

१७भाइ हो, मेरो अनुकरण गर्ने काममा

अरूसँग मिल, र हामीले तिमीहरूलाई दिएका नमूनाअनुसार जिउनेहरूमाथि ध्यान देओ । १८किनकि, मैले तिमीहरूलाई पहिले धेरैपल्ट भनेभैं अहिले हँदै फेरि भन्दछु, धेरै मानिसहरू खीष्टको क्रूसका शत्रुहरूजस्तै गरी जिउँछन् । १९तिनीहरूको अन्त्य विनाश हो, तिनीहरूको ईश्वर तिनीहरूकै पेट हो, तिनीहरूको गर्व तिनीहरूकै शर्ममा छ । तिनीहरूको मन संसारका कुराहरूमा छ । २०तर हाम्रो नागरिकता स्वर्गमा छ । अनि हामीले त्यहाँवाट आउने मुक्तिदाता, अर्थात् प्रभु येशू खीष्टको उत्कट प्रतीक्षा गर्दछौं, २१जसले सबै कुरालाई उहाँको अधीनमा ल्याउन उहाँलाई सामर्थ्य दिने त्यही शक्तिद्वारा हाम्रा नीच शरीरलाई परिवर्तन गरिदिनुहुनेछ र त्योचाहिँ उहाँको जस्तै महिमित शरीर बन्नेछ ।

४ यसकारण, मेरा प्रिय भाइहरू हो, म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दछु र तिमीहरूको चाहना गर्दछु, तिमीहरू नै मेरो आनन्द र मुकुट हो । मेरा प्रियहरू, यसरी नै प्रभुमा स्थिर रहो ।

प्रोत्साहन

२म इयोदिया र सुन्तुखे दुवैलाई प्रभुमा एक अर्कासँग एउटै मनका होओ भनी आग्रहपूर्वक विन्ती गर्दछु । ३यो साँच्चै हो, अनि एउटै जुवाका विश्वासी सहकर्मी, म तिमीलाई पनि विन्ती गर्दछु, यी स्त्रीहरूलाई मद्दत गर, जसले मेरो पक्षमा सुसमाचारको खातिर क्लेमण्ट र मेरा अरू सहकर्मीहरूसँग परिश्रम गरेका छन्, जसका नाउँ जीवनको पुस्तकमा छन् ।

४प्रभुमा सधैं आनन्द गर । म फेरि पनि भन्दछु: आनन्द गर ! ५तिमीहरूको सहनशीलता सबै मानिसहरूलाई थाहा होस् । प्रभु नजिकै हुनुहुन्छ । ६केही कुरामा पनि चिन्तित नहोओ, तर सबै कुरामा धन्यवादसाथ प्रार्थना र अन्तर्विन्तीमा तिमीहरूको माग परमेश्वरमा जाहेर होस् । ७अनि सम्पूर्ण समझलाई माथ गर्ने, परमेश्वरको शान्तिले, तिमीहरूका हृदय र

तिमीहरूका मनलाई खीष्ट येशूमा रक्षा गर्नेछ ।

८अन्त्यमा, ए भाइ हो, जे कुरो सत्य छ, जे कुरो आदरणीय छ, जे कुरो ठीक छ, जे कुरो शुद्ध छ, जे कुरो प्रेमको योग्य छ, जे कुरो मनपर्दो छ— यदि केही कुरा श्रेष्ठ र प्रशंसाको योग्य छ भने— तिनै कुराको विचार गर । ९जे कुरा तिमीहरूले मबाट सिक्नु अथवा ग्रहण गर्नु अथवा सुन्नु अथवा ममा देख्यौ, ती कुरालाई व्यवहारमा ल्याओ, र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसँग रहनुहुनेछ ।

उनीहरूका भेट्टीको लागि धन्यवाद

१०तिमीहरूमा अन्त्यमा मप्रतिको वास्ता फेरि नयाँ गरी पलाएकोमा म प्रभुमा अत्यन्तै आनन्द गर्दछु । तिमीहरूले साँच्चै नै मेरो वास्ता गर्थ्यौ, तर त्यो देखाउने मौका तिमीहरूले पाएका थिएनौ । ११म खाँचोमा परेको छु भनेर मैले यसो भनेको होइन, किनकि जुनसुकै परिस्थितिमा पनि सन्तुष्ट बन्न मैले सिकेको छु । १२खाँचोमा पर्नु के हो सो म जान्दछु, र प्रशस्ततामा हुनु भनेको के हो त्यो पनि म जान्दछु । चाहे भरपेट हुँदा होस् वा भोकप्यासमा होस्, चाहे प्रशस्ततामा जिउँदा होस् वा अभावमा जिउँदा होस्, जुनसुकै परिस्थितिमा पनि सन्तुष्ट बन्ने रहस्य मैले सिकेको छु । १३जसले मलाई शक्ति दिनुहुन्छ, उहाँमा म सबै कुरा गर्न सक्छु ।

१४तापनि मेरो कष्टमा सहभागी बन्नु तिमीहरूको असल गुण हो । १५यसभन्दा पनि बढी, तिमी फिलिप्पीहरू आफै पनि जान्दछौ,

कि तिमीहरूले सुसमाचार सुनेका शुरूका दिनहरूमै, म म्यासिडोनियाबाट विदा हुँदा दिने र लिने काममा केवल तिमीहरूबाहेक अरू कुनै पनि मण्डली मसँग सहभागी भएको थिएन । १६किनकि म थेसलोनिकेमा हुँदा पनि, म खाँचोमा परेको बेला तिमीहरूले पटक पटक मलाई सहायता पठाए। १७मैले कुनै कोशेली खोजेको होइन, तर मैले तिमीहरूकै हिसाबमा जम्मा हुँदै जाने फलको खोजी गरेको हुँ । १८मैले पूरा मोल र त्योभन्दा पनि बढी नै प्राप्त गरेको छु । मलाई प्रचुर मात्रामा दिइएको छ, किनकि अहिले इपाफ्रोडिटसको हातमा तिमीहरूले पठाएको भेट्टी मैले प्राप्त गरेको छु । त्यो मीठो वास्ना भएको भेट्टी, ग्रहणयोग्य र परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउने बलिदान हो । १९मेरा परमेश्वरले तिमीहरूका सबै खाँचोहरू खीष्ट येशूमा उहाँको महिमामय सम्पत्तिअनुसार पूरा गरिदिनुहुनेछ ।

२०हाम्रा परमेश्वर र पितालाई सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन ।

आखिरी अभिवादन

२१खीष्ट येशूमा सबै सन्तहरूलाई अभिवादन देओ । मसँग भएका भाइहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । २२सबै सन्तहरूले, विशेष गरी सिजरका घरानाहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

२३प्रभु येशू खीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मसँग रहोस् । आमेन ।

कलस्सीहरूलाई

पावलको पत्र

१ परमेश्वरको इच्छाद्वारा ख्रीष्ट येशूको प्रेरित पावल अनि हाम्रा भाइ तिमोथीबाट, रकलस्सेमा भएका पवित्र र विश्वास योग्यसाथ ख्रीष्टलाई पढ्छाउने भाइहरूलाई:

हाम्रा पिता परमेश्वरबाट अनुग्रह र शान्ति ।

धन्यवाद ज्ञापन र प्रार्थना

हामी तिमीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्दा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछौं, किनकि हामीले ख्रीष्ट येशूमा भएको तिमीहरूको विश्वास अनि सबै सन्तहरूप्रति भएको तिमीहरूको प्रेमको विषयमा सुनेका छौं । त्यो विश्वास र प्रेम जुनचाहिँ त्यो आशाबाट पलाएर आउँछ जुन तिमीहरूको लागि स्वर्गमा थुपारिएको छ, अनि यो पनि कि तिमीहरूले अधिबाटै सत्यको वचन अर्थात् सुसमाचारको विषयमा सुनिसकेका छौं, जो तिमीहरूमा आएको छ । तिमीहरूले परमेश्वरको अनुग्रहलाई सुनेर पूर्ण सत्यतामा बुझेको दिनदेखि उसो तिमीहरूका बीचमा भएकै यो सुसमाचारले सारा संसारभरि फल फलाउँदै बढिरहेछ । तिमीहरूले यसलाई इपाफ्रासबाट सिकेका हो, जो हाम्रो पक्षमा ख्रीष्टको विश्वासयोग्य सेवक, अनि हाम्रो प्रिय सहकर्मी हुन्, अनि जसले आत्मामा भएको तिमीहरूको प्रेमको विषयमा पनि हामीलाई बताए ।

यसकारण, हामीले तिमीहरूको विषयमा सुनेको दिनदेखि, तिमीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्न अनि आत्मिक वृद्धि र समझद्वारा तिमीहरूलाई उहाँको इच्छाको ज्ञानले भरून् भनी निवेदन गर्न थामिएका छैनौं । १०अनि हरेक असल काममा फल फलाउँदै, परमेश्वरको ज्ञानमा

बढ्दै उहाँलाई हरेक किसिमले खुशी पाउँ तिमीहरूले प्रभुको योग्य जीवन बिताओ भनेर हामी यो प्रार्थना गर्छौं । ११तिमीहरूमा धेरै सहनशीलता र धीरज होस् भनी उहाँको महिमायुक्त शक्तिअनुसार तिमीहरू पूर्ण शक्तिले बलियो भएका होओ । १२ज्योतिको राज्यमा सन्तहरूको पैतृक अधिकारको सहभागी हुने योग्यता तिमीहरूलाई प्रदान गर्नुहुने पितालाई आनन्दसाथ धन्यवाद चढाओ । १३किनकि उहाँले हामीलाई अन्धकारको राज्यबाट छुटाउनुभयो अनि प्रेम गर्नुहुने पुत्रको राज्यमा ल्याउनुभयो, १४जसमा हामीलाई छुटकारा र पापको क्षमा छ ।

ख्रीष्टको सर्वश्रेष्ठता

१५उहाँ अदृश्य परमेश्वरको प्रतिरूप, सारा सृष्टिका ज्येष्ठ हुनुहुन्छ । १६किनकि उहाँद्वारे सबैथोक सृजिए: स्वर्गमा अनि पृथ्वीमा भएका थोकहरू, देखिने अनि नदेखिने, सिंहासनहरू होस् वा प्रभुत्वहरू वा शासकहरू वा अधिकारीहरू; सबै उहाँद्वारा अनि उहाँकै निमित्त सृजिएका हुन् । १७त्यसैले उहाँ सबैभन्दा पहिला हुनुहुन्छ, अनि सबै कुराहरू उहाँमा नै एकसाथ मिलेर रहेका छन् । १८अनि उहाँ शरीर अर्थात् मण्डलीका शिर हुनुहुन्छ; हरेक थोकमा उहाँको सर्वश्रेष्ठता रहोस् भनेर उहाँ नै शुरु अनि मरेकाहरूबाट जीवित हुनेहरूमा ज्येष्ठ हुनुहुन्छ । १९किनकि उहाँको आफ्नो सारा पूर्णता ख्रीष्टमा वास गरोस् भन्ने परमेश्वरलाई खुशी लाग्यो, २०अनि सबै कुराहरू, संसारमा भएका अथवा स्वर्गका कुराहरू, आफैमा मिलाप गराउनलाई क्रूसमा बगाएको ख्रीष्टको रगतद्वारा शान्ति ल्याउनुभयो ।

२१एकपल्ट तिमीहरू आफ्नो दुष्ट चालको कारण परमेश्वरदेखि विराना भई आफ्ना मनमा

शत्रुहरू भएका थियौ । २२तर अब त तिमीहरूलाई उहाँको दृष्टिमा निष्छोट र निर्दोष उपस्थित गराउन उहाँले तिमीहरूलाई खीष्टको भौतिक शरीरको मृत्युद्वारा मिलापमा ल्याउनुभएको छ— २३यदि तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा अचल र दृढ़ भई रट्यौ अनि तिमीहरूले सुनेका सुसमाचारबाट हटेनौ भने । यो सुसमाचार नै तिमीहरूले सुनेका छौ अनि त्यही नै स्वर्गमुनि भएका हरेक प्राणीलाई घोषणा गरिएको छ, अनि म, पावल, त्यसैको सेवक भएको छु ।

मण्डलीको निमित्त पावलको परिश्रम

२४अब तिमीहरूको खातिर मेरो शासनामा म आनन्दित हुन्छु, र खीष्टका कष्टहरूको विषयमा उहाँको शरीर अर्थात् मण्डलीको खातिर म आफ्नो शरीरमा त्यो पूरा गर्छु । २५परमेश्वरले मलाई तिमीहरूलाई पूर्णरूपमा वचन प्रस्तुत गर्नु भन्ने आज्ञा दिनुभएकोले म त्यसको सेवक भएको छु— २६अर्थात् त्यो रहस्य जो युगयुग र पुस्तौदेखि गुप्त राखिएको छ, तर अब त सन्तहरूलाई खुलस्त गरिएको छ । २७यस रहस्यको महिमामय सम्पत्ति, जुन खीष्ट तिमीहरूभित्र हुनुभएको अर्थात् महिमाको आशा हो, त्यो गैर-यहूदीहरूलाई जनाउनको लागि परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नुभएको छ ।

२८हामीले हरेकलाई खीष्टमा सिद्ध प्रस्तुत गराउनलाई, हरेकलाई चेतावनी दिदै अनि सारा बुद्धिमा सिकाउँदै हामी उहाँको घोषणा गर्छौं । २९मभित्र प्रबलतासाथ काम गर्ने उहाँको सम्पूर्ण शक्तिले म कठोर परिश्रम गर्छु ।

२ तिमीहरूले यो जान भनी म चाहन्छु कि म तिमीहरू र लाउडिकियामा हुनेहरूको निमित्त, अनि मलाई व्यक्तिगत रूपमा नभेटेकाहरू जति सबैको निमित्त मैले कति कठोर परिश्रम गरिरहेको छु । ३तिमीहरूले परमेश्वरको रहस्यको ज्ञान अर्थात् खीष्टलाई जान्नको लागि

तिमीहरूसित सम्पूर्ण समझको पूर्ण धन होस्, अनि तिमीहरू हृदयमा उत्साहित भई प्रेममा एक होओ भन्ने मेरो उद्देश्य हो । ४खीष्टमा नै बुद्धि र ज्ञानको सारा सम्पत्ति लुकेर बसेका छन् । ५कसैले तिमीहरूलाई फर्काई-फुस्ल्याई गर्ने भूटा सिद्धान्तका तर्कहरूले नछलोस् भनेर नै म यो तिमीहरूलाई भन्दछु । ६किनकि म तिमीहरूका बीचमा शरीरमा अनुपस्थित भए तापनि, आत्मामा उपस्थित नै छु अनि तिमीहरू कति सुव्यवस्थित छौ र खीष्टमा तिमीहरूको विश्वास कति दृढो छ भनेर म रमाउँछु ।

खीष्टमा भएको जीवनद्वारा मानवीय नियमदेखि छुटकारा

७त्यसो भए, जसरी तिमीहरूले खीष्टलाई प्रभु भनी ग्रहण गर्नु, त्यसरी नै उहाँमा जीवन विताइरहो । ८उहाँमा जरा हालेका र बनिएका भएर तिमीहरूलाई सिकाएवमोजिम विश्वासमा दृढ़ भई, धन्यवादमा प्रशस्त होओ ।

९ध्यान देओ कि कसैले तिमीहरूलाई खोक्रो अनि छलपूर्ण दर्शनशास्त्रद्वारा कैदी नबनाओस्, जुनचाहिँ खीष्टअनुसार होइन तर मानवीय परम्परा अनि यस संसारका आधारभूत सिद्धान्तहरूमाथि अडिँएका हुन्छन् ।

१०किनकि खीष्टमा ईश्वरत्वको सारा पूर्णता शारीरिकरूपमै वास गर्छ, ११अनि तिमीहरूलाई खीष्टमा पूर्णता दिइएको छ, जो हरेक शक्ति र अख्तियारमाथि शिर हुनुहुन्छ । १२पापको स्वभावलाई त्याग गर्दा मानिसको हातले गरेको खतनाद्वारा होइन तर खीष्टको हातले गरेको खतनाद्वारा तिमीहरूको खतना भएको छ, १३तिमीहरू वृत्तस्मामा उहाँसित गाडियौ अनि उहाँलाई मरेकोबाट जीवित पार्नुहुने परमेश्वरको शक्तिमाथि भएको तिमीहरूको विश्वासको कारण उहाँसितै जीवित पनि भएका छौ ।

१३जब तिमीहरू पापमा अनि आफ्ना पापी स्वभावको वेखतनामा मरेका थियौ, परमेश्वरले

तिमीहरूलाई खीष्टसित जीवित तुल्याउनुभयो । उहाँले हाम्रा सबै पापहरूलाई क्षमा गरिदिनुभयो, १४हाम्रा विरुद्धमा भएका लिखित तमसुक र त्यसका सबै कानूनी दावीहरूलाई क्रूसमा कीला ठोकी रद्द गरिदिनुभयो । १५अनि शक्ति र अख्तियारहरूलाई निःशस्त्र पारी, तिनीहरूलाई क्रूसमाथि पराजित गरी, खुल्लमखुल्ला तमाशा बनाइदिनुभयो ।

१६यसकारण तिमीहरूलाई कसैले खाने पिउने, अथवा धार्मिक उत्सवको विषयमा, औंसी र विश्राम-दिन मनाउने कुरामा दोष नदेओस् । १७यिनीहरू त आउने कुराहरूका छाया मात्र हुन्; तरै पनि, वास्तविकता त खीष्टमै पाइन्छ । १८भ्रूटा नम्रता अनि स्वर्गदूतहरूको पूजा मन पराउने कसैले तिमीहरूलाई इनाम पाउन अयोग्य तुल्याउन नदेओ । यस्तो व्यक्ति उसले जे देखेको छ त्यसबारे पूर्ण विवरणमा जान्छ, अनि उसको सांसारिक मन व्यर्थको विचारमा घमण्डले फूल्छ । १९उसले खीष्ट, अर्थात् शिरसितको सम्बन्ध विच्छेद गराएको हुन्छ, जसबाट पोषण पाई जोर्नी र ग्रन्थिहरूद्वारा एकसाथ गाँसिएर सारा शरीर परमेश्वरले वृद्धि गराउनु भएअनुसार बढ्दै जान्छ ।

२०तिमीहरू यस संसारका आधारभूत सिद्धान्तहरूप्रति खीष्टसित मरिगएका हुनाले, अबै त्यसैसित सम्बन्ध भएभै तिमीहरू त्यसका नियमहरूको अधीनमा किन रहन्छौ ? २१“नसमात ! नचाख ! नछोओ !” २२यिनीहरू त चलाएपछि नष्ट भइजाने हुन्, किनकि यिनीहरू मानवीय आज्ञाहरू र शिक्षाहरूमा आधारित हुन्छन् । २३तिनीहरू आफैद्वारा स्थापित उपासना, तिनीहरूका भ्रूटा नम्रता अनि आफ्ना शरीरप्रति गरेका तिनीहरूका कठोर व्यवहार भएका नियमहरू साँच्चै बृद्धिपूर्ण देखा पर्छन्, तर भोग विलास प्रतिको मोहलाई काबूमा ल्याउन यी कुराहरू केही मूल्यका हुँदैनन् ।

पवित्र जीवन बिताउने नियमहरू

२ तब, तिमीहरू खीष्टसित जीवित भएकाहरूले, तिमीहरूका हृदय माथिका कुराहरूमा लगाओ, जहाँ खीष्ट परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि बस्नुभएको छ । ३तिमीहरूका मन माथिका कुराहरूमा लगाओ, संसारका कुरा-हरूमा होइन । ४किनकि तिमीहरू मरिगयौ, अनि अब तिमीहरूको जीवन खीष्टसित परमेश्वरमा लुकेको छ । ५जब खीष्ट, तिमीहरूको जीवन, देखा पर्नुहुन्छ, तब तिमीहरू पनि महिमामा देखा पर्नेछौ ।

६यसकारण, जे पनि सांसारिक स्वभावका छन्, तिनलाई मारः व्यभिचार, अशुद्धता, कामुकता, दुष्ट इच्छाहरू अनि लोभ, जो मूर्तिपूजा हो । ७यसकै कारणले, परमेश्वरको क्रोध आइरहेछ । ८तिमीहरूले एकपल्ट जिएको जीवनमा तिमीहरू यी मार्गहरूमा हिँड्ने गर्थ्यौ । ९तर अब त तिमीहरूले यी कुराहरू त्यागनुपर्छ, अर्थात् रीस, क्रोध, डाह, निन्दा अनि ओठबाट निस्कने फोहार बोली । १०आपसमा भ्रूट नबोल, किनकि तिमीहरूले आफ्नो पुरानो व्यक्तित्वलाई त्यसका चलनहरूसमेत त्यागेका छौ, १०अनि नयाँ व्यक्तित्वलाई धारण गरेका छौ, जुनचाहिँ सृष्टिकर्ताको रूपमा भएको ज्ञानमा नयाँ हुँदैगइरहेछ । ११यहाँ ग्रीक अथवा यहूदी, खतनाका वा बेखतनाका, अशिक्षित, असभ्य, कमारा अथवा फुक्का केही छैनन्, तर खीष्ट नै सबै कुरा, र सबैमा नै हुनुहुन्छ ।

१२यसकारण, परमेश्वरका चुनिएकाहरू भएकोले पवित्र र अति प्रिय भएर तिमीहरूले करुणा, दया, नम्रता, विनयता अनि धीरज धारण गर । १३उटाले अर्कोलाई सहने गर अनि एक अर्कामा भएका गुनासोहरू जे छन् ती क्षमा गर । परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा दिनुभएभै क्षमा देओ । १४अनि यी गुणहरूभन्दा बढी प्रेम धारण गर, जसले सबैलाई साँचो एकतामा बाँध्छ ।

२:१४—एफिसी २:१५. २:१६—रोमी १४:१-६. २:१९—एफिसी ४:१६. ३:१—भजन ११०:१.

३:९—एफिसी ४:२२. ३:१०—उत्पत्ति १:२६; एफिसी ४:२४. ३:१२-१३—एफिसी ४:२. ३:१३—एफिसी ४:३२.

१५अनि एउटै शरीरका अङ्गहरूभैँ तिमीहरू मिलाएको निमित्त बोलाइएका हुनाले खीष्टको मिलापले तिमीहरूका हृदयमा राज्य गरोस् । तिमीहरू धन्यवादी बन । १६खीष्टको वचनले तिमीहरूभित्र प्रशस्त गरी वास गरोस् । भजन, स्तुतिगान र आत्मिक गीतद्वारा सारा बुद्धिसित एकले अर्कोलाई सिकाओ र सम्झाओ अनि आफ्ना हृदयमा कृतज्ञ भई परमेश्वरको निमित्त गाओ । १७अनि वचनमा वा काममा, जे गछौं, येशूद्वारा परमेश्वर पितालाई धन्यवाद चढाउँदै ती येशू खीष्टको नाउँमा गर ।

खीष्टियन परिवारको लागि नियमहरू

१८पत्नीहरू हो, प्रभुको दृष्टिमा सुहाउँदो गरी आफ्ना-आफ्ना पतिहरूको अधीनमा बस ।

१९पतिहरू हो, आफ्ना-आफ्ना पत्नीहरूलाई प्रेम गर अनि तिनीहरूप्रति कठोर नबन ।

२०छोराछोरीहरू हो, हरेक कुरामा आफ्ना आमाबाबुका आज्ञाहरू पालन गर, किनकि यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउँछ ।

२१बाबुहरू हो, आफ्ना छोराछोरीहरूलाई रीस नउठाओ, नत्रता तिनीहरू खिन्न होलान् ।

२२कमाराहरू हो, तिमीहरूका सांसारिक मालिकले देख्दा मात्र अनि निगाह पाउनालाई मात्र होइन, तर छलरहितको हृदय लिएर परमेश्वरलाई श्रद्धा गर्दै हरेक कुरामा तिमीहरूको आज्ञा पालन गर । २३तिमीहरू जे गछौं, त्यो मानिसहरूको निमित्त होइन, तर परमेश्वरको निमित्त गरेभैँ सम्पूर्ण हृदयले गर, २४किनकि तिमीहरूले प्रभुवाट इनामस्वरूप उत्तराधिकार पाउनेछौं भनी तिमीहरू जान्दछौं । वास्तवमा तिमीहरूले प्रभु खीष्टकै सेवा गर्दछौं । २५जसले खराबी गर्छ, त्यसले यस खराबीको फल पाउनेछ, अनि यसमा कुनै पक्षपात हुँदैन ।

४ मालिकहरू हो, आफ्ना कमाराहरूको ठीक र उचित खाँचो पूरा गरिदेओ, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूका मालिक हुनुहुन्छ भनी तिमीहरू जान्दछौं ।

अरू अर्तीहरू

२सतर्क र धन्यवादी भई प्रार्थनामा लागिरो । ३परमेश्वरले हाम्रो वचनको निमित्त एउटा ढोका खोलिदेऊन् भनी हाम्रो लागि पनि प्रार्थना गर, यसरी हामीले खीष्टको रहस्यको घोषणा गर्न पाऔं, जसको लागि म बन्धनमा परेको छु । ४जसरी गर्नुपर्छ त्यसरी नै मैले यो घोषणा गर्न पाऊँ भनी प्रार्थना गरिदेओ । ५बाहिरकाहरूसित बुद्धिमानीपूर्वक व्यवहार गर; हरेक अवसरको लाभ उठाओ । ६हरेकलाई कस्तो जवाफ दिनुपर्छ भनी जान्नलाई तिमीहरूको कुराकानी नूनजस्तो स्वादिलो र सधैं अनुग्रहपूर्ण होस् ।

अन्तिम अभिवादन

७टाइकिकसले तिमीहरूलाई मबारे सबै खबरहरू भन्नेछन् । तिनी प्रभुमा एक प्रिय भाइ, एक विश्वासी सेवक अनि सङ्गीदास हुन् । णतिमीहरूले हाम्रो परिस्थितिवारे जान अनि तिनले तिमीहरूको हृदयलाई उत्साहित तुल्याऊन् भन्ने खास उद्देश्यले मैले तिनलाई तिमीहरूकहाँ पठाइरहेको छु । ९तिनी ओनेसिमससित आइरहेछन्, जो हाम्रा विश्वासी अनि प्रिय भाइ, अनि तिमीहरूमध्येकै एक हुन् । यहाँ के भइरहेछ सोबारे तिनीहरूले सबै भन्नेछन् ।

१०मेरो सङ्गी-कैदी अरिस्तार्खसले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन्, अनि मर्कूसले पनि, जो बर्णाबासका भाइ पर्ने हुन् । (तिमीहरूले उनको विषयमा आदेश पाएका छौं; यदि उनी तिमीहरूकहाँ आए भने, उनलाई स्वागत गर्नु ।)

३:१६-१७-एफिसी ५:१९-२०. ३:१८-एफिसी ५:२२; १ पत्रुस ३:१. ३:१९-एफिसी ५:२५; १ पत्रुस ३:७.

३:२०-एफिसी ६:१. ३:२१-एफिसी ६:४. ३:२२-२५-एफिसी ६:५-८. ३:२५-व्यवस्था १०:१७;

एफिसी ६:९. ४:१-एफिसी ६:९. ४:५-एफिसी ५:१६. ४:७-प्रेरित २०:४; २ तिमोथी ४:१२.

४:७-८-एफिसी ६:२१-२२. ४:९-फिलेमोन १०:१२. ४:१०-प्रेरित १९:२९; २७:२; फिलेमोन २४;

प्रेरित १२:१२,२५; १३:१३; १५:३७-३९.

११अनि युस्तस भनिने येशूले पनि अभिवादन पठाएका छन् । परमेश्वरको राज्यको निमित्त मेरा सहकर्मीहरूमध्ये तिनीहरू मात्र यहूदीहरू हुन्, अनि तिनीहरू मेरो सान्त्वना हुन् भनी प्रमाणित भएका छन् । १२तिमीहरूमध्येका एक जना अनि येशू खीष्टका दास इपाफ्रासले अभिवादन पठाएका छन् । तिमीहरू पूर्णरूपले निश्चयता पाएका होओ र परिपक्व भई परमेश्वरको इच्छामा दृढ़ भई रहो भनी उनी तिमीहरूको निमित्त प्रार्थनामा सधैं परिश्रम गरिरहेका छन् । १३तिनले तिमीहरूको निमित्त अनि लाउडिकियामा र हिरापोलिसमा हुनेहरूको निमित्त कठोर परिश्रम गरिरहेका छन् भनी म साक्षी दिन्छु । १४हाम्रा प्रिय मित्र वैद्य लूका

अनि डेमासले अभिवादन पठाएका छन् । १५लाउडिकियामा भएका भाइहरू, अनि नुम्फास र तिनका घरमा भएका मण्डलीलाई मेरो अभिवादन भनिदेओ ।

१६यो पत्र तिमीहरूलाई पढेर सुनाइसकेपछि, यसलाई लाउडिकियावासीहरूको मण्डलीमा पढ्न लगाओ अनि तिमीहरूले पनि लाउडिकियाबाट आएको पत्र पढ ।

१७“तिमीले प्रभुबाट पाएको काम पूर्ण गर्नलाई पक्का गर” भनेर अर्खिप्पसलाई भनिदेओ ।

१८म, पावल, यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु । मेरा साङ्लाहरूलाई याद गर । तिमीहरूसित अनुग्रह रहोस् ।

थेसलोनिकीहरूलाई

पावलको पहिलो पत्र

१ पावल, सिलास र तिमोथीबाट,
परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टमा
थेसलोनिकीहरूका मण्डलीलाई:

अनुग्रह र शान्ति ।

थेसलोनिकीहरूका विश्वासको लागि धन्यवाद ज्ञापन

हाम्रा प्रार्थनाहरूमा तिमीहरूको उल्लेख गर्दै, हामी तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं । हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा भएको विश्वासद्वारा उत्पन्न भएका तिमीहरूका कामहरू, प्रेमद्वारा प्रोत्साहित भएको तिमीहरूको परिश्रम, अनि आशाद्वारा प्रेरित भएको तिमीहरूको सहनशीलतालाई हामी हाम्रा पिता र परमेश्वरको सामुन्ने लगातार स्मरण गर्छौं ।

किनकि परमेश्वरका प्रिय भाइहरू हो, तिमीहरूलाई परमेश्वरले चुनिएको छ भनी हामी जान्दछौं, किनकि हाम्रो सुसमाचार तिमीहरूमा खालि वचनसित आएन, तर शक्तिसित, पवित्र आत्मसित अनि दृढ़ विश्वाससित पनि आयो । तिमीहरूको खातिर हामी कसरी चल्थौं त्यो तिमीहरूलाई थाहै छ । तिमीहरू हाम्रा अनि प्रभुको देखासिकी गर्ने भयो; र तिमीहरूले कष्ट भोग्नु परे तापनि, सुसमाचारलाई पवित्र आत्माले दिनुभएको आनन्दसाथ स्वागत गर्नुभयो । अनि यसरी तिमीहरू म्यासिडोनिया र अखैयामा भएका सबै विश्वासीहरूको लागि नमूना भयो । तिमीहरूबाट प्रभुको सुसमाचार म्यासिडोनिया र अखैयामा मात्र गुञ्जित नभएर परमेश्वरमाथि भएको तिमीहरूको विश्वास जतातत फैलियो ।

यसकारण यसबारे हामीलाई केही भन्नुछैन, किनकि तिमीहरूले हामीलाई कस्तो किसिमको स्वागत जनार्थो तिमीहरू आफैले बताउँछन् । तिमीहरू मूर्तिहरूबाट कसरी जिउँदो अनि सत्य परमेश्वरको सेवा गर्नलाई परमेश्वरतिर फर्क्यौं भनी तिमीहरू भन्छन्, अनि तिमीहरू हामीलाई आउने क्रोधबाट छुटाउनुहुने येशू अर्थात् परमेश्वरको पुत्रको प्रतीक्षा गर्छौं जसलाई परमेश्वरले मरेकोबाट जीवित पार्नुभयो ।

थेसलोनिकेमा पावलको सेवा

हे भाइ हो, हामी तिमीहरूका भएको बेकार भएन भनी तिमीहरू जान्दछौं । पहिले हामीले कष्ट भोग्नु पर्‍यो अनि फिलिप्पीमा हामीलाई अपमान भयो भनी तिमीहरू जान्दछौं, तर कठोर बाधा भए तापनि हाम्रा परमेश्वरको सहायताले हामीले तिमीहरूलाई उहाँको सुसमाचार बताउने साहस गर्नुभयो । किनकि हाम्रा अर्ती-उपदेश भूल अथवा अशुद्ध उद्देश्यबाट उब्जिएको होइन, नता हामी तिमीहरूलाई छल गर्ने कोशिश नै गरिरहेका छौं । यसको विपरीत, हामी त सुसमाचार सुम्पिएका अनि परमेश्वरद्वारा अनुमोदित मानिसहरूभै बोल्छौं । हामी मानिसहरूलाई प्रसन्न पार्न खोजिरहेका छैनौं तर हाम्रा हृदय जाँच गर्नुहुने परमेश्वरलाई पो प्रसन्न पार्न खोजिरहेका छौं । हामीले कहिल्यै चापलूसी गरेनौं, अनि लोभ लुकाउनलाई मुकुण्डो लगाएनौं— जसको विषयमा परमेश्वर साक्षी हुनुहुन्छ भनी तिमीहरू जान्दछौं । हामी मानिसहरू वा अरू कसैबाट प्रशंसा पाउने आशामा रहेनौं न त तिमीहरूबाट नै ।

ख्रीष्टका प्रेरितहरूको हैसियतले हामी तिमीहरूको बोझ बन्नसक्ने थियौं, तर एउटी

आमाले साना बालबालिकाहरूको हेरचाह गरेभैं, हामी तिमीहरूप्रति भद्र भइरह्यौं । ८हामीले तिमीहरूलाई यति प्रेम गर्थौं कि हामीलाई तिमीहरूसित परमेश्वरको सुसमाचार मात्र होइन तर आफना जीवनहरूसमेत बाँड्नुं गर्न आनन्द लाग्यो, किनकि तिमीहरू हाम्रो लागि यति बढी प्रिय थियौं । ९भाइ हो, हामीले परमेश्वरको सुसमाचार तिमीहरूलाई सुनाउँदा कसैप्रति बोझ नबनौं भनेर हामीले जुन कठोर परिश्रम गर्थौं र दिनरात काम गर्थौं सो तिमीहरूलाई सम्झना छुंदैछु ।

१०सबै विश्वासीहरूका बीचमा हाम्रो व्यवहार पवित्र, धार्मिक र निर्दोष थियो भन्ने कुराको तिमीहरू अनि स्वयम् परमेश्वर पनि साक्षी हुनुहुन्छ । ११किनकि तिमीहरू जान्दछौं तिमीहरू हरेकसित हामीले बाबुले आफना बालबच्चाहरूप्रति गर्ने व्यवहार गर्थौं, १२अनि तिमीहरूलाई आफ्नो राज्य र महिमाभिन्न बोलाउनुहुने परमेश्वरभैं योग्य चालमा चलनलाई हामीले तिमीहरूलाई आग्रह गर्दै साहस र सान्त्वना दियौं ।

१३अनि हामी लगातार परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं किनकि, हामीबाट तिमीहरूले सुनेको परमेश्वरको वचनलाई तिमीहरूले लिएर, त्यसलाई मानिसहरूको होइन, तर परमेश्वरको वचन भनी ग्रहण पनि गर्थौं । त्यो त परमेश्वरकै वचन हो, जसले तिमी विश्वास गर्नेहरूमा काम पनि गर्दछ । १४किनकि भाइ हो, तिमीहरू खीष्टमा भएका यहूदियाका मण्डलीहरूको देखासिकी गर्ने भयौं । ती मण्डलीहरूले यहूदीहरूको हातबाट कष्ट भोगेभैं तिमीहरूले पनि आफ्नै जातिबाट कष्ट भोग्यौं । १५ती यहूदीहरूले प्रभु येशूलाई अनि अगमवक्ताहरूलाई मारे अनि हामीलाई पनि खेदे । तिनीहरूले परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याउँछन् अनि सबै मानिसहरूको विरोध गर्छन् । १६गैर-यहूदीहरू बाँच्लान् कि भनेर

हामी तिनीहरूसित नबोलौं भनी रोक्न तिनीहरू कोशिश गर्छन् । यसरी तिनीहरूले सधैं आफना पापहरूको नापको थुप्रो लाउँछन् । अन्त्यमा परमेश्वरको क्रोध तिनीहरूमाथि पर्नेछ ।

थेसलोनिकीहरूलाई हेर्ने पावलको उत्कट इच्छा

१७तर, भाइ हो, हामी जब तिमीहरूदेखि केही समयको लागि (विचारमा होइन, तर व्यक्तिगतरूपमा) विछोड भएका थियौं, आफ्नो उत्कट इच्छाको कारण हामीले तिमीहरूलाई हेर्ने कोशिश गर्थौं । १८किनकि हामीले तिमीहरूकहाँ आउने धेरै इच्छा गरेका थियौं; अनि विशेष गरी म, पावल आफैले बारम्बार इच्छा गरेको थिएँ— तर शैतानले हामीलाई रोकिदियो । १९किनकि प्रभु येशू आउनुहुँदा उहाँको उपस्थितिमा हामीले महिमा पाउँदा हाम्रो आशा, हाम्रो आनन्द अथवा हाम्रो मुकुट के हो ? के ती तिमीहरू नै होइनौं ? २०निश्चय, तिमीहरू नै हाम्रा महिमा र आनन्द हो ।

३

यसकारण जब हामी यसमा अभि अडिन सकेनौं, हामीले एथेन्समै रोकिन असल ठान्यौं । २त्यसैले हामीले हाम्रा भाइ अनि परमेश्वरका सहकर्मी तिमोथीलाई खीष्टको सुसमाचार फैलाउन, र तिमीहरूको विश्वासमा तिमीहरूलाई बलियो तुल्याउँदै साहस दिनलाई पठायौं, ३जसद्वारा कोही पनि यी जाँचहरूको कारण अस्थिर नहोस् । हामीहरू यस्तै कामको लागि खटाइएका हौं भन्ने तिमीहरूलाई राम्रो गरी थाहा नै छ । ४वास्तवमा, तिमीहरूसित हुँदा, हामी खेदोमा पर्नेछौं भनेर हामीले तिमीहरूलाई भनिरह्यौं । अनि तिमीहरूलाई थाहा भएभैं, यो त्यस्तै हुनगयो । ५यसकारण, मैले यसलाई अरू सहन नसक्दा, तिमीहरूको विश्वास बुझ्न पठाएँ । तिमीहरूलाई परीक्षा गर्नेले कुनै रूपमा परीक्षामा पारे होलान् र हाम्रा प्रयासहरू व्यर्थ भए होलान् भनी मलाई डर लागेको थियो ।

२:१४—प्रेरित १७:५. २:१५—प्रेरित ९:२३,२९; १३:४५, ५०; १४:२,५,१९; १७:५,१३; १८:१२.

३:१—प्रेरित १७:१५.

तिमोथीको उत्साहजनक खबर

६तर भर्खर मात्र तिमोथी तिमीहरूबाट हामीकहाँ आएका छन् र तिमीहरूको विश्वास र प्रेमको विषयमा असल खबर ल्याएका छन् । तिमीहरूसित सधैं हाम्रो सुखद सम्झना रहेको छ, अनि हामीले तिमीहरूलाई हेर्ने उत्कट इच्छा राखेभैं तिमीहरूले पनि हामीलाई हेर्ने उत्कट इच्छा राखेका छौं भनी तिनले भनेका छन् । ७यसकारण, भाइ हो, तिमीहरूको विश्वासको कारण तिमीहरूका सबै पीडा र खेदहरूमा हामी तिमीहरूको विषयमा उत्साहित भएका छौं । ८तिमीहरू प्रभुमा दृढ भइरहेका हुनाले अब हामी साँच्चै जिउँछौं । ९तिमीहरूको कारण हाम्रा परमेश्वरको उपस्थितिमा हामीले पाएका सबै आनन्दहरूको सट्टामा हामी तिमीहरूको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद कसरी दिन सकौंला ? १०हामीले तिमीहरूलाई फेरि देख्नसकौं र तिमीहरूको विश्वासमा भएको कमीमा उत्साह थप्नसकौं भनेर हामी दिनरात अति जोशपूर्ण भई प्रार्थना गर्छौं ।

११अब हामी तिमीहरूकहाँ आउनको लागि हाम्रा परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशूले बाटो खोल्दिनेछन् । १२जस्तो हाम्रो प्रेम तिमीहरूप्रति छ, त्यस्तै प्रभुले तिमीहरूको प्रेम बढाइदेऊन् र आपसमा अनि अरू हरेकमा बगेर जाने बनाइदेऊन् । १३हाम्रा प्रभु येशू आफ्ना पवित्र जनहरूसित आउनुहुँदा, तिमीहरू हाम्रा पिता अनि परमेश्वरको उपस्थितिमा निष्कोट र पवित्र हुनलाई तिमीहरूका हृदयलाई उहाँले बलियो बनाइदेऊन् ।

परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउनु

४ अन्त्यमा, ए भाइ हो, हामीले तिमीहरूलाई परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउनलाई कसरी जिउनुपर्छ भनी अर्ती दियौं, जसअनुसार तिमीहरू जिइरहेका पनि छौं । अब अझ बढी यसो गर भनी हाम्रा प्रभु येशूमा हामी तिमीहरूलाई आग्रहपूर्वक भन्दछौं । २किनकि हामीले प्रभु येशूको अख्तियारद्वारा तिमीहरूलाई जुन अर्ती दियौं सो तिमीहरू जान्दछौं ।

३परमेश्वरको इच्छा यो छ कि तिमीहरू पवित्र भएका होओ: अनि व्यभिचारदेखि अलग बस; ४अनि तिमीहरू हरेक पवित्र र आदरणीय भई आफ्नो शरीरमाथि नियन्त्रण राख्ने होओ, ५तर परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू जस्ता कामुकताको कामवासनामा रहनेहरू होइन, जसले परमेश्वरलाई चिन्दैनन्; ६अनि यस विषयमा कसैले पनि आफ्ना भाइलाई हानि नगर्नु, नता कुनै फाइदा उठाउनु । हामीले पहिले नै तिमीहरूलाई भनेभैं अनि चेतावनी दिएभैं परमेश्वरले नै मानिसहरूलाई सजाय दिनुहुनेछ । ७किनकि परमेश्वरले हामीलाई अशुद्ध हुनलाई होइन, तर पवित्र जीवन जिउनलाई बोलाउनुभयो । ८यसकारण, जसले यो अर्तीलाई अस्वीकार गर्छ त्यसले मानिसलाई होइन तर तिमीहरूलाई उहाँको पवित्र आत्मा दिनुहुने परमेश्वरलाई नै अस्वीकार गर्छ ।

९अब भाइहरूप्रतिको प्रेमको विषयमा हामीले तिमीहरूलाई लेख्ने खाँचो छैन, किनकि आपसमा प्रेम गर्नु भनी तिमीहरू आफैले परमेश्वरबाट शिक्षा पाएका छौं । १०अनि वास्तवमा, तिमीहरू म्यासिडोनियाभरि भएका भाइहरूलाई प्रेम गर्छौं र पनि भाइ हो, यो अझ बढता गरी गर भनी हामी तिमीहरूलाई आग्रह गर्छौं ।

११त्यसैले तिमीहरूले शान्तिपूर्ण जीवन जिउने, आफ्नै धन्धामा मन लगाउने र हामीले तिमीहरूलाई भनेभैं आफ्नै हातले काम गर्ने लक्ष्य राख, १२ताकि तिमीहरूको दैनिक जीवनको कारण तिमीहरूले बाहिरकाहरूबाट आदर पाउन सक अनि तिमीहरू कसैमाथि आश्रित हुन नपरोस् ।

प्रभुको आगमन

१३भाइ हो, प्रभुमा सुतिगएकाहरूको विषयमा तिमीहरू अन्जान बस भन्ने हामी चाहँदैनौं, नता अरू आशा नभएकाहरूभैं शोक गर भन्ने नै चाहन्छौं । १४हामी विश्वास गर्छौं कि येशू मरीकन फेरि जीवित हुनुभयो, अनि यसरी येशूमा सुतिसकेकाहरूलाई पनि परमेश्वरले

उहाँसित ल्याउनुहुनेछ । १५ परमेश्वरको आफ्नै वचनअनुसार, हामी तिमीहरूलाई भन्छौं कि हामी जो अझ जीवित छौं, अनि प्रभुको आगमनसम्म रहिरहचौं भने, हामीले ती सुतिगएकाहरूलाई कसै गरी पनि उछिन्नेछैनौं । १६ किनकि प्रभु आफ्नै हुकुमको चर्को सोरमा, प्रधान दूतको आवाजसित र परमेश्वरको तुरहीको बोलावटसित ओर्लिआउनुहुनेछ, अनि खीष्टमा मरेकाहरू पहिले जीवित हुनेछन् । १७ त्यसपछि, हामी जो जीवित र छोडिएकाहरू छौं प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूसित एकसाथ बादलमा उठाइनेछौं । अनि यसरी हामी प्रभुसित सदासर्वदा रहनेछौं । १८ यसकारण यी वचनहरूले एकले अर्कोलाई उत्साह देओ ।

५ अब, भाइहरू हो, समय र दिनको विषयमा हामीले तिमीहरूलाई लेख्ने खाँचो छैन, किनकि प्रभुको दिन त रातमा चोर आएभैं आउनेछ भनी तिमीहरू जान्दछौं । ३ मानिसहरूले “शान्ति र सुरक्षा,” भनिरहेको बेला गर्भवती स्त्रीलाई बेथा लागेभैं, अचानक तिनीहरूमाथि विनाश आइपरेछ, र तिनीहरू उम्कनेछैनन् ।

४ तर हे भाइ हो, यस दिनले तिमीहरूलाई चोरले भैं छक्काओस् भनी अज्ञानमा तिमीहरू छैनौं । ५ तिमीहरू त ज्योतिका सन्तान र दिनका सन्तान हो । ६ यसकारण, हामी अरू सुत्नेहरू जस्ता होइन, तर चनाखो र आत्मसंयमी बनौं । ७ किनकि सुत्नेहरू त राती सुत्छन्, अनि मद्य पिउनेहरू पनि राती नै पिउँछन् । ८ तर हामी त दिनका भएकाले, हामी आत्मसंयमी भई, विश्वास र प्रेमका छाती-पाता, अनि मुक्तिको आशालाई टोप लगाऔं । ९ किनकि परमेश्वरले हामीलाई उहाँको क्रोध सहनलाई होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू खीष्टद्वारा मुक्ति प्राप्त गर्नलाई नियुक्त गर्नुभयो । १० चाहे हामी शरीरमा जागौं वा सुतौं, हामी उहाँसितै जिउन सकौं भनेर उहाँ हाम्रो निमित्त मर्नुभयो । ११ यसकारण एउटाले अर्कोलाई ढाडस देओ अनि एकले अर्कोलाई

निर्माण गर्दै जाओ, जुनचाहिँ तिमीहरूले गरिरहेका पनि छौं ।

अन्तिम अर्तीहरू

१२ अब हे भाइ हो, तिमीहरूमध्ये कठोर परिश्रम गर्नेहरू, प्रभुमा तिमीहरू भन्दा ठूलाहरू, र तिमीहरूलाई चेतावनी दिनेहरूको आदर गर । १३ अनि तिनीहरूको कामको खातिर तिनीहरूलाई प्रेममा अति उच्च आदर देओ । तिमीहरू आपसमा मेलमिलापमा बस । १४ अनि हे भाइ हो, अल्छेहरूलाई चेतावनी देओ, निर्धाहरूलाई ढाडस देओ, कमजोरहरूलाई सहायता देओ, र सबैसित धैर्यशील बन भनी हामी तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछौं । १५ यस विषयमा ध्यान देओ कि कसैले पनि खराबीको बदला खराबी नगरोस्, तर सधैं आपसमा अनि अरूप्रति कृपालु बन ।

१६ सधैं आनन्दित रहो; १७ निरन्तर प्रार्थना गर; १८ हर परिस्थितिमा धन्यवाद देओ, किनकि खीष्ट येशूमा तिमीहरूको लागि परमेश्वरको इच्छा यही हो ।

१९ आत्माको आगोलाई ननिभाओ; २० अगम-वाणीलाई तुच्छ नठान । २१ हरेक कुरोलाई जाँच गर । तर असल कुरोमा लागिबस । २२ अनि हरेक किसिमका खराबीबाट अलग बस ।

२३ शान्तिका परमेश्वर आफैले, तिमीहरूलाई पूर्णरूपले चोख्याऊन् । हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको आगमनमा तिमीहरूका सम्पूर्ण आत्मा, प्राण र शरीर निष्कलङ्क राखिएका होऊन् । २४ तिमीहरूलाई बोलाउनुहुने परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र उहाँले नै यो गर्नुहुनेछ ।

२५ हे भाइ हो, हाम्रो निमित्त प्रार्थना गर । २६ सबै भाइहरूलाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर । २७ यो पत्र सबै भाइहरूलाई पढेर सुनाइयोस् भनी म प्रभुको सामु तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछु ।

२८ हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस् ।

४:१५-१७-१ कोरिन्थी १५:५१-५२. ५:२-मत्ती २४:४३; लूका १२:३९; २ पत्रुस ३:१०.

५:८-यशैया ५९:१७; एफिती ६:१३-१७.

थेसलोनिकीहरूलाई

पावलको दोस्रो पत्र

१ पावल, सिलास र तिमोथीबाट,
हाम्रा परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टमा
थेसलोनिकीहरूका मण्डलीलाई:

२ परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट
तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति ।

धन्यवाद ज्ञापन र प्रार्थना

३ हे भाइ हो, तिमीहरूको विश्वास लगातार
बढ्दै गएको कारण, अनि तिमीहरूको आपसको
प्रेम बढ्दै गएको कारण, तिमीहरूको लागि
हामीले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन उचित
छ । ४ यसकारण, सबै सतावटहरू र जाँचहरू
तिमीहरूले सहिरहेका अनि त्यसमा तिमीहरूको
विश्वास र दृढता रहिरहेकोमा हामी परमेश्वरका
मण्डलीहरूमा गर्व गर्छौं ।

५ परमेश्वरको इन्साफ धार्मिक छ भन्ने
प्रमाण यी नै हुन्, जसको फलस्वरूप तिमीहरू
परमेश्वरको राज्यको निमित्त योग्य ठहराइनेछौं,
जसको निमित्त तिमीहरूले कष्ट भोगिरहेका
छौं । ६ परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ: तिमीहरूलाई
दुःख दिनेहरूलाई उहाँले दुःख दिनुहुन्छ, ७ अनि
तिमी दुःख पाइरहेकाहरूलाई अनि हामीलाई
पनि त्यसबाट छुटकारा दिनुहुन्छ । यो चाहिँ
प्रभु येशू बल्दो आगोमा आफ्ना शक्तिशाली
दूतहरूसित स्वर्गबाट प्रकट हुनुहुँदा हुनेछ ।
८ उहाँले परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू र हाम्रा
प्रभु येशूको सुसमाचार नमान्नेहरूलाई सजाय
दिनुहुनेछ । ९ तिनीहरूको सजाय अनन्तको विनाश
हुनेछ अनि तिनीहरू प्रभुको उपस्थिति र उहाँको
शक्तिको महिमादेखि अलग गरिनेछन् । १० यो
त्यस दिन हुनेछ जब उहाँ आफ्ना पवित्र जनहरूका
बीचमा महिमित हुन अनि उहाँमाथि विश्वास

गर्नेहरूमाथि चकित तुल्याउन आउनुहुनेछ ।
यसमा तिमीहरू पनि सामेल छौं, किनकि
तिमीहरूले हाम्रा साक्षीमा विश्वास गर्नु ।

११ यसलाई मनमा राखेर, हामी लगातार
तिमीहरूको लागि प्रार्थना गर्छौं, कि हाम्रा
परमेश्वरले तिमीहरूलाई उहाँको बोलावटको
योग्य ठान्नु, अनि तिमीहरूको हरेक उद्देश्य र
विश्वासद्वारा गरिएको हरेक कामलाई उहाँले
आफ्नो शक्तिद्वारा पूर्ण गरिदेऊन् । १२ हामी यो
प्रार्थना गर्दछौं ताकि हाम्रा परमेश्वर अनि प्रभु
येशू ख्रीष्टको अनुग्रहअनुसार तिमीहरूमा हाम्रा
प्रभु येशूको नाउँ महिमित होस्, र उहाँमा
तिमीहरूले पनि महिमा पाउन सक ।

पापको मानिस

२ भाइ हो, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन
अनि हामी उहाँसित भेला हुने विषयमा
तिमीहरूलाई भन्छौं, २ प्रभुको दिन त आइसकेको
छ भन्ने अगमवाणी, सुसमाचार वा पत्र हामीबाट
आएको अनुमान लगाई सजिलैसित व्याकुल र
भयभीत नहोओ । ३ कसैले कुनै किसिमले
तिमीहरूलाई ठग्न नपाओस्, किनकि विद्रोह
नभई अनि पापको मानिस अर्थात् विनाशमा
जाने मानिस प्रकट नभई त्यो दिन आउनेछैन ।
४ त्यसले विरोध गर्नेछ अनि परमेश्वर कहलिएको
अथवा पूजनीय हरेक वस्तुभन्दा आफैलाई
उच्च पार्नेछ, र आफैलाई परमेश्वर भनी
घोषणा गर्दै त्यो आफै परमेश्वरको मन्दिरमा
बस्नेछ ।

५ म तिमीहरूसित हुँदा यी कुराहरू मैले
तिमीहरूलाई बताउने गरेको के तिमीहरूलाई
याद आउँदैन ? ६ अनि अब त्यो ठीक समयमा
प्रकट होस् भनेर त्यसलाई रोकिराख्नेलाई

तिमीहरू चिन्दछौ । ७किनकि अधर्मको गुप्त शक्ति सक्रिय छँदैछ; तर त्यसलाई रोकी राख्नुहुनेचाहिँ आफ्नो बाटोबाट नहट्नुजेल त्यसलाई रोकिराख्नुहुनेछ । ८अनि तब त्यो अधर्मी प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभु येशूले आफ्नो मुखको सासले हराउनुहुनेछ र आफ्नो आगमनको प्रतापले नष्ट पार्नुहुनेछ । ९त्यस अधर्मीको आगमन शैतानले देखाएको भूटा आश्चर्य-कर्महरू, चिन्हहरू र चमत्कारहरूको साथमा, १०अनि नष्ट हुनेहरूलाई भ्रममा पार्ने किसिमका हरेक खराबीको साथमा हुनेछ । तिनीहरू नष्ट हुनेछन् किनकि तिनीहरूले सत्यलाई प्रेम गरेर बाँचन अस्वीकार गरे । ११यसकारण, तिनीहरूले त्यस भूटमा विश्वास गरून् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूमा शक्तिशाली भ्रम पठाउनुहुन्छ, १२ताकि सत्यमा विश्वास नगरेर दुष्टतामा आनन्दित हुनेहरू सबै दोषी ठहरिऊन् ।

स्थिर रहनु

१३तर हे परमेश्वरद्वारा प्रेम गरिएका भाइ हो, तिमीहरूको लागि हामीले परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउन खाँचो छ, किनकि परमेश्वरले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माको चोख्याउने कामद्वारा अनि सत्यमाथिको विश्वासद्वारा शुरुदेखि नै चुन्नुभयो । १४तिमीहरूले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमा बाँड्नुहुँदा गछौँ भनेर उहाँले तिमीहरूलाई हाम्रा सुसमाचारद्वारा यसमा बोलाउनुभयो । १५यसकारण, हे भाइ हो, स्थिर भई रहो र मुखको वचनद्वारा अथवा पत्रद्वारा हामीले तिमीहरूलाई पुऱ्याइदिएको शिक्षाहरूमा लागिरोहो ।

१६हामीलाई प्रेम गर्नुहुने अनि अनुग्रहद्वारा हामीलाई अनन्तको ढाडस र असल आशा दिनुहुने, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आफैँ अनि हाम्रा पिता परमेश्वरले १७तिमीहरूका हरेक असल कार्य र वचनमा तिमीहरूको हृदयलाई उत्साहित पार्दै बलियो बनाऊन् ।

प्रार्थनाको लागि बिन्ती

२ अन्तमा, हे भाइ हो, तिमीहरूसित भएभैं परमेश्वरको सन्देश लगातार बढोस् र यसले आदर पाओस् भनी हाम्रो लागि प्रार्थना गर । २अनि हरेकसित विश्वास नभएकोले हामी दुष्ट र खराब मानिसहरूको हातबाट उम्कन सकौँ भनेर प्रार्थना गर । ३तर प्रभु त विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले तिमीहरूलाई सामर्थ्य दिँदै त्यस दुष्टदेखि रक्षा गर्नुहुनेछ । ४हाम्रा आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गरिरहेका छौँ अनि गरी नै रहनेछौँ भनी हामी प्रभुमा निश्चित छौँ । ५प्रभुले तिमीहरूका हृदयलाई परमेश्वरको प्रेम र ख्रीष्टको दृढ प्रयत्नतिर डोऱ्याऊन् ।

अलछेपनको विरुद्धमा चेतावनी

६प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा, हामी तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दछौँ, हे भाइ हो, कि जो भाइ अलछे छ अनि तिमीहरूले हामीद्वारा पाएका शिक्षाअनुसार चल्दैन, त्यस्ता हरेक भाइदेखि अलग रहनु । ७किनकि तिमीहरूले हाम्रो नमूना कसरी लिनुपर्छ सो तिमीहरू आफैँ जान्दछौँ । हामी तिमीहरूसित हुँदा हामी अलछे थिएनौँ, ८नता हामीले पैसा नतिरी कसैको रोटी नै खायौँ । यसको विपरीत, हामी तिमीहरू कसैको बोझ नबनौँ भनेर दिनरात कठोर परिश्रम गर्थौँ । ९हामीले यसो गरेको चाहिँ, हामीलाई यस्तो सहायता पाउने अधिकार छैन भनेर होइन, तर तिमीहरूले लिनुपर्ने नमूना हामी आफैँ भइदिऊँ भनेर हो । १०किनकि हामी तिमीहरूसित हुँदै, हामीले तिमीहरूलाई यो नियम दियौँ: “यदि कुनै मानिसले काम गर्दैन भने, त्यसले खाँदै नखाओस् ।”

११तिमीहरूमध्ये कोही अलछे छन् भनी हामी सुन्छौँ । तिनीहरू आफैँ त काम गर्दैनन्; तर अर्काको काममा व्यर्थै हात हाल्छन् । १२यस्ता मानिसहरूलाई हामी प्रभु येशू ख्रीष्टमा आज्ञा दिन्छौँ कि तिनीहरू ढुक्कसित काम गरेर आफ्ना

भोजन आफै जुटाऊन् । १३अनि तिमीहरूको लागि चाहिँ, हे भाइ हो, जे ठीक छ त्यो गर्नमा कहिल्यै नथाक्नु ।

१४यदि कसैले यस पत्रमा हामीले लेखेका कुरा पालन गर्दैन भने, त्यसलाई चिनिराख । त्यससँग सम्बन्ध नराख, ताकि त्यो शर्ममा परोस् । १५तैपनि त्यसलाई शत्रु जस्तो नठान, तर भाइलाई जस्तो गरी त्यसलाई चेतावनी देओ ।

अन्तिम अभिवादन

१६अब शान्तिका प्रभु आफैले हर समय, हर किसिमले तिमीहरूलाई शान्ति देऊन् । प्रभु तिमीहरू हरेकसित रहून् ।

१७म पावल, यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु, जुनचाहिँ मेरा सबै पत्रहरूको चिनारी हो । म यसरी नै लेख्दैछु ।

१८हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैसित रहोस् ।

तिमोथीलाई

पावलको पहिलो पत्र

१ हाम्रा उद्धारकर्ता परमेश्वर अनि हाम्रा आशा खीष्ट येशूको आज्ञानुसार, खीष्ट येशूको प्रेरित पावलबाट,

२ विश्वासमा मेरो साँचो छोरो तिमोथीलाई:

परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु खीष्ट येशूबाट अनुग्रह, कृपा र शान्ति ।

व्यवस्थाका भूटा शिक्षाहरूको विरुद्धमा चेतावनी

३ म्यासिडोनिया जाँदा मैले तिमोथीलाई आग्रह गरेभैं, तिमोथी एफिससमै बस र कतिपय मानिसहरूलाई भूटा शिक्षाहरू अब उसो नसिकाउनु भनी आज्ञा देऊ, ४ नता दन्त्यकथाहरू र नटुङ्गिने वंशावलीहरूप्रति तिनीहरू समर्पित होऊन् । यस्ताहरूले विश्वासद्वारा हुने परमेश्वरको कामभन्दा बढी सवालजवाफ उत्पन्न गराउँछन् । ५ यस आज्ञाको लक्ष्य प्रेम हो, जुन शुद्ध हृदय अनि असल विवेक र निष्कपट विश्वासबाट आउँछ । ६ कति त यी सबैबाट तर्किएर विनाअर्थका कुराहरूतिर लागेका छन् । ७ तिनीहरू व्यवस्थाका शिक्षक हुन चाहन्छन्, तर तिनीहरू आफैले बोलेका विषयमा अथवा कितान गरेर भनेका कुरा नै जान्दैनन् ।

८ हामी जान्दछौं कि व्यवस्थालाई ठीकसँग प्रयोग गरेदेखि यो असल छ । ९ हामी यो पनि जान्दछौं कि धार्मिकहरूको निमित्त व्यवस्था बनिएको होइन तर व्यवस्था उलङ्घन गर्नेहरू र द्रोहीहरूका निमित्त, ईश्वरहीन र पापीहरूका निमित्त, अपवित्र र अधर्मीहरूका निमित्त, आमाबाबु मार्नेहरूका निमित्त, हत्याराहरूका निमित्त, १० व्यभिचारीहरू र पुरुषगामीहरूका निमित्त, दास-दासीका व्यापार गर्नेहरूका निमित्त,

भूट बोल्नेहरू र भूटा किरिया खानेहरूका निमित्त, ११ अनि परमधन्य परमेश्वरले मलाई सुम्पनुभएको महिमित सुसमाचार जे छ त्यस उचित शिक्षादेखि बाहिर रहेका जुन सुकैको निमित्त नै हो ।

पावललाई परमेश्वरको अनुग्रह

१२ म हाम्रा खीष्ट येशू प्रभुलाई धन्यवाद चढाउँछु, जसले मलाई शक्ति दिएर, मलाई विश्वासयोग्य ठानी उहाँको सेवामा नियुक्त गर्नुभयो । १३ यद्यपि, कुनै समय म एक जना ईश्वर-निन्दक र सताउने व्यक्ति अनि हिंस्रक मानिस थिएँ, र पनि म कृपापात्र भएँ किनकि ती मैले अज्ञानता र अविश्वासमा गरेको थिएँ । १४ हाम्रा प्रभुको अनुग्रहको साथमा खीष्ट येशूमा भएका विश्वास र प्रेम ममाथि प्रशस्त मात्रामा खन्याइए ।

१५ यो भनाइ विश्वासयोग्य र ग्रहणयोग्य छ कि खीष्ट येशू संसारमा पापीहरूलाई बचाउन आउनुभयो— जस मध्ये म सबैभन्दा खराब हुँ । १६ उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरू जतिले अनन्त जीवन पाऊन् भनेर एउटा नमूनास्वरूप खीष्ट येशूले आफ्नो असीम धैर्य देखाईकन मजस्तो सबैभन्दा पापीमाथि कृपा देखाउनुभयो । १७ अब अनन्तका राजा, अविनाशी, अदृश्य, एउटै परमेश्वरलाई सदासर्वदा आदर र महिमा होस् । आमेन ।

१८ मेरो छोरो, तिमोथी, तिम्रो विषयमा एकपल्ट बोलिएको अगमवाणीअनुसार चलेर असल युद्ध लड्, १९ अनि विश्वास र असल विवेक थामिराख । कतिले यी कुराहरू त्यागेर आफ्ना विश्वासको जहाज डुवाइदिएका छन् । २० तीमध्ये हुमेनियस र अलेक्जेन्डर हुन्, जसलाई ईश्वर-निन्दा गर्न नसिकून् भनी मैले शैतानको हातमा सुम्पेको छु ।

आराधनाको विषयमा शिक्षा

२ यसकारण, सबैभन्दा पहिले म आग्रह गर्छु कि विन्तीहरू, प्रार्थनाहरू, अन्तर्विन्ती र धन्यवादहरू प्रत्येकको निमित्त— २हामीले भक्ति र पवित्रतामा शान्तिपूर्ण अनि निर्धक्क जीवन बिताउन पाऔं भनेर राजाहरू र उच्च पदमा रहेकाहरूका निमित्त गरिऊन् । ३यो असल हो, अनि हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरलाई मनपर्छ, ४जसले सबै मानिसहरू बाँचेका अनि सत्यको ज्ञानमा आएका चाहनुहुन्छ । ५किनकि एउटै परमेश्वर अनि परमेश्वर र मानिसहरूको बीचमा एउटै मध्यस्त खीष्ट येशू हुनुहुन्छ, ६जसले सबैको छुटकाराको मोलको निमित्त आफैलाई दिनुभयो— जुन कुराको साक्षी ठीक समयमा दिइयो । ७अनि यही उद्देश्यले म एउटा प्रचारक र प्रेरित अनि गैर-यहूदीको निमित्त सत्य विश्वासको शिक्षक नियुक्त भएँ— म ढाँट्दिनँ, तर सत्य कुरो बताउँछु ।

८म जताततै विनाक्रोध र विनाभगडा प्रार्थनामा मानिसहरूले पवित्र हातहरू उठाऊन् भन्ने चाहन्छु ।

९स्त्रीहरूले केशको बढी श्रृंगार गरेर सुन, मोती र वस्त्रहरू पहिरेर होइन तर सुशीलता, भद्रता र सभ्यतापूर्वक वस्त्र लगाऊन्, १०अनि परमेश्वरको सेवा गर्ने स्त्रीहरूलाई सुहाउने गरी असल कामहरू गरून् भन्ने पनि म चाहन्छु ।

११स्त्रीले चूप रहेर अधीनतामा बसेर सिक्नुपर्छ । १२म स्त्रीले पुरुषलाई सिकाउने अनि अधिकार गर्ने अनुमति दिन्नँ; ऊ चूप नै रहोस् । १३किनकि पहिला आदम बनाइएका थिए, तब हव्वा । १४किनकि आदम छलिएका होइनन्; तर स्त्री पो छलिएर पापी भएकी हुन् । १५तर स्त्रीहरू विश्वास, प्रेम र भद्रतापूर्ण पवित्रतामा रहिरहे भने बालक जन्माउँदा बचाइनेछन् ।

विशपहरू अनि डिकनहरू

३ एउटा विश्वासयोग्य भनाइ छ: यदि कसैले विशप हुने इच्छा गर्छ भने, उसले महान् कामको इच्छा गर्छ । २अब विशपचाहिँ कसैबाट दोष नपाएको, एउटै पत्नीका पति, परहेजी, आत्म-संयमी, आदरणीय, अतिथिसत्कार गर्ने, सिकाउन सक्ने, ३दाखमद्यले नमात्ने, उग्र होइन तर भद्र, भगडा नगर्ने, पैसाको लोभ नगर्ने हुनुपर्छ । ४तिनले आफ्नो परिवार राम्ररी चलाउन सक्नुपर्छ अनि आफ्ना बालबच्चाहरूले आज्ञापालन गरेको र उनीहरूबाट सम्मान पाएको हुनुपर्छ । ५(यदि कसैले आफ्नै परिवार सम्हाल्न सक्दैनन् भने, तिनले परमेश्वरको मण्डलीको देखरेख कसरी गर्न सक्छन् ?) ६तिनी भर्खरै प्रभु पाएको व्यक्ति हुनुहुँदैन, नत्र तिनी घमण्डले फुलेर शैतानले पाउने इन्साफमा पर्नेछन् । ७तिनले बाहिरकाहरूका बीच पनि असल नाउँ पाएको हुनुपर्छ, जसमा कि तिनी शैतानको पासोमा परेर निन्दित हुन नपरोस् ।

८यसैगरी, डिकनहरू पनि आदर पाउन योग्यका, निष्कपट, बढ्ता मद्य नपिउने, अनि अनुचित लाभ नखोज्ने मानिसहरू हुनुपर्छ । ९तिनीहरूले विश्वासका गहिरा सत्यहरूलाई कायम राख्नुपर्छ । १०त्यसपछि पहिले तिनीहरूको जाँच हुनुपर्छ; अनि यदि तिनीहरूको विरुद्धमा केही छैन भने, तिनीहरूले डिकन भई सेवा गरून् ।

११यसैगरी, तिनीहरूका पत्नीहरू पनि अरूको कुभलो नगर्ने, तर परहेजी र हरेक कुरामा विश्वासयोग्य र आदर पाउने योग्यका हुनुपर्छ ।

१२डिकन एउटै पत्नीको पति अनि आफ्ना बालबच्चा र परिवारको उचित देखरेख गर्नसक्ने हुनुपर्छ । १३जसले असल गरी सेवा गरेका छन् तिनीहरूले उत्तम प्रतिष्ठा र खीष्ट येशूमा भएका तिनीहरूको विश्वासमा महान् निश्चयता पाउनेछन् ।

१४यद्यपि म तिमिकहाँ चाँडै आउने आशा राख्छु, र पनि म यी उपदेशहरू तिमिलार्इ लेखिरहेछु जसमा, १५यदि म आउन ढिलो गर्ने भने पनि, परमेश्वरको परिवार जुनचाहिँ सत्यको जग र खाँवो अर्थात् जिउँदो परमेश्वरको मण्डली हो त्यसमा मानिसहरूले कसरी चलनुपर्छ भनी तिमिले जान्न सक । १६अनि विनाविवाद यो भन्न सकिन्छ, कि ईश्वरीय स्वभावको रहस्य महान् छः

उहाँ शरीरमा देखा पर्नुभयो,
पवित्र आत्मामा धर्मी ठहरिनुभयो,
स्वर्गदूतहरूद्वारा देखिनुभयो,
जाति-जातिहरूबीच प्रचारित हुनुभयो,
विश्वभरि विश्वास गरिनुभयो,
महिमामा उठाइनुभयो ।

तिमोथीलार्इ शिक्षा

४ पवित्र आत्मा स्पष्ट गरी भन्नुहुन्छ, कि आखिरी दिनहरूमा कतिले विश्वासलार्इ त्याग्नेछन् अनि धोका दिने आत्माहरू र भूतप्रेतहरूका शिक्षाको पछि लाग्नेछन् । २यस्ता शिक्षाहरू छलकपट गर्ने भूटा व्यक्तिहरूद्वारा आउनेछन्, जसका विवेक तातो फलामले डामेभै हुन्छ । ३तिनीहरूले मानिसहरूलार्इ विवाह गर्न मनाही गर्छन् अनि तिनीहरूले कतिपय भोजनहरूदेखि अलग रहने आदेश दिन्छन्, जुन विश्वास गर्नेहरू अनि सत्य जान्नेहरूले धन्यवादसाथ ग्रहण गर्नु भनी परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो । ४किनकि परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको सबै थोक असल छन्, र धन्यवादसाथ ग्रहण गरे कुनै थोक पनि तिरष्कार गर्नुपर्ने लायकका छैनन्, ५किनकि त्यो परमेश्वरको वचन र प्रार्थनाद्वारा अर्पण गरिएको हुन्छ ।

६यदि तिमिले यी कुराहरू भाइहरूलार्इ देखाइदियो भने, तिमि विश्वासको सत्यतामा हुर्काइएको र उचित शिक्षा पछ्याउने खीष्ट येशूका असल सेवक हुनेछौ । ७भक्तिहीन र अर्थहीन दन्त्यकथाहरूदेखि अलग बस, बरु आफैलार्इ भक्तिको तालीम देऊ । ८किनकि

शारीरिक तालीम केही मूल्यको मात्र हुन्छ, तर ईश्वर भक्ति त हर किसिमले लाभदायक हुन्छ, जसमा वर्तमान जीवन र आउने जीवन दुवैका निमित्त उपयोगी रहेको हुन्छ ।

९यो भनाइ विश्वासयोग्य छ जसलार्इ पूरा गरी स्वीकार गर्न सकिन्छ । १०सबै मानिसहरू, विशेष गरी उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूका मुक्तिदाता जीवित परमेश्वरमाथि हामीले अपना आशा लगाऔं भनेर हामी परिश्रम र प्रयत्न गर्दछौं ।

११त्यसैले यी कुराहरू सिकाऊ र आज्ञा देऊ । १२तिमी जवान भएकोमा कसैले तिमिलार्इ हीनताको दृष्टिले हेर्न नपाओस्, तर वचनमा, जीवनमा, प्रेममा, विश्वासमा र शुद्धतामा विश्वासीहरूको लागि उदाहरण प्रस्तुत गर । १३म नआएसम्म, सबैको सामुने धर्मशास्त्र पढ्ने काममा, प्रचारमा र शिक्षामा आफैलार्इ सुम्पिदेऊ । १४धर्मगुरुहरूले तिमिमाथि हात राख्दा अगमवाणीद्वारा तिमिलार्इ प्राप्त भएको वरदानको अवहेलना नगर ।

१५यी विषयहरूमा परिश्रमी बनेर आफैलार्इ सम्पूर्णरूपले दिइहाल, र सबैले तिम्रो प्रगति देखून् । १६तिम्रो जीवन र शिक्षामा ज्यादै ध्यान देऊ । यी कुराहरूमा खुरन्धार लागिरह, किनकि यसो गर्नाले तिमिले आफैलार्इ र सुन्नेहरूलार्इ समेत बचाउनेछौ ।

विधवाहरू, धर्मगुरुहरू र दासहरूबारे सल्लाह

५ कुनै वृद्ध मानिसलार्इ नहप्काऊ, तर तिनलार्इ बाबुभैँठानी राम्ररी सम्भाऊ । आफूभन्दा सानाहरूलार्इ भाइभैँठ व्यवहार गर, २वृद्ध स्त्रीलार्इ आमाभैँठ, र युवतीहरूलार्इ सम्पूर्ण पवित्रतामा बहिनीभैँठ व्यवहार गर ।

३जुन विधवाहरू साँच्चै खाँचोमा छन् तिमिहरूलार्इ उचित मान्यता देऊ । ४तर यदि कुनै विधवाका छोराछोरी र नातानातिनाहरू छन् भने, तिनीहरूले पहिले व्यावहारिक भई आफ्ना परिवारको देखरेख गरेर धार्मिक कर्तव्य पालन गर्दै आफ्ना आमाबाबु र बाजेबज्यैप्रतिको

ऋण चुकाऊन्, किनकि यो परमेश्वरको दृष्टिमा मनपर्दो छ । ५साँच्चैँ खाँचोमा परेकी विधवा जो एकलै छिन्, परमेश्वरमाथि आफ्नो सम्पूर्ण आशा लगाएर परमेश्वरसित सहायता माग्दै दिनरात प्रार्थनामा लागि रहन्छिन् । ६तर सुखविलासमा रहने विधवा त जिउँदै मरेतुल्य हो । ७त्यसैले मानिसहरूलाई यी आज्ञाहरू देऊ, र तिनीहरू दोषरहित होऊन् । ८यदि कसैले आफन्तहरूको, खास गरी आफ्नै परिवारको खाँचो पूरा गर्दैन भने, त्यसले विश्वासलाई तिरष्कार गरेको हुनेछ र त्यो अविश्वासीभन्दा खराब हुन्छ ।

९कुनै विधवा साठी वर्ष माथिकी छैनन् र आफ्नो लोग्नेप्रति विश्वासी भई रहेकी थिइन् भने तिनको नाउँ विधवाको सूचीमा नलगाऊ, १०तर छोराछोरीहरूलाई ठीकसित हुर्काउने, अतिथि सत्कार गर्ने, सन्तहरूका पाउ धुने, विपत्तिमा परेकाहरूलाई सहायता दिने र आफैलाई सबै किसिमका असल कामहरूमा संलग्न राख्नेको नाउँ मात्र ।

११तर तरुणी विधवाहरूका नाउँ त यस्ता सूचीमा नलगाऊ । किनकि तिनीहरूका कामवासनाले खीष्टप्रतिको तिनीहरूका समर्पणलाई जित्ने भने त, तिनीहरूले विवाह गरिहाल्नेछन् । १२यसरी तिनीहरूले आफ्ना पहिलेका भाकल भङ्ग गरेर आफैमाथि इन्साफ ल्याउनेछन् । १३यसवाहेक, तिनीहरू घर-घर ढुल्ने भई अल्ले हुन सिक्छन् । अल्ले हुने मात्र होइन तर कुराेटे, अरूको काममा हात हाल्ने र बोल्न नहुने कुराहरू बोल्ने हुन्छन् । १४यसकारण म तरुणी विधवाहरूलाई विवाह गर्ने, छोराछोरीकी आमा हुने, आफ्ना घर सम्हाल्ने र विरोधीलाई आफ्ना बदनामको मौकै नदिने होऊन् भन्ने सल्लाह दिन्छु । १५कति त वास्तवमा फर्कि गएर शैतानलाई पछ्याउने भएका छन् ।

१६यदि कुनै विश्वासी स्त्रीको परिवारमा विधवाहरू छन् भने, मण्डलीमाथि बोझ नबनून् भनेर तिनीहरूलाई आफैले सहायता दिनुपर्छ र

मण्डलीले साँच्चैँ खाँचोमा परेका विधवाहरूलाई सहायता पुऱ्याउन सकोस् ।

१७मण्डलीको असल देखेरै गर्ने धर्मगुरुहरू दोबर आदरका योग्य हुन्छन्, खास गरी तिनीहरू जो प्रचार गर्ने र शिक्षा दिने काम गर्छन् । १८किनकि धर्मशास्त्रले भन्छ, “दाईँ गर्ने गोरुको मुखमा महला नलगाऊन्, र “खेताला आफ्नो ज्यालाको योग्य हुन्छ ।” १९दुई वा तीनभन्दा कम साक्षीहरूले लगाएको धर्मगुरुहरूको विरुद्धका अभियोग ग्रहण नगर्नु । २०पाप गर्नेहरूलाई खुल्लमखुल्ला हप्काऊ, र यसरी अरूहरूले चेतावनी पाउन सकून् ।

२१तिमीले यी नियमहरू विनापक्षपात र कसैको पक्ष नलिएर पालन गर्नु भनी परमेश्वर, खीष्ट येशू अनि पवित्र स्वर्गदूतहरूको दृष्टिमा, म तिमीलाई कडा आज्ञा दिन्छु ।

२२हात राख्ने विषयमा हतार नगर्नु, र अरूको पापमा सहभागी नहोऊ । आफैलाई शुद्ध राख ।

२३तिम्रो पेटको लागि र बरोबर विरामीको खातिर पानी मात्र पिउन छोडेर अलिकति दाखमच्च पिउने गर ।

२४कति मानिसहरूका पापहरू तिनीहरूको सामुन्ने राखिएका इन्साफमा पुग्ने गरी प्रत्यक्ष छन्, अरूहरूका पापहरू त पछि मात्र देखिन्छन् । २५यस्तै किसिमले, असल कामहरू प्रत्यक्ष छन्, र जुनहरू छैनन् ती पनि लुक्नसक्दैनन् ।

६ परमेश्वरको नाउँ र हाम्रो शिक्षाको बदनाम नहोस् भनेर दासत्वको जुवामुनि हुनेहरूका मालिकहरू आदरका योग्य छन् भनी ठानून् । २जसका मालिकहरू विश्वासी छन् तिनीहरूले ती मालिकहरू एउटै विश्वासमा दाज्यूभाइ हुन् भनेर अनादर नगरून् । बरु तिनीहरूका सेवाबाट लाभ उठाउनेहरू विश्वासी नै हुन् अनि तिनीहरू प्रति मायालु छन् भनेर तिनीहरूको सेवा अझ राम्रो गरी गर्नु । यी कुराहरू तिमीले तिनीहरूलाई सिकाऊन् र आग्रह गर्नु ।

रूपियाँ पैसाको प्रेम

३ यदि कसैले भूटा शिक्षा सिकाउँछ र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट र भक्तिअनुसारका शिक्षासित सहमत हुँदैन भने, ४ त्यो घमण्डले फुलिएको हुन्छ र केही जान्दैन । त्यसले व्यर्थको शब्दहरू लिएर वादविवाद गरेर भगडा गर्न खोज्छ । जुन कुराहरूले डाह, कलह, बदनाम र खराब शंकाहरू उत्पन्न गराउँछन् । ५ अनि सत्य खोसिएका मानिसहरू, जसले भक्तिचाहिँ आर्थिक लाभको साधन हो भन्छन्, यस्ताहरूले मानिस-मानिसबीच कचिङ्गल उठाएर मनलाई भ्रष्ट पार्छन् ।

६ तर सन्तुष्टतासहितको भक्ति नै ठूलो लाभ हो । ७ किनकि हामीले यस संसारमा नता केही ल्यायौं, नता यसबाट केही लिएर जानेछौं । ८ तर यदि हामीसित खाने र लाउने कुराहरू छन् भने, हामी त्यसैमा सन्तुष्ट रहन सक्नु पर्छ । ९ जो धनी हुन चाहन्छन् तिनीहरू परीक्षा र पासो अनि धेरै मूर्ख र हानिकारक इच्छाहरूमा पर्छन्, जसले मानिसहरूलाई बरवादी र सर्वनाशमा डुबाउँछन् । १० किनकि रूपियाँ पैसाप्रतिको प्रेम नै सबै खराबीको जड हो । कति मानिसहरू, रूपियाँ पैसाप्रति इच्छुक बनेर, विश्वासबाट तर्किएकाले धेरै पीडाहरूले तिनीहरू आफै छेडिएका छन् ।

तिमोथीलाई पावलको आदेश

११ तर, हे परमेश्वरका मानिस, तिमि त ती सबै कुराहरूबाट अलग बस, र धार्मिकता, भक्ति, विश्वास, प्रेम, सहनशीलता र नम्रताको पछि लाग । १२ विश्वासको उत्तम लडन्त लड । अनन्त जीवन पक्रिराख । यसैमा तिमिलाई बोलावट भएको थियो, जब तिमिले धेरै

साक्षीहरूका उपस्थितिमा तिम्रो विश्वासको असल साक्षी दिएका थियौ । १३ प्रत्येकलाई जीवन दिनुहुने परमेश्वरको, अनि पन्तियस पिलातसको सामुन्ने असल साक्षी दिनुहुने ख्रीष्ट येशूको दृष्टिमा म तिमिलाई यो आदेश दिन्छु कि, १४ येशू ख्रीष्ट देखा नपरून्जेल यस आज्ञालाई विनादाग र विनादोष सम्हालिराख । १५ परमेश्वर, राजाहरूका राजा तथा प्रभुहरूका प्रभु, एकमात्र शासक, धन्यको हुनुहुन्छ । उहाँले नै आफ्नो समयमा येशू ख्रीष्टलाई पुनः प्रकट गराउनुहुनेछ । १६ उहाँ मात्र अमर हुनुहुन्छ, र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ, जसको नजीक कोही जान सक्दैन । उहाँलाई कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन न त देख्न नै सक्छ । उहाँलाई नै सदासर्वदा आदर र सामर्थ्य होस् । आमेन ।

१७ वर्तमान् संसारमा भएका धनीहरूलाई घमण्डी नहुनु र आफ्नो आशा अनिश्चित धन-सम्पत्तिमा होइन, तर हाम्रो उपभोगको निमित्त प्रत्येक थोक प्रशस्तसित दिनुहुने परमेश्वरमा लगाओ भनी आज्ञा देऊ । १८ तिनीहरूलाई असल गर्नु, असल कामहरूमा धनी हुनु र उदार चित्तले बाँड्छुँड गर्नेहरू हुनु भनी आज्ञा देऊ । १९ यसरी तिनीहरूले आउने युगको लागि असल जगको रूपमा आफ्नै लागि सम्पत्ति थुपार्नेछन् र तिनीहरूले त्यो अनन्त जीवनको वारेमा जान्नेछन् ।

२० तिमोथी, तिमिलाई जे सुम्पिएको छ त्यसलाई हिफाजत गरिराख । भक्तिहीन गन्थन र विरोधपूर्ण विचारहरू, जसलाई भूटा किसिमका ज्ञान भनिन्छ, त्यसबाट अलग बस । २१ यस्ता कुराहरूलाई अपनाएर कति त विश्वासबाट तर्किएका छन् ।

तिमीसित अनुग्रह रहोस् ।

तिमोथीलाई

पावलको पहिलो पत्र

१ हाम्रा उद्धारकर्ता परमेश्वर अनि हाम्रा आशा खीष्ट येशूको आज्ञानुसार, खीष्ट येशूको प्रेरित पावलबाट,

२ विश्वासमा मेरो साँचो छोरो तिमोथीलाई:

परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु खीष्ट येशूबाट अनुग्रह, कृपा र शान्ति ।

व्यवस्थाका भूटा शिक्षाहरूको विरुद्धमा चेतावनी

३ म्यासिडोनिया जाँदा मैले तिमोथीलाई आग्रह गरेभैं, तिमोथी एफिससमै बस र कतिपय मानिसहरूलाई भूटा शिक्षाहरू अब उसो नसिकाउनु भनी आज्ञा देऊ, ४ नता दन्त्यकथाहरू र नटुङ्गिने वंशावलीहरूप्रति तिनीहरू समर्पित होऊन् । यस्ताहरूले विश्वासद्वारा हुने परमेश्वरको कामभन्दा बढी सवालजवाफ उत्पन्न गराउँछन् । ५ यस आज्ञाको लक्ष्य प्रेम हो, जुन शुद्ध हृदय अनि असल विवेक र निष्कपट विश्वासबाट आउँछ । ६ कति त यी सबैबाट तर्किएर विनाअर्थका कुराहरूतिर लागेका छन् । ७ तिनीहरू व्यवस्थाका शिक्षक हुन चाहन्छन्, तर तिनीहरू आफैले बोलेका विषयमा अथवा कितान गरेर भनेका कुरा नै जान्दैनन् ।

८ हामी जान्दछौं कि व्यवस्थालाई ठीकसँग प्रयोग गरेदेखि यो असल छ । ९ हामी यो पनि जान्दछौं कि धार्मिकहरूको निमित्त व्यवस्था बनिएको होइन तर व्यवस्था उलङ्घन गर्नेहरू र द्रोहीहरूका निमित्त, ईश्वरहीन र पापीहरूका निमित्त, अपवित्र र अधर्मीहरूका निमित्त, आमाबाबु मार्नेहरूका निमित्त, हत्याराहरूका निमित्त, १० व्यभिचारीहरू र पुरुषगामीहरूका निमित्त, दास-दासीका व्यापार गर्नेहरूका निमित्त,

भूट बोल्नेहरू र भूटा किरिया खानेहरूका निमित्त, ११ अनि परमधन्य परमेश्वरले मलाई सुम्पनुभएको महिमित सुसमाचार जे छ त्यस उचित शिक्षादेखि बाहिर रहेका जुन सुकैको निमित्त नै हो ।

पावललाई परमेश्वरको अनुग्रह

१२ म हाम्रा खीष्ट येशू प्रभुलाई धन्यवाद चढाउँछु, जसले मलाई शक्ति दिएर, मलाई विश्वासयोग्य ठानी उहाँको सेवामा नियुक्त गर्नुभयो । १३ यद्यपि, कुनै समय म एक जना ईश्वर-निन्दक र सताउने व्यक्ति अनि हिंस्रक मानिस थिएँ, र पनि म कृपापात्र भएँ किनकि ती मैले अज्ञानता र अविश्वासमा गरेको थिएँ । १४ हाम्रा प्रभुको अनुग्रहको साथमा खीष्ट येशूमा भएका विश्वास र प्रेम ममाथि प्रशस्त मात्रामा खन्याइए ।

१५ यो भनाइ विश्वासयोग्य र ग्रहणयोग्य छ कि खीष्ट येशू संसारमा पापीहरूलाई बचाउन आउनुभयो— जस मध्ये म सबैभन्दा खराब हुँ । १६ उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरू जतिले अनन्त जीवन पाऊन् भनेर एउटा नमूनास्वरूप खीष्ट येशूले आफ्नो असीम धैर्य देखाईकन मजस्तो सबैभन्दा पापीमाथि कृपा देखाउनुभयो । १७ अब अनन्तका राजा, अविनाशी, अदृश्य, एउटै परमेश्वरलाई सदासर्वदा आदर र महिमा होस् । आमेन ।

१८ मेरो छोरो, तिमोथी, तिम्रो विषयमा एकपल्ट बोलिएको अगमवाणीअनुसार चलेर असल युद्ध लड्, १९ अनि विश्वास र असल विवेक थामिराख । कतिले यी कुराहरू त्यागेर आफ्ना विश्वासको जहाज डुबाइदिएका छन् । २० तीमध्ये हुमेनियस र अलेक्जेन्डर हुन्, जसलाई ईश्वर-निन्दा गर्न नसिकून् भनी मैले शैतानको हातमा सुम्पेको छु ।

आराधनाको विषयमा शिक्षा

२ यसकारण, सबैभन्दा पहिले म आग्रह गर्छु कि विन्तीहरू, प्रार्थनाहरू, अन्तर्विन्ती र धन्यवादहरू प्रत्येकको निमित्त— २हामीले भक्ति र पवित्रतामा शान्तिपूर्ण अनि निर्धक्क जीवन बिताउन पाऔं भनेर राजाहरू र उच्च पदमा रहेकाहरूका निमित्त गरिऊन् । ३यो असल हो, अनि हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरलाई मनपर्छ, ४जसले सबै मानिसहरू बाँचेका अनि सत्यको ज्ञानमा आएका चाहनुहुन्छ । ५किनकि एउटै परमेश्वर अनि परमेश्वर र मानिसहरूको बीचमा एउटै मध्यस्त खीष्ट येशू हुनुहुन्छ, ६जसले सबैको छुटकाराको मोलको निमित्त आफैलाई दिनुभयो— जुन कुराको साक्षी ठीक समयमा दिइयो । ७अनि यही उद्देश्यले म एउटा प्रचारक र प्रेरित अनि गैर-यहूदीको निमित्त सत्य विश्वासको शिक्षक नियुक्त भएँ— म ढाँट्दिनँ, तर सत्य कुरो बताउँछु ।

८म जताततै विनाक्रोध र विनाभगडा प्रार्थनामा मानिसहरूले पवित्र हातहरू उठाऊन् भन्ने चाहन्छु ।

९स्त्रीहरूले केशको बढी श्रृंगार गरेर सुन, मोती र वस्त्रहरू पहिरेर होइन तर सुशीलता, भद्रता र सभ्यतापूर्वक वस्त्र लगाऊन्, १०अनि परमेश्वरको सेवा गर्ने स्त्रीहरूलाई सुहाउने गरी असल कामहरू गरून् भन्ने पनि म चाहन्छु ।

११स्त्रीले चूप रहेर अधीनतामा बसेर सिक्नुपर्छ । १२म स्त्रीले पुरुषलाई सिकाउने अनि अधिकार गर्ने अनुमति दिन्नँ; ऊ चूप नै रहोस् । १३किनकि पहिला आदम बनाइएका थिए, तब हव्वा । १४किनकि आदम छलिएका होइनन्; तर स्त्री पो छलिएर पापी भएकी हुन् । १५तर स्त्रीहरू विश्वास, प्रेम र भद्रतापूर्ण पवित्रतामा रहिरहे भने बालक जन्माउँदा बचाइनेछन् ।

विशपहरू अनि डिकनहरू

३ एउटा विश्वासयोग्य भनाइ छ: यदि कसैले विशप हुने इच्छा गर्छ भने, उसले महान् कामको इच्छा गर्छ । २अब विशपचाहिँ कसैबाट दोष नपाएको, एउटै पत्नीका पति, परहेजी, आत्म-संयमी, आदरणीय, अतिथिसत्कार गर्ने, सिकाउन सक्ने, ३दाखमद्यले नमात्ने, उग्र होइन तर भद्र, भगडा नगर्ने, पैसाको लोभ नगर्ने हुनुपर्छ । ४तिनले आफ्नो परिवार राम्ररी चलाउन सक्नुपर्छ अनि आफ्ना बालबच्चाहरूले आज्ञापालन गरेको र उनीहरूबाट सम्मान पाएको हुनुपर्छ । ५(यदि कसैले आफ्नै परिवार सम्हाल्न सक्दैनन् भने, तिनले परमेश्वरको मण्डलीको देखरेख कसरी गर्न सक्छन् ?) ६तिनी भर्खरै प्रभु पाएको व्यक्ति हुनुहुँदैन, नत्र तिनी घमण्डले फुलेर शैतानले पाउने इन्साफमा पर्नेछन् । ७तिनले बाहिरकाहरूका बीच पनि असल नाउँ पाएको हुनुपर्छ, जसमा कि तिनी शैतानको पासोमा परेर निन्दित हुन नपरोस् ।

८यसैगरी, डिकनहरू पनि आदर पाउन योग्यका, निष्कपट, बढ्ता मद्य नपिउने, अनि अनुचित लाभ नखोज्ने मानिसहरू हुनुपर्छ । ९तिनीहरूले विश्वासका गहिरा सत्यहरूलाई कायम राख्नुपर्छ । १०त्यसपछि पहिले तिनीहरूको जाँच हुनुपर्छ; अनि यदि तिनीहरूको विरुद्धमा केही छैन भने, तिनीहरूले डिकन भई सेवा गरून् ।

११यसैगरी, तिनीहरूका पत्नीहरू पनि अरूको कुभलो नगर्ने, तर परहेजी र हरेक कुरामा विश्वासयोग्य र आदर पाउने योग्यका हुनुपर्छ ।

१२डिकन एउटै पत्नीको पति अनि आफ्ना बालबच्चा र परिवारको उचित देखरेख गर्नसक्ने हुनुपर्छ । १३जसले असल गरी सेवा गरेका छन् तिनीहरूले उत्तम प्रतिष्ठा र खीष्ट येशूमा भएका तिनीहरूको विश्वासमा महान् निश्चयता पाउनेछन् ।

१४यद्यपि म तिमिकहाँ चाँडै आउने आशा राख्छु, र पनि म यी उपदेशहरू तिमिलार्इ लेखिरहेछु जसमा, १५यदि म आउन ढिलो गर्ने भने पनि, परमेश्वरको परिवार जुनचाहिँ सत्यको जग र खाँवो अर्थात् जिउंदो परमेश्वरको मण्डली हो त्यसमा मानिसहरूले कसरी चलनुपर्छ भनी तिमिले जान्न सक । १६अनि विनाविवाद यो भन्न सकिन्छ, कि ईश्वरीय स्वभावको रहस्य महान् छः

उहाँ शरीरमा देखा पर्नुभयो,
पवित्र आत्मामा धर्मी ठहरिनुभयो,
स्वर्गदूतहरूद्वारा देखिनुभयो,
जाति-जातिहरूबीच प्रचारित हुनुभयो,
विश्वभरि विश्वास गरिनुभयो,
महिमामा उठाइनुभयो ।

तिमोथीलार्इ शिक्षा

४ पवित्र आत्मा स्पष्ट गरी भन्नुहुन्छ, कि आखिरी दिनहरूमा कतिले विश्वासलार्इ त्याग्नेछन् अनि धोका दिने आत्माहरू र भूतप्रेतहरूका शिक्षाको पछि लाग्नेछन् । २यस्ता शिक्षाहरू छलकपट गर्ने भूटा व्यक्तिहरूद्वारा आउनेछन्, जसका विवेक तातो फलामले डामेभै हुन्छ । ३तिनीहरूले मानिसहरूलार्इ विवाह गर्न मनाही गर्छन् अनि तिनीहरूले कतिपय भोजनहरूदेखि अलग रहने आदेश दिन्छन्, जुन विश्वास गर्नेहरू अनि सत्य जान्नेहरूले धन्यवादसाथ ग्रहण गर्नु भनी परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो । ४किनकि परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको सबै थोक असल छन्, र धन्यवादसाथ ग्रहण गरे कुनै थोक पनि तिरष्कार गर्नुपर्ने लायकका छैनन्, ५किनकि त्यो परमेश्वरको वचन र प्रार्थनाद्वारा अर्पण गरिएको हुन्छ ।

६यदि तिमिले यी कुराहरू भाइहरूलार्इ देखाइदियो भने, तिमि विश्वासको सत्यतामा हुर्काइएको र उचित शिक्षा पछ्याउने खीष्ट येशूका असल सेवक हुनेछौ । ७भक्तिहीन र अर्थहीन दन्त्यकथाहरूदेखि अलग बस, बरु आफैलार्इ भक्तिको तालीम देऊ । ८किनकि

शारीरिक तालीम केही मूल्यको मात्र हुन्छ, तर ईश्वर भक्ति त हर किसिमले लाभदायक हुन्छ, जसमा वर्तमान जीवन र आउने जीवन दुवैका निमित्त उपयोगी रहेको हुन्छ ।

९यो भनाइ विश्वासयोग्य छ जसलार्इ पूरा गरी स्वीकार गर्न सकिन्छ । १०सबै मानिसहरू, विशेष गरी उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूका मुक्तिदाता जीवित परमेश्वरमाथि हामीले अपना आशा लगाऔं भनेर हामी परिश्रम र प्रयत्न गर्दछौं ।

११त्यसैले यी कुराहरू सिकाऊ र आज्ञा देऊ । १२तिमी जवान भएकोमा कसैले तिमिलार्इ हीनताको दृष्टिले हेर्न नपाओस्, तर वचनमा, जीवनमा, प्रेममा, विश्वासमा र शुद्धतामा विश्वासीहरूको लागि उदाहरण प्रस्तुत गर । १३म नआएसम्म, सबैको सामुने धर्मशास्त्र पढ्ने काममा, प्रचारमा र शिक्षामा आफैलार्इ सुम्पिदेऊ । १४धर्मगुरुहरूले तिमिमाथि हात राख्दा अगमवाणीद्वारा तिमिलार्इ प्राप्त भएको वरदानको अवहेलना नगर ।

१५यी विषयहरूमा परिश्रमी बनेर आफैलार्इ सम्पूर्णरूपले दिइहाल, र सबैले तिम्रो प्रगति देखून् । १६तिम्रो जीवन र शिक्षामा ज्यादै ध्यान देऊ । यी कुराहरूमा खुरन्धार लागिरह, किनकि यसो गर्नाले तिमिले आफैलार्इ र सुन्नेहरूलार्इ समेत बचाउनेछौ ।

विधवाहरू, धर्मगुरुहरू र दासहरूबारे सल्लाह

५ कुनै वृद्ध मानिसलार्इ नहप्काऊ, तर तिनलार्इ बाबुभैँ ठानी राम्ररी सम्भाऊ । आफूभन्दा सानाहरूलार्इ भाइभैँ व्यवहार गर, २वृद्ध स्त्रीलार्इ आमाभैँ, र युवतीहरूलार्इ सम्पूर्ण पवित्रतामा बहिनीभैँ व्यवहार गर ।

३जुन विधवाहरू साँच्चै खाँचोमा छन् तिमिहरूलार्इ उचित मान्यता देऊ । ४तर यदि कुनै विधवाका छोराछोरी र नातानातिनाहरू छन् भने, तिनीहरूले पहिले व्यावहारिक भई आफ्ना परिवारको देखरेख गरेर धार्मिक कर्तव्य पालन गर्दै आफ्ना आमाबाबु र बाजेबज्यैप्रतिको

ऋण चुकाऊन्, किनकि यो परमेश्वरको दृष्टिमा मनपर्दो छ । ५साँच्चैँ खाँचोमा परेकी विधवा जो एकलै छिन्, परमेश्वरमाथि आफ्नो सम्पूर्ण आशा लगाएर परमेश्वरसित सहायता माग्दै दिनरात प्रार्थनामा लागि रहन्छिन् । ६तर सुखविलासमा रहने विधवा त जिउँदै मरेतुल्य हो । ७त्यसैले मानिसहरूलाई यी आज्ञाहरू देऊ, र तिनीहरू दोषरहित होऊन् । ८यदि कसैले आफन्तहरूको, खास गरी आफ्नै परिवारको खाँचो पूरा गर्दैन भने, त्यसले विश्वासलाई तिरष्कार गरेको हुनेछ र त्यो अविश्वासीभन्दा खराब हुन्छ ।

९कुनै विधवा साठी वर्ष माथिकी छैनन् र आफ्नो लोग्नेप्रति विश्वासी भई रहेकी थिइन् भने तिनको नाउँ विधवाको सूचीमा नलगाऊ, १०तर छोराछोरीहरूलाई ठीकसित हुर्काउने, अतिथि सत्कार गर्ने, सन्तहरूका पाउ धुने, विपत्तिमा परेकाहरूलाई सहायता दिने र आफैलाई सबै किसिमका असल कामहरूमा संलग्न राख्नेको नाउँ मात्र ।

११तर तरुणी विधवाहरूका नाउँ त यस्ता सूचीमा नलगाऊ । किनकि तिनीहरूका कामवासनाले खीष्टप्रतिको तिनीहरूका समर्पणलाई जित्ने भने त, तिनीहरूले विवाह गरिहाल्नेछन् । १२यसरी तिनीहरूले आफ्ना पहिलेका भाकल भङ्ग गरेर आफैमाथि इन्साफ ल्याउनेछन् । १३यसवाहेक, तिनीहरू घर-घर ढुल्ने भई अल्ले हुन सिक्छन् । अल्ले हुने मात्र होइन तर कुराेटे, अरूको काममा हात हाल्ने र बोल्न नहुने कुराहरू बोल्ने हुन्छन् । १४यसकारण म तरुणी विधवाहरूलाई विवाह गर्ने, छोराछोरीकी आमा हुने, आफ्ना घर सम्हाल्ने र विरोधीलाई आफ्ना बदनामको मौकै नदिने होऊन् भन्ने सल्लाह दिन्छु । १५कति त वास्तवमा फर्कि गएर शैतानलाई पछ्याउने भएका छन् ।

१६यदि कुनै विश्वासी स्त्रीको परिवारमा विधवाहरू छन् भने, मण्डलीमाथि बोझ नबनून् भनेर तिनीहरूलाई आफैले सहायता दिनुपर्छ र

मण्डलीले साँच्चैँ खाँचोमा परेका विधवाहरूलाई सहायता पुऱ्याउन सकोस् ।

१७मण्डलीको असल देखेरै गर्ने धर्मगुरुहरू दोबर आदरका योग्य हुन्छन्, खास गरी तिनीहरू जो प्रचार गर्ने र शिक्षा दिने काम गर्छन् । १८किनकि धर्मशास्त्रले भन्छ, “दाईँ गर्ने गोरुको मुखमा महला नलगाऊन्, र “खेताला आफ्नो ज्यालाको योग्य हुन्छ ।” १९दुई वा तीनभन्दा कम साक्षीहरूले लगाएको धर्मगुरुहरूको विरुद्धका अभियोग ग्रहण नगर्नु । २०पाप गर्नेहरूलाई खुल्लमखुल्ला हप्काऊ, र यसरी अरूहरूले चेतावनी पाउन सकून् ।

२१तिमीले यी नियमहरू विनापक्षपात र कसैको पक्ष नलिएर पालन गर्नु भनी परमेश्वर, खीष्ट येशू अनि पवित्र स्वर्गदूतहरूको दृष्टिमा, म तिमीलाई कडा आज्ञा दिन्छु ।

२२हात राख्ने विषयमा हतार नगर्नु, र अरूको पापमा सहभागी नहोऊ । आफैलाई शुद्ध राख ।

२३तिम्रो पेटको लागि र बरोबर विरामीको खातिर पानी मात्र पिउन छोडेर अलिकति दाखमच्च पिउने गर ।

२४कति मानिसहरूका पापहरू तिनीहरूको सामुन्ने राखिएका इन्साफमा पुग्ने गरी प्रत्यक्ष छन्, अरूहरूका पापहरू त पछि मात्र देखिन्छन् । २५यस्तै किसिमले, असल कामहरू प्रत्यक्ष छन्, र जुनहरू छैनन् ती पनि लुक्नसक्दैनन् ।

६ परमेश्वरको नाउँ र हाम्रो शिक्षाको बदनाम नहोस् भनेर दासत्वको जुवामुनि हुनेहरूका मालिकहरू आदरका योग्य छन् भनी ठानून् । २जसका मालिकहरू विश्वासी छन् तिनीहरूले ती मालिकहरू एउटै विश्वासमा दाज्यूभाइ हुन् भनेर अनादर नगरून् । बरु तिनीहरूका सेवाबाट लाभ उठाउनेहरू विश्वासी नै हुन् अनि तिनीहरू प्रति मायालु छन् भनेर तिनीहरूको सेवा अझ राम्रो गरी गर्नु । यी कुराहरू तिमीले तिनीहरूलाई सिकाऊन् र आग्रह गर्नु ।

रूपियाँ पैसाको प्रेम

३ यदि कसैले भूटा शिक्षा सिकाउँछ र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट र भक्तिअनुसारका शिक्षासित सहमत हुँदैन भने, ४ त्यो घमण्डले फुलिएको हुन्छ र केही जान्दैन । त्यसले व्यर्थको शब्दहरू लिएर वादविवाद गरेर भगडा गर्न खोज्छ । जुन कुराहरूले डाह, कलह, बदनाम र खराब शंकाहरू उत्पन्न गराउँछन् । ५ अनि सत्य खोसिएका मानिसहरू, जसले भक्तिचाहिँ आर्थिक लाभको साधन हो भन्छन्, यस्ताहरूले मानिस-मानिसबीच कचिङ्गल उठाएर मनलाई भ्रष्ट पार्छन् ।

६ तर सन्तुष्टतासहितको भक्ति नै ठूलो लाभ हो । ७ किनकि हामीले यस संसारमा नता केही ल्यायौं, नता यसबाट केही लिएर जानेछौं । ८ तर यदि हामीसित खाने र लाउने कुराहरू छन् भने, हामी त्यसैमा सन्तुष्ट रहन सक्नु पर्छ । ९ जो धनी हुन चाहन्छन् तिनीहरू परीक्षा र पासो अनि धेरै मूर्ख र हानिकारक इच्छाहरूमा पर्छन्, जसले मानिसहरूलाई बरवादी र सर्वनाशमा डुबाउँछन् । १० किनकि रूपियाँ पैसाप्रतिको प्रेम नै सबै खराबीको जड हो । कति मानिसहरू, रूपियाँ पैसाप्रति इच्छुक बनेर, विश्वासबाट तर्किएकाले धेरै पीडाहरूले तिनीहरू आफै छेडिएका छन् ।

तिमोथीलाई पावलको आदेश

११ तर, हे परमेश्वरका मानिस, तिमी त ती सबै कुराहरूबाट अलग बस, र धार्मिकता, भक्ति, विश्वास, प्रेम, सहनशीलता र नम्रताको पछि लाग । १२ विश्वासको उत्तम लडन्त लड । अनन्त जीवन पक्रिराख । यसैमा तिमीलाई बोलावट भएको थियो, जब तिमीले धेरै

साक्षीहरूका उपस्थितिमा तिम्रो विश्वासको असल साक्षी दिएका थियौ । १३ प्रत्येकलाई जीवन दिनुहुने परमेश्वरको, अनि पन्तियस पिलातसको सामुन्ने असल साक्षी दिनुहुने ख्रीष्ट येशूको दृष्टिमा म तिमीलाई यो आदेश दिन्छु कि, १४ येशू ख्रीष्ट देखा नपरून्जेल यस आज्ञालाई विनादाग र विनादोष सम्हालिराख । १५ परमेश्वर, राजाहरूका राजा तथा प्रभुहरूका प्रभु, एकमात्र शासक, धन्यको हुनुहुन्छ । उहाँले नै आफ्नो समयमा येशू ख्रीष्टलाई पुनः प्रकट गराउनुहुनेछ । १६ उहाँ मात्र अमर हुनुहुन्छ, र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ, जसको नजीक कोही जान सक्दैन । उहाँलाई कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन न त देख्न नै सक्छ । उहाँलाई नै सदासर्वदा आदर र सामर्थ्य होस् । आमेन ।

१७ वर्तमान् संसारमा भएका धनीहरूलाई घमण्डी नहुनु र आफ्नो आशा अनिश्चित धन-सम्पत्तिमा होइन, तर हाम्रो उपभोगको निमित्त प्रत्येक थोक प्रशस्तसित दिनुहुने परमेश्वरमा लगाओ भनी आज्ञा देऊ । १८ तिनीहरूलाई असल गर्नु, असल कामहरूमा धनी हुनु र उदार चित्तले बाँड्नु गर्नु हुनु भनी आज्ञा देऊ । १९ यसरी तिनीहरूले आउने युगको लागि असल जगको रूपमा आफ्नै लागि सम्पत्ति थुपार्नेछन् र तिनीहरूले त्यो अनन्त जीवनको बारेमा जान्नेछन् ।

२० तिमोथी, तिमीलाई जे सुम्पिएको छ त्यसलाई हिफाजत गरिराख । भक्तिहीन गन्थन र विरोधपूर्ण विचारहरू, जसलाई भूटा किसिमका ज्ञान भनिन्छ, त्यसबाट अलग बस । २१ यस्ता कुराहरूलाई अप्नाएर कति त विश्वासबाट तर्किएका छन् ।

तिमीसित अनुग्रह रहोस् ।

तीतसलाई

पावलको पत्र

१ पावल, परमेश्वरको दास र येशू ख्रीष्टको प्रेरितको तर्फबाट, परमेश्वरका चुनिएकाहरूको विश्वास र भक्तिरि लैजाने ज्ञानको लागि— २अनन्त जीवनको आशामा अडेको त्यो विश्वास र ज्ञान, जसलाई भूट नबोल्नुहुने परमेश्वरले सनातनदेखि नै प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, ३अनि मलाई हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको आज्ञाद्वारा सुम्पनुभएको प्रचारद्वारा उहाँले आफ्नो वचनलाई तोक्नुभएको समयमा प्रकाशमा ल्याउनुभयो ।

४हाम्रा एउटै विश्वासमा मेरो साँचो छोरो तीतसलाई:

पिता परमेश्वर र हाम्रा मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टमा अनुग्रह र शान्ति होस् ।

क्रेटमा तीतसको कार्य

५मैले तिमीलाई क्रेटमा छाडेको कारण अधूरो कामहरू पूरा गर्न अनि मैले तिमीलाई अह्लाएबमोजिम प्रत्येक शहरमा धर्मगुरु नियुक्त गर्नलाई हो । ६धर्मगुरु निर्दोष, एउटै पत्नीका पति, जसका छोराछोरीहरू विश्वास गर्ने होऊन् अनि वशमा नआउने र अनाज्ञाकारिताको दोष नलागेका होऊन् । ७विशपमाथि परमेश्वरको कामको अभिभारा सुम्पिएको हुनाले तिनी निर्दोष, अहंकार नगर्ने, चाँडै नरिसाउने, मद्यको लत नबसेका, भ्रगडा नगर्ने, बेइमान भई नाफा नगर्ने हुनुपर्छ । ८वरु तिनी अतिथि सत्कार गर्ने, असल मनपराउने, आत्मसंयमी, सोभो, पवित्र र अनुशासित हुनुपर्छ । ९अरूलाई पक्का शिक्षाले उत्साहित पारून् अनि फटाहाहरूलाई दोषी ठहराऊन् भनेर तिनलाई सिकाइएका विश्वासयोग्य शिक्षामा तिनी दृढ रहनुपर्छ ।

१०किनकि धेरै मानिसहरू अधीनमा नरहने, कुरै मात्र गर्ने र छलीहरू हुन्छन्, खासगरी खतनावालाहरू नै यस्तै हुन्छन् । ११तिनीहरूले बेइमानीसाथ लाभ उठाउनको लागि सिकाउन नहुने कुराहरू सिकाईकन सारा परिवारहरूलाई नष्ट पारिरहेका हुनाले तिनीहरूलाई चूप गराउनैपर्छ । १२तिनीहरूका अगमवक्ताहरूमध्ये एक जनाले त यसो पनि भनेका छन्, “क्रेटकाहरू सधैं भूटा, दुष्ट पशुहरू र अल्ले घिचुवाहरू हुन् ।” १३यो साक्षी साँचो हो । यसकारण तिनीहरूलाई जोडसित हप्काऊ र तिनीहरू ठीक शिक्षामा चलून्, १४र यहूदी दन्त्यकथाहरूतिर अथवा सत्यलाई अस्वीकार गर्नेहरूतिर ध्यानै नदेऊन् । १५शुद्धहरूको लागि, सबै थोकहरू शुद्ध छन्, तर जो भ्रष्ट छन् र विश्वास गर्दैनन्, तिनीहरूको लागि त केही पनि शुद्ध छैन । वास्तवमा, तिनीहरूका मन र विवेक दुवै भ्रष्ट भएका छन् । १६तिनीहरूले परमेश्वरलाई जान्दछौं त भन्छन्, तर आफ्ना कामले भने अस्वीकार गर्छन् । तिनीहरू घृणित, अट्टेरी र कुनै असल काम गर्ने योग्यका छैनन् ।

विभिन्न भ्रुण्डहरूको निम्ति शिक्षा

२ तिमीले पक्का शिक्षासित मिल्ने कुराहरू सिकाउनु । ३वृद्ध मानिसहरूलाई संयमी, आदर पाउने योग्यका, आफैलाई अधीनमा राख्न सक्ने, अनि प्रेम र धीरजमा अनि विश्वासमा पक्का हुन सिकाउनु ।

३त्यसरी नै, वृद्ध स्त्रीहरू पनि जीवनका चालहरूमा आदरणीय, निन्दा नगर्ने, बढ्ता मद्य नपिउने र असल कुरा सिकाउने हुनलाई सिकाउनु । ४तब तिनीहरूले जवान स्त्रीहरूलाई

तिनीहरूका पतिहरू र छोराछोरीहरूलाई प्रेम गर्न, ५आत्मसंयमी र शुद्ध हुन, घरमा व्यस्त रहन, दयालु हुन र आफ्ना पतिहरूको अधीनमा बस्न सिकाउन सक्नेछन्, र परमेश्वरको वचनको निन्दा हुनेछैन ।

६त्यसरी नै, जवान मानिसहरूलाई पनि आत्मसंयमी हुन उत्साह देऊ । ७जे असल छ सो गरेर हरेक कुरामा तिनीहरूलाई उदाहरण देखाइदेऊ । तिम्रो शिक्षामा अखण्डता, गम्भीरता, ८अनि तिरष्कार गर्न नसकिने पक्का बनाइ देखाइदेऊ, र तिनीहरूले हाम्रो विषयमा केही नराम्रो भन्न नसकेकोले, तिमीलाई विरोध गर्नेहरू शर्ममा परून् ।

९कमाराहरूलाई हरेक कुरामा तिनीहरूका मालिकहरूको अधीनमा बस्न, तिनीहरूलाई खुशी राख्न, र जवाफ नलगाउन, १०अनि तिनीहरूबाट केही नचोर्न, तर ती कमाराहरूमाथि विश्वास गर्न सकिन्छ भनी देखाउन सिकाउनु र तिनीहरूले हर किसिमले हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको शिक्षालाई मनपर्दो बनाऊन् ।

११किनकि परमेश्वरको अनुग्रह, जसले मुक्ति दिन्छ, सबै मानिसहरूमा देखापरेको छ । १२यसले हामीलाई भक्तिहिनता अनि सांसारिक अभिलाषाहरूलाई अस्वीकार गर्न अनि वर्तमान समयमा आत्मसंयमी, निर्दोष र भक्तिपूर्ण जीवन जिउन सिकाउँछ । १३साथै हामीले त्यो धन्यको आशालाई, अर्थात् हाम्रा महान् परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टलाई प्रतीक्षा गर्दछौं । १४उहाँले हामीलाई दुष्टताबाट छुटकारा दिनलाई, अनि जे असल छ सो गर्नलाई तयार रहने उहाँको एक जाति, उहाँकै निमित्त पवित्र बनाइनुको लागि आफैलाई दिइहाल्नुभयो ।

१५यसकारण, यी कुराहरू नै तिमीले सिकाउनुपर्ने हो । सम्पूर्ण अधिकारसित उत्साह देऊ र हप्काऊ । कसैले तिमीलाई अवहेलना नगरोस् ।

जे असल छ त्यही गर्नु

३ शासकहरू अनि अख्तियारवालाहरूको अधीनमा बस्नु, आज्ञाकारी हुनु, जे असल छ सो गर्नु, २कसैको बदनामी नगर्नु, मिलापमा रहनु, विचारशील हुनु र सबै मानिसहरूप्रति नम्रता देखाउनु भनी मानिसहरूलाई सम्झाइदिनु ।

३एक समय हामी पनि मूर्ख, अनाज्ञाकारी, अनि सबै किसिमका अभिलाषा र सुख विलासद्वारा ठगिएका र कमारा बनाइएकाहरू थियौं । हामी द्वेष र डाहामा जिउने, घृणा गरिएका र एक अर्कालाई घृणा गर्नेहरू थियौं ।

४तर जब हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको दया र प्रेम देखा पच्यो, ५उहाँले हामीले गरेका धार्मिक कामहरूको कारणले होइन, तर उहाँको कृपाको कारणले हामीलाई बचाउनुभयो । उहाँले हामीलाई पुनर्जीवनको स्नान अनि पवित्र आत्माको नवीकरणद्वारा बचाउनुभयो, ६जुन आत्मालाई उहाँले हाम्रा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टद्वारा हामीमा प्रशस्त गरी खन्याउनुभयो, ७ताकि, उहाँको अनुग्रहद्वारा धर्मी ठहरिएर, अनन्त जीवनको आशा लिएर हामी उत्तराधिकारी बनौं । ८यो बनाइ विश्वासयोग्य छ । जसले परमेश्वरमा भरोसा राखेका छन् तिनीहरूले जे असल छन् सो गर्नमा ध्यान देऊन् भनी तिमीले यी कुराहरूमा जोड दिएको म चाहन्छु । यी कुराहरू हरेकको लागि अति उत्तम र लाभदायक छन् ।

९तर मूर्खतापूर्ण विवादास्पद कुराहरू, अनि वंशावलीहरू, अनि व्यवस्थाबारे तर्क बितर्क र भगडाहरूबाट अलग बस, किनकि यी हानिकारक र व्यर्थका हुन् । १०विभाजन ल्याउने व्यक्तिलाई एकपल्ट चेतावनी देऊ, र फेरि दोस्रोपल्ट पनि देऊ । त्यसपछि, त्यससित तिमीहरूको कुनै सम्बन्ध नहोस् । ११तिमीलाई यो पक्का होस् कि यस्तो मानिस भ्रष्ट र पापपूर्ण; अनि आफैद्वारा पनि दोषी ठहरिएको हुन्छ ।

अन्तिम सल्लाहहरू

१२मैले अर्तिमास र टाइकिक्सलाई तिमीकहाँ पठाउनासाथै, तिमी मकहाँ निकोपोलिसमा आउनलाई सकभर चेष्टा गर, किनकि मैले त्यहाँ हिउँद बिताउने निश्चय गरेको छु । १३वकील जेनास र अपोल्लोसलाई यात्रामा सहायता दिनलाई हर प्रयत्न गर र तिनीहरूलाई चाहिएको हरेक थोक प्राप्त होस् । १४हाम्रा

मानिसहरूलाई दिनहुँका खाँचोहरू पुगोस् र तिनीहरूका जीवन निष्फल नहोस् भनेर तिनीहरूले जे असल छन् सो गर्नमा लागि रहून् भन्ने कुरा सिक्नुपर्छ ।

१५मसित भएका हरेकले तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् । हामीलाई विश्वासमा प्रेम गर्ने सबैलाई हाम्रो अभिवादन देऊ ।

तिमीहरू सबैसित अनुग्रह रहोस् ।

फिलेमोनलाई

पावलको पत्र

१४खीष्ट येशूको कारण कैदी म, पावल, र हाम्रा भाइ तिमोथीबाट,

हामीहरूका प्रिय मित्र अनि सहकर्मी फिलेमोनलाई, २हाम्री बहिनी अप्फियालाई, हाम्रा सङ्गी-सिपाही अर्खिप्पसलाई र तिम्रो घरमा भेट हुने मण्डलीलाई:

३तिमीहरूलाई हाम्रा परमेश्वर पिता र प्रभु येशू खीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति होस् ।

धन्यवाद ज्ञापन र प्रार्थना

४जब म तिमीलाई प्रार्थनामा स्मरण गर्दछु, तब परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछु, ५किनकि म खीष्टमा भएको तिम्रो विश्वास र सबै सन्तहरूप्रति भएको तिम्रो प्रेमको विषयमा सुन्दछु । ६खीष्टमा भएका हाम्रो प्रत्येक असल कुराको विषयमा तिमीलाई पूरा ज्ञान होस् भनेर तिम्रो विश्वासको बाँडुचुँडमा तिमी सक्रिय बन भन्दै म प्रार्थना गर्दछु । ७तिम्रो प्रेमले मलाई धेरै साहस र उत्साह दिएको छ, साथै हे मेरा भाइ, तिमीले सन्तहरूका हृदयलाई पनि यही प्रेमले ताजा बनाएका छौ ।

ओनेसिमसको निमित्त पावलको प्रार्थना

८यसकारण, तिमीले जे गर्नुपर्ने थियो सो गर्नु भनी खीष्टमा साहसी भई मैले तिमीलाई आज्ञा गर्नसक्ने थिएँ, ९तापनि म प्रेमको आधारमा बिन्ती मात्र गर्दछु । त्यसो भए, म वृद्ध मानिस पावल— जो अहिले खीष्ट येशूको कारण कैदी हुँ— १०म तिमीलाई मेरो छोरो ओनेसिमसको लागि बिन्ती गर्दछु, जो म कैदमा हुँदा मेरो छोरा भयो । ११अघि त ऊ तिम्रो लागि बेकम्मा थियो, तर अब त ऊ तिम्रो र मेरो निमित्त काम लाग्ने भएको छ ।

१२म उसलाई— जो मेरो मुटु नै हो, तिमीकहाँ फर्काइ पठाउँदछु । १३म कैदमा हुँदा सुसमाचारको काममा मलाई सघाउनलाई तिनले तिम्रो स्थान लिऊन् भनेर म तिनलाई मसित राख्न रुचाउने थिएँ । १४तर तिमीले देखाएको कुनै पनि कृपा करमा परेर होइन तर स्वेच्छापूर्वक होस् भनेर मैले तिम्रो अनुमतिबिना केही पनि गर्न चाहिनँ । १५सायद तिनी केही समयको लागि तिमीदेखि अलग भएको कारणचाहिँ तिमीले तिनलाई सधैंको लागि फेरि भेट्टाउनलाई होला । १६दासजस्तै गरी त होइन, तर दासभन्दा पनि अझ बढ्ता, तर एक जना प्रिय भाइजस्तै । तिनी मेरो निमित्त अति प्रिय छन्, तर तिम्रो निमित्त त तिनी एक मानिस अनि खीष्टमा एक भाइभन्दा पनि अझ प्रिय छन् ।

१७यसकारण यदि तिमीले मलाई एक हिस्सेदार सम्झन्छौ भने, तिमीले जस्तो मलाई स्वागत गर्ने थियो त्यस्तै गरी उनलाई पनि स्वागत गर । १८यदि त्यसले तिम्रो केही हानि गरेको छ वा त्यो केही कुरामा तिमीप्रति ऋणी छ भने, त्यो मेरो हिसाबमा राखिदेऊ । १९म, पावलले आफ्नै हातले यो लेख्दैछु । त्यो ऋण म स्वयम् तिरिदिनेछु— यो भनिरहनु नपर्ला कि तिमी स्वयम् पनि मप्रति ऋणी छौ । २०प्रिय भाइ, खीष्टमा मलाई तिम्रीबाट केही फाइदा होस् भनी म इच्छा गर्छु, खीष्टमा मेरो हृदयलाई फेरि ताजा पारिदेऊ । २१तिम्रो आज्ञाकारिताको कारण निश्चिन्त भई, मैले भनेको भन्दा बढी तिमीले गर्नेछौ भनी जानेर म यो लेख्दैछु ।

२२अनि अझ अर्को कुरा: मेरो निमित्त एउटा पाहुना कोठा तयार गरिराख, किनकि तिम्रो प्रार्थनाको उत्तरमा म तिमीकहाँ आइपुग्ने आशा राखेको छु ।

२३येशू खीष्टमा मेरा सङ्गी-कैदी इपाफ्रासले डेमास र लूकाले पनि ।
 तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् । २४अनि २५प्रभु येशू खीष्टको अनुग्रह तिम्रो
 यसरी नै मेरा सहकर्मी मर्कुस, अरिस्तार्खस, आत्मासित रहोस् ।

२३—कलस्सी १:७; ४:१२. २४—प्रेरित १२:१२, २५; १३:१३; १५:३७-३९; १९:२९; २७:२; कलस्सी ४:१०, १४;
 २ तिमोथी ४:१०-११.

हिब्रूहरूका निम्ति पत्र

स्वर्गदूतहरूभन्दा पुत्र महान्

१ वितेका समयमा परमेश्वर हाम्रा पिता पुर्खाहरूसँग धेरैपल्ट विभिन्न किसिमले अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुभयो, २तर यी अन्तिम दिनहरूमा उहाँले सबै कुराहरूको उत्तराधिकारी बनाउनुभएको आफ्नो पुत्रद्वारा हामीसित बोल्नुभएको छ, जुन पुत्रद्वारा उहाँले समस्त विश्व बनाउनुभयो । ३पुत्रचाहिँ परमेश्वरको महिमाको चमक अनि उहाँ परमेश्वर स्वयम्कै ठीक प्रतिबिम्ब हुनुहुन्छ, जसले आफ्नो शक्तिशाली वचनद्वारा सबै थोकहरू सम्हाल्नुहुन्छ । उहाँले पापहरूको लागि शुद्धिकरणको प्रबन्ध मिलाइसक्नु भएपछि, उहाँ स्वर्गमा महामहिमको दाहिने हातपट्टि विराजमान हुनुभयो । ४यसकारण जसरी उहाँले स्वर्गदूतहरूभन्दा उच्च नाउँ उत्तराधिकार स्वरूप पाउनुभयो त्यसरी नै उहाँ तिनीहरूभन्दा उच्च हुनुभयो ।

५परमेश्वरले स्वर्गदूतहरूमध्ये कुनचाहिँलाई कहिल्यै यसरी भन्नुभयो,

“तिमी मेरा पुत्र हो;
आज म तिम्रो पिता भएको छु” ?

अथवा फेरि,

“म तिनका पिता हुनेछु,
र तिनी मेरा पुत्र हुनेछन्” ?

६अनि फेरि, परमेश्वरले आफ्ना प्रथम जन्मेकालाई संसारमा ल्याउनुहुँदा, उहाँ भन्नुहुन्छ,
“परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई पुज्नु ।”

७स्वर्गदूतहरूका विषयमा उहाँ भन्नुहुन्छ,

“उहाँले आफ्ना दूतहरूलाई बतास,
आफ्ना दासहरूलाई आगोको ज्वाला

बनाउनुहुन्छ ।”

८तर पुत्रको विषयमा उहाँ भन्नुहुन्छ,
“हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन त सदाको निम्ति रहनेछ,
र तपाईंको राज्यको राजदण्डचाहिँ धार्मिकता हुनेछ ।

९ तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम र दुष्टतालाई घृणा गर्नुभयो;
यसकारण परमेश्वर, तपाईंको परमेश्वरले तपाईंलाई आनन्दको तेलले अभिषेक गरेर तपाईंका साथीहरूभन्दा माथि राख्नुभएको छ ।”

१०उहाँ यसो पनि भन्नुहुन्छ,

“आदिमा, हे परमप्रभु, तपाईंले पृथ्वीका जगहरू बसाल्नुभयो,
र आकाशमण्डल तपाईंका हातका काम हुन् ।

११ तिनीहरू नष्ट हुनेछन्, तर तपाईं त रहरिहनुहुन्छ;
तिनीहरू वस्त्रभैं पुराना भइजानेछन् ।

१२ तपाईंले तिनीहरूलाई वस्त्रलाई भैं लपेट्नुहुनेछ;
वस्त्रभैं ती बदली हुनेछन् ।
तर तपाईं त एकैनास रहनुहुन्छ,
र तपाईंका वर्षहरूको अन्त्य कहिल्यै हुनेछैन ।”

१३स्वर्गदूतहरूमध्ये कुनचाहिँलाई परमेश्वरले कहिले यसो भन्नुभयो,

“तिम्रा शत्रुहरूलाई मैले तिम्रा खुट्टाका पाउदान नबनाउन्जेल, तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस” ?

१:५-भजन २:७; २ शमूल ७:१४; १ इतिहास १७:१३. १:६-व्यवस्था ३२:४३. १:७-भजन १०४:४.

१:८-९-भजन ४५:६-७. १:१०-१२-भजन १०२:२५-२७. १:१३-भजन ११०:१.

१४तसर्थ स्वर्गदूतहरू त मुक्ति पाउनेहरूलाई सेवा पुऱ्याउनलाई मात्र पठाइएका सेवा गर्ने आत्माहरू हुन् ।

ध्यान दिनलाई चेतावनी

२ यसकारण, हामीले जे सुनेका छौं त्यसबाट नतर्कौं भनेर अब बढी सावधान हौं भनी हामीले ध्यान दिनुपर्छ । किनकि स्वर्गदूतहरूले बोलेको सन्देश सत्य थियो, अनि त्यसको उलङ्घन गर्ने र अनाज्ञाकारी रहने सबैले उचित दण्ड पाए भने, हामीले यति महान् मुक्तिको वास्ता राखेनौं भने हामी कसरी उम्कौंला ? यो त्यही मुक्ति थियो, जसलाई पहिले परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो, र उहाँलाई सुन्नेहरूले हाम्रा निमित्त सुदृढ पारे । परमेश्वरले पनि चिन्हहरू, चमत्कारहरू र धेरै आश्चर्य-कर्महरू अनि उहाँका इच्छाद्वारा बाँडिएका पवित्र आत्माका वरदानहरूद्वारा त्यसलाई पक्का गर्नुभयो ।

येशू आफ्नै भाइहरूजस्तै बनाइनुभएको

५हामीले जुन आउने संसारको विषयमा कुरा गर्दछौं, त्यसलाई स्वर्गदूतहरूको अधीनमा राखिएन । ६तर धर्मशास्त्रको कुनै एक ठाउँमा कसैले यसो भन्ने साक्षी दिएका छन्:

“मानिस के हो र तपाईं त्यसको वास्ता गर्नुहुन्छ ? अथवा मानिसको पुत्र के हो, र तपाईं उहाँको फिक्री गर्नुहुन्छ ?

- ७ तपाईंले उहाँलाई स्वर्गदूतहरूभन्दा केही कम दर्जाको बनाउनुभयो; तपाईंले उहाँलाई महिमा र आदरको मुकुट पहिराउनुभयो, अनि हरेक कुरो उहाँको पाउमुनि राखिदिनुभयो ।”

मानिसको अधीनमा सब थोक राख्नुहुँदा उहाँको अधीनबाहिर केही रहन दिनुभएन । तर यस

वर्तमान समयमा सब थोक उहाँको अधीनमा भएको हामी देख्दैनौं । ९तर येशूलाई हामी देख्छौं, जसलाई स्वर्गदूतहरूभन्दा केही कम दर्जाको बनाइएको थियो, अब उहाँलाई महिमा र आदरको मुकुट लगाइएको छ, किनकि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा उहाँले हरेकको निमित्त मृत्यु चाख्नु भनी उहाँले मृत्यु सहनुभयो ।

१०यो उचित थियो, कि परमेश्वर, जसको निमित्त र जसद्वारा सबै कुरा अस्तित्वमा छन्, उहाँले नै धेरै सन्तानलाई महिमामा ल्याउनुहुँदा तिनीहरूका मुक्तिका कर्ता येशूलाई कष्टहरूद्वारा सिद्ध तुल्याउनुभयो । ११मानिसहरूलाई पवित्र तुल्याउनुहुने र पवित्र तुल्याइएकाहरू दुवै एउटै परिवारबाटका हुन् । यसकारण, येशूले तिनीहरूलाई भाइहरू भन्न शर्माउनुभएन । १२उहाँ भन्नुहुन्छ,

“म मेरा भाइहरूलाई तपाईंको नाउँ घोषणा गर्नेछु; सभाको उपस्थितिमा म तपाईंको प्रशंसा गाउनेछु ।”

१३अनि फेरि,

“म उहाँमाथि आफ्नो भरोसा राख्नेछु ।”

र उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ,

“हेर, म र परमेश्वरले मलाई दिनुभएका यी छोराछोरीहरू ।”

१४छोराछोरीहरूका मासु र रगत भएको हुनाले, उहाँले पनि तिनीहरूको जस्तै मानव रूप लिनुभयो ताकि आफ्नो मृत्युद्वारा उहाँले शैतानलाई नष्ट गरून्, जससित मृत्युको अख्तियार छ, १५र जीवनभरि मृत्युको डर बोकेर दासत्वको बन्धनमा रहनेहरूलाई मुक्त गरून् । १६किनकि उहाँले अवश्य नै स्वर्गदूतहरूलाई होइन, तर अब्राहामका वंशलाई सहायता दिनुहुन्छ । १७यसैकारण उहाँ परमेश्वरको सेवामा कृपालु अनि विश्वासयोग्य प्रधान पूजाहारी बनून् र मानिसहरूका पापहरूको

प्रायश्चित्त होऊन् भनेर उहाँलाई हर किसिमले आफ्ना भाइहरूभै हुनुपर्ने थियो । १८ उहाँ आफै परीक्षित हुनुहुँदा कष्ट भोगनुभएकोले, परीक्षामा पर्नेहरूलाई उहाँले सहायता गर्न सक्नुहुन्छ ।

येशू मोशाभन्दा महान्

३ यसकारण, स्वर्गीय बोलावटका सहभागी, पवित्र भाइहरू, हामीले स्वीकार गरेका येशू, अर्थात् प्रेरित अनि प्रधान पूजाहारीमा, आफ्ना विचारहरू दृढ़तापूर्वक राख । २ जसरी मोशा परमेश्वरको परिवारमा विश्वासयोग्य थिए, त्यसरी नै उहाँ पनि आफैलाई नियुक्त गर्नुहुनेप्रति विश्वासयोग्य हुनुहुन्थ्यो । ३ घर बनाउनेको आदर घरको भन्दा बढी भएभै येशू पनि मोशाभन्दा बढी आदरको ठहरिनुभएको छ । ४ किनकि प्रत्येक घर कसैले बनाएको हुन्छ, तर परमेश्वर नै हरेक थोकका निर्माता हुनुहुन्छ । ५ अनि भविष्यमा भनिने कुराका साक्षीको निमित्त परमेश्वरको सम्पूर्ण परिवारमा मोशा दासभै विश्वासयोग्य थिए । ६ तर परमेश्वरको सम्पूर्ण परिवारमा खीष्ट त पुत्रको रूपमा विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । अनि हामी आफ्नो साहसमा र हामीले घमण्ड गरेको आशामा अडिहरहचौं भने हामी उहाँका परिवार हौं ।

अविश्वासको विरुद्धमा चेतावनी

७ यसकारण, जसरी पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ:

- “आज, तिमीहरूले उहाँको सोर सुन्यौं भने,
 ८ तिमीहरूले उजाड़-स्थानमा भएको परीक्षाको समयमा वागी हुँदा गरेजस्तो आफ्ना हृदयलाई कठोर नपार,
 ९ जहाँ तिमीहरूका पुर्खाहरूले मलाई जाँच र परीक्षा गरेका थिए, अनि मैले चालीस वर्षसम्म के गर्ने सो देखेका थिए ।

१० त्यसैकारण, म त्यस पुस्तासित रिसाएको थिएँ, अनि मैले भनें, ‘तिनीहरूका हृदय सधैं बरालिन्छन्, अनि तिनीहरूले मेरा मार्गहरू जानेका छैनन् ।’

११ यसकारण मैले आफ्नो क्रोधमा शपथ खाएर घोषणा गरें, ‘तिनीहरू कहिल्यै मेरो विश्राममा पस्नेछैनन् ।’”

१२ यसकारण भाइहरू, यसमा विचार गर, कि तिमीहरूसित जीवित परमेश्वरदेखि टाढो रहने पापपूर्ण र अविश्वासी हृदय नहोस् । १३ तर तिमीहरूमध्ये कोही पनि पापको छलद्वारा कठोर नबन भनेर “आजको दिन” छँदा नै एकले अर्कालाई ढाडस देओ । १४ हामीसित शुरूमा भएको आत्मविश्वासलाई दृढ़तापूर्वक पक्रिराख्यौं भने, हामी खीष्टका सहभागी भएका छौं । १५ जसरी धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“आज, तिमीहरूले उहाँको सोर सुन्यौं भने,
 तिमीहरू वागी भएको बेला गरेभै आफ्ना हृदय कठोर नबनाओ ।”

१६ सुनेर वागी हुने ती को थिए ? के तिनीहरू ती थिएनन् जसलाई मोशाले मिश्रदेशबाट डोच्याएर निकालेका थिए ? १७ अनि कोसित उहाँ चालीस वर्षसम्म रिसाउनुभएको थियो ? के तिनीहरूसितै होइनन् जसले पाप गरे, र जसका शरीरहरू मरुभूमिमा नष्ट भए ? १८ अनि आज्ञा नमान्नेहरूलाई परमेश्वरले शपथ खाएर तिमीहरू मेरो विश्राममा पस्नेछैनौं भनी तिनीहरूलाई भन्नुभएको होइन भने कसलाई भन्नुभएको थियो ? १९ यसरी हामी देख्छौं कि तिनीहरूका अविश्वासको कारणले तिनीहरू पस्न सकेनन् ।

परमेश्वरका जनहरूको लागि विश्राम- दिनको आराम

४ यसकारण, त्यस विश्राममा प्रवेश गर्न पाउने प्रतिज्ञा अझै पनि रहेकोले, तिमीहरूमध्ये कोही पनि वञ्चित नहोओ भनेर हामी होशियार रहौं । १किनकि तिनीहरूलाई भैं हामीलाई पनि सुसमाचार प्रचार गरिएको छ; तर तिनीहरूले सुनेको सन्देश तिनीहरूलाई लाभदायक भएन, किनकि ती सुन्नेहरूले त्यसलाई विश्वाससाथ ग्रहण गरेनन् । २तर अब हामी जतिले विश्वास गर्नु तस विश्राममा प्रवेश गरेका छौं, जसरी परमेश्वरले भन्नुभएको छ,

“यसैले मैले आफ्नो क्रोधमा शपथ
खाएको छु,
‘तिनीहरू कहिल्यै मेरो विश्राममा
पस्नेछैनन् ।’”

तर, उहाँको कामहरू त संसारको उत्पत्तिदेखि नै पूरा भइसकेका थिए । ४किनकि धर्मशास्त्रमा उहाँले सातौं दिनको विषयमा यस्ता शब्दहरूमा भन्नुभएको छ: “अनि सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्ना सबै कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो ।” ५अनि फेरि यसै खण्डमा उहाँ भन्नुहुन्छ, “तिनीहरू कहिल्यै मेरो विश्राममा पस्ने छैनन् ।”

६अझै पनि कतिलाई त्यस विश्राममा पस्नु बाँकी नै छ, जसलाई पहिले सुसमाचार प्रचार गरिएको थियो, तिनीहरू त पसेनन् किनकि तिनीहरू अनाज्ञाकारी थिए । ७यसकारण, फेरि परमेश्वरले कुनै एउटा दिनलाई “आज” भनेर छुट्ट्याउनुभयो, जब धेरै समयपछि उहाँले अघि भनेभैं दाऊदद्वारा फेरि भन्नुभयो,

“आज, तिमीहरूले उहाँको सोर सुन्नु
भने,

आफ्ना हृदयलाई कठोर नबनाओ ।”

८किनकि यदि यहाँशूले तिनीहरूलाई विश्राम

दिएका भए, परमेश्वरले पछिबाट अर्को दिनको विषयमा भन्नुहुने थिएन । ९यसकारण, परमेश्वरका जनहरूको निमित्त विश्राम-दिनको आराम बाँकी नै छ; १०किनकि जसले परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्नेछन्, तिनले परमेश्वरले भैं आफ्ना कामबाट विश्राम लिनेछन् । ११यसकारण, तिनीहरूका अनाज्ञाकारिताको नमूना अपनाएर कोही पनि नष्ट नहोऊन् तर हामी त्यस विश्राममा पस्नलाई भरसक कोशिश गरौं ।

१२किनकि परमेश्वरको वचन जिउँदो, क्रियाशील र कुनै पनि दुईधारे तरवारभन्दा धारिलो हुन्छ, जसले प्राण र आत्मालाई अनि जोनी-जोनी र हड्डीको मासीलाई समेत भाग भाग गरेर वारवार छेडिदिन्छ; र हृदयका विचार र मनोवृत्तिको इन्साफ गर्छ । १३अनि सारा सृष्टिमा भएको कुनै पनि थोक परमेश्वरको नजरबाट लुकेको छैन । हामीले आफ्नो हिसाब बुझाउनुपर्नेका आँखामा हरेक थोक खुला र उदाङ्गो छ ।

येशू महान् प्रधान पूजाहारी

१४यसकारण स्वर्ग छिचोलेर जानुहुने एक जना महान् प्रधान पूजाहारी, परमेश्वरको पुत्र येशू हामीसित हुनुभएकोले, हामीले स्वीकार गरेको विश्वासलाई दृढतापूर्वक थामिराखौं । १५किनकि हामीसित हाम्रा कमजोरीहरूमा सान्त्वना दिन नसक्ने प्रधान पूजाहारी होइन, तर हामीसित त यस्ता प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ जो हामीभैं हरेक किसिमले परीक्षित हुनुभएर पनि पापरहित हुनुहुन्छ । १६यसकारण, हाम्रा खाँचोहरूको समयमा हामीले कृपा र अनुग्रह पाऔं भनेर हामी आत्मविश्वाससाथ कृपाको सिंहासनको नजीक जाऔं ।

५ प्रत्येक प्रधान पूजाहारी पापको लागि उपहारहरू र बलिदानहरू चढाउनलाई मानिसहरूमध्येबाटै छानिएर तिनीहरूलाई

४:३-भजन ९५:११. ४:४-उत्पत्ति २:२. ४:५-भजन ९५:११. ४:७-भजन ९५:७-८.

४:८-व्यवस्था ३१:७; यहाँशू २२:४. ४:१०-उत्पत्ति २:२.

परमेश्वर सम्बन्धी कुराहरूमा प्रतिनिधित्व गर्न नियुक्त भएको हुन्छ । तिनैनी आफै पनि दुर्बलताको अधीनमा भएको हुनाले, तिनले अन्जान र बरालिएकाहरूसित नम्रतापूर्वक व्यवहार गर्न सक्छन् । यसैकारण तिनले आफ्नै पापको लागि, र मानिसहरूको पापको लागि बलिदानहरू चढाउनुपर्छ ।

४अनि कसैले यो सम्मान आफै लिन सक्दैन; हारूनभै तिनलाई पनि परमेश्वरको बोलावट भएको हुनुपर्छ । ५यसरी खीष्टले पनि प्रधान पूजाहारी हुने महिमा आफै लिनुभएन । तर परमेश्वरले भन्नुभयो,

“तिमी मेरा पुत्र हौ;
आज म तिम्रो पिता भएको छु ।”

६अनि अर्को ठाउँमा उहाँ भन्नुहुन्छ,

“मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम,
तिमी सदाको निमित्त एक प्रधान
पूजाहारी हौ ।”

७येशू यस संसारमा रहनुभएका दिनहरूमा, उहाँलाई मृत्युदेखि बचाउन सक्नुहुनेलाई आँसुसित जोडले कराईकन उहाँले प्रार्थना र अन्तरबिन्ती चढाउनुभयो, र उहाँको भक्तिपूर्ण समर्पणको कारण उहाँको सुनाइ भयो । ८उहाँ एक पुत्र हुनुभए तापनि, उहाँले कष्ट सहनुभएर आज्ञाकारिता सिक्नुभयो । ९अनि एकपल्ट सिद्ध हुनुभएपछि, उहाँको आज्ञा मान्नेहरूको लागि अनन्त मुक्तिको मुहान हुनुभयो, १०अनि मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम प्रधान पूजाहारी मनोनित हुनुभयो ।

पतनको विरुद्ध चेतावनी

११यस विषयमा हामीलाई धेरै भन्नु छ, तर यसलाई वर्णन गर्नु सार्हो छ किनकि तिमीहरू सिक्नमा ढीला छौ । १२वास्तवमा, तिमीहरू यस बेलासम्म त शिक्षकहरू भइसक्नुपर्ने थियो, तर तिमीहरूलाई त कसैले परमेश्वरको वचनका

शुरुका शिक्षाहरू फेरि दोहोर्‍याएर सिकाउन खाँचो परेको छ । तिमीहरूलाई खँदिलो भोजन होइन, तर दूधै चाहिन्छ ! १३दूध पिएर बाँच्ने जोसुकै पनि, बालक भएको हुनाले, धार्मिकता विषयको शिक्षासित अनभिज्ञ हुन्छ । १४तर खँदिलो भोजन त हुर्केकाहरूको लागि हुन्छ, जसले ती लगातार प्रयोग गरेकाले आफैलाई राम्रो र नराम्रो चिन्ने कुरामा तालीम दिएका हुन्छन् ।

६ यसकारण, खीष्टसम्बन्धी शुरुका शिक्षाहरू त्यागेर परिपक्वतातर्फ बढौ । मृत्युतिर लैजाने कर्महरूबाट पश्चात्ताप र परमेश्वरमाथिको विश्वासका कुराको जग बसाल्ने कामहरू, स्वप्तिस्माहरूको विषयमा निर्देशन, हात राख्ने कामहरू, मरेकाहरूको पुनरुत्थान, र अनन्त इन्साफका कुराहरू मात्र नगरौ । ३परमेश्वरले अनुमति दिनुभयो भने, हामी यसो गर्नेछौ ।

४जसले एकपल्ट ज्योति पाएर, स्वर्गीय वरदान चाखे, पवित्र आत्मासा सहभागी भए, ५अनि जसले परमेश्वरको वचनको र आउँदो युगको शक्तिको स्वाद चाखे, ६र पनि तिनीहरू पतित भए भनेता, तिनीहरूलाई पश्चात्तापमा डोर्‍याउनु असम्भव हुन्छ, किनकि तिनीहरूले त आफ्नै हानिको लागि परमेश्वरको पुत्रलाई बारम्बार क्रूसमा टाँगेर खुल्लमखुल्ला उहाँको अपमान गर्छन् ।

७जुन जमिनले आफूमाथि घरीघरी वर्षने पानी पिएर खनजोत गर्नेहरूका लागि उपयोगी अन्न उमाउँछ, त्यसले परमेश्वरको आशिष् पाउँछ । ८तर जुन जमिनले सिउँडी र काँढाहरू उमाउँछ, त्यो विनाकामको भई सराप पाउने जोखिममा रहन्छ । अन्त्यमा, त्यो जलाइन्छ ।

९मित्रहरू, हामीले यसरी बोले पनि, हामी तिमीहरूको विषयमा त असल कुराहरूबारे निश्चित छौं— अर्थात् ती कुराहरू जो मुक्तिसँग सम्बन्धित छन् । १०परमेश्वर अन्यायी हुनुहुन्न;

तिमीहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई सहायता दियौ र अझ दिइरहने भई उहाँप्रति तिमीहरूको प्रेम देखाएकाले परमेश्वरले तिमीहरूका काम विर्सनुहुनेछैन । ११तिमीहरूको आशा पक्का गर्नको लागि तिमीहरू हरेकले त्यस्तै परिश्रम अन्त्यसम्म देखाइरहो भन्ने हामी चाहन्छौ । १२हामी तिमीहरू अल्ल्छे भएका चाहन्नौ, तर तिमीहरूको देखासिकी गर्ने होओ जसले विश्वास र धीरजद्वारा प्रतिज्ञा गरिएका थोकहरूको अधिकार पाए ।

परमेश्वरका प्रतिज्ञाको निश्चयता

१३जब परमेश्वरले अब्राहामसित प्रतिज्ञा गर्नुभयो, तब शपथ खानलाई अरू कुनै ठूलो नाउँ नभएकोले, उहाँले आफ्नै नाउँमा शपथ खाएर यसो भन्नुभयो, १४“म निश्चय तिमीलाई आशिष् दिएर धेरै सन्तान दिनेछु ।” १५अनि यसरी धैर्यसाथ प्रतिक्षा गरे पश्चात् अब्राहामले प्रतिज्ञा गरिएको थोक प्राप्त गरे ।

१६मानिसहरूले आफूभन्दा ठूलाहरूको शपथ खान्छन्, अनि भनिएको कुरा पक्का भएर सबै तर्कहरूको अन्त्य हुन्छ । १७किनकि परमेश्वरले प्रतिज्ञाका हकदारहरूसित उहाँको बदली नहुने उद्देश्य स्पष्ट गर्न चाहनुभएकोले, उहाँले यसलाई शपथद्वारा नै पक्का गर्नुभयो । १८दुईओटा बदली नहुने कुराहरू, जसमा परमेश्वरलाई भूट बोल्न असम्भव छ, हामीलाई दिइएको आशातिर लम्कने धेरै उत्साह मिल्दोस् भनेर परमेश्वरले हामीलाई त्यसो गर्नुभयो । १९हामीलाई यो आशा छ जुनचाहिँ हाम्रो आत्माको लागि एउटा दृढ र सुरक्षित लङ्गरजस्तै हो । यो आशा पर्दाभित्रको पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्दछ, २०जसमा हामीभन्दा पहिले जानुहुने येशू हाम्रा पक्षमा प्रवेश गर्नुभएको छ । उहाँ त मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम सदासर्वदाको लागि प्रधान पूजाहारी हुनुभएको छ ।

पूजाहारी मल्कीसेदेक

७ यिनै मल्कीसेदेक शालेमका राजा र सर्वोच्च परमेश्वरका प्रधान पूजाहारी थिए । तिनले राजाहरूलाई जितेर फर्किरहेका अब्राहामलाई भेटेर आशिष् दिए, २अनि अब्राहामले तिनलाई हरेक कुराको दशांश दिए । पहिले, मल्कीसेदेकको नाउँको अर्थ “धार्मिकताका राजा”; अनि, “शालेमका राजा” अर्थात् “शान्तिका राजा” हो । ३मातापिताविना, वंशावलीविना, शुरु र अन्त्यविना, तिनी परमेश्वरका पुत्रभैँ सदाकाल पूजाहारी भइरहनेछन् ।

४विचार मात्र गर तिनी कति महान् थिए: कुलपिता अब्राहाम समेतले तिनीलाई लुटका मालबाट दशांश दिए ! ५अब लेवी वंशबाट भएका पूजाहारीहरूले मात्र मानिसहरूबाट, अर्थात् अब्राहामबाटै आएका आफ्नै भाइहरूबाट, दशांश उठाउन सक्छन् भनी व्यवस्थाले अनुमति दिन्छ । ६तरै पनि, यी मानिस त, लेवीको कुलबाट नआईकनै प्रतिज्ञाको हकदार अब्राहामबाट दशांश लिएर प्रतिज्ञाहरू पाउनेलाई आशिष् दिए । ७अनि सानो व्यक्तिले ठूलो व्यक्तिलाई आशिष् पाउँछन् भन्ने कुरामा त कुनै शङ्का छैन । ८एकतिर दशांश ती मानिसहरूले लिन्छन् जो मरिजान्छन्; तर अर्कोतिर तिनले लिन्छन् जो जीवित घोषित छन् । ९अनि कसैले यसो पनि भन्नसक्छ, दशांश लिने लेवीले अब्राहामद्वारा दशांश दिए । १०किनकि मल्कीसेदेकले अब्राहामलाई भेट्दा लेवी त आफ्नो पुर्खाको शरीरभित्रै थिए ।

येशू मल्कीसेदेकभैँ

११यदि लेवीहरूको पूजाहारीपनद्वारा सिद्धता प्राप्त हुने भएता (किनकि यसै आधारमा मानिसहरूलाई व्यवस्था दिइएको थियो), हारूनको दर्जाबमोजिम होइन तर मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम किन एक जना पूजाहारी आउने आवश्यकता पर्‍यो ? १२किनकि पूजाहारी बदली

६:१४—उत्पत्ति २२:१६-१७. ६:१९—लेवी १६:२. ६:१९—लेवी १६:२. ६:२०—भजन ११०:४.

७:१-२—उत्पत्ति १४:१७-२०. ७:५—गन्ती १८:२१.

हुँदा, व्यवस्था पनि बदली हुनुपर्छ । १३जसको लागि यी कुराहरू भनिए उहाँ त बेग्लै कुलको हुनुहुन्थ्यो, र त्यस कुलबाट कुनैले कहिल्यै वेदीको सेवा गरेन । १४किनकि यो त स्पष्ट छ कि हाम्रा प्रभु यहूदाको कुलबाट आउनुभयो, जुन कुलको विषयमा मोशाले पूजाहारी हुने कुरै गरेका छैनन् । १५अनि यदि मल्कीसेदेकभै अर्को पूजाहारी देखा परे भनेता हामीले जे भन्यौं त्यो त अझ स्पष्ट हुन्छ, १६अर्थात् उहाँ जो पुख्र्यौलीको नियमको आधारमा होइन तर एउटा नष्ट नहुने जीवनको शक्तिको आधारमा पूजाहारी हुनुभयो । १७किनकि धर्मशास्त्रमा उहाँको बारेमा यो घोषणा भएको छ:

“मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम,
तिमी सदासर्वदाको लागि एक पूजाहारी
हौ ।”

१८पहिलो नियम कमजोर र काम नलाग्ने भएकोले खारिज गरियो, १९(किनकि व्यवस्थाले कुनै थोकलाई सिद्ध तुल्याएन), अनि अझ उत्तम आशा उपस्थित गराइयो, जसद्वारा हामी परमेश्वरको नजीक जान्छौं ।

२०अनि यो शपथविना भएन । अरूहरू शपथविनै पूजाहारी भए, २१तर उहाँ त शपथसहित पूजाहारी हुनुभयो जब परमेश्वरले उहाँलाई भन्नुभयो:

“परमप्रभुले शपथ खानुभएको छ
अनि आफ्नो मन बदल्नुहुनेछैन:
‘तिमी सदासर्वदाको लागि पूजाहारी
हौ ।’”

२२यस शपथको कारण, येशू आशाको अझ उत्तम जमानी हुनुभयो ।

२३अब मृत्युले तिनीहरूलाई काम गरिरहन नदिएकोले, धेरै पूजाहारीहरू भएर आए; २४तर येशू त सधैं बाँचिरहनुहुने हुनाले, उहाँको पूजाहारीपन त अनन्तको लागि नै छ । २५यसकारण जति जना उहाँद्वारा परमेश्वरमा आउँछन् तिनीहरूलाई सदा सर्वदा पूर्णतया

बचाउन सक्नुहुन्छ, किनकि तिनीहरूको मध्यस्थता गर्न उहाँ सधैं जिउनुहुन्छ ।

२६यस्ता प्रधान पूजाहारीले नै हाम्रा खाँचोहरू पूरा गर्नुहुन्छ— जो पवित्र, दोषरहित, शुद्ध, पापीहरूबाट अलग गरिएका, स्वर्गहरूभन्दा माथि उच्च पारिनुभएको छ । २७अरू पूजाहारीहरूलाई जस्तो पहिले आफ्नै पापहरूको लागि, अनि मानिसहरूका पापहरूको लागि, दिनहुँ बलिदान चढाइरहने आवश्यकता उहाँलाई पर्दैन । उहाँले त आफैलाई दिइहाल्नुहुँदा तिनीहरूको पापको लागि एकैपल्ट बलिदान दिइहाल्नुभयो । २८किनकि व्यवस्थाले कमजोर मानिसहरूलाई प्रधान पूजाहारी नियुक्त गर्छ; तर व्यवस्थापछि आएको शपथले त पुत्रलाई नियुक्त गर्‍यो, जो सदासर्वदाको लागि सिद्ध तुल्याइनुभएको छ ।

नयाँ करारका प्रधान पूजाहारी

हामीले भन्न चाहेको कुरो यही हो: **८** हामीसित यस्ता प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ, जो स्वर्गमा महामहिमाको सिंहासनको दाहिनेपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ, २अनि जसले मानिसले बनाएको होइन, तर प्रभुले नै खडा गर्नुभएको साँचो पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नुहुन्छ ।

३हरेक प्रधान पूजाहारी भेटी र बलिदानहरू चढाउनको लागि नियुक्त भएको हुन्छ, र यस पूजाहारीलाई पनि केही चढाउनु नै पर्दछ । ४यदि उहाँ संसारमा हुनुहुँदो हो त, उहाँ पूजाहारी हुनुहुने थिएन, किनकि व्यवस्थाले तोकिदिएअनुसार भेटी चढाउनलाई त मानिसहरू छँदैछन् । ५तिनीहरूले एउटा पवित्रस्थानमा सेवा गर्छन् जुन चाहिँ स्वर्गमा भएका कुराको नकल र छाया मात्र हुन् । यसैकारण मोशाले पवित्र वासस्थान बनाउन लाग्दा तिनलाई यसरी चेतावनी दिइएको थियो: “तिमीलाई पर्वतमा देखाइएको नमूनाअनुसार हरेक कुरा बनाउने विषयमा ध्यान दिनु ।” ६तर जुन करारको मध्यस्थ उहाँ हुनुहुन्छ त्यो करार पुरानो करारभन्दा उच्च दर्जाको भएभै येशूले पाउनुभएको सेवा

पनि तिनीहरूको भन्दा उच्च दर्जाको छ, र यो त अझ उत्तम प्रतिज्ञामा बसालिएको छ ।

किनकि यदि त्यस पहिलो करारमा केही भूल नभएको भएता, अर्को करारको लागि कुनै ठाउँको खाँचो हुने थिएन । अतः परमेश्वरले मानिसहरूमा दोष भेटेर भन्नुभयो:

- “त्यो समय आउँदैछ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब म इस्राएलको अनि यहूदाको घरानासित नयाँ करार बाँध्नेछु ।
- ९ यो त्यस करार जस्तो हुनेछैन जुन मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूसित बाँधें जब मैले तिनीहरूलाई हात समातेर मिश्रदेशबाट डो-य्याएर ल्याएको थिएँ, किनकि तिनीहरू मेरा करारप्रति विश्वासयोग्य भएनन्, अनि म तिनीहरूदेखि विमुख भएँ, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ ।
- १० म इस्राएलको घरानासित यसपछि यो करार बाँध्नेछु भनी परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । म आफ्नो व्यवस्था तिनीहरूको मनमा हालिदिनेछु, र ती तिनीहरूका हृदयमा लेखिदिनेछु । म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् ।
- ११ अनि कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई अथवा कुनै मानिसले आफ्नो भाइलाई ‘परमप्रभुलाई चिन’ भनी सिकाउनेछैन, किनकि सानादेखि लिएर ठूलासम्म सबैले मलाई चिन्नेछन् ।
- १२ किनकि म तिनीहरूका दुष्टता क्षमा गरिदिनेछु र तिनीहरूका पाप फेरि स्मरण गर्नेछैनँ ।”

१३ यस करारलाई “नयाँ” भनीकन उहाँले

पहिलोलाई चाहिँ पुरानो तुल्याउनुभयो; अनि जुन पुरानो र थोत्रो हुँदै जाँदैछ, त्यो हराउँदै जानेछ ।

सांसारिक पवित्र वासस्थानमा आराधना

अब पहिलो करारमा आराधनाका धार्मिक नियम र आराधना गर्ने सांसारिक पवित्रस्थान पनि थिए । यसको पहिलो कोठालाई पवित्रस्थान भनिन्थ्यो जसमा सामदान, टेबुल र भेटीका रोटीहरू थिए । दोस्रो पर्दाको पछिल्लिर एउटा कोठा थियो । जसलाई महा-पवित्रस्थान भनिन्थ्यो, जसमा सुनको धुपौरो र सुनले मोहोरिएको करारको सन्दूक थियो । यस सन्दूकमा मन्त्र राखिएको सुनको भाँडो, कोपिला लागेको हारूनको लौरो र करारका शिलापाटीहरू थिए । सन्दूकमाथि कृपा आसनमा छाया पारिरहेका महिमाका करुबहरू थिए । तर यी कुराहरू हामी अहिले विस्तार पूर्वक व्याख्या गर्न सक्दैनौं ।

यसरी हरेक थोक मिलाइएपछि, पूजाहारीहरू आफ्ना सेवा गर्नलाई नियमितरूपले बाहिरी कोठामा प्रवेश गर्थे । अतः भित्री कोठामा त प्रधान पूजाहारी मात्र खालि वर्षमा एकपल्ट, त्यही पनि रगतविना होइन, अनि जुनचाहिँ तिनले आफ्नै लागि र मानिसहरूले अज्ञानतामा गरेका पापहरूको निमित्त चढाउनलाई जान्थे । यसबाट पवित्र आत्माले यो देखाइरहनुभएको थियो कि पहिलो पवित्र वासस्थान छउन्जेल महा-पवित्रस्थानमा जाने बाटो बताइएको थिएन । अहिलेको समयको लागि यो एउटा दृष्टान्त हो, जसले यो बताउँछ कि चढाइएका भेटी र बलिदानहरूले आराधना गर्नेको विवेकलाई शुद्ध गर्न सक्दैनन् । अती त सुधारको समय नआउन्जेलसम्मको लागि खालि खाने र पिउने अनि विभिन्न विधिका स्नानहरूका बाहिरी नियम मात्र हुन् ।

८:८—यर्मिया ३१:३१-३४. ९:२—प्रस्थान २६:१-३०; २५:२३-३०; ३१-४०. ९:३—प्रस्थान २६:३१-३३.

९:४—प्रस्थान ३०:१-६; २५:१०-१६; १६:३३; गन्ती १७:८-१०; प्रस्थान २५:१६; व्यवस्था १०:३-५.

९:५—प्रस्थान २५:१८:२२. ९:६—गन्ती १८:२-६. ९:७—लेवी १६:२-३४.

खीष्टको रगत

११यहाँ भइरहेका असल कुराहरूको प्रधान पूजाहारीको रूपमा जब खीष्ट आउनुभयो, उहाँ अझ महान् र सिद्ध पवित्र वासस्थानद्वारा जानुभयो जुनचाहिँ मानिसले बनाएको होइन, अर्थात्, जुन यो सृष्टिको भाग होइन । १२उहाँ बोका र बाछ्याहरूको रगत लिएर प्रवेश गर्नुभएन; तर अनन्त उद्धार प्राप्त गरेर आफ्नै रगत लिएर सधैंको लागि एकैपल्ट महा-पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्नुभयो । १३बोका र साढेहरूको रगत र कोरलीको खरानी अशुद्ध मानिसहरूमा छर्कदा तिनीहरू बाहिरीरूपमा शुद्ध हुन्छन् । १४अनन्त आत्माद्वारा आफैलाई परमेश्वरमा निष्छोट अर्पण गर्नुहुने खीष्टको रगतले त मृत्युमा लैजाने पाप कर्महरूदेखि हामीले जीवित परमेश्वरको सेवा गर्नसकौं भनी हाम्रा विवेकलाई भन् कति बढी शुद्ध पार्ला !

१५यसकारण जो बोलाइएका छन् तिनीहरूले अनन्तको पैतृक अधिकार पाऊन् भनेर नै खीष्ट नयाँ करारका मध्यस्थ हुनुहुन्छ । अब त मानिसहरूले पहिलो करार अन्तर्गत गरिएका पापहरूबाट छुटकारा पाऊन् भनेर उहाँ छुटकाराको मोल भई मर्नुभएको छ ।

१६इच्छापत्रको विषयमा त, यसलाई बनाउनेको मृत्यु प्रमाणित भएको हुनुपर्छ, १७किनकि कोही मरेपछि मात्र इच्छापत्र प्रयोगमा आउँछ; यसलाई बनाउने जिउँदो रहन्जेल त्यो कहिले पनि प्रयोगमा आउँदैन । १८यसैकारण, पहिलो करार पनि रगतविना पक्का भएको थिएन । १९जब मोशाले सबै मानिसहरूलाई व्यवस्थाको हरेक आज्ञा घोषणा गरिसके, तिनले पानी, रातो ऊन र हिसपका हाँगाहरूसित बाछ्याहरूको रगत लिए, अनि व्यवस्थाको पुस्तक र सबै मानिसहरूमाथि छर्के । २०तिनले भने, “यो करारको रगत हो, जुनचाहिँ परमेश्वरले तिमीहरूलाई पालन गर्नु भनेर आज्ञा दिनुभयो ।” २१यसै प्रकारले तिनले पवित्र वासस्थान र

विधिहरूमा प्रयोग गरिने हरेक थोकमा रगत छर्के । २२वास्तवमा, व्यवस्थाअनुसार त प्रायः हरेक थोक नै रगतद्वारा शुद्ध गरिनुपर्छ, अनि रगत नबगाई पाप क्षमा नै छैन ।

२३तब स्वर्गीय चीजहरूका नक्कलहरूलाई यी बलिदानहरूले शुद्ध हुनु खाँचो परेको थियो भने स्वर्गकै कुरालाई शुद्ध पार्न त अझ उत्तम बलिको आवश्यकता पयो । २४किनकि खीष्ट साँचो वासस्थानको नक्कल अर्थात् मानिसद्वारा बनिएको वासस्थानभित्र होइन; तर स्वर्गमा बस्नुभयो । अब हाम्रो लागि परमेश्वरको उपस्थितिमा देखा पर्नुहुनेछ । २५वर्षैपिच्छे प्रधान पूजाहारी अरूको रगत लिएर महा-पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गरेजस्तै उहाँ बारम्बार स्वर्गमा पस्नुभएन । २६त्यसो भएको भए त खीष्टले संसारको सृष्टिदेखि नै धेरैपल्ट कष्ट भोग्नुपर्ने थियो । तर अब उहाँ आफ्नै बलिदानद्वारा पाप हरण गर्नलाई युगको अन्तमा एकैचोटि देखा पर्नुभएको छ । २७जसरी मानिसको निमित्त एकपल्ट मर्नु निश्चित छ, र त्यसपछि इन्साफको सामना गर्नु, २८त्यसरी नै खीष्ट पनि धेरैको पाप उठाइलैजान एकपल्ट बलिदान हुनुभयो; अनि अब पाप बोक्न होइन, तर उहाँलाई प्रतीक्षा गरिरहनेहरूलाई मुक्ति ल्याउनलाई दोस्रोपल्ट देखा पर्नुहुनेछ ।

खीष्टको बलिदान सधैंको निमित्त

१० व्यवस्था आफै वास्तविकता होइन तर आउने असल कुराहरूको छाया मात्र हो । यसकारणले यसले एकै किसिमको बलिदान अन्त्य नहुने गरी वर्षैपिच्छे दोहोर्‍याएकोले आराधनामा आउनेहरूलाई पापदेखि सिद्ध तुल्याउन सक्दैन । २यदि सक्ने भएता, ती चढाइन रोकिने थिएनन् र ? किनकि आराधना गर्नेहरू सधैंको निमित्त पापदेखि शुद्ध भइसक्ने थिए, र फेरि कहिल्यै तिनीहरूका पापहरूको लागि दोषी ठहरिने थिएनन् । ३तर ती बलिदानहरू त पापका

९:१३—लेवी १६:१५-१६; गन्ती १९:९; १७:१९. ९:१९-२०—प्रस्थान २४:६-८. ९:२१—लेवी ८:१५.

९:२२—लेवी १७:११. ९:२८—यशैया ५३:१२.

वार्षिक सम्भ्रना मात्र हुन्, किनकि बोकाहरू र साँढेहरूको रगतले पाप मेटाउन असम्भव छ ।

५ यसकारण, संसारमा आउनुहुँदा खीष्टले भन्नुभयो:

“बलिदान र भेटी तपाईंले रुचाउनु भएन, तर तपाईंले मेरो निमित्त एउटा शरीर तयार पारिदिनुभयो;

६ होमबलिहरू र पापबलिहरूमा तपाईं प्रसन्न हुनुभएन ।

७ तब मैले भनें, ‘म यहाँ छु, यो कुरा पुस्तकको मुटुठामा लेखिएको छ— हे परमेश्वर, म तपाईंको इच्छा पूरा गर्न आएको छु ।’”

८ पहिला उहाँले भन्नुभयो, “बलिदानहरू र भेटीहरू, होमबलिहरू र पापबलिहरू तपाईंले रुचाउनु भएन, नता तपाईं तिनीहरूदेखि प्रसन्न हुनुभयो” (यद्यपि व्यवस्थाले त ती गरिऊन् भनी चाहन्छ) । ९ तब उहाँले भन्नुभयो, “म यहाँ छु, म तपाईंको इच्छा पूरा गर्न आएको छु ।” पहिलोलाई खारिज गर्न उहाँले दोस्रोलाई स्थापित गर्नुभयो । १० अनि त्यही इच्छाद्वारा, येशू खीष्टको शरीरको बलिदानबाट हामी सधैंको निमित्त पापबाट पवित्र बनाइएका छौं ।

११ अनि हरेक पूजाहारीले दिनदिनै उभिएर आफ्नो धार्मिक कर्तव्यहरू गर्छन्, घरिघरि तिनले एकै किसिमका बलिदानहरू चढाउँछन्, जसले कहिल्यै पाप उठाइलैजान सक्दैनन् । १२ तर जब यस पूजाहारीले सधैंको लागि पापहरूको बलिदान चढाउनुभयो, उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो । १३ त्यस बेलादेखि नै आफ्ना शत्रुहरूलाई आफ्ना पाउदान बनिऊन् भनेर उहाँ पर्खनुहुन्छ, १४ किनकि जो पवित्र तुल्याइदैंछन् उहाँले तिनीहरूलाई एउटै बलिदानले सदाको निमित्त सिद्ध पार्नुभएको छ ।

१५ यस विषयमा पवित्र आत्माले पनि साक्षी

दिनुहुन्छ । पहिले उहाँ भन्नुहुन्छ:

१६ “म त्यसपछि तिनीहरूसित जुन करार बाँधेछु त्यो यही हो, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म आफ्ना व्यवस्था तिनीहरूको हृदयमा राखिदिनेछु, र म ती तिनीहरूका मनमा लेखिदिनेछु ।”

१७ तब उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ:

“म तिनीहरूका पाप र अधर्महरू कहिल्यै सम्भ्रनेछैनं ।”

१८ अनि जब यी क्षमा गरिएका हुन्छन्, पापहरूको लागि कुनै बलिदान हुनेछैन ।

प्रयत्न गर्ने आह्वान

१९ यसकारण, भाइ हो, हामीलाई येशूको रगतद्वारा महा-पवित्रस्थानभित्र पस्ने आत्मविश्वास भएको छ, २० जुन चाहिँ पर्दा अर्थात् उहाँको शरीरबाट भएर एउटा नयाँ र जीवित मार्ग हाम्रो निमित्त खोलिएकोले गर्दा हो । २१ परमेश्वरको परिवारमा हामीसित एक जना प्रधान पूजाहारी हुनुभएकोले, २२ हामी आफ्ना दोषी विवेक शुद्ध हुनको लागि छर्किएको भई अनि हाम्रा शरीरहरू शुद्ध जलले धोइएका भई विश्वासको निश्चयताले भरिएका निश्छल हृदयहरू लिएर हामी परमेश्वरको नजीक जाऔं । २३ प्रतिज्ञा गर्नुहुने विश्वासयोग्य हुनुभएको हुनाले हामीले अर्पनाएको आशालाई दृढतासाथ पक्रिराखौं । २४ अनि एउटाले अर्कोलाई प्रेम र असल कामको निमित्त उत्साहित गराउने कुरामा विचार गरौं । २५ सङ्गतिमा नजाने कति जनाको वानी हुन्छ, तर हामीचाहिँ सङ्गतिमा एकसाथ भेला हुन नछोडौं । तर प्रभुको दिन नजीक आइरहेकोले हामी एउटाले अर्कोलाई साहस दिऔं ।

२६ सत्यको ज्ञान पाएपछि यदि हामी इच्छापूर्वक पाप गरिबस्छौं भनेता, पापहरूको लागि कुनै बलिदान रहनेछैन, २७ तर परमेश्वरका

१०:५-७- भजन ४०:६-८. १०:११-प्रस्थान २९:३८. १०:१२-१३-भजन ११०-१. १०:१६-यर्मिया ३१:३३.

१०:१७-यर्मिया ३१:३४. १०:२२-लेवी ८:३०; इजकिएल ३६:२५. १०:२७-यशैया २६:११.

शत्रुहरूलाई भष्म पार्ने आगो र डरलाग्दो इन्साफको प्रतीक्षा मात्र रहनेछ । २८मोशाको व्यवस्था लत्याउने जोसुकै पनि दया नपाई दुई वा तीन साक्षीको गवाहीद्वारा मरे । २९त्यसो भए परमेश्वरको पुत्रलाई खुट्टामुनि कुल्चने, आफूलाई पवित्र तुल्याएको करारको रगतलाई अपवित्र वस्तु ठान्ने, र अनुग्रहको आत्मालाई अपमानित गर्नेको सजाय त भन्नु कस्तो साह्रो होला ? ३०तर यसो भन्नुहुने परमेश्वरलाई हामी चिन्छौं, “बदला म लिनेछु, प्रतिफल म दिनेछु,” अनि फेरि “परमेश्वरले आफ्ना जातिको इन्साफ गर्नुहुनेछ ।” ३१जिउँदो परमेश्वरको हातमा पर्नु डरलाग्दो कुरो हो ।

३२अधिका ती दिनहरूलाई सम्झ, जब तिमीहरूले ज्योति पाएपछि कसरी कष्टहरूबीचको संघर्षमा स्थिर रहेका थियौ । ३३कोही बेला तिमीहरूलाई खुल्लमखुल्ला अपमान गरेका र सताएका थिए; अरू बेलाचाहिँ तिमीहरू त्यस्ता व्यवहार पाउनेहरूको साथमा काँधमा काँध मिलाएर उभिएका थियौ । ३४कैदमा हुनेहरूलाई तिमीहरूले सहानुभूति दर्शाएका थियौ अनि आफ्ना सम्पत्ति खुशीसाथ लुटिन दिएका थियौ, किनकि तिमीहरूसित अझ उत्तम र स्थायी सम्पत्ति छन् भनी तिमीहरूले जानेका थियौ ।

३५यसकारण आफ्नो आत्मविश्वास नफाल; जसमा ठूलो इनामको प्रतिफल छ । ३६तिमीहरूले परमेश्वरको इच्छा पूरा गरिसकेपछि तिमीहरूले प्रतिज्ञा गरिएको थोक पाउन सक भनेर तिमीहरूलाई स्थिर भइरहनु खाँचो छ । ३७किनकि धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ,

“उहाँ जो आउनुहुनेछ, विलम्ब गर्नुहुन्न ।

३८ तर मेरो धार्मिक जन त विश्वासले जिउँछ ।

अनि ऊ पछि हट्छ भनेता,
म ऊसित प्रसन्न हुनेछैनँ ।”

३९तर हामी त पछि हट्ने र नष्ट हुनेमध्येका होइनौं, तर विश्वास गर्ने र बाँच्नेहरूमध्येका हौं ।

विश्वासद्वारा

११ अब विश्वासचाहिँ हामीले गरेको आशाको निश्चयता र हामीले नदेखेका कुराको दृढ़ भरोसा हो । १२यसैको लागि प्राचीनकालका मानिसहरूको प्रशंसा भएको थियो ।

१३विश्वासैद्वारा हामी बुझ्दछौं कि परमेश्वरको आज्ञाले विश्व बनियो, र देखिने कुराहरू नदेखिने थोकहरूबाट बनिए ।

१४विश्वासैबाट हाबिलले परमेश्वरलाई कथिनले भन्दा उत्तम बलिदान चढाए । परमेश्वरले तिनको भेटीको विषयमा असल कुरा भन्नुहुँदा विश्वासैबाट तिनले धार्मिक मानिस हुनु भन्ने प्रशंसा पाए । तिनी मरिगए, तापनि तिनी विश्वासैद्वारा अझ बोलिरहेका छन् ।

१५विश्वासैद्वारा हनोक मृत्यु नचाखी उठाइए, अनि तिनी फेला परेनन्, किनकि परमेश्वरले नै तिनलाई उठाइलैजानुभयो । किनकि तिनी उठाइनुअघि नै, तिनले परमेश्वरलाई खुशी पार्ने व्यक्तिको रूपमा प्रशंसा पाएका थिए । १६अनि विनाविश्वास परमेश्वरलाई खुशी पार्न असम्भव छ, किनकि उहाँकहाँ जो आउँछन् तिनले उहाँ हुनुहुन्छ अनि उहाँलाई खोज्नेहरूलाई इनाम दिनुहुन्छ भनी विश्वास गर्नुपर्छ ।

१७विश्वासैद्वारा नूहले नदेखेका कुराहरूको विषयमा चेतावनी पाउँदा आफ्नो परिवारलाई बचाउनको लागि पवित्र डरमा एउटा जहाज बनाए । विश्वासैद्वारा तिनले संसारलाई दोषी ठहराए र विश्वासद्वारा धार्मिकताका उत्तराधिकारी भए ।

१८विश्वासैद्वारा अब्राहामले पनि पछि पाउने ठाउँको प्रतिज्ञा पाएर आज्ञा पालन गरे र तिनी कहाँ जानुपर्ने हो सो पनि नजानी गए ।

१०:२८—व्यवस्था १७:६; १९:१५. १०:२९—प्रस्थान २४:८. १०:३०—व्यवस्था ३२:३५-३६.

१०:३७-३८—हबकुक २:३-४. ११:३—उत्पत्ति १:१; भजन ३३:६,९; यूहन्ना १:३. ११:४—उत्पत्ति ४:३-१०.

११:५—उत्पत्ति ५:२१-२४. ११:७—उत्पत्ति ६:१३-२२. ११:८—उत्पत्ति १२:१-५.

११विश्वासैद्वारा अर्को देशमा परदेशीभै भएर तिनी प्रतिज्ञाको देशमा रहे, जसरी त्यही प्रतिज्ञा पाएर अब्राहामसितै उत्तराधिकारी भएका इसहाक र याकूबभै तिनी तम्बूमा बसे । १०किनकि तिनले त स्याई जग भएको शहरलाई हेरिरहेका थिए, जसको शिल्पकार र निर्माता परमेश्वर नै हुनुहुन्छ ।

११विश्वासैद्वारा, अब्राहाम वृद्ध अनि सारा बाँधी भए तापनि तिनी पिता हुनसके किनकि प्रतिज्ञा दिनुहुने विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ भनी तिनले विचार गरे । १२यसैकारण तिनी मरेका तुल्य भए तापनि, तिनीबाट आकाशका अनगिन्ती ताराहरू र समुद्रका किनारका बालुवाभै असङ्ख्य सन्तान भए ।

१३थी सबै मानिसहरू मृत्युसम्म विश्वासैमा बाँचेका थिए । तिनीहरूले प्रतिज्ञा गरिएका कुराहरू पाएनन् तर टाढैबाट देखे र स्वागत गरे । तिनीहरू यस संसारमा विराना र परदेशी हुन् भनी तिनीहरूले मानिए । १४यस्ता कुराहरू गर्ने मानिसहरूले आफ्नै देशको प्रतीक्षा गरिरहेका देखाउँछन् । १५यदि तिनीहरूले आफूले छाडेर आएको देश नै सम्झिरहेको भए, तिनीहरूलाई फर्किजाने मौका मिल्ने थियो । १६यसको सट्टामा, तिनीहरूले त अझ उत्तम देश अर्थात् स्वर्गीय देशको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए । यसकारण परमेश्वर तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भन्न शर्माउनुभएन, किनकि उहाँले तिनीहरूको निमित्त एउटा शहर तयार गरिदिनुभएको छ ।

१७विश्वासैद्वारा, अब्राहामले परमेश्वरद्वारा जाँच हुँदा, इसहाकलाई बलिदानको रूपमा दिइहाले । तिनी, जसले प्रतिज्ञा पाएका थिए, आफ्नो एउटै पुत्रलाई बलिदान चढाउन तयार भएका थिए, १८यद्यपि परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभएको थियो, “इसहाकमा नै तेरो सन्तानको

नाउँ रहनेछ ।” १९परमेश्वरले मरेकाहरूलाई पनि फेरि जीवित पार्न सक्नुहुन्छ भनी अब्राहामले सोचेका थिए, र दृष्टान्तको रूपमा, इसहाकलाई मृत्युबाट फिर्ता पाए ।

२०विश्वासैद्वारा इसहाकले याकूब र एसावलाई तिनीहरूको भविष्यबारे आशिष् दिए ।

२१विश्वासैद्वारा याकूबले, आफू मर्ने बेलामा, यूसुफका हरेक छोरालाई आशीर्वाद दिए अनि आफ्नो लौरोमा अडेस लागेर आराधना गरे ।

२२विश्वासैद्वारा यूसुफले पनि, आफ्नो अन्त्य नजीक आइपुग्दा इस्राएलीहरू मिश्रदेशबाट निस्केर आएका कुरा गरे र आफ्ना हाडहरूको विषयमा निर्देशन दिए ।

२३विश्वासैद्वारा मोशाका आमाबाबुले तिनी जन्मेपछि तीन महीनासम्म लुकाइ राखे, किनकि तिनीहरूले तिनी कुनै साधारण बालक होइनन् भनी देखे, अनि तिनीहरूले राजाको हुकुमदेखि डर मानेनन् ।

२४विश्वासैद्वारा मोशाले, जवान भएपछि फिरऊनकी छोरीको छोरा हुन अस्वीकार गरे ।

२५पापको सुख केही समयसम्म भोग्नुभन्दा तिनले परमेश्वरका जनहरूसित थिचोमिचोमा पर्न रोजे । २६मिश्रदेशको धन-दौलतभन्दा खीष्टको निमित्त निन्दित हुन तिनले बढूता मूल्यको सम्झे, किनकि तिनले त आफ्नो दृष्टि प्रतिफलतिर लगाएका थिए । २७विश्वासैद्वारा राजाको रीसको डर नमानी मिश्रदेशलाई त्यागे; किनकि अदृश्य हुनुहुनेलाई देखीकन तिनी स्थिर रहे । २८नाश गर्नेले इस्राएलको जेठोलाई छुन नपाऊन् भनेर तिनले विश्वासद्वारा निस्तार-चाडको विधि पालन गरे र रगत छर्के ।

२९विश्वासैद्वारा मानिसहरूले लाल समुद्र सुखा जमिनभै तरे, तर जसै मिश्रीहरूले त्यसै गर्न खोजे, तिनीहरू डुबिए ।

३०विश्वासैद्वारा सात दिनसम्म यरीहोको

११:९-उत्पत्ति ३५:२७. ११:११-उत्पत्ति १८:११-१४; २१:२. ११:१२-उत्पत्ति १५:५; २२:१७; ३२:१२.

११:१३-उत्पत्ति २३:४; १ इतिहास २९:१५; भजन ३९:१२. ११:१७-उत्पत्ति २२:१-१४. ११:१८-उत्पत्ति

२१:१२. ११:२०-उत्पत्ति २७:२७-२९; ३९:४०. ११:२१-उत्पत्ति ४७:३१-४८:२०. ११:२२-उत्पत्ति

५०:२४-२५; प्रस्थान १३:१९. ११:२३-प्रस्थान २:२; १:२२. ११:२४-प्रस्थान २:१०-१२. ११:२७-प्रस्थान

२:१५. ११:२८-प्रस्थान १२:२१-३०. ११:२९-प्रस्थान १४:२१-३१. ११:३०-यहोशू ६:१२-२१.

परिचालको परिक्रमा गरेपछि त्यो ढल्यो ।

३१ विश्वासैद्वारा राहाव वेश्या ती अनाज्ञाकारीहरूसित मारिइनु, किनकि तिनले ती जासूसहरूलाई स्वागत गरेकी थिइन् ।

३२ अनि अझ बढी म के भनूँ ? गिदोन, बाराक, शिमशोन, यिप्ता, दाऊद, शमूएल र अगमवक्ताहरूको विषयमा भनिरहने समय मसित छैन । ३३ उनीहरूले विश्वासैद्वारा राज्यहरू जिते, न्याय दिए, अनि प्रतिज्ञा गरिएका थोकहरू प्राप्त गरे; उनीहरूले सिंहका मुखहरू थुने, ३४ क्रोधका ज्वालाहरू निभाए, अनि तरवारको धारबाट उम्के । उनीहरूका कमजोरी शक्तिमा परिवर्तन भए; अनि उनीहरू लडाइँहरूमा शक्तिशाली भई शत्रुहरूलाई स्वाहा पारे । ३५ केही स्त्रीहरूले आफ्ना मरिगएकाहरूलाई जीवित फिर्ता पाए । अरूहरू सताइए र अझ उत्तम पुनरुत्थान पाऊँ भनेर छुटकारा पनि अस्वीकार गरे । ३६ कतिले गिल्ला र कोरबाजीको सामना गरे, जब कि अझ अरूचाहिँ बाँधिएर कैदमा हालिए । ३७ तिनीहरू ढुङ्गाले हानिए; करौतीले दुई प्याक पारिए, तिनीहरू तरवारद्वारा मारिए । तिनीहरू भेडावाखाका छाला लगाएर अनाथ, सताइएका र दुर्व्यवहार पाएका भई डुलिहिँडे । ३८ संसार तिनीहरूको लागि योग्यको थिएन । तिनीहरू मरुभूमि र पहाडहरू, गुफाहरू र भुईँमुनि भएका खाडलहरूतिर डुलिहिँडे ।

३९ अनि तिनीहरूले आफ्ना विश्वासको निम्ति प्रशंसा पाए, तर प्रतिज्ञा गरिएका थोकहरू त कसैले पनि पाएनन् । ४० हामीसित मात्र तिनीहरू सिद्ध तुल्याइऊन् भनेर परमेश्वरले हाम्रो निम्ति केही उत्तम योजना राख्नुभएको थियो ।

परमेश्वरले आफ्ना पुत्रहरूलाई अनुशासन गर्नुहुन्छ

१२ यसकारण, यतिका साक्षीका ठूला बादलले हामीलाई घेरिराखेका हुनाले, हामीलाई

बाधा पुऱ्याउने टन्टाहरू अनि सजिलैसित अल्मल्याउने पापहरूजस्ता हरेक थोक त्यागेर हाम्रो अगि राखिदिएको दौड धीरजसाथ दगुरौँ । २ अनि हाम्रा विश्वासका कर्ता र सिद्ध तुल्याउनुहुने येशूलाई हेरौँ, जसले आफ्नो अधि राखिएको आनन्दको निम्ति अपमानलाई केही नठानी क्रूसको कष्ट भोग्नुभयो र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हाततिर बस्नुभयो । ३ पापीहरूबाट उहाँको विरुद्धमा भएका यतिका विवादहरू सहनुहुनेलाई विचार गर, जसले तिमीहरू निरास भएर हरेस खानबाट हौसला मिल्ने छ ।

४ पापको विरुद्धमा भएको तिमीहरूको सङ्घर्षमा तिमीहरूले रगतपच्छे हुनेगरी त्यसको विरोध गरेका छैनौ । ५ अनि तिमीहरूलाई पुत्र समान भनी सम्बोधन गरेर भनिएका परमेश्वरको ढाडसका वचन तिमीहरूले भूलेका छौः

“मेरो पुत्र, परमेश्वरको अनुशासनलाई हल्का नठान,
अनि उहाँले तिमीलाई हप्काउँदा
हताश नहोऊ,

६ किनकि परमेश्वरले आफूले प्रेम गरेकाहरूलाई अनुशासन गर्नुहुन्छ,
अनि आफूले पुत्र भनी ग्रहण
गरेकाहरूलाई उहाँले दण्ड दिनुहुन्छ ।”

७ कठिनतालाई अनुशासन ठानी भोग; किनकि परमेश्वरले तिमीहरूलाई पुत्रभैँ व्यवहार गर्नुहुँदछ । पिताले अनुशासन नगरेको कुनचाहिँ पुत्र हुन्छ र ? ८ यदि तिमीहरूलाई अनुशासन गरिएन भनेता (अनि हरेक नै अनुशासित हुन्छ), तिमीहरू साँचो पुत्रहरू नभएर व्यभिचारमा जन्मिएका सन्तान हो । ९ यसबाहेक हामीलाई ताडना दिने हाम्रा सांसारिक पिताहरू थिए र हामीले तिनीहरूलाई आदर गर्थौँ भने के हामी आत्माका पिताको अधीनमा बसेर जिउनु पर्दैन

११:३१—यहोशू २:१-२१; ६:२२-२५. ११:३२—न्यायकर्ता ६:११-८:३२; ४:६-५:३१; १३:२-१६:३१; ११:१-१२:७; १ शमूएल १६:१-१ राजा २:११; १ शमूएल १:१-२५:१. ११:३३—दानिएल ६:१-२७. ११:३४—दानिएल ३:१-३०. ११:३५—१ राजा १७:१७-२४; २ राजा ४:२५-३७. ११:३६—१ राजा २२:२६-२७; १ इतिहास १८:२५-२६; यर्मिया २०:२; ३७:१५; ३८:६. ११:३७—२ इतिहास २४:२१. १२:५-६—अथ्यूब ५:१७; हितोपदेश ३:११-१२.

र ? १०हाम्रा पिताहरूलाई असल लागेअनुसार उहाँले हामीलाई केही समयसम्म अनुशासन गर्नुभयो; तर हामी परमेश्वरको पवित्रतामा सहभागी हौं भनेर परमेश्वरले हामीलाई हाम्रै भलाइको लागि अनुशासन गर्नुहुन्छ । ११कुनै पनि अनुशासन त्यस बेलाको लागि सुखद हुँदैन, तर कष्टदायक हुन्छ । त्यसो भए तापनि, पछिबाट त त्यसमा तालीम पाएकाहरूको निम्ति धार्मिकता र शान्तिको फल हुन्छ ।

१२यसकारण, तिमीहरूका कमजोर हातहरू अनि दुर्बल घुँडाहरू बलियो बनाओ । १३अनि लड्दा असमर्थ नहोस्, तर बरु निको होस् भनेर “तिमीहरूका खुट्टाको लागि बाटो समतल बनाओ ।”

परमेश्वरलाई इन्कार गर्नेको विरुद्धमा चेतावनी

१४हरेक मानिससित मिलापमा रहने अनि पवित्र हुने भरसक कोशिश गर; किनकि पवित्रताविना कसैले परमेश्वरलाई देखेनछैन । १५ध्यान देओ, कुनै मानिस परमेश्वरको अनुग्रहबाट वञ्चित नहोस्, नत्र त तीतोपनको जरो टुसाएर त्यसले फुट ल्याउला र धेरै जनालाई बिटुलो पार्ला । १६कोही पनि दुराचारी नहोस्, अथवा जेठो छोरो भईकन पनि एक टुक्रा खाने कुराको लागि आफ्नो पैतृक अधिकार बेच्ने एसावजस्तै अधर्मी नहोस् भन्ने कुरामा ध्यान देओ । १७पछिबाट आफ्नो आशिष् उपभोग गर्ने इच्छा गर्दा, तिनी अस्वीकृत भएका थिए भन्ने तिमीलाई थाहै छ । यद्यपि आँसुसहित तिनले त्यो आशिष् प्राप्त गर्न खोजेका थिए, तर तिनले पश्चात्तापको मौकै पाएनन् ।

१८तिमीहरू छुन सकिने त्यस सियोन पर्वतमा आएका छैनौं जो आगोले जलिरहेको थियो, अनि त्यस अन्धकार, कालो बादल र आँधीमा पनि आएका छैनौं । १९तुरहीको चर्को

सोर अनि शब्द निकालेर बोल्ने आवाजमा पनि आएका छैनौं जसलाई सुनेपछि तिनीहरूले अब यस्तो शब्द सुन्न नपरोस्, भनी बिन्ती गरेका थिए, २०किनकि “कुनै जनावरले समेत त्यस पर्वतलाई छोए भने त्यसलाई दुङ्गाले हिरकाउनु” भन्ने आदेश तिनीहरूले सहन सकेनन् । २१त्यो दृश्य यति डरलाग्दो थियो कि मोशाले पनि भने, “म डरले कामिरहेछु ।”

२२तर तिमीहरू त सियोन पर्वतमा, अर्थात् स्वर्गीय यरूशलेममा, जिउंदो परमेश्वरको शहरमा आएका छौं । तिमीहरू असङ्ख्य स्वर्गदूतहरू भएको आनन्दमय सभामा आएका छौं, २३अर्थात् पहिला जन्मेकाहरूको मण्डलीमा, जसका नाउँहरू स्वर्गमा लेखिएका छन् । तिमीहरू सबै मानिसहरूका न्यायकर्ता परमेश्वरकहाँ, अनि सिद्ध तुल्याइएका धार्मिक मानिसहरूका आत्मामा, २४नयाँ करारका मध्यस्थ येशूकहाँ, अनि हाबिलको रगत भन्दा अझ राम्रो गरी बोलिदिने रगतको छिट्टकामा आएका छौं ।

२५बोल्नुहुने चाहिँलाई इन्कार नगर्नु भन्ने कुरामा ध्यान देओ । संसारमा चेतावनी दिनेलाई इन्कार गर्दा तिनीहरू उम्केनन् भने, स्वर्गबाट चेतावनी दिनुहुनेबाट मुख फर्काउने हामी कसरी उम्कन सक्छौं ? २६त्यस बेला त उहाँको सोरले पृथ्वी हल्लाएको थियो, तर अब त उहाँले यसो भनी शपथ खानुभएको छ, “फेरि एकपल्ट म पृथ्वी मात्र होइन तर स्वर्गलाई पनि हल्लाउनेछु ।” २७त्यो “फेरि एकपल्ट” भन्ने शब्दहरूले यो देखाउँछ कि हल्लाउन सकिने कुराहरू, अर्थात् सृजिएका कुराहरू हटाइनेछन्, तर हल्लाउन नसकिने कुराहरूचाहिँ रहनेछन् ।

२८यसकारण, हामी एउटा नहल्लिने राज्य पाउने हुनाले, हामी धन्यवादी भई परमेश्वरलाई भक्ति र डरको साथ आराधना चढाऔं, २९किनकि हाम्रो “परमेश्वर भस्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ ।”

१२:१२—यशैया ३५:३. १२:१३—हितोपदेश ४:२६. १२:१५—व्यवस्था २९:१८. १२:१६—उत्पत्ति २५:२९-३४.
१२:१७—उत्पत्ति २७:३०-४०. १२:१८-१९—प्रस्थान १९:१६-२२; २०:१८-२१; व्यवस्था ४:११-१२; ५:२२-२७.
१२:२०—प्रस्थान १९:१२-१३. १२:२१—व्यवस्था ९:१९. १२:२४—उत्पत्ति ४:१०. १२:२५—प्रस्थान २०:२२.
१२:२६—हागै २:६. १२:२९—व्यवस्था ४:२४.

अन्तिम अर्ती

१३ एक अर्कालाई भाइहरूभैँ प्रेम गरिरहो ।
२परदेशीहरूको अतिथिसत्कार गर्न नबिर्स, किनकि यसो गरेर कति मानिसहरूले नजानीकन स्वर्गदूतहरूलाई सत्कार गरेका छन् । ३कैदीहरूलाई तिमीहरू आफैँ पनि सङ्गीकैदीहरू भएभैँ, अनि उचित व्यवहार नपाएकाहरूलाई तिमीहरू आफैँले कष्ट भोग्दैछौँ जस्तै गरी सम्भ्र ।

४सवैले विवाहलाई आदरणीय ठानोस्, अनि ओछुचान नबिटुलियोस्, किनकि परमेश्वरले व्यभिचारी र सवै दुराचारीहरूको इन्साफ गर्नुहुन्छ । ५तिमीहरूका जीवनलाई रूपियाँ पैसाको प्रेमदेखि मुक्त राख र तिमीहरूसित भएका थोकसित सन्तुष्ट रहो, किनकि परमेश्वरले धर्मशास्त्रमा भन्नुभएको छ,

“म तिमीहरूलाई कहिल्यै छोड्नेछैनँ,
म तिमीहरूलाई कहिल्यै त्याग्नेछैनँ ।”

६यसकारण आत्मविश्वाससित हामी भन्दछौँ,

“परमप्रभु मेरा सहायक हुनुहुन्छ;
म कहिल्यै डराउनेछैनँ ।
मानिसले मलाई के गर्न सक्छ ?”

७आफना अगुवाहरूको सम्भ्रना गर, जसले तिमीहरूसित परमेश्वरको वचन बोलेका थिए । तिमीहरूका जीवनको परिणामलाई विचार गरेर तिमीहरूको विश्वासको अनुकरण गर । ८येशू ख्रीष्ट हिजो, आज अनि सदासर्वदा एक समान हुनुहुन्छ ।

९सवै किसिमका अनौठा शिक्षाहरूको भ्रममा नपर । हामीहरूको हृदयलाई अनुग्रहद्वारा बलियो पार्नु असल छ, तर धर्म विधिअनुसारको भोजनले त होइन, जुनचाहिँ खानेहरूको लागि कुनै मूल्यको हुँदैन । १०हाम्रो एउटा वेदी छ जसबाट खानलाई ती पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नेहरूलाई मनाही छ ।

११प्रधान पूजाहारीले पापबलिको रूपमा पशुहरूको रगत महा-पवित्रस्थानमा लिएर जान्छन्, तर शरीर त छाड्नीबाहिर नै जलाइन्छन् । १२यसकारण येशूले पनि आफ्नै रगतद्वारा मानिसहरूलाई पवित्र पार्नलाई शहरको ढोका बाहिर नै शासना भोग्नुभयो । १३त्यसो भए, हामी पनि छाड्नीबाहिर उहाँकहाँ जाऔँ र उहाँले सहनुभएको निन्दा सहौँ । १४किनकि यस पृथ्वीमा हाम्रो रहिरहने शहर छैन, तर हामी त आउनेवाला स्वर्गीय शहरको प्रतीक्षा गरिरहेका छौँ ।

१५यसकारण, हामी येशूद्वारा परमेश्वरलाई लगातार प्रशंसाको बलिदान चढाऔँ, जो उहाँको नाउँ स्वीकार गर्ने हाम्रो ओठको फल हो । १६अनि भलाइ गर्न र अरूसित बाँड्नुहुँदा गर्न नबिर्स, किनकि यस्तो बलिदानद्वारा परमेश्वर प्रशान्त हुनुहुन्छ ।

१७तिमीहरूका अगुवाहरूको आज्ञापालन गर र तिनीहरूको अधिकारको अधीनमा बस । किनकि लेखा दिनुपर्छ भन्ने कुरा जानेर नै तिनीहरूले तिमीहरूका प्राणको हेरचाहा गर्छन् । यो काम तिनीहरूले आनन्दसाथ गरून्, दुःख मानेर होइन, नत्रता त्यसबाट तिमीहरूलाई कुनै लाभ हुनेछैन ।

१८हाम्रो विवेक सफा छ भन्ने हामी निश्चित छौँ र हरेक कुरामा आदरसाथ जिउने चाहना गर्छौँ । त्यसैले हाम्रो निमित्त प्रार्थना गर । १९म फेरि चाँडै तिमीहरूकहाँ आउन सकूँ भनेर मेरो निमित्त प्रार्थना गरिदेओ भनी म विशेष आग्रह गर्दछु ।

२०अनन्तको करारद्वारा भेडाका महान् गोठाला, प्रभु येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुने शान्तिको परमेश्वरले, २१उहाँको इच्छा पूरा गर्नलाई हरेक असल थोकले तिमीहरूलाई सुसज्जित पारून् । येशू ख्रीष्टलाई नै सदासर्वदा महिमा होस् भनेर येशूद्वारा उहाँलाई मनपर्ने कामहरू उहाँले हामीमा गरून् । आमेन ।

१३:२—उत्पत्ति १८:१-८; १९:१-३. १३:५—व्यवस्था ३१:६, ८; यहोशू १:५. १३:६—भजन ११८:६.

१३:११—लेवी १६:२७.

२२भाइहरू, तिमीहरूलाई म मेरो अर्ती
सुनिदेओ भनी आग्रह गर्छु, किनकि मैले
तिमीहरूलाई एउटा छोटो पत्र लेखेको छु ।

२३हाम्रा भाइ तिमोथी कैदबाट छोडिएका
छन् भन्ने तिमीहरूले जान भनी म चाहन्छु ।
यदि तिनी चाँडै आए भने, म तिनीसितै

तिमीहरूलाई हेर्न आउनेछु ।

२४तिमीहरूका सबै अगुवाहरू र परमे-
श्वरका जनहरूलाई अभिवादन सुनाइदेओ ।
इटालीयाबाट आएकाहरूले तिमीहरूलाई
अभिवादन पठाएका छन् ।

२५तिमीहरू सबैसित अनुग्रह रहोस् ।

याकूबको पत्र

१ परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको दास
याकूबबाट,

संसारैभरी छरिएका बाह्रै कुललाई:

अभिवादन ।

कष्ट र परीक्षाहरू

२ मेरा भाइहरू हो, तिमीहरूले धेरै किसिमका आपत्-विपत्हरूको सामना गर्दा त्यसलाई अति आनन्द सम्भ, किनकि तिमीहरूको विश्वासको जाँचले धैर्य उत्पन्न गराउँछ भनी तिमीहरू जान्दछौ । ४ तिमीहरू परिपक्व र पूर्ण भई कुनै कुराको अभाव नहोस् भनेर धैर्यले आफ्नो काम पूरा गर्नुपर्छ । ५ यदि तिमीहरूमध्ये कसैलाई बुद्धिको कमी छ भने उदारचित्तले नभक्कीकन दिनुहुने परमेश्वरसित त्यसले मागोस्, र त्यसलाई त्यो दिइनेछ । ६ तर जब कसैले माग्छ, त्यसले विश्वास गर्नुपर्छ अनि शङ्का गर्नुहुन्न, किनकि शङ्का गर्नेचाहिँ बतासले उचाल्दै पछाडै गरेको समुद्रको छालजस्तै हो । ७ अनि त्यस मानिसले प्रभुबाट केही पाउँछ भनी नसोचोस् । ८ ऊ त आफूले गर्ने सबै कामहरूमा अस्थिर रहेको दोहोरो मन भएको मानिस हो ।

९ दीन अवस्थाको भाइले आफ्नो उच्च अवस्थामा गर्व गरोस्, १० तर धनीले चाहिँ आफ्नो दीन अवस्थामा गर्व गरोस्, किनकि मानिस त घाँसको फूलभै ओइलाएर जानेछन् । ११ किनकि डढाउने गर्मी लिएर सूर्य उदाउँछ र बोटबिरूवालाई ओइलाइदिन्छ, त्यसको कोपिला भरिहाल्छ अनि त्यसको सौन्दर्य नष्ट भइजान्छ । यस्तै किसिमले धनी मानिस आफ्नो कामधन्धामै ओइलाइजानेछ ।

१२ त्यो मानिस धन्यको हो जो आपत्-विपत्हरूमा स्थिर रहन्छ, किनकि त्यस जाँचमा

त्यो पक्का ठहरिएपछि त्यसले जीवनको मुकुट पाउनेछ, जुनचाहिँ परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूको लागि प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।

१३ परीक्षामा पर्दा कसैले पनि “परमेश्वरले मलाई परीक्षा गर्नुहुँदैछ” भनी नभनोस्, किनकि परमेश्वर दुष्टबाट परीक्षित हुन सक्नुहुन्न, नता उहाँले कसैको परीक्षा गर्नुहुन्छ; १४ तर हरेक व्यक्ति आफ्नै कुविचारहरूद्वारा खिचिएर परीक्षामा पर्दछ । १५ त्यसपछि तृष्णा गर्भवती भएर पापलाई जन्माउँछ, र पाप पूरा बढेपछि मृत्युलाई जन्माउँछ ।

१६ त्यसैले मेरा प्यारा भाइ हो, धोकामा नपर । १७ हरेक असल र सिद्ध दान माथिबाट अर्थात् स्वर्गीय ज्योतिका पिताबाट आउँछ, जो बदली रहने छायाजस्तो बदलनुहुन्न । १८ सुष्टि गरिएका सबै थोकहरूमा हामी अगौटो फल वनौं भनेर उहाँले हामीलाई सत्यको वचनद्वारा जन्माउन चुन्नुभयो ।

सुन्नु र गर्नु

१९ मेरा प्रिय भाइहरू हो, यस कुरालाई विचार गर: हरेक मानिस सुन्नमा छिटो, बोलन र रीस गर्नमा ढिलो होस्, २० किनकि मानिसको रीसले परमेश्वरले चाहनुभएको धार्मिकताको काम गर्दैन । २१ यसकारण, तिमीहरूमा भएका सबै अनैतिक फोहोरलाई त्याग अनि तिमीहरूमा रोपिएको वचनलाई स्वीकार गर, जसले तिमीहरूलाई बचाउन सक्छ ।

२२ वचन सुनेरमात्र आफैलाई धोका नदेओ । यसले के भन्छ सो गर । २३ जसले वचन सुन्छ तर यसले के भन्छ सो गर्दैन, त्यो एउटा यस्तो मानिस हो जसले आफ्नो अनुहार ऐनामा हेर्छ, २४ अनि आफैलाई हेरिसकेपछि ऊ गइहाल्छ अनि ऊ कस्तो देखिन्छ सो भट्टै विर्सिहाल्छ ।

२५तर जसले स्वतन्त्रता दिने व्यवस्थालाई ध्यानसित हेर्छ र आफूले सुनेको कुरालाई नबिर्सौ गरिरहन्छ, तब त्यसले गरेको काममा त्यसले आशिष् पाउँछ ।

२६यदि कसैले आफैलाई धर्मी सम्झन्छ र पनि आफ्नो जिब्रोमा लगाम लाउँदैन भनेता, उसले आफैलाई धोका दिन्छ र त्यसको धर्म व्यर्थको हुन्छ । २७हाम्रा पिता परमेश्वरले शुद्ध र निर्दोष ठहराउनुभएको धर्म यही हो, अर्थात् अनाथ र विधवाहरूलाई तिनीहरूको सङ्कष्टमा हेरचाह गर्नु अनि आफैलाई संसारको दुषित कुराहरूदेखि जोगाएर राख्नु ।

पक्षपात निषेध

२ मेरा भाइ हो, हाम्रा महिमित प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वासीहरू भएकाले पक्षपात नगर । २भनौं, तिमीहरूको सभामा एक जना मानिस सुनको औंठी र सुन्दर वस्त्र लगाएर आयो, अनि थाड्ने लुगा लगाएको मानिस पनि आयो । ३यदि तिमीले सुन्दर वस्त्र लगाएको त्यस मानिसलाई “तपाईंको लागि यहाँ असल ठाउँ छ” भन्छौ अनि त्यस गरीब मानिसलाई चाहिँ “तँ त्यहीं उभि” अथवा “भुइँमा मेरो पाउनेर बस्” भन्छौ भने, ४के तिमीहरू आपसमा पक्षपात गरेर दुष्ट विचारले न्याय गर्नेहरू भएनौ ?

५मेरा प्यारा भाइ हो, ध्यानसित सुनः के संसारको नजरमा गरीब भएकाहरूलाई परमेश्वरले विश्वासमा धनी हुनलाई अनि उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू सबैलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको राज्यको हकदार हुनलाई चुन्नुभएको होइन र ? ६तर तिमीहरूले त गरीबहरूलाई अपमान गर्नु । के तिमीहरूलाई शोषण गर्ने धनीहरू नै होइनन् ? के तिमीहरूलाई अदालतमा लैजाने तिनीहरू नै होइनन् ? ७के तिनीहरूले त्यही आदरणीय नाउँको निन्दा गर्दैनन् जुन नाउँले तिमीहरू बोलाइएका छौ ?

८यदि “आफना छिमेकीलाई आफैलाई भैं

प्रेम गर” भन्ने धर्मशास्त्रमा पाइने राजकीय आज्ञा तिमीहरूले पालन गर्दछौ भने तिमीहरूले ठीक गर्दछौ । ९तर तिमीहरूले पक्षपात गर्नु भने, तिमीहरूले पाप गर्दछौ र व्यवस्थाले तिमीहरूलाई व्यवस्था उलङ्घन गरेको दोष लगाउँछ । १०किनकि जसले व्यवस्थाका सबै कुरा पालन गर्छ तर एउटै कुरामा पनि चुक्छ भने त्यो सम्पूर्ण व्यवस्था उलङ्घन गर्ने जस्तै दोषी हुनेछ । ११किनकि जसले “व्यभिचार नगर्नु” भन्नुभयो, उहाँले “हत्या नगर्नु” पनि भन्नुभयो । यदि तिमीहरू व्यभिचार गर्दैनौ तर हत्या गर्छौ भने, तिमीहरू व्यवस्था उलङ्घन गर्नेहरू भयो ।

१२स्वतन्त्रता दिने व्यवस्थाद्वारा तिमीहरू जाँचिनेछौ भनेर त्यही किसिमले बोल र काम गर, १३किनकि दयालु नहुने हरेकलाई दयाविना इन्साफ गरिनेछ । दयाले इन्साफमाथि विजय गर्छ ।

विश्वास र काम

१४मेरा भाइ हो, यदि कुनै मानिसले मसित विश्वास छ भन्ने दावी गर्छ तर कामहरूचाहिँ गर्दैन भने, के फाइदा हुन्छ र ? १५भनौं, कोही भाइ वा बहिनीलाई वस्त्र अनि दैनिक भोजनको खाँचो छ, १६अनि तिमीहरूमध्ये कसैले तिनलाई “म तिम्रो भलो चिन्ताउँछु, जाऊ अनि न्यानो बस, मज्जासित खाऊ” भन्यो तर तिनका शारीरिक खाँचोहरूचाहिँ पुऱ्याइदिएन भने, त्यसबाट के फाइदा हुन्छ ? १७यस्तै किसिमले, कामविनाको विश्वास पनि मरेतुल्य हुन्छ ।

१८तर कसैले भन्ला, “तिमीसित विश्वास छ, मसित कामहरू छन्” ।

कामविनाको तिम्रो विश्वास मलाई देखाऊ र मैले गरेको कामद्वारा म आफ्नो विश्वास तिमीलाई देखाउनेछु । १९परमेश्वर एकमात्र हुनुहुन्छ भनी तिमी विश्वास गर्छौ । असल कुरो हो ! भूतात्माहरूले पनि त्यो विश्वास गर्छन् र काँप्छन् ।

२०ए मूर्ख मानिस हो, के कर्मविना विश्वास

व्यर्थ हो भन्ने प्रमाण तिमी माग्छौ ? २१ आफ्नो पुत्र इसहाकलाई वेदीमा अर्पण गर्दा के हाम्रा पुर्खा अब्राहाम तिनका कामद्वारा धर्मी ठहरिएका होइनन् ? २२ तिमी देख्दछौ, तिनको विश्वास र काम एकसाथ मिलेर काम गर्दैथिए अनि तिनले जे गरे त्यसबाट तिनको विश्वास पूरा भयो । २३ “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे अनि त्यो तिनको निमित्त धार्मिकता ठहरियो” भन्ने धर्मशास्त्र पूरा भयो अनि तिनी परमेश्वरका मित्र कहलिए । २४ तिमीहरू देख्छौ कि विश्वासले मात्र होइन तर मानिसले जे गर्छ त्यसबाट ऊ धर्मी ठहरिन्छ ।

२५ यस्तै किसिमले, राहाव वेश्या पनि, तिनले ती जासूसहरूलाई आश्रय दिएर अर्को दिशातिर पठाइदिएको कामबाट धर्मी ठहरिएकी थिइनन् ? २६ जसरी शरीर आत्माविना मरेतुल्य हुन्छ, त्यसरी नै विश्वास पनि कामविना मरेतुल्य हुन्छ ।

जिब्रोलाई वशमा राख्नु

३ मेरा भाइ हो, तिमीहरूमध्ये धेरै जनाले आफूलाई शिक्षक नठान, किनकि हामी सिकाउनेहरूको इन्साफ भन्नु कडाइसाथ गरिनेछ । २ हामी धेरै कुराहरूमा भूल गर्दछौ । यदि कसैले आफूले बोलेका कुराहरूमा कहिल्यै भूल गर्दैनन् भने, ऊ आफ्नो सम्पूर्ण शरीरलाई वशमा राख्नसक्ने सिद्ध मानिस हुन्छ ।

३ घोडाहरूलाई आज्ञा मान्ने बनाउनलाई जब हामीले तिनीहरूका मुखमा लगाम लगाउँछौ, तब हामीले त्यसका सम्पूर्ण शरीरलाई घुमाउन सक्छौ । ४ अथवा नमूनाको लागि जहाजलाई लिऊँ । तिनीहरू यति ठूला अनि तेज बतासद्वारा चल्ने भए तापनि एउटा सानो कर्णको सहायताले कर्णधारले जता लैजान इच्छा लाग्छ त्यतै लैजान्छ । ५ त्यस्तै किसिमले जिब्रो पनि शरीरको एउटा सानो अङ्ग हो, तर यसले धेरै घमण्ड गर्छ । आगोको सानो फिक्काले

ठूलो जङ्गलमा डढेलो लगाउँछ भनी विचार गर । ६ अनि जिब्रो पनि एउटा आगो जस्तै नै हो, जुनचाहिँ शरीरका अङ्गहरूमध्ये दुष्टताको एउटा संसार नै हो । यसले सम्पूर्ण व्यक्तिलाई दूषित पार्छ, त्यसको जीवनको सम्पूर्ण प्रवाहलाई आगो लगाइदिन्छ र यो आफै पनि नरकको आगोमा पर्छ ।

७ सबै किसिमका जन्तुहरू, चराहरू, घस्रने प्राणीहरू र समुद्रका जन्तुहरू मानिसद्वारा तह लगाइएका हुन्छन्, एतर जिब्रोलाई कुनै मानिसले तह लगाउन सक्दैन । यो घातक विषले भरिएको एउटा चञ्चल दुष्ट हो ।

९ जिब्रोले हामी हाम्रा प्रभु र पितालाई प्रशंसा दिन्छौ, अनि यसैले हामी परमेश्वरको स्वरूपमा बनिएका मानिसहरूलाई सराच्छौ । १० एउटै मुखबाट प्रशंसा र सराप निस्कन्छन् । मेरा भाइ हो, यस्तो हुनुहुँदैन । ११ के एउटै मुहानबाट ताजा पानी र नुनिलो पानी निस्कन्छ र ? १२ मेरा भाइ हो, के नेभाराको रूखले जैतून अथवा अङ्गुरको बोटले नेभारा फलाउन सक्छ ? नता नुनिलो पानीको धाराले ताजा पानी निकाल्न सक्छ ।

दुई किसिमका बुद्धि

१३ तिमीहरूमध्ये को बुद्धिमान् र समभदार छ ? त्यसले आफ्नो असल जीवनबाट र बुद्धिबाट आउने नम्रताबाट गरिएका कामहरूद्वारा त्यो देखाओस् । १४ तर यदि तिमीहरू आफ्ना हृदयमा तीतो डाह र स्वार्थपूर्ण अभिलाषा राख्छौ भने, कुनै प्रकारले पनि बुद्धिमान छु भनेर घमण्ड नगर अनि सत्यतालाई इन्कार नगर । १५ यस्तो “बुद्धि” त स्वर्गबाट आएको होइन तर यो त सांसारिक र शारीरिक हो, अर्थात् शैतानपट्टिको हो । १६ किनकि जहाँ तिमीहरूमा ईर्ष्या र स्वार्थपूर्ण अभिलाषा छन्, त्यहाँ गडबडी र सबै किसिमका दुष्ट कामहरू पाइन्छन् ।

१७ तर स्वर्गबाट आउने बुद्धिचाहिँ पहिले

शुद्ध हुन्छ; अनि शान्तिप्रिय, विचारशील, कोमल, कृपा र असल फलले भरिएको, पक्षपातरहित अनि निश्चल हुन्छ। १८ शान्ति कायम राख्नेहरूले शान्तिमा छर्छन् र धार्मिकताको कटनी गर्छन्।

परमेश्वरमा समर्पण

४ तिमीहरूमा भगडा र लडाईं केले ल्याउँछ ? के ती तिमीहरूभित्र सङ्ग्राम गर्ने स्वार्थी इच्छाहरूबाट आउँदैनन् ? २ तिमीहरू केही चाहन्छौ तर पाउँदैनौ। तिमीहरू हत्या गर्दछौ र लोभ गर्दछौ, तर तिमीहरूले चाहेका कुराहरू पाउँदैनौ। तिमीहरू भगडा र लडाईं गर्दछौ। तिमीहरूले पाउँदैनौ, किनकि तिमीहरू परमेश्वरसित माग्दैनौ। ३ तिमीहरू माग्दछौ तर पाउँदैनौ, किनकि तिमीहरूले पाएका कुराहरू आफ्नो सुखविलासमा खर्च गर्नलाई गलत उद्देश्य राखेर माग्दछौ।

४ तिमी व्यभिचारी मानिसहरू, के संसारसितको मित्रता परमेश्वरतर्फको घृणा हो भनेर जान्दैनौ ? जो संसारसित मित्र हुन चाहन्छ ऊ परमेश्वरको शत्रु हुन्छ। ५ अथवा उहाँले हामीभित्र रहनदिनुभएको आत्माले धेरै डाह गर्नुहुन्छ भनेर धर्मशास्त्रले व्यथैमा भनेको हो भनी तिमीहरू ठान्छौ ? ६ तर उहाँले हामीलाई अझ बढी अनुग्रह दिनुहुन्छ। यसैकारण धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“परमेश्वरले अहङ्कारीहरूको विरोध गर्नुहुन्छ
तर नम्रहरूलाई अनुग्रह दिनुहुन्छ।”

७ यसकारण आफैलाई परमेश्वरकहाँ सुम्पिदेओ। शैतानको विरोध गर, र त्यो तिमीहरूदेखि भाग्नेछ। ८ परमेश्वरको नजीक आओ र उहाँ तिमीहरूको नजीक आउनुहुनेछ। हे पापी हो, आफ्ना हातहरू धोओ, हे दोमनका हो, आफ्ना हृदय शुद्ध पार। ९ दुःखित होओ, शोकित होओ र रोओ, तिमीहरूका हाँसो शोकमा र तिमीहरूका आनन्द दुःखमा परिणत होस्।

१० प्रभुको सामुन्ने आफैलाई नम्र तुल्याओ, र उहाँले तिमीहरूलाई उच्च पार्नुहुनेछ।

११ भाइ हो, एकले अर्काको निन्दा नगर। जसले आफ्नो भाइको विरुद्धमा बोल्छ वा उसलाई न्याय गर्छ उसले व्यवस्थाको विरुद्धमा बोल्छ र त्यसको इन्साफ गर्छ। जब तिमीहरूले व्यवस्थाको इन्साफ गर्छौ, तिमीहरूले त्यो पालन गरेका हुँदैनौ, तर इन्साफ गर्दै त्यसमाथि बसेका हुन्छौ। १२ व्यवस्था दिने र न्यायकर्ता त एउटै मात्र हुनुहुन्छ, जसले बचाउन र नाश गर्न पनि सक्नुहुन्छ। तर आफ्नो छिमेकीलाई दोष लगाउने तिमीहरू को हो ?

भोलिको लागि घमण्ड

१३ अब ध्यानसित सुन, तिमीहरू जो यसो भन्छौ, “हामी आज अथवा भोलि यस शहरमा कि त्यस शहरमा जानेछौ, त्यहाँ एक वर्ष बिताउँनेछौ, अनि व्यापार गरेर पैसा कमाउँनेछौ।” १४ तिमीहरू भोलि के हुनेछ भनेर जान्दैनौ। तिमीहरूको जीवन के हो ? तिमीहरू त एकै क्षण देखा परेर लोप भइजाने तुवाँलो जस्तै हो। १५ यसको सट्टा तिमीहरूले “यदि प्रभुको इच्छा भए हामी बाँचेर यसो गरौला, त्यसो गरौला” भन्नुपर्ने थियो। १६ तिमीहरू त घमण्ड गर्छौ, शेखी गर्छौ। यस्तो सबै घमण्ड खराब हो। १७ त्यसकारण, जसले भलाइ गर्नुपर्छ भन्ने जानेर पनि त्यसो गर्दैन, त्यसले पाप गर्दछ।

अत्याचारी धनीहरूलाई चेतावनी

५ तिमी धनी मानिसहरू अब ध्यानसित सुन। रोओ र विलाप गर किनकि तिमीहरूमाथि कष्ट आइरहेको छ। २ तिमीहरूको धन सङ्गेको छ, र तिमीहरूका वस्त्रहरू कीराले खाएका छन्। ३ तिमीहरूका सुन र चाँदीमा कस लागेको छ। ती कसहरूले तिमीहरूको विरुद्धमा साक्षी दिनेछन् र तिमीहरूका मासु आगोले भैं खानेछन्। तिमीहरूले आखिरी दिनको

लागि धन साँचेका छौ । ४हेर, तिमीहरूका खेतमा कटनी गर्ने खेतालाहरूको जुन ज्याला तिमीहरूले दिएनौ ती तिमीहरूको विरुद्धमा कराइरहेका छन् । ती कटनी गर्ने खेतालाहरूका विलाप शक्तिमान् परमप्रभुको कानमा पुगेको छ । ५तिमीहरू यस संसारमा सुखविलास र मोजमज्जामा मस्त भएर बसेका छौ । तिमीहरूले आफैलाई बलिको दिनको लागि पुष्टाई राखेका छौ । ६तिमीहरूको विरोध नगर्ने निर्दोष मानिसहरूलाई तिमीहरूले दोषी ठहराएर हत्या गरेका छौ ।

कष्टहरूमा धैर्य

७त्यसो भए भाइ हो, प्रभुको आगमन नभइञ्जेल धैर्य धारण गर । हेर, आफ्नो जमिनले फसल दिन्छ भनेर किसानले कसरी पर्खन्छ अनि ऊ अघिल्लो र पछिल्लो वर्षाको लागि कसरी धैर्य गरी बस्छ । ८तिमीहरू पनि धैर्य गर र दहो भई बस, किनकि प्रभुको आगमन नजीक छ । ९भाइ हो, एक अर्काको विरुद्धमा गनगन नगर, नत्रता तिमीहरू इन्साफमा पर्नेछौ । न्यायकर्ता ठोकैमा उभिरहनुभएको छ !

१०भाइ हो, कष्टहरूको माफमा धैर्यको नमूनास्वरूप ती अगमवक्ताहरूलाई लेओ जसले प्रभुको नाउँमा बोले । ११तिमीहरूलाई थाहै छ कि मेहनत गरिरहनेहरूलाई हामी धन्यका ठान्छौ । तिमीहरूले अय्यूबको धैर्यको विषयमा सुनेका छौ अनि प्रभुले अन्त्यमा तिनको निमित्त के गर्नुभयो सो देखेका छौ । प्रभु करुणा र दयाले भरपूर हुनुहुन्छ ।

१२सबै कुराहरूभन्दा मुख्य कुरा, मेरा भाइ हो, स्वर्गको नाउँमा, अथवा पृथ्वीको नाउँमा

अथवा कुनै कुराको नाउँमा शपथ नखाओ । तिमीहरूको “हो” चाहिँ हो अनि “होइन” चाहिँ होइन होस्, नत्रता तिमीहरू दोषी ठहरिनेछौ ।

विश्वासको प्रार्थना

१३के तिमीहरूमध्ये कोही सङ्कष्टमा छ ? त्यसले प्रार्थना गरोस् । के कोही आनन्दित छ ? त्यसले प्रशंसाका गीतहरू गाओस् । १४के तिमीहरूमध्ये कोही विरामी छ ? त्यसले मण्डलीका एल्डरहरूलाई त्यसको निमित्त प्रार्थना गरिदिन र प्रभुको नाउँमा त्यसलाई तेलले अभिषेक गरिदिन बोलाउनुपर्छ । १५अनि विश्वाससाथ गरिएको प्रार्थनाले त्यस विरामीलाई निको पार्छ; प्रभुले त्यसलाई विरामी अवस्थाबाट उठाउनुहुन्छ । यदि त्यसले पाप गरेको छ भने, त्यसले क्षमा पाउनेछ । १६यसकारण एक अर्कामा तिमीहरूको पाप स्वीकार गर र तिमीहरू निको हुनलाई एक अर्काको निमित्त प्रार्थना गर । धार्मिक मानिसको प्रार्थना शक्तिशाली र प्रभावशाली हुन्छ ।

१७एलिया पनि हामीजस्तै मानिस थिए । तिनले पानी नपरोस् भनेर भक्तिसाथ प्रार्थना गरे । अनि देशमा साढे तीन वर्षसम्म पानी परेन । १८अनि तिनले फेरि प्रार्थना गरे, र आकाशबाट वृष्टि भयो, अनि पृथ्वीले आफ्ना अन्नहरू उब्जायो ।

१९मेरा भाइ हो, तिमीहरूमध्ये कोही सत्यताबाट तर्किगएको छ र कसैले त्यसलाई फर्काइल्याउँछ भने, २०यो याद राखः जसले एक जना पापीलाई त्यसको भूल वाटोबाट फर्काउँछ, त्यसले त्यसलाई मृत्युबाट बचाएर थुप्रै पापहरू ढाकिदिन्छ ।

५:४—व्यवस्था २४:१४-१५. ५:११—अय्यूब १:२१-२२; २:१०; भजन १०३:८. ५:१२—मत्ती ५:३४-३७.

५:१४—मर्कस ६:१३. ५:१७-१ राजा १७:१; १८:१. ५:१८-१ राजा १८:४२-४५.

५:२०—हितोपदेश १०:१२; १ पत्रुस ४:८.

पत्रुसको पहिलो पत्र

१ येशू ख्रीष्टको प्रेरित पत्रुसबाट,
परमेश्वरका चुनिएका, पृथ्वीमा परदेशीहरू, पोन्टस, गलातिया, कापाडोकिया, एशिया तथा बिथिनियामा छरिएकाहरू, येशू ख्रीष्टको आज्ञापालन र उहाँको रगतको छिटकाउको निमित्त पवित्र आत्माद्वारा शुद्ध भई परमेश्वर पिताको उद्देश्यअनुसार छानिएकाहरूप्रति:

अनुग्रह र शान्ति प्रचुर मात्रामा तिमीहरूसँग होस् ।

जीवित आशाको निमित्त परमेश्वरको स्तुति

३हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट तथा परमेश्वरलाई स्तुति होस् ! उहाँको अपार कृपामा येशू ख्रीष्ट मृतकबाट फेरि जीवित पारिनुभएकोले जीवित आशाको लागि हामीलाई नयाँ जन्म दिनुभएको छ, ४ कहिल्यै नाश नहुने, नविग्रने वा लोप नहुने उत्तराधिकार दिनुभएको छ, ५जुन पछिल्ला दिनमा प्रकाशित हुने मुक्ति आई नपुगुन्जेलसम्म विश्वासद्वारा परमेश्वरको शक्तिले सुरक्षित गरिएका छुन् । ६सबै किसिमका परीक्षाहरूमा तिमीहरूले अहिले केही समयको लागि दुःख सहनु परे तापनि यसमा तिमीहरू खुबै रमाउँछौ । ७आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यावान छ । तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस् अनि येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस् । ८यद्यपि तिमीहरूले उहाँलाई देखेका छैनौ, तरपनि तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्दछौ; र तिमीहरू अहिले उहाँलाई देख्दैनौ, तापनि तिमीहरू उहाँमाथि विश्वास गर्दछौ र तिमीहरू अवर्णनीय र महिमित आनन्दले भरिएका छौ, ९किनकि तिमीहरू तिमीहरूका

विश्वासको फल अर्थात् तिमीहरूको आत्माको उद्धार प्राप्त गर्दैछौ ।

१०तिमीहरूका निमित्त हुन आउने अनुग्रहको विषयमा अगमवाणी बोल्ने ती अगमवक्ताहरूले यही मुक्तिको खोजी र तलाश गरेका थिए । ११तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा देखाउनुभएको समय र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए । १२उनीहरूले आफ्नो होइन तर तिमीहरूको सेवा गरेको कुरा तिनीहरूलाई बोध गराए, जतिखेर तिनीहरूले स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूले अहिले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूबारे बताएका थिए । स्वर्गदूतहरूले पनि यी कुराहरू हेर्न चाहेका थिए ।

पवित्र होओ

१३यसकारण, कामको निमित्त तिमीहरू आफ्नो मनलाई तयार गर; आत्मनियन्त्रित होओ; तिमीहरूको सम्पूर्ण विश्वास त्यो अनुग्रहमाथि राख जो येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । १४आज्ञाकारी बालबालिकाहरू भएको हुनाले अवोध अवस्थामा हुँदा तिमीहरूसित भएको दुष्ट अभिलाषाअनुरूप नचल । १५तर तिमीहरूलाई बोलाउनुहुने पवित्र हुनु भएभैं, तिमीहरू पनि तिमीहरूले गर्ने सबै कुरामा पवित्र होओ, १६किनकि धर्मशास्त्रमा यसरी लेखिएको छ: “पवित्र होओ, किनकि म पवित्र छु ।”

१७किनकि तिमीहरू हरेक मानिसको कामलाई निस्पक्ष न्याय गर्ने पितालाई पुकार्दछौ, तिमीहरू यहाँ आफ्ना जीवन परदेशीभैं भक्तिपूर्ण

भयमा विताओ । १८किनकि तिमीहरू जान्दछौ, तिमीहरूका पिता पुर्खाबाट तिमीहरूले पाएको व्यर्थका कुराहरूदेखि, चाँदी वा सुनजस्ता नाशमान वस्तुबाट छुटकारा पाएका होइनौ, १९तर दाग र खोट नभएको थुमा, खीष्टको बहुमूल्य रगतले छुटकारा पाएका छौ । २०उहाँ संसारको सृष्टिभन्दा अघि छानिनुभएको थियो, तर तिमीहरूका खातिर यी अन्तिम समयमा प्रकट हुनुभयो । २१उहाँद्वारा तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौ, जसले उहाँलाई मृतकबाट उठाउनुभयो र उहाँको महिमा गर्नुभयो, यसर्थ तिमीहरूको विश्वास र आशा परमेश्वरमाथि छ ।

२२अब तिमीहरूले सत्यको पालना गरी आफूलाई शुद्ध बनाएका छौ र यसरी तिमीहरूसित तिमीहरूका भाइहरूका निमित्त विशुद्ध प्रेम छ, तिमीहरू एक अर्कालाई आफ्नो हृदयबाट नै गहिरो प्रेम गर । २३किनकि परमेश्वरको जीवित र रहिरहने वचनद्वारा नाशमान् होइन तर अविनाशी वीर्यले तिमीहरूको नयाँ जन्म भएको छ । २४कारण धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ,

“सबै मानिसहरू घाँसभैँ छन,
र तिनीहरूका सम्पूर्ण महिमा मैदानका फूलभैँ छन,
घाँस ओइलाउँछ र फूल भरिहाल्छ,
२५ तर प्रभुको वचन सदासर्वदा रहिरहन्छ ।”

अनि यही वचन नै तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो ।

२ त्यसकारण, सबै घृणा अनि सबै छल, कपट, डाहा र सबै किसिमका निन्दादेखि आफूलाई अलग राख । २नयाँ जन्मेका बालकभैँ, शुद्ध आत्मिकी दूधको तृष्णा गर, यसरी तिमीहरू आफ्नो मुक्तिमा बढ्दै जाओ, ३किनकि परमेश्वर असल हुनुहुन्छ, भनी तिमीहरूले चाखेका छौ ।

जीवित पत्थर तथा चुनिएका मानिसहरू

४जसै तिमीहरू मानिसहरूले त्यागेका तर परमेश्वरले छान्नुभएको तथा उहाँको निमित्त बहुमूल्य जीवित पत्थरकहाँ आउँदछौ— ५तिमीहरू पनि येशू खीष्टद्वारा परमेश्वरको दृष्टिमा ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदान चढाउँदै पवित्र पूजाहारीगिरीको निमित्त जीवित पत्थरहरूभैँ आत्मिकी घर बन्दैजाओ । ६किनकि धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“हेर, सियोनमा म पत्थर राख्दैछु,
एक चुनिएको र बहुमूल्य शिर दुङ्गा,
र उहाँमाथि जसले विश्वास गर्छ
त्यो कहिल्यै शर्ममा पर्नेछैन ।”

७यसर्थ तिमी विश्वास गर्नेका लागि, यो पत्थर बहुमूल्य छ । तर विश्वास नगर्नेहरूका लागि,

“जुन दुङ्गालाई निर्माताहरूले रद्द गरे,
त्यहीचाहिँँ कुनाको शिर-दुङ्गा बन्यो ।”

८र,

“यस्तो दुङ्गा जसले मानिसहरूलाई ठेस खान लगाउँछ र यस्तो चट्टान जसले तिनीहरूलाई खसाल्छ ।”

तिनीहरू लड्छन् किनकि उनीहरू सुसमाचारको उलङ्घन गर्छन्— यसैको निमित्त नै उनीहरू नियुक्त भएका थिए ।

९तर तिमीहरू चुनिएका मानिसहरू हो, राजकीय पूजाहारीगिरी, एक पवित्र जाति, परमेश्वरका आफ्ना मानिसहरू र तिमीहरूले उहाँलाई अर्थात् तिमीहरूलाई अन्धकारबाट आफ्नो अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुहुनेको प्रशंसाको घोषणा गर । १०एक समय तिमीहरू उहाँका मानिस थिएनौ, तर अब तिमीहरू परमेश्वरका मानिस भएका छौ; एक समय तिमीहरूले दया पाएका थिएनौ, तर अब तिमीहरूले दया पाएका छौ ।

१:२४-२५—यशैया ४०:६-८. २:३—भजन ३४:८. २:६—यशैया २८:१६. २:७—भजन ११८:२२.

२:८—यशैया ८:१४-१५. २:९—प्रस्थान १९:५-६; यशैया ४३:२०-२१; व्यवस्था ४:२०; ७:६; १४:२;

तितस २:१४, यशैय ९:२. २:१०—होशे २:२३.

११मित्रहरू हो, संसारमा विदेशी र प्रवासीको रूपमा, तिमीहरूका पापमय इच्छादेखि, जसले तिमीहरूको आत्माका विरुद्ध लडाईं गर्छ, त्यसदेखि अलग बस भनी म निवेदन गर्दछु । १२अधर्मीहरूको बीचमा यस्तो असल जीवन बिताओ कि, उनीहरूले तिमीहरूलाई गलत काम गरेको दोष लगाए तापनि, तिमीहरूका सुकर्म देखून् र परमेश्वर हामीकहाँ आउनुहुने दिनमा उहाँको महिमा गरून् ।

शासकहरू र मालिकहरूको अधीनता

१३प्रभुकाे निमित्त तिमीहरू आफूलाई मानिसहरूको बीचमा संस्थापन गरिएका हरेक अख्तियारको अधीनमा राख: चाहे सर्वोच्च अधिकारको रूपमा राजा हुनु, १४अथवा हाकिमहरू, जसलाई राजाले खराब काम गर्नेहरूलाई दण्ड दिन र ठीक काम गर्नेहरूलाई इज्जत दिन पठाएका हुन्छन् । १५किनकि परमेश्वरको इच्छा यो छ कि तिमीहरूले असल काम गरेर मुर्ख मानिसहरूको अज्ञानताका कुरालाई चूप गराउनुपर्दछ । १६स्वतन्त्र मानिसहरूभैँ बाँच, तर आफ्नो स्वतन्त्रतालाई दुष्टता छोप्ने आवरणको रूपमा प्रयोग नगर; परमेश्वरका सेवकहरूभैँ जीवन बिताओ । १७सवैलाई उचित आदर देखाओ: विश्वासीहरूको समूहलाई भ्रातृ प्रेम गर, परमेश्वरसँग डराओ, राजालाई आदर गर ।

१८दासहरू हो, पूर्ण आदरसाथ आफ्ना मालिकहरूको अधीनतामा बस, असल र समभदार मालिकहरूको मात्र होइन, तर कठोर मालिकहरूको पनि अधीनमा बस । १९परमेश्वरलाई सम्झेर कुनै मानिसले अन्यायपूर्ण कष्ट सहन्छ भने त्यो परमेश्वरमा प्रशंसनीय हुन्छ । २०तर गलत काम गरेको कारण पिटाइ खान्छौ र सहन्छौ भने, यसमा प्रेमको के अर्थ भयो र ? तर यदि तिमीले असल काम गरेको कारण कष्ट पायौ र सहचौ भने, यो परमेश्वरको अगि प्रशंसनीय छ । २१यसैको

निमित्त तिमीहरू बोलाइएका छौ, किनकि खीष्टले तिमीहरूको निमित्त कष्ट सहनुभयो, र तिमीहरूको निमित्त एउटा नमूना छोडनुभयो अनि तिमीहरूले उहाँको पाइला पछ्याउनुपर्नेछ ।

२२ “उहाँले कुनै पाप गर्नुभएन, र उहाँको मुखमा कुनै छलको कुरा पाइएन ।”

२३तिनीहरूले उहाँमाथि अपमान गर्दा, उहाँले बदला लिनुभएन । उहाँले दुःख भोगनुहुँदा, धम्काउनुभएन । यसको सट्टामा, न्यायपूर्ण इन्साफ गर्नुहुनेकहाँ आफूलाई सुम्पनुभयो । २४उहाँले क्रूसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो, यसरी पापको निमित्त मरौ र धार्मिकताको निमित्त जिऔ । उहाँको चोटद्वारा तिमीहरू निको भयौ । २५किनकि तिमीहरू भेडाहरूभैँ बरालिँदै थियौ, तर अब तिमीहरू तिमीहरूका आत्माका गोठाला र संरक्षककहाँ फर्केका छौ ।

पतिहरू र पत्नीहरू

३ हे पत्नी हो, यसरी नै तिमीहरू आफ्ना पतिहरूका अधीनमा बस र यदि तिनीहरूमध्ये कसैले वचनमाथि विश्वास गर्दैन भने, तिनीहरूका पत्नीहरूको आचरणले गर्दा कुराविना नै तिनीहरू जितिऊन् । ३तिमीहरूको जीवनको शुद्धता र आदर देखेर तिनीहरू परिवर्तन हुनेछन् । ३तिमीहरूका सौन्दर्य, बाटेका केश, सुनका गहना तथा राम्रा लुगाफाटाहरू जस्ता बाहिरी सिङ्गारले नहोस् । ४तर तिमीहरूको आन्तरिक व्यक्तित्वमा नम्र र शान्त आत्माको नओइलाउने सौन्दर्य होस्, जो परमेश्वरको दृष्टिमा अति मूल्यवान् छ । ५किनकि परमेश्वरमाथि आशा गर्ने प्राचीनकालका पवित्र महिलाहरूले यसै गरी आफूलाई सुन्दर बनाउँथे । तिनीहरू आफ्ना पतिहरूका अधीनमा रहन्थे, ६साराजस्तै, जसले अब्राहामको आज्ञा पालन गर्थिन् र तिनलाई आफ्नो मालिक भन्थिन् । यदि तिमीहरू

२:२२-यशैया ५३:९. २:२३-यशैया ५३:७. २:२४-यशैया ५३:५. २:२५-यशैया ५३:६.

३:१-एफिसी ५:२२; कलस्सी ३:१८. ३:३-१ तिमोथी २:९. ३:६-उत्पत्ति १८:१२.

असल काम गच्छौं र डराउदैनौ भने तिमीहरू यिनैका छोरीहरू हो ।

७हे पति हो, त्यसै गरी आफ्ना पत्नीलाई कमजोर पात्र र जीवनका अनुग्रहका साभा उत्तराधिकारी सम्भिएर, उनीहरूलाई आदर गर्दै बुद्धिमानीसाथ उनीहरूसँग बस र तिमीहरूका प्रार्थना नरोकियोस् ।

असल काम गरेवापत दुःख भोगाइ

८अन्त्यमा, तिमीहरू सबै, एक अर्कासित मिलापमा बस; दुःखका सहभागी होओ, दाज्यू-भाइहरूकै प्रेम गर, टिठालु र नम्र होओ । ९दुष्टताको सद्दा दुष्टता नगर अथवा अपमानको सद्दा अपमान, तर आशीर्वाद देओ, किनकि आशिष्को हकदार हुनलाई तिमीहरू यसैको निमित्त बोलाइएका हो । १०किनकि धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ,

“जसले जीवनलाई प्रेम गर्न र असल दिन देख्न चाहन्छ, तिनले आफ्ना जिब्रोलाई खराबीबाट र आफ्ना ओठहरूलाई छलका बोलीबाट बचाउनुपर्दछ ।

११ तिनले खराबीबाट फर्केर असल गर्नुपर्दछ; तिनले शान्तिको खोजी गर्नुपर्दछ र त्यसलाई पछ्याउनुपर्दछ ।

१२ किनकि परमप्रभुका आँखा धर्मीहरूमाथि रहन्छन्, र उहाँका कानहरूले तिनीहरूका प्रार्थनातिर ध्यान दिन्छन्, तर परमप्रभुको मुहार खराबी गर्नेहरूका विरुद्धमा हुन्छ ।”

१३त्यसैले तिमीहरू असल गर्न उत्सुक हुन्छौ भने, कसले तिमीहरूलाई हानि गर्छ ? १४तर ठीक कुराको लागि तिमीहरूले दुःख सहनुपर्ने भए तापनि तिमीहरू धन्यका हो । “तिनीहरू डराउने कुराहरूबाट तिमीहरू नडराओ, भयभीत

नहोओ ।” १५तर तिमीहरूका हृदयमा खीष्टलाई प्रभु मानेर उहाँको श्रद्धा गर । तिमीहरूसँग भएका आशाको कारण सम्बन्धी प्रश्न गर्ने हरेकलाई उत्तर दिन सधैं तयार रहो । तर यो नम्रता र इज्जतसाथ गर, १६सफा विवेकसहित यसरी खीष्टमा तिमीहरूको असल व्यवहारको विरुद्ध द्वेषपूर्ण रूपले बोल्नेहरू आफूले गरेको निन्दाबाट लज्जाऊन् । १७परमेश्वरको इच्छा भए, खराबी गरेर दुःख भोग्नुभन्दा असल गरेर दुःख भोग्नु असल हो । १८किनकि हामीलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउन खीष्ट पनि हाम्रा सम्पूर्ण पापका निमित्त सदाको लागि एकचोटि मर्नुभयो, उहाँ धर्मी जन भएर अधर्मीहरूको निमित्त शरीरमा मारिनुभयो तर आत्माद्वारा जीवित पारिनुभयो, १९यही आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा भएका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो, २०जुनहरूले धेरै अघि आज्ञा उलङ्घन गरे जुन बेला परमेश्वरले नूहको समयमा जहाज बनिदै गर्दा धैर्यसाथ पर्खनुभयो । जसमा पानीबाट केही मानिस, अर्थात् जम्मा आठ मानिसहरू बाँचे, २१अनि यो पानीले बप्तिस्मालाई सङ्केत गर्दछ जसले तिमीहरूलाई पनि अहिले बचाएको छ— यसले शरीरबाट मैलो निकाल्ने होइन तरयो परमेश्वरप्रति असल विवेक हो— वाचा हो । यसले तिमीहरूलाई येशू खीष्टको पुनरुत्थानद्वारा बचाउँदछ, २२खीष्ट, जो स्वर्गमा जानुभएको छ र परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि स्वर्गदूतहरू, अधिकारहरू तथा शक्तिहरूसित उहाँको अधीनतामा बस्नुभएको छ ।

परमेश्वरको निमित्त जिउनु

यसकारण, खीष्टले आफ्नो शरीरमा दुःख भोग्नुभएकोले, तिमीहरू आफूलाई पनि त्यही भावनाले सुसज्जित पार, किनकि जसले आफ्नो शरीरमा दुःख भोगेको हुन्छ त्यसले पापलाई त्यागेको हुन्छ । २फलस्वरूप, त्यसले

आफ्नो बाँकी शारीरिक जीवन दुष्ट मानवीय इच्छाको लागि जिउँदैन, तर बरु परमेश्वरको इच्छाको निमित्त जिउँदछ । किनकि वितेका समयमा तिमीहरूले दुराचार, वासनाका जीवन, मतवालीपन, कामुक आमोद, मद्यपान तथा घिनलाग्दा मूर्तिपूजा जस्ता गैर-यहूदीले गर्न छानेका कुराहरूमा प्रशस्त समय वितायौ । ४ तिमीहरू तिनीहरूसँग तिनीहरूका दुराचारको भलमा पसेनौ भनेर तिनीहरूले अचम्म मानेका छन्, र तिमीहरूमाथि गाली थुपारेका छन् । ५ तर तिनीहरूले जिउँदा र मरेकाहरूको न्याय गर्न तयार हुनुभएकालाई बयान दिनुपर्नेछ । ६ यसैकारण त अहिले मरिसकेका समेतलाई सुसमाचार प्रचार गरिएको हो । यसरी मानिसहरूका अनुसार शरीर सम्बन्धी तिनीहरूका इन्साफ होस् र परमेश्वरका अनुसार तिनीहरू आत्मामा जिऊन् ।

७ सबै कुराको अन्त्य नजीकै छ । यसकारण चोखा मनका र संयमी होओ र तिमीहरू प्रार्थना गर्नसक्ने होओ । ८ सबैभन्दा बढी, एक अर्कालाई गहिरो प्रेम गर, किनकि प्रेमले असङ्ख्य पापहरूलाई ढाक्दछ । ९ एक अर्कालाई विनागनगन सत्कार गर । १० जसले जस्तो वरदान पाएको छ, परमेश्वरका अनुग्रहको विभिन्न वरदान पाएका असल भण्डारेभै ती एक-अर्काको निमित्त प्रयोग गर । ११ यदि कसैले बोलेमा, परमेश्वरकै शब्द बोलेभै बोलनुपर्दछ । यदि कसैले सेवा गर्छ भने, परमेश्वरले दिनुहुने बलद्वारा सेवा गरोस्, यसरी सबै कुरामा येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा होस् । उहाँलाई सदासर्वदा महिमा र शक्ति होस् । आमेन ।

ख्रीष्टियान भएकोमा दुःख भोगाइ

१२ प्रिय मित्र हो, तिमीहरूले कष्टपूर्ण दुःख भोग्नुपर्दा तिमीहरूलाई कुनै अनौठो कुरा आइपरेको छ भनी अचम्म नमान । १३ तर तिमीहरू ख्रीष्टको दुःखमा सहभागी हुन पाएकोमा आनन्द गर, यसरी उहाँको महिमा

प्रकट हुँदा तिमीहरूको आनन्द प्रशस्त होस् । १४ ख्रीष्टको नाउँको कारण अपमानित भएका छौ भने, तिमीहरू धन्यका हो, किनकि महिमा र परमेश्वरको आत्मा तिमीहरूमा बस्नुहुन्छ । १५ तिमीहरूले कष्ट भोग्छौ भने, ज्यानमारा, चोर वा अरू कुनै किसिमको अपराधी, वा हस्तक्षेप गर्नेले भै नहोस् । १६ तापनि, तिमीहरूले ख्रीष्टियान भएको कारण कष्ट भोग्यौ भने, लाज नमान, तर तिमीहरूले त्यो नाम पाएका छौ भनी परमेश्वरको प्रशंसा गर । १७ किनकि परमेश्वरकै परिवारबाट इन्साफ शुरु हुने बेला आएको छ; र यो यदि हामीबाटै शुरु हुने भए, परमेश्वरको सुसमाचार नमान्नेहरूको नतीजा के होला ? १८ धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ,

“धर्मीहरू कठिनतापूर्वक बाँच्छन् भने, अधर्मी र पापीहरूको गति के होला ?”

१९ यसर्थ, परमेश्वरको इच्छाअनुसार कष्ट भोग्नेहरूले आफूलाई तिनीहरूका विश्वासयोग्य सृष्टिकर्ताकहाँ समर्पण गर्नुपर्छ र असल गर्नमा लागि रहनुपर्छ ।

धर्मगुरुहरू र युवाहरूलाई

५ तिमीहरूमध्येका धर्मगुरुलाई, म पनि एक धर्मगुरुको रूपमा, जो ख्रीष्टको दुःखको साक्षी र जो प्रकट हुन लागेको महिमामा सहभागी हुनेछ, तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछु: २ तिमीहरूको हेरचाहामा भएका परमेश्वरका भेडाहरूको रखवालाको रूपमा सेवा गर्दै गोठालो होओ— तिमीहरूले गर्नुपर्छ भनेर होइन, तर परमेश्वरले चाहनुभएभै तिमीहरूको इच्छाले; पैसाको लोभले होइन तर तिमीहरूको उत्कट इच्छाले; ३ तिमीहरूको जिम्मामा रहेकाहरूमाथि प्रभुत्व जमाएर होइन, तर बगालको निमित्त नमूना भएर सेवाकायी गर । ४ अनि जब प्रधान गोठालो देखा पर्नुहुन्छ, तिमीहरूले कहिल्यै नओइलाउने महिमाको मुकुट पाउनेछौ ।

५ जवान मानिस हो, यसरी नै उमेरमा

ठूलाहरूको अधीनमा बस । एक अर्काप्रति सबैले नम्रताको वस्त्र लगाओ, किनकि धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ,

“परमेश्वरले घमण्डीहरूको विरोध गर्नुहुन्छ
तर नम्रहरूलाई अनुग्रह गर्नुहुन्छ ।”

६यसैकारण, परमेश्वरको शक्तिशाली हातमुनि आफूलाई नम्र बनाओ, यसरी उहाँले उचित समयमा तिमीहरूलाई उच्च पार्नुहुनेछ । ७तिमीहरूका सबै चिन्ता उहाँमाथि राख किनकि उहाँले तिमीहरूको फिक्री गर्नुहुन्छ ।

८संयमी र चनाखो होओ । तिमीहरूको शत्रु शैतान कसलाई भेट्टाऊँ र खाइहालूँ भनी गर्जने सिंहभैं यताउति घुमिहिँड्छ । ९विश्वासमा स्थिर भई त्यसको प्रतिरोध गर, किनकि तिमीहरू जान्दछौ संसारभरि नै तिमीहरूका दाज्यूभाइहरूले त्यस्तै किसिमको कष्ट भोगिरहेछन् ।

१०सबै अनुग्रहका परमेश्वर, जसले तिमीहरूलाई खीष्टमा आफ्नो अनन्त महिमामा बोलाउनुभएको छ, तिमीहरूले केही समयसम्म कष्ट भोगेपछि, उहाँले नै तिमीहरूलाई पुनर्स्थापन गर्नुहुनेछ र तिमीहरूलाई बलिया, स्थिर र शक्तिशाली बनाउनुहुनेछ । ११उहाँलाई नै महिमा र पराक्रम सदासर्वदा भइरहोस् । आमेन ।

अन्तिम अभिवादन

१२सिलासको सहायताले, जसलाई म एक विश्वासयोग्य भाइ ठान्दछु, मैले तिमीहरूलाई उत्साह दिँदै तथा यही नै परमेश्वरको सत्य अनुग्रह भनी छोटकरीमा लेखेको छु । यसमा अटल रहो ।

१३तिमीहरूसँगै छानिएकी बेबिलोनमा हुनेले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएकी छिन्, साथै मेरा छोरा मर्कूसले पनि । १४एक अर्कालाई प्रेमको चुम्बनले अभिवादन गर ।

खीष्टमा भएका तिमीहरू सबैलाई शान्ति ।

पत्रुसको

दोस्रो पत्र

१ येशू ख्रीष्टका सेवक र प्रेरित सिमोन पत्रुसबाट,

तिनीहरूलाई जसले हाम्रा परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको धार्मिकताद्वारा हाम्रो जस्तै बहुमूल्य विश्वास पाएका छन्:

२ परमेश्वर र येशू हाम्रा प्रभुको ज्ञानद्वारा तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति प्रशस्त मात्रामा होस् ।

बोलावट र छनोटको निश्चयता

३ उहाँको ईश्वरीय शक्तिले उहाँ सम्बन्धी हाम्रो ज्ञान, जसले आफ्नै महिमा र भलाइमा हामीलाई बोलाउनुभएको छ हामीलाई हाम्रा जीवन र धार्मिकताका निमित्त चाहिने सबै आवश्यकता दिनुभएको छ । ४ यीद्वारा उहाँले हामीलाई आफ्ना महान् र बहुमूल्य प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ, यसरी तीद्वारा तिमीहरू ईश्वरीय स्वभावमा सहभागी बन र दुष्ट इच्छाहरूले ल्याउने भ्रष्टाचारदेखि भाग्न सक्छौ ।

५ यसैको लागि नै, आफ्नो विश्वासमा सद्गुण र सद्गुणमा ज्ञान, ६ ज्ञानमा आत्मसंयम; आत्मसंयममा धैर्य, धैर्यमा भक्ति, ७ भक्तिमा भ्रातृ-स्नेह, र भ्रातृ-स्नेहमा प्रेम थप्नलाई अथक परिश्रम गर । ८ किनकि यी गुणहरू तिमीहरूमा प्रशस्त मात्रामा छन् भने, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको ज्ञानमा यी गुणहरूले तिमीहरूलाई बेकम्मा र फलरहित हुनदेखि बचाउनेछन् । ९ तर कसैमा ती छैनन् भने, ऊ नजीकै मात्र देख्ने र अन्धो हुन्छ, र उसका पुराना पापहरू सफा गरिएका छन् भन्ने कुरा भुलेको हुन्छ ।

१० यसैकारण, हे मेरा भाइहरू हो, तिमीहरू आफ्नो बोलावट र छनोटलाई निश्चित गर्न

उत्सुक बन । किनकि तिमीहरूले यी कुरा गन्यो भने, तिमीहरू कहिल्यै असफल हुनेछैनौ, ११ र तिमीहरूले हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशूको अनन्त राज्यमा भव्य स्वागत पाउनेछौ ।

धर्मशास्त्रको अगमवाणी

१२ यसर्थ तिमीहरूले यी कुराहरू जानेर अहिले तिमीहरूसित भएको सत्यतामा स्थिरतापूर्वक स्थापित भएका भए तापनि तिमीहरूलाई यी कुराहरू सधैं स्मरण गराउनेछु । १३ म यो शरीर रूपी पालमा छुञ्जेल तिमीहरूको सम्भनालाई ताजा गरिराख्न उचित ठान्दछु, १४ किनकि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले मलाई स्पष्ट पार्नुभएभैं म चाँडै नै यसलाई पन्छाउनेछु भनी जान्दछु । १५ अनि मेरो प्रस्थानपछि पनि तिमीहरूले यी कुराहरू सम्भिराख्न सक्ने तुल्याउनलाई म सकेसम्म प्रयास गर्नेछु ।

१६ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको शक्ति र आगमनको सम्बन्धमा तिमीहरूलाई बताउँदा हामीहरू कुनै धूर्त दन्त्यकथाहरूको पछि लागेनौं, तर हामी त उहाँका वैभव देख्ने साक्षीहरू थियौं । १७ किनकि उहाँले परमेश्वर पिताबाट इज्जत र महिमा प्राप्त गर्नुभयो, जुनबेला महिमामय गौरवबाट यसो भन्ने आवाज उहाँकहाँ आयो, “यी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, जसलाई म प्रेम गर्दछु; उनीसित म अति प्रसन्न छु ।” १८ त्यो पवित्र डाँडामा जब हामी उहाँसित थियौं स्वर्गबाट आएको त्यो आवाज हामी आफैले सुन्थौं ।

१९ अनि हामीसित भएका अगमवक्ताका शब्दहरू अझ निश्चित भएका छन्, र दिनको उदय भई बिहानीको तारा तिमीहरूको हृदयमा उदय नभएसम्म अन्धकार स्थानमा ज्योति चम्केभैं तिमीहरूले यस कुरामाथि ध्यान दिनु

असलै हुनेछ । २०मुख्य कुरो, तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्दछ कि धर्मशास्त्रमा भएका अगमवाणीहरू अगमवक्ताहरूका आफ्नै व्यवस्थाबाट आएका होइनन् । २१किनकि अगमवाणीको शुरु मानिसको इच्छाबाट भएको होइन, तर पवित्र आत्माले अगुवाइ गर्नुभएर मानिसहरूले परमेश्वरका तर्फबाट बोलेका हुन् ।

भूटा शिक्षकहरू र तिनीहरूको नाश

२ तर त्यहाँ मानिसहरूका बीचमा भूटा अगमवक्ताहरू पनि थिए, जसरी तिनीहरूमध्ये पनि भूटा शिक्षक हुनेछन् । तिनीहरूले गुप्तमा भूटा शिक्षाहरू ल्याउनेछन् । तिनीहरूलाई किन्तु हुने सार्वभौम प्रभुलाई समेत नकार्छन्— यसरी आफूमा चाँडो नाश ल्याउँछन् । ३धेरैले आ-आफना लोजमर्दो बाटो अघ्याउनेछन् र सत्यको बाटोलाई निन्दनीय बनाउनेछन् । ४त्यसरी नै आफ्नो लोभको कारण तिनीहरूले आफूले कथेका कथाहरूद्वारा तिमीहरूलाई शोषण गर्नेछन् । तिनीहरूको दण्ड धेरै समयदेखि तिनीहरूमाथि रहेको छ, र तिनीहरूको नाश सुतेको छैन ।

५किनकि यदि परमेश्वरले स्वर्गदूतहरूलाई जब तिनीहरूले पाप गरे, त्यसै छोड्नु भएन, तर तिनीहरूलाई नरकमा पठाउनुभयो, तिनीहरूलाई इन्साफको निमित्त अन्धकारमय कारागारमा राख्नुभयो भने; ६यदि प्राचीन संसारलाई उहाँले छोड्नुभएन, जब उहाँले अधर्मी मानिसहरूमाथि जलप्रलय ल्याउनुभयो, तर धार्मिकताका प्रचारक नूह र अरू सात जनालाई बचाउनुभयो; ७यदि उहाँले सदोम र गमोरालाई आगोद्वारा खरानी बनाई सजाय दिनुभयो, र भक्तिहीनहरूका सामु तिनीहरूलाई एक उदाहरण बनाउनुभयो भने; ८अनि यदि उहाँले धर्मी लूतलाई, जो छाडा स्वभावका मानिसहरूको भ्रष्ट जीवनदेखि व्याकुल भएका थिए, बचाउनुभयो, ९(किनकि ती धर्मी मानिस, तिनीहरूसँग दिनहुँ वस्थे । तिनको धर्मी आत्मा तिनले देखेका र सुनेका

छाडा कामहरूद्वारा पिरोलिएको थियो)— १यदि यसो हो भने, धर्मी मानिसहरूलाई सङ्कटबाट बचाउन र अधर्मीहरूलाई इन्साफको दिनको लागि जोगाइराख्न जान्नुहुन्छ । यद्यपि तिनीहरूको दण्ड जारी राख्नुहुन्छ । १०यो विशेष तिनीहरूको सम्बन्धमा सत्य छ जो पापमय स्वभावका भ्रष्ट इच्छाहरूलाई पछ्याउँछन् र अधिकारलाई घृणा गर्दछन् ।

ती मानिसहरू साहसी र हठी छन् अनि स्वर्गीय प्राणीहरूको निन्दा गर्न तिनीहरू डराउँदैनन्; ११तापनि स्वर्गदूतहरूसमेत, तिनीहरू बलिया र धेरै शक्तिशाली भए तापनि, प्रभुको उपस्थितिमा यस्ता प्राणीहरूको विरुद्ध निन्दापूर्वक दोष लगाउँदैनन् । १२तर यी मानिसहरू आफूले नबुझ्ने कुराहरूमा पनि निन्दा गर्छन् । तिनीहरू मुढे बल भएका पशु समान छन्, स्वभाविक प्रवृत्तिले चल्ने प्राणीहरू, तिनीहरू समातिन र मारिनलाई मात्र जन्मन्छन्, र तिनीहरू पशुहरूभै नाश हुन्छन् ।

१३तिनीहरूले गरेका हानिको सद्दा तिनीहरूको पनि हानि गरिनेछ । तिनीहरूको लागि आनन्दको अर्थ दिउँसै मद्यपान गर्नु हो । तिनीहरू तिमीहरूसित चाड मनाउने क्रममा आफ्नो आनन्दको मोजमज्जा लुट्छन् । तिनीहरू कलङ्क र धब्बा हुन् । १४व्यभिचारपूर्ण दृष्टिसहित, तिनीहरू कहिल्यै पाप गर्न छोड्दैनन्; तिनीहरू चञ्चल मनहरूलाई भ्रष्ट पार्छन्; तिनीहरू लोभका विशेषज्ञ हुन्— श्रापित समूह ! १५तिनीहरू सोभो बाटो छोडी बओरको छोरो बालामको बाटो पछ्याउनलाई तर्करा गएका छन्, जसले दुष्टताको ज्यालालाई रुचाए । १६तर तिनको गलत कामको लागि तिनलाई एउटा गधाले गाली गयो— जसको बोली नै हुँदैन— जसले मानिसको सोरमा बोल्यो र अगमवक्ताको पागलपनलाई रोक्नो ।

१७यी मानिसहरू पानी नभएका खोला र आँधीले बत्ताएर लैजाने कुइरो जस्ता छन् । तिनीहरूको निमित्त कालोभन्दा कालो अन्धकार

राखिएको छ । १८किनकि तिनीहरूका मुखमा रिता, अहङ्कारपूर्ण शब्दहरू छन्, र पापमय मानव स्वभावका कामुक इच्छालाई उक्साउँदै, भूलमा जीवन बिताउनेहरूबाट भर्खरै भागदै गरेका मानिसहरूलाई फसाउँछन् । १९उनीहरू तिनीहरूलाई स्वतन्त्रताको प्रतिज्ञा गर्दछन्, यद्यपि तिनीहरू आफै दुष्टताका कमाराहरू हुन्—किनकि जुन कुराले मानिसलाई अधीनमा राखेको छ ऊ त्यसको कमारो हुन्छ । २०यदि तिनीहरूले हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टलाई चिनेर संसारको भ्रष्टताबाट बाँचेका छन् र फेरि उनीहरू त्यसमा अल्झिएका र त्यसबाट हारेका छन् भने, तिनीहरूको अवस्था शुरुको भन्दा अझ खराब हुन्छ । २१तिनीहरूको लागि धार्मिकताको बाटो जानेर तिनीहरूलाई दिइएका पवित्र आज्ञाहरूबाट पछि हट्नुभन्दा, बरु त्यस सम्बन्धमा ज्ञानै नहुनु उत्तम हुनेथियो । २२उनीहरूको सम्बन्धमा यी उखानहरू सत्य छन्, “कुकुर आफ्नै बान्ता खान्छ,” र, “तुहाएको सुङ्गुरी फेरि हिलैमा खेल्न जान्छे ।”

प्रभुको दिन

३ प्रिय मित्रहरू, यो तिमीहरूलाई मेरो दोस्रो चिट्ठी हो । मैले ती दुवै चिट्ठीहरू तिमीहरूलाई फाइदाजनक विचारतर्फ उत्तेजित गराउन स्मरण पत्रको रूपमा लेखेको छु । २म तिमीहरूले बितेका समयमा पवित्र अगमवक्ताद्वारा बोलिएका शब्दहरू र तिमीहरूका चेलाहरूद्वारा हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाताले दिनुभएको आज्ञा पुनः स्मरण गर भनी इच्छा गर्दछु ।

३सवैभन्दा पहिले, तिमीहरूले बुझ्नुपर्दछ कि अन्त्यका समयतिर खिसी गर्नेहरू आउनेछन्, तिनीहरूले खिसी गर्नेछन् र आफ्नै दुष्ट विचारहरूलाई पछ्याउनेछन् । ४अनि तिनीहरूले भन्ने छन्, “उनले प्रतिज्ञा गरेअनुसार ‘आगमन’ खोइ त ? हाम्रा पिता पुर्खाहरू मरेदेखि यता, सृष्टिको शुरुदेखि चलिआएका कुराहरू यथावत

नै चलिरहेछन् ।” ५तर उनीहरू जानीबुझी धेरै अधि परमेश्वरका वचनद्वारा स्वर्गको अस्तित्व हुन आयो अनि पृथ्वी पानीबाट र पानीसित निर्माण भयो भनी भुलिदिन्छन् । ६पानीले नै त्यो समयको पृथ्वी जलामय भयो र नाश पारियो । ७तिनै शब्दद्वारा वर्तमान स्वर्ग र पृथ्वी न्यायको दिन र अभक्त मानिसहरूको नाश हुन आगोको लागि जोगाइराखिएको छ ।

८मेरा प्रिय मित्र हो, यो एउटा कुरा नभूलः परमेश्वरको निमित्त एक दिन हजार वर्षभैँ छ, र हजार वर्ष एक दिनभैँ । ९केही मानिसले ढिलापनको विषयमा सोचेभैँ, प्रभु आफ्ना प्रतिज्ञा पूरा गर्न ढिला गर्नुहुन्न । उहाँ धैर्यवान् हुनुहुन्छ, उहाँ कोही पनि नाश भएको चाहनुहुन्न, तर प्रत्येकले पश्चात्ताप गरून् भन्ने चाहनुहुन्छ ।

१०तर प्रभुको दिन चोरभैँ आउनेछ । स्वर्ग गर्जनसहित लुप्त हुनेछ; तत्वहरू आगोद्वारा नाश हुनेछन्, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै कुराहरू नाङ्गो पारिनेछन् ।

११सवै कुराहरू यसरी नाश हुने हुनाले, तिमीहरू कस्ता किसिमका मानिसहरू हुनुपर्छ ? तिमीहरूले पवित्र र धार्मिक जीवन बिताउनुपर्छ । १२जसै तिमीहरूले परमेश्वरका दिनलाई पखैँदछौ र त्यो दिन नजिक आएको चाहन्छौ । जुन दिनले आगोद्वारा स्वर्गको नाश ल्याउनेछ, र तत्वहरू तापमा पग्लिनेछन् । १३तर हामी उहाँको प्रतिज्ञाअनुसार एउटा नयाँ स्वर्ग र एउटा नयाँ पृथ्वी पखैँदछौ, जो धार्मिकताको घर हो ।

१४यसर्थ, प्रिय मित्रहरू हो, तिमीहरू यसको बाटो हेर्दैछौ, यसर्थ दागरहित, दोषरहित तथा उहाँसित शान्तिमा हुने सक्दो प्रयास गर । १५अनि हाम्रा प्रभुको धैर्यको अर्थ मुक्ति हो भन्ने कुरालाई सम्झनामा राख, जसरी हाम्रा प्यारा भाइ पावलले परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभएको ज्ञानसहित तिमीहरूलाई लेखेका छन् । १६उनले आफ्ना सबै चिट्ठी यिनै कुराहरूको सम्बन्धमा एकै किसिमले लेखेका छन् । उनका

चिट्ठीहरूमा केही कुराहरू छन् जसलाई बुझ्न गाह्रो छ, जुन अनभिज्ञ र अस्थिर मानिसहरूले अरू धर्मशास्त्रहरूलाई भैं आपनै नाशको निमित्त बढ्ग्याउँछन् ।

१७यसर्थ, प्रिय मित्रहरू हो, यी कुराहरू तिमीहरूले बुभेकै हुनाले, होशियार होओ

र नियमविहिनका मानिसहरूको गल्तीले तिमीहरूलाई नबहकाओस् र तिमीहरूका सुरक्षित स्थानबाट पतन नगराओस् । १८तर हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र ज्ञानमा बढ । उहाँलाई अहिले अनि सदासर्वदा महिमा र आदर होस् ! आमेन ।

यूहन्नाको पहिलो पत्र

जीवनको वचन

१ जो शुरुदेखि नै हुनुहुन्थ्यो, जसलाई हामीले सुनेका छौं, जसलाई हामीले हाप्रै आँखाले देखेका छौं, जसलाई हामीले हेरेका छौं र हाप्रै हातले छोएका छौं— यही जीवनको वचनको विषयमा हामी घोषणा गर्दछौं। २ अनि त्यो वचन जीवनमा प्रकट हुनुभयो; हामीले उहाँलाई देखेका छौं र उहाँकै साक्षी दिन्छौं, अनि तिमीहरूलाई हामी अनन्त जीवन घोषणा गर्दछौं, जो पितासँग थियो र हामीकहाँ प्रकट भएको छ। ३ हामीले जे देखेका र सुनेका छौं, त्यही हामी तिमीहरूलाई बताउँछौं, यस हेतुले कि तिमीहरूको पनि हामीसित सङ्गति होस्। अनि हाम्रो सङ्गति पितासँग र उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टसँग छ। ४ त्यसैले हामी यो कुरा हाम्रो आनन्द पूर्ण होस् भनेर लेख्दछौं।

ज्योतिमा हिँड्नु

५ जुन सन्देश हामीले उहाँबाट सुन्यौं र तिमीहरूलाई सुनाउँछौं, त्यो यही हो: कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ, र उहाँमा कति पनि अँध्यारो छैन। ६ यदि हामीले उहाँसँग हाम्रो सङ्गति छ भन्छौं र पनि अन्धकारमा नै हिँड्छौं भनेता, हामी भूट बोल्छौं र सत्यमा चल्दैनौं। ७ तर जसरी उहाँ ज्योतिमा हुनुहुन्छ, त्यसरी नै यदि हामी पनि ज्योतिमा हिँड्छौं भनेता, एक अर्कासँग हाम्रो सङ्गति हुन्छ, र उहाँका पुत्र येशूको रगतले हामीलाई सबै पापबाट शुद्ध पार्छ।

८ यदि हामीमा पाप छैन भनी हामी भन्छौं भनेता, हामीले आफैलाई धोका दिन्छौं र हामीमा सत्य हुँदैन। ९ यदि हामीले आपना पापहरू स्वीकार गर्नु भने, पापहरू क्षमा गरिदिन

उहाँ विश्वासयोग्य र धर्मी हुनुहुन्छ अनि हामीलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध पार्नुहुन्छ। १० यदि हामीले पाप गरेका छैनौं भनी हामी भन्छौं भनेता, हामीले उहाँलाई भूटा तुल्याउँछौं र हाम्रो जीवनमा उहाँको वचन रहँदैन।

२ मेरा प्यारा बालकहरू, तिमीहरूले पाप नगर भनी म यी कुराहरू तिमीहरूलाई लेख्दछु। तर यदि कसैले पाप गर्नु भने, पितासँग हाम्रो वचाउका निमित्त बोलिदिने हाम्रा एक सहायक हुनुहुन्छ— धार्मिक जन, येशू ख्रीष्ट। ३ अनि उहाँ हाम्रा पापहरूको निमित्त प्रायश्चित्तको बलि हुनुहुन्छ, र केवल हाम्रा पापका निमित्त मात्र होइन, तर सारा संसारका पापका निमित्त पनि।

४ यदि हामीले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु भने हामीले उहाँलाई चिनेका छौं भनी त्यसैबाट हामी थाहा पाउँछौं। ५ कसैले “म उहाँलाई चिन्दछु” भन्छ, तर त्यसले उहाँले भनेका कुरा गर्दैन भने त्यो भूटो हो, र त्यसमा सत्य हुँदैन। ६ तर यदि कसैले उहाँका वचन पालन गर्छ भने, परमेश्वरको प्रेम त्यसमा साँचो रूपले पूर्ण भएको हुन्छ। हामी उहाँमा छौं भनी हामीलाई यसैबाट थाहा हुन्छ: ७ उहाँमा जित्छु भनी दावी गर्ने व्यक्ति पनि येशूकै चालअनुसार चलनुपर्छ।

८ प्यारा मित्र हो, मैले तिमीहरूलाई कुनै नयाँ आज्ञा लेखिरहेको छैन, तर त्यही पुरानो आज्ञा लेख्दैछु, जो शुरुदेखि नै तिमीहरूसँग रहेको छ। यो पुरानो आज्ञा तिमीहरूले सुनेको सन्देश हो। ९ तापनि म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ आज्ञा लेख्दैछु; यसको सत्यता उहाँमा र तिमीहरूमा देखिन्छ, किनकि अन्धकार बित्दैछ र साँचो ज्योति अघिदेखि नै चम्किरहेको छ।

९कसैले आफू ज्योतिमा छु भनी दावी गर्छ तर आफ्नो दाज्यूभाइलाई घृणा गर्छ भने, त्यो अझै पनि अन्धकारमा नै छ । १०जसले आफ्नो दाज्यूभाइलाई प्रेम गर्छ, त्यो ज्योतिमा जिउँछ, र त्यसलाई ठेस पुऱ्याउने त्यसमा कुनै कारण रहँदैन । ११तर जसले आफ्नो दाज्यूभाइलाई घृणा गर्छ, त्यो अन्धकारमा हुन्छ र अन्धकारमै यताउता हिँड्छ; त्यो कहाँ जाँदछ त्यसलाई थाहा हुँदैन, किनकि अन्धकारले त्यसलाई अन्धो तुल्याएको हुन्छ ।

- १२ प्यारा बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि उहाँको नाउँको खातिर तिमीहरूका पाप क्षमा भएको छ ।
- १३ पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि शुरुदेखि नै हुनुहुनेलाई तिमीहरूले चिनेका छौ । युवकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि तिमीहरूले दुष्टलाई जितेका छौ । प्यारा बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि तिमीहरूले स्वर्गीय पितालाई चिनेका छौ ।
- १४ पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि शुरुदेखि नै हुनुहुनेलाई तिमीहरूले चिनेका छौ । युवकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनकि तिमीहरू बलिया छौ, र परमेश्वरको वचन तिमीहरूमा रहन्छ, र तिमीहरूले दुष्टलाई जितेका छौ ।

संसारलाई प्रेम नगर

१५संसारलाई वा त संसारमा भएका कुनै पनि थोकलाई प्रेम नगर । यदि कसैले संसारलाई प्रेम गर्दछ भने, पिताको प्रेम त्यसमा रहँदैन । १६किनकि संसारमा भएका सबै थोक— पापपूर्ण मानिसको अभिलाषा, उसको आँखाको अभिलाषा र ऊसँग भएका र उसले गरेका कुराहरूको

शेखी— पिताबाट आएका होइनन्, तर संसारबाट आएका हुन् । १७अनि संसार र त्यसका अभिलाषाहरू वितेर जान्छन्, तर परमेश्वरको इच्छाअनुसार गर्ने मानिस सधैंको निमित्त जीवित रहिरहन्छ ।

खीष्ट विरोधीहरूका विरुद्ध चेतावनी

१८प्यारा बालकहरू, यो नै आखिरी घडी हो; र खीष्ट विरोधी आउँछ भन्ने तिमीहरूले सुनेभैं, अहिले नै पनि धेरै खीष्ट विरोधीहरू आएका छन् । यसबाट नै यो आखिरी घडी हो भनी हामी जान्दछौ । १९तिनीहरू हामीबाट निस्केर गए, तर तिनीहरू वास्तवमा हाम्रा थिएनन् । किनकि यदि तिनीहरू हाम्रा हुँदा हुन् त तिनीहरू हामीसँगै रहनेथिए; तर तिनीहरू गएकाले नै तिनीहरूमध्ये कोही पनि हाम्रा थिएनन् भन्ने कुरा प्रकट गर्दछ ।

२०तर तिमीहरूको अभिप्रेक पवित्रजनद्वारा भएको छ, र तिमीहरू सबैले सत्य जान्दछौ । २१तिमीहरूले सत्यलाई जानेका छैनौ भनेर मैले तिमीहरूलाई लेखेको छैन, तर तिमीहरूले यो जानेका हुनाले र सत्यबाट कुनै पनि भूट नआउने भएकोले मैले तिमीहरूलाई लेखेको हुँ । २२भूटो को हो ? येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा इन्कार गर्ने मानिस नै भूटो हो । त्यस्तो मानिस नै खीष्ट विरोधी हो— त्यसले पिता र पुत्रलाई इन्कार गर्दछ । २३पुत्रलाई इन्कार गर्ने कुनै पनि मानिससँग पिता हुनुहुन्न; जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ, त्यससँग पिता पनि हुनुहुन्छ ।

२४होश गर, जुन कुरा तिमीहरूले शुरुदेखि नै सुनेका छौ, त्यो तिमीहरूमा रहिरहोस् । यदि त्यो कुरा तिमीहरूमा रहिरह्यो भने, तिमीहरू पनि पुत्रमा र पितामा रहनेछौ । २५अनि उहाँले हामीलाई गर्नुभएको प्रतिज्ञा यही हो— अनन्त जीवन ।

२६तिमीहरूलाई बहकाउन कोशिश गर्नेहरूका विषयमा तिमीहरूलाई चेतावनी दिनलाई म यी कुराहरू लेख्दैछु । २७तिमीहरूका विषयमा त, तिमीहरूले उहाँबाट जुन अभिप्रेक पाएका छौ, त्यो तिमीहरूमा रहिरहन्छ, र तिमीहरूलाई

सिकाउन कसैको आवश्यकता पर्दैन । तर जसै त्यस अभिषेकले तिमीहरूलाई सबै कुराका विषयमा सिकाउँछ, र त्यो अभिषेक नक्कली नभई सत्य भएको हुनाले, त्यस अभिषेकले तिमीहरूलाई सिकाएवमोजिम उहाँमा रहिरहो ।

परमेश्वरका सन्तानहरू

२८ अब, हे प्यारा बालकहरू, उहाँमा रही नै रहो, जसमा कि जब उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ, तब हामी दुक्क होऔं र उहाँको आगमनमा उहाँअगि हामीले शर्माउन नपरोस् ।

२९ उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले जान्यौं भने, तिमीहरूले यो पनि जान्नेछौं कि ठीक काम गर्ने हरेक मानिस उहाँबाट जन्मिएको हो ।

३ पिताले हामीलाई कति महान् प्रेम प्रदान गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान कहलिन पुगेका छौं ! अनि हामी त्यही नै हौं पनि ! त्यसैकारण संसारले हामीलाई चिनेन किनकि यसले उहाँलाई चिनेन । ३ प्रिय मित्रहरू, अहिले हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, र हामी के हुनेछौं सो अहिलेसम्म प्रकट गरिएको छैन । तर हामी यो जान्दछौं, उहाँ प्रकट हुनुहुँदा हामी उहाँजस्तै हुनेछौं; किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई त्यस्तै नै देख्नेछौं । ३ जस्तो उहाँ शुद्ध र पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँमाथि आशा राख्ने हरेक मानिस शुद्ध हुन्छ ।

४ पाप गर्ने हरेकले व्यवस्था भङ्ग गर्दछ; वास्तवमा, पाप नै व्यवस्था भङ्ग हो । ५ तर तिमीहरू जान्दछौं, हाम्रा पाप हरण गर्नलाई नै उहाँ प्रकट हुनुभएको हो । अनि उहाँमा कुनै पाप छैन । ६ उहाँमा रहने कसैले पनि पाप गरिरहँदैन । पाप गरिरहने कसैले पनि उहाँलाई न त देखेको छ न चिनेको छ ।

७ प्यारा बालकहरू, कुनै पनि मानिसले तिमीहरूलाई बहकाउन नपाओस् । जसले ठीक काम गर्छ त्यो धार्मिक हो, जस्तो उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ । ८ जसले पापमय काम गर्दछ, त्यो

शैतानको हो, किनकि शैतानले शुरुदेखि नै पाप गर्दै आइरहेको छ । परमेश्वरका पुत्र प्रकट हुनुभएको कारण नै शैतानका कामहरू नष्ट पार्नलाई हो । ९ परमेश्वरबाट जन्मेको कसैले पनि पाप गरिरहँदैन, किनकि उहाँको बीज त्यसमा रहन्छ; त्यसले पाप गरिरहन सक्दैन, किनकि ऊ परमेश्वरबाट जन्मिएको हो । १० को परमेश्वरको सन्तान हो र को शैतानको सन्तान हो भन्ने कुरा हामीले यसैबाट जान्दछौं: जे ठीक छ त्यो काम नगर्ने कुनै पनि व्यक्ति र आफ्ना दाज्यूभाइलाई प्रेम नगर्ने व्यक्ति परमेश्वरको सन्तान होइन ।

एक अर्कामा प्रेम

११ तिमीहरूले शुरुदेखि नै सुनेको सन्देश यही हो— हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ । १२ कयिनजस्ता नहोओ, जो दुष्टको थियो र आफ्नै भाइलाई त्यसले हत्या गर्‍यो । त्यसले आफ्नो भाइलाई किन माऱ्यो ? किनकि त्यसका आफ्ना कामहरू दुष्ट थिए तर त्यसको भाइका कामहरू धार्मिक थिए । १३ त्यसैले मेरा भाइहरू हो, यदि संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ भने अचम्म नमान । १४ हामी जान्दछौं, हामी त मृत्युबाट जीवनमा सरिसकेका छौं; किनकि हामी आफ्ना दाज्यूभाइहरूलाई प्रेम गर्छौं । जसले प्रेम गर्दैन, त्यो मृत्युमा रहिरहन्छ । १५ हरेक जसले आफ्नो दाज्यूभाइलाई घृणा गर्छ, त्यो हत्यारा हो, र कुनै पनि हत्यारासँग अनन्त जीवन हुँदैन भन्ने तिमीहरू जान्दछौं ।

१६ प्रेम के हो भन्ने कुरा हामी यसैबाट थाहा पाउँछौं: येशू ख्रीष्टले हाम्रा निमित्त आफ्नो प्राण अर्पण गर्नुभयो । अनि हामीले पनि आफ्ना दाज्यूभाइहरूका निमित्त आफ्नो प्राण अर्पण गर्नुपर्छ । १७ यदि कसैसँग भौतिक धन-सम्पत्ति छ र आफ्ना दाज्यूभाइहरूलाई खाँचोमा परेको देख्छ, तर पनि त्यसप्रति दया देखाउँदैन भने परमेश्वरको प्रेम त्यसमा कसरी रहन्छ र ? १८ प्यारा बालकहरू हो, हामीले वचन र जिब्रोले

मात्र प्रेम नगरौ तर कामद्वारा र सत्यतामा प्रेम गरौं । १९त्यसकारण, यसैबाट नै हामी सत्यका हौं भनी जान्दछौं र यसरी उहाँको उपस्थितिमा हामीले हाम्रा हृदयलाई ढाड्स दिनसक्छौं । २०जब हाम्रो हृदयले हामीलाई दोष दिन्छ, हामी जान्दछौं कि परमेश्वर हाम्रो हृदयभन्दा महान् हुनुहुन्छ, र उहाँले सबै कुरा जान्नुहुन्छ ।

२१प्रिय मित्रहरू हो, यदि हाम्रो हृदयले हामीलाई दोष दिँदैन भने, परमेश्वरको सामुन्ने हामीलाई साहस हुन्छ, २२अनि हामीले जे माग्दछौं, सो उहाँबाट पाउँदछौं, किनकि हामी उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्दछौं र जुन कुराले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउँछ, त्यही गर्दछौं । २३अनि उहाँको आज्ञा यही हो— उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टको नाउँमा विश्वास गर्नु, र उहाँले हामीलाई आज्ञा दिनुभएअनुसार एक अर्कालाई प्रेम गर्नु । २४जसले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, तिनीहरू उहाँमा रहन्छन्, र उहाँ तिनीहरूमा । अनि उहाँ हामीमा रहनुहुन्छ भन्ने कुरा उहाँले हामीलाई दिनुभएको पवित्र आत्माद्वारा हामी जान्दछौं ।

आत्माहरूको जाँच

४ प्रिय मित्रहरू हो, जुनसुकै आत्मालाई विश्वास नगर, तर ती आत्माहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् वा होइनन् भनी जाँच गर, किनकि संसारमा धेरै भूटा अगमवक्ताहरू निस्किएका छन् । २परमेश्वरको आत्मालाई तिमीहरू यसरी चिन्न सक्नेछौं: हरेक आत्मा जसले येशू ख्रीष्ट शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्दछ, त्यो परमेश्वरबाटको हो । ३तर हरेक आत्मा जसले येशूलाई शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्दैन त्यो परमेश्वरबाटको होइन । अनि यही नै ख्रीष्ट विरोधीको आत्मा हो, जो आउँछ भन्ने तिमीहरूले सुनेका छौं र अहिले नै पनि त्यो यस संसारमा आइसकेको छ ।

४प्यारा बालकहरू हो, तिमीहरू परमेश्वरका हौं, र तिनीहरूलाई जितेका छौं,

किनकि जो तिमीहरूमा हुनुहुन्छ, उहाँ संसारमा हुनेभन्दा महान् हुनुहुन्छ । ५तिनीहरू संसारका हुन्, त्यसैले संसारकै दृष्टिकोणद्वारा बोल्छन्, अनि संसारले तिनीहरूका कुरा सुन्छ । ६हामी त परमेश्वरका हौं, र जसले परमेश्वरलाई चिन्छ, उसले हाम्रा कुरा सुन्छ; तर जो परमेश्वरको होइन, त्यसले हाम्रा कुरा सुन्दैन । यसैबाट नै हामी सत्यको आत्मा र भूटको आत्मालाई चिन्छौं ।

परमेश्वरको प्रेम र हाम्रो प्रेम

७प्रिय मित्रहरू हो, हामी एक अर्कालाई प्रेम गरौं, किनकि प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ । हरेक जसले प्रेम गर्छ, त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो र त्यसले परमेश्वरलाई चिन्छ । ८जसले प्रेम गर्दैन, त्यसले परमेश्वरलाई कहिल्यै चिनेको हुँदैन, किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ । ९परमेश्वरले हाम्रा बीचमा उहाँको प्रेम यसरी प्रकट गर्नुभयो: पुत्रद्वारा हामी जिउन सकौं भनेर उहाँले आफ्ना एक मात्र पुत्र येशू ख्रीष्टलाई यस संसारमा पठाउनुभयो । १०प्रेम यही नै हो: हामीले परमेश्वरलाई प्रेम गरेनौं, तर उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, र आफ्ना पुत्रलाई हाम्रो पापको लागि प्रायश्चित्तको बलि बनाएर पठाउनुभयो । ११प्रिय मित्रहरू हो, परमेश्वरले हामीलाई यस्तो प्रेम गर्नुभएको हुनाले हामीले पनि एउटाले अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ । १२परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन; तर हामीले एउटाले अर्कालाई प्रेम गर्नु भने, परमेश्वर हामीमा जिउनुहुन्छ र उहाँको प्रेम हामीमा सिद्ध भएको हुन्छ ।

१३हामी उहाँमा जिउँछौं अनि उहाँ हामीमा जिउँनुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं, किनकि उहाँले हामीलाई आफ्ना आत्मा दिनुभएको छ । १४अनि हामीले देखेका छौं र साक्षी दिन्छौं, पिताले संसारका मुक्तिदाता हुनाका निमित्त आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभएको छ । १५कुनै पनि व्यक्तिले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी

स्वीकार गर्छु भने, परमेश्वर त्यसमा जिउनुहुन्छ र त्यो परमेश्वरमा । १६अनि यसरी नै हामीप्रति परमेश्वरको प्रेम हामी जान्दछौं र त्यसैमा भर पर्दछौं ।

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ । जो प्रेममा रहन्छ, त्यो परमेश्वरमा रहन्छ, र परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ । १७यसरी, न्यायको दिनमा हामीमा निर्भयता होस् भनेर प्रेम हाम्रो बीच सिद्ध भएको छ, किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ, हामी पनि यस संसारमा त्यस्तै छौं । १८प्रेममा डर हुँदैन । तर सिद्ध प्रेमले डरलाई हटाउँछ, किनकि डरको सम्बन्ध दण्डसँग हुन्छ । जो डराउँछ, त्यो प्रेममा सिद्ध भएको हुँदैन ।

१९हामी प्रेम गर्दछौं, किनकि पहिले उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो । २०यदि कसैले “म परमेश्वरलाई प्रेम गर्छु” भन्छ, तापनि आफ्नो दाज्यूभाइलाई घृणा गर्छ भने, त्यो झूटो हो । किनकि जसले आफूले देखेको दाज्यूभाइलाई प्रेम गर्दैन, त्यसले आफूले नदेखेको परमेश्वरलाई प्रेम गर्न सक्दैन । २१अनि उहाँले हामीलाई यो आज्ञा दिनुभएको छ: जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ, त्यसले आफ्नो दाज्यूभाइलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ ।

परमेश्वरका पुत्रमाथि विश्वास

५ हरेक व्यक्ति जसले येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्दछ, त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो । अनि बाबुलाई प्रेम गर्ने हरेकले तिनको पुत्रलाई पनि प्रेम गर्छ । २हामीले परमेश्वरका सन्तानलाई प्रेम गर्छौं भन्ने कुरा हामी यसरी थाहा पाउँछौं: परमेश्वरलाई प्रेम गरेर र उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेर । ३परमेश्वरप्रति प्रेम नै उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु हो । अनि उहाँका आज्ञाहरू असजिला छैनन्, ४किनकि परमेश्वरबाट जन्मेको हरेकले संसारमाथि विजयी पाउँछ । संसारलाई जित्ने विजय हाम्रो विश्वास नै हो । ५संसारमाथि विजय प्राप्त गर्ने को हो ? केवल त्यही मात्र,

जसले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्दछ ।

६उहाँ नै त्यो व्यक्ति हुनुहुन्छ, जो पानी र रगतद्वारा आउनुभयो— येशू खीष्ट । उहाँ केवल पानीद्वारा मात्र आउनुभएन, तर पानी र रगतद्वारा आउनुभयो । अनि साक्षी दिने पवित्र आत्मा नै हुनुहुन्छ, किनकि पवित्र आत्मा सत्य हुनुहुन्छ । ७किनकि साक्षी दिनेहरू तीन छन्: ८पवित्र आत्मा, पानी र रगत, अनि यी तीनबीच सधैं सहमति हुन्छ । ९हामी मानिसका साक्षी ग्रहण गर्छौं, तर परमेश्वरको साक्षी भन्नु महान् छ, किनकि यो परमेश्वरको साक्षी हो, जो उहाँले आफ्ना पुत्रको विषयमा दिनुभएको छ । १०हरेक व्यक्ति जसले परमेश्वरका पुत्रमाथि विश्वास गर्दछ, त्यसको हृदयमा त्यससँग यो साक्षी हुन्छ । जसले परमेश्वरमा विश्वास गर्दैन, त्यसले उहाँलाई झूटो तुल्याउँछ, किनकि परमेश्वरले उहाँको पुत्रको विषयमा दिनुभएको साक्षीलाई त्यसले विश्वास गरेको हुँदैन । ११अनि साक्षी यही नै हो: परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनुभएको छ, र यो जीवन उहाँको पुत्रमा छ । १२जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन छ; जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्न, त्यससँग जीवन हुँदैन ।

आखिरी कुरा

१३तिमीहरू परमेश्वरका पुत्रको नाउँमा विश्वास गर्नेहरूसँग अनन्त जीवन हुन्छ भनी जान भनेर म लेख्दैछु । १४परमेश्वरकहाँ जाँदा हाम्रो यही भरोसा छ: हामीले उहाँको इच्छानुसार जुनसुकै कुरा मागो पनि उहाँले सुन्नुहुन्छ । १५अनि हामीले जेसुकै मागो तापनि उहाँले सुन्नुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं भने, हामीले उहाँसँग जे मागेका छौं त्यो हामीले पाएका छौं भन्ने पनि हामी जान्दछौं ।

१६यदि कसैले आफ्नो दाज्यूभाइले पाप गरेको देख्छ, जुन पापले मृत्युमा पुऱ्याउँदैन, त्यस्तो अवस्थामा त्यसले प्रार्थना गरिदिनुपर्छ,

र परमेश्वरले त्यसलाई जीवन दिनुहुनेछ । म तिनीहरूका विषयमा जनाउँदैछु, जसको पाप मृत्युमा पुऱ्याउने किसिमको हुँदैन । त्यस्तो पाप पनि छ, जसले मृत्युमा पुऱ्याउँछ । त्यस्तो पापको निमित्त त्यसले प्रार्थना गरिदेओस् भनी म भन्दैनँ । १७सबै अधर्म पाप हो, तर यस्तो पाप पनि हुन्छ, जसले मृत्युमा पुऱ्याउँदैन ।

१८हामी जान्दछौं, परमेश्वरबाट जन्मेको कसैले पनि पाप गरिरहँदैन; परमेश्वरका पुत्र येशू ख्रीष्टले उसलाई सधैं सुरक्षित राख्नुहुन्छ, अनि दुष्टले त्यसलाई हानि गर्न सक्दैन । १९हामी

परमेश्वरका सन्तान हौं, र सारा संसार दुष्टको नियन्त्रणमा परेको छ भन्ने कुरा हामी जान्दछौं । २०हामी यो पनि जान्दछौं, जो सत्य हुनुहुन्छ उहाँलाई हामीले चिन्न सकौं भनेर परमेश्वरको पुत्र आउनुभएको छ र हामीलाई समझ दिनुभएको छ । अनि अहिले हामी उहाँमा छौं, किनकि हामी उहाँको पुत्र येशू ख्रीष्टमा छौं । उहाँ नै एकमात्र सत्य परमेश्वर र अनन्त जीवन हुनुहुन्छ ।

२१त्यसैले प्यारा बालकहरू हो, तिमीहरू आफू-आफूलाई मूर्तिहरूबाट अलग राख ।

यूहन्नाको दोस्रो पत्र

१एल्डरबाट,

चुनिएकी स्त्री र तिनका छोराछोरीलाई, जसलाई म सत्यतामा प्रेम गर्दछु, र मैले मात्र होइन, तर सत्यलाई जान्ने सबैले पनि प्रेम गर्दछन् । २यो प्रेम हामी सत्यताको कारणले गर्दा गर्दछौं, जुन सत्य हामीमा रहन्छ र सदासर्वदाका लागि हामीसँग रहनेछः

३परमेश्वर पिता र पिताका पुत्र, प्रभु येशू ख्रीष्टबाट सत्य अनि प्रेममा अनुग्रह, कृपा र शान्ति तिमीहरूसित रहोस् ।

४तिम्ना केही छोराछोरीहरू पिताले हामीलाई जस्तो आज्ञा दिनुभयो ठीक त्यस्तै गरी सत्यमा चलिरहेका छन् भनी जान्न पाउँदा त्यसले मलाई धेरै आनन्द दिएको छ । ५अब, प्रिय स्त्री, म तिम्ना लागि नयाँ आज्ञा लेखिँ, तर जो हामीसँग शुरुदेखि नै थियो त्यही लेख्दैछु । म बिन्ती गर्दछु, हामी एकले अर्कालाई प्रेम गरौं । ६अनि प्रेम यही होः हामी उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्दै चलौं । जसरी तिमीले शुरुदेखि नै सुनेका छौ, उहाँको आज्ञा नै तिमीहरू प्रेममा चल भन्ने हो ।

७वहकाउनेहरू धेरै जना संसारमा आएका छन्, जसले येशू ख्रीष्ट शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्दैनन् । यस्तो कुनै पनि व्यक्ति छली र ख्रीष्ट विरोधी हो । ८होशियार बस, जुन कुराको निमित्त तिमीहरूले काम गरेका छौ, त्यो गुमाउने होइन, तर तिमीहरूले पूरा इनाम पाउन सक । ९निरन्तर ख्रीष्टका शिक्षामा नरहेर जो सीमादेखि बाहिर जान्छ, त्यससँग परमेश्वर हुनुहुन्न; ख्रीष्टको शिक्षामा रहिरहने सबैसँग पिता र पुत्र दुवै हुनुहुन्छ । १०यदि कोही तिमीहरूकहाँ आउँछ र यही शिक्षा ल्याउँदैन भने, त्यसलाई घरमा नलैजाओ र स्वागत पनि नगर । ११त्यसलाई स्वागत गर्ने त त्यसका दुष्ट काममा सहभागी बनेको हुन्छ ।

१२मैले तिमीहरूलाई लेख्नुपर्ने कुरा त धेरै छ, तर कागत र मसीले ती म लेख्न चाहन्न । तर तिमीहरूकहाँ आएर आमुन्नेसामुन्ने भई कुरा गर्ने म आशा राख्छु, जसबाट हाम्रो आनन्द पूर्ण हुन सकोस् ।

१३तिम्नी चुनिएकी बहिनीका छोराछोरीहरूले तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

यूहन्नाको तेस्रो पत्र

१एल्डरबाट,
मेरा प्रिय मित्र गायसलाई, जसलाई म सत्यतामा प्रेम गर्दछु ।

२प्रिय मित्र, म प्रार्थना गर्दछु कि जसरी तिम्रो आत्माको उन्नति भएको छ, त्यसरी नै तिमी स्वस्थ बस र सबै कुरामा तिमीलाई भलो होस् । ३कति जना भाइहरू आएर सत्यताप्रतिको तिम्रो विश्वासयोग्यता र तिमी कसरी निरन्तर सत्यमा चलिरहेका छौ भन्ने विषयमा साक्षी दिएकोमा त्यसले मलाई धेरै आनन्द दिएको छ । ४मेरा छोराछोरीहरू सत्यमा चलिरहेका छन् भनी सुन्न पाउनुभन्दा ठूलो आनन्द मेरो लागि अरू के हुनसक्छ र ?

५प्रिय मित्र, भाइहरूका निमित्त तिनीहरू तिम्रा लागि परदेशी भए तापनि, तिमीले जे गर्दैछौ त्यसमा तिमी विश्वासयोग्य छौ । ६तिनीहरूले मण्डलीलाई तिम्रो प्रेमको विषयमा साक्षी दिएका छन् । परमेश्वरलाई मनपर्ने रीतिले तिनीहरूलाई आफ्ना यात्रामा अगि बढ्ने प्रबन्ध मिलाइदियो भने तिमीले असल गर्नेछौ । ७तिनीहरू उहाँकै नाउँको खातिर निस्केका हुन्, र गैर-यहूदीहरूबाट कुनै सहायता लिएनन् । ८यसकारण सत्यताका निमित्त सँगै मिलेर काम गर्न सकौ भन्नाका लागि हामीले यस्ता मानिसहरूलाई सेवा सत्कार गर्नेपर्छ । ९मैले मण्डलीलाई केही कुरा लेखेको थिएँ, तर तिमीहरूमा ठूलो हुन

खोज्ने डियोत्रिफसले मेरो अधिकार स्वीकार गर्दैन । १०यसकारण म आएँ भने, त्यसले गरिरहेका कामहरूबारे कुरा उठाउनेछु । त्यसले हाम्रा विरुद्धमा खराब कुरा काट्दै हिँड्छ । त्यतिमा पनि सन्तुष्ट नभएर, त्यसले भाइहरूलाई स्वागत गर्नसमेत इन्कार गर्छ । स्वागत गर्न चाहनेहरूलाई पनि त्यसले रोक्छ र तिनीहरूलाई मण्डलीबाट बाहिर निकालिदिन्छ ।

११प्रिय मित्र, खराबीको अनुकरण नगर तर भलो कुराको अनुकरण गर । जसले भलो कुरा गर्दछ, त्यो परमेश्वरबाटको हो । जसले खराबी गर्दछ, त्यसले परमेश्वरलाई देखेको छैन । १२डेमेत्रियसका विषयमा त सबैले असल साक्षी दिएका छन्, र सत्य स्वयम्ले समेत त्यही साक्षी दिन्छ । हामी पनि तिनको विषयमा असल बोल्छौँ, अनि हाम्रो साक्षी सत्य छ भनी तिमीहरू जान्दछौ ।

१३मैले तिमीहरूलाई लेखनुपर्ने कुरा त धेरै छ, तर कलम र मसीले ती लेख्न म चाहन्न । १४मैले तिमीलाई चाँडै नै भेट्ने आशा गर्दछु, तब हामी आमून्नेसामून्ने कुरा गर्नेछौ ।

तिमीलाई शान्ति होस् । यहाँ भएका मित्रहरूले आफ्ना अभिवादन पठाएका छन् । त्यहाँ भएका मित्रहरूलाई नाउँ लिएर अभिवादन भनिदेऊ ।

यहूदाको पत्र

येशू खीष्टको दास र याकूबको भाइ यहूदावाट,

तिनीहरूलाई जो परमेश्वर पितावाट बोलाइएका र प्रेम गरिएका छन् अनि येशू खीष्टद्वारा सुरक्षित राखिएका छन्:

रतिमीहरूलाई प्रशस्त मात्रामा कृपा, शान्ति र प्रेम होस् ।

ईश्वरहीन मानिसहरूको पाप र विनाश

श्रेष्ठ मित्रहरू, म तिमीहरूलाई हामी सहभागी भएको मुक्तिको विषयमा लेख्न अति इच्छुक भए तापनि, सन्तहरूलाई सधैंको निमित्त सुम्पिएको विश्वासको रक्षा गर भनेर तिमीहरूलाई विन्ती गर्दै लेख्न मलाई इच्छा लाग्यो । किनकि धेरै अधिदेखि दण्डको भागीदार हुनु भनी लेखिएका कतिपय मानिसहरू तिमीहरूका बीचमा गुप्त रूपले पसिसकेका छन् । तिनीहरू ईश्वरहीन मानिसहरू हुन्, जसले हाम्रा परमेश्वरको अनुग्रहलाई दुष्ट आचरणको अनुमतिपत्रको रूपमा बदली गर्छन् अनि हाम्रा एकमात्र स्वामी र प्रभु, येशू खीष्टलाई इन्कार गर्छन् ।

रतिमीहरूले यो जानिसकेको भए पनि, म तिमीहरूलाई यो स्मरण गराउन चाहन्छु कि प्रभुले आफ्नो जातिलाई मिश्रदेशवाट निकालेर ल्याउनुभयो, तर विश्वास नगर्नेहरूलाई पछिवाट नष्ट गर्नुभयो । अनि आफ्नो अधिकारको स्थान नराखेर तिनीहरूका आफ्नै घर त्याग गर्ने स्वर्गदूतहरूलाई त्यस महान् दिनको इन्साफको लागि अनन्तको साङ्गाले बाँधेर अन्धकारमा राख्नुभयो । यसै किसिमले, सदोम र गमोरा

अनि छेउछाउका शहरहरूले आफैलाई व्यभिचारको अनैतिकता र भ्रष्टताको लागि दिइहाले । तिनीहरू त अनन्तको आगोको दण्ड भोग्नेहरूका नमूना भएका छन् ।

ठीक यही किसिमले, यी स्वप्नदर्शीहरूले तिनीहरूका आफ्नै शरीरलाई दूषित पार्छन्, अधिकारलाई इन्कार गर्छन् अनि स्वर्गीय प्राणीहरूको निन्दा गर्छन् । रत प्रधान दूत माइकलले पनि मोशाको शरीरको विषयमा शैतानसित विवाद गर्दा त्यसको विरुद्धमा निन्दापूर्ण दोष लाउन नसकेर खालि “प्रभुले तिमीलाई हप्काउनु” मात्र भनेका थिए । तरै पनि यी मानिसहरूले आफैले नबुझेका कुराहरूको निन्दा गर्छन्, अनि निर्बुद्धि पशुहरूभै तिनीहरू प्राकृतिक ज्ञानले कुराहरू बुझ्छन्—यी कुराहरूले नै तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछन् ।

रिस्ताहरूलाई धिक्कार छ ! तिनीहरूले कयिनको चाल लिएका छन्; तिनीहरू लाभको खातिर बालामको गल्तीतिर हतारिन्छन्; तिनीहरू कोरहको विद्रोहमा जस्तै नष्ट भएका छन् ।

रिती मानिसहरू तिमीहरूका प्रीतिभोजहरूमा कलङ्कहरू हुन्, जो कुनै सङ्कोचविना निर्धक्कसित तिमीहरूसित खान्छन् । तिनीहरू आफ्नै पेट भर्ने गोठालाहरू हुन् । तिनीहरू बतासले उडाएको पानीविनाका बादल हुन् । तिनीहरू हेमन्त ऋतुका जरा उखेलिएका, फल नभएका, दुईपल्ट मरिसकेका रूखहरू हुन् । रितिनीहरू समुद्रका उर्लदा छालहरू हुन्, जसले आफ्नै शर्मका फीज काढ्छन्; तिनीहरू डुलुवा ताराहरू हुन्, जसको लागि सबैभन्दा कालो अन्धकार सदाको लागि साँचिएको छ ।

रिआदमदेखि सातौं पुस्ताका हनोकले

१-मत्ती १३:५५; मार्कुस ६:३. ५-प्रस्थान १२:५१; गन्ती १४:२९-३०. ७-उत्पत्ति १९:१-२४.

९-दानिएल १०:१३,२१; १२:१; प्रकाश १२:७; व्यवस्था ३४:६; जकरिया ३:२.

११-उत्पत्ति ४:३-८; गन्ती २२:१-३५; १६:१-३५. १४-उत्पत्ति ५:१८, २१-२४.

यस्ता मानिसहरूबारे यसरी अगमवाणी कहेका थिए: “हेर, परमप्रभु आफ्ना हजारौं हजार पवित्र जनहरूसित १५हरेकको इन्साफ गर्न अनि ईश्वरविहीनहरूलाई तिनीहरूले भक्तिसित गरेका भक्तिहीन कामहरू र अभक्तिहीन पापीहरूले उहाँको विरुद्धमा बोलेका कुराहरूको लागि दण्ड दिन आउनुहुँदछ।” १६यी मानिसहरू गन्गनाउनेहरू, दोष खोज्नेहरू हुन्; तिनीहरू आफ्नै दुष्ट विचारको पछि लाग्छन्; तिनीहरू आफ्नै विषयमा घमण्ड गर्छन् अनि तिनीहरू आफ्नै लाभको निमित्त अरूको चापलूसी गर्छन् ।

स्थिरताको लागि आह्वान

१७तर, प्रिय मित्र हो, हाम्रा प्रभु येशूका प्रेरितहरूले पहिलेबाटै के भनेका छन् सो सम्झ । १८तिनीहरूले तिमीहरूलाई भने, “अन्तिम समयहरूमा आफ्नै ईश्वरहीन इच्छाहरूको पछि लाग्ने निन्दकहरू हुनेछन्।” १९यी ती मानिसहरू हुन् जसले तिमीहरूमा विभाजन ल्याउँछन्, अनि जससित आत्मा हुनुहुन्न तर तिनीहरू खालि प्राकृतिक प्रवृत्तिको पछि लाग्छन् ।

२०तर प्रिय मित्र हो, तिमीहरूले त आफैलाई अति पवित्र विश्वासमा निर्माण गर अनि पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर । २१प्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूलाई अनन्त जीवनमा लैजाने कृपा पर्खेदा तिमीहरू आफैलाई परमेश्वरको प्रेममा राख ।

२२अनि शङ्कालुहरूप्रति कृपालु बन । २३आगोमा पर्न लागेका मानिसहरूलाई बचाएभैं परमेश्वरमा बचाउन पर्नेहरूलाई बचाउन ढिलो नगर । उहाँको डरलाई हृदयमा राखेर अरूहरू प्रति सधैं दया देखाओ । तर अट्टेरी भएर घिनलाग्दो काम गर्नेहरूको वस्त्रलाई समेत घृणा गर ।

आशीर्वादको वचन

२४उहाँलाई, जसले तिमीहरूलाई पतन हुनदेखि बचाईकन निष्कलङ्क तुल्याई अति आनन्दसाथ उहाँको महिमित उपस्थितिमा लैजान सक्नुहुन्छ, २५हाम्रा एउटै मुक्तिदाता परमेश्वरलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा महिमा, गौरव, पराक्रम र अधिकार युग युग अघि, अहिले, र सदासर्वदा भइरहोस् । आमेन ।

यूहन्नालाई भएको प्रकाश

भूमिका

१ येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जो परमेश्वरले उहाँका सेवकहरूलाई चाँडै हुनआउने कुराहरू देखाउनलाई दिनुभयो। उहाँले आफ्ना दूत पठाईकन यो आफ्नो दास यूहन्नालाई प्रकट गर्नुभयो, २जसले आफूले देखेका सबै थोकहरू, अर्थात्, परमेश्वरको वचन र येशू ख्रीष्टको साक्षीबारे गवाही दिए। ३जसले यस अगमवाणीका वचनहरू पढ्छ त्यो धन्यको हो, अनि यसलाई सुन्नेहरू र यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्नेहरू धन्यका हुन्, किनकि समय नजीक छ।

अभिवादन र स्तुति प्रशंसा

४म, यूहन्नाबाट,

एशिया प्रान्तमा भएका सातओटा मण्डलीहरूलाई यो पत्र लेख्दैछु:

उहाँबाट तिमीहरूमा अनुग्रह र शान्ति, जो हुनुहुन्छ, हुनुहुन्थ्यो, अनि जो हुनआउनुहुनेछ, अनि उहाँको सिंहासनको अगि भएका सात आत्माहरूबाट, ५अनि विश्वासनीय साक्षी, मृतकहरूमध्येका ज्येष्ठ र पृथ्वीका राजाहरूका शासक येशू ख्रीष्टबाट।

उहाँलाई जसले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि जसले आफ्नो रगतले हाम्रा पापहरूबाट हामीलाई स्वतन्त्र पार्नुभयो, ६अनि उहाँका परमेश्वर र पितालाई सेवा गर्नलाई हामीलाई एउटा राज्य अनि पूजाहारी बनाउनुभयो— उहाँलाई नै सदासर्वदा महिमा र पराक्रम भइरहोस् ! आमेन।

७ हेर, उहाँ बादलहरूका साथ आउँदै हुनुहुन्छ, अनि प्रत्येक आँखाले उहाँलाई देख्नेछ, तिनीहरूले पनि जसले उहाँलाई घोचेथे; अनि सारा संसारका सबै जातिहरूले उहाँको कारण विलाप गर्नेछन्।

यस्तै होस् ! आमेन।

८परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “अल्फा र ओमेगा म नै हुँ। सर्वशक्तिमान्, जो हुनुहुन्छ, हुनुहुन्थ्यो, अनि हुनआउनुहुनेछ।”

मानिसको पुत्रजस्तै एक व्यक्ति

९म, यूहन्ना, येशूमा भएका हाम्रा कष्टहरू, राज्य अनि धीरजपूर्वक कष्ट भोगाइमा तिमीहरूको भाइ र सङ्गी जो परमेश्वरको वचन अनि येशूको साक्षीको कारण पत्मोस टापुमा थिएँ। १०प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, अनि आफ्नो पछाडि मैले तुरहीको जस्तै एउटा चर्को सोर सुनें, ११जसले यसो भन्यो: “तिमी जे देख्छौ त्यो एउटा पुस्तकमा लेख अनि त्यसलाई सातैओटा मण्डलीहरू अर्थात्, एफिसस, स्मुर्ना, पर्गामम, थिआटीरा, सार्डिस, फिलाडेल्फिया र लाउडिकियामा पठाऊ।”

१२अनि मसित बोल्नेलाई हेरु भनेर म फर्केँ। अनि जसै म फर्केँ मैले सुनका सातओटा सामदानहरू देखेँ, १३अनि सामदानहरूका बीचमा पाउसम्मै पोशाक लाउनुभएको र छातीमा सुनौलो चौडा फित्ता लाउनुभएको “एक मानिसको पुत्रजस्तै,” कसैलाई देखेँ। १४उहाँका शिर र केश ऊनजस्ता सेता थिए, हिउँजस्तै

१:४—प्रस्थान ३:१४; प्रकाश ४:५. १:५—यशैया ५५:४; भजन ८९:२७. १:६—प्रस्थान १९:६; प्रकाश ५:१०. १:७—दानिएल ७:१३; मत्ती २४:३०; मर्कूस १३:२६; लूका २१:२७; १ थेसलोनिकी ४:१७; जकरिया १२:१०; यूहन्ना १९:३४, ३७. १:८—प्रकाश २२:१३; प्रस्थान ३:१४. १:१३—दानिएल ७:१३; १०:५. १:१४-१५—दानिएल ७:९; १०:६.

सेता, अनि उहाँका आँखाहरू आगोका ज्वालाजस्तै थिए । १५ उहाँका पाउहरू आगोका भट्टीमा खारेर टल्काएका काँसका जस्तै थिए, र उहाँको सोरचाहिँ बेगसित बगेको पानीको आवाजभैँ थियो । १६ अनि उहाँको दाहिने हातले सातओटा ताराहरू पक्रिआखेको थियो, अनि उहाँको मुखबाट एउटा धारिलो दुईधारे तरवार निस्केको थियो । उहाँको अनुहारचाहिँ पूरा तेजसित चम्केको सूर्यभैँ थियो ।

१७ जब मैले उहाँलाई देखें, तब म मरेतुल्य भई उहाँको पाउमा परें । तब उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममाथि राखेर भन्नुभयो: “नडराऊ । आदि र अन्त्य म नै हुँ । १८ जीवितचाहिँ म नै हुँ, म मरेको थिएँ, अनि हेर, म सदासर्वदाको लागि जीवित छु ! अनि मसित मृत्यु र पातालका साँचाहरू छन् ।

१९ “यसकारण, तिमीले जे देखेका छौ, अहिले जे छ, अनि यस पछि के हुनेछ, सो लेख । २० तिमीले मेरो दाहिने हातमा देखेका सातओटा ताराहरू, अनि सातओटा सुनका सामदानहरूको रहस्य यो हो: सातओटा ताराहरू सात मण्डलीका दूतहरू हुन्, अनि सातओटा सामदानहरू सात मण्डलीहरू हुन् ।”

एफिससमा भएको मण्डलीलाई

२ “एफिससमा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी उहाँका वचनहरू हुन् जसले आफ्नो दाहिने हातमा सातओटा ताराहरू पक्रेर राख्नुभएको छ, अनि जो सातओटा सुनका सामदानहरूका बीचमा हिँडनुहुन्छ: २ मलाई तिम्रो कामहरू, तिम्रो कठोर परिश्रम अनि लगनशीलता थाहा छ । तिमीले दुष्ट मानिसहरूलाई सहन सक्दैनौ अनि प्रेरित नभई प्रेरित हुँ भन्नेहरूलाई जाँचेर भूटा पायौ भन्ने मलाई थाहा छ । ३ तिमीले लगनशील भई मेरो नाउँको खातिर दुःख

सह्यौ अनि थकित भएनौ ।

४ तर तिम्रो विरुद्धमा मसित केही कुरा छ: तिमीले तिम्रो पहिलो प्रेम त्यागेका छौ । ५ तिमी कुन उचाइबाट खसेका छौ सो स्मरण गर ! पश्चात्ताप गर अनि तिमीले पहिले गरेका कामहरू गर । यदि तिमीले पश्चात्ताप गरेनौ भनेता, म तिमीकहाँ आएर तिम्रो सामदान त्यसको ठाउँबाट हटाइ-दिनेछु । ६ तर तिम्रो पक्षमा यो कुरो त छ: तिमीले निकोलाइटसहरूका कामलाई घृणा गर्छौ, जसलाई म पनि घृणा गर्छु ।

७ जसको कान छ, त्यसले सुनोस् पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ । जसले जित्छ, त्यसलाई म जीवनको फल दिने रूखबाट खान दिनेछु, जुन परमेश्वरको स्वर्गलोकमा छ ।

स्मुर्नामा भएको मण्डलीलाई

८ “स्मुर्नामा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी उहाँका वचनहरू हुन् जो आदि र अन्त्य हुनुहुन्छ, जो मर्नुभयो अनि फेरि जीवित हुनुभयो । ९ मलाई तिमीहरूको कष्टहरू अनि दरिद्रता थाहा छ— तरै पनि तिमीहरू त धनी छौ ! मलाई तिनीहरूको निन्दा थाहा छ जो आफैलाई यहूदी भन्छन् तर होइनन्, तर तिनीहरू त शैतानका सभा हुन् । १० तिमीहरूले भोग्न लागेका कष्टहरूसित नडराओ । म भन्दछु: शैतानले तिमीहरूमध्ये कतिलाई जाँचनलाई कैदमा लैजानेछ अनि तिमीहरूले दश दिन सतावट भोग्नेछौ । मृत्युसम्मै विश्वासी होओ, अनि म तिमीहरूलाई जीवनको मुकट दिनेछु ।

११ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ । जसले जित्छ, त्यसलाई दोस्रो मृत्युले कुनै किसिमले हानि गर्नेछैन ।

पर्गामममा भएको मण्डलीलाई

१२“पर्गामममा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी उहाँका वचनहरू हुन् जससित धारिलो दुईधारे तरवार छ । १३म जान्दछु तिमी कहाँ बस्छौ, त्यहीं, जहाँ शैतानको आफ्नो सिंहासन छ । तरै पनि तिमी मेरो नाउँमा स्थिर छौ । तिमीले मप्रतिको तिम्रो विश्वासलाई, मेरो विश्वासयोग्य साक्षी, एन्टिपासको समयमा पनि त्यागेनौ, जो शैतान बस्ने तिमीहरूको शहरमा मारिए ।

१४तैपनि, तिम्रो विरुद्धमा मसित केही कुरा छन्: तिमीहरूसँग कोही यस्ता छन् जसले बालामका शिक्षा मान्दछन्, जसले बालाकद्वारा इस्राएलीहरूलाई मूर्तिहरूलाई चढाएको भोजन खानलाई लोभ्याउन अनि व्यभिचार गर्न सिकायो । १५यसरी नै तिमीसँग निकोलाइटसको शिक्षा पालन गर्नेहरू पनि छन् । १६यसकारण पश्चात्ताप गर ! नत्र भने, म चाँडै तिमीकहाँ आएर मेरो मुखको तरवारले तिनीहरूको विरुद्धमा लडाईँ गर्नेछु ।

१७जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ । जसले जित्छ, त्यसलाई म लुकाइराखेको मन्नवाट केही भाग दिनेछु । म त्यसलाई एउटा नयाँ नाउँ लेखिएको पत्थर पनि दिनेछु, जसलाई पाउनेले मात्र जान्नेछ ।

थिआटीरामा भएको मण्डलीलाई

१८“थिआटीरामा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी परमेश्वरका पुत्रका वचनहरू हुन्, जसका आँखा आगोका ज्वालामुखी अनि जसका पाउहरू टल्काइराखेको काँसभै छन् । १९मलाई तिम्रा कामहरू थाहा छ, तिम्रो प्रेम र विश्वास, तिम्रो सेवा र लगनशीलता, अनि यो पनि कि तिमीले पहिलाभन्दा अहिले बढी काम गर्दैछौ ।

२०तैपनि, तिम्रो विरुद्धमा मेरो यो कुरा छ: तिमीले त्यस स्त्री ईजेबेललाई सहन्छौ, जसले आफैलाई अगमवादिनी भन्छे । आफ्ना शिक्षाहरूद्वारा त्यसले मेरा दासहरूलाई व्यभिचार गर्न र मूर्तिहरूलाई चढाएको भोजन खान गल्ती दिशातिर डोच्याउँछे । २१अनि मैले त्यसलाई आफ्नो दुष्ट चालदेखि पश्चात्ताप गर्ने समय दिएँ, तर त्यो यसमा राजी भइन । २२यसकारण म त्यसलाई कष्टको शैया दिनेछु, अनि त्यससित व्यभिचार गर्नेहरूले त्यसको मागदेखि पश्चात्ताप गरेनन् भने, तिनीहरूलाई महा कष्ट दिनेछु । २३म त्यसका छोराछोरीहरूलाई मारिदिनेछु । तब सबै मण्डलीहरूले यो जान्नेछन् कि म उही हुँ जसले हृदय र मनको खोजी गर्दछु, अनि म तिमीहरू हरेकलाई आफ्ना कामअनुसार दिनेछु । २४अब थिआटीरामा भएका बाँकीलाई म भन्दछु, तिमीहरूलाई जसले त्यसको (ईजेबेलको) शिक्षा ग्रहण गरेका छैनौ अनि शैतानका गहिरा भेदहरू सिकेका छैनौ (म अरू कुनै भारी तिमीहरूलाई बोकाउने छैनँ), २५खालि तिमीहरूसित जे छ म नआउज्जेल थामिराख ।

२६त्यसैले जसले जित्छ अनि अन्त्यसम्म मेरो इच्छा पालन गर्छ, म त्यसलाई जातिहरूमाथि अधिकार दिनेछु, जसरी मैले मेरा पितावाट अधिकार पाएको छु ।

२७ अनि ‘त्यसले तिनीहरूमाथि फलामको राजदण्डले शासन गर्नेछ; त्यसले तिनीहरूलाई माटाको भाँडा फुटाएभै फुटाउनेछ ।’

२८म त्यसलाई विहानको तारा पनि दिनेछु । २९जसको कान छ, त्यसले सुनोस् पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ ।

२:१४-गन्ती २२:५,७; ३१:१६; व्यवस्था २३:४; गन्ती २५:१-३. २:१७-प्रस्थान १६:१४-१५; १६:३३-३४; यूहन्ना ६:४८-५०; यशैया ६२:२; ६५:१५. २:२०-१ राजा १६:३१; २ राजा ९:२२,३०. २:२३-भजन ७:९; यर्मिया १७:१०; भजन ६२:१२. २:२६-२७-भजन २:८-९.

रु

सार्डिसमा भएको मण्डलीलाई

“सार्डिसमा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी उहाँका वचनहरू हुन् जसले परमेश्वरका सात आत्माहरू अनि सात ताराहरू पक्रिराखेका छन् । मलाई तिम्रो काम थाहा छ; तिमी जीवित छौ भन्ने नाउँ छ, तर तिमी मरेका छौ । २जागा रहो र बाँकी रहेका ती कुरा जुन मर्ने लागेका छन्, तिनलाई बलियो तुल्याओ, किनकि मैले तिम्रा कामहरू परमेश्वरको सामु सिद्ध पाएको छैनँ । ३यसकारण, तिमीले जे पायौ अनि सुन्यौ, त्यो स्मरण गर; त्यसलाई पालन गर, अनि पश्चात्ताप गर । तर तिमी जागेनौ भनेता, म चोरभैँ आउनेछु, अनि म तिमीकहाँ कतिबेला आउनेछु सो तिमीले जान्नेछैनौ ।

४तैपनि सार्डिसमा कति जना छन् जसले आफ्ना वस्त्र फोहोर पारेका छैनन् । तिनीहरू मसित सेता वस्त्र लिएर हिँड्नेछन्; किनकि तिनीहरू योग्यका छन् । ५जसले जित्छ, त्यसले पनि तिनीहरूले भैँ, सेता वस्त्र लाउनेछन् । म त्यसको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट कहिल्यै मेटिदिनेछैन, तर मेरा पिता अनि उहाँका दूतहरूको अगि स्वीकार गर्नेछु । ६जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ ।

फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई

७“फिलाडेल्फियामा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी उहाँका वचनहरू हुन् जो पवित्र र सत्य हुनुहुन्छ, जससित दाऊदको साँचो छ । उहाँले जे खोल्नुहुन्छ, त्यो कसैले थुन्न सक्दैन, अनि उहाँले जे थुन्नुहुन्छ, त्यो कसैले खोल्न सक्दैन । ८मलाई तिम्रा कामहरू थाहा छ । हेर, मैले तिम्रो अगि एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु जसलाई

कसैले बन्द गर्न सक्दैन । तिमीसित थोरै शक्ति छ भन्ने मलाई थाहा छ, तापनि तिमीले मेरा वचन पालन गरेका छौ, अनि मेरो नाउँलाई इन्कार गरेका छैनौ । ९शैतानका सभाघरकाहरूलाई, यहूदी नभई आफैलाई यहूदी भन्नेहरूलाई, र ती भूटाहरूलाई म तिमीहरूको पाउमा पर्न र “म तिमीलाई प्रेम गर्छु” भनी स्वीकार गर्न लगाउनेछु । १०वैर्यसाथ सहनु भन्ने मेरा आज्ञा तिमीले पालन गरेकाले म पनि तिमीलाई परीक्षाको समयमा बचाउनेछु जुनचाहिँ यस संसारमा बस्नेहरूलाई जाँचनलाई संसारभरि आउनेछु ।

११हेर, म चाँडै आउनेछु । तिमीसित जे छ त्यसलाई पक्रिराख, यसैले कि तिम्रो मुकुट कसैले लिन नपाओस् । १२जसले जित्छ म मेरा पिताको मन्दिरमा एउटा खाँबो बनाउनेछु । त्यसले यसलाई कहिल्यै छोड्नेछैन । म त्यसमाथि मेरा परमेश्वरको नाउँ लेखिदिनेछु अनि मेरा परमेश्वरको शहरको नाउँ, नयाँ यरूशलेम, जुन शहर मेरा परमेश्वरको स्वर्गबाट आइरहेको छ; अनि म त्यसमाथि मेरो नयाँ नाउँ लेखिदिनेछु । १३जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ ।

लाउडिकियाको मण्डलीलाई

१४“लाउडिकियामा भएका मण्डलीका दूतलाई लेख:

यी वचनहरू आमेनका हुन्, जो विश्वास-योग्य अनि सत्य साक्षी, अनि परमेश्वरको सृष्टिका शासक हुनुहुन्छ । १५मलाई तिम्रा कामहरू थाहा छ, कि तिमी नता चिसो नता तातो छौ । तिमी चिसो कि तातो भए त हुनेथियो । १६यसकारण, तिमी मन तातो भएकाले म तिमीलाई मेरो मुखबाट थुकिदिन आँटेको छु । १७तिमी भन्छौ, “म धनी छु;

३:३-मती २४:४३-४४; लूका १२:३९-४०; प्रकाश १६:१५. ३:५-प्रस्थान ३२:३२-३३.

३:५-भजन ६९:२८; प्रकाश २०:१२; मती १०:३२; लूका १२:८. ३:७-यशैया २२:२२; अय्यव १२:१४.

३:९-यशैया ४९:२३; ६०:१४; ४३:४. ३:१२-प्रकाश २१:२; यशैया ६२:२; ६५:१५. ३:१४-हितोपदेश ८:२२.

मैले धेरै धन कमाएको छु र मलाई कुनै थोकको खाँचो छैन ।” तर तिमीले यो थाहा गरेका छैनौं कि तिमी दुःखी, दयनीय, गरीब, अन्धो र नाङ्गो छौं । १८ तिमी धनी हुनलाई आगोमा खारेको सुन, अनि आफ्नो लाजमर्दो नग्नता ढाक्नलाई वस्त्र; अनि देख्नलाई आँखामा लाउने गाजल मवाट किन्ने सल्लाह दिन्छु ।

१९ जसलाई म प्रेम गर्छु, तिनीहरूलाई म हप्काउँछु अनि अनुशासन गर्छु । यसकारण तत्पर भई पश्चात्ताप गर । २० म यहाँ छु ! म ढोकामा उभिएर घचघच्याउँछु । यदि कसैले मेरो आवाज सुन्छ र ढोका खोलिदिन्छ भने, म त्यसकहाँ भित्र आउनेछु अनि त्यससित खानेछु, र त्यसले मसित खानेछु ।

२१ जसले जित्छ, म उसलाई मसित मेरो सिंहासनमा बस्ने अधिकार दिनेछु, जसरी मैले पनि जितें अनि मेरो पिताको सिंहासनमा बसेको छु । २२ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ ।”

स्वर्गमा भएको सिंहासन

४ यसपछि मैले देखें, त्यहाँ स्वर्गमा मेरो सामु एउटा खुला ढोका थियो । अनि मैले पहिले सुनेको सौर तुरहीको आवाजमा मसँग यसरी बोलिरहेको थियो, “यहाँ माथि आऊ, अनि म यसपछि के हुनेछु सो देखाउनेछु ।” २ म तुरुन्तै आत्मामा भएँ, अनि स्वर्गमा मेरो सामु एउटा सिंहासन थियो जसमा कोही बसिरहनुभएको थियो । ३ अनि त्यहाँ बसिरहनुहुनेको मुहार स्फटिक र गोमेद मणिभैं देखिन्थ्यो । त्यहाँ पन्नाजस्तै इन्द्रेणीले सिंहासनलाई घेरिराखेको थियो । ४ त्यस सिंहासनका वरिपरि चौबीसओटा अरू सिंहासनहरू थिए, अनि चौबीस जना धर्मगुरुहरू बसेका थिए । तिनीहरूले सेता वस्त्र

अनि शिरमा सुनका मुकुटहरू लगाएका थिए । ५ सिंहासनबाट विजुलीको चमक, गडचाङ्गुडुड र मेघगर्जनको आवाज आइरहेथ्यो । सिंहासनको सामु आगोका सातओटा बत्तीहरू बलिरहेका थिए । यी परमेश्वरका सात आत्माहरू हुन् । ६ सिंहासनको सामु स्पष्ट देखिने काँचको समुद्रजस्तै केही थियो ।

बीचमा, सिंहासनको चारैतिर, चारओटा जीवित प्राणीहरू थिए, अनि तिनीहरूका अगाडि र पछाडि आँखाहरूले ढाकिएका थिए । ७ पहिलो जीवित प्राणी सिंहजस्तै थियो, दोस्रो गोरुजस्तै थियो, तेस्रोको अनुहार मानिसको जस्तै थियो, चौथोचाहिँ उडिरहेको गरुडजस्तै थियो । ८ प्रत्येक जीवित प्राणीका छओटा पखेटाहरू थिए अनि ती चारैतिर, पखेटा भित्रपट्टि पनि आँखाहरूले ढाकिएका थिए । रातदिन तिनीहरूले नरोकिकन यसो भनिरहन्थे—

“पवित्र, पवित्र, पवित्र
सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर,
जो हुनुहुन्थ्यो, हुनुहुन्छ, अनि
हुनआउनुहुनेछ ।”

९ सिंहासनमा बस्नुहुने अनि सदासर्वदा जिउनुहुनेलाई जब जीवित प्राणीहरूले महिमा, आदर र धन्यवाद चढाउँछन्, १० तब ती चौबीसै जना धर्मगुरुहरू सिंहासनमाथि बस्नुहुने अनि सदासर्वदा जिउनुहुनेको सामु घोटो पर्छन् र दण्डवत् गर्छन् । तिनीहरूले आफ्ना मुकुटहरू सिंहासनको सामु राखेर यसो भन्छन्:

११ “हाम्रा प्रभु अनि परमेश्वर, तपाईं महिमा, आदर र भक्ति ग्रहण गर्ने योग्यका हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंले सब थोक सृष्टि गर्नुभयो, अनि तपाईंको इच्छाद्वारा ती सृजिए अनि ती अस्तित्वमा आए ।”

३:१९—हितोपदेश ३:१२; हिब्रू १२:६. ४:२-३—इजकिएल १:२६-२८; १०:१. ४:५—प्रस्थान १९:१६; प्रकाश ८:५; ११:१९; १६:१८; इजकिएल १:१३; प्रकाश १:४; जकरिया ४:२.

४:६-७—इजकिएल १:२२, ५-१०; १०:१४. ४:८—इजकिएल १:१८; १०:१२; यशैया ६:२-३.

चर्मपत्र र थुमा

५ तब सिंहासनमा बस्नुहुनेको दाहिने हातपट्टि मैले एउटा चर्मपत्र देखें जसको दुवैतिर लेखिएका थिए र सातओटा छापहरूले बन्द गरिएको थियो । २अनि मैले एउटा बलवान् स्वर्गदूतलाई देखें जसले चर्को सोरले यसरी घोषणा गर्दैथिए, “यी छापहरू फोरेर चर्मपत्र खोल्ने योग्यको को छ ?” ३तर स्वर्गमा अथवा पृथ्वीमा अथवा पृथ्वीमुनि भएका कसैले पनि त्यस चर्मपत्रलाई खोल्न अनि त्यसभित्र हेर्न सकेनन् । ४अनि म रोड्रहें किनकि त्यस चर्मपत्र खोल्ने र त्यसभित्र हेर्ने योग्यका कोही पनि पाइएन । ५तब धर्मगुरुहरूमध्ये एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ ! हेर, यहूदाको कुलको सिंह, दाऊदको मूल यो चर्मपत्र र यी सातओटा छापहरू खोल्न विजयी हुनुभएको छ ।”

६तब मैले मारिएको थुमाजस्तो कसैलाई सिंहासनको वीचमा उभिरहेको देखें, जसको चारैतिर चारओटा जीवित प्राणीहरू र धर्मगुरुहरू थिए । उहाँका सातओटा सिङहरू अनि सातओटा आँखाहरू थिए, जुनचाहिँ संसारभरि पठाइएका परमेश्वरका सात आत्माहरू हुन् । ७उहाँले सिंहासनमा बस्नुहुनेको दाहिने हातबाट त्यो चर्मपत्र लिनुभयो । ८अनि जब उहाँले त्यो लिनुभयो, तब ती चारओटा जीवित प्राणीहरू अनि चौबीस जना धर्मगुरुहरू त्यस थुमाको सामु घोटो परे । प्रत्येकसित एउटा वीणा थियो अनि तिनीहरूले धूपले भरिएका सुनका धूपौराहरू पत्रेका थिए, जुन सन्तहरूका प्रार्थना हुन् । ९अनि तिनीहरूले एउटा नयाँ गीत गाए:

“तपाईं यो चर्मपत्र लिने र त्यसका छापहरू खोल्ने योग्यको हुनुहुन्छ, किनकि तपाईं मारिनुभएको थियो, अनि तपाईंको रगतद्वारा तपाईंले मानिसहरूलाई परमेश्वरको निम्ति किन्नुभयो

प्रत्येक कुल र भाषाबाट अनि जातिहरूलाई र राष्ट्रहरूलाई छुटकारा दिनुभयो ।

१० तपाईंले तिनीहरूलाई एक राज्य र पूजाहारीहरू बनाउनुभयो कि तिनीहरूले हाम्रा परमेश्वरको सेवा गरून्, अनि तिनीहरूले संसारमा राज्य गर्नेछन् ।”

११तब मैले हेरें, अनि सिंहासन, जीवित प्राणीहरू र धर्मगुरुहरूका वरिपरि मैले असङ्ख्य स्वर्गतूतहरूका सोर सुनें अनि तिनीहरूको सङ्ख्या लाखौं र करोडौं थियो । १२अनि चर्को सोरमा तिनीहरूले यो गीत गाए:

“मारिनुभएको थुमा,
सामर्थ्य, वैभव, बुद्धि, शक्ति, आदर
अनि महिमा र प्रशंसा पाउने योग्यका
हुनुहुन्छ !”

१३तब मैले स्वर्गमा, पृथ्वीमा, पृथ्वीमुनि अनि समुद्रमा भएका समस्त प्राणीले यो गीत गाएको सुनें:

“सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने र
थुमालाई प्रशंसा, आदर, महिमा
र भक्ति सदासर्वदा भइरहोस् !”

१४चार जीवित प्राणीहरूले भने, “आमेन,” अनि धर्मगुरुहरूले घोटो परेर उहाँलाई दण्डवत् गरे ।

छापहरू

६ थुमाले सातओटा छापहरूमध्ये पहिलो छाप खोल्नुभएको मैले ध्यानसित हेरें । तब ती चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एक जनाले गर्जनको सोरमा यसो भनेको सुनें, “आऊ !” २मैले हेरें, अनि मेरो सामु एउटा सेतो घोडा थियो ! त्यसको सवारले एउटा धनु समातेको थियो, अनि उसलाई एउटा मुकुट दिइयो, अनि ऊ विजय गर्ने उद्देश्यले विजयीभै निस्क्यो ।

५:१—इजकिएल २:१-१०; यशैया २९:११. ५:५—उत्पत्ति ४९:९; यशैया ११:१,१०. ५:६—यशैया ५३:७; जकरिया ४:१०. ५:८—भजन १४१:२. ५:९—भजन ३३:३; ९८:१; यशैया ४२:१०. ५:१०—प्रस्थान १९:६; प्रकाश १:६. ५:११—दानिएल ७:१०. ६:२—जकरिया १:८; ६:३,६.

३जब थुमाले दोस्रो छाप खोलनुभयो, मैले दोस्रो जीवित प्राणीले यसो भनेको सुनें, “आऊ !” ४तब अर्को उज्ज्वल रातो घोड़ा आयो । त्यसको सवारलाई संसारदेखि शान्ति उठाइ लैजाने अनि एकले अर्को मानिसलाई मार्न लाउने अख्तियार दिइएको थियो । उसलाई एउटा ठूलो तरवार दिइयो ।

५जब थुमाले तेस्रो छाप खोलनुभयो, मैले तेस्रो जीवित प्राणीले यसो भनेको सुनें, “आऊ !” मैले हेरें, अनि मेरो सामु एउटा कालो घोड़ा थियो । त्यसको सवारको हातमा एउटा तराजु थियो । ६तब ती चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एउटा आवाजले यसो भनेको मैले सुनें, “एक दिनको ज्याला एक किलो गहुँ, र एक दिनको ज्याला तीन किलो जौ, तेल र मद्यलाई हानि नगर्नु !”

७जब थुमाले चौथो छाप खोलनुभयो, मैले चौथो जीवित प्राणीले यसो भनेको सुनें, “आऊ !” ८मैले हेरें, म अनि मेरो सामु एउटा पहेलो घोड़ा थियो ! त्यसको सवारलाई मृत्यु भन्ने नाउँ दिइएको थियो, र पातालचाहिँ त्यसको पछि लागेको थियो । तिनीहरूलाई संसारको चौथाइ भागलाई तरवारले, अनिकालले, रुढीले र संसारको जङ्गली जन्तुहरूले मार्ने अख्तियार दिइएको थियो ।

९जब उहाँले पाँचौँ छाप खोलनुभयो, तब मैले वेदीको मुनि तिनीहरूका आत्माहरूलाई देखें जो परमेश्वरको वचनको कारण र आफ्नो साक्षी कायम राखेको कारण मारिएका थिए । १०तिनीहरूले जोडसित यसो भने, “हे सर्वशक्तिमान्, पवित्र र सत्य परमेश्वर, तपाईंले कहिलेसम्म संसारका बासिन्दाहरूमाथि इन्साफ गरेर हाम्रा रगतको बदला लिनुहुन्न ?” ११तब ती प्रत्येकलाई सेतो वस्त्र दिइयो, अनि तिनीहरूका सहकर्मी र भाइहरू पनि तिनीहरूभैँ मारिएर सङ्ख्यामा पूरा नभएसम्म पर्खिनू भनी तिनीहरूलाई भनियो ।

१२उहाँले छैटौँ छाप खोलनुभएको मैले

ध्यानसित हेरिरहेँ । एउटा ठूलो भैँचालो गयो । सूर्यचाहिँ बाखाको रौले बनिएको भाङ्गाभैँ कालो भयो, अनि सम्पूर्ण चन्द्रमा रगतजस्तो रातो भयो, १३अनि आकाशका ताराहरूचाहिँ नपाकेका नेभाराहरू हावाले हल्लाउँदा भरेभैँ भुईँमा भरे । १४आकाशचाहिँ पत्रको मूठाभैँ बेहिएर गयो, अनि प्रत्येक पहाड़ र टापुचाहिँ आफ्नो ठाउँबाट हटिगए ।

१५तब संसारका राजाहरू, राजकुमारहरू, सेनापतिहरू, धनीहरू, पराक्रमीहरू, प्रत्येक दास र स्वतन्त्र व्यक्ति गुफा, चट्टान र पहाड़ हुँदो लुके । १६तिनीहरूले पहाड़ र चट्टानहरूलाई भने, “हामीमाथि खस् अनि हामीलाई सिंहासनमाथि बस्नुहुनेको अनुहारदेखि र थुमाको क्रोधदेखि लुकाओ ! १७किनकि उहाँहरूको क्रोधको महा दिन आइपुगेको छ, र यसको अगि को खड़ा रहनसक्छ ?”

एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइएको

७ यसपछि, मैले चार जना स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीको चार कुनाहरूमा उभिरहेको देखें, जसले जमिनमा अथवा समुद्रमा अथवा कुनै रूखमा कतैबाट पनि बतास नचलोस् भनेर त्यसलाई रोक्नलाई पृथ्वीका चारैओटा बतासहरूलाई रोकिराखेका थिए । २तब मैले परमेश्वरको छाप लिएर अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट उक्लिरहेको देखें । उनले जमिन र समुद्रलाई हानि गर्ने अख्तियार पाएका चार जना स्वर्गदूतहरूलाई जोडसित भने, ३“जबसम्म हामीले परमेश्वरका दासहरूका निधारहरूमा छाप लगाइसक्यौँ तबसम्म जमिन अथवा समुद्र अथवा रूखहरूलाई हानि नगर्नु !” ४तब मैले छाप पाएकाहरूको सङ्ख्या सुनें, अर्थात् तिनीहरू इस्राएलका सबै कुलहरूबाट एक लाख चवालीस हजार थिए ।

६:४—जकरिया १:८; ६:२. ६:५—जकरिया ६:२,६. ६:८—इजकिएल १४:२१. ६:१२—प्रकाश ११:१३; १६:१८; यशैया १३:१०; योएल २:१०,३१; ३:१५; मत्ती २४:२९; मर्कुस १३:२४-२५; लूका २१:२५.

६:१३-१४—यशैया ३४:४. ६:१४—प्रकाश १६:२०. ६:१५—यशैया २:१९,२१. ६:१६—होशे १०:८; लूका २३:३०.

६:१७—योएल २:११; मलाकी ३:२. ७:१—यर्मिया ४९:३६; जकरिया ६:५. ७:३—इजकिएल ९:४-६.

- ५ यहूदाको कुलबाट बाह्र हजारलाई छाप लगाइयो,
रूबेनको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
गादको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
६ आशेरको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
नप्तालीको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
मनश्शेको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
७ शिमियोनको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
लेवीको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
इस्साखारको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
८ जबूलनको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
यूसुफको कुलबाट बाह्र हजारलाई,
बेन्यामीनको कुलबाट बाह्र हजारलाई
छाप लगाइयो ।

सेतो वस्त्र लगाएको ठूलो भीड

१ यसपछि मैले प्रत्येक राष्ट्र, कुल, जाति अनि भाषाबाट कसैले गन्न नसक्ने एउटा ठूलो भीडलाई मेरो सामु सेतो वस्त्र लाएर सिंहासनको र थुमाको सामु उभिरहेको देखें । तिनीहरूले सेतो वस्त्र लाएका अनि हातमा खजूरका हाँगाहरू लिएका थिए । १० अनि तिनीहरू चर्को सोरमा कराए:

“मुक्ति हाम्रा परमेश्वरको हो,
जो सिंहासनमा बस्नुहुन्छ,
अनि थुमाको पनि हो ।”

११ सबै स्वर्गदूतहरू सिंहासनका वरिपरि अनि धर्मगुरुहरू र चारओटा जीवित प्राणीहरूका वरिपरि उभिरहेका थिए । तिनीहरू सिंहासनको सामु घोप्टो परे अनि यसो भन्दै परमेश्वरलाई दण्डवत् गरे,

१२ “आमेन !

हाम्रा परमेश्वरलाई प्रशंसा, महिमा,
बुद्धि, धन्यवाद, आदर, शक्ति
र सामर्थ्य सदासर्वदा होस्, आमेन !”

१३ तब धर्मगुरुहरूमध्ये एक जनाले मलाई

सोधे, “यी सेता वस्त्र लाउनेहरू को हुन्, अनि कहाँबाट आएका हुन् ?”

१४ मैले उत्तर दिएँ, “महाशय, तपाईं नै जान्नुहुन्छ ।”

अनि तिनले भने, “यी तिनीहरू हुन् जो महा सङ्कष्टबाट आएका छन्, तिनीहरूले आफ्ना वस्त्र थुमाको रगतमा धोएर सेता बनाएका छन् । १५ यसकारण,

“तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामु छन्

अनि तिनीहरू उहाँको मन्दिरमा दिनरात उहाँको सेवा गर्छन्;

अनि सिंहासनमा बस्नुहुनेले तिनीहरूमाथि आफ्नो वासस्थान टाँगिदिनुहुनेछ ।

१६ तिनीहरू फेरि कहिल्यै भोकाउनेछैनन्; तिनीहरू फेरि कहिल्यै तिर्खाउनेछैनन् । तिनीहरूलाई सूर्यको राप अथवा प्रचण्ड तापले प्रहार गर्नेछैन ।

१७ किनकि सिंहासनको बीचमा हुनुहुने थुमा तिनीहरूका गोठाला हुनुहुनेछ; उहाँले तिनीहरूलाई जिउँदो पानीको स्रोतसम्म डोच्याउनुहुनेछ ।

अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट सबै आँसु पुछिदिनुहुनेछ ।”

सातौँ छाप र सुनको धुपौरो

जब उहाँले सातौँ छाप खोल्नुभयो, तब स्वर्गमा प्रायः आधा घण्टासम्म सन्नाटा छाियो ।

२ अनि परमेश्वरको सामुन्ने उभिने सातओटा स्वर्गदूतहरूलाई सातओटा तुरहीहरू दिइएको मैले देखें ।

३ अर्का स्वर्गदूत, जससँग एउटा सुनको धुपौरो थियो, आएर वेदीमा उभिए । तिनलाई सबै सन्तहरूको प्रार्थनासित सिंहासनको सामु भएको सुनको वेदीमा चढाउनलाई धेरै धूप

दिइयो । ४सन्तहरूका प्रार्थनासित धूपको धूवाँ स्वर्गदूतको हातबाट माथि परमेश्वरकहाँ गयो । ५तब ती स्वर्गदूतले धूपीरो लिएर त्यसमा वेदीको आगो भरे अनि त्यसलाई पृथ्वीमाथि फ्याँकिदिए; अनि त्यहाँ मेघ गर्जन, गड़चाङगुडुङको आवाज, बिजुलीको चमक उत्पन्न भयो, अनि भैंचालो गयो ।

तुरहीहरू

६तब सातओटा तुरहीहरू हुने ती सात जना स्वर्गदूतहरू तुरही फुक्न तयार भए ।

७पहिलो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि त्यहाँ रगतमा मिसिएका असिना र आगो आए, अनि पृथ्वीमाथि वर्षिए । पृथ्वीको तेस्रो भाग जलिहाल्यो, रूखहरूको तेस्रो भाग जलिहाल्यो अनि सबै हरिया घाँसहरू भष्म भए ।

८दोस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि जल्दै गरेको एउटा ठूलो पहाडजस्तै कुनै वस्तु समुद्रमा फालियो । समुद्रको तेस्रो भाग रगतमा परिणत भयो । ९समुद्रमा भएका जीवित प्राणीहरूको एक तिहाइ भाग मरिहाले, अनि जहाजहरूको तेस्रो भाग नष्ट भए ।

१०तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि राँकोभैं जलिरहेको एउटा ठूलो तारा आकाशबाट नदीहरूको एक तिहाइ भागमाथि अनि पानीहरूको मुहानहरूमाथि खस्यो, ११त्यस ताराको नाउँ ऐरेलु हो । पानीहरूको तेस्रो भाग तीतो भयो, अनि तीतो पानीका कारण धेरै मानिसहरू मरे ।

१२चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि सूर्यको एक तिहाइ भागमाथि अनि चन्द्रमाको एक तिहाइ भागमाथि, अनि ताराहरूको एक तिहाइ भागमाथि प्रहार भयो, जसद्वारा तिनीहरूका एक तिहाइ भाग अँध्यारो भइहाल्यो । दिनको एक तिहाइ भाग र रातको एक तिहाइ भाग पनि ज्योतिविहीन भइहाल्यो ।

१३मैले जसरी ध्यानसित हेरिरहेको थिएँ, आकाशको बीचमा उडिरहेको एउटा गरुडले चर्को सोरमा यसो भनेको सुनें: “अरू तीन स्वर्गदूतहरूले फुक्न लागेका तुरहीका आवाजहरूको कारण पृथ्वीवासीहरूलाई धिक्कार ! धिक्कार ! धिक्कार !”

१ पाचौँ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि मैले आकाशबाट पृथ्वीमा खसेको एउटा तारालाई देखें । तिनलाई अतल-कण्डको साँचो दिइएको थियो । २तिनले जब त्यस कण्डलाई खोले, तब त्यहाँबाट विशाल भट्टीबाटभैं धुवाँ निस्क्यो । त्यस कण्डबाट निस्केको धुवाँले सूर्य र आकाश अँध्यारो भए । ३अनि त्यस धूवाँबाट सलहहरू पृथ्वीमा निस्केर आए अनि तिनीहरूलाई पृथ्वीमा भएका विच्छीको भैं शक्ति दिइयो । ४तिनीहरूलाई पृथ्वीका घाँसहरू अनि कुनै बोट विरूवा वा रूखहरूलाई हानि नगर्नु, तर जुन मानिसहरूका निधारमा परमेश्वरको छाप छैन तिनीहरूलाई मात्र हानि गर्नु भनियो । ५तिनीहरूलाई मारिहाल्ने अख्तियार त दिइएन, तर पाँच महिनासम्म यातना दिनु भनियो । अनि विच्छीले डस्दा मानिसलाई जस्तो पीडा हुन्छ, त्यो त्यस्तै पीडा थियो । ६ती दिनहरूमा मानिसहरूले मृत्यु खोज्छन्, तर पाउनेछैनन्; तिनीहरू मर्ने इच्छा गर्नेछन्, तर मृत्यु तिनीहरूदेखि भाग्नेछ ।

७ती सलहहरू लडाइँका निमित्त तयार गरिएका घोडाहरूजस्तै थिए । तिनीहरूले आफ्ना शिरमा सुनका मुकुटहरूभैं केही लगाएका थिए । अनि तिनीहरूका अनुहार मानिसहरूका जस्ता थिए । ८तिनीहरूका केश स्त्रीका जस्ता थिए, अनि तिनीहरूका दाँत सिंहका भैं थिए । ९तिनीहरूका छातीका कवज फलामका भैं थिए, अनि तिनीहरूका पखेटाको आवाज लडाइँ गर्न दगरिरहेका धेरै घोडाहरू र रथहरूको गडगडाहटभैं थियो । १०तिनीहरूका पुच्छर र खील विच्छीका भैं

८:५—लेवी १६:१२; इजकिएल १०:२; प्रस्थान १९:१६; प्रकाश ११:१९; १६:१८. ८:७—प्रस्थान ९:२३-२५; इजकिएल ३८:२२. ८:१०—यशैया १४:१२. ८:११—यर्मिया ९:१५. ८:१२—यशैया १३:१०; इजकिएल ३२:७; योएल २:१०,३१; ३:१५. ९:२—उत्पत्ति १९:२८. ९:३—प्रस्थान १०:१२-१५. ९:४—इजकिएल ९:४. ९:६—अय्यूब ३:२१; यर्मिया ८:३. ९:७—योएल २:४. ९:८—योएल १:६. ९:९—योएल २:५.

थिए, अनि तिनीहरूका पुच्छरमा मानिसहरूलाई पाँच महिनासम्म यातना दिने शक्ति थियो । ११ तिनीहरूका राजाका रूपमा अतल-कण्डको दूत थियो, जसको नाउँ हिब्रू भाषामा अवाडोन, अनि ग्रीक भाषामा, अपोल्लियोन हो ।

१२ पहिलो अभिशाप वितिहाल्यो; यसपछि अरू दुई अभिशापहरू आउन बाँकी नै छन् ।

१३ छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि मैले परमेश्वरको सामु भएको सुनको वेदीका सीडहरूबाट आएको आवाज सुनें । १४ यसले तुरही बोकेका छैटौँ स्वर्गदूतलाई यसो भन्यो, “त्यस ठूलो नदी यूफ्रेटिसमा बाँधिराखेका चार जना स्वर्गदूतहरूलाई फुकाइदेऊ ।” १५ अनि मानिसहरूको एक तिहाइ भागलाई मारुन् भनेर त्यस घडी, त्यस दिन, त्यस महिना र त्यस वर्षको निमित्त तयार पारिराखेका ती चार जना स्वर्गदूतहरूलाई छोडियो । १६ ती घोडसवार फौजको सङ्ख्या बीस करोड थियो ।

१७ मैले मेरो दर्शनमा देखेका घोडाहरू अनि सवारहरू यस्ता थिए: तिनीहरूका छातीका कवच आगोभैँ राता, गाढा नीला, अनि गन्धकभैँ पहेंला थिए । ती घोडाहरूका शिर सिंहहरूका शिरभैँ थिए, अनि तिनीहरूका मुखबाट आगो, धूवाँ र गन्धक निस्कन्थे । १८ तिनीहरूका मुखबाट निस्केका आगो, धूवाँ र गन्धकको रूढीद्वारा मानिसहरूका एक तिहाइ भाग मारिए । १९ ती घोडाहरूको शक्ति तिनीहरूका मुखमा र पुच्छरमा थियो, किनकि तिनीहरूका पुच्छर सर्प जस्ता थिए, जसका शिरले चोट पुराउँथे ।

२० ती रूढीहरूले मार्न नसकेका बाँकी रहेका मानिस जातिले तिनीहरूका हातले गरेका कामहरूबाट अझ पनि पश्चात्ताप गरेनन्; तिनीहरूले देख्न नसक्ने, सुन्न नसक्ने र हिँड्न नसक्ने भूतप्रेतहरू र सुन, चाँदी, काँस, दुङ्गा र काठका मूर्तिहरू पूजन छाडेनन् । २१ नता तिनीहरूले आफूले गरेका हत्या, जादूगरी, व्यभिचार र चोरीको लागि नै पश्चात्ताप गरे ।

स्वर्गदूत र सानो चर्मपत्र

१० तब मैले स्वर्गबाट आइरहेका एक जना शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई देखें । तिनले बादल पहिरेका थिए । अनि तिनका शिरमाथि एउटा इन्द्रेणी थियो; अनि तिनका अनुहार सूर्यभैँ र पाउहरू आगाका खाँबाहरू जस्ता थिए । २ तिनले एउटा सानो चर्मपत्र समाइराखेका थिए, जुन तिनको हातमा खुल्लै थियो । तिनले आफ्नो दाहिने पाउ समुद्रमा अनि देखे पाउ जमिनमा राखेका थिए, ३ अनि तिनले सिंहले भैँ गर्जनको आवाज निकाले । जब तिनी चिच्च्याए, तब सातओटा गर्जनका आवाजहरूले बोले । ४ अनि जब सातओटा गर्जनहरू बोले, तब म लेख्नै लागेको थिएँ; तर मैले स्वर्गबाट यसो भन्ने आवाज सुनें, “सातओटा गर्जनहरूले जे भने त्यसमा छाप लगाऊ अनि त्यसलाई नलेख ।”

५ तब मैले देखेका समुद्र र जमिनमा उभिरहेका ती स्वर्गदूतले आफ्ना दाहिने हात स्वर्गतिर उचाले । ६ अनि तिनले उहाँको नाउँमा शपथ खाए, जो सदासर्वदा जिउनुहुन्छ, जसले स्वर्ग अनि त्यसमा भएका सबै थोक, अनि समुद्र र त्यसमा भएका सबै थोक सृजनुभयो, अनि भन्नुभयो, “अब ढिलो हुनेछैन ! ७ तर सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुक्न लागेका दिनहरूमा, उहाँले आफ्ना दासहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई भन्नुभएजस्तै गरी परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ ।”

८ तब स्वर्गबाट आएको मैले सुनेको आवाज मसित फेरि बोल्यो: “जाऊ, अनि समुद्र र जमिनमा पाउ राखेका स्वर्गदूतको हातमा भएका खुला चर्मपत्र लेऊ ।”

९ यसकारण म ती स्वर्गदूतकहाँ गएँ र त्यो सानो चर्मपत्र मागें । अनि तिनले मलाई भने, “यसलाई लेऊ र खाऊ । यसले तिम्रो पेटलाई अमिलो बनाइदिनेछ, तर तिम्रो मुखभित्र यो महभन्दा गुलियो हुनेछ ।” १० मैले त्यो सानो चर्मपत्र स्वर्गदूतको हातबाट लिएँ अनि त्यसलाई

खाएँ । त्यो मेरो मुखमा महभैँ गुलियो भयो, तर जब मैले खाएँ, तब त्यो मेरो पेटमा अमिलो भयो । ११तब मलाई यसो भनियो, “तिमीले धेरै मानिसहरू, जातिहरू, भाषाहरू र राजाहरूको विषयमा फेरि अगमवाणी बोल्नुपर्नेछ ।”

दुई साक्षीहरू

११ मलाई नाप्ने टाँगो जस्तो एउटा निगालो दिइयो अनि भनियो, “जाऊ अनि परमेश्वरको मन्दिर र वेदीलाई नाप, त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई गन्ती गर । १२तर मन्दिर बाहिर रहेका चोकलाई ननाप किनकि यो त गैर-यहूदीहरूलाई दिइएको छ । तिनीहरूले पवित्र शहरलाई बयालीस महिनासम्म कल्चनेछन् । १३अनि म मेरा दुई जना साक्षीहरूलाई शक्ति दिनेछु, अनि तिनीहरूले भाङ्ग्राको वस्त्र लिएर एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म अगमवाणी बोल्नेछन् ।” १४यिनीहरू ती दुई जैतुनका रूखहरू अनि दुई सामदानहरू हुन् । जो पृथ्वीका प्रभुका सामु उभिन्छन् । १५यदि कसैले यिनीहरूलाई हानि गर्ने कोशिश गर्छ भने, तिनीहरूका मुखबाट आगो निस्केर ती शत्रुहरूलाई भष्म पारिदिनेछ । यसरी नै तिनीहरूलाई हानि गर्ने चेष्टा गर्नेहरू मर्नुपर्नेछ । १६यी मानिसहरूसित तिनीहरूले अगमवाणी गरेका दिनहरूमा पानी नपरोस् भनेर आकाश थुन्ने शक्ति हुनेछ, अनि पानीलाई रगतमा परिणत गर्ने तथा पृथ्वीमा तिनीहरूले चाहेका बखतमा प्रत्येक किसिमको रूढीले आघात पुऱ्याउने शक्ति हुनेछ ।

१७अब तिनीहरूले अगमवाणी गरिसकेपछि अतल-कुण्डबाट निस्केर आउने पशुले तिनीहरूलाई आक्रमण गरी वशमा ल्याएर मारिदिनेछ । १८तिनीहरूका शरीरहरू त्यस महान् शहरको सडकमा पडिरहनेछन्, जसलाई दृष्टान्तको रूपमा सदोम र मिश्रदेश भनिन्छ, जहाँ

तिनीहरूको प्रभु क्रूसमा टाँगिनुभएको थियो । १९साढे तीन दिनसम्म प्रत्येक जाति, कुल, भाषा र राष्ट्रबाट आएका मानिसहरूले तिनीहरूका शरीरलाई नियालेर हेर्नेछन् अनि गाड्न दिनेछैनन् । २०पृथ्वीका बासिन्दाहरूले तिनीहरूलाई रमिता मानेर हेर्नेछन् अनि एक अर्कालाई उपहार लिनेदिने गर्दै खुशीयाली मनाउनेछन्, किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले ती पृथ्वीवासीहरूलाई सास्ती दिएका थिए ।

२१तर साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट जीवनको सास तिनीहरूभित्र पस्यो र तिनीहरू आफ्ना पाउमा खडा भए, अनि तिनीहरूलाई देख्नेहरू डरले आतङ्कित भए । २२तब तिनीहरूले स्वर्गबाट ती दुईलाई यसो भन्दै गरेको एउटा चर्को सोर सुने, “यता माथि आओ ।” अनि तिनीहरूका शत्रुहरूले हेर्दा हेर्दै ती दुई बादलमा स्वर्गतिर गए ।

२३ठीक त्यही समयमा एउटा ठूलो भैंचालो गयो अनि त्यस शहरको दशौं भाग ढल्यो । सात हजार मानिसहरू भैंचालोमा मरे, अनि बाँचेकाहरू जतिले अचम्म मानेर स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए ।

२४दोस्रो विपत्ति बित्यो; तेस्रो विपत्ति चाँडै आउदैछ ।

सातौं तुरही

२५सातौं स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि स्वर्गमा चर्को आवाजहरू सुनिए, जसले यसो भने:

“पृथ्वीको राज्य हाम्रा प्रभुको र उहाँका खीष्टको राज्य भएको छ, अनि उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ ।”

२६अनि परमेश्वरको सामुका सिंहासनहरूमा बस्ने ती धर्मगुरुहरूले घोप्टो परी परमेश्वरलाई दण्डवत् गरेर २७यसो भने:

११:१-इजकिएल ४०:३; जकरिया २:१-२. ११:२-लूका २१:२४. ११:४-जकरिया ४:३,११-१४.

११:६-१ राजा १७:१; प्रस्थान ७:१७-१९; १ शमूएल ४:८. ११:७-दानिएल ७:७,२१; प्रकाश १३:५-७; १७:८.

११:८-यशैया १:९-१०. ११:११-इजकिएल ३७:१०. ११:१२-२ राजा २:११. ११:१३-प्रकाश ६:१२; १६:१८.

११:१५-प्रस्थान १५:१८; दानिएल २:४४; ७:१४,२७.

“हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं, जो हुनुहुन्छ, र जो हुनुहुन्थ्यो, किनकि तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति लिनुभएको छ, अनि राज्य गर्न थाल्नुभएको छ ।

१८ जातिहरू रिसाएका थिए; अनि तपाईंको क्रोध आइपुगेको छ । मरेकाहरूको इन्साफ हुने बेला आएको छ, अनि तपाईंका दास अगमवक्ताहरू, अनि तपाईंका सन्तहरू र तिनीहरू जसले तपाईंको नाउँको डर मान्छन्, ठूला र सानाहरूलाई इनाम दिने बेला आएको छ, अनि पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई नष्ट गर्ने समय आएको छ ।”

१९तब स्वर्गमा भएको परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र त्यस मन्दिरभित्र करारको सन्दूक देखियो । अनि त्यहाँ विजुलीका चमकहरू, गर्जन र गड़गड़ाहटका आवाजहरू आए, अनि भैंचालो गयो र ठूला ठूला असिनाहरू परे ।

स्त्री र अजिङ्गर

१२ एउटा ठूलो अनि अचम्मको चिन्ह स्वर्गमा देखियो: सूर्य ओढेकी अनि पाउमुनि चन्द्र भएकी र शिरमाथि बाह्रओटा ताराहरूको मुकुट लाएकी एउटी स्त्री देखा परिन् । २उनी गर्भवती थिइन् अनि सुत्केरी व्यथाको पीडाले गर्दा कराइन् । ३तब स्वर्गमा अर्को चिन्ह देखा पर्‍यो: सात शिर र दश सिङ्ग भएको अनि शिरमा सातओटा मुकुटहरू भएको एउटा विशाल रातो अजिङ्गर देखा पर्‍यो । ४त्यसको पुच्छरले स्वर्गका ताराहरूको तैस्रो भागलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फाल्दो रहेछ । ती बच्चा जन्माउन लागेकी स्त्रीले बालक जन्माएपछि

त्यसलाई खानलाई त्यो पशु त्यस स्त्रीको सामु उभेको थियो । ५ती स्त्रीले एउटा बालकलाई जन्म दिइन्, एउटा छोरालाई, जसले जाति-जातिहरूलाई फलामको डण्डाले शासन गर्नेछ । अनि तिनको बालक परमेश्वर अनि उहाँको सिंहासन भएको ठाउँमा खोसेर लगियो । ६परमेश्वरले एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म तिनको हेरचाह होस् भनेर तयार पारिराखिदिनुभएको ठाउँमा पुग्नको लागि स्त्री उजाड-स्थानहरूभित्र भागिन् ।

७अनि स्वर्गमा लडाइँ भयो । माइकल अनि तिनका दूतहरूले त्यस अजिङ्गरसित लडाइँ गरे, अनि अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले पनि लडाइँ गरे । ८तर त्यो त्यति बलियो थिएन, र तिनीहरूले स्वर्गका आफ्ना ठाउँहरू हारे । ९त्यो विशाल अजिङ्गर तल पर्यो— त्यो पुरानो सर्प जसलाई दियाबलस वा शैतान पनि भनिन्छ, जसले सारा पृथ्वीलाई बहकाउँछ । त्यो अनि त्यसका दूतहरू त्यससितै पृथ्वीमा पर्यो ।

१०तब मैले स्वर्गमा यस्तो भनेको ठूलो सोर सुनें:

“अब हाम्रो परमेश्वरको मुक्ति अनि शक्ति अनि राज्य, अनि उहाँका खीष्टको अख्तियार आएका छन् ।

किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लाउने, जसले परमेश्वरको सामु तिनीहरूलाई दिनरात दोष लाउँछ, त्यो तल पर्यो ।

११ तिनीहरूले त्यसलाई थुमाको रगतले अनि तिनीहरूका साक्षीको वचनले जितेका छन्; तिनीहरूले मृत्युसम्मै पनि आफ्ना प्राणको माया गरेनन् ।

१२ यसकारण, ए स्वर्गहरू र स्वर्गहरूमा बस्नेहरू, तिमीहरू रमाओ !

११:१८—भजन २:५; ११०:५; ११५:१३. ११:१९—प्रकाश ८:५; १६:१८-२१. १२:३—दानिएल ७:७.

१२:४—दानिएल ८:१०. १२:५—यशैया ६६:७ भजन २:९. १२:७—दानिएल १०:१३,२१; १२:१; यूहन्ना ९.

१२:९—उत्पत्ति ३:१; लूका १०:१८. १२:१०—अय्यूब १:९-११; जकरिया ३:१.

तर पृथ्वी र समुद्रलाई धिक्कार,
किनकि आफ्नो समय अल्प छ भन्ने
थाहा पाएर शैतान ठूलो क्रोधसित
तिमीहरूकहाँ तल आएको छ !”

१३जब त्यस अजिङ्गरले आफैलाई पृथ्वीमा फालिएको देख्यो, तब त्यसले छोरा जन्माउने त्यस स्त्रीलाई खेदयो । १४त्यस अजिङ्गरको मुखबाट बाँचेर मरुभूमिमा साढे तीन वर्षसम्मका लागि उनको हेरचाह होस् भनेर तयार पारिएको स्थानमा उडेर जानलाई ती स्त्रीलाई गरुडका दुई पखेटाहरू दिइएका थिए । १५तब ती स्त्रीलाई बाढीले बगाओस् भनेर त्यस सर्पले स्त्रीको पछि आफ्नो मुखबाट नदीभै पानी निकाल्यो । १६तर त्यस अजिङ्गरले आफ्नो मुखबाट निकालेको नदीलाई पृथ्वीले आफ्नो मुख उघारेर निलिदियो र ती स्त्रीलाई सहायता गर्‍यो । १७तर त्यो अजिङ्गर स्त्रीसित क्रोधित भई उसका अरू सन्तानसित लडाईँ गर्न गइहाल्यो, अर्थात् तिनीहरूसित जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन् अनि येशूको साक्षी दिन्छन् ।

१३ अनि त्यो अजिङ्गर समुद्रको किनारमा उभियो ।

समुद्रबाट निस्केको पशु

अनि मैले एउटा पशुलाई समुद्रबाट आइरहेको देखें । त्यसका दशओटा सिङहरू र सातओटा शिरहरू थिए, अनि त्यसका सिङहरूमा दशओटा मुकुटहरू थिए, अनि प्रत्येक शिरमाथि एउटा ईश्वर-निन्दाको नाउँ थियो । २मैले देखेको पशु चितुवाजस्तै थियो, तर त्यसका पाउहरू भालुका जस्ता अनि मुखचाहिँ सिंहको जस्तो थियो । त्यस अजिङ्गरले आफ्नो शक्ति अनि आफ्नो सिंहासन र ठूलो अख्तियार त्यस पशुलाई दियो । ३त्यस पशुका शिरहरूमध्ये एउटामा प्राणघातक चोट लागेको जस्तो थियो, तर त्यो घातक चोट निको भएको थियो । सारा पृथ्वी छक्क पऱ्यो र त्यस पशुको पछि लाग्यो ।

४मानिसहरूले त्यस अजिङ्गरलाई पुजे किनकि त्यसले त्यस पशुलाई अख्तियार दिएको थियो, अनि तिनीहरूले त्यस पशुलाई पनि पुजे र यसो भनी सोधे, “यो पशु जस्तो को छ र ? यससित लडाईँ गर्न कसले सक्छ ?”

५त्यस पशुलाई अहङ्कारका शब्दहरू र ईश्वर-निन्दाहरू बोलनलाई एउटा मुख दिइयो अनि त्यसको शक्ति बयालीस महिनासम्म चलाउने अख्तियार दिइयो । ६परमेश्वरको विरुद्धमा निन्दा गर्न, उहाँको नाउँ र उहाँको वासस्थान अनि स्वर्गमा बस्नेहरूसमेत सबैको निन्दा गर्नलाई त्यसले आफ्नो मुख खोल्‍यो । ७त्यसलाई सबै सन्तहरूसित लडाईँ गर्ने अनि तिनीहरूलाई जित्ने शक्ति दिइयो । त्यसलाई प्रत्येक कूल, जाति, भाषा र राष्ट्रमाथि अख्तियार दिइयो । ८अनि पृथ्वीमा वास गर्ने सबैले त्यस पशुको पूजा गर्नेछन्, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभएको थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन ।

९जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।

१० यदि कसैलाई कैदमा जानुछ भने, त्यो कैदमा जानेछ ।
यदि कसैलाई तरवारले मारिनुछ भने, त्यो तरवारले नै मारिनेछ ।

सन्तहरूको धैर्यशाली सहनशीलता र विश्वासयोग्यता यसैमा छ ।

पृथ्वीबाट माथि आउने पशु

११तब मैले पृथ्वीबाट माथि निस्किरहेको अर्को पशु देखें । त्यसका भेडाका जस्ता दुई सिङहरू थिए, तर त्यो अजिङ्गरभै बोल्यो । १२त्यसले पहिलो पशुको पक्षमा त्यसको सारा अधिकार चलायो, अनि पृथ्वी र त्यसका बासिन्दाहरूलाई त्यसले त्यो प्राणघातक चोट निकोभएको पशुको पूजा गर्न लगायो । १३अनि त्यसले अचम्मका चिन्हहरू गर्‍यो, मानिसहरूले देख्ने गरी आकाशबाट पृथ्वीमा आगोसमेत

१२:१४—दानिएल ७:२५; १२:७. १३:१—दानिएल ७:३; प्रकाश १७:३,७-१२. १३:२—दानिएल ७:४-६.

१३:५-६—दानिएल ७:८,२५; ११:३६. १३:७—दानिएल ७:२१. १३:८—भजन ६९:२८. १३:१०—यर्मिया १५:२; ४३:११.

भर्न लगायो । १४त्यस पहिलो पशुको पक्षमा प्रयोग गर्ने अधिकार पाएका चिन्हहरूद्वारा त्यसले पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई बहकायो । त्यसले तिनीहरूलाई तरवारको चोट पाएर पनि जीवित भएको त्यस पहिलो पशुको सम्मानमा मूर्ति बनाउने हुकुम दियो । १५त्यस पहिलो पशुको मूर्तिले बोलोस् भनेर त्यसमा सास हाल्ने अनुमति त्यसलाई दिइयो, यस हेतुले कि त्यस मूर्तिलाई दण्डवत् नगर्ने सबै मारिऊन् । १६त्यसले साना र ठूला, धनी र गरीब, स्वतन्त्र र कमारा, प्रत्येकलाई आफ्नो दाहिने हातमा अथवा निधारमा त्यसको छाप लाउन कर लगायो । १७त्यो छाप नभईकन कसैले पनि किन्न वा बेच्न नपाउने भयो जुनचाहिँ त्यस पशुको नाउँ अथवा त्यसको नाउँको सङ्ख्या हो ।

१८बुद्धि यसैमा छ, कि जसको समझ छ, त्यसले त्यस पशुको सङ्ख्या गनोस्, किनकि यो मानिसको सङ्ख्या हो । अनि त्यसको सङ्ख्या छ, सय छयसट्ठी हो ।

थुमा र एक लाख चवालीस हजार

१४ तब मैले हेरेँ, अनि आफ्नो सामु सियोन पर्वतमा थुमालाई उभिरहेको देखें, अनि उहाँको साथमा निधारमा उहाँको र उहाँका पिताका नाउँ लेखिएका एक लाख चवालीस हजारलाई देखें । २अनि मैले जोडसित बरदै गरेको पानी र ठूलो गर्जनजस्तो आवाज स्वर्गबाट आइरहेको सुनें । मैले सुनेको आवाज वीणा वादकहरूले आफ्ना वीणा बजाएको जस्तै थियो । ३तिनीहरूले सिंहासनको सामु अनि ती चारओटा जीवित प्राणीहरूको र धर्मगुरुहरूको सामुने एउटा नयाँ गीत गाए । पृथ्वीबाट छुटकारा पाएका ती एक लाख चवालीस हजारले बाहेक कसैले पनि त्यो गीत सिक्नसक्दैनथे । ४यी तिनीहरू नै हुन् जो स्त्रीहरूसित विटुलिएनन् किनकि तिनीहरूले आफैलाई शुद्ध राखे । थुमा जहाँ जानुहुन्छ तिनीहरूले उहाँलाई

पछ्याउँछन् । तिनीहरू मानिसहरूबाट किनिएका थिए अनि परमेश्वर र थुमालाई पहिलो फलभै चढाइए । ५तिनीहरूका मुखमा कुनै भूट पाइएन; तिनीहरू निर्दोष छन् ।

तीन स्वर्गदूतहरू

६तब मैले बीच आकाशमा उडिरहेका अर्को स्वर्गदूतलाई देखें, अनि उनीसित पृथ्वीमा बस्नेहरू, अर्थात् प्रत्येक राष्ट्र, कुल, भाषा र जातिहरूलाई घोषणा गर्नुपर्ने अनन्तको सुसमाचार थियो । ७तिनले चर्को सोरले भने, “परमेश्वरसित डराओ, अनि उहाँलाई महिमा देओ, किनकि उहाँको इन्साफको घडी आएको छ । उहाँलाई पुज, जसले स्वर्गहरू, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू बनाउनुभयो ।”

८दोस्रो स्वर्गदूतले पनि आएर भने, “सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको मद्यको कचौरा पिउन लाउने बेबिलोनको पतन भएको छ ! पतन भएको छ ।”

९अनि ती दुईका पछि एक जना तेस्रो स्वर्गदूतले आएर चर्को सोरले भने: “यदि कसैले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पुज्छ र त्यसको छाप निधारमा वा हातमा लाउँछ भने, १०त्यसले पनि उहाँको क्रोधको कचौरामा केही नमिसाई तयार गरिएको परमेश्वरको क्रोधको कडा मद्य पिउनेछ । त्यसलाई पवित्र स्वर्गदूतहरू र थुमाको उपस्थितिमा जल्दै गरेको गन्धकमा यातना दिइनेछ । ११अनि तिनीहरूको यातनाको धूवाँ सदासर्वदा मास्तिर गइरहनेछ । जसले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छन्, र जसले त्यसको नाउँको छाप लाउँछन् तिनीहरूले दिनरात आराम पाउनेछैनन् ।” १२परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने अनि येशूप्रति विश्वासी भइरहने सन्तहरूको धीरज र सहनशीलता यसैमा छ ।

१३तब मैले स्वर्गबाट आएको एउटा आवाजले यसो भनेको सुनें, “यो लेख: अबदेखि उसो प्रभुमा मर्नेहरू धन्यका हुन् ।”

आत्मा भन्नुहुन्छ, “हो, तिनीहरूले परिश्रमबाट विश्राम पाउनेछन्, किनकि तिनीहरूका काम तिनीहरूका पछि लाग्नेछन्।”

पृथ्वीको कटनी

१४मैले हेरें, अनि मेरो सामुन्ने एउटा सेतो बादल थियो, त्यस बादलमा एक जना “मानिसको पुत्रभैँ” हुनुहुन्थ्यो, जसको शिरमा सुनको एउटा मुकुट अनि हातमा एउटा धारिलो हँसिया थियो। १५तब मन्दिरबाट अर्को स्वर्गदूत आए अनि बादलमा बसिरहनुहुनेलाई चर्को सोरले भने, “तपाईंको हँसिया लिएर कटनी गर्नुहोस्, किनकि कटनीको समय आएको छ, अनि पृथ्वीको बाली पाकेको छ।” १६यसरी बादलमा बस्नुहुनेले आफ्नो हँसिया पृथ्वीमाथि चलाउनुभयो, पृथ्वीको कटनी भयो।

१७स्वर्गमा भएको मन्दिरबाट अर्को स्वर्गदूत आए, तिनीसित पनि एउटा धारिलो हँसिया थियो। १८आगोको जिम्मा पाएका अर्भ अर्का स्वर्गदूत वेदीबाट आए अनि धारिलो हँसिया हुनेलाई चर्को सोरमा भने, “तिम्रो हँसिया लिएर पृथ्वीको अङ्कुरका भुष्पाहरू बटूल, किनकि अङ्कुर पाकिसकेको छ।” १९त्यस स्वर्गदूतले आफ्नो हँसिया पृथ्वीमा चलाए, र त्यसमा भएका अङ्कुर बटुले अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरको क्रोधको ठूलो दाख-कुण्डमा फालिदिए। २०शहर बाहिरको दाख-कुण्डमा ती अङ्कुर कूलिचए, अनि दाख-कुण्डबाट रगत निस्केर आयो। त्यो रगत घोडाको लगामसम्म आयो र त्यो सय किलोमिटरसम्म फैलिएको थियो।

सात स्वर्गदूतहरू र सात विपत्तिहरू

१५ मैले स्वर्गमा अर्को ठूलो र अचम्मको चिन्ह देखें: सातओटा अन्तिम विपत्तिहरू लिएका सात स्वर्गदूतहरू— अन्तिम, यसैकारण कि ती विपत्तिहरूको साथमा परमेश्वरको क्रोध पूरा भइजानेछ। २अनि मैले आगोसित मिसिएको

काँचको समुद्रभैँ देखें, अनि समुद्रको किनारमा त्यो पशु र त्यसको मूर्ति अनि त्यसको नाउँको सङ्ख्यामाथि विजयी भएकाहरूलाई देखें। तिनीहरूले परमेश्वरले दिनुभएका वीणाहरू लिएका थिए। ३अनि तिनीहरूले परमेश्वरको दास मोशाको र थुमाको गीत गाए:

“सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंका कामहरू महान् र अचम्मका छन्।

सनातनका राजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायपूर्ण र सत्य छन्।

४ तपाईंको डर कसले मान्दैन, हे परमप्रभु, अनि तपाईंको नाउँको महिमा कसले गर्दैन ?

किनकि तपाईंमात्र पवित्र हुनुहुन्छ।

सबै जातिहरू आएर तपाईंको सामु दण्डवत् गर्नेछन्,

किनकि तपाईंका धार्मिक कामहरू प्रकट भएका छन्।”

५यसपछि मैले हेरें अनि स्वर्गमा मन्दिर, अर्थात् साक्षीको पवित्र वासस्थान उधारिएको देखें। ६त्यस मन्दिरबाट सात स्वर्गदूतहरू सात विपत्तिहरूसित बाहिर आए। तिनीहरूले स्वच्छ र उज्ज्वल सुती लुगा लाएका थिए अनि छातीमा सुनका फित्ता बाँधेका थिए। ७तब ती चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एक जनाले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई सदासर्वदा जिउनुहुने परमेश्वरको क्रोधले भरिएका सातओटा सुनका कचौराहरू दिए। ८अनि मन्दिर परमेश्वरको महिमाबाट अनि उहाँको शक्तिबाट आएको धूवाँले भरियो, र ती सात स्वर्गदूतहरूका सात विपत्तिहरू पूरा हुनुअघि कोही पनि मन्दिरभित्र पस्न सकेन।

परमेश्वरको क्रोधका सात कचौराहरू

१६ तब मैले मन्दिरबाट सात स्वर्गदूतहरूलाई चर्को सोरले यसो भनिरहेको सुनें, “जाओ,

१४:१४—दानिएल ७:१३. १४:१५—योएल ३:१३. १४:२०—यशैया ६३:३; विलाप १:१५; प्रकाश १९:१५.

१५:३—प्रस्थान १५:१. १५:४—यर्मिया १०:७; भजन ८६:९. १५:५—प्रस्थान ३८:२१.

१५:८—प्रस्थान ४०:३४; १ राजा ८:१०-११; २ इतिहास ५:१३-१४; यशैया ६:४.

अनि परमेश्वरको क्रोधका सात कचौराहरू पृथ्वीमा खन्याइदो ।”

२पहिलो स्वर्गदूतले गएर आफ्नो कचौरा जमिनमाथि खन्याइदिए, अनि त्यस पशुको छाप लागेका र त्यसको मूर्तिलाई पूजे मानिसहरूमा घिनलाग्दा र कष्टदायक घाउखटिरा निस्के ।

३दोस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा समुद्रमा खन्याए, अनि त्यो मरेको मानिसको रगतभैँ भइहाल्यो, र समुद्रमा भएको प्रत्येक जीवित प्राणीहरू मरे ।

४तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा नदी र पानीका मूलहरूमा खन्याए, अनि ती रगत भइहाले । ५अनि पानीका जिम्मामा रहेका स्वर्गदूतले यसो भनेको मैले सुनें:

“तपाईं यी इन्साफहरूमा न्यायी हुनुहुन्छ, तपाईं जो हुनुहुन्छ अनि जो हुनुहुन्थ्यो, तपाईं पवित्र हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंले यसरी नै इन्साफ गर्नुभयो;

६ किनकि तिनीहरूले तपाईंका सन्तहरू अनि अगमवक्ताहरूका रगत बगाएका छन्, र तपाईंले तिनीहरूलाई सुहाउने गरी रगत पिउनलाई दिनुभएको छ ।”

७अनि वेदीबाट कसैले यसरी उत्तर दिएको मैले सुनें:

“हो, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंका इन्साफहरू सत्य र न्यायपूर्ण छन् ।”

८चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा सूर्यमाथि खन्याए, अनि सूर्यलाई मानिसहरूलाई आगोले पोल्ने अख्तियार दिइयो । ९तिनीहरू प्रचण्ड तापले डढे अनि यी विपत्तिहरूमाथि अख्तियार भएका परमेश्वरको तिनीहरूले निन्दा गरे, तर तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्न र उहाँलाई महिमा दिन इन्कार गरे ।

१०पाँचौं स्वर्गदूतले त्यस पशुको सिंहासनमाथि आफ्नो कचौरा खन्याए, अनि त्यसको राज्यमा घनघोर अन्धकार भयो । मानिसहरूले कष्टमा अपना अपना जिब्रो टोके, ११अनि खटिरा र वेदनाको कारण स्वर्गका परमेश्वरको निन्दा गरे, तर तिनीहरूले गरेका कामहरूको लागि पश्चात्ताप गरेनन् ।

१२छैटौं स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा महानदी यूफ्रेटिसमाथि खन्याए, अनि पूर्वका राजाहरूको लागि बाटो तयार पारिदिनलाई त्यसको पानी सुकियाल्यो । १३तब मैले भ्यागुताहरू जस्ता देखिने दुष्टात्माहरूलाई त्यस अजिङ्गरको मुखबाट, त्यस पशुको मुखबाट र त्यस भूटा अगमवक्ताको मुखबाट निस्किरहेको देखे । १४तिनीहरू ती अचम्मका चिन्हहरू देखाउने भूतात्माहरू हुन्, अनि तिनीहरू ती पृथ्वीका राजाहरूलाई सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको महान् दिनमा लडाईं गर्न भेला गर्नलाई जान्छन् ।

१५“हेर, म चोरभैँ आउँछु ! त्यो धन्यको हो, जो जागा रहन्छ अनि नगनताको शरम नदेखियोस् भनेर आफ्नो वस्त्रको हिफाजत गर्छ ।”

१६तब तिनीहरूले राजाहरूलाई हिब्रू भाषामा आर-मागेड्डोन भन्ने ठाउँमा भेला गराए ।

१७सातौं स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा खन्याए, अनि मन्दिरको सिंहासनबाट यसो भन्ने चर्को आवाज आयो, “अब सिद्धियो !” १८अनि त्यहाँ बिजुलीको चमक, मेघ गर्जन र आवाजहरू भए अनि ठूलो भैँचालो गयो । त्यो भैँचालो यति ठूलो थियो कि पृथ्वीमा मानिसहरू भएदेखि यता त्यस्तो कहिल्यै गएको थिएन । १९त्यो महान् शहर तीन भागमा टुक्रियो, अनि देश-देशका शहरहरू ध्वंस भए । परमेश्वरले महान् वेबिलोनलाई सम्भन्नुभयो अनि त्यसलाई आफ्नो क्रोधको भयानक मद्यले भरिएको मद्य पिउन दिनुभयो । २०प्रत्येक टापू लोप भएर गयो र पहाडहरूको पतै पाइएन । २१आकाशबाट

१६:२-प्रस्थान ९:१०. १६:४-प्रस्थान ७:१७-२१; भजन ७८:४४. १६:१०-प्रस्थान १०:२१.

१६:१२-यशैया ११:१५. १६:१५-मत्ती २४:४३-४४; लूका १२:३९-४०; प्रकाश ३:३.

१६:१६-२ राजा २३:२९; जकरिया १२:११. १६:१८-प्रकाश ८:५; ११:१३,१९. १६:१९-यशैया ५१:१७.

एक मन तौल भएका ठूला ठूला असिना मानिसहरूमाथि खसे । अनि विपत्ति डरलाग्दो भएकाले असिनाको कारण मानिसहरूले परमेश्वरको निन्दा गरे ।

पशुमाथि सवार भएकी स्त्री

१७ सातओटा कचौराहरू भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जना आएर मलाई भने, “आऊ, म तिमीलाई धेरै पानीहरूमाथि बस्ने महा वेश्याको सजाय देखाइदिनेछु । रत्यससित पृथ्वीका राजाहरूले व्यभिचार गरे अनि त्यसको व्यभिचारको मद्यले पृथ्वीका बासिन्दाहरू मात्तिए ।”

रैतव त्यस स्वर्गदूतले मलाई आत्माद्वारा एउटा उजाड़-स्थानभित्र लगे । त्यहाँ मैले एउटी स्त्रीलाई ईश्वर-निन्दाहरूले भरिएको अनि सात शिर र दश सिङ भएको एउटा रातो पशुमाथि बसिरहेकी देखें । ४त्यस स्त्रीले वैजनी र चहकिलो रातो वस्त्र लाएकी थिई, अनि सुन, रत्न र मोतीहरूले सिंगारिएकी थिई । त्यसले हातमा घिनलाग्दा कुरा अर्थात् त्यसका व्यभिचारका अशुद्ध कुराहरूले भरिएको एउटा सुनको प्याला पक्रिएकी थिई । ५त्यसको निधारमा यो उपाधि लेखिएको थियो:

रहस्य,
पृथ्वीका वेश्याहरू अनि घिनलाग्दा
कुराहरूकी आमा,
महान् वेबिलोन ।

६मैले त्यस स्त्रीलाई सन्तहरूको रगतले, अर्थात् येशूका साक्षीहरूका रगतले मात्तिएकी देखें ।

त्यसलाई देखेर म साह्रै अचम्मित भएँ । ७तब ती स्वर्गदूतले मलाई भने: “तिमी किन छक्क पछौं ? म तिमीलाई त्यस स्त्रीको अनि त्यो बसेको सात शिर र दश सिङ भएको पशुको रहस्य बताइदिनेछु । ८त्यो पशु, जुन

तिमीले देख्यौ, कुनै समय थियो, अहिले छैन, अनि विनाशमा जानलाई अतल-कुण्डबाट माथि निस्केर आउनेछ । संसारको उत्पत्तिदेखि जीवनको पुस्तकमा नाउँ नहुने पृथ्वीका बासिन्दाहरूले त्यस पशुलाई देखेर अचम्म मान्नेछन्, किनकि त्यो कुनै समय थियो, तर अब छैन र पछि आउनेछ ।

९“बुद्धि यसैमा छ । ती सात शिरहरू सातओटा पर्वतहरू हुन् जसमाथि त्यो स्त्री बस्छे । १०तिनीहरू सात जना राजाहरू पनि हुन् । पाँच जनाको पतन भइसकेको छ, एक जना छँदैछ, अर्कोचाहिँ अझ आइपुगेको छैन, तर जब त्यो आउँछ, तब केही समयको लागि रहनुपर्छ । ११त्यो पशु जो एक समय थियो, र अहिले छैन, त्योचाहिँ एक जना आठौँ राजा हो । त्यो सातमध्येको एक जना हो र त्यसको सर्वनाश हुनेछ ।

१२“तिमीले देखेका ती दश सिङहरू दश राजाहरू हुन् जसले अझसम्म राज्य पाएका छैनन्, तर तिनीहरूले त्यस पशुसित एक घडीको निमित्त अख्तियार पाउनेछन् । १३तिनीहरूको लक्ष्य एउटै हुनेछ अनि तिनीहरूले आफ्ना शक्ति र अख्तियार त्यस पशुलाई दिनेछन् । १४तिनीहरूले थुमाको विरुद्धमा लडाइँ गर्नेछन्, तर थुमाले तिनीहरूलाई जित्नुहुनेछ किनकि उहाँ प्रभुहरूका प्रभु र राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ, अनि उहाँसित उहाँद्वारा बोलाइएका, चुनिएका र विश्वासीहरू हुनेछन् ।”

१५तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमीले देखेका ती पानीहरू, जसमाथि त्यो वेश्या बस्दछे, मानिसहरू, भीडहरू, जातिहरू र भाषाहरू हुन् । १६तिमीले देखेको त्यो पशु र दश सिङहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन् । तिनीहरूले त्यसलाई नष्ट गर्नेछन्, नाङ्गो पार्नेछन्, तिनीहरूले त्यसको मासु खानेछन् र बाँकी आगोले जलाइदिनेछन् । १७किनकि परमेश्वरले आफ्नो

१६:२०—प्रकाश ६:१४. १६:२१—प्रस्थान ९:३२; प्रकाश ११:१९. १७:१—यर्मिया ५१:१३. १७:२—यशैया २३:१७; यर्मिया ५१:७. १७:३—प्रकाश १३:१. १७:४—यर्मिया ५१:७. १७:८—दानिएल ७:७; प्रकाश ११:७; भजन ६९:२८. १७:१२—दानिएल ७:२४.

मनोरथ पूरा गर्नलाई तिनीहरूले त्यस पशुलाई आफ्ना अख्तियार देऊन् भनी तिनीहरूको हृदयमा हालिदिनुभयो । योचाहिँ उहाँको वचन पूरा नहोउञ्जेलको लागि हो । १८ तिमीले देखेको स्त्रीचाहिँ पृथ्वीका राजाहरूमाथि शासन गर्ने महानगरी हो ।”

बेबिलोनको पतन

१८ यसपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट तल आइरहेको देखें । तिनीसित ठूलो अख्तियार थियो, अनि तिनको वैभवले पृथ्वी उज्यालो भयो । २ तिनी शक्तिशाली सोरले कराए:

“महान् बेबिलोनको पतन भयो, पतन भयो !

त्यो भूतहरूको वासस्थान
अनि प्रत्येक दुष्टात्माको अड्डा,
प्रत्येक अशुद्ध र घृणित चराको
अड्डा भएको छ ।

३ किनकि सबै जातिहरूले त्यसको
अशुद्ध कामवासनाको मद्य
पिएका छन् ।

पृथ्वीका राजाहरूले त्यससित
व्यभिचार गरेका छन्,
अनि पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसको
अत्यधिक विलासिताको प्रभावले धनी
भएका छन् ।”

४ तब मैले स्वर्गबाट अर्को आवाजले यसो
भनेको सुनें:

“हे मेरा मानिस हो, त्यसबाट निस्केर आओ,
र तिमीहरू त्यसका पापका सहभागी
हुन नपरोस्,
र तिमीहरूमा त्यसका कुनै विपत्ति
पनि नआओस्,

५ किनकि त्यसका पापहरू स्वर्गसम्मै
थुप्रो लागेका छन्,
अनि परमेश्वरले त्यसका

अपराधहरू सम्झनुभएको छ ।

६ त्यसले जे गरेकी थिई, त्यसलाई त्यही
फर्काइदोओ;

त्यसले जे गरेकी छ, त्यो दोब्बर गरी
त्यसलाई देओ ।

त्यसले कचौरामा जे मिसाएकी थिई,
त्यसको दोब्बर हुने गरी त्यसलाई देओ ।

७ त्यो आफैले जति महिमा र
भोगविलास लुटी

त्यतिकै यातना र सन्ताप त्यसलाई
देओ ।

आफ्नो हृदयमा त्यसले यसरी घमण्ड गर्छे,
“म रानीभैँ बस्छु, म विधवा होइनं,
र म कहिल्यै शोक गर्नेछैनं ।”

८ यसकारण एकै दिनमा त्यसमाथि
विपत्तिहरू आउनेछन्:

मृत्यु, शोक र अनिकाल ।
त्यो आगोद्वारा भस्म हुनेछ,

किनकि त्यसलाई न्याय गर्ने परमप्रभु
परमेश्वर सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ ।

९ “जब त्यससित व्यभिचार गर्ने अनि
त्यसको भोगविलासमा सहभागी हुने पृथ्वीका
राजाहरूले त्यो जलेको धूवाँ देखेछन्,
तिनीहरू त्यसको लागि रुनेछन् र विलाप गर्नेछन् ।

१० त्यसको यातनाद्वारा भयभीत भएर तिनीहरू
टाढै उभिएर चिच्च्याउनेछन्:

“हाय ! हाय, हे महानगरी,

हे शक्तिशाली बेबिलोन !

एकै क्षणमा नै तेरो पतन भयो !”

११ “पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसको निम्ति
रुने र विलाप गर्नेछन् किनकि अब फेरि कसैले
पनि त्यसबाट मालसामान किन्नेछैन, १२ अर्थात्
सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर र मोतीहरू, मसिनो
सुती कपडा; बैजनी, रेशम र चहकिलो राता
कपडाहरू, हरेक किसिमका सुगन्धित काठ, र
हरेक किसिमका हस्तिहाडका सामग्रीहरू, बहुमूल्य

१८:२-यशैया १३:२१; २१:९; यर्मिया ५०:३९; ५१:८; प्रकाश १४:८. १८:३-यशैया २३:१७; यर्मिया ५१:७.

१८:४-यशैया ४८:२०; यर्मिया ५०:८; ५१:६, ४५. १८:५-उत्पत्ति १८:२०-२१; यर्मिया ५१:९.

१८:६-भजन १३७:८; यर्मिया ५०:२९. १८:७-यशैया ४७:७-९. १८:९-१०-इजकिएल २६:१६-१७.

काठ, पित्तल, फलाम र सिङ्गमर्मरका सामग्रीहरू, १३दालचिनी र मसला, सुगन्धित धूप, मूर्, जटामसी र सेतो धूप, मद्य र जैतूनको तेल, मसिनो पीठो, गहुँ, गाईवस्तु र भेडाहरू, घोडाहरू, रथहरू, कमाराकमारीहरू र मानिसहरूका प्राणहरू हुन् ।

१४“तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘तिमीहरूले मन पराएका फलहरू तिमीहरूदेखि गएका छन् । तिम्रा सबै धन र वैभवहरू कहिल्यै नपाउने गरी विलाइहालेका छन् ।’ १५यी चीजहरू बेचेर त्यसबाट धन कमाउने ती व्यापारीहरू त्यसको यातनामा डराएर टाढै उभिनेछन् । तिनीहरू रुने र विलाप गर्नेछन् । १६अनि चिच्याउनेछन्:

“हाय ! हाय, हे महानगरी, जसले मसिनो सुती कपडा, वैजनी र चहकिलो रातो रङ्गको वस्त्र लगाएर सुनको चमक, बहुमूल्य पत्थर र मोतीहरू पहिरेकी थिई !

१७ एकै घण्टामा यति धेरै सम्पत्ति नष्ट भए !’

“जहाजको हरेक कप्तान, अनि जहाजबाट यात्रा गर्नेहरू सबै, नाविकहरू, अनि समुद्रबाट जीविका चलाउनेहरू, सबै टाढा उभिनेछन् । १८जब तिनीहरूले त्यो स्त्री जलेको धूवाँ देखेछन्, तिनीहरू विस्मयसाथ कराउनेछन्, ‘के यस्तो महान् शहरजस्तै अरू शहर कहिल्यै थियो ?’ १९तिनीहरूले आफ्नो-आफ्नो टाउकोमा धूलो हाल्नेछन्, अनि रुवाइ र विलापसाथ यसरी कराउनेछन्:

“हाय ! हाय, हे महानगरी, जसका समुद्रमा जहाज भएकाहरू त्यस स्त्रीको धनले धनी भएका छन् ! एकै घण्टामा त्यो भस्म भएकी छ !

२० हे स्वर्ग, त्यसमाथि रमाओ ! हे सन्तहरू र प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरू रमाओ !

तिमीहरूसित त्यसले जस्तो व्यवहार गरेकी थिई त्यसरी नै परमेश्वरले त्यसको इन्साफ गर्नुभएको छ ।”

२१तब त्यस सामर्थी स्वर्गदूतले ठूलो जाँतो जस्तै एउटा दुङ्गा उठाए र त्यसलाई समुद्रमा पर्याकिए, अनि भने:

“यस्तै वेगसित महान् शहर बेबिलो तल फालिनेछ, र त्यो कहिल्यै फेला पर्नेछैन ।

२२ सङ्गीतकारहरू र वीणा, बाँसुरी-बादक अनि तुरही बजाउनेहरूको सङ्गीत, फेरि तँमा कहिल्यै सुनिनेछैन । तँमा फेरि कुनै शिल्पको शिल्पकार कहिल्यै पाइनेछैन ।

जाँतोको आवाज तँमा कहिल्यै सुनिनेछैन ।

२३ बत्तीको उज्यालो

फेरि तँमा कहिल्यै चम्कनेछैन ।

दुलहा र दुलहीको सोर

फेरि तँमा कहिल्यै सुनिनेछैन ।

तेरा व्यापारीहरू संसारका महान् व्यक्तिहरू थिए ।

तेरा मन्त्रतन्त्रले जातिहरू वहकिएका थिए ।

२४ त्यस स्त्रीमा अगमवक्ताहरूका र सन्तहरूका, अनि पृथ्वीमा मारिएकाहरू सबैको रगत पाइएको थियो ।”

हल्लेलूयाह !

१९ यसपछि मैले स्वर्गमा एउटा ठूलो भीडले गर्जेको भँ सोरले यसरी चिच्याएको सुनें:

“हल्लेलूयाह !

मुक्ति, महिमा र शक्ति

हाम्रा परमेश्वरका हुन्,

१८:२१—इजकिएल २७:३१,३६. १८:१२-१३—इजकिएल २७:१२,१३,२२. १८:१५—इजकिएल २७:३१,३६.

१८:१७—इजकिएल २७:२६-३०. १८:१८—इजकिएल २७:३२. १८:१९—इजकिएल २७:३०-३४.

१८:२०—व्यवस्था ३२:४३; यर्मिया ५१:४८. १८:२१—यर्मिया ५१:६३-६४; इजकिएल २६:२१.

१८:२२—इजकिएल २६:१३; यशैया २४:८. १८:२२-२३—यर्मिया ७:३४; २५:१०. १८:२४—यर्मिया ५१:४९.

२ किनकि उहाँका इन्साफहरू सत्य र न्यायपूर्ण छन् ।
आफ्ना व्यभिचारद्वारा पृथ्वीलाई भ्रष्ट पार्ने त्यस महावेश्यालाई उहाँले रद्द गर्नुभएको छ ।
र उहाँका दासहरूका रगतको बदला लिइसक्नुभएको छ ।”

३अनि तिनीहरू फेरि चिच्याए:

“हल्लेलूयाह !
त्यस स्त्रीबाट धूवाँ सदासर्वदाको लागि माथि जान्छ ।”

४ती चौबीस धर्मगुरुहरू अनि ती चार जीवित प्राणीहरूले घोण्टो परेर सिंहासनमा बस्नुहुने परमेश्वरलाई दण्डवत् गरे । अनि तिनीहरू यसो भन्दै कराए:

“आमेन, हल्लेलूयाह !”

५तब सिंहासनबाट यसो भनिरहेको एउटा आवाज आयो:

“हाम्रा परमेश्वरलाई प्रशंसा गर,
हे उहाँका सबै दासहरू,
तिमीहरू जोहरू उहाँसित डराउँछौ,
अर्थात् साना र ठूलाहरू दुवै ।”

६तब एउटा ठूलो भीडको जस्तो, पानी गर्जेको र मेघ गर्जनको आवाज जस्तोले यसरी चिच्याएको मैले सुनें:

“हल्लेलूयाह !
किनकि हाम्रा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरले राज्य गर्नुहुन्छ ।

७ हामी आनन्द मनाऔं र खुशी होऔं
अनि उहाँलाई महिमा दिऔं !
किनकि थुमाको विवाहको बेला आइपुगेको छ,
अनि उहाँकी दुलहीले आफैलाई तयार पारेकी छिन् ।

८ तिनलाई चहकिलो र स्वच्छ सुती कपडा पहिरनलाई दिइएको थियो ।

(मसिनो सुती कपडाले सन्तहरूका धार्मिक कार्य जनाउँछ)

९अनि ती स्वर्गदूतले मलाई भने, “यो लेख, थुमाको विवाहको भोजको निम्तो पाउनेहरू धन्यका हुन् !” अनि तिनले अफ थपेर भने, “यी परमेश्वरका सत्य वचनहरू हुन् ।”

१०अनि म तिनको पाउमा दण्डवत् गर्नलाई घोण्टें । तर तिनले मलाई भने, “यसो नगर ! म येशूको साक्षी कायम राख्ने तिमि अनि तिम्रा भाइहरूभै एक जना सहकर्मी हुँ । परमेश्वरलाई पुज ! किनकि अगमवाणीको आत्मा नै येशूको साक्षी हो ।”

सेतो घोडामा सवार हुनुहुने

११मैले स्वर्ग उघ्रेको देखें अनि मेरो सामु एउटा सेतो घोडा थियो, जसको सवारलाई विश्वासयोग्य र सत्य भनिन्छ । उहाँले न्यायसित इन्साफ र लडाइँ गर्नुहुन्छ । १२उहाँका आँखाहरू बल्दै गरेको आगोजस्ता छन्, अनि उहाँका शिरमा धेरै मुकुटहरू छन् । उहाँमा एउटा नाउँ लेखिएको छ जो उहाँवाहेक अरू कसैले जान्दैन । १३उहाँले रगतमा चोपिएको एउटा पोशाक पहिरनुभएको छ, अनि उहाँको नाउँ परमेश्वरको वचन हो । १४सेता घोडाहरूमा सवार भएका अनि मिहिन सेता र स्वच्छ सुती कपडा लाएका स्वर्गीय सेनाहरूले उहाँलाई पछ्याइरहेका थिए । १५जातिहरूलाई प्रहार गर्नलाई उहाँको मुखबाट एउटा धारिलो तरवार निस्केको छ । “उहाँले फलामको डण्डाले तिनीहरूमाथि शासन गर्नुहुनेछ ।” उहाँले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको क्रोधको मद्यको कोल कुल्चनुहुन्छ । १६उहाँको वस्त्र र फिलामा यो नाउँ लेखिएको छ:

राजाहरूका राजा अनि प्रभुहरूका प्रभु ।

१९:२—व्यवस्था ३२:४३; २ राजा ९:७. १९:३—यशैया ३४:१०. १९:५—भजन ११५:१३. १९:६—इजकिएल १:२४; भजन ९३:१; ९७:१; ९९:१. १९:९—मती २२:२-३. १९:११—इजकिएल १:१; भजन ९६:१३; यशैया ११:४. १९:१२—दानिएल १०:६. १९:१५—भजन २:९ यशैया ६३:३; योएल ३:१३; प्रकाश १४:२०.

१७अनि मैले एक जना स्वर्गदूतलाई सूर्यमा उभिरहेको देखें, जसले आकाशको बीचमा उडिरहेका चराहरूलाई चर्को सोरमा भनिरहेका थिए, “आओ, परमेश्वरको ठूलो भोजको लागि एकसाथ भेला होओ, १८अनि तिमीहरूले राजाहरू, कप्तानहरू, शक्तिशाली मानिसहरू, घोडाहरू, त्यसका सवारहरू अनि स्वतन्त्र र कमारा-कमारीहरू, ठूला र सानाहरू सबैका मासु खानेछौं।”

१९तब मैले त्यस पशु अनि पृथ्वीका राजाहरू अनि तिनीहरूका सेनाहरूलाई त्यस घोडामाथि सवार हुनुहुने र उहाँका सेनाहरूसित युद्ध गर्नलाई एकसाथ भेला भएको देखें। २०तर त्यो पशु अनि त्यसको पक्षमा अचम्मका चिन्हहरू गर्ने त्यो झूटा अगमवक्ता पक्राउ पयो। यी चिन्हहरूद्वारा पशुको छाप लाउने र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्नेहरूलाई बहकाएको थियो। ती दुवै जिउदै गन्धक जल्दै गरेको अग्निकुण्डमा फालिए। २१अरू बाँकी रहेकाहरूचाहिँ घोडामा सवार हुनुहुनेको मुखबाट निस्केको तरवारद्वारा मारिए, अनि सबै चराहरूले तिनीहरूका मासु लुछ्दै खाए।

एक हजार वर्ष

२० त्यो मैले अतल-कुण्डको साँचो हातमा लिएका अनि हातमा एउटा ठूलो साइलो पनि लिएका एक जना स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट निस्केर तल आइरहेको देखें। २१तनले त्यस अजिङ्गर अर्थात् त्यो पुरानो सर्प जो दियाबलस वा शैतान हो, त्यसलाई पत्रेर एक हजार वर्षसम्म बाँधेर राखे। २२तनले त्यसलाई त्यस नरक-कुण्डमा फालिदिए, अनि एक हजार वर्ष नबितुन्जेल जातिहरूलाई नबहकाओस् भनेर त्यो अतल-कुण्ड बन्द गरी त्यसमाथि छाप लगाइदिए। त्यसपछि केही समयको लागि त्यो मुक्त गरिनुपर्नेछ।

४मैले इन्साफ गर्ने अख्तियार पाएकाहरूलाई

सिंहासनमा बसिरहेका देखें। अनि मैले येशूको साक्षीको निमित्त अनि परमेश्वरको वचनको निमित्त शिर काटिएकाहरूका आत्मालाई देखें। तिनीहरूले त्यस पशु वा त्यसको मूर्तिको पूजा गरेका थिएनन् अनि आफ्ना निधारहरू र हातहरूमा त्यसको छाप लगाएका थिएनन्। तिनीहरू फेरि जीवित भए अनि खीष्टसित एक हजार वर्षसम्म राज्य गरे। ५(मरेका अरू बाँकी रहेकाहरूचाहिँ एक हजार वर्ष नबितुन्जेल जीवित भएनन्।) यी मानिसहरू जीवित हुनेहरूमा पहिलो हुन्। ६पहिलो पुनरुत्थानमा सहभागी हुनेहरू धन्य र पवित्र हुन्। तिनीहरूमाथि दोस्रो मृत्युको शक्तिले केही गर्न सक्दैन, तर तिनीहरू परमेश्वरका अनि खीष्टका पूजाहारीहरू हुनेछन् र उहाँसित एक हजार वर्षसम्म राज्य गर्नेछन्।

शैतानको सर्वनाश

७त्यस एक हजार वर्ष बितेपछि, शैतान त्यसको कैदबाट मुक्त गरिनेछ, ८अनि पृथ्वीका चारै दिशामा भएका जातिहरूलाई अर्थात् गोग र मागोगलाई लडाइँको लागि बहकाउन अनि जम्मा गर्नलाई त्यो निस्केर जानेछ। सङ्ख्यामा तिनीहरू समुद्रको किनारमा भएका बालुवाभैं हुनेछन्। ९तिनीहरूले पृथ्वीको परिक्रमा गरेर परमेश्वरका जातिका छाउनी, अर्थात् उहाँले प्रेम गर्नुभएको शहरलाई घेरे। तर स्वर्गबाट आगो बसेर तिनीहरूलाई भष्म पायो। १०अनि तिनीहरूलाई ठग्ने, त्यो दियाबलस, त्यो गन्धक जल्दै गरेको कुण्डमा फालियो जहाँ त्यो पशु र झूटा अगमवक्ता पनि फालिएका थिए। त्यहाँ तिनीहरूले दिनरात सदासर्वदा यातना भोग्नेछन्।

मृतकहरूको इन्साफ

११तब मैले एउटा ठूलो सेतो सिंहासन अनि त्यसमाथि बस्नुहुनेलाई देखें। पृथ्वी र आकाश उहाँको उपस्थितिबाट भागे अनि तिनीहरूलाई

ठाउँ नै भएन । १२अनि मैले ठूला र साना सबै मृतकहरूलाई सिंहासनको सामु उभिरहेको देखें, अनि पुस्तकहरू खोलिए । अर्को एउटा पुस्तक पनि खोलियो, जुन चाहिँ जीवनको पुस्तक हो । ती पुस्तकहरूमा लेखिएका कुराको आधारमा तिनीहरूका कामअनुसार मृतकहरूको इन्साफ भयो । १३समुद्रले आफूसित भएका मुर्दाहरू दिइहाल्यो, अनि मृत्यु र पातालले पनि तिनीहरूमा भएका मुर्दाहरू दिइहाले, अनि प्रत्येकले जे गरेको थियो त्यसअनुसार त्यसको इन्साफ गरियो । १४मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए । त्यो अग्निकुण्ड दोस्रो मृत्यु हो । १५जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको भेटाइएन, त्यसलाई अग्निकुण्डमा फालियो ।

नयाँ यरूशलेम

२१ तब मैले एउटा नयाँ स्वर्ग र एउटा नयाँ पृथ्वी देखें, किनकि पहिलो स्वर्ग र पहिलो पृथ्वी त बितिहालेका थिए, अनि त्यहाँ समुद्र पनि थिएन । २अनि मैले पवित्र शहर अर्थात् नयाँ यरूशलेमलाई दुलहीभैँ तयार भएर आफ्ना पतिको निमित्त सुन्दर वस्त्र पहिरेर स्वर्गदिखि परमेश्वरबाट तल झरिरहेको देखें । ३अनि मैले सिंहासनबाट चर्को सोरले यसो भनिरहेको सुनें, “अब परमेश्वरको वास मानिसहरूसित भएको छ, अनि उहाँ तिनीहरूसित बस्नुहुनेछ । तिनीहरू उहाँका जाति हुनेछन्, अनि परमेश्वर आफैँ तिनीहरूसित भएर तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुनेछ । ४उहाँले तिनीहरूका आँखाबाट हरेक आँसुको थोपा पुछ्छिदिनुहुनेछ । त्यहाँ मृत्यु वा भोक वा कष्टको चिच्च्याइ अब उप्रान्त हुनेछैन किनकि पुराना कुराहरूको व्यवस्था बितिहालेको छ ।”

५सिंहासनमा बस्नुहुनेले भन्नुभयो, “म हरेक थोक नयाँ बनाउनेछु !” तब उहाँले

भन्नुभयो, “यी वचनहरू लेख, किनकि यी वचनहरू विश्वासयोग्य र सत्य छन् ।”

६उहाँले मलाई भन्नुभयो, “अब सिद्धियो । म अल्फा र ओमेगा हुँ, अर्थात् आदि र अन्त । जो तिर्खाउँछ म त्यसलाई जीवनको पानीको मूलबाट सितैमा पिउनलाई दिनेछु । ७जसले जित्छ त्यसले यो सबै उत्तराधिकार पाउनेछ, अनि म त्यसका परमेश्वर र त्यो मेरो पुत्र हुनेछ । ८तर डरपोकहरू, अविश्वासीहरू, घिनलाग्दाहरू, हत्याराहरू, व्यभिचारीहरू, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, मूर्तिपूजकहरू अनि सबै झूठाहरूको ठाउँ गन्धक जल्दै गरेको अग्निकुण्ड हुनेछ । यो दोस्रो मृत्यु हो ।”

९सातओटा अन्तिम विपत्तिहरूले भरिएका सातओटा कचौरा लिएका स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जना मकहाँ आएर यसो भने, “आऊ, म तिमीलाई दुलही अर्थात् थुमाकी पत्नी देखाइदिनेछु ।”

१०अनि तिनले मलाई आत्मासा एउटा ठूलो र अग्लो पर्वतमा लगे, अनि परमेश्वरबाट स्वर्गदिखि तल झरिरहेको पवित्र शहर यरूशलेम देखाइदिए । ११त्यो परमेश्वरको महिमाले चम्किरहेको थियो, अनि त्यसको चमक बहुमूल्य रत्नहरूभैँ थियो, बिल्लौरभैँ र स्फटिकजस्तो सफा थियो । १२त्यसका विशाल र अग्ला पर्खाल थिए जसमा बाह्रओटा ढोकाहरू थिए, अनि ढोकाहरूमा बाह्र जना स्वर्गदूतहरू थिए । ती ढोकाहरूमा इस्राएलका बाह्र कुलका नाउँ लेखिएका थिए । १३पूर्वमा तीनओटा, उत्तरमा तीनओटा, दक्षिणमा तीनओटा अनि पश्चिममा तीनओटा ढोकाहरू थिए । १४शहरका पर्खालका बाह्रओटा जगहरू थिए, अनि तिनीहरूमा थुमाका बाह्र प्रेरितहरूका नाउँहरू थिए ।

१५मसित बोल्ने स्वर्गदूतसित शहर, ढोकाहरू अनि त्यसका पर्खाल नाप्नलाई सुनको नाप्ने टाँगो थियो । १६त्यो शहर वर्गाकार थियो, अनि त्यसको लम्बाइ र चौडाइ बराबर थियो । तिनले

२०:११-१२-दानिएल ७:९-१०. २१:१-यशैया ६५:१७; ६६:२२; २ पत्रुस ३:१३. २१:२-यशैया ५२:१; ६१:१०; प्रकाश ३:१२. २१:३-इजकिएल ३७:२७; लेवी २६:११-१२. २१:४-यशैया २५:८; ३५:१०; ६५:१९.

२१:६-यशैया ५५:१. २१:७-२ शम्सुल ७:१४; भजन ८९:२६-२७. २१:१०-इजकिएल ४०:२.

२१:१२-१३-इजकिएल ४८:३०-३५. २१:१५-इजकिएल ४०:३.

त्यस टाँगोले शहरहरूलाई नापे अनि त्यो दुई हजार चार सय किलोमिटर पाए । त्यसको लम्बाइ, चौडाइ र उँचाइ एक समान थियो । १७तिनले त्यसको पर्खाल पनि नापे, अनि मानिसको नापअनुसार त्यो पैसट्टी मिटर मोटो थियो । यो स्वर्गदूतको चलाउने नाप पनि हो । १८त्यो पर्खाल विल्लौरले बनिएको थियो, अनि शहर चाहिँ निखुर सुनले बनिएको थियो, जुनचाहिँ काँचभैँ निखुर थियो । १९शहरको पर्खालका जगहरू प्रत्येक किसिमको बहुमूल्य पत्थरले सिँगारिएका थिए । पहिलो जग विल्लौर, दोस्रो नीलमणि, तेस्रो लालमणि, चौथो पन्ना, २०पाँचौँ सार्डियसमणि, छैटौँ गोमेद, सातौँ पीतमणि, आठौँ फिरोजा, नवौँ पुष्पराग, दशौँ लसुने, एघारौँ धूम्रकान्त र बाह्रौँचाहिँ मर्तिसमणि थियो । २१ती बाह्र ढोकाहरू बाह्र मोती थिए, प्रत्येक ढोका एउटा एउटा मोतीले बनिएको थियो । शहरका ठूला सडकचाहिँ छर्लङ्गे देखिने काँचजस्तै निखुर सुनको थियो ।

२२मैले शहरमा मन्दिर देखिनँ, किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर अनि थुमा नै त्यसको मन्दिर हुनुहुन्छ । २३त्यस शहरमा चम्कनको लागि घाम र जूनको आवश्यकता थिएन, किनकि परमेश्वरको महिमाले त्यसलाई प्रकाश दिन्छ, अनि थुमा नै त्यसको बत्ती हुनुहुन्छ । २४त्यहाँकै प्रकाशमा जाति-जातिहरू हिँडुडुल गर्नेछन्, अनि पृथ्वीका राजाहरूले आफ्ना वैभव त्यसमा ल्याउनेछन् । २५कुनै दिन पनि त्यसका ढोकाहरू बन्द हुनेछैनन्, किनकि त्यहाँ रात कहिल्यै हुनेछैन । २६जाति-जातिका महिमा र सम्मान त्यसमा ल्याइनेछन् । २७त्यसमा कुनै अशुद्ध कुरा पस्नेछैन, नता शर्मका र छलका काम गर्ने कोही, तर तिनीहरू मात्र जसको नाउँ थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छन् ।

जीवनको नदी

२२ तब त्यस स्वर्गदूतले मलाई परमेश्वर र थुमाको सिंहासनबाट बग्दै निस्केको विल्लौरभैँ स्वच्छ जीवनको पानीको नदी देखाए, २३जुनचाहिँ शहरको बीचबाट बगिरहेको थियो । नदीका दुवैतिर प्रत्येक महिना बाह्र किसिमका फलहरू फलाउने जीवनको रूख थियो । अनि ती रूखहरूको पातहरूचाहिँ जातिहरूलाई निको पार्नको लागि हुन् । २४त्यहाँ अब उप्रान्त श्राप हुनेछैन । त्यस शहरमा परमेश्वरको अनि थुमाको सिंहासन हुनेछ, अनि उहाँका दासहरूले उहाँको सेवा गर्नेछन् । २५तिनीहरूले उहाँको अनुहार देखेछन्, अनि उहाँको नाउँ तिनीहरूका निधारहरूमा हुनेछ । २६अब उप्रान्त रात हुनेछैन । तिनीहरूलाई बत्तीको उज्यालो र सूर्यको उज्यालोको आवश्यकता पर्नेछैन, किनकि प्रभु परमेश्वरले नै तिनीहरूलाई उज्यालो दिनुहुनेछ । अनि तिनीहरूले सदासर्वदा राज्य गर्नेछन् ।

२७ती स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी वचनहरू विश्वासयोग्य र सत्य छन् । अगमवक्ताहरूका आत्माहरूका परमप्रभु परमेश्वरले उहाँका दासहरूलाई अब चाँडै हुनआउने कुराहरू देखाउनलाई आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनुभयो ।”

येशू आउँदैहुनुहुन्छ

७“हेर, म चाँडै आउँदैछु ! यस पुस्तकका अगमवाणीका वचनहरू पालन गर्नेहरू धन्यका हुन् ।”

८यी कुराहरू सुन्ने र देख्ने म, यूहन्ना हुँ । अनि जब मैले यी सुनें र देखें, तब यी कुराहरू मलाई देखाइरहने स्वर्गदूतलाई पुज्नु भनेर म तिनको पाउमा घोप्टो परें । ९तर तिनले मलाई भने, “यसो नगर ! म त तिमीसित अनि तिम्रा अगमवक्ता भाइहरू र यस पुस्तकका वचनहरू पालन गर्ने सबैका एक सहकर्मी हुँ । परमेश्वरलाई नै दण्डवत् गर ।”

२१:१८-२१-यशैया ५४:११-१२. २१:२३-यशैया ६०:१९-२०. २१:२४-यशैया ६०:३.

२१:२५-२६-यशैया ६०:११. २१:२७-यशैया ५२:१; इजकिएल ४४:९. २२:१-इजकिएल ४७:१;

जकरिया १४:८. २२:२-उत्पत्ति २:९; इजकिएल ४७:१२. २२:३-जकरिया १४:११.

२२:५-यशैया ६०:१९ दानिए ७:१८.

१०तब तिनले मलाई भने, “यस पुस्तकका अगमवाणीका वचनहरूमा छाप नलाऊ, किनकि समय नजीकै छ । ११जसले भूल गर्छ त्यसले भूलै गरिरहोस्, जो अश्लील छ त्यो अश्लीलै रहोस्; जो ठीक छ त्यसले ठीकै गरिरहोस्; र जो पवित्र छ त्यो पवित्र नै भइरहोस् ।”

१२“हेर, म चाँडै आउँदैछु ! मेरो इनाम मसित छ, र म प्रत्येकलाई उसले गरेको कामअनुसार दिनेछु । १३म अल्फा र ओमेगा हुँ, अर्थात् पहिलो र पछिल्लो, आदि र अन्त ।

१४“जीवनको रूखको हक पाउन र शहरका ढोकाहरू भित्र पस्न पाऊँ भनी थुमाको रगतमा आफ्ना वस्त्र धुनेहरू धन्यका हुन् । १५बाहिरपट्टि त कुकुरहरू, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, व्यभिचारीहरू, हत्याराहरू, मूर्तिपूजकहरू र झूट मन पराउने र त्यसैअनुसार चल्नेहरू हुनेछन् ।

१६“म, येशूले, मण्डलीहरूलाई यो साक्षी दिनु भनी मेरो दूतलाई तिमीकहाँ पठाएको छु । म दाऊदको मूल र सन्तान, अनि विहानको

चहकिलो तारा हुँ ।”

१७आत्मा र दुलही भन्नुहुन्छ, “आउनुहोस् !” अनि जसले सुन्छ त्यसले भनोस्, “आउनुहोस् !” जो तिर्खाएको छ, त्यो आओस्; र जसले इच्छा गर्छ, त्यसले जीवनको पानीको वरदान सितैमा लेओस् ।

१८यस पुस्तकमा भएका अगमवाणीका वचनहरू सुन्ने हरेकलाई चेतावनी देऊ । यदि कसैले यसमा केही थप्यो भने, परमेश्वरले त्यसमाथि यस पुस्तकमा वर्णन गरिएका विपत्तिहरू थपिदिनुहुनेछ । १९यदि कसैले यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू निकालेमा, परमेश्वरले यस पुस्तकमा वर्णन गरिएका जीवनको रूखमा र पवित्र शहरमा भएको त्यसको भाग निकालिदिनुहुनेछ ।

२०यस कुराको साक्षी दिनुहुनेले भन्नुहुन्छ, “हेर, म चाँडै आउँदैछु ।”

आमेन । आउनुहोस्, हे प्रभु येशू ।

२१प्रभु येशूको अनुग्रह परमेश्वरका जनहरूसित रहोस् । आमेन ।

२२:११—दानिएल १२:१०. २२:१२—यशैया ४०:१०; ६२:११; भजन २८:४; यर्मिया १७:१०.

२२:१३—प्रकाश १:८,१७; २:८; यशैया ४४:६; ४८:१२. २२:१४—उत्पत्ति २:९; ३:२२.

२२:१६—यशैया ११:१,१०. २२:१७—यशैया ५५:१. २२:१८-१९—व्यवस्था ४:२; १२:३२.